ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vlasty Langhamerové a přísedících Ing. Hany Podroužkové a Mgr. Jiřího Matyáška dne 7. března 2022 v Praze

takto:

Obžalovaní

1. **M. V.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, zdržující se na adrese xxx, xxx,
2. **M. Č.**, nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx xxx xxx, xxx, zdržující se na adrese xxx, xxx,
3. **Ing. A. M.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx,
4. **Š. A.**, nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx,
5. **M. Š.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx,
6. **Axxxa s.r.o.,** IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
7. **Kxxxi, s.r.o.,** (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
8. **Kxxx xxxl, s.r.o.**, (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
9. **Bxxx xxxs, s.r.o.,** IČ: xxx , se sídlem xxx, xxx,
10. **Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci,** (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
11. **Lxxx xxxr, s.r.o.,** (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
12. **Pxxx xxxl s.r.o.,** (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
13. **Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci** (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
14. **Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci,** (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o. a Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
15. **Sxxx xxx xxxm, s.r.o.,** (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,

16. **Sxxx xxxn, s.r.o.,** IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
17. **Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci,** (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
18. **Rxxx xxxc, s.r.o.,** (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
19. **Wxxx xxxp, s.r.o.,** IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
20. **6xxx xxxa, s.r.o.,** IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,
21. **ZXXXA s.r.o.,** IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx,

jsou vinni, že

I. obžalovaní M. V., M. Č., Ing. A. M., Š. A. a M. Š., a obžalované právnické osoby Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o.,

v Praze a na dalších místech České republiky, v období od 29.4.2008 do 31.7.2012 obžalovaní M. V., M. Č., Š. A., M. Š., v období od 16.10.2009 do 31.7.2012 obžalovaný Ing. A. M. a v období od 23. 4. 2012 do 31. 7. 2012 obžalované právnické osoby Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o.,

po předchozí společné domluvě, v úmyslu se obohatit na úkor České republiky nezákonným vylákáním státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, obžalovaný M. V., z pozice obchodního ředitele a následně výkonného ředitele, obžalovaný M. Č., z pozice provozního ředitele, v obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.) se společným jednáním, aktivně a s rozmyslem podíleli, na chodu a řízení subjektů patřících do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.), tvořenou obchodními společnostmi:

- Axxxa s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Axxx xxxn, s.r.o., v likvidaci, IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,

- Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx,
- Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx a

v případě obžalovaných M. V. a M. Č., tvořenou i obchodními společnostmi:

- Kxxx xxxr, a.s. (dříve AXXXS, a.s.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx,
- Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx,

když obžalovaní M. V. a M. Č., společně připravovali podmínky pro podání žádostí o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, kdy za tyto obchodní společnosti záměrně podávali nebo nechávali podávat osobami zmocněnými nebo instruovanými, žádosti o státní příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v souladu s § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, jejichž součástí byly jako přílohy i jmenné seznamy zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením a takto jednali v úmyslu neoprávněně získat příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, přestože věděli, že uvedené mzdové náklady zaměstnanců se zdravotním postižením, uvedené v příloze žádosti o příspěvek, jsou nepravdivé, neboť v uvedené výši mzdové náklady nevznikly a deklarované mzdy nebyly zaměstnancům proplaceny, přičemž

mezi obžalovanými M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., jakož i obžalovanými právnickými osobami Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o. byly nastaveny vztahy vzájemné nadřízenosti a podřízenosti a vnitřní organizační struktura jejich společenství, rozdělení funkcí a dělba činností zaměřených na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti, a to následovně:

obžalovaný M. V., vzhledem ke zjištěné organizační struktuře obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2. 3. 2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.), z pozice obchodního ředitele a následně výkonného ředitele,

- řídil činnost obžalovaného M. Č. a společně s M. Č., uděloval pokyny jednotlivým manažerům, jakých výsledků má konkrétní obchodní společnost, patřící do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, dosahovat a dále manažerům a koordinátorům těchto obchodních společností na pravidelných měsíčních poradách, konaných na adrese Xxx xxx, v budově patřící obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.), uděloval pokyny k přijímání nových osob se zdravotním postižením či k jejich přesunu z jedné obchodní společnosti do druhé;
- od manažerů jednotlivých obchodních společností vyžadoval měsíční dokládání početních stavů osob se zdravotním postižením, kolik mělo být v daný měsíc těmto zaměstnaným osobám zdravotně postiženým oficiálně vyplaceno a kolik jim ve skutečnosti bylo vyplaceno a kolika osobám byla ze strany koordinátorů jednotlivých obchodních společností skutečně poskytnuta služba,
- když po obžalovaném M. Č. vyžadoval provádění kontrol jednotlivých žádostí o příspěvek na podporu o zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, podávaných za jednotlivé obchodní společnosti na příslušné úřady práce, ještě před jejich podáním na tyto úřady práce, když část takto podaných žádostí

o příspěvek na podporu o zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, sám podepsal jako oprávněná osoba,

- zajišťoval od obžalovaného A. M. finanční prostředky pro jednotlivé obžalované právnické osoby za účelem zajištění zákonné povinnosti odvést za zaměstnance daň i pojistné na sociálním zabezpečení a zdravotní pojištění,
- uděloval pokyny ohledně dispozice s poskytnutými příspěvky na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů,

obžalovaný M. Č., z pozice provozního ředitele obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2. 3. 2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.),

- společně s obžalovaným M. V. uděloval pokyny jednotlivým manažerům, jakých výsledků má konkrétní obchodní společnost patřící do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, dosahovat;
- manažerům a koordinátorům těchto obchodních společností na pravidelných měsíčních poradách, konaných na adrese Xxx xxx, v budově patřící obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.), uděloval pokyny k přijímání nových osob se zdravotním postižením, či k jejich přesunu z jedné obchodní společnosti do druhé;
- od manažerů jednotlivých obchodních společností vyžadoval měsíční dokladaci početních stavů osob se zdravotním postižením, kolik mělo být v daný měsíc těmto zaměstnaným osobám zdravotně postiženým oficiálně vyplaceno a kolik jim ve skutečnosti bylo vyplaceno a kolika osobám byla ze strany koordinátorů jednotlivých obchodních společností skutečně poskytnuta služba;
- prováděl fyzickou kontrolu jednotlivých žádostí o příspěvek na podporu o zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, podávaných za jednotlivé obchodní společnosti na příslušné úřady práce ještě před jejich podáním na tyto úřady práce, když část takto podaných žádostí o příspěvek na podporu o zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, sám podepsal jako oprávněná osoba,
- prováděl kontrolu v sídlech jednotlivých obžalovaných právnických osob, uděloval jejich manažerům pokyny ohledně zaměstnávání osob, vč. koordinátorů a personalistů, a celkového vedení společnosti,
- řešil po dohodě s obžalovaným M. V. stížnosti osob zdravotně postižených ohledně řádného nevyplácení mezd zaměstnancům a uzavíral s těmito dohody o narovnání, příp. dával pokyny k ukončení pracovního poměru zaměstnanců, kteří vyjádřili nespokojenost s jednáním svého zaměstnavatele z řad obžalovaných právnických osob,

když obžalovaní M. V. a M. Č. uplatňovali žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vždy ke každému zaměstnanci, za každý měsíc, dle jmenného seznamu zaměstnanců, který je přílohou žádosti, v daném čtvrtletí, za obchodní společnost,

obžalovaná Š. A. jako pomocnice z pozice firemní inspektorky obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2. 3. 2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.),

- školila pracovníky jednotlivých, níže uvedených obchodních společností, jakým způsobem mají být uchazeči o pracovní poměr z řad osob se zdravotním postižením informováni o podmínkách uzavření pracovního poměru, při kterých bylo těmto uchazečům vysvětleno, že jejich skutečná měsíční mzda bude ve většině případů pouze do výše 2 000 Kč, přičemž vyžadovaná práce bude minimální, když část těchto pohovorů i sama vedla, ačkoliv věděla, že pracovní poměry jsou s těmito osobami uzavírány toliko za účelem přijímání příspěvku

na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů;

- po dohodě s obžalovaným M. Č. řešila případy, kdy se zaměstnané osoby se zdravotním postižením domáhaly vyplacení rozdílu mezi tím, jakou výši mzdy měly uvedenu na výplatních páskách a která byla rovněž vykazována jako mzdové náklady příslušnému úřadu práce na straně jedné a mezi tím, co ve skutečnosti jako mzdu pobíraly, na straně druhé;
- shromažďovala dokumenty označené jako hlášení střediska, které obsahovaly informace o skutečných početních stavech zaměstnaných osob se zdravotním postižením, skutečném počtu poskytnutých nadstandardních služeb zaměstnaným osobám se zdravotním postižením a informace týkající se chodu jednotlivých níže uvedených obchodních společností, když předávání těchto dokumentů i sama vyžadovala;
- přebírala dokumenty označené jako výkazy realizované činnosti, které měly sloužit k odůvodnění nižší vyplácené mzdy zaměstnaným osobám se zdravotním postižením, když absolutní většina byla ze strany osob se zdravotním postižením pouze podepsána bez řádného vyplnění poskytnuté služby, data poskytnutí služby, data podpisu a výše úhrady,
- komunikovala emailem, osobně i telefonicky s manažery obžalovaných právnických osob a sdělovala jim pokyny ohledně vykazování informací ve věci zaměstnávání osob zdravotně postižených pro obžalované M. V. a M. Č.,
- účastnila se pravidelných měsíčních porad vedených obžalovanými M. V. a M. Č. s manažery jednotlivých obžalovaných právnických osob, v rámci kterých doplňovala pokyny obžalovaných zejména ohledně dokumentace, jejíž zasílání obžalované Alijové měli manažeři obžalovaných právnických osob na starosti,

obžalovaná M. Š. jako pomocnice z pozice firemní inspektorky obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2. 3. 2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.),

- školila manažery jednotlivých, níže uvedených obchodních společností, jakým způsobem mají být měsíčně zpracovávány dokumenty nazvané jako bilance, s vysvětlením jednotlivých položek, když tento dokument zejména obsahoval informace k výši odměny pro investora, skutečné výši vyplácených mezd v souhrnu za všechny zaměstnance dané obchodní společnosti, kalkulovaný příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením a výši povinných odvodů za zaměstnance jako je záloha za daň z příjmu, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění a tyto dokumenty následně shromažďovala a vyžadovala jejich doručování své osobě;
- účastnila se pravidelných měsíčních porad vedených obžalovanými M. V. a M. Č. s manažery jednotlivých obžalovaných právnických osob, v rámci kterých obžalovaní M. V. a M. Č. udělovali pokyny k přijímání nových osob se zdravotním postižením, či k jejich přesunu z jedné obchodní společnosti do druhé, přičemž z těchto porad zajišťovala pravidelné zápisy, vč. soupisu úkolů pro jednotlivé účastníky,
- prováděla hotovostní výběry z částí poskytnutých příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů;
- shromažďovala dokumenty označené jako hlášení střediska, které obsahovaly informace o skutečných početních stavech zaměstnaných osob se zdravotním postižením, skutečném počtu poskytnutých nadstandardních služeb zaměstnaným osobám se zdravotním postižením a informace týkající se chodu jednotlivých níže uvedených obchodních společností patřících do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.),

když takto jednaly obžalované Š. A. a M. Š. na základě hierarchie zjištěné organizační struktury obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-

XXXT, a.s.), u subjektů patřících do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.):

- Axxxa s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx,
- Axxx xxxn, s.r.o., v likvidaci, IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Kxxx xxxr, a.s. (dříve AXXXS, a.s.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx,
- Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx,
- Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx

v úmyslu usnadnit obžalovaným M. V. a M. Č., uplatňovat žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vždy ke každému zaměstnanci, za každý měsíc, dle jmenného seznamu zaměstnanců, který je přílohou žádosti, v daném čtvrtletí, za obchodní společnost,

obžalované právnické osoby

- Axxxa s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx,
- Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,
- Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx,

- Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx,
- Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx,
- Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx,
- 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx

  - jako subjekty patřící do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (do 2. 3. 2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.) podávali v rámci svých obchodních činností prostřednictvím zmocněných, nebo instruovaných osob, od obchodního ředitele, následně výkonného ředitele obžalovaného M. V. nebo od provozního ředitele obžalovaného M. Č., obchodní společnosti Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, a nebo jimi samotnými, žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přestože jim bylo známo, že uvedené mzdové náklady zaměstnanců se zdravotním postižením uvedené v příloze žádosti o příspěvek jsou nepravdivé, neboť v uvedené výši mzdové náklady nikdy nevznikly a deklarované mzdy nebyly zaměstnancům vyplaceny, když takto výše uvedené obchodní společnosti vědomě neoprávněně uplatňovaly příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, vždy ke každému zaměstnanci, za každý měsíc dle jmenného seznamu zaměstnanců, který je přílohou žádosti, v daném čtvrtletí,
  - prostřednictvím svých manažerů se účastnily pravidelných měsíčních porad vedených obžalovanými M. V. a M. Č., v rámci kterých obžalovaní M. V. a M. Č. udělovali pokyny jednotlivým manažerům obchodních společností k přijímání nových osob se zdravotním postižením, či k jejich přesunu z jedné obchodní společnosti do druhé, jakož i ohledně činnosti každé z uvedených obchodních společností, vč. toho, jakých výsledků mají konkrétní obchodní společnosti dosahovat,

a obžalovaný Ing. A. M., z pozice investora poskytoval výše uvedeným subjektům, patřících do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx (do 2.3.2010 pod názvem VXXX-XXXT, a.s.), potřebnou finanční hotovost k zajištění zákonné povinnosti odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění a k zajištění skutečné výše vyplácených mezd, za což obdržel provizi, která byla ve výši 500 Kč měsíčně za každou zaměstnanou osobu se zdravotním postižením; pravidelně dostával informaci o početních stavech zaměstnaných osob se zdravotním postižením, kolik mělo být v daný měsíc těmto zaměstnaným osobám zdravotně postiženým oficiálně vyplaceno a kolik jim ve skutečnosti na mzdách vyplaceno bylo; uděloval pokyny k přijímání nových osob se zdravotním postižením do pracovního poměru a dále prováděl hotovostní výběry a převody na vlastní bankovní účet z poskytnutých příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů,

v úmyslu umožnit obžalovaným M. V. a M. Č., uplatňovat žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vždy ke každému zaměstnanci, za každý měsíc, dle jmenného seznamu zaměstnanců, který je přílohou žádosti, v daném čtvrtletí, za obchodní společnost,

a tak

obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. jako členové organizované zločinecké skupiny ve všech níže uvedených obdobích

a dále obžalovaný A. M. v níže specifikovaných obdobích

se výše popsaného jednání dopustili, v níže uvedených obdobích, za které byly podány jednotlivé žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, za příslušná čtvrtletí, a to:

1. **Axxxa s.r.o.,** IČ: xxx, v současnosti se sídlem Praha 10, Xxx, nejméně za období od 22.7.2011 do 25.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3:

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 22.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 24.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 6. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 3 zdravotně postižené osoby a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 24.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 256.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 12. 12. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 19. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 13 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 592.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 12. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 16. 4. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 31 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,

a za následující období se tohoto jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Axxxa s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 23.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 860.000,-Kč, který byl na základě rozhodnutí ze dne 25. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 29. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 852.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala

celkem 46 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,

- dne 25.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 549.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 3. 10. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 25 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 5 000 Kč do 8 000 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti ve valné většině případů vyplácena měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Axxxa s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy) o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 2.281.000 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Axxxa s.r.o., na bankovní účet č. xxx obchodní společnosti Axxxa s.r.o., vyplaceno 2.273.000 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Axxxa s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy) o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 1.409.000 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Axxxa s.r.o., na bankovní účet č. xxx obchodní společnosti Axxxa s.r.o., vyplaceno 1.401.000 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

2. **Axxx xxxn, s.r.o., v likvidaci,** IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, nejméně za období od 28.7.2010 do 27.1.2011, u Úřadu práce v Ústí nad Labem, Dvořákova č.p. 1609/18, Ústí nad Labem a dále nejméně za období od 20.4.2011 do 24.10.2011, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy):

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 28.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 80.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 12. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 1. 9. 2010 vydaného Úřadem práce v Ústí nad Labem, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 10 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 001 Kč,
- dne 27.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 424.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 18. 11. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 22. 11. 2010 vydaného Úřadem práce v Ústí nad Labem, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 37 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 001 Kč,
- dne 27.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 1.416.000 Kč, který nebyl k dnešnímu dni, na základě usnesení Úřadu práce v Ústí nad Labem ze dne 25. 2. 2011, vyplacen z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 76 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 001 Kč,
- dne 20.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 2.623.912 Kč, který nebyl k dnešnímu dni, na základě usnesení Úřadu práce, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), ze dne 6. 12. 2011, vyplacen z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 122 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 983 Kč do 9 434 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 2.023.144 Kč, který nebyl k dnešnímu dni na základě usnesení Úřadu práce, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), ze dne 30. 11. 2011 vyplacen z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 118 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 144 Kč do 8 477 Kč,
- dne 24.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 120.000 Kč, který nebyl k dnešnímu dni, na základě usnesení Úřadu práce, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), ze dne 12. 12. 2011 vyplacen z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 8 zdravotně postižených

osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 8 072 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Axxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce v Ústí nad Labem o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 6.687.056 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce v Ústí nad Labem, bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Axxx xxxn, s.r.o., na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti Axxx xxxn, s.r.o., vyplaceno 504.000 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 6.183.056 Kč nebyl Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce v Ústí nad Labem, vyplacen z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

3. **Kxxx xxxr, a.s.** (dříve **AXXXS, a.s.)** IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, nejméně za období od 30.10.2008 do 31.7.2009, u Úřadu práce hl. města Prahy, Domažlická 1139/11, Praha 3:

- dne 30.10.2008, za 3. čtvrtletí roku 2008, období 1.7.2008 až 30.9.2008, ve výši 1.574.343 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 26. 11. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 2. 12. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 64 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 235 Kč do 8 999 Kč,
- dne 16.1.2009, za 4. čtvrtletí roku 2008, období 1.10.2008 až 31.12.2008, ve výši 1.776.173 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 5. 2. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 11. 2. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 71 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 052 Kč do 9 010 Kč,

- dne 28.4.2009, za 1. čtvrtletí roku 2009, období 1.1.2009 až 31.3.2009, ve výši 1.120.378 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 2. 6. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 5. 6. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 49 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 7 998 Kč (v případě zaměstnanců P. P. až19 571 Kč a J. S. až 20 100 Kč),
- dne 31.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 1.119.724 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 8. 9. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 16. 9. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 49 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 7 998 Kč (v případě zaměstnanců P. P. až 15 200 Kč a J. S. až 26 339 Kč),

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti AXXXS, a.s., (nyní Kxxx xxxr, a.s.) IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce hl. města Prahy o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 5.590.618 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce hl. města Prahy, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost AXXXS, a.s. (nyní Kxxx xxxr, a.s.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti AXXXS, a.s. (nyní Kxxx xxxr, a.s.), požadovaná částka vyplacena, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

4. **Kxxxi, s.r.o.** (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, nejméně za období od 21.1.2009 do 26.7.2010, u Úřadu práce v Karlových Varech, Svahová 1170/24, Karlovy Vary a dále nejméně za období od 27.10.2010 do 23.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

- dne 21.1.2009, za 4. čtvrtletí roku 2008, období 1.10.2008 až 31.12.2008, ve výši 180.822 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 22. 1. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 26. 1. 2009 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech,

poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 20 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 339 Kč do 9 092 Kč,

- dne 20.4.2009, za 1. čtvrtletí roku 2009, období 1.1.2009 až 31.3.2009, ve výši 737.740 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 20. 5. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 21. 5. 2009 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 32 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 972 Kč do 9 265 Kč,
- dne 29.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 881.470 Kč, který byl, na základě rozhodnutí ze dne 19. 8. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 20. 8. 2009 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech, poskytnut ve výši 873.470 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Karlových Varech, vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 43 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od od 3 942 Kč do 9 715 Kč,

za následující období se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M.:

- dne 26.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 1.136.118 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 18. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 23. 11. 2009 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 59 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 423 Kč do 8 000 Kč,
- dne 29.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 2.447.977 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 22. 2. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 23. 2. 2010 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 119 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 26.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 3.444.005 Kč, který byl, na základě rozhodnutí ze dne 26. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 31. 5. 2010 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech, poskytnut ve výši 3.420.005 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Karlových Varech, vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 188 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 320 Kč do 8 001 Kč,
- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 5.760.000 Kč, který byl, na základě rozhodnutí ze dne 26. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze

dne 1. 9. 2010 vydaného Úřadem práce v Karlových Varech, poskytnut ve výši 5.728.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 32.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Karlových Varech, vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 266 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,

- dne 27.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 5.344.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze dne 26. 1. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 31. 1. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) poskytnut ve výši 5.328.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 247 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 28.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 4.936.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 24. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 4. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 212 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 20.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 4.984.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 16. 6. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 16. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 216 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 5.072.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 12. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 216 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 21.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 4.816.720 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 24. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 208 zdravotně postižených osob

a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,

- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 4.575.271 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 24. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 195 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 682 Kč do 8 003 Kč,

za následující období se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Kxxxi, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 26.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 4.294.767 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 11. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 19. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 188 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 682 Kč do 8 003 Kč,
- dne 23.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 2.953.514 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 29. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 11. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 128 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 485 Kč do 8 003 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce v Karlových Varech a Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

v případě obžalovaných M. V., M. Č., Š. A., M. Š., ve výši 51.564.404 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce v Karlových Varech a Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo vyplaceno na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Kxxxi, s.r.o (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Kxxxi, s.r.o., (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), 51.484.404 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 80.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

v případě obžalovaného A. M. ve výši 49.764.372 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce v Karlových Varech a Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Kxxxi, s.r.o (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Kxxxi, s.r.o., (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), vyplaceno 49.692.372 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 72.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 7.248.281 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Kxxxi, s.r.o., na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, vyplacena požadovaná částka v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut.

5. **Kxxx xxxl, s.r.o.** (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx, nejméně za období od 25.1.2011 do 20.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3:

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 25.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 2.225.559 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 4. 3. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 16. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 100 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 570 Kč do 13 261 Kč (v případě zaměstnance V. B. až 19 659 Kč),
- dne 26.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 2.443.890 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 27. 5. 2011 a následně platebního

poukazu ze dne 3. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 109 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 710 Kč do 11 501 Kč (v případě zaměstnance P. E. až 19 817 Kč),

- dne 22.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 3.023.809 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 5. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 13. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 186 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 545 Kč do 11 765 Kč (v případě zaměstnance V. B. až 19 692 Kč a zaměstnance P. E. až 19 618 Kč),
- dne 24.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 3.766.517 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 25. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 7. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 171 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 421 Kč do 13 686 Kč (v případě zaměstnance V. B. až 19 754 Kč a zaměstnance P. E. až 39 718 Kč),
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 3.378.544 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 27. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 149 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 409 Kč do 11 212 Kč (v případě zaměstnance V. B. až 20 430 Kč a zaměstnance P. E. až 19 618 Kč),

za následující období se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Kxxx xxxl, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 2.158.563 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 11. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 126 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 877 Kč do 12 416 Kč (v případě zaměstnance V. B. až 19 692 Kč, zaměstnance P. E. až 19 722 Kč a v případě zaměstnankyně B. H. až 15 598 Kč),
- dne 20.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 1.984.721 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 29. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 7. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut,

přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 96 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 335 Kč do 11 076 Kč (v případě zaměstnance V. B. až 19 618 Kč a zaměstnance P. E. až 19 505 Kč),

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, 13 s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 18.981.603 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx na bankovní účet č. xxx obchodní společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), požadovaná částka vyplacena, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 4.143.284 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Kxxx xxxl, s.r.o., na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, vyplacena požadovaná částka v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

6. **Bxxx xxxs, s.r.o.**, IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx, nejméně za období od 29.4.2008 do 25.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

- dne 29.4.2008, za 1. čtvrtletí roku 2008, období 1.1.2008 až 31.3.2008, ve výši 562.653 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 29. 5. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 10. 6. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut,

přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 22 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 203 Kč do 10 994 Kč,

- dne 23.7.2008, za 2. čtvrtletí roku 2008, období 1.4.2008 až 30.6.2008, ve výši 521.906 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 15. 8. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 19. 8. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 22 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 960 Kč do 9 717 Kč (v případě zaměstnance J. S. až 19 799 Kč a zaměstnance P. P. až 19 449 Kč),
- dne 30.10.2008, za 3. čtvrtletí roku 2008, období 1.7.2008 až 30.9.2008, ve výši 1.875.871 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 26. 11. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 2. 12. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 88 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 480 Kč do 9 007 Kč (v případě zaměstnance J. S. až 15 819 Kč, zaměstnance P. P. až 19 799 Kč a zaměstnance A. H. až 17 954 Kč),
- dne 29.1.2009, za 4. čtvrtletí roku 2008, období 1.10.2008 až 31.12.2008, ve výši 2.773.436 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze dne 23. 3. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 31. 3. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 2.760.536 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 12.900 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 137 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 898 Kč do 9 020 Kč,
- dne 29.4.2009, za 1. čtvrtletí roku 2009, období 1.1.2009 až 31.3.2009, ve výši 1.471.629 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 2. 6. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 5. 6. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 62 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 991 Kč do 8 761 Kč,
- dne 31.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 1.374.888 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 8. 9. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 16. 9. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 58 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 245 Kč do 7 998 Kč,

následně se předmětného jednání dopustil i obžalovaný A. M.,

- dne 23.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 1.837.978 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 25. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 9. 12. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 82 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 421 Kč do 8 003 Kč,
- dne 25.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 1.910.427 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 26. 2. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 3. 3. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 80 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 951 Kč do 8 665 Kč,
- dne 27.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 1.771.473 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 9. 6. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 21. 6. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 74 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 8 040 Kč,
- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 1.752.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 27. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 3. 9. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 73 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 10 194 Kč,
- dne 25.10.2010 za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 1.671.316 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 26. 11. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 1. 12. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 73 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 552 Kč do 8 078 Kč,
- dne 25.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 1.530.159 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 4. 3. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 16. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost

zaměstnávala celkem 66 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 969 Kč do 8 040 Kč,

- dne 26.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 1.367.156 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 30. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 3. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 60 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 157 Kč do 9 486 Kč,
- dne 25.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 1.173.923 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze dne 6. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 51 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 999 Kč do 8 040 Kč,
- dne 24.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 843.235 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 24. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 8. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 37 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 853 Kč do 8 694 Kč (v případě zaměstnance M. S. až 26 613 Kč),
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 797.657 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 12. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 27. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 37 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 8 040 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Bxxx xxxs, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 1.529.072 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 25. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 29. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 1.521.072 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000,-Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 122 zdravotně postižených osob

a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 072 Kč do 9 517 Kč,

- dne 25.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 2.667.014 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 10. 9. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 20. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 2.651.014Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 113 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 358 Kč do 8 245 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

v případě obžalovaných M. V., M. Č., Š. A., M. Š. ve výši 27.431.793 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, na bankovní účet č. xxx, společnosti Bxxx xxxs, s.r.o., vyplaceno 27.394.893 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 36.900 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

v případě obžalovaného A. M. ve výši 18.851.410 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, na bankovní účet č. xxx, společnosti Bxxx xxxs, s.r.o., vyplaceno 18.827.410 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 4.196.086 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Bxxx xxxs, s.r.o., na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx, vyplaceno 4.172.086 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

7. **Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci** (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, nejméně za období od 20.4.2010 do 22.10.2010, u Úřadu práce v Liberci, Dr. Milady Horákové 580/7, Liberec a dále nejméně za období od 28.1.2011 do 25.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 20.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 2.017.582 Kč, který byl, na základě rozhodnutí ze 27. 7. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 3. 8. 2010 vydaného Úřadem práce v Liberci, poskytnut ve výši 2.009.582 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Liberci, vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 133 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 002 Kč do 13 177 Kč,
- dne 23.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 3.656.078 Kč, který byl, na základě rozhodnutí ze 23. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 27. 8. 2010 vydaného Úřadem práce v Liberci, poskytnut ve výši 3.624.078 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 32.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Liberci, vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 165 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 274 Kč do 13 402 Kč (v případě zaměstnance B. K. až 14 514 Kč a zaměstnance K. R. až 33 377 Kč)
- dne 22.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 3.399.825 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 15. 12. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 10. 1. 2011 vydaného Úřadem práce v Liberci, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 146 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 825 Kč do 10 601 Kč (v případě zaměstnance B. K. až 18 032 Kč),
- dne 28.1.2011 za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 3.434.567 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 17. 3. 2011 a následně

platebního poukazu ze dne 21. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 152 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 13 051 Kč,

- dne 21.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 3.223.082 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 141 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 979 Kč do 14 530 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 3.183.972 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 12. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 142 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 002 Kč do 14 730 Kč,
- dne 25.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 3.229.608 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 139 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 142 Kč do 15 119 Kč,
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 2.974.046 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 14. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 22. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 129 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 363 Kč do 15 802 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Ixxx xxxl, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 30.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 2.629.340 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 5. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 13. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala

celkem 111 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 454 Kč do 11 956 Kč,

- dne 25.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 2.304.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 11. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 96 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 8 483 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce v Liberci,, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 30.052.100 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu a Úřadem práce v Liberci, bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), vyplaceno 30.012.100,-Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 40.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 4.933.340 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Ixxx xxxl, s.r.o., v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

8. **Lxxx xxxr, s.r.o.** (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, nejméně za období od 26.7.2010 do 29.10.2010, u Úřadu práce v Jihlavě, Brtnická 2531/21, Jihlava a dále nejméně za období od 28.1.2011 do 20.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy):

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 72.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 7. 1. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 12. 1. 2011 vydaného Úřadem práce v Jihlavě, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 9 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 001 Kč,
- dne 29.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 240.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 16. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 18. 2. 2011 vydaného Úřadem práce v Jihlavě, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 10 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 001 Kč,
- dne 28.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 240.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 10 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 001 Kč,
- dne 21.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 1.200.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 27. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 3. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 70 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 040 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 2.783.116 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 6. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 12. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 149 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 7 558 Kč do 8 040 Kč,
- dne 24.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 4.014.674 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 25. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská

pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 175 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 7 558 Kč do 8 253 Kč,

- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 4.087.880 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 9. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 22. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 172 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 3 553 Kč do 8 403 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Lxxx xxxr, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 26.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 3.358.429 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 21. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 26. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 141 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 2 937 Kč do 8 150 Kč,
- dne 20.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 2.794.601 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 29. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 31. 8. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 137 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 1 827 Kč do 8 126 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce v Jihlavě, o příspěvek na

podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 18.790.700 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce v Jihlavě, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), požadovaná částka vyplacena, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 6.153.030 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

9. **Pxxx xxxl s.r.o.** (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx, nejméně za období od 22.10.2009 do 31.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), Boženy Vikové-Kunětické 2011, Pardubice

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 22.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 967.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 23. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 30. 11. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 55 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 295 Kč do 13 092 Kč,
- dne 26.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 1.973.852 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 15. 2. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 24. 2. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut ve výši 1.965.854 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 7.998 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích 18 (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost

zaměstnávala celkem 104 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 4 132 Kč do 10 352 Kč,

- dne 29.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 2.836.074 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 21. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 26. 5. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 136 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 913 Kč do 13 762 Kč (v případě zaměstnance J. P. až 19 619 Kč),
- dne 29.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 2.838.784 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 16. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 18. 8. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 130 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 342 Kč do 12 524 Kč (v případě zaměstnance J. P. až 19 618 Kč),
- dne 29.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 2.740.582 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 3. 12. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 8. 12. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 127 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 1 168 Kč do 12 524 Kč (v případě zaměstnance J. P. až 19 775 Kč a zaměstnance O. P. až 15 558 Kč),
- dne 31.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 3.223.689 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 1. 3. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 161 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 1 168 Kč do 13 092 Kč (v případě zaměstnance J. P. až 19 775 Kč a zaměstnance O. P. až 15 052 Kč),
- dne 27.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 4.384.100 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 26. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 31. 5. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 227 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 700 Kč do 13 100 Kč (v případě zaměstnance O. P. až 16 100 Kč a J. K. až 80 009 Kč),
- dne 20.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 5.182.400 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 22. 8. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 29. 8. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích

(do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut ve výši 5.158.400 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 249 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 400 Kč do 12 600 Kč (v případě zaměstnance O. P. až 15 400 Kč),

- dne 25.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 4.139.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 23. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 30.11. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut ve výši 4.113.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 26.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 200 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 1 600 Kč do 13 100 Kč (v případě zaměstnance O. P. až 16 100 Kč),
- dne 25.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 3.582.800 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 24. 2. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 28. 2. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut ve výši 3.557.400 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 25.400 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 176 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 1 100 Kč do 13 100 Kč (v případě zaměstnance O. P. až 16 100 Kč),

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxl, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 30.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 2.744.200 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 6. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 7. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011 jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 160 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 1 100 Kč do 15 400 Kč,
- dne 31.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 647.300 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 27. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 3. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 32 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového

zaměstnance činily v rozmezí 2 300 Kč do 13 100 Kč (v případě zaměstnance M. H. až 18 800 Kč),

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Pardubicích), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 35.259.788 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce v Pardubicích, bylo vyplaceno na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), 35.176.390 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 83.398 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 3.391.500 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

10. **Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci** (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o. a Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Praha 10, xxx xxx, nejméně za období od 28.4.2010 do 22.7.2010, u Úřadu práce v Českých Budějovicích, Klavíkova 1570/7, České Budějovice a dále nejméně za období od 27.10.2010 do 20.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 28.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 1.600.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 26. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 1. 6. 2010 vydaného Úřadem práce v Českých Budějovicích poskytnut ve výši 1.568.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 32.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Českých Budějovicích vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 102 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 8 001 Kč do 8 040 Kč,
- dne 22.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 3.152.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 13.8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 17. 8. 2010 vydaného Úřadu práce v Českých Budějovicích poskytnut ve výši 3.128.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Českých Budějovicích vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 142 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 8 001 Kč do 8 040 Kč,
- dne 27.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 3.272.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 26. 11. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 1. 12. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 146 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 8 001 Kč do 8 070 Kč,
- dne 28.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 3.432.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 4. 3. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 21. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 154 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 8 001 Kč do 8 070 Kč,
- dne 21.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 3.595.449 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 171 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí 8 001 Kč do 8 070 Kč,
- dne 22.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 3.712.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 13. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 3.688.000 Kč, když zbývající 20 příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce

České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 164 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč,

- dne 21.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 3.904.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 24. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 7. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 166 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč,
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 3.704.000 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 12. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 27. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 157 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxs, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 3.182.808 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 11. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 19. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 138 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč,
- dne 20.7.2012 za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 2.392.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 5. 9. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 11. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 107 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 001 Kč do 8 040 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce

nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce v Českých Budějovicích, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 31.946.257 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce v Českých Budějovicích, bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o. a Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx zaslány na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o. a Pxxx xxxs, s.r.o.), vyplaceno 31.866.257 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 80.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Praha 10, xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 5.574.808 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

11. **Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci** (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, nejméně za období od 27.1.2010 do 26.7.2010, u Úřadu práce v Plzni, Kaplířova 2731/7, Plzeň a dále nejméně za období od 27.10.2010 do 20.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 27.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 848.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 15. 2. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 23. 2. 2010 vydaného Úřadem práce v Plzni, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala

celkem 57 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 030 Kč do 9 200 Kč,

- dne 23.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 3.044.400 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 27. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 8. 6. 2010 vydaného Úřadem práce v Plzni poskytnut ve výši 3.020.400 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 24.000 21 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Plzni vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 161 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 700 Kč do 8 100 Kč,
- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 3.802.400 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 24. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 26. 8. 2010 vydaného Úřadem práce v Plzni poskytnut ve výši 3.788.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 14.400 Kč nebyl tímto Úřadem práce v Plzni vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 166 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 400 Kč do 8 100 Kč (v případě zaměstnance P. N. až do výše 16 100 Kč),
- dne 27.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 4.168.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 10. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 11. 2. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 4.152.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 187 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 8 500 Kč,
- dne 27.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 5.673.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 4. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 256 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 700 Kč do 8 000 Kč,
- dne 21.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 6.208.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 10. 6. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 16. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 283 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 10 400 Kč,

- dne 20.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 6.445.100 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 5. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 13. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 280 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8000 Kč do 10 900 Kč,
- dne 20.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 6.501.700 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 25. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 6.493.700,-Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 284 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 700 Kč do 8 100 Kč,
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 6.347.900 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 22. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 27. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 281 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 500 Kč do 8 100 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxg s.r.o., v likvidaci, jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 26.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 6.952.200 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 11. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 22. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 374 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 600 Kč do 8 100 Kč,
- dne 20.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 8.663.718 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 17. 9. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 21. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 373 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 700 Kč do 8 100 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve

jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx , byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce v Plzni, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 58.654.418 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce v Plzni, bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, vyplaceno 58.592.018 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 62.400 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx , prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 15.615.918 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

12. **Sxxx xxx xxxm, s.r.o.** (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, nejméně za období od 24.4.2009 do 27.10.2010, u Úřadu práce Brno-město, Křenová 111/25, Brno a dále nejméně za období od 28.1.2011 do 25.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

- dne 24.4.2009, za 1. čtvrtletí roku 2009, období 1.1.2009 až 31.3.2009, ve výši 766.594 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 27. 5. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 28. 5. 2009 vydaného Úřadem práce Brno-město poskytnut ve výši 718.416 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 47.980 Kč nebyl tímto Úřadem práce Brno-město vyplacen na

základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 59 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 915 Kč do 8 326 Kč,

- dne 30.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 2.105.305 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 31. 8. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 7. 9. 2009 vydaného Úřadem práce Brno-město poskytnut ve výši 2.033.323 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 71.982 Kč nebyl tímto Úřadem práce Brno-město vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 90 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 507 Kč do 12 005 Kč,

následně se předmětného jednání dopustil i obžalovaný A. M.

- dne 23.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 2.082.901 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 6. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 23. 11. 2009 vydaného Úřadem práce Brno-město, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 116 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 623 Kč do 8 040 Kč,
- dne 25.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 4.007.341 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 17. 2. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 22. 2. 2010 vydaného Úřadem práce Brno-město, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 211 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 193 Kč do 11 325 Kč,
- dne 30.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 6.649.191 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 24. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2010 vydaného Úřadem práce Brno-město poskytnut ve výši 6.633.191 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce Brno-město vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 308 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 363 Kč do 11 926 Kč,
- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 7.194.874 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 25. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 13. 9. 2010 vydaného Úřadem práce Brno-město poskytnut ve výši 7.183.302 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 11.572 Kč nebyl tímto Úřadem práce Brno-město vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 323 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 845 Kč do 8 059 Kč,
- dne 27.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 7.215.279 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 16. 12. 2010 a následně platebního

poukazu ze dne 17. 12. 2010 vydaného Úřadem práce Brno-město poskytnut ve výši 7.134.129 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 23 81.150 Kč nebyl tímto Úřadem práce Brno-město vyplacen na základě § 78 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 313 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 552 Kč do 8 553 Kč,

- dne 28.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 7.102.659 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 11. 3. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 21. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 7.078.361 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 24.298 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 313 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 298 Kč do 8 428 Kč,
- dne 20.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 7.126.279 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 31. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 7.094.279 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 32.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 347 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 298 Kč do 8 229 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 7.230.206 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 13. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 7.174.206 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 40.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 342 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 875 Kč do 9 358 Kč,
- dne 21.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 5.679.568 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 2. 12. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 13. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 268 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady

společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 375 Kč do 8 146 Kč,

- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 5.001.143 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 22. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 4. 4. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 222 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 675 Kč do 8 146 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Sxxx xxx xxxm, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 4.384.298 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 13. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 21.6.2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 205 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 298 Kč do 8 146 Kč,
- dne 25.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 3.393.977 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 29.8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 31.8.2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 173 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 298 Kč do 8 146 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce Brno-město, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

v případě obžalovaných M. V., M. Č., Š. A., M. Š. ve výši 69.923.417 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce Brno-město, bylo na

základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, vyplaceno 69.598.435 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 324.982 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 2 a § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

v případě obžalovaného A. M. ve výši 67.051.716 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce Brno-město, bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, vyplaceno 66.846.696 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 205.020 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 2 a § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 7.778.275 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

13. **Sxxx xxxn, s.r.o.,** IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx, nejméně za období od 20.4.2011 do 30.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

kdy se dopustil předmětného jednání i obžalovaný A. M. v níže uvedených obdobích,

- dne 20.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 216.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 9 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 720.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 13. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 704.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce

České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 44 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily 8 000 Kč,

- dne 25.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 1.717.100 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 1. 12. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 13. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 1.701.100 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 83 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 000 Kč do 8 100 Kč,
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 2.257.000 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 27. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 4. 4. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 2.249.000 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 114 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 700 Kč do 8 100 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxn, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 27.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 1.948.700 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 21. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 26. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 106 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 100 Kč do 8 100 Kč,
- dne 30.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 488.000 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 11. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 22 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 8 000 Kč do 8 100 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 7.346.800 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx vyplaceno 7.306.800 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 40.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, Xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 2.436.700 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Sxxx xxxn, s.r.o., na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

14. **Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci** (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx, nejméně za období od 30.4.2008 do 29.7.2008 a od 21.1.2010 do 26.4.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě) a dále nejméně za období od 30.10.2008 do 16.10.2009 a dne 30.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

- dne 30.4.2008, za 1. čtvrtletí roku 2008, období 1.1.2008 až 31.3.2008, ve výši 1.321.846 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 12. 6. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 16. 6. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, se sídlem 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost

zaměstnávala celkem 74 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 964 Kč do 15 886 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 18 360 Kč),

- dne 29.7.2008, za 2. čtvrtletí roku 2008, období 1.4.2008 až 30.6.2008, ve výši 4.539.164 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 3. 11. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 4. 11. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 212 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 005 Kč do 12 931 Kč (v případě zaměstnance G. M. až do výše 37 335 Kč, zaměstnance K. R. až do výše 17 909 Kč a zaměstnance L. Š. až do výše 37 450 Kč),
- dne 30.10.2008, za 3. čtvrtletí roku 2008, období 1.7.2008 až 30.9.2008, ve výši 6.077.349 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 27. 11. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 8. 12. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 250 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 384 Kč do 12 048 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 17 909 Kč),
- dne 22.1.2009, za 4. čtvrtletí roku 2008, období 1.10.2008 až 31.12.2008, ve výši 6.721.357 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 17. 2. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 26. 2. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 281 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 775 Kč do 11 094 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 934 Kč),
- dne 29.4.2009, za 1. čtvrtletí roku 2009, období 1.1.2009 až 31.3.2009, ve výši 5.607.887 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 5. 6. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 16. 6. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 5.575.895 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 31.992 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 267 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 342 Kč do 11 743 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 775 Kč a zaměstnance K. D. až do výše 42 603 Kč),
- dne 31.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 5.948.300 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 7. 9. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 22. 9. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 5.940.302 Kč, když zbývající 26 příspěvek ve výši 7.998 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7

písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 284 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 750 Kč do 11 820 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 783 Kč),

následně se předmětného jednání dopustil i obžalovaný A. M.

- dne 16.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 5.779.631 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 24. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 1. 12. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 5.771.633Kč, když zbývající příspěvek ve výši 7.998 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 294 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 378 Kč do 11 027 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 20 162 Kč),
- dne 21.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 7.323.455 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 1. 3. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 2. 3. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut ve výši 7.251.473 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 71.982 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 339 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 286 Kč do 11 330 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 705 Kč),
- dne 28.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 7.333.590 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 28. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 1. 6. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, se sídlem 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut ve výši 7.325.590 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 333 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 379 Kč do 11 926 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 752 Kč),
- dne 28.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 6.866.470 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 12. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 23. 8. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, se sídlem 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným

seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 317 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 413 Kč do 11 936 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 784 Kč),

- dne 27.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 6.766.720 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 22. 11. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 24. 11. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 302 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 552 Kč do 10 896 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 891 Kč),
- dne 27.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 6.706.108 Kč, který byl v plné výši, v plné výši, na základě rozhodnutí ze 16. 2. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 297 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 229 Kč do 11 926 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 954 Kč a zaměstnance M. S. až do výše 80 001 Kč),
- dne 21.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 7.085.620 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 5. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 335 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 188 Kč do 11 926 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 928 Kč),
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 7.763.453 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze dne 9. 8. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 349 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 360 Kč do 11 928 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 788 Kč),
- dne 26.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 7.886.296 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze dne 15. 11. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut ve výši 7.878.296 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 350 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 439 Kč do 11 989 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 864 Kč),

- dne 26.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 7.946.414 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze dne 29. 2. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut ve výši 7.938.414 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 347 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 042 Kč do 11 715 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 752 Kč),
- dne 26.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 5.970.195 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze dne 29. 2. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), poskytnut ve výši 5.962.195 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 8.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, se sídlem 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 307 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 260 Kč do 11 390 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 770 Kč),

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Txxx xxxe, s.r.o., v likvidaci, jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 30.7.2012 za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 3.561.393 Kč, který nebyl k dnešnímu dni na základě usnesení Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 307 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 145 Kč do 11 421 Kč (v případě zaměstnance K. R. až do výše 19 809 Kč),

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx, byl

vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

v případě obžalovaných M. V., M. Č., Š. A., M. Š. ve výši 111.205.248 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, za období 1. čtvrtletí 2008 až 2. čtvrtletí roku 2008 na bankovní účet č. xxx a za období od 3. čtvrtletí roku 2008 do 1. čtvrtletí 2012 na bankovní účet č. xxx, vyplaceno 107.491.885 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 3.713.363 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

v případě obžalovaného A. M. ve výši 80.989.345 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy) a Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, Moravská Ostrava (do 31.3.2011, jako Úřad práce v Ostravě), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, za období 1. čtvrtletí 2008 až 2. čtvrtletí roku 2008 na bankovní účet č. xxx a za období od 3. čtvrtletí roku 2008 do 1. čtvrtletí 2012 na bankovní účet č. xxx, vyplaceno 77.315.972 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 3.673.373 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o.), IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 3.561.393 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.oxxx, obchodní společnosti Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o.), IČ: xxx, nebyla požadovaná částka z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce vyplacena,

15. **Wxxx xxxp, s.r.o.**, IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, nejméně za období od 29.4.2008 do 25.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská 28 pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

- dne 29.4.2008, za 1. čtvrtletí roku 2008, období 1.1.2008 až 31.3.2008, ve výši 2.769.596 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 29. 5. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 10. 6. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 2.742.596 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 27.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 122 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 800 Kč do 11 213 Kč,
- dne 23.7.2008, za 2. čtvrtletí roku 2008, období 1.4.2008 až 30.6.2008, ve výši 2.965.489 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 15. 8. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 19. 8. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 2.938.213 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 28.293 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 135 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 971 Kč do 8 999 Kč,
- dne 13.10.2008, za 3. čtvrtletí roku 2008, období 1.7.2008 až 30.9.2008, ve výši 2.983.223 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 3. 11. 2008 a následně platebního poukazu ze dne 5. 11. 2008 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut na základě ustanovení § 78 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 146 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 800 Kč do 9 002 Kč (v případě zaměstnance V. H. až do výše 17 998 Kč),
- dne 22.1.2009, za 4. čtvrtletí roku 2008, období 1.10.2008 až 31.12.2008, ve výši 5.796.111 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 9. 2. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 17. 2. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 5.783.119 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 12.992 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 297 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 150 Kč do 9 012 Kč,
- dne 28.4.2009, za 1. čtvrtletí roku 2009, období 1.1.2009 až 31.3.2009, ve výši 5.011.504 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 5. 6. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 10. 6. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 4.964.236 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 47.268 Kč nebyl tímto Úřadem práce

České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 271 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 125 Kč do 8 150 Kč,

- dne 31.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 6.844.203 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 3. 9. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 4. 9. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 6.812.211 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 31.992 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 313 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 427 Kč do 11 157 Kč,

následně se předmětného jednání dopustil i obžalovaný A. M.

- dne 23.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 4.166.069 Kč, který byl v plné výši na základě rozhodnutí ze 25. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 3. 12. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 200 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 500 Kč do 8 668 Kč (v případě zaměstnance L. R. až do výše 19 249 Kč),
- dne 25.1.2010 za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 5.610.775 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 19. 3. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 24. 3. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 5.589.311 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 21.464,-Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011 jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 275 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 234 Kč do 10 250 Kč (v případě zaměstnance L. R. až do výše 19 249 Kč),
- dne 28.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 5.834.242 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 15. 6. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 21. 6. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut na základě § 78 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 313 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového

zaměstnance činily v rozmezí od 313 Kč do 8 600 Kč (v případě zaměstnance L. R. až do výše 19 650 Kč a zaměstnance M. L. až do výše 19 618 Kč),

- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 4.736.428 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 8. 9. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 9. 9. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 211 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 401 Kč do 12 354 Kč (v případě zaměstnance L. R. až do výše 19 667 Kč),
- dne 25.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 4.579.045 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 26. 11. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 1. 12. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 4.563.051 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 15.994 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 200 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 79 Kč do 10 858 Kč (v případě zaměstnance L. R. až do výše 19 740 Kč a zaměstnance M. L. až do výše 19 758 Kč),
- dne 25.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 2.728.637 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 4. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 121 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 937 Kč do 8 065 Kč (v případě zaměstnance R. J. až do výše 28 094 Kč a zaměstnance M. L. až do výše 19 975 Kč),
- dne 26.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 2.601.541 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 27. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 3. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 117 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 088 Kč do 8 581 Kč (v případě zaměstnance M. L. až do výše 20 630 Kč),
- dne 22.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 2.521.312 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 5. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 13. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 115 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně

odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 298 Kč do 8 804 Kč (v případě zaměstnance M. L. až do výše 19 752 Kč),

- dne 24.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 2.701.202 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 25. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 122 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 429 Kč do 14 996 Kč (v případě zaměstnance M. L. až do výše 20 152 Kč),
- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 2.561.210 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 16. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 20. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 124 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 841 Kč do 14 899 Kč (v případě zaměstnance M. L. až do výše 19 640 Kč),

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba Wxxx xxxp, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 1.817.636 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 11. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 22.6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 105 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 072 Kč do 15 558 Kč (v případě zaměstnance M. L. až do výše 19 618 Kč),
- dne 25.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 5.573.400 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 19. 9. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 24. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 5.557.400 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 280 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 173 Kč do 15 598 Kč (v případě zaměstnance M. L. až do výše 19 618 Kč),

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným

zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, vědomě neoprávněně požádali Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

v případě obžalovaných M. V., M. Č., Š. A., M. Š. ve výši 71.767.656 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx vyplaceno 71.601.637 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, požadovaný příspěvek ve výši 201.003 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

v případě obžalovaného A. M. ve výši 45.423.497 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx vyplaceno 45.378.039 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, požadovaný příspěvek ve výši 53.458 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31.12.2008, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 7.391.036 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností Wxxx xxxp, s.r.o., na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx , vyplaceno 7.375.036 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 16.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

16. **Rxxx xxxc, s.r.o.** (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, nejméně za období od 25.4.2012 do 25.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3:

i obžalovaná právnická osoba Rxxx xxxc, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 594.387 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 11. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 22. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 75 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 387 Kč do 8 040 Kč,
- dne 25.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 1.833.942 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 10. 9. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 20. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 80 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 176 Kč do 8 362 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti Vxxx xxxc, s.r.o. (dříve Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 2.428.329 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost Vxxx xxxc, s.r.o. (dříve Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Vxxx xxxc, s.r.o. (dříve Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , požadovaná částka vyplacena, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 2.428.329 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše

specifikovaných žádostí podaných společností Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx , byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

17. **6xxx xxxa, s.r.o.,** IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, nejméně za období od 31.7.2009 do 20.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy):

- dne 31.7.2009, za 2. čtvrtletí roku 2009, období 1.4.2009 až 30.6.2009, ve výši 418.985 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 4. 9. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 4. 9. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 26 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 869 Kč do 7 998 Kč,

následně se předmětného jednání dopustil i obžalovaný A. M.

- dne 23.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 450.362 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 25. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 3. 12. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 20 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 420 Kč do 8 221 Kč,
- dne 25.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 479.777 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 2. 3. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 4. 3. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 20 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 981 Kč do 8 679 Kč,
- dne 27.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 709.635 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 6. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 2. 7. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 41 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 6 647 Kč do 8 001 Kč,
- dne 26.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 1.720.209 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 27. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 7. 9. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž

výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 95 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 052 Kč do 8 003 Kč,

- dne 26.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 2.159.334 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 11. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 6.12. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 94 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 458 Kč do 12 918 Kč,
- dne 28.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 2.183.443 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 25. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 4. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 94 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 481 Kč do 12 918 Kč,
- dne 20.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 1.942.244 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31.5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 83 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 533 Kč do 12 918 Kč,
- dne 21.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 2.077.242 Kč, který byl na základě rozhodnutí ze 13. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 14. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut ve výši 2.053.242 Kč, když zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl tímto Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 90 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 543 Kč do 12 918 Kč,
- dne 21.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 2.559.980 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 24. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 110 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 980 Kč do 12 918 Kč,

- dne 23.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 2.592.333 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 12. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 22. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 112 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 750 Kč do 12 918 Kč,

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba 6xxx xxxa, s.r.o. jako člen organizované zločinecké skupiny:

- dne 25.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 3.038.251 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 21. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 26. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 168 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 2 842 Kč do 12 918 Kč,
- dne 20.7.2012, za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 3.473.932 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 31. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 11. 9. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 146 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 287 Kč do 13 438 Kč,

kdy obžalovaní, příp. osoby jimi zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním jménem obchodní společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, byl vědomě neoprávněně požádán Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

v případě obžalovaných M. V., M. Č., Š. A., M. Š. ve výši 23.805.727 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , vyplaceno 23.781.727 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl vyplacen na základě

§ 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

v případě obžalovaného A. M. ve výši 23.386.742 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , vyplaceno 23.362.742 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, zbývající příspěvek ve výši 24.000 Kč nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kdy obžalovaní s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto obchodní společnost 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , v současnosti se sídlem Xxx xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovanými M. V. a M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v celkové výši 6.512.183 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, byla na základě výše specifikovaných žádostí podaných společností 6xxx xxxa, s.r.o., na bankovní účet č. xxx, obchodní společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx , byla požadovaná částka vyplacena v plné výši, avšak byla použita na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponovali v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., tak svým úmyslným jednáním způsobili České republice, zastoupené příslušnými Úřady práce České republiky, celkovou škodu ve výši 581 590 035 Kč a dále se pokusili získat příspěvek ve výši 10 845 102 Kč, který jim však nebyl vyplacen jednak na základě § 78 odst. 2, odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a jednak na základě § 78 odst. 6 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platného do 31. 12. 2008 a z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce,

obžalovaný A. M., společně s obžalovanými M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., tak způsobil České republice, zastoupené příslušnými Úřady práce České republiky, celkovou škodu ve výši 484 926 092 Kč a dále se pokusil získat příspěvek ve výši 10 548 685 Kč, který však vyplacen nebyl na základě § 78 odst. 2, odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a z důvodu přerušeného řízení o předběžné otázce,

obžalované právnické osoby způsobily České republice, zastoupené příslušnými Úřady práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3 a Úřady práce České republiky, krajská pobočka v Pardubicích, Boženy Vikové – Kunětické 2011, Pardubice, škodu, a to:

Axxxa s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Praha 10, Xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 1 401 000 Kč a dále se pokusila získat příspěvek ve výši 8 000 Kč, který jí však nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 7 248 281 Kč,

Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 4 143 284 Kč,

Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx , se sídlem Xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 4 172 086 Kč a dále se pokusila získat příspěvek ve výši 24 000 Kč, který jí však nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx , způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 4 933 340 Kč,

Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx , způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 6 153 030 Kč,

Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 3 391 500 Kč,

Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Praha 10, xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 5 574 808 Kč,

Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx , způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 15 615 918 Kč,

Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 7 778 275 Kč,

Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, Xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 2 436 700 Kč,

Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 3 561 393 Kč,

Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 7 391 036 Kč a dále se pokusila získat příspěvek ve výši 16 000 Kč, který jí však nebyl vyplacen na základě § 78 odst. 7 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,

Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 2 428 329 Kč,

6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx xxx, způsobila českému státu celkovou škodu ve výši 6 512 183 Kč,

tedy:

obžalovaný M. V. a M. Č.,

jednak jako členové organizované zločinecké skupiny úmyslným společným jednáním v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje a způsobili takovým činem škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

jednak založili a účastnili se činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalované Š. A. a M. Š.,

jednak jako členky organizované zločinecké skupiny úmyslně usnadnily jinému spáchání trestného činu, který v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, a způsobily takovým činem škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

jednak se účastnily činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaný Ing. A. M.,

úmyslně opatřením prostředků umožnil jinému spáchání trestného činu, který v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

obžalovaná právnická osoba Axxxa s.r.o., IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx ,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu, přičemž k dokonání části trestného činu nedošlo,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

obžalovaná právnická osoba 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx,

jednak jako člen organizované zločinecké skupiny v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

jednak se účastnila činnosti organizované zločinecké skupiny,

II. obžalovaný M. Č. sám

v období od 16.10.2009 do 16.7.2012, v Praze, v úmyslu se obohatit na úkor České republiky nezákonným vylákáním státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením aktivně a s rozmyslem řídil činnost obchodní společnosti ZXXXA s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem xxx, xxx, a za tuto obchodní společnost záměrně podával nebo nechal podávat žádosti o státní příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, jejíž součástí byly jako příloha i jmenné seznamy zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a takto jednal v úmyslu neoprávněně získat příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zák. č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, přestože věděl, že uvedené mzdové náklady zaměstnanců se zdravotním postižením, uvedené v příloze žádosti o příspěvek, jsou nepravdivé, protože v uvedené výši mzdové náklady nevznikly a deklarované mzdy nebyly zaměstnancům vyplaceny,

a obžalovaná právnická osoba ZXXXA s.r.o., IČ: xxx,

v úmyslu neoprávněně získat příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, záměrně a s rozmyslem podávala prostřednictvím zmocněných nebo instruovaných osob od obžalovaného M. Č., a nebo jím samotným, žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přestože jí bylo známo, že uvedené mzdové náklady zaměstnanců se zdravotním postižením uvedené v příloze žádosti o příspěvek jsou nepravdivé, neboť v uvedené výši mzdové náklady nikdy nevznikly, když takto obchodní společnost vědomě neoprávněně uplatňovala příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, vždy ke každému zaměstnanci, za každý měsíc dle jmenného seznamu zaměstnanců, který je přílohou žádosti, v daném čtvrtletí, přičemž obžalovaná právnická osoba se popsaného jednání dopustila v Praze a na dalších místech České republiky, v níže uvedeném období, za které byly podány jednotlivé žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, za příslušná čtvrtletí,

když obžalovaný M. Č. uplatňoval žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vždy ke každému zaměstnanci za každý měsíc dle jmenného seznamu zaměstnanců, který je přílohou žádosti, v daném čtvrtletí, nejméně za období od 16.10.2009 do 16.7.2012, u Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Domažlická 1139/11, Praha 3:

- dne 16.10.2009, za 3. čtvrtletí roku 2009, období 1.7.2009 až 30.9.2009, ve výši 327.680 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 26. 11. 2009 a následně platebního poukazu ze dne 1. 12. 2009 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 17 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 506 Kč do 8 040 Kč,

- dne 21.1.2010, za 4. čtvrtletí roku 2009, období 1.10.2009 až 31.12.2009, ve výši 882.802 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 26. 2. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 3. 3. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 41 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 014 Kč do 8 668 Kč,
- dne 20.4.2010, za 1. čtvrtletí roku 2010, období 1.1.2010 až 31.3.2010, ve výši 1.195.726 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 27. 5. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 57 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 4 375 Kč do 8 001 Kč,
- dne 14.7.2010, za 2. čtvrtletí roku 2010, období 1.4.2010 až 30.6.2010, ve výši 1.391.982 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 17. 8. 2010 a následně platebního poukazu ze dne 27. 8. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 60 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 985 Kč do 8 040 Kč,
- dne 14.10.2010, za 3. čtvrtletí roku 2010, období 1.7.2010 až 30.9.2010, ve výši 1.442.403 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 26. 11. 2010 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 65 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 935 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 618 Kč),
- dne 12.1.2011, za 4. čtvrtletí roku 2010, období 1.10.2010 až 31.12.2010, ve výši 1.527.466 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 25. 2. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 3. 3. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 68 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 1 065 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 618 Kč),
- dne 12.4.2011, za 1. čtvrtletí roku 2011, období 1.1.2011 až 31.3.2011, ve výši 1.876.246 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 30. 5. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 2. 6. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 85 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně

odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 402 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 618 Kč),

- dne 12.7.2011, za 2. čtvrtletí roku 2011, období 1.4.2011 až 30.6.2011, ve výši 2.015.904 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 6. 9. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 12. 9. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 86 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 914 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 618 Kč),
- dne 12.10.2011, za 3. čtvrtletí roku 2011, období 1.7.2011 až 30.9.2011, ve výši 2.159.979 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 25. 11. 2011 a následně platebního poukazu ze dne 6. 12. 2011 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 92 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 997 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 20 319 Kč),
- dne 17.1.2012, za 4. čtvrtletí roku 2011, období 1.10.2011 až 31.12.2011, ve výši 2.175.921 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 9. 3. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 16. 3. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 92 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 7 996 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 712 Kč),

následně se předmětného jednání dopustila i obžalovaná právnická osoba ZxxxA s.r.o.

- dne 12.4.2012, za 1. čtvrtletí roku 2012, období 1.1.2012 až 31.3.2012, ve výši 1.923.041 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 11. 6. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 19. 6. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 86 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 3 125 Kč do 8 040 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 618 Kč),
- dne 16.7.2012 za 2. čtvrtletí roku 2012, období 1.4.2012 až 30.6.2012, ve výši 1.796.089 Kč, který byl v plné výši, na základě rozhodnutí ze 29. 8. 2012 a následně platebního poukazu ze dne 31. 8. 2012 vydaného Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), poskytnut, přičemž výše uplatňovaného příspěvku v žádosti byla doložena jmenným seznamem zaměstnanců, z něhož plyne, že v tomto rozhodném období společnost zaměstnávala celkem 79 zdravotně postižených osob a měsíční mzdové náklady společnosti včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance činily v rozmezí od 272 Kč do 8 001 Kč (v případě zaměstnance E. K. až do výše 19 618 Kč),

kdy obžalovaný, příp. osoby jím zmocněné k podání žádosti, prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé, a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti, ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádosti o příspěvek neodpovídají skutečnosti, neboť uvedeným zaměstnancům byla ve skutečnosti vyplácena ve valné většině případů měsíční čistá mzda v částce nejvýše 2 000 Kč, tedy v rozhodném období jim byly vypláceny mzdy v podstatně nižších částkách, neodpovídajících nárokovanému příspěvku, když bylo navíc zjištěno, že některé osoby pracovní smlouvu sice podepsaly a mzdu ve valné většině případů v částce nejvýše 2 000 Kč pobíraly, avšak nikdy jim žádná práce zadána nebyla, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit,

a tímto jednáním **obžalovaný M. Č.** jménem obchodní společnosti ZXXXA s.r.o., IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, vědomě neoprávněně požádal Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 18.715.239 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost ZXXXA s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti ZXXXA s.r.o., IČ: xxx, vyplaceno 18.715.239 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaný s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponoval v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

a tímto jednáním **obchodní společnost ZXXXA s.r.o.**, IČ: xxx, v současnosti se sídlem Xxx, xxx, prostřednictvím zmocněných, příp. instruovaných osob obžalovaným M. Č. vědomě neoprávněně požádala Úřad práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve výši 3.719.130 Kč, když poškozeným českým státem, zastoupeným příslušným Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31.3.2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), bylo na základě výše specifikovaných žádostí podaných za společnost ZXXXA s.r.o., IČ: xxx na bankovní účet č. xxx , obchodní společnosti ZXXXA s.r.o., IČ: xxx, vyplaceno 3 179 130 Kč, které však byly použity na mzdové náklady zaměstnanců pouze z části, kdy obžalovaný M. Č. s takto poskytnutými finančními prostředky dále disponoval v rozporu s účelem, pro který byl poskytnut,

obžalovaný M. Č. tak svým úmyslným jednáním způsobil České republice, zastoupené Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31. 3. 2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), se sídlem Domažlická 1139/11, Praha 3, celkovou škodu ve výši 18 715 239 Kč,

obžalovaná právnická osoba ZxxxA s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx – xxx, xxx, tak svým úmyslným jednáním způsobila České republice, Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu (do 31. 3. 2011, jako Úřad práce hlavního města Prahy), se sídlem Domažlická 1139/11, Praha 3 celkovou škodu ve výši 3 719 130 Kč,

tedy:

obžalovaný M. Č.

úmyslně v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaná právnická osoba ZXXXA s.r.o., IČ: xxx,

v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

čímž spáchali

pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku obžalovaní M. V. a M. Č.

jednak zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá trestního zákoníku,

pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku obžalované Š. A. a M. Š.

jednak zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku ve formě účastenství, a to pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku obžalovaný A. M.

zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku

obžalovaná právnická osoba Axxxa s.r.o., IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Kxxx xxxl, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Bxxx xxxs, s.r.o., IČ: xxx ,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o. a Lxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxl s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o.), IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx,

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.,

jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku

obžalovaný M. Č.

zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba ZXXXA s.r.o., IČ: xxx,

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný M. V.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) let.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá **peněžitý trest stanovený v 150 (slovy: jedno sto padesát) denních sazbách ve výši 40 000 (slovy: čtyřicet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 6 000 000 Kč (slovy: šest milionů korun českých).**

Podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to finanční částky**:**

- ve výši 141 452,88 Kč uložené na účtech vedených u Conseq penzijní společnost, a.s., (dříve AEGON Penzijní fond, a.s.,) IČ: 279 16 430, Praha, Na Pankráci 26/322, k smlouvě o penzijním připojištění č. 7700675884, na jméno obžalovaného M. V., nar. xxx,
- ve výši 8 150 Kč uložené na účtech vedených u Penzijního fondu Komerční banky, a.s., IČ: 618 60 018, Praha 3, Lucemburská 1170/7, k smlouvě o penzijním připojištění č.: 829948, na jméno obžalovaného M. V., nar. xxx,
- ve výši 2,02 Kč uložené na vnitřním účtu banky č. xxx , vedeném u ING Bank N.V., IČ: 492 79 866, Praha 5, Plzeňská 345/5, na jméno obžalovaného M. V., nar. xxx,
- ve výši 138 090,30 Kč uložené původně na účtu č. xxx , vedeného u Raiffeisenbank a.s., IČ: 492 40 901, Praha 4 Hvězdova 1716/2b, nyní uložena na vnitřním účtu banky Raiffeisenbank a.s., IČ: 492 40 901, Praha 4 Hvězdova 1716/2b, na jméno obžalovaného M. V., nar. xxx,

obžalovaný M. Č.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) let.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, příp. prokuristy, a to na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá **peněžitý trest stanovený v 180 (slovy: jedno sto osmdesát) denních sazbách ve výši 40 000 (slovy: čtyřicet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 7 200 000 Kč (slovy: sedm milionů dvě stě tisíc korun českých).**

Podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to zajištěné finanční částky

- ve výši 273 141,54 Kč uložené na účtech vedených u Conseq penzijní společnost, a.s., (dříve AEGON Penzijní fond, a.s.,) IČ: 279 16 430, Praha, Na Pankráci 26/322, k smlouvě o penzijním připojištění č. 7700884741, na jméno obžalovaného M. Č., nar. xxx,
- ve výši 25 332,81 Kč uložené na účtu č. xxx , vedeném u České spořitelny, a.s., IČ: 452 44 782, Praha 4, Olbrachtova 1929/62, na jméno obžalovaného M. Č., nar. xxx,
- ve výši 5 797,43 Kč uložené na účtu č. xxx , vedeném u Komerční banky, a.s., IČ: 453 17 054, Praha 1, Na Příkopě 33/96, na jméno obžalovaného M. Č., nar. xxx,
- ve výši 59 248,12 Kč uložené na účtu č. xxx , vedeném u Raiffeisenbank a.s., IČ: 492 40 901, Praha, Hvězdova 1716/2b, na jméno obžalovaného M. Č., nar. xxx,
- ve výši 54 678,02 Kč uložené na účtu č. xxx , vedeném u Stavební spořitelny České spořitelny, a.s., IČ: 601 97 609, Praha 3, Vinohradská 180/1632, na jméno obžalovaného M. Č., nar. xxx, a částky ve výši 63 310,03 Kč, uložené na účtu č. xxx , vedeném u Stavební spořitelny České spořitelny, a.s., IČ: 601 97 609, Praha 3, Vinohradská 180/1632, na jméno obžalovaného M. Č., nar. xxx,

obžalovaný A. M.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost během zkušební doby podmíněného odsouzení nahradit podle svých sil poškozené České republiky škodu způsobenou trestným činem.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá **peněžitý trest stanovený v 200 (slovy: dvě stě) denních sazbách ve výši 30 000 (slovy: třicet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 6 000 000 Kč (slovy: šest milionů korun českých).**

obžalovaná Š. A.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá **peněžitý trest stanovený v 100 (slovy: jedno sto) denních sazbách ve výši 4 000 (slovy: čtyř tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 400 000 Kč (slovy: čtyři sta tisíc korun českých).**

obžalovaná M. Š.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 68 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá **peněžitý trest stanovený v 100 (slovy: jedno sto) denních sazbách ve výši 4 000 (slovy: čtyř tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 400 000 Kč (slovy: čtyři sta tisíc korun českých).**

obžalovaná právnická osoba Axxxa s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**,

obžalovaná právnická osoba Kxxxi, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Kxxx xxxl, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 22 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, **k úhrnnému trestu zákazu přijímání dotací a subvencí, spočívajícího v úplném zákazu přijímat a ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, se dále ukládá **peněžitý trest stanovený v 300 (slovy: tři sta) denních sazbách ve výši 20 000 (slovy: dvacet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 6 000 000 Kč (slovy: šest milionů korun českých).**

obžalovaná právnická osoba Bxxx xxxs, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 22 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, **k úhrnnému trestu zákazu přijímání dotací a subvencí, spočívajícího v úplném zákazu přijímat a ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, se dále ukládá **peněžitý trest stanovený v 300 (slovy: tři sta) denních sazbách ve výši 20 000 (slovy: dvacet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 6 000 000 Kč (slovy: šest milionů korun českých).**

obžalovaná právnická osoba Ixxx xxxl, s.r.o., v likvidaci

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Lxxx xxxr, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxl, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Pxxx xxxs, s.r.o., v likvidaci

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxg, s.r.o., v likvidaci

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxx xxxm, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Sxxx xxxn, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Txxx xxxe, s.r.o., v likvidaci

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Rxxx xxxc, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

obžalovaná právnická osoba Wxxx xxxp, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 22 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, **k úhrnnému trestu zákazu přijímání dotací a subvencí, spočívajícího v úplném zákazu přijímat a ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, se dále ukládá **peněžitý trest stanovený v 300 (slovy: tři sta) denních sazbách ve výši 20 000 (slovy: dvacet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 6 000 000 Kč (slovy: šest milionů korun českých).**

obžalovaná právnická osoba 6xxx xxxa, s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 22 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, **k úhrnnému trestu zákazu přijímání dotací a subvencí, spočívajícího v úplném zákazu přijímat a ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, se dále ukládá **peněžitý trest stanovený v 300 (slovy: tři sta)**

denních sazbách ve výši 20 000 (slovy: dvacet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 6 000 000 Kč (slovy: šest milionů korun českých).

obžalovaná právnická osoba ZXXXA s.r.o.

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu zrušení právnické osoby**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. společně a nerozdílně povinni zaplatit na náhradě škody poškozené České republice, jejímž jménem jednají příslušné úřady práce, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČ: 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, jako majetkovou škodu způsobenou trestným činem částku ve výši 581 590 035 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný A. M. povinen společně a nerozdílně s obžalovanými M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. zaplatit na náhradě škody poškozené České republice, jejímž jménem jednají příslušné úřady práce, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČ: 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, jako majetkovou škodu způsobenou trestným činem částku ve výši 484 926 092 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný M. Č. povinen zaplatit na náhradě škody poškozené České republice, jejímž jménem jednají příslušné úřady práce, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČ: 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, jako majetkovou škodu způsobenou trestným činem částku ve výši 18 715 239 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Česká republika, jejímž jménem jednají příslušné úřady práce, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČ: 697 97 111, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spojení s § 102 trestního zákoníku se V. V., nar. xxx, zabírají věci, a to:

- finanční částka ve výši 241 803,92 Kč uložená na účtech vedených u Conseq penzijní společnost, a.s., (dříve AEGON Penzijní fond, a.s.,) IČ: 279 16 430, Praha 4, Na Pankráci 26/322, k smlouvě o penzijním připojištění č. č. 7700884752, na jméno V. V., nar. xxx,
- finanční částka ve výši 40 644,77 Kč uložená na účtu č. xxx, vedeném u Československé obchodní banky, a.s., IČ: 000 01 350, Praha 5, Radlická 333/150, na jméno V. V., nar. xxx,
- finanční částka ve výši 267 776,60 Kč uložená na účtu č. xxx, původně na účtu č. xxx, vedeném u Raiffeisenbank a.s., IČ: 492 40 901, Praha 4, Hvězdova 1716/2b, na jméno V. V., nar. xxx.

Odůvodnění:

1. Obžalovaní M. V., M. Č., A. M., Š. A., M. Š. a dále obžalované právnické osoby blíže specifikované ve výrokové části tohoto rozsudku jsou v tomto trestním řízení stíháni na základě obžaloby

Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. VZV 3/2014, podané u Městského soudu v Praze dne 8. 6. 2020. Tato obžaloba pod bodem I. výrokové části klade obžalovaným M. V., M. Č. a A. M. za vinu, že se měli dopustit zvlášť závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, v případě obžalovaných Š. A. a M. Š. zvlášť závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, pod bodem II. výrokové části obžalovanému M. Č.u zvlášť závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a pod bodem III. výrokové části obžalovaným právnickým osobám Axxxa s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o., v likvidaci, Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., ZXXXA s.r.o. klade za vinu, že se měli dopustit zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku, v případě společnosti Axxxa s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o. a Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, v případě obžalovaných právnických osob Kxxxi, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o. a 6xxx xxxa, s.r.o. zvlášť závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, a v případě obžalované právnické osoby Wxxx xxxp, s.r.o. zvlášť závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Předmětných trestných činů se měli obžalované fyzické i právnické osoby dopustit tím způsobem, že v období od 29. 4. 2008 do 31. 7. 2012 v Praze a na dalších místech České republiky nezákonně vylákali státní příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, a to tak, že se podíleli na chodu a řízení subjektů patřících, s výjimkou obžalovaného A. M., do organizační struktury skupiny Vxxx xxxg a.s. tvořenou obžalovanými právnickými osobami, dále společností Axxx xxxn, s.r.o. a AXXXS, a.s., přičemž podávali žádosti o státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, jejichž součástí byly jako přílohy jmenné seznamy zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením a takto jednali v úmyslu neoprávněně získat příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, přestože věděli, že mzdové náklady zaměstnanců se zdravotním postižením uvedené v příloze žádostí jsou nepravdivé, neboť v uvedené výši mzdové náklady nevznikly a deklarované mzdy nebyly zaměstnancům proplaceny, přičemž role každého z obžalovaných ve struktuře skupiny Vxxx xxxg, a.s. při předmětném jednání byla odlišná a je blíže popsaná ve výše specifikované obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze, přičemž tímto jednáním měli způsobit obžalované fyzické i právnické osoby České republice, zastoupené příslušnými úřady práce, škodu ve výši přesahující násobky stovek milionů Kč v případě obžalovaných fyzických osob a násobky milionů Kč v případě obžalovaných právnických osob.

2. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaných fyzických a právnických osob tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

3. **Obžalovaný M. V.** se vyjádřil na začátku svého výslechu ke své osobě, kdy uvedl, že se zdržuje v bytě na adrese xxx, xxx, pokud potřebuje být v xxx. Jeho rodina, manželka a tři děti ve věku xxx, xxx a xxx let bydlí v rozestavěném domě ve xxx. Dále má vyživovací povinnost k synovi ve věku xxx let a možná rovněž k nejstaršímu dítěti ve věku xxx let. Ke své majetkové situaci obžalovaný uvedl, že závazky v řádu milionů vůči nebankovním subjektům i soukromým osobám není schopen je vyčíslit. Pokud v minulosti disponoval úsporami, tyto mu byly zajištěny Policií ČR. Obžalovaný nevlastní žádný majetek v zahraničí, nedisponuje ani žádnými zahraničními kontakty. V současné době pracuje jako obchodní zástupce ve společnosti Wxxx xxxe, s.r.o., kdy jeho měsíční příjem činí 16 000 Kč čistého, dále má služební mobilní telefon a osobní vozidlo. Léčí se s vysokým

tlakem, příležitostně dochází k psychiatrovi z důvodu úzkostných stavů, které se u něho projevují v důsledku vedeného trestního řízení, dle potřeby užívá lék Trittico, nemá žádné problémy se závislostmi. V minulosti proti němu nebylo vedeno žádné trestní stíhání.

4. Obžalovaný M. V. v rámci svého vyjádření uvedl, že se cítí být v rozsahu podané obžaloby nevinen, to, co se je mu kladeno za vinu se nestalo, resp. není trestným činem. V období kolem roku 1985 začal provozovat se svým otcem odtahovou službu, posléze i v oblasti nucených odtahů. Na základě požadavku ze strany Policie ČR postupně rozšířil svoji činnost na tři odtahová parkoviště s nonstop provozem. V začátcích jeho podnikání v důsledku dopravní nehody zemřel jeho nejlepší řidič. To byl pro obžalovaného motiv pro založení nadace, která pomáhá pozůstalým matkám a dětem po zemřelých řidičích z povolání dodnes. Pokud se jedná o provozování parkovišť, činnost společnosti se postupně rozšiřovala, došlo k uzavření smluv s Magistrátem hl. m. Prahy, s Technickou správou komunikací a aktuálně je provozováno 21 takových parkovišť, kdy vznikala průběžně potřeba zaměstnávat na těchto parkovištích hlídače. V průběhu náboru těchto zaměstnanců společně s obžalovaným M. Č. zjistili, že tuto práci mohou vykonávat osoby zdravotně postižené, pročež je začal zaměstnávat. Vnímal, že tyto osoby si práce váží a jsou loajální. Postupně rozšiřoval svoje působení do jednotlivých krajů, kde budoval společnosti, jež zaměstnávaly osoby zdravotně postižené, a to na základě odkupu společností od původních vlastníků (např. společnost Bxxx xxxe, s.r.o., kde byla převzata spolupráce s Městskou policií v Karlových Varech v oblasti nucených odtahů). Obžalovaný doplnil, že v uvedeném období se celý holding rychle rozvíjel, obžalovaný M. Č. se staral o zhruba 16 společností, které pravidelně navštěvoval v krajích, najezdil cca 16 000 km měsíčně. V Brně převzali obžalovaní společnost, která zajišťovala call centra, zejména pro společnost City bank a.s. V Ostravě společnost vyrábějící ručně řezané svíce, kartonáže pro pivovary, v Plzni se jednalo o společnost, která zajišťovala účetnictví, kompletovali zboží. Společnost v Karlových Varech vykonávala činnost v oblasti nucených odtahů a hlídaných parkovišť, v Přelouči existovala šicí dílna pracovních oděvů, balilo se punčochové zboží společnosti Bellinda a kompletovaly se textilní výrobky. V Českých Budějovicích byla na náměstí prodejna s výrobky osob zdravotně postižených, v Jihlavě se vyráběly dekorativní předměty, vánoční přání, kompletovaly se vánoční balíčky, v Liberci se provozovala šicí dílna sportovních oděvů, např. pro společnost ALPINE PRO. V Ústí nad Labem převzali společnost, která provozovala autoškolu, zabývala se výrobou dekorativních předmětů, v Olomouci společnost, vyrábějící vonné stromky, jedná se o drobné práce, kdy každý jeden zaměstnanec dělá jen vybranou činnost. V Jičíně fungovala prodejna květinářství s dekorativními předměty. Tímto způsobem obžalovaný dokumentoval, že všechny společnosti řádně fungovaly, vykonávaly smysluplnou ekonomicky výnosnou činnost, rozhodně se nejednalo o uměle vytvářené činnosti. Ve Zlíně měl dojednánu koupi společnosti, kde chtěl provozovat azylový dům, nicméně tento obchod již nerealizoval z důvodu zásahu Policie ČR. Činnost společnosti rozšířil rovněž do Bratislavy, kde vybudoval hlídané parkoviště, jež dodnes zaměstnává osoby zdravotně postižené. Ve zmíněných odkoupených společnostech již zčásti byly zaměstnány osoby zdravotně postižené. Současně obžalovaný připustil, že vnímal možnost úspor, které přinášelo zaměstnávání osob zdravotně postižených, a to jednak v daňové oblasti, jednak to byla výhoda v rámci různých výběrových řízení v souvislosti s veřejnými zakázkami a jednak v oblasti tzv. náhradního plnění, které mohla společnost poskytovat. Rozhodně však uvedené společnosti neprovozoval za účelem čerpání dotací. Pokud je mu obžalobou kladeno za vinu, že zneužíval dotace, tak dle jeho názoru se nejednalo o dotace, ale o vratky od příslušných úřadů práce na mzdové náklady společnosti. Jeho společnosti vždy splnily veškeré požadavky ohledně úhrady sociálního a zdravotního pojištění, i bezdlužnosti. Pokud by tomu tak nebylo, byly by automaticky z možnosti čerpání dotací vyškrtnuty. Navíc probíhaly každoročně kontroly zmíněných vratek úřadem práce, který nikdy nevytkl žádná pochybení. Oblastní inspektorát práce v rámci namátkové kontroly přitom kladl otázky i konkrétním vybraným zaměstnancům. Je sice pravdou, že určité dílčí pochybení mu byly sdělovány obžalovaným M. Č., v takovém případě však úřad práce vydal tzv. dvouvýrokové rozhodnutím, kdy spornou část žádosti o dotaci zamítl. Takže ani v takovém případě nedošlo

k žádné nesrovnalosti ohledně čerpání dotací. Obžalovaný zdůraznil, že vždy jednal tak, jak mu zákon umožňoval, tak, jak bylo pro potřeby a možnosti společnosti důležité, využíval zákon. Sám obžalovaný zákon nevymyslel, pouze využil pobídky, přičemž všechny zákonné povinnosti řádně plnil. Navíc nikdy žádnou žádost o dotaci sám nepodepsal, ani se na přípravě uvedených žádostí nepodílel. V roce 2010 byl obžalovaný M. Č. a další osoby ze společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. obviněni ze spáchání dotačního podvodu, kdy obžalovaný vyjádřil výhrady k práci orgánů činných v trestním řízení, ostatně výhrady k práci policie měl dle obžalovaného i soudce, který věc u Okresního soudu v Berouně projednával. Přesto všechny osoby v této věci trestně stíhané, byly Okresním soudem v Berouně pravomocně odsouzeny k podmíněným trestům odnětí svobody. V důsledku tlaku orgánů činných v trestním řízení obžalovaný dospěl k závěru, že své podnikatelské aktivity v této oblasti utlumí, pročež ke dni 5. 8. 2010 odešel z pozice statutárního orgánu ve všech společnostech, a to společně se svým bratrem V. V. a obžalovaným M. Č.. Byl si vědom toho, že v okamžiku, kdy bude obviněn v trestní věci, nemůže nadále vystupovat v pozici jednatele společnosti, neboť v takovém případě by úřad práce již žádnou vratku nevyplatil. To byl také jeden z důvodů, proč obžalovaný prodal část společností a ve zbytku stávajících společností zrušil své postavení statutárního orgánu. V průběhu přípravného řízení všichni manažeři jednotlivých společností i další osoby z holdingu s orgány činnými v trestním řízení v plném rozsahu spolupracovali, dokládali veškeré požadované dokumenty, soupisy a seznamy. I přes toto jednání v dobré vůli nebyl obžalovaný schopen vysvětlit orgánům činným v trestním řízení, že se nejedná o evropské dotace, které jsou účelově vázány. Jedná se o finanční prostředky, které jsou vypláceny zpětně, pročež společnost může s těmito penězi nakládat dle vlastní úvahy, využít je na úhradu provozních nákladů, výplatu zdravých zaměstnanců, koordinátorů, apod. Je pravdou, že v souvislosti s předmětnou podnikatelskou činností obdržel určité výhody, nicméně zaměstnanci byli spokojení, integrovali se a uvedená činnost dávala obžalovanému smysl. Navíc z výpovědí malého procenta svědků, které vyslechla Policie ČR, vyplývá, že zaměstnanci práci měli, kdy nelze po těchto osobách s ohledem na jejich postižení žádat stejný rozsah práce jako u zdravých zaměstnanců. To byl také důvod, proč ve smyslu sociálního smíření měli všichni zaměstnanci stejnou mzdu, ať vyrobili 10 či 100 výrobků. Obžalovanému nebylo známo, že by existovali zaměstnanci, kteří žádnou práci nevykonávali. Pokud se jedná o poskytování nadstandardní péče, společnost se rozhodla osobám zdravotně postiženým poskytovat určitý druh služby, který byl s každým zaměstnancem předem projednán, byl mu vysvětlen a předestřen, včetně ceny za takovou službu. Uvedené služby byly poskytovány prostřednictvím koordinátorů. Peníze na práci koordinátorů, kteří služby vykonávali, pak byly získávány právě prostřednictvím úhrady nadstandardní péče obdobně, jako je tomu v pečovatelských zařízeních. Výkon nadstandardní péče byl značně složitý, záleželo vždy na každém koordinátorovi a jeho nastavení, v jaké kvalitě služby poskytoval. To byl také důvod, proč bylo vše řešeno formou výkazů realizované činnosti, kdy každý koordinátor každý den evidoval, jaké osobě zdravotně postižené byla poskytnuta služba. O skutečnosti, že některé výkazy realizovaných činností byly podepsány tzv. bianco, nemohl obžalovaný vědět. Služby nadstandardní péče si osoby zdravotně postižené předplácely stejně jako např. v případě posilovny. Pokud konkrétní osoba službu nevyužila, peníze jí vráceny nebyly, ale použily se na režii celé společnosti. Každý zaměstnanec byl seznámen se systémem fungování služeb a záleželo na něm, zda bude službu čerpat či nikoliv. V rámci služeb nadstandardní péče byly poskytovány léky, odvoz k lékaři, ale také povídání o životě, což je z terapeutického hlediska důležitá činnost, když některé osoby zdravotně postižené měly psychické obtíže, pročež služba v podobě povídání o životě byla pro ně důležitější než jakákoliv jiná činnost. Obžalovaný dále uvedl, že vždy vysvětloval, že nadstandardní péče je vykonávána třetím subjektem, tzn. ve výplatní pásce nebyla strhávána osobám zdravotně postiženým v pozici zaměstnanců částka ve výši zhruba 3 000 Kč, ale uvedenou činnost prováděla třetí společnost, která měla zaměstnance, služební vozidla a koordinátory, kteří tím naplňovali smlouvu o poskytování nadstandardní péče. Všechny prostředky, které byly v této souvislosti inkasovány, byly řádně zdaněny. Obžalovaný vedl společnosti obchodně, pročež stejně jako obžalovaný M. Č. nebyl schopen kontrolovat každou z osmnácti společností spadajících do

holdingu každý den. V průběhu času se stávalo, že koordinátoři zpronevěřili poskytnuté finanční prostředky, nikdy však obžalovaný na takové zaměstnance nepodal trestní oznámení. Pokud se na jeho osobu nikdo neobracel se stížnostmi na chování konkrétních zaměstnanců, nemohl situaci nikterak řešit, pokud některý ze zaměstnanců stížnost oficiálně předložil, pak vše vyřešil v jednotkách případů formou dohody o narovnání. Obžalovaný dále uvedl, že pokud se jedná o předestřenou částku škody ve výši 590 000 000 Kč, částky na sociálním, zdravotním pojištění, stejně jako na dani z příjmu byly řádně odvedeny, pročež nechápe, jak může být taková částka po něm požadována. Obžalovaný dále doplnil, že poté, co došlo k zahájení trestního stíhání jeho osoby, byl pod velkým psychickým tlakem, navíc došlo k zahájení trestního stíhání i společnosti AXXXS, a.s. a Bxxx xxxs, s.r.o., byť uvedené společnosti nemohly být trestně stíhány, neboť v předmětné době neplatila právní úprava o trestní odpovědnosti právnických osob. V důsledku tohoto jednání orgánů činných v trestním řízení ukončila řada společností se společnostmi obžaovaného spolupráci, neboť se stal pro obchodní partnery nedůvěryhodný, když byl i obětí mediálních útoků. Následně došlo k zahájení trestního stíhání ve vztahu k obžalovanému A. M., jeho dlouholetému kamarádovi, který mu půjčoval finanční prostředky na bázi důvěry a zajišťoval tak financování cash flow ve společnostech. Posléze došlo rovněž k zahájení trestního stíhání obžalovaných Š. A. a M. Š., evidentně pouze ve snaze zajistit spolupracujícího obviněného. Obžalovaný zmínil novelu zákona o zaměstnanosti účinnou od 1. 7. 2012, kdy společnosti již mohou žádat finanční prostředky i na mzdové náklady zdravých zaměstnance v podobě koordinátorů či manažerům. Rovněž zpochybnil délku trestního řízení, kdy výslovně uvedl, že tuto nezapříčinil žádnými obstrukcemi, vyjádřil nesouhlas s tím, že orgány činné v trestním řízení vyslechly procesně použitelným způsobem jen 130 svědků z řad osob zdravotně postižených, když měly být vyslechnuty všechny osobě zdravotně postižené. Závěrem dodal, že většina osob zdravotně postižených byla ráda, že je ve společnosti zaměstnána, že o ně někdo projevuje zájem, kdy spokojenost a radost ze života se nedá ničím nahradit.

5. **Obžalovaný M. Č.** ke své osobě uvedl, že bydlí v pronajatém bytě na adrese xxx xxx, xxx, a to společně se svými dvěma zletilými dětmi, studenty vysokých škol. Nájemné činí 15 000 Kč měsíčně, vč. poplatků, dále vlastní rozestavěnou chatu na adrese xxx, okres xxx. V rámci doplňujícího výslechu uvedl, že jeho zletilé děti odmítají bydlet v xxx, tudíž se zdržují na náhradním bydlení na chatě ve xxx, kam za nimi obžalovaný pravidelně dojíždí. Obžalovaný sdělil, že nemá žádné úspory, cennosti či nemovité věci, užívá služební vozidlo zn. Opel Corsa, pracuje jako obchodní referent ve společnosti Wxxx xxxe, s.r.o., kdy jeho měsíční příjem činí 14 000 Kč čistého a pobírá invalidní důchod ve výši 7 000 Kč měsíčně. Občas si přivydělává, a to mícháním bylin, kdy tyto nabízí v terapeutické komunitě, kde se léčí, v rámci směnného obchodu. Jeho bývalá manželka přispívá na výživu dětí zhruba částkou ve výši 5 000 Kč měsíčně. Dále si obžalovaný občas přivydělává poskytováním konzultací v oblasti zaměstnávání osob zdravotně postižených. Ke svému zdravotnímu stavu obžalovaný uvedl, že se v minulosti léčil s rakovinou xxx sxxx, léčí se na psychiatrii, a to od roku 2011 či 2012, kdy užívá dle potřeby lék Cipralex a dochází do terapeutické komunity. V minulosti byl trestně stíhán, když mu byl uložen v roce 2013 podmíněně odložený trest odnětí svobody a peněžitý trest ve výši 50 000 Kč za trestný čin dotačního podvodu.

6. K jednání, které je mu kladeno za vinu, podal obžalovaný M. Č. vyjádření, kdy uvedl, že s obžalovaným M. V. se seznámil v roce 1993, kdy jej tento zaměstnal jako řidiče odtahových vozidel a koordinátora v oblasti rozvoje společnosti. Společnosti podnikaly v oblasti nucených odtahů, spolupracovaly s policií, provozovaly autopůjčovny, později se budovala hlídaná parkoviště, a to na území hlavního města Prahy, kde byly zaměstnány osoby zdravotně postižené. Došlo rovněž k vybudování skupiny mobilních zámečníků, kteří opravovali svodidla, značky na silnicích. Byla budována kamionová doprava, autoservis, logistický areál na skladování věcí, areál s ubytovnou pro sociálně slabší občany, založena byla i nadace, která podporuje pozůstalé matky s dětmi po řidičích v kamionové dopravě. Veškeré činnosti, které společnost vykonává, obžalovaní sami umí,

když nejprve uvedené činnosti prováděli osobně, následně vybrali manažera, kterému uvedenou činnost předali, a pokračovali v budování dalších aktivit. S rozvojem společnosti se stal obžalovaný M. Č. provozním ředitelem společnosti, kdy měl ze své pozice na starosti zejména dodržování pracovní kázně, pracovní výkon zaměstnanců. V roce 2003 byla podána první žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob zdravotně postižených, neboť zaměstnanci na parkovištích byli osoby zdravotně postižené. Do roku 2007 fungoval systém výplat příspěvků neadresně, uvedený příspěvek byl dle obžalovaného vyplácen za to, že se společnost starala o osoby, o které se nikdo starat nechtěl. Práce s osobami zdravotně postiženými byla náročná, řada z nich do práce chodit nechtěla, užívali alkoholické nápoje. Ze své pozice prováděl kontroly, ale obžalovaný M. V. jej nabádal, aby zjištění z kontrol vyplývající hodnotil shovívavě, neboť situace je pro osoby zdravotně postižené složitá, což si nakonec i sám obžalovaný M. Č. uvědomil. V roce 2008 došlo ke změně zákona o zaměstnanosti s tím, že byl stanoven příspěvek na mzdové náklady pro osoby zdravotně postižené ve výši 8 000 Kč. V předmětné době však mzdové náklady na hlídače parkovišť z řad osob zdravotně postižených činily fakticky částku ve výši 10 000 Kč, pročež bylo třeba pokrýt ztrátu. To byl také důvod, proč situaci řešila společnost formou poskytování služeb. Uvedený návrh předložil obžalovaný k právní analýze, dle které bylo v pořádku, pokud osoba uzavře smlouvu o službách, např. odvoz k lékaři, které budou poskytovány. Takto společnost fungovala až do roku 2012, kdy došlo k nápravě ze strany legislativy. Obžalovaný k tomu dále uvedl, že uvedené čtyři roky v podstatě společnost ani neřídil, většinu času trávil na setkáních v rámci Parlamentu ČR, kde vysvětloval následky platné právní úpravy pro zaměstnavatele osob zdravotně postižených. Obžalovaný se dále vyjádřil k právní úpravě v oblasti zaměstnávání osob zdravotně postižených platné po roce 2012, přičemž uvedl, že klíčová změna nastala v tom ohledu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí umožnilo, aby byla část příspěvku čerpána na podporu osob, které se o osoby zdravotně postižené v rámci zaměstnaneckého poměru starají. Pokud se jedná o to, co je obžalovanému kladeno za vinu, k tomu sdělil, že obžaloba postrádá jakékoliv opodstatnění, je zmanipulovaná. Spoluobžalovaní M. V. a A. M. se nikdy na přípravě žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob se zdravotním postižením nepodíleli. Vyplňování žádostí je natolik složitým procesem, vč. výpočtů všech jednotlivých položek, že spoluobžalovaní nebyli schopni takovou žádost vyplnit. Sám obžalovaný vyplňoval zhruba 10 % žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, ostatní žádosti vyhotovovali příslušní manažeři středisek, které naučil, jak mají žádosti zpracovávat, jak potřebné údaje spočítat. Obžalovaný A. M. jako obchodní partner pouze poskytoval obžalovaným finanční půjčky, žádným způsobem se nepodílel na řízení společnosti. Obžalované Š. A. a M. Š. byly podřízenými obžalovaného, plnily výslovně jeho pokyny, kdy sdílely stejnou kancelář. Obžalovaný z pozice provozního ředitele měl nástroje, jak společnost vést, vydával směrnice, které byly pro ostatní zaměstnance závazné. Současně kontroloval jednotlivá střediska, zejména tržby, neboť se stávalo, že koordinátoři zcizili tržby či výplaty, dále kontroloval provoz střediska, kdy se setkal se zaměstnanci, kteří žádné problémy nevytýkali, a obžalovaný tak neměl možnost zjistit, že je něco v nepořádku. Každý zaměstnanec navíc obdržel společně s pracovní smlouvou také informační leták, dle kterého v případě, že zaměstnanec nebyl spokojen, mohl kontaktovat obžalovaného M. Č. telefonicky či emailem a situaci řešit. Obžalovaný však nikdy nezaznamenal, že by jej kdokoliv kontaktoval s jakoukoliv stížností. S ohledem na uvedené obžalovaný ani nemohl mít kontrolu nad tím, zda konkrétní zaměstnanec řádně dochází do zaměstnání, zda mu byla řádně poskytována služba, kterou si objednal. Obžalovaný rovněž nezaznamenal žádné problémy v souvislosti s kontrolami úřadu práce či oblastního inspektorátu práci, a to i přesto, že oblastní inspektoři práce docházeli do společnosti často, hovořili s konkrétními zaměstnanci, nicméně nikdy neshledali žádné problémy. Pokud ani státní kontroly neshledaly žádná pochybení, jak měl obžalovaný ze své pozice vědět, že ve společnosti vše nefunguje řádně. Navíc osoby zdravotně postižené, které byly vyslechnuty v rámci přípravného řízení, obžalovaný zná, ony mu opakovaně sdělovaly, že na ně vyšetřovatel v rámci výslechu křičel, bouchal do stolu, nadával jim, proto považuje obžalovaný za přirozené, že tyto osoby určité skutečnosti uváděly zkresleně. Pokud se jedná o 130 v přípravném řízení vyslechnutých osob, které

vypovídaly v tom smyslu, že jim nebyla mzda řádně vyplácena, pak se jedná zhruba o 3 % všech zaměstnanců, což pro obžalovaného jako provozního ředitele představuje systémovou chybu, určité selhání, ze kterého je patrné, že měl provádět kontrolní činnost důsledněji. Nicméně současně se jedná o selhání manažera a koordinátora konkrétní společnosti, kteří se měli o předmětné osoby zdravotně postižené starat. Obžalovaný dále uvedl, že zákon o zaměstnanosti hovoří o příspěvku na zaměstnance, tzn. že každý zaměstnanec má svoji žádost o dotaci a každá jednotlivá žádost ke každému zaměstnanci vytvoří dohromady souhrn žádostí za konkrétní čtvrtletí za konkrétní společnost. To je také důvod, proč jsou ze strany úřadu práce vydávána rozhodnutí, v nichž je uvedeno, že není přiznán příspěvek v konkrétní výši za konkrétního zaměstnance. Z toho je patrné, že každý zaměstnanec je posuzován individuálně a izolovaně. Pokud se jedná o poskytnuté finanční prostředky v podobě příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, jednalo se o finanční prostředky, které dle obžalovaného mohly být využity volně dle rozhodnutí společnosti, např. na úhradu dluhů, kancelářských potřeb nebo půjček. Jednalo se o peníze, které byly již dávno utracené. Úřad práce uvedené finanční prostředky neposkytoval proto, aby se z nich platily mzdy, úřad uvedené finanční prostředky pouze vracel společnosti, která zaměstnávala osoby zdravotně postižené. Obžalovaný dále doplnil, že zhruba 70 % společností, které se staly součástí holdingu, byly zakoupeny již jako společnosti, které zaměstnávaly osoby zdravotně postižené.

7. Obžalovaný M. Č. následně v rámci hlavního líčení konaného ve věci dne 17. 1. 2022 navrhl svůj doplňující výslech, v jehož rámci zopakoval informace uváděné v rámci svého původního výslechu před soudem. Dále uvedl, že v předmětném období pracoval v provozním oddělení společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. jako provozní ředitel, kdy tato společnost byla smluvně propojena s ostatními společnostmi, přičemž zajišťovala pro ostatní společnosti servis v oblasti marketingu, konzultací ohledně řízení, kontrolních mechanismů, ohledně ochranných pomůcek, bezpečnosti práce, příp. technického zabezpečení středisek. Obžalovaná Š. A. byla asistentkou obžalovaného M. Č. a firemní inspektorkou, stejně jako obžalovaná M. Š., která ve společnosti pracovala od roku 1996 či 1997. Úkolem obžalované M. Š. bylo kontrolovat finanční toky jednotlivých středisek, a to z toho důvodu, že ne všichni manažeři středisek byli poctiví a s penězi řádně nakládali. Obžalovaný M. Č. zdůraznil, že v pozici provozního ředitele řídil zhruba 6 firemních inspektorů, kdy zaměstnanci se na těchto pozicích střídali, a 3 – 4 asistentky, které měly rovněž na starosti dotace pro osoby zdravotně postižené pro pražská střediska. Firemní inspektoři kontrolovali dále majetek jednotlivých středisek, a to 1x za šest měsíců, bezpečnost práce, revizi hasicích přístrojů, elektrospotřebičů apod. Obžalovaný dále vysvětlil, jakým způsobem došlo k převzetím společnosti Txxx xxxe, s.r.o., kdy tato zaměstnávala osoby zdravotně postižené. Obžalovanému M. V. byla nabídnuta možnost expandovat do Ostravy. Všichni zaměstnanci byli převzati do nové společnosti stejně jako technika v podobě vysokozdvižných vozíků, mycí linky. V rámci společnosti Txxx xxxe, s.r.o. byl využíván model dohod o zařazení zaměstnanců do tří skupin. Vzhledem k tomu, že se jednalo o funkční model, obžalovaní jej převzali od původního vedení společnosti. Obžalovaný neměl žádné pochybnosti o tom, že uzavírané smlouvy s osobami zdravotně postiženými byly v souladu se zákonem, a o správnosti a zákonnosti tohoto postupu je přesvědčen dodnes. Každá společnost spadající do holdingu, označovaná též jako středisko, byla samostatnou jednotkou, kterou řídil manažer. Obžalovaný společně s firemními inspektory, např. s obžalovanými M. Š. či Š. A., někdy s osobami S., S. či F., prováděl ve společnostech každých šest měsíců kontroly. Obžalovaný popsal shodně jako při prvním výslechu průběh kontroly v daném středisku, upozornil na skutečnost, že kontrola nemohla být podrobná, neboť na to nebyl prostor. Proto kontrola manažera konkrétního střediska ze strany vedení probíhala prostřednictvím kontrolního formuláře, tzv. bilance. Jednalo se sice o soupis výdajů střediska za sledované období, souhrn provozních dokumentů, které však nesloužily ke kontrole analytické činnosti, byl to v podstatě orientační dokument, do kterého obžalovaný sám zasahoval, upravoval údaje v něm uvedené a tyto různě zpracovával odlišně od skutečnosti. Pokud tedy manažer střediska dostatečně vydělával, obžalovaný bilanci upravil tak, aby nebylo středisko tolik úspěšné. Vždy postupoval tak, aby

konkrétní manažer byl v plusu 20 000 Kč – 30 000 Kč, a to podle vlastního citu. S jednotlivými manažery úpravy bilancí nekonzultoval. Pouze manažerovi sdělil, že bilanci spočítal špatně. Nicméně manažeři se o to blíže nezajímali, neuměli bilance vyplňovat. Dále obžalovaný ohledně bilancí uvedl, že tyto ve společnosti mělo na starosti provozní oddělení, a to firemní inspektoři, kdy v období let 2008 – 2012 byly firemními inspektorkami obžalované M. Š. a Š. A. a dle obžalovaného rovněž dalších šest osob. Z jakého důvodu jsou v rozhodném období v časopise Kronika na pozici firemních inspektorek uváděny jen obžalovaná M. Š. a Š. A., k tomu uvedl, že v časopise byly uváděny jen jemu nejbližší. Obžalovaný potvrdil, že obžalovaná M. Š. vysvětlovala, jakým způsobem mají být vyplňovány bilance. Obžalovaný dále doplnil, že je možné, že upravené informace z bilancí posléze manažerovi oznámil, přičemž manažeři výsledky z bilancí v některých případech četli na poradách. Někdy četli údaje z bilancí, které tam vyplňovali příslušní manažeři, občas však četli upravené informace z bilancí od obžalovaného. Úpravy bilancí realizoval obžalovaný namátkou, přičemž v bilancích byly uváděny i údaje o příspěvcích na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Z jakého důvodu již v lednové bilanci byl uváděn údaj o příspěvcích na zaměstnávání osob zdravotně postižených, když takový příspěvek byl přiznáván čtvrtletně zpětně, tedy až v dubnu daného roku, nebyl obžalovaný schopen vysvětlit. Pouze sdělil, že se jednalo o odhad, když s něčím počítat člověk musí, a to i přesto, že obžalovaný nevěděl, zda budou příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených zpětně přiznány. Obžalovaný k tomu uvedl, že se v podstatě jednalo o hypotetickou položku uváděnou v kolonce příjem, neboť bilance nebyly účetním dokladem, takže s tím nebyl problém. Obžalovaný upravoval předmětné bilance i v roce 2011, kdy v bilancích neuváděl žádné položky nad rámec, ale snižoval fakturace, kdy tento postup schválil i JUDr. D. M. Pokud se jedná o položku v bilancích označenou jako dotace či investice M., k tomu obžalovaný uvedl, že to byly úroky z půjček. Nicméně neví, jaké finanční prostředky obžalovaný A. M. do společnosti půjčoval. Obžalovaný k tomu doplnil, že obžalovaný A. M. financoval vozidla, která byla pořizována na leasing.

8. V roce 2008 mu JUDr. D. M. oznámil, že již nebude nadále jednatelem uvedených společností, bude zastávat funkci konzultanta. Uvedené rozhodnutí respektoval, přičemž od tohoto okamžiku nebyl oprávněn manažery společností propouštět či jinak řídit předmětné společnosti, to měl na starosti JUDr. D. M. Uvedené změny souvisely s prodejem společností, které realizoval obžalovaný M. V. při jednáních ve Francii, kterých se obžalovaný M. Č. neúčastnil. Od tohoto rozhodnutí manažeři společností obdrželi plné moci, ve kterých byli zplnomocněni k podávání žádostí, k řízení středisek, podepisování pracovních smluv a zodpovídali se novým jednatelům společností, resp. JUDr. D. M., který jednatele zastupoval. Obžalovaný nadále vykonával funkci konzultanta s tím, že do jeho kompetencí spadala kontrola středisek, finančních toků, poskytoval konzultace v oblasti personální a bezpečnosti práce. Od roku 2010 nebyly žádosti podávány jménem obžalovaného, ale jménem JUDr. D. M. nebo jednatelů příslušných společností. Pokud byla v rámci dokazování prováděna ukázka z jednání obžalovaného společně s nespokojenou zaměstnankyní, k tomu jednání jej vyslal JUDr. D. M. s tím, aby situaci vyřešil. Na uvedené jednání s obžalovaným M. Č. jela rovněž obžalovaná Š. A., která byla v postavení jeho milenky a takováto příležitost se hodila k trávení společného času. Obžalovaný v tom nespatřoval nic špatného, neboť obžalovaná Š. A. byla rozvedena a on se tou dobou sám rozváděl. Na stranu druhou však o vztahu nemohli hovořit ve společnosti otevřeně, neboť lidé byli závistiví. Obžalovaný opětovně v rámci doplňujícího výslechu hovořil o nemožnosti vědět o nespokojenosti zaměstnanců v jednotlivých společnostech, když si příslušní zaměstnanci nestěžovali. Pokud se jedná o výpověď svědkyně N., která hovořila o arogantním chování obžalovaného v rámci jednání u soudu, k tomu uvedl, že celou situaci nezvládl, choval se arogantně, nicméně domnívá se, že se s uvedenou svědkyní řádně vyrovnal. Současně obžalovaný uváděl, že pokud mu osoby zdravotně postižené volaly s konkrétními stížnostmi, pak činil opatření k vyplácení mezd a narovnání vztahů. Obžalovaný dále k dotazu doplnil, že jeho nadřízeným byl obžalovaný M. V., od roku 2010 JUDr. D. M., ale jeho postavení ve společnostech nezná, jednal za jednatele společností. Obžalovaný neví, zda byl JUDr. D. M. oprávněn za jednatele společností jednat, žádnou plnou moc mu nepředložil. V době, kdy již

obžalovaný nevystupoval jako jednatel předmětných společností, měl uzavřenu pracovní smlouvu se společností VXXX-XXXT, s.r.o., kdy za společnost VXXX-XXXT, s.r.o. jednal obžalovaný M. Č. jako jednatel společnosti, ale jeho pracovní smlouvu s ním uzavíral obžalovaný M. V. či JUDr. D. M. Mzda mu byla vyplácena společností VXXX-XXXT, s.r.o., přičemž od osoby JUDr. D. M. nežádal předložení žádné dokumentace osvědčující jeho oprávnění jednat za společnost, neboť jej znal od roku 1993 jako právníka. Obžalovaný M. Č. dále sdělil, že JUDr. D. M. docházel občas na porady do společnosti, občas i na individuální setkání, kterých se účastnili obžalovaní. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že v zápisech pořizovaných z porad není osoba JUDr. D. M. vůbec uváděna, a to nejen jako účastník, ale ani jako osoba omluvená, není mu známo, proč tomu tak je, nicméně JUDr. D. M. nebyl přítomen na každé poradě, někdy přišel pozdě. Předmětné porady trvaly v řádu hodin, přičemž každý manažer během 20 – 30 minut přednesl informaci o tom, jak jeho středisko funguje. I v době, kdy dle obžalovaného za jednatele společností jednal JUDr. D. M., tento předával pokyny ohledně fungování společností obžalovanému M. Č. či obžalovanému M. V. a tito následně jeho pokyny na poradách prezentovali. Jakým způsobem tak činili, zda uvedené prezentovali jako vlastní nápady či jako náměty JUDr. D. M., si obžalovaný nepamatuje. K JUDr. D. M. docházel obžalovaný pravidelně do advokátní kanceláře na schůzky, je možné, že se těchto účastnili i jednatelé společností, se kterými mohl zhruba 2x osobně jednat. Pokud se jedná o kontrolu činnosti obžalovaného, tu prováděl JUDr. D. M. na základě účetních podkladů, které měl na starosti V. V., pročež obžalovanému není známo, jak kontrola probíhala. I poté, co ve společnostech začal působit JUDr. D. M., obžalovaný na žádost JUDr. D. M. prováděl kontrolu finančních toků majetku ve společnostech, řešil problematické situace, účastnil se kontrol Oblastního inspektorátu práce a úřadu práce. V nových společnostech vždy museli fungovat alespoň po určitou dobu původní manažeři, např. v Přelouči manželé K., bez kterých by systém nefungoval.

9. Pokud byl obžalovaný dotazován na vysvětlení, z jakého důvodu byly v rámci domovních prohlídek zajištěny generální plné moci pro jeho osobu z let 2011 a 2012 k veškerým právním úkonům za uvedené společnosti, k těmto sdělil, že na žádost JUDr. D. M. docházel na různá jednání s úřady. Obžalovaný se blíže nezabýval tím, že na uvedených plných mocích jsou uvedeni různí jednatelé společností, jednal s JUDr. D. M., který obchodoval s Francouzi a organizoval předmětné prodeje. Ve vztahu na plné moci, které byly obžalovanému k žádosti státního zástupce předloženy na č. l. 8.371 – 8.411, sv. 34, k tomu uvedl, že část uvedených plných mocí podepsal a tyto přijal, byly mu předloženy k podpisu JUDr. D. M. Rozhodně je osobně nepodepisoval s jednateli společností. Pokud byl obžalovaný dotazován k tomu, zda obžalovaní M. Č. či M. V. informovali manažery středisek na konkrétní poradě o tom, že již nejsou v pozici jednatelů, ale pouze konzultantů, k tomu uvedl, že to se nestalo, neboť si to JUDr. D. M. nepřál. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že z jednotlivých žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených vyplývá, že tyto podepisoval i v letech 2010, 2011, 2012, kdy byl současně uváděn jako kontaktní osoba, k tomu sdělil, že o tom neví. Připustil, že i po roce 2010 vydával jako provozní ředitel instrukce, směrnice a pokyny, které dával na vědomí manažerům středisek. Uvedené směrnice postupoval rovněž obžalovanému M. V. a jeho bratrovi V. V.. Zda je zasílal i JUDr. D. M., neví. Ve vztahu k interní směrnici ze dne 2. 9. 2010, kterou ukládal manažerům středisek povinnost, že mají více střežit citlivé informace, zejména kontrolovat poučování domácích pracovníků o závazku mlčenlivosti vůči třetím osobám, omezit přístup k podkladovým materiálům, měsíčním bilancím a mají dbát o skartaci podkladů ke mzdám, k tomu uvedl, že se domnívá, že tak učinil v návaznosti na GDPR. Domácí pracovníci měli být v souvislosti se závazkem mlčenlivosti poučováni zejména v tom smyslu, aby společně nehovořili o mzdách. K dotazu soudu, zda obžalovaný považuje za běžné a v souladu se zákonem ukládání takovéto povinnosti, uvedl, že v případě porušení uvedeného zaměstnance propouštěl z pracovního poměru. Ohledně firemního časopisu, obžalovaný připustil, že společnost vydávala magazín Vxxxe, který se rovněž po určitou dobu jmenoval Kronika, kdy do tohoto magazínu přispíval i obžalovaný. Pokud byl obžalovaný konfrontován s vydáním časopisu z podzimu 2011, kde v rámci slova provozního ředitele uváděl, že zaměstnanci provozního

oddělení se věnovali kontrole žádostí o dotace, které se podávají čtvrtletně, k tomu sdělil, že něco v časopise uvést musel, šlo mu zejména o to, aby jeho řádky byly čtivé. Pokud byl obžalovaný konfrontován s metodickým pokynem ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz č. l. 13 154, sv. 66), zejména s pasáží, kde je uváděna náplň práce obžalované Š. A. a M. Š., k tomu obžalovaný uvedl, že neví, zda tento pokyn sepisoval, domnívá se, že je psaný příliš odborně, není schopen se k tomuto vyjádřit. K pravidelným poradám manažerů sdělil, že jeho úkolem bylo zejména dohlížet na řádné vztahy mezi zaměstnanci. V rámci porad obžalovaný poslouchal prezentace jednotlivých manažerů ohledně jejich středisek, rozdával pokuty v souladu se směrnicí, kterou za tím účelem vydal, kdy se jednalo o jedinou možnost, jak zaměstnance donutit k tomu, aby řádně fungovali. Je si vědom toho, že takový postup byl v rozporu se zákonem. Obžalovaný dále uvedl, že rovněž vyplácel provize za práci. Provize pro manažery byla vypočítávána z vydaných faktur za daný měsíc a středisko. Pokud byl obžalovaný konfrontován se zápisem z porady personalistů ze dne 18. 5. 2010, dle kterého „smlouva o poskytování služeb je i nadále součástí pracovní smlouvy s tím, že je vyhotovena v jednom provedení, které zaměstnanec podepíše a následně uloženo v externím šanonu“, k tomu obžalovaný uvedl, že ne vše, co bylo uváděno v zápisech z porad, tak skutečně proběhlo. Obžalovaný rovněž nebyl schopen vyjádřit se k části zápisu ze stejného data, ve kterém byl zmiňován postup ve vztahu na zaměstnance v případě, že k nim byly vedeny dvě exekuce a výše. Pokud se jedná o služby nadstandardní péče, k tomu obžalovaný doplnil, že neví, jak celý systém fungoval, neboť uvedený systém připravoval právník. Je mu pouze známo, že se jednalo o služby v podobě odvozu autem do lázní, k lékaři, úklid, mytí oken, také povídání, vysátí koberců, vysypání odpadkových košů. Existoval celý soupis provedených služeb. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že např. ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. v Přelouči byla vyhotovena tabulka péče se jmény zaměstnanců za období ledna 2010, kde bylo uvedeno u všech osob datum 19. 1. a jako nadstandardní služba 1 kus tuba Indulona. K tomu nebyl obžalovaný M. Č. schopen se vyjádřit s tím, že se jedná o otázku na svědka J. K.. Pokud je ve shodném formuláři u společnosti Txxx xxxe s.r.o. uváděno jako nadstandardní péče výplata, tak to považuje obžalovaný za naprostý nesmysl. Vždy záleželo na konkrétním manažerovi daného střediska, co do tabulek uváděl. Toto nebylo možné zachytit kontrolou. Pokud byl obžalovanému předložen email ze dne 20. 8. 2009 (viz č. l. 13.029, sv. 65), který je adresován obžalovaným M. V., M. Č.u a A. M. s tím, že přílohou je tabulka označená jako přehled investic M., k tomu obžalovaný uvedl, že v rámci firmy dostával velké množství emailů. Pokud z výpisu z bankovních účtů vyplývá, že z bankovních účtů jednotlivých společností vybírali finanční prostředky, např. osoby M. K., finanční prostředky byly zasílány společnosti Jxxxl s.r.o. či Fermont s.r.o., k tomu nebyl schopen se obžalovaný vyjádřit. K osobě M. K. uvedl, že toho ze společnosti propustil hned na začátku jeho působení ve společnosti. Pokud byl obžalovaný dotazován, z jakého důvodu finanční prostředky, které byly v rámci příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených zaslány na bankovní účet společnosti Txxx xxxe s.r.o., byly ten samý den převedeny částečně na bankovní účet společnosti Wxxx xxxp s.r.o. K tomu obžalovaný uvedl, že, pokud byly příspěvky zaslány do společnosti po pěti měsících, pak s uvedenými příspěvky mohla společnost dělat, co chce, neboť dotace nebyla účelově vázána (výslovně k tomu obžalovaný poznamenal, že jednatel společnosti si mohl jet za uvedené finanční prostředky do Karibiku). Pokud se jedná o přeposílání finančních prostředků mezi jednotlivými středisky, obžalovaný uvedl, že vše bylo upraveno smlouvou, nicméně neví, jak celý systém fungoval, finance neměl na starosti. Obžalovaný připustil, že se v rámci některých porad setkal s V. V., s nímž řešil obecné informace ohledně účetnictví, půjček, toto však nebylo součástí provozního oddělení, ale obžalovaný M. Č. měl přehled o tom, zda konkrétní příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených budou či nebudou vyplaceny. Obžalovaný dále připustil, že byl seznamován s hlášeními středisek, ze kterých bylo patrné, jaké činnosti konkrétní středisko vykonalo. Je rovněž možné, že v těchto hlášeních byly uváděny počty poskytnutých služeb. Pokud byl obžalovaný dotazován na rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce ve věci společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. ze dne 21. 6. 2010 (viz č.l. 16.235, sv. 78), kdy toto rozhodnutí sám předkládal v rámci přípravného řízení a ve kterém je konstatováno, že podíl srážek

ze mzdy je tak vysoký, že zpochybňuje samotný smysl pracovněprávního poměru, zda tedy na toto konstatování oblastního inspektorátu práce obžalovaný z pozice provozního ředitele reagoval, k tomu obžalovaný uvedl, že neví, neboť tato rozhodnutí pravděpodobně převzal JUDr. D. M.. K dotazu soudu ohledně vysvětlení obžalovaného k tomu, že v rámci řízení před soudem byly vyslechnuty desítky osob zdravotně postižených, které uváděly, že žádnou práci nevykonávaly, bylo jim sdělováno, že žádná práce není, k tomu uvedl, že to vnímá jako absolutní selhání koordinátorů, personalistů a manažerů, kdy bylo povinností manažera střediska zajistit práci pro osoby zdravotně postižené. Obžalovaný rovněž nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu byly podepisovány výkazy realizované činnosti tzv. bianco, příp. proč koordinátoři podepisovali uvedené výkazy za osoby zdravotně postižené, či si vymýšleli, že jim službu poskytli, byť tomu tak nebylo. Přesto obžalovaný připustil, že výkazy realizované činnosti viděl s tím, že na poradu se vozilo všechno, nicméně výkazy realizované činnosti byly zejména nástrojem manažera vůči koordinátorovi, aby tento vykazoval činnost. Pokud byl obžalovaný konfrontován s nahrávkou, během které vysvětloval svědkyni Z. Š. jako zaměstnankyni z řad osob zdravotně postižených, jakým způsobem se nakládá s částkou 5 800 Kč jako čistou mzdou zaměstnance, kdy výslovně uváděl, že „jednu třetinu si nechává zaměstnavatel, aby z toho také něco měl.“ K tomu obžalovaný uvedl, že uvedené vysvětlení představuje rozdělení příspěvků na mzdové náklady a provozní náklady s tím, že jedna třetina byla určena na zaplacení provozního zaměstnance, kdy příslušný provozní zaměstnanec byl placen z poskytnutého příspěvku. Pokud byl obžalovaný dotazován k tomu, z jakého důvodu svědkyně Z. Š. měla jednou třetinou svého platu přispívat na provozního zaměstnance, když žádnou službu nečerpala, k tomu obžalovaný uvedl, že to bylo bráno jako předplacená služba, na čemž se s každou osobou zdravotně postiženou zaměstnavatel předem domlouval, vše bylo ošetřeno příslušnými smlouvami, které vyhotovovali právníci, pročež obžalovaný na tom nevnímá nic, co by bylo v rozporu s právní úpravou. Pokud obžalovaný vysvětloval svědkyni Z. Š. fungování systému, pak tak činil na základě pokynu JUDr. D. M. Nicméně žádný pokyn k tomuto způsobu prezentování situace nepotřeboval, něco musel svědkyni Š. sdělit, kdy bylo potřeba dosáhnout nějakého výsledku, který nahlásil JUDr. D. M., tedy že vše je v pořádku, přičemž JUDr. D. M. bylo jedno, co konkrétně svědkyni sdělil. Současně však obžalovaný trvá na tom, že pokud svědkyni Š. vysvětloval rozdělení příspěvku, pak v tom neviděl nic špatného. Obžalovaný nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu dohody o rozvázání pracovního poměru jednotlivých společností spadajících do holdingu, které byly podepsány zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených bianco bez uvedení dat ukončení pracovního poměru, byly uloženy v trezoru v sídle holdingu v xxx ulici. Vysvětluje si to tak, že manažeři se snažili ulehčit si práci, neboť osoby zdravotně postižené byly problematické. Ostatně do trezorů v sídle holdingu v xxx se ukládalo vše, co konkrétní manažer řekl. Jednalo se v podstatě o trezorovou místnost. Rozhodně však obžalovaný popřel, že by vydal pokyn k tomu, aby takové dohody byly sepisovány. Obžalovaný nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu manažeři žádali v sídle společnosti v Praze o finanční prostředky na výplaty svých zaměstnanců, když měli čerpat finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Obžalovaný rovněž nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu měl dispoziční oprávnění k bankovním účtům jednotlivých středisek. Pokud se jedná o skutečnost, že žádný z v řízení slyšených manažerů společností spadajících do holdingu ve své výpovědi nehovořil o osobě JUDr. D. M., obžalovaný vysvětlil tím, že taková otázka nebyla svědkům pokládána, kdyby byli svědci na osobu JUDr. D. M. dotazováni, jistě by si vzpomněli. K dotazu státního zástupce obžalovaný uvedl, že společnost VXXX-XXXT a.s. byla založena před rokem 2009, následně se přejmenovala na Vxxx xxxg a.s., kdy předsedou představenstva byl obžalovaný M. V. a obžalovaný M. Č. byl místopředsedou představenstva. Společnost pravděpodobně měla dozorčí radu. Pokud se jedná o společnost VXXX-XXXT, s.r.o., zde měl obžalovaný uzavřenu pracovní smlouvu na pozici provozního ředitele, kdy tato společnost byla založena v roce 2009. Obžalovaný se na řízení této společnosti již dlouho nepodílí. Společnost VXXX-XXXT, s.r.o. byla založena jako servisní organizace pro společnosti holdingu, kterým zajišťovala servis. Obžalovaný neví, kým byla tato společnost založena. Její hlavní ekonomický zisk tvořil servis společnostem, který byl standardně

fakturován. Obžalovaný neví, kolik zaměstnanců společnost v letech 2008 – 2012 zaměstnávala, nicméně se domnívá, že ve společnosti byly zaměstnány osoby, které původně pracovaly v obžalovaných právnických osobách, a to na pozici koordinátorů. Pokud se jedná o pojem porady ředitelů, pak se jednalo o setkání jednou měsíčně, příp. jednou za tři měsíců, podle potřeby, kterého se účastnili obžalovaní M. V. a M. Č. a dále V. V.. Ostatně tyto osoby se vídaly denně. Pokud se jedná o pravidelné měsíční porady s účastí zástupců jednotlivých společností, ty se konaly každý měsíc v sídle společnosti v ulici xxx, xxx ve velké zasedací místnosti. Tyto porady svolávalo provozní oddělení. Obžalovaný dále doplnil, že ve všech obžalovaných právnických osobách byl do roku 2010 jednatelem, současně jeho nadřízeným byl obžalovaný M. V.. Pokud se jedná o osobu V. V., tento byl na stejné pracovní úrovni jako obžalovaný M. Č.. Ve společnosti rovněž působila obchodní ředitelka, ale ani ve vztahu na ni nebyl jejím podřízeným či nadřízeným. Pokud se jedná o obžalovanou Š. A., domnívá se, že tato nevybírala finanční prostředky z bankovních účtů na rozdíl od obžalované M. Š. Pokud byl obžalovaný dotazován na osoby M. J., J. B., M. G., J. J., J. M., k těmto uvedl, že část těchto osob zná z kanceláře JUDr. D. M., část nezná. K dotazu obhajoby obžalovaný dále vypovídal k osobě JUDr. D. M., kdy upřesnil, že tento mu v roce 2010 na poradě společnosti oznámil, že společnosti se prodávají, nového majitele bude zastupovat právě JUDr. D. M., budou uvedeni do funkcí noví jednatelé s tím, že obžalovanému bylo sděleno, že bude třeba, aby následujících šest měsíců až dva roky společnosti vedl stejným způsobem, jak tomu bylo doposud. Pokud se jedná o odměnu, tak JUDr. D. M. tuto obžalovanému nesliboval, pouze uvedl, že se ohledně odměny domluví s obžalovaným M. V.. Následně mu obžalovaný M. V. potvrdil, že se jedná o prodeji společností a dále již obžalovaný obchodní situaci neřešil. S JUDr. D. M. není v současné době v žádném kontaktu, naposledy jej viděl v letech 2017 – 2019, když jej stěhoval. JUDr. D. M. obžalovanému předložil plnou moc, mělo se jednat o jakési pověření od jednatelů, že je může zastupovat, přičemž jednání ohledně prodeje společnosti mělo probíhat s osobou francouzské státní příslušnosti. Obžalovanému JUDr. D. M. uděloval pokyny telefonicky, příp. osobně, kdy těmto pokynům byly přítomny další osoby mimo jiné i právníci z jeho advokátní kanceláře. Svými pokyny však JUDr. D. M. do chodu společnosti nezasahoval. Pokud přinášel nové návrhy, pak zejména ve smyslu změn konkrétních dokumentů, např. v podobě dohody o narovnání. Pokud došlo k nějakému problému, obžalovaný neví, zda osoby zdravotně postižené kontaktovaly přímo JUDr. D. M. či nové jednatele. Dále k dotazu obhájce obžalovaný opět podal výklad na téma právní úpravy zákona o zaměstnanosti. Obžalovaný uvedl, že neměl přehled o tom, kolik konkrétní společnost vydělala či prodělala na zaměstnávání osob zdravotně postižených či na náhradním plnění, toto měl na starosti ekonomický útvar. Pokud se jedná o obsah časopisu Kronika, případně Vxxxe magazín a jednotlivých článků zde uváděných, včetně článků očima inspektorů, žádným způsobem obsah těchto článků nerevidoval, nekontroloval správnost údajů. Pokud se jedná o obsah hlášení, tak tato nebyla kontrolována obžalovanou M. Š., zda jsou v souladu s účetnictvím. Účetnictví bylo vedeno zcela odlišným oddělením. Pokud obžalovaný potřeboval konkrétní výstupy z účetnictví, pak o to musel požádat samostatně. Obžalovaná M. Š. nezpracovávala na základě předložených dokumentů žádné finanční analýzy, kdy obžalovaný pochybuje o tom, že by byla schopna učinit závěry o tom, zda jsou společnosti ziskové či ztrátové, nicméně sám obžalovaný měl na základě bilancí a selského rozumu povědomí o tom, zda jsou firmy ztrátové či ziskové.

10. Pokud se jedná o společnost ZxxxA s.r.o., tak obžalovaný M. Č. informoval JUDr. D. M. o tom, že by rád choval zajíce, neboť je v tomto oboru vzdělán. Sdělil mu, jak by celý projekt měl fungovat s tím, že JUDr. D. M. navrhl založení společnosti ZXXXA s.r.o. a obžalovaný začal chovat zajíce. Společnost JUDr. D. M. založil s tím, že účetnictví společnosti bude vedeno v Ostravě. Ve společnosti působila svědkyně E. K., dále obžalovaný v rámci řízení před soudem předložil fotografie mající dokumentovat činnost společnosti. Dle obžalovaného je na fotografii patrná výstavba voliér ve xxx u xxx, výstavba zaječáren a výstavba srubu na krmení, také kanceláře. Obžalovaný k tomu dále sdělil, že se zde chovalo 1 000 bažantů a v 25 klecích na zajíce odchoval 90 – 120 kusů zajíců, které prodával do mysliveckých sdružení, nicméně v odchovu nebyl příliš

úspěšný. Zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených vykonávaly práci v podobě krmení zvířat a péče o ně, vyráběly hnízda. Nicméně obžalovaný neví o tom, že by to byli zaměstnanci, kteří pracovali v Ostravě. Současně zaměstnanci, kteří dle obžalovaného vykonávali uvedenou činnost ve xxx u xxx, byli evidováni ve společnosti ZXXXA s.r.o. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že osoby zdravotně postižené zaměstnané ve společnosti ZXXXA s.r.o. uváděly, že žádná hnízda nevyráběly, k tomu uvedl, že to bylo pravděpodobně proto, že to nezvládly. Z jakého důvodu byly tyto osoby vypláceny částkou 2 000 Kč, obžalovaný neví, neboť tyto osoby nevyplácel, ani je neřídil. Osoby, které řídil a vyplácel obžalovaný, dostávaly vyplacenu plnou mzdu. Pokud se jedná o žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených v souvislosti se společností ZXXXA s.r.o., obžalovaný neví, zda tyto žádosti podepisoval. Jaké bylo konkrétní postavení svědkyně E. K. ve společnosti ZXXXA s.r.o., rovněž neví, jednalo se o vedoucí z Ostravy, kdy tato své kompetence konzultovala s JUDr. D. M. Z jakého důvodu svědkyně E. K. v rámci své výpovědi před soudem za celou dobu své výpovědi ani jedinkrát nezmínila cokoliv ohledně osoby JUDr. D. M., k tomu obžalovaný uvedl, že to pravděpodobně nechtěla uvádět.

11. **Obžalovaný A. M.** ke svým osobním poměrům uvedl, že se zdržuje na adrese xxx, xxx, což je současně i jeho adresa pro doručování. Jedná se o nájemní byt s měsíční úhradou zhruba 8 000 Kč plus poplatky. V bytě bydlí společně s manželkou a nemá žádné vyživovací povinnosti. Obžalovaný vystudoval xxx xxx xxx, obor xxx xxx a xxx, živí se jako xxx xxx společnosti Vxxx xxxs, a.s., kdy jeho měsíční příjem činí 35 000 Kč hrubého, dále příjem z pronájmu nemovitostí ve výši cca 25 000 Kč měsíčně. Jeho závazky představují zhruba 18 000 měsíčně, neboť splácí hypotéku. Obžalovaný dále disponuje úsporami ve výši 150 000 Kč v podobě stavebního spoření, nicméně finanční záležitosti v rodině řeší jeho manželka, nemá tudíž přesný přehled o své finanční situaci. Obžalovaný nedisponuje žádnými nemovitostmi či kontakty v zahraničí. Léčí se s astmatem a v poslední době užívá léky Cipralex, které mu předepisuje jeho ošetřující psychiatr. V minulosti byl trestně stíhán pro trestný čin řízení pod vlivem alkoholu, nicméně toto řízení bylo zastaveno. Obžalovaný k dotazu státního zástupce potvrdil, že je rovněž xxx xxx společnosti Lxxx xxxN a.s., členem xxx společnosti Vxxx xxxt a.s. a rovněž xxx ve společnosti MXXXA, s.r.o., kdy za výkon těchto funkcí nepobírá žádnou mzdu, ani mu nebyl vyplacen žádný podíl.

12. Obžalovaný A. M. uvedl, že se necítí být vinen jednáním, které je mu kladeno za vinu obžalobou Vrchního státního zastupitelství v Praze. Obžalovaný nebyl nikdy zaměstnancem společnosti Vxxx xxxg a.s., ani zde nezastával žádné funkce. Spolupracoval s obžalovaným M. V., kterého zná od poloviny devadesátých let, kdy mu pomáhal financovat dopravní techniku pro jeho společnosti. Jednalo se o částky ve výši desítek milionů Kč, přičemž ze strany obžalovaného M. V. vše probíhalo dle dohody. Fungovala mezi nimi vzájemná důvěra. Obžalovaný dále k dotazu státního zástupce uvedl, že společnost Vxxx xxxs, a.s. financuje investiční potřeby podnikatelů, tzn. poskytuje úvěry, uzavírá leasingové smlouvy na dopravní techniku a různé technologie. Takovéto smlouvy uzavírala společnost i se společností Bxxx xxxs s.r.o., příp. Bxxx xxxs, s.r.o. či Bxxx xxxl, s.r.o., a to ještě před rokem 2009, následně pak v průběhu let až do roku 2015, kdy těmto společnostem společnost Vxxx xxxs, a.s. poskytovala finanční prostředky opakovaně. Obžalovaný doplnil, že do roku 2009 poskytl právnickým osobám obžalovaného M. V. či jeho osobě jako fyzické osobě úvěry zhruba ve výši 40 000 000 Kč, kdy se splácením nebyly žádné problémy. Připustil však, že ne všechny uvedené půjčky byly řádně splaceny, v některých případech byly vratky půjček zasílány na bankovní účet obžalovaného. V roce 2009 jej obžalovaný M. V. oslovil s žádostí o pomoc při financování jiných potřeb společnosti, které souvisely s provozem obžalovaných společností. Obžalovaný M. V. obžalovanému A. M. sdělil, že se jedná o provoz chráněných dílen, kdy nemá dostatek finančních prostředků na to, aby plně pokryl mzdové prostředky, přičemž by se rád této činnosti věnoval. Obžalovaného A. M. tento návrh obžalovaného M. V. nikterak nepřekvapil, neboť jej znal dlouhodobě jako osobu, která zaměstnávala osoby zdravotně postižené. Rovněž provozoval nadaci na pomoc pozůstalým po zemřelých řidičích kamionů. Dohodli se, že peněžní prostředky budou

poskytovány na základě smlouvy o půjčce, a to přímo obžalovanému M. V. jako fyzické osobě, kdy tento bude za uvedený závazek také ručit. S ohledem na dlouhodobou důvěru mezi oběma muži, obžalovaný A. M. na tento model fungování přistoupil. Prvotní smlouvy o půjčkách byly uzavírány mezi obžalovaným M. V. jako fyzickou osobou a obžalovaným A. M. jako fyzickou osobou, přičemž byly poskytovány částky v řádu jednotek milionů korun českých. Obžalovaný zapůjčil obžalovanému M. V. částku zhruba ve výši 4 900 000 Kč, přičemž postupně narůstala jeho finanční angažovanost v souvislosti s poskytnutými půjčkami. Obžalovaný si průběžně vedl přehled částek, které zainvestoval, a částek, které mu byly vráceny. Uvedené informace probíral s panem V. V.. Jeho faktická finanční angažovanost neustále kolísala, v průběhu doby nejvyšší angažovanost obžalovaného A. M. činila zhruba 16 000 000 Kč, přičemž průměrná výše půjček se mohla pohybovat kolem částky ve výši 8 000 000 Kč. Následně obžalovaný k dotazu soudu doplnil, že vše fungovalo na principu důvěry, pročež na začátku měsíce se s obžalovaným domluvil na zapůjčení finančních prostředků. Teprve po uzavření daného čtvrtletí se sepsala smlouva o půjčce mezi obžalovaným A. M. a obžalovaným M. V., kdy finanční prostředky půjčoval předem bez smlouvy o půjčce a tuto uzavíral až zpětně. Pokud se jedná o konkrétní výši finančních prostředků, které obžalovaný vždy začátkem měsíce zapůjčoval, tyto komunikoval s panem V. V.. Tohoto považoval za transparentního, neboť byl bratrem obžalovaného M. V.. Finanční prostředky půjčoval kvartálně, tzn. za žalované období se mohlo jednat zhruba o 10 smluv o půjčkách. Tyto smlouvy nemá k dispozici, částečně nejsou kompletní, částečně neví, z jaké fáze tyto smlouvy pochází. Uvedené smlouvy nebyl schopen zkompletovat s ohledem na skutečnost, že poté, co bylo zahájeno trestní stíhání jeho osoby, zcela omezil kontakty s obžalovanými, pouze v několika málo případech se osobně setkal s obžalovaným M. V., nicméně tyto skutečnosti s ním neřešil. Půjčky byly bezúčelové, kdy obžalovaný M. V. jako fyzická osoba mohl finanční prostředky použít na cokoliv. Splatnost půjček byla 5 let s tím, že výplata úroků měla probíhat jednou ročně. Obžalovaný k dotazu své obhájkyně uvedl, že byla stanovena splatnost půjček nejprve pár měsíců, následně došlo k prodloužení splatnosti půjček na dobu pěti let, neboť obžalovaný M. V. nedokázal vrátit všechny zapůjčené finanční prostředky ve sjednaných lhůtách, pročež se domluvili na posunu splatnosti půjček. Splatnost půjček byla stanovována v závislosti na tom, jak měl být zaslán od úřadu práce příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Nicméně finanční prostředky neměly být v těchto lhůtách připsání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených na účty společností vypláceny obžalovanému zpět všechny, neboť tou dobou již bylo zapotřebí vyplácet mzdy na další kvartál. Peníze byly obžalovanému tedy vraceny průběžně a on je zpátky s určitým časovým odstupem zapůjčoval zpět obžalovanému M. V.. Obžalovaný dále uvedl, že si z bankovních účtů nechával vyplácet finanční prostředky na splátky půjček podle toho, jak finanční prostředky přicházely v podobě příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených od konkrétního úřadu práce, a to po odsouhlasení od obžalovaného M. V.. Jednalo se o paušální souhlas obžalovaného M. V. s tím, že jakmile byl příspěvek od úřadu práce připsán na bankovní účet, mohl obžalovaný finanční prostředky použít na splátky svých půjček. Půjčky byly v naprosté většině poskytovány formou převodu na bankovní účet, v některých případech byly finanční prostředky převáděny přímo na bankovní účty příslušných státních orgánů ve vztahu k hrazení sociálního a zdravotního pojištění. Obžalovaný uvedl, že zpočátku nebylo zcela jasné, jaká výše finančních prostředků bude třeba, ani jim nebylo zřejmé, jak přesně spolupráci nastavit, nicméně obžalovaný M. stanovil výši úrokové sazby kolem 15 %, což odpovídalo úrokové sazbě, za kterou poskytovaly v předmětné době půjčky nebankovní instituce. Při stanovení konkrétní částky vycházel obžalovaný z toho, že bylo třeba financovat mzdy pro jednoho zaměstnance ve výši 8 000 Kč měsíčně, tedy celkem 40 000 Kč měsíčně, z čehož 15 % činí zhruba 6 000 Kč ročně, tedy 500 Kč za měsíc. Jednalo se o odměnu, která byla vyčíslena dle výše pohledávky. Finančních prostředků obžalovaný M. V. však potřeboval více, pročež zmíněný výpočet se ukázal jako nesprávný. V průběhu času se tedy měnily dokumenty, na základě kterých obžalovaný A. M. půjčoval finanční prostředky obžalovanému M. V.. Zpočátku bylo domluveno, že úroky budou hrazeny po uplynutí jednoho roku poté, co se ustálí počet zaměstnanců. Nicméně tento se neustálil,

počty osob zdravotně postižených se navyšovaly, pročež se obžalovaný vzdal nároku na úroky, kdy splatnost tohoto nároku posunul. K dotazu soudu však následně doplnil, že pokud se jedná o úrok z předmětných půjček, pak dle výpočtu obžalovaného měl být poskytnut úrok ve výši 15 % z průměrné výše angažovanosti z částky 8 000 000 Kč, tzn. 1 200 000 Kč, tedy ve výši 100 000 Kč měsíčně. Žádný takový úrok mu však nikdy vyplacen nebyl. Výplatu úroků z poskytnutých půjček řešil s obžalovaným M. V. v rámci osobních setkání s tím, že mu bylo slíbeno, že smluvené úroky budou vyplaceny, až bude obžalovaný M. V. mít finanční prostředky k dispozici. Po roce 2012 již vyplacení smluvních úroků s obžalovaným neřešil, ani nemá v úmyslu toto řešit, a to i přesto, že neobdržel za celou dobu zapůjčování finančních prostředků žádný výnos. Byl nakonec rád, že poskytnuté finanční prostředky mu byly vyplaceny zpět, tzn. nejen, že obžalovaný finanční prostředky zapůjčoval obžalovanému M. V. zdarma, ale rovněž dispozice s finančními prostředky na bankovních účtech dle pokynů obžalovaného vykonával zcela zdarma. Pokud se jedná o dokument bilance střediska a údaje uvedené v kolonce investor (počet ZTP konkrétní částka), tuto částku obžalovaný nepobíral, dokument bilance nezná. Obžalovaný výslovně potvrdil, že byť se jednalo o půjčky finančních prostředků obžalovanému M. V. jako fyzické osobě, finanční prostředky v rámci půjček zasílal na bankovní účty jednotlivých společností a z těchto bankovních účtů od jednotlivých společností mu byly zasílány vratky jeho půjček. Nikdy neposkytl půjčku na účet obžalovaného M. V. jako fyzické osoby.

13. Obžalovaný A. M. žádal, aby výše jeho pohledávek vůči obžalovanému M. V. byla průběžně krytá pohledávkou obžalovaného M. V. vůči úřadu práce. Současně jako zajišťující instrument požadoval dispoziční oprávnění k bankovním účtům, na které byly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených od úřadů práce. Tento systém zajištění byl ze strany obžalovaného M. V. akceptován. Obžalovaný nikdy nejednal s jednateli či jinými statutárními orgány uvedených společností, vše projednával s obžalovaným M. V. či panem V. V.. Své dispoziční oprávnění k uvedeným bankovním účtům vnímal jako zajišťující instrument pro případ, že by měl obžalovaný M. V. problémy, příp. by celý systém začal kolabovat, pak by si peníze díky dispozičnímu oprávnění obžalovaný A. M. vrátil dříve, a to i bez pokynu obžalovaného M. V.. Nicméně žádné pochybnosti o fungování společností v předmětné době neměl, vnímal to tedy tak, že uvedené finanční prostředky patří fakticky obžalovaným a on sám tak musí brát v potaz přání obžalovaných ohledně dispozic s uvedenými finančními prostředky. S ohledem na uvedené tak využíval toto dispoziční oprávnění pouze dle instrukcí obžalovaného M. V., který mu dával pokyny ohledně převádění finančních prostředků a hotovostních výběrů. Obžalovaný připustil, že vybíral v hotovosti vysoké finanční částky v řádech jednotek milionů korun českých, kdy tyto finanční prostředky následně vkládal na bankovní účty obžalovaných společností. V některých případech se jednalo o bankovní účty shodných společností, v některých případech se jednalo o jiné bankovní účty. Postupoval vždy dle stanovených pokynů. Z jakého důvodu neprobíhal tento styk bezhotovostně, obžalovaný neví, činil tak na pokyn obžalovaných, kdy tito vysvětlovali uvedený postup tím, že potřebují finanční prostředky na provoz. Obžalovaný uvedl, že si vybavuje zpočátku situace, kdy finanční prostředky vybral z bankovního účtu, tomuto výběru byl přítomen V. V., který vybranou částku rozdělil na částky menší a ty vložil na různé další bankovní účty. Proč tomu tak bylo, obžalovanému není známo. Uvedené manipulace s hotovostí považoval obžalovaný A. M. za zvláštní, nicméně, uvědomil si to až později, a proto požádal o založení provozních bankovních účtů pro jednotlivé společnosti. Obžalovaný v rámci svého výslechu připustil, že jeho ochota disponovat s finančními prostředky na bankovních účtech společností, jejichž nebyl jednatelem ani členem statutárních orgánů se jeví jako značně problematická a vyvolává pochybnosti. Nicméně obžalovaný tímto způsobem tehdy postupoval s ohledem na absolutní důvěru, kterou vůči obžalovanému M. V. choval. Obžalovaný A. M. rovněž popsal situaci z roku 2012, kdy část finanční hotovosti, kterou vybral z bankovního účtu, předal panu V. V., který finanční prostředky z banky odnesl. Tehdy mu bylo sděleno, že je finanční hotovost třeba naléhavě s tím, že tyto prostředky budou následně na bankovní účet vloženy. Obžalovaný si později uvědomil, jaké problémy s takovými dispozicemi hrozí, pročež si od pana V. V. vyžádal potvrzení, že všechny takto předané hotovostní finanční

prostředky byly vloženy do pokladen jednotlivých společností. Obžalovaný uvedl, že některé své pochybnosti ohledně dispozice s finanční hotovostí řešil s obžalovaným M. V., ale ten jej vždy ujistil, že vše je v pořádku, což obžalovanému A. M. postačovalo. Navíc s ohledem na skutečnost, že byl jediným disponentem ve vztahu k předmětným bankovním účtům, nezbývalo mu, než vykonávat činnost, která po něm byla ve vztahu na finanční prostředky ze strany obžalovaného M. V. požadována. Poté, co mu tento postup zhruba po devíti měsících nadále nevyhovoval, požádal vedení, aby byly zřízeny výše zmíněné provozní bankovní účty společnostem, na které převáděl finanční prostředky, a jejichž prostřednictvím bylo možné realizovat jednotlivé provozní úkony. Předmětné provozní účty byly na jeho žádost založeny v prvním pololetí roku 2010. Pokud obžalovaný uváděl, že se postupem času ukázalo, že dohodnutý úrok z půjček obžalovaný M. V. fakticky nehradí, splatnost úroků byla každý rok posouvána dál, proč tedy nevyužil svého zajišťovacího instrumentu v podobě dispozice s bankovními účty, které dle jeho vyjádření sloužily právě k zajištění jeho oprávněných nároků, uvedl, že svého dispozičního oprávnění nevyužil, neboť věděl, že by tím ohrozil celý obchod. Pokud byl obžalovaný dotazován na možnost jiné formy zajištění jeho pohledávek, k tomu obžalovaný uvedl, že půjčky nebyly zajištěny ručením, nevyužil ani možnosti v podobě směnky, a pokud se jedná o nemovité majetky, tak všichni obžalovaní měli zastaveny své nemovitosti ve prospěch bank, resp. nemovitosti obžalovaných společností byly zastaveny ve prospěch bank. Dále k dotazu soudu obžalovaný uvedl, že jej nenapadlo, že v případě, že finanční prostředky zapůjčuje na základě smlouvy o půjčce fyzické osobě M. V., tak v případě dispozičního oprávnění k bankovním účtům společností mohl statutární orgán konkrétní společnosti kdykoliv zrušit dispoziční oprávnění obžalovaného k těmto bankovním účtům, načež by jakékoliv zajištění ve vztahu na půjčky obžalovaného M. V. nepřicházelo v úvahu. K tomu obžalovaný uvedl, že by toto považoval za porušení všeho, co do té doby fungovalo.

14. Pokud byl obžalovaný dotazován k tomu, z jakého důvodu půjčoval finanční prostředky fyzické osobě obžalovanému M. V., když se evidentně jednalo o finanční prostředky určené do společnosti, k tomu obžalovaný uvedl, že to byl obžalovaný M. V., který mu zaručoval návratnost finančních prostředků. Pokud se jedná o konkrétní společnosti, tyto obžalovaný neznal, nezkoumal je, neznal jejich ekonomické výkazy, ale důvěřoval právě obžalovanému M. V. jako fyzické osobě, byť neznal ani finanční situaci obžalovaného M. V.. Nicméně věděl, že obžalovaný M. V. provozuje řadu společností, které prosperují, např. v oblasti odtahů vozidel v Praze. Pokud se jedná o chod společností spadajících do holdingu Vxxx xxxg a.s., obžalovaný M. V. vždy vystupoval před obžalovaným A. M. tak, že má kompletní vliv na chod a vedení všech těchto společností. V roce 2009 si uvedené ověřoval s tím, že se domnívá, že obžalovaný M. V. byl buď zapsán či personálně a majetkově propojen s každou z jednotlivých společností. Současně vnímal obžalovaného M. V. jako osobu, která byla kompetentní rozhodovat o obchodní činnosti všech obchodních společností spadajících do holdingu Vxxx xxxg a.s. Obžalovaný jej opakovaně ujišťoval o tom, že uvedená podnikatelská činnost má ekonomický smysl, ujišťoval jej však pouze ústně, žádné výkazy mu nedokládal. Neviděl nikdy dokumenty v podobě bilancí či hlášení středisek. Od obžalovaného M. V. nežádal žádné finanční výkazy společností, které tento ovládal, měl je k dispozici v období devadesátých let, kdy začali spolupracovat. Tehdy některé ze smluv o půjčkách uzavíral obžalovaný M. V. přímo se společností Vxxx xxxs, a.s., kde si oddělení risk managementu prověřovalo bonitu klientů, tedy i obžalovaného M. V.. Pokud se jedná o ekonomickou situaci společností provozujících chráněné dílny, tu obžalovaný neznal.

15. Obžalovaný M. V. mu vysvětloval, že dílny jsou živy z náhradního plnění, rozdíl mezi nákupem a prodejem u chráněných dílen je řádově minimálně 5 % z částky, která odpovídá zhruba 80 000 – 90 000 Kč ročně. Příjem na jednu osobu zdravotně postiženou zaměstnanou v chráněné dílně za rok činil zhruba 50 000 Kč, což dávalo obžalovanému podnikatelský smysl. V době, kdy obžalovaný A. M. začal půjčovat finanční prostředky obžalovanému M. V. v druhé polovině roku 2009, obžalovaný M. V. již tuto činnost po určitou dobu provozoval. Obžalovaný M. V. mu vysvětlil, jakým způsobem se žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených

předkládají, zejména tedy tu skutečnost, že je zapotřebí doložit proplacení mezd a také prokázat bezdlužnost uvedené společnosti. Obžalovanému nesděloval, kdo žádosti připravuje, vyplňuje, kdo je podepisuje či fyzicky na konkrétní úřad práce podává. Za předmětné období si zhruba ve dvou až třech případech nechal zaslat kopie žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy z těchto byl patrný název společnosti a rovněž částka, o kterou konkrétní společnost žádá. Pokud se jedná o počty osob zdravotně postižených, na které byly žádosti o příspěvky podávány, obžalovaný neví, kdo tyto počty určoval. Obžalovaný uvedl, že neměl žádný detailní přehled ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, nicméně obžalovaný M. V. mu sdělil, že funguje jakási chráněná dílna, kde se vyrábí svíčky, rovněž fungovala šicí dílna, ve které se byl obžalovaný podívat. Jak to funguje ohledně zaměstnanců, kteří vykonávají domácí práce, obžalovaný nevěděl, tyto od ostatních zaměstnanců neodlišoval. Rovněž se s obžalovaným M. V. bavil o poskytování doplňkových služeb, nicméně žádné detailní informace neměl. Domníval se, že výrobky od osob zdravotně postižených se prodávají. Pokud se jedná o ekonomický výnos společností ve vztahu k výrobkům od domácích pracovníků, k tomu obžalovaný uvedl, že se domníval, že vše funguje na principu náhradního plnění, nebylo totiž možné očekávat velké výkony od osob zdravotně postižených. Obžalovaný uvedl, že mu nebylo známo, zda jsou mzdy osobám zdravotně postiženým vypláceny hotovostně či bezhotovostně. K emailu obžalované Š. A., která uvádí, že dal obžalovaný pokyn k náboru zaměstnanců, uvedl, že se jedná o naprostý nesmysl, neboť obžalovaný byl vždy pouze dotazován k tomu, zda může půjčit finanční prostředky a podle toho jaké finanční prostředky mohl obžalovaný zapůjčit, se potom nabírali noví zaměstnanci. Z jakého důvodu obžalovaná Š. A. uváděla v předmětném e-mailu, že dal obžalovaný pokyn k náboru, mu není známo. Obžalovaný uvedl, že byl v kontaktu s obžalovaným M. V. a dále panem V. V.. Pokud se jedná o obžalovanou Š. A., tu viděl jen několikrát, a obžalovaného M. Č. neviděl posledních 10 let, v inkriminované době se mohli vidět zhruba jednou. Obžalovaný připustil, že se zúčastnil výjezdní porady, na kterou byl pozván obžalovaným M. V.. Na této poradě strávil jedno odpoledne a obžalovaný M. V. jej představil jako člověka, který bude poskytovat finanční výpomoc pro krytí mzdových nákladů. Uvedeného zasedání se zúčastnil v roce 2009, kdy jeho předmětem byly čistě provozní záležitosti. Obžalovaný nezná osoby J. J., J. B., M. J., P. K.. Domnívá se, že M. G. byl právní zástupce.

16. Obžalovaný uvedl, že mu byly pravidelně zasílány tabulky stav ID od pana V. V., a to za tím účelem, aby získal přehled o počtu zaměstnávaných osob se zdravotním postižením, pročež si uměl odvodit výši nároku na příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených od úřadu práce. Je pravdou, že vyžadoval zasílání počtu stavů zaměstnaných osob zdravotně postižených, a to z toho důvodu, že jej zajímala výše pohledávky vůči úřadu práce, která vznikne poté, co bude předložena žádost o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených, z kterého bylo možné dovodit počty zaměstnaných osob. Sám obžalovaný rozhodně pokyny k navyšování počtu zaměstnaných osob zdravotně postižených neuděloval, pročež pokud se jedná o e-mail ze dne 12. 5. 2010 od obžalované Š. A. zasílaný manažerům středisek (viz č.l. 13.057, sv. 65), ve kterém se uvádí, že obžalovaná potřebuje znát skutečný stav domácích pracovníků, neboť potřebuje dát informace investorovi, k tomu uvedl, že předpokládá, že tento e-mail souvisel se zasíláním tabulky stav ID, nicméně s obžalovanou Š. A. o této věci nikterak nekomunikoval. Obžalovaný uvedl, že tabulky stav ID, které mu byly zasílány od pana V. V., byly rozděleny do několika kategorií. Časem se stalo obvyklým, že po něm bylo požadováno, aby zaplatil sociální a zdravotní pojištění, všechny odvody plus části mezd. Domníval se, že se jedná buď o zálohy na mzdy, nebo doplatek mezd. Uvedená tabulka stav ID obsahovala i sloupec s názvem „provize M.“, nicméně tyto provize ztratily význam hned zpočátku. Přesto ohledně názvu tohoto sloupce nežádal změnu, byť název sloupce byl zavádějící. Z uvedených tabulek pro něho byl podstatný pouze první sloupec s počty zaměstnávaných osob zdravotně postižených, protože podle počtu osob mohl usuzovat na pohledávku společností vůči úřadu práce a tuto částku nadále porovnával se svojí finanční angažovaností ve společnostech. Za situace, kdy finanční angažovanost obžalovaného A. M. ve společnostech byla nižší, než byly pohledávky společností vůči úřadu práce, považoval situaci za

ekonomicky v pořádku, a to navíc za situace, kdy měl dispoziční oprávnění k bankovním účtů, na které byly zasílány finanční prostředky z příspěvků úřadem práce. V této situaci vyhodnocoval rizika uvedeného obchodu jako minimální.

17. Nad rámec uvedeného obžalovaný k doplňujícím dotazům sdělil, že pokud obžalovaný M. V. v hlášení střediska za říjen a prosinec roku 2009 uvádí „řešíme s Ing. M. systém vyplácení za jednotlivé pracovníky ZTP“, pravděpodobně se v té době domlouvali, kolik finančních prostředků je třeba společnostem obžalovaného zapůjčit, že potřebují více finančních prostředků s tím, že nejsou schopny v aktuálním čase vyplatit stanovený úrok v té původní výši 500 Kč za osobu a měsíc. Pokud se jedná o osobu M. K., kterého viděl zhruba dvakrát, k tomu obžalovaný uvedl, že se jednalo o zaměstnance obžalovaného M. V., který jej řídil. Obžalovanému A. M. sice nebylo známo, že u některých bankovních účtů byly vedeny další osoby, které měly oprávnění s těmito disponovat, ale např. působení osoby M. K. jako disponenta účtu jej nijak neznepokojovalo. Obžalovaný dále doplnil, že byl v minulosti navštívit šicí dílnu v Novém Strašecí. Jednalo se o chráněnou dílnu provozovanou společností MXXXA, s.r.o., ve které má obžalovaný A. M. obchodní podíl. Tuto chráněnou dílnu navštívil společně s obžalovaným M. V. a zajímali se o to, zda by uvedená dílna mohla vyrábět výrobky i pro obžalovaného. Nicméně na této spolupráci se nedomluvili, neboť jednatelce společnosti se předestřený model nelíbil. V uvedené dílně tou dobou pracovalo 15 – 20 osob a obžalovaný M. V. se v dílně pohyboval „jako doma“. Sám obžalovaný A. M. disponoval finančními prostředky od různých svých investorů, kteří mu důvěřovali, např. od svědka P. H., bývalého majitele společnosti Dxxx xxxa, který mu svěřil částku ve výši 15 000 000 Kč. Veškeré vztahy mezi obžalovaným A. M. a jeho investory byly vybudovány na principu důvěry, kterou považuje v obchodních vztazích za nejdůležitější. Právě finanční prostředky od svých investorů obžalovaný A. M. používal dál k poskytnutí půjček obžalovanému M. V., kdy se domnívá, že počáteční půjčka ve výši 4 900 000 Kč byla poskytnuta z investice, kterou mu svěřil svědek P. H.. Se svědkem P. H. neměl uzavřenu žádnou písemnou smlouvu s tím, že svým investorům nabízel různou výši zhodnocení, např. ve výši 6 %, nicméně toto zhodnocení nevyplácel. Obžalovaný potvrdil, že v roce 2015 proběhla finanční kontrola jeho osoby s tím, že vše vyřizovala jeho účetní, smlouvy o půjčkách asi nebyly součástí účetnictví. Pokud byl obžalovaný dotazován na to, jak mohla finanční kontrola proběhnout s výsledkem, že vše v pořádku, když smlouvy o půjčkách nebyly součástí účetnictví, k tomu uvedl, že tedy pravděpodobně byly součástí účetnictví, nicméně materiály nepřipravoval.

18. **Obžalovaná Š. A.** ke své osobě uvedla, že bydlí na adrese xxx, xxx, jedná se o nájemní byt o velikosti 60 m², nájem vč. poplatků ve výši 12 000 Kč platí její dnes již zletilí synové, kteří se o ni jako o svoji matku starají. Obžalovaná nevlastní žádné nemovitosti, pracuje na částečný úvazek ve společnosti Gxxxo s.r.o. jako xxx zaměstnanců, a to jak zaměstnanců zdravých, tak osob zdravotně postižených. Měsíčně si vydělá zhruba 14 000 Kč čistého, má k dispozici služební vozidlo i mobilní telefon. Žádný jiný příjem obžalovaná nemá, pouze vypomáhá v podnikání synům, kteří za odměnu platí náklady obžalované. Žádné vazby na zahraničí v podobě nemovitostí či kontaktů obžalovaná nemá, rovněž nedisponuje žádnými finančními úsporami uloženými v zahraničí. V minulosti byla odsouzena pro trestný čin úvěrového podvodu, a to v souvislosti s luxusním motorovým vozidlem, které se následně ztratilo. Toto vozidlo do dnešní doby splácí. Žádné zdravotní problémy nemá, neléčí se v souvislosti s žádnými psychickými problémy či závislostmi.

19. Obžalovaná Š. A. využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat s tím, že k obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze uvedla, že se necítí být vinna. Po náročném rozvodu se svým bývalým manželem se odstěhovala ze severu Čech do Prahy, kde v roce 2007 nastoupila do společnosti Bxxxo, kterou vlastnil obžalovaný M. V., vstupní pohovor s ní vedl provozní ředitel, obžalovaný M. Č.. Obžalovaná byla přijata na pozici firemní xxx, měla na starosti pojistné smlouvy, evidenci firemních vozidel, dlouhodobého, krátkodobého majetku, bezpečnost práce a vyřizovala

bezdlužnosti všech společností patřících do holdingu. Shromážděné podklady následně předkládala provoznímu řediteli, neboť pracovala současně jako osobní asistentka obžalovaného M. Č.. Z toho titulu zasílala pokyny dalším zaměstnancům formou e-mailové komunikace. V období od roku 2009 se společnost rozrůstala o mimopražská střediska. Obžalovaná dostala na starosti i tato střediska z hlediska kontroly majetku, podkladů do mzdové účtárny, vč. pracovněprávní dokumentace, a dále z hlediska zaškolování manažerů, co se týká náborů zdravotně postižených osob. Obžalovaná si není vědoma, že by se dopouštěla jakéhokoliv jednání, se kterým by obě strany nesouhlasily, vždy došlo k podpisu pracovní smlouvy po vzájemné dohodě. Pokud se jedná o finanční záležitosti, neměla na starosti kontrolu pokladen, při kontrolách postupovala dle pokynů provozního ředitele. Na firemních poradách zajišťovala zápisy, nebylo v její kompetenci vyjadřovat se k rozhodnutím vedení či tato měnit. Ve dvou či třech případech byla požádána manažerkou jihlavské společnosti, svědkyní K. S., o konzultaci a řešení situace ohledně zaměstnankyně, která měla agresivního manžela. Obžalovaný M. Č. neměl prostor na řešení uvedené situace. Obžalovaná sice nerozuměla, co je předmětem požadavku uvedené zaměstnankyně, neboť tato se nechávala běžně zaměstnávat u společností a následně žádala dorovnávání mzdy. Když se snažila celou situaci vysvětlit, byl manžel zaměstnankyně agresivní, pročež došlo k narovnání poměrů doplacením požadované částky. Pokud se jedná o setkání se svědkyní Z. Š., tam obžalovaná Š. A. neplnila pracovní povinnosti. Jednalo se o společně trávený čas s obžalovaným M. Č., se kterým měla v té době milostný poměr. Závěrem obžalovaná uvedla, že nerozumí své pozici obžalované v této trestní věci, když pouze vykonávala úkony, ke kterým jí dávali pokyny její nadřízení. Ostatně v té době byla matka samoživitelka a pracovala za mzdu, kterou musela doplňovat o příspěvek na bydlení.

20. **Obžalovaná M. Š.** ke své osobě uvedla, že se v současné době zdržuje na adrese xxx, xxx v rodinném domě, jehož vlastníkem je matka jejího přítele. Náklady žádné nehradí, jejich výši nezná. Obžalovaná nemá aktuálně žádné vyživovací povinnosti, má dvě zletilé děti. Nevlastní žádné nemovitosti, nemá žádné úspory ani v České republice ani v zahraničí. Aktuálně je zaměstnána ve společnosti AXXXS, a.s. jako osoba zdravotně postižená na 12 hodin týdně z důvodu zdravotního omezení v podobě panické poruchy. Vykonává zde jednoduché administrativní úkony v podobě zakládání faktur, kopírování, skartování. Její měsíční příjem činí 6 000 Kč čistého, rovněž pobírá částečný invalidní důchod ve výši 7 000 Kč. Přítel jí dále přispívá částkou 9 000 Kč měsíčně na její osobní potřeby. Obžalovaná nedoplácí na žádné z léků, které užívá, kdy se léčí u psychiatričky MUDr. N., která ji jednak předepisuje léky, jednak podstupuje individuální terapii jednou měsíčně. Obžalovaná doplnila, že proti ní nikdy v minulosti nebylo vedeno trestní stíhání.

21. K projednávané trestní věci obžalovaná uvedla, že byla zaměstnána od roku 2002 do roku 2017 na provozním oddělení společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. jako firemní xxx, kdy jejím bezprostředním nadřízeným byl provozní ředitel, obžalovaný M. Č., pokyny ohledně výkonu práce jí uděloval rovněž majitel společnosti, obžalovaný M. V. S osobou V. V. obžalovaná nepřicházela do kontaktu. Obžalovaná Š. A. byla její kolegyně, rovněž firemní xxx, se kterou sdílela kancelář. Obžalovaného A. M. viděla jednou, nicméně nehovořili spolu, neví, jaké bylo jeho postavení, nebyl oprávněn jí udělovat žádné pokyny. Náplní její práce bylo zpracovávání bilancí a jejich kontrola, hlídala termíny revizí bezpečnosti práce, rovněž vystavovala faktury dle pokynu obžalovaného M. Č.. K výkonu uvedené práce byla zaškolena provozním ředitelem, obžalovaným M. Č., z hlediska toho, jak bilance zpracovávat, jaké údaje kontrolovat. Bilance byla dokumentem o hospodaření konkrétního střediska, které jí byly předávány manažery jednotlivých společností fungujících v rámci holdingu, které jsou současně obžalovanými právnickými osobami v této věci. Spolu s bilancemi byly obžalované předkládány i další dokumenty, které vedení vyžadovalo. Příslušná čísla z bilancí svědkyně vložila do tabulky, kterou jednou měsíčně odevzdávala obžalovanému M. Č. na velké poradě vedení či den před poradou. Obžalovaný M. Č. na poradě přečetl výsledky z bilancí a

jednotliví manažeři středisek obhajovali, jak středisko hospodařilo. Veškeré dokumenty, které jí byly předávány příslušnými středisky, odevzdávala vedení, a to na pokyn obžalovaného M. Č.. Obžalovaná uvedla, že nemá informace o tom, k čemu využíval obžalovaný M. Č. předmětné bilance, neví, zda upravoval čísla v bilancích uvedená. S manažery společností přicházela do kontaktu ohledně bilancí, když manažery zaškolovala, jak bilance vytvářet. Následně s nimi byla v telefonickém i e-mailové kontaktu, kdy touto formou žádala, aby jí odevzdávali konkrétní písemnosti a ona je odevzdávala dále, rovněž se s ní manažeři radili ohledně vyplňování bilancí. V jednom případě navštívila středisko, a to při příležitosti zaučování ohledně vyplňování bilancí, krátce disponovala i služebním vozidlem, které užívala k osobním návštěvám středisek, kde kontrolovala bilance, hotovost na pokladnách i fyzicky přítomný majetek, a to z pokynu obžalovaného M. Č. Z uvedených kontrol majetku nevypracovávala žádné inventární soupisy, nebylo to oficiální. Pokud se jedná o zmiňovanou dokumentaci, v bilancích zkontrolovala, zda čísla odpovídají. Obžalovaná neví, jaké informace manažerům ohledně vyplňování bilancí sdělovala, měla psychické problémy a uvedené si nevybavuje. Obžalované byla následně předložena bilance na č.l. 13.187, sv. 66, kdy potvrdila, že jednotlivé manažery ze středisek zaškolovala ohledně vytváření těchto dokumentů, tyto dokumenty jí manažeři odevzdávali jednou měsíčně, sama vyplňovala bilanci za provozní oddělení. K dotazu sdělila, že neumí jednotlivé položky vysvětlit. Pouze uvedla, že položka daně, sociální a zdravotní pojištění představovala odvody za zaměstnance, jací zaměstnanci pod tuto položku spadali, neví. Ve společnostech byla služební vozidla, platila se silniční daň, kdo je pořizoval, si nepamatuje, neví, jak byly vykazovány služební cesty. Pokud se jedná o položku mzdy, jednalo se o mzdy zaměstnanců, neví však mzdy, jakých zaměstnanců byly vykazovány. Do položky dotace § 78 doplňovala obžalovaná číslo, které obdržela od účetní. Pokud se jedná o položku „investor počet ZTP x 500“, obdržela pokyn od obžalovaného M. Č., že má být tato položka v bilanci uvedena, důvody nezná, neví, kdo byl investorem. Pokud obžalovaná v tabulce bilancí za konkrétní středisko uváděla konkrétní číslo do položky „ZTP x 500“, pak vycházela z informací, které jí sdělili manažeři střediska. Obžalovaná nebyla schopná osvětlit, za jaké činnosti jednotlivá střediska vystavovala faktury, příp. přijímala faktury, faktury neměla k dispozici. Disponovala pouze sjetinou vystavených nebo přijatých faktur od účetní, kdy z uvedené sjetiny pouze opsala číslo faktury, kontrolu sjetiny neprováděla. Pokud byla obžalovaná konfrontována s e-mailovou zprávou adresovanou P. P. ze dne 9. 7. 2010 (viz č.l. 11.652, sv. 55), ve které uvádí, že mu posílá opravené bilance za červenec o dotaci M. a došlou fakturu 6xxx xxxa, s.r.o. uvedla, že neví, o co se jedná. Rovněž si nevybavuje, co znamená položka produkt ZTP 206 uvedená v bilanci. Dále shromažďovala i další dokumenty v podobě hlášení střediska, interní sdělení. Pokud se jedná o hlášení střediska, jednalo se o písemný dokument, který rovněž manažeři obhajovali na velké poradě. Jednalo se o text, ve kterém manažeři uváděli, jakou konkrétní práci vykonávali za měsíc v jejich středisku. Dokumenty v podobě hlášení střediska obžalovaná nečetla, nekontrolovala, viděla pouze hlavičku a dokumenty předala dále. Zda se v hlášení středisek uváděly počty zaměstnanců, obžalovaná neví, z hlášení středisek nezpracovávala žádné výstupy. Pokud se jedná o dokument výkaz realizované činnosti, tento nezná. Nikdy jej neviděla podepsaný tzv. bianco, nikdy neviděla dokument rozvázání pracovního poměru, nebylo po ní žádáno, aby takový dokument vyplnila bianco.

22. Obžalovaná se účastnila měsíčně porad vedení, kde odevzdávala tabulky výsledku hospodaření středisek, rovněž vyhotovovala zápis, který odevzdala svému vedení. Této porady vedení se účastnili manažeři jednotlivých středisek a vedoucí jednotlivých oddělení, pročež byla s manažery středisek pravidelně jednou měsíčně v osobním kontaktu. Porad se za vedení účastnili obžalovaní M. V. a M. Č., dále V. V., obžalovaná Š. A. se porad nezúčastňovala. V rámci uvedených porad si jednotliví manažeři středisek obhajovali výsledky svých středisek, řešilo se, jak jejich práci zlepšit, neřešila se však otázka financování chodu středisek. Neví, zda se v rámci porad řešila výše přidělovaných dotací. Co konkrétně se na poradách řešilo, obžalovaná neví, a to i přesto, že zpracovávala zápisy z uvedených porad, jednalo se však o stručný zápis, který obsahoval informaci o tom, kdy se porada uskutečnila, kdo se jí zúčastnil a rozpis úkolů pro jednotlivé manažery. Zápisy

nikdo neschvaloval, zda se vyvozovala odpovědnost za neplnění stanovených úkolů, si obžalovaná nevybavuje. Z jakého důvodu došlo k rozdělení porad vedení na jablka a hrušky neví, případně z porady, které z uvedených částí pořizovala zápis, rovněž neví. Jednotliví manažeři na poradě hovořili o ekonomické situaci střediska, zda se hovořilo o předmětu činnosti jednotlivých firem, obžalovaná neví. Obžalovaná si nepamatuje, jaké osoby zdravotně postižené ve střediscích pracovaly, zda se na poradách hovořilo o zaměstnávání osob zdravotně postižených, ani na podmínky zaměstnávání těchto osob, ani na to, kdo rozhodoval o tom, že osoby zdravotně postižené budou zaměstnány, kolik jich bude zaměstnáno, jak budou vypláceny. V rámci společnosti měly na starosti vedení přijímacího pohovoru s osobami zdravotně postiženými obžalovaný M. Č., možná také obžalovaná Š. A. Byť s obžalovanou Š. A. seděla ve stejné kanceláři, neměla informace o podmínkách zaměstnávání osob zdravotně postižených, neviděla pracovněprávní dokumenty pro osoby zdravotně postižené. Nezná procento osob zdravotně postižených zaměstnaných ve společnostech. Obžalovaná si nepamatuje, že by docházelo k přesouvání zaměstnanců osob zdravotně postižených v rámci společností uvnitř holdingu. Neví, zda se na poradách řešily otázky ohledně výplaty mezd zaměstnancům, neví o tom, že by někdy v rámci porad byly řešeny problémy s osobami zdravotně postiženými na pozici zaměstnanců z titulu doplácení mezd. Nikdy o této problematice neviděla žádný pořad v médiích, ani neví, že by obžalovaný M. Č. řešil konkrétní záležitost ohledně nedoplacení mzdy osobě zdravotně postižené společně s obžalovanou Š. A. při osobní návštěvě. Obžalovaná si nevybavuje ani poradu v Kolesách, ani poradu v hotelu Axxxo v Praze. Nevybavuje si, že by byla někdy žádána, aby vypnula mobilní telefon a vyndala z ní baterku kvůli tomu, že stěny mají uši.

23. Pokud se jedná o činnosti jednotlivých středisek, uvedla, že např. společnost AXXXS, a.s. prodávala motorová vozidla, společnost 6xxx xxxa, s.r.o. vydávala časopis o nákladních vozidlech, společnost Bxxx xxxl, s.r.o. provozovala hlídaná parkoviště, kdy se domnívá, že všechny společnosti jako součást holdingu provozovaly činnosti ohledně motorových vozidel. Činnost jednotlivých středisek byla záležitostí manažerů. Připustila, že společnosti zaměstnávaly velké množství osob zdravotně postižených, ale blíže nebyla schopna se k tomu vyjádřit. Sama s osobami zdravotně postiženými do styku nepřišla, nezajímala se o to, co za práci vykonávají. Na poradách vedení se pravděpodobně řešilo, zda jednotlivá střediska mají práci pro osoby zdravotně postižené, ale obžalovaná neví jak. Rozhodně však práci pro osoby zdravotně postižené střediska měla. Obžalovaná nebyla schopna vysvětlit, z čeho na tuto skutečnost usuzuje, nicméně domnívá se, že práci osoby zdravotně postižené měly. Zda ve společnosti působila osoba, která by měla na starosti poskytování služeb zdravotně postiženým osobám, si obžalovaná nepamatuje, neví, zda se to řešilo na poradách, neví, zda společnosti spadající do holdingu Vxxx xxxg, a.s. měly oprávnění poskytovat sociální služby. Pokud se jedná o bankovní účty jednotlivých středisek v rámci holdingu, k těmto měli dispoziční oprávnění jednotliví manažeři středisek. Sama měla dispoziční oprávnění téměř ke všem bankovním účtům ve společnosti, neví, z jakého důvodu, ani nebyla schopna specifikovat konkrétní společnosti. Obžalovaná vybírala finanční prostředky a rovněž na bankovní účty vkládala finanční prostředky, a to na základě pokynu od obžalovaného M. Č., který jí uvedené pokyny nevysvětloval. Dle pokynů kromě toho, že finanční prostředky vybrala, tak je vložila na další účet. Neví, z jakého důvodu transakce nebyly prováděny bezhotovostně. Disponovala takto s částkami různě vysokými v řádech desítek tisíc Kč i stovek tisíc Kč. Účel tohoto postupu jí není znám. Po určitou dobu platila z pokynu obžalovaného M. Č. odvody a mzdy za jednotlivá střediska místo manažerů. K bankovním účtům měl dispoziční oprávnění rovněž obžalovaný M. V.. Obžalovaná k dotazu soudu doplnila, že slyšela o tom, že byly podávány za jednotlivá střediska žádosti o příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených osob. Uvedené slyšela od obžalovaného M. Č.. Domnívá se, že žádosti podávali jednotliví manažeři středisek, kdy tyto žádosti procházely přes vedení holdingu, obžalovaný M. Č. tyto žádosti vždy kontroloval. Ona žádosti o příspěvky neviděla. Obžalovaný Č. po ní nežádal informace pro uvedené žádosti, nezpracovávala žádné přílohy k žádostem v podobě jmenných seznamů, apod. Neví, kdo žádosti fakticky na konkrétní úřady podával.

24. Pokud byla obžalovaná dotazována na e-mailovou komunikaci ze dne 9. 3. 2011 s osobou A. G., ve které se výslovně uvádí „pošli mi, prosím, péči o ZTP za listopad“, k tomu obžalovaná uvedla, že neví, o co se jedná. Je pravdou, že shromažďovala tabulky ZTP. Pokud byla obžalovaná dotazována na email, který zasílala dne 10. 11. 2009 několika manažerům (viz č.l. 13 158, sv. 66) ohledně formulářů týkajících se bilancí, kde jsou uváděny pokyny ohledně toho, jakým způsobem bilance vyplňovat, včetně řádku produkt ZTP, kde výslovně uvádí, že „tento řádek pro manažery nic neznamená, je to pro vrchnost, přičemž přílohou tohoto dokumentu je bilance čelo dotační“. K tomu obžalovaná uvedla, že se jednalo o tabulku, která měla vzorce, které se automaticky sčítaly. Uvedený formulář zpracovával obžalovaný M. Č., kdy obžalovaný neposílal uvedený formulář spolu s pokyny, jak postupovat při jejich vyplňování z toho důvodu, že měl spoustu jiné práce, pročež dal pokyn obžalované, aby tabulku rozeslala s instrukcemi. Pokud byla obžalovaná dotazována na položku počet ZTP x 4000, což měl být údaj určený pro vrchnost, k tomu uvedla, že si nepamatuje. Tuto informaci měla uvést do průvodního emailu na základě pokynů obžalovaného M. Č., kdy obžalovaný Č. byl „vrchnost“. Nicméně nesdělil jí, že to má takto v e-mailu výslovně uvést. Pokud je e-mailu uvedeno „tímto prosím o opravu bilancí v září dle nového, do úpravy se pusťte, až vám dopošlu všechny požadavky, doufám, že to stihnu do čtvrtka“, toto nebyla obžalovaná schopna vysvětlit. Pokud byla obžalovaná konfrontována s e-mailovými zprávami ze dne 1. 9. 2010 (viz č.l. 13 171, č.l. 13 182, č.l. 13 183, č.l. 13 184, sv. 66), uvedla, že se jednalo o dokumenty, které požadovalo vedení. Ve vztahu k tabulkám nadstandardní péče sdělila, že neví, o jaké tabulky se jedná, k položkám nadstandardní péči v podobě záložka do knihy, korálky, pouzdro na mobil, vonný polštářek, pak pravděpodobně tyto výrobky zhotovovaly osoby zdravotně postižené. Pokud v e-mailu uvádí „vážení, kdy mi hodláte odevzdat a poslat bilance ????????“, bylo toto požadováno vedením. Pokud byla obžalovaná konfrontována s emailem, který zasílala P. P. dne 30. 12. 2010 (viz č.l. 13.211, sv. 66), v němž píše „P., nemám stasky za listopad, chceš na prdel? Pošli.“, nebyla schopna toto osvětlit, a to ani tu skutečnost, zda se rovněž jednalo o pokyn jejího vedení. Obžalovaná neví, co je denní plán práce koordinátora. Pokud byla obžalovaná dotazována ke konkrétním zápisům z porad a informacím v nich uvedených, a to ze dne 12. 5. 2008, 10. 11. 2008, 12. 1. 2009, dne 8. 6. 2009, 13. 7. 2009, z dubna 2010, kde jsou výslovně uváděny informace ohledně bilancí, dokládání bilancí s fakturami a přílohami, informací ohledně náboru osob se sníženou pracovní schopností, jejich zaškolování apod., k tomu obžalovaná uvedla, že si je nevybavuje. Pokud je v zápise z dubna 2010 výslovně uvedeno, že společně s bilancemi mají být odevzdávány obžalované M. Š. tabulky péče o ZTP, k tomu obžalovaná sdělila, že se jednalo o tabulku, která ji nezajímala, pouze ji fyzicky převzala. Pokud jsou v zápisech uváděny informace o pozastavení náboru osob zdravotně postižených, případně převádění osob zdravotně postižených z jednoho střediska do druhého, k tomu obžalovaná uvedla, že tyto informace šly mimo ní, nezajímala se o ně. Pokud se jedná o poznámku v zápise z ledna 2011, kde je uveden úkol pro provozní oddělení, k tomu obžalovaná uvedla, že provozní oddělení tehdy tvořili obžalovaní M. Č., Š. A. a M. Š.. Pokud se v zápise uvádí, že provozní oddělení má domluvit a uskutečnit schůzku s A. M., pak neví, kdo tuto zajišťoval, ona se jí neúčastnila, pravděpodobně si ji zajišťoval obžalovaný M. Č. sám, a to i přesto, že obžalovaná měla na starosti administrativu a shromažďování dokumentace. Pokud se jedná o dokument mzdy střediska (viz č.l. 10.769, sv. 49), k tomu obžalovaná uvedla, že mzdy nikdy neměla v ruce. Uvedenou tabulku sice viděla, ale neví, o jakou tabulku se jedná. Obžalovaná dále potvrdila, že zná dokument metodický postup zaměstnávání pracovníků ZTP (viz č.l. 13.154 a násl., sv. 66), neví, kdy s ním byla seznámena a neví, kdo jej zpracovával. Náplň práce, která je uvedena v této části dokumentů pro obžalovanou M. Š., odpovídala práci, kterou vykonávala. Uvedený dokument se dle obžalované průběžně měnil. Pokud je v uvedeném metodickém pokynu výslovně uvedeno, že obžalovaná každý měsíc provádí kontrolu bilancí jednotlivých středisek, kde se zaměřuje zejména na dotace, výpisy z bankovních účtů a fakturace, k tomu uvedla, že nikdy nekontrolovala, co si do bilancí manažeři napsali. To, co je uvedeno v tomto metodickém pokynu, nedělala, vykonávala práci v tom rozsahu, jak vypovídala před soudem. Skutečnost, že nevykonávala práci v rozsahu metodického

pokynu, nemělo pro obžalovanou žádné důsledky, mzda ji byla vyplácena stále shodně. Ve firemních tiskovinách se nepsalo o tom, že by orgány činné v trestním řízení řešily řádné nevyplácení mezd zdravotně postiženým osobám v souladu se stanovenými pravidly. Přístup k časopisu Vxxxe magazín obžalované měla. Do uvedeného časopisu nepřispívala, přispívali tam manažeři středisek, např. svědek P. E., rovněž obžalovaný M. Č. Závěrem obžalovaná doplnila, že v letech 2008 – 2012 neměla informace o tom, že to, jaké úkoly zpracovává pro obžalovaného M. Č., by byla aktivita v rozporu se zákonem. Nebyla přítomna žádným kontrolám, byť tyto probíhaly, avšak o žádném problému v souvislosti s kontrolami neslyšela.

25. Ve věci byl vyslechnut **opatrovník obžalovaných právnických osob** společností Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o. a ZXXXA s.r.o., Mgr. Milan Šimandl, který ve vztahu ke všem společnostem uvedl, že byl ustanoven jako opatrovník, kdy s uvedenými společnostmi či jejími statutárními orgány nejednal, nezná skutečnou vůli, skutečný postoj obžalovaných právnických osob k projednávané věci, pročež z opatrnosti obžalobu odmítá s tím, že se obžalované právnické osoby necítí být vinny žalovaným jednáním.

26. Ve věci byli dále slyšeni jednak **svědci** z řad jednatelů společností spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s., jednak svědci z řad manažerů, personalistů a koordinátorů z jednotlivých společností spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. a jednak svědci z řad osob zdravotně postižených zaměstnaných napříč všemi společnostmi z holdingu Vxxx xxxg, a.s. a napříč všemi obdobími, po která byly podávány žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených.

27. Z řad jednatelů obžalovaných právnických osob spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. byli slyšeni následující svědci.

28. **Svědek J. B.** k věci uvedl, že zná obžalovaného M. V., neboť vystupoval jako jednatel ve společnostech Axxx xxxn, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., které jsou s obžalovaným spojené. Svědek uvedl, že podniká v oboru informačních technologií, kdy jedním z jeho klientů byl advokát JUDr. D. M.. Tento jej požádal o pomoc v souvislosti s uvedenými společnostmi, kde vystupoval svědek jako jednatel společností, avšak žádné úkony fakticky ve společnostech nevykonával, pouze udělil plnou moc k vykonávání veškerých činností za společnost další osobě, kterou neznal. Svědek uvedl, že mu byly předloženy předmětné dokumenty advokátní kanceláří JUDr. D. M. k podpisu, přičemž advokátní kanceláři zcela důvěřoval. Svědek nevykonával za společnost žádnou činnost, nevystavoval žádné faktury, nedisponoval razítkem společnosti, neměl přístup k bankovnímu účtu společnosti, a to ani prostřednictvím internetového bankovnictví, nikdy nenavštívil sídlo uvedených společností, nedisponoval účetnictvím společnosti a neznal účetní společnosti. Pokud se jedná o činnost předmětných společností, tak v případě společnosti Axxx xxxn, s.r.o. se domníval, že tato se zabývá poskytování služeb v oblasti autoškoly, u ostatních společností věděl, že tyto se zabývají výrobou předmětů a zaměstnáváním osob zdravotně postižených. Uvedené informace získal až v průběhu času od advokátní kanceláře. Neměl informace o tom, zda společnosti vykazují jakýkoliv zisk, nevěděl, zda jsou žádány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených a není si vědom toho, že by podepisoval jakékoliv žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Svědek dále doplnil, že se o činnosti v uvedených společnostech v průběhu svého jednatelství vůbec nezajímal. Ve vztahu k uvedeným společnostem nepostupoval ve své pozici jednatele s péčí řádného hospodáře, neuvědomoval si, jaké důsledky může jeho jednání mít. Věděl, že se advokátní kancelář JUDr. D. M. zabývá zakládáním společností, kdy na počátku musí ve společnosti vystupovat konkrétní osoba

s tím, že následně je společnost převedena na další subjekt. Za uvedenou výpomoc neobdržel žádnou finanční odměnu. Poté, co byl osloven orgány činnými v trestním řízení a zjistil, že ve společnostech probíhá nezákonná činnost, požádal JUDr. D. M. o to, aby byl z pozice jednatele uvedených společností vymazán, pročež byl následně nahrazen jiným jednatelem. Společnost Axxx xxxn s.r.o. skončila v likvidaci. Za dobu svého působení v uvedených společnostech jako jednatel nebyl kontaktován žádným státním orgánem v souvislosti s výkonem funkce v těchto společnostech a nebyl ani kontaktován žádným zaměstnancem se stížností ohledně přidělování práce či výplaty mezd. Kromě obžalovaného M. V. nikoho z dalších obžalovaných nezná, tyto nepoznal ani na předložených fotografiích. Zná však svědka J. J., jedná se o jeho bývalého přítele, zda byl tento angažován v nějakých společnostech prostřednictvím JUDr. D. M., mu není známo, ale nevylučuje to. Shodně zná i svědkyni M. J., která působila v advokátní kanceláři JUDr. M. Zná rovněž jméno osoby Z. M. a M. G., kdy se domnívá, že se jednalo o rodinné příslušníky JUDr. D. M..

29. **Svědek J. J.** uvedl, že zná jména obžalovaných M. Č. a M. V.. Dále sdělil, že pokud se jedná o společnosti Axxxa s.r.o., Bxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., tak názvy těchto společností jsou mu povědomé. V některých z těchto společností působil jako xxx, a to v pozici bílého koně, kdy byl zapsán v obchodním rejstříku předmětných společností jako xxx, a to na základě žádosti R. M.. Svědek byl požádán, aby byl zapsán do funkce xxx v předmětných společnostech, které neměly vykonávat žádnou činnost. Vše bylo řešeno přes advokátní kancelář JUDr. D. M.. Svědek jménem uvedených společností sám nevykonával žádnou činnost, bylo mu opakovaně ze strany R. M. i JUDr. D. M. sdělováno, že se jedná o spící společnosti, ve kterých není třeba žádných úkonů. Svědek nezakládal žádné bankovní účty, ani za společnosti nejednal. V několika případech mu byla předložena k podpisu plná moc, a to k jednání s úřady, domnívá se, že zmocňoval k jednání prostřednictvím předmětných plných mocí obžalované M. V. a M. Č.. Nicméně není si vědom toho, že by se s obžalovaným někdy osobně setkal. Svědkovi nebylo známo, že předmětné společnosti zaměstnávají osoby zdravotně postižené. Teprve poté, co byl vyslýchán v rámci přípravného řízení orgány Policie ČR, zjistil, že vše bylo jinak. Existovala řada jeho falešných podpisů, přičemž třetí osoby měly přístup i do datové schránky společností a k financím společností. Svědek z funkcí xxx společností odstoupil, vše řešil s JUDr. D. M., nicméně i přes opakované žádosti nebyl z obchodního rejstříku společností vymazán. Rovněž mu byla ze strany advokátní kanceláře JUDr. D. M. zaslána výzva k předání účetnictví společností, následovala schůzka, během které se svědek dotazoval, co je předmětem doručené výzvy, když účetnictví společností nikdy neměl k dispozici. Svědek dále uvedl, že mu za vystupování v pozici xxx v uvedených společnostech nebyla slíbena žádná odměna, žádnou odměnu ani neobdržel. Motivací pro toto jeho jednání byla snaha vyhovět jeho bývalému partnerovi R. M.

30. **Svědkyně M. J.,** původně M., po zákonném poučení k věci uvedla, že zná obžalované M. V., M. Č., Š. A. a rovněž některé z obžalovaných právnických osob, a to společnost Axxxa s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o. V uvedených společnostech působila jako xxx společností, byť v těchto ze své pozice xxx žádné úkoly neplnila. V letech 2009 – 2015 působila jako asistentka v advokátní kanceláři JUDr. D. M., která se specializovala na zakládání ready-made společností a ve které byly výše zmíněné společnosti zakládány. Svědkyně uvedla, že jí nebylo nic známo ohledně obchodní činnosti uvedených společností, jejich finanční situace, nevěděla, že společnosti zaměstnávaly osoby zdravotně postižené, či že žádaly příspěvky na zaměstnávání těchto osob, nedisponovala účetnictvím společnosti, nevěděla nic o bankovních účtech společnosti ani o tom, kdo má k těmto dispoziční oprávnění. Domnívá se, že nepodepisovala žádné žádosti předkládané na úřady práce. Potvrdila však, že jménem uvedených společností podepisovala plné moci k zastupování

společnosti, pravděpodobně se jednalo o generální plné moci, nikdy neviděla osoby, které dle plných mocí zmocnila k jednání, jednalo se o jedinou činnost, kterou za společnost ze své pozice vykonala. Svědkyně ze své pozice xxx nedávala žádné pokyny ohledně fungování společností. Nezajímala se o to, jak společnosti fungují, ani jakým způsobem jsou využívány plné moci, přičemž jí nebylo známo, jaké důsledky má skutečnost, že vystupuje jako xxx uvedených společností. Za tuto pozici neobdržela žádnou odměnu. V souvislosti s uvedenou funkcí ve společnostech ji nikdy nekontaktoval žádný státní orgán, s výjimkou orgánů Policie ČR, rovněž se na ni nikdy neobrátil žádný zaměstnanec uvedených společností či osoba zdravotně postižená ohledně toho, že by ji nebyla řádně vyplácena mzda. Pokud se jedná o obžalované, které poznala, tyto zná jako klienty advokátní kanceláře, vybavuje si společnost Vxxx xxxg a.s. a také společnost AXXXS, a.s. Obžalované A. M. a M. Š. osobně nezná, jejich jména zná z doslechu. Zná však svědka J. B., který pracoval ve společnosti jako xxx xxx, svědek P. K. docházel za JUDr. D. M., co bylo předmětem jejich jednání, neví. Rovněž zná osoby M. G. a Z. M., jedná se o sourozence JUDr. D. M..

31. **Svědek M. G.** využil v rámci řízení před soudem svého práva a odmítl k věci vypovídat s tím, že je bratrem JUDr. D. M. a má obavu, že by svojí výpovědí mohl způsobit trestní stíhání svému bratrovi. S ohledem na uvedené byl podle § 211 odst. 4 trestního řádu čten protokol o výslechu svědka z přípravného řízení ze dne 6. 8. 2014. Svědek v rámci přípravného řízení po zákonném poučení k věci uvedl, že vystupoval jako xxx ve společnosti Kxxxi, s.r.o. (dříve Bxxx xxxe s.r.o.), Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., kdy s těmito společnostmi neměl žádné podnikatelské záměry. Funkce xxx mu byla nabídnuta ze strany třetích osob, a to obžalovaných M. Č. a M. V., za odměnu 5 000 Kč za jednu společnost, přičemž tato odměna mu byla vyplacena. Rovněž z popudu těchto obžalovaných vystupoval jako likvidátor společnosti Axxx xxxn, s.r.o. Jediné, co ohledně této společnost ví, že účetnictví této společnosti se nachází na v sídle společnosti, kde aktuálně pracuje, v ulici xxx. Svědkovi není známo, čím se předmětné společnosti zabývaly, v případě společnosti Kxxxi, s.r.o., se domnívá, že se mohlo jednat o výrobu či přeprodávání svíček. Sám svědek společnosti nikterak neřídil a není mu ani známo, zda společnost řídil přímo obžalovaný M. V. či někoho jejím řízením pověřil. Pokud se jedná o společnosti Kxxxi, s.r.o. neví, kde přesně se nachází sídlo společnosti, kde má tato provozovnu. Pouze ve dvou či třech případech odvezl z Plzně účetnictví společnosti. Ve společnosti byly zaměstnány osoby zdravotně postižené, jakou konkrétní práci vykonávaly, neví. Svědek nebyl schopen vyjádřit se k tomu, zda podepsal plnou moc pro třetí osobu k jednání za uvedenou společnost. Pokud se jedná o společnost Pxxx xxxl s.r.o., situace byla zcela shodná jako v případě společnosti Kxxxi, s.r.o. Ví, že společnost Pxxx xxxl s.r.o. měla provozovnu v xxx, přičemž zde pracovali s látkami. I v tomto případě odvážel pouze několikrát účetnictví společnosti. Stejná byla celá situace i ve vztahu k obchodní společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. Svědek doplnil, že rozhodně nepodepsal žádný dokument o tom, že převzal účetnictví těchto společností, neboť jej fyzicky ani nikdy nepřevzal. Pokud se jedná o účetnictví, toto pouze přivezl do Prahy, do sídla společnosti na adrese xxx. Svědek dále doplnil, že je mu znám název společnosti Vxxx xxxg a.s., nicméně nedokáže společnosti řádně odlišit. Je mu známo, že pro jednu ze společností s názvem Vxxxe pracoval. Osoba JUDr. D. M. je jeho bratr, který provozuje advokátní kancelář, do které svědek docházel za účelem přebírání pošty v souvislosti se společností Vxxxe. Osoba jménem Z. M. je jeho sestra. Poté, co mu byly předloženy plné moci v souvislosti s obchodní společností Bxxx xxxe, s.r.o. pro P. P., uvedl, že je možné, že takové plné moci podepsal, domnívá se, že je podepsal v jednom roce, nicméně osobu P. P. osobně nezná.

32. **Svědek P. K.** rovněž využil svého práva a odmítl k věci vypovídat, neboť proti jeho osobě je vedeno aktuálně trestní stíhání. S ohledem na uvedené, tak byl podle § 211 odst. 4 trestního řádu čten protokol o výslechu svědka z přípravného řízení ze dne 16. 7. 2014. Svědek po zákonném poučení v rámci přípravného řízení k věci uvedl, že je pravdou, že byl xxx společností AXXXS,

a.s., Bxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o., kdy funkci xxx mu nabídl obžalovaný M. V. za celkovou odměnu 10 000 Kč, tu však do současnosti neobdržel, přesto pro něho představovala motivaci pro to, aby souhlasil, že bude ve společnostech zapsán jako jejich xxx. S obžalovaným M. V. se setkal v kanceláři JUDr. D. M.. Svědek s předmětnými společnostmi neměl žádné podnikatelské záměry, o společnosti se nikterak nestaral ani nestará. Chod společností byl zajištěn na základě plné moci, kterou podepsal obžalovanému M. V. a dalším jeho kolegům, kdy však jejich jména nezná. Uvedené plné moci podepisoval v advokátní kanceláři JUDr. D. M. s tím, že nechal svůj podpis ověřit u notáře a posléze podepsané a ověřené plné moci odnesl zpět do advokátní kanceláře. Ke společnosti AXXXS, a.s., uvedl, že tato prodává osobní vozidla v xxx, kde se nachází autosalon, nicméně žádné další informace o této společnosti nemá. Kdo vede účetnictví, kde se toto nachází, mu není známo. Pokud se jedná o název společnosti Vxxx xxxg a.s., uvedl, že tuto nezná. Svědek se dále vyjadřoval k osobám M. J. a Z. M., jedná se o zaměstnance advokátní kanceláře JUDr. D. M., kdy do této advokátní kanceláře svědek dochází.

33. Dále byl k věci slyšen **svědek P. H.**, který uvedl, že kromě obžalovaného A. M. nezná nikoho z obžalovaných, tyto nepoznal ani na předložených fotografiích a rovněž nezná žádnou ze společností patřících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. K osobě obžalovaného A. M. uvedl, že jej zná zhruba 30 let, jedná se o velmi slušného člověka se sociálním cítěním. V minulosti mu půjčoval finanční prostředky, a to v době, kdy společnosti obžalovaného A. M. dobře neprosperovaly a bylo zapotřebí zapůjčit finanční prostředky na leasingy. Domnívá se, že tímto způsobem zapůjčoval finanční prostředky někdy v letech 2001 – 2002. Peníze obžalovanému A. M. půjčoval střídavě dle jeho potřeby. Svědek doplnil, že obžalovaný A. M. jako garanci vrácení finančních prostředků poskytl svědkovi informaci, že pozemky v xxx ulici, které vlastní obžalovaný A. M., by měly být odkoupeny skupinou okolo tenisty Š., s tím, že v okamžiku, kdy budou předmětné pozemky odkoupeny, bude půjčka obžalovaným A. M. vrácena zpět. Dle sdělení obžalovaného A. M. byla hodnota pozemků zhruba 30 000 000 Kč až 40 000 000 Kč. Svědek doplnil, že obžalovanému poskytoval půjčky ve výši cca 20 000 000 Kč průběžně, bezhotovostními převody, se splatností šest až devět měsíců, a to zhruba v období pěti let, obžalovaný mu rovněž poskytnuté půjčky průběžně splácel. Předmětné půjčky byly poskytovány na základě vzájemné důvěry, nebyly uzavírány žádné smluvní dokumenty k uvedeným půjčkám, nebyly domluveny žádné úroky z půjčky a nebyly ani nikterak zajištěny. Svědek doplnil, že s obžalovaným A. M. nevedl žádné obchodní činnosti, nicméně považoval jej za slušného člověka a měl na něj dobré reference. Finanční prostředky používal obžalovaný A. M. na nákup osobních vozidel, a to do leasingové společnosti Vxxx xxxs, a.s. Ohledně předmětných půjček jednal vždy s obžalovaným A. M., kdy zapůjčené peníze byly používané výhradně na aktivity společnosti Vxxx xxxs, a.s., neboť chtěl pomoci společnosti obžalovaného A. M.. Svědek dále uvedl, že by nepovažoval za vhodné, aby obžalovaný A. M. předmětné zapůjčené finanční prostředky používal do jiných společností. Všechny zapůjčené peníze jsou mezi obžalovaným A. M. a svědkem vyrovnány. Svědkovi není nic známo o tom, že by obžalovaný M. vykazoval aktivity v rámci společností, kde by byly zaměstnávány osoby zdravotně postižené. K dotazu obhájkyně obžalovaného svědek výslovně uvedl, že předmětné půjčky byly vždy realizovány formou půjček do společnosti Vxxx xxxs, a.s. s tím, že svědkovi nebylo známo, jak obžalovaný s těmito finančními prostředky dále nakládá, nicméně nikdy nepřeváděl finanční prostředky na soukromý účet obžalovaného A. M..

34. Z řad manažerů, koordinátorů a personalistů obžalovaných právnických osob spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. byli vyslechnuti následující svědci.

35. **Svědkyně D. H.** k věci uvedla, že ve společnosti Axxxa s.r.o. pracovala od roku 2011. Tehdy jí kontaktoval obžalovaný M. V., který jí sdělil, že má v úmyslu v xxx zřídit chráněnou dílnu, která by

provozovala květinářství. Svědkyně navázala s obžalovaným spolupráci, navštívila chráněnou dílnu v Praze, kde viděla zaměstnance vyrábět různé předměty. V dubnu 2011 začala zajišťovat vhodné prostory, povolení a zaměstnance, kteří by zde mohli pracovat. Následně svědkyně zajistila otevření chráněné dílny a její fungování. V červnu 2012 byla dílna zrušena a převezena do xxx. V průběhu období spolupracovala a komunikovala s obžalovanými M. Č., Š. A. a M. Š.. S obžalovaným M. Č. řešila zejména, co bude předmětem výroby v dílně. Ukázalo se, že původní myšlenka je nereálná, pročež byla zakoupena linka pro výrobu vonných stromečků, na které byly konkrétní zaměstnanci zaučovány ohledně práce, a linka začala postupně vyrábět. Obžalovaná Š. A. zaučovala svědkyni zejména, pokud se jedná o nábor nových zaměstnanců, kdy jí názorně ukazovala, jakým způsobem zaměstnance přijímat. Obžalované M. Š. odevzdávala svědkyně výkazy ohledně odpracovaných hodin konkrétními zaměstnanci, obžalovaná M. Š. tyto chtěla znát, nakládala s nimi dále dle vlastní potřeby. Svědkyně D. H. uvedla, že sama byla vedoucí předmětné dílny, do funkce byla jmenována buď obžalovaným M. Č. či obžalovaným M. V. a měla na starosti organizační záležitosti, o účetnictví společnosti nic nevěděla. Je jí známo, že xxx společnosti byla svědkyně M. M., tuto viděla pouze v jednom případě při podpisu smlouvy, nikdy s ní o žádných záležitostech v souvislosti se společností nekomunikovala, nedostávala od ní žádné pokyny ohledně společnosti. Domnívala se, že s ní jsou v kontaktu obžalovaní M. Č. a M. V. jako její nadřízení. Svědkyně neměla přístup k žádnému bankovnímu účtu společnosti, disponovala platební kartou, na kterou jí byla zasílána částka odpovídající měsíčnímu nájemnému, které svědkyně hradila v hotovosti. Pokud se jedná o finanční prostředky určené na mzdy, tak tyto jí byly vypláceny na poradě společnosti v hotovosti (viz níže). Svědkyně uvedla, že je jí známo, že byly za společnost Axxxa s.r.o. podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, nicméně sama svědkyně žádné žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených nevyplňovala. Pokud bylo za středisko Axxxa s.r.o. žádáno o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, pak tak činili obžalovaní M. V. a M. Č. a svědkyni nemohlo napadnout, že by bylo něco v nepořádku. Posléze k tomu svědkyně doplnila, že pokud docházelo k čerpání dotací na zaměstnance, pak tyto byly čerpány bez jejího vědomí. Svědkyně neví, kolik osob, kdo a kde vykázal, a to i přesto, že poskytovala příslušné podklady vedení společnosti.

36. Svědkyně dále uvedla, že ve společnosti bylo zaměstnáno zhruba 10 osob zdravotně postižených v předmětné chráněné dílně a 6 – 7 osob zdravotně postižených, kteří vykonávali domácí práci. Žádní další zdraví či invalidní zaměstnanci nebyli ve společnosti zaměstnáni, neboť pro ně nebyla žádná práce. Pokud se jedná o domácí zaměstnance, tito stříhali papíry, barvili špejle. Výrobky od domácích pracovníků byly určeny pro další zpracování na lince v chráněné dílně. Výrobky následně převážela svědkyně do sídla společnosti v xxx, přičemž faktury za zajištěný materiál pro uvedené výrobky předávala obžalované M. Š.. Svědkyně nebyla schopna blíže určit, kolik času domácí pracovníci na předmětné práci strávili, uváděla, že záleželo na tom, jak byl konkrétní zaměstnanec šikovný. Pokud konkrétní osoba nebyla šikovná, pak dostala méně práce, neboť dle svědkyně si osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků stěžovaly, že jsou přetěžovány. Vzhledem k tomu, že práci bylo nutné vykonat a domácím pracovníkům bylo dáváno práce méně, uvedenou práci vykonávaly rovněž osoby na dílně. Svědkyně uvedla, že osoby zdravotně postižené byly přijímány na základě inzerátu, příp. se hlásily o práci ve společnosti samy. Inzerát na nábor nových zaměstnanců byl zadáván konkrétní osobou z Prahy, přičemž to byli obžalovaní M. V. a M. Č., kteří dali pokyn k náboru nových zaměstnanců. Svědkyně uvedla, že poté co byli zaměstnanci přijati, další osoby nabírány nebyly, neboť společnost pro další osoby neměla práci. Veškeré informace, které zazněly během přijímacích pohovorů s osobami zdravotně postiženými, pocházely od obžalované Š. A., která ji zaučovala, neboť svědkyně sama neměla s náborem osob zdravotně postižených žádné zkušenosti, pohovorů se účastnila osobně. Během pohovorů bylo osobám zdravotně postiženým sdělováno, co budou vykonávat za práci, ale nebyly sdělovány žádné informace ohledně počtu výrobků, neboť se očekávalo, že osoby zdravotně postižené je třeba nejprve vyzkoušet, jaké množství práce zvládnou. Dále bylo během pohovoru sděleno, že vyplácena bude osobám zdravotně postiženým minimální mzda, její výši si však svědkyně

nepamatuje. Svědkyně rovněž potvrdila, že je pravdou to, co uváděla v rámci přípravného řízení, a to, že bylo sdělováno osobám zdravotně postiženým v rámci úvodního pohovoru, že pokud budou zaměstnány v dílně, byla jim slíbena mzda ve výši 5 900 Kč a tu také skutečně dostávaly. Domácím pracovníkům bylo řečeno, že pro ně zatím není dost práce a budou dostávat 2 000 Kč, možná 3 000 Kč, s tím, že jakmile se situace zlepší, budou dostávat plat podle odvedené práce. Dále svědkyně uvedla, že v rámci přijímacího pohovoru byla osobám zdravotně postiženým nabídnuta služba, kterou tyto osoby měly využívat, přičemž tuto službu si společnost zpětně nějak odepisovala, nicméně svědkyně tomu nerozuměla. Svědkyně při svém nástupu do společnosti podepisovala nejen pracovní smlouvu, ale také smlouvu, dle které byla zavázána k výkonu služeb pro osoby zdravotně postižené. Osobám zdravotně postiženým bylo nabízeno, aby uvedené služby využívaly, jednalo se v drtivé většině o odvoz k lékaři, na nákupy, případně k různým soudním jednáním. Uvedené služby byly využívány z 90 %, nicméně hovoří pouze za xxx. Uvedené služby osoby využívaly i několikrát v měsíci, přičemž 10 osob bylo zaměstnáno přímo v chráněné dílně, těm se žádné služby neposkytovaly. Svědkyně potvrdila, že všechny osoby zdravotně postižené podepisovaly jednak pracovní smlouvu a jednak smlouvu o spolupráci, dle které měly využívat nabízených služeb, kdy žádný ze zaměstnanců s tímto postupem neměl problém. Pokud konkrétní osoba zdravotně postižená služby využívat nechtěla, pak pracovala na dílně a služby nevyužívala.

37. Pokud se jedná o samotnou práci, kterou osoby zdravotně postižené vykonávaly, svědkyně uvedla, že si nevybavuje přesně počty konkrétní práce, které byly zaměstnancům rozváženy, jednalo se o zhruba 70 – 100 plat k vystřihávání s tím, že byl zaměstnán jeden pracovník, který nebyl tuto práci schopen vykonávat, pročež barvil špejle. Nabarvil okolo stovky špejlí měsíčně. Svědkyně výslovně uvedla, že práci osobám zdravotně postiženým rozvážela jednou měsíčně, kdy výrobky současně vyzvedávala. Pokud se jedná o výrobu vonných stromečků, dostávala z xxx objednávky na různý počet kusů. Neví, jaké společnosti si vonné stromečky objednávaly, s objednateli nepřicházela do kontaktu. Poté, co tyto výrobky byly vyrobeny, dovezla je svědkyně do centrály v xxx každý měsíc, a to i v případě, že se neúčastnila osobně velké porady. Pokud se jedná o nabarvené špejle, tyto rovněž předávala do xxx, co se s nabarvenými špejlemi následně dělo, svědkyně neví. Společnost neměla žádnou jinou obchodní činnost, neboť výroba vonných stromečků zabírala dost času. Jaký byl příjem společnosti z uvedené obchodní činnosti, svědkyni není známo, neměla informace o příjmech a výdajích společnosti. Svědkyně dále uvedla, že docházelo k výrobě zmetků, což řešila s konkrétními zaměstnanci, někdy se však nejednalo o chybu zaměstnance. Pokud se jedná o výplatu mezd, svědkyně uvedla, že jí byla zasílána finanční částka na výplatu mezd osobám zdravotně postiženým, které následně svědkyně osobně vyplácela, přičemž tyto finanční prostředky jí byly zasílány někým od obžalovaných M. Č. či M. V.. K tomu svědkyně v rámci svého výslechu později uvedla, že finanční prostředky na výplaty mezd jí byly fakticky vypláceny v hotovosti, buď při velké poradě v xxx, nebo v případě, že se na poradu nedostavila, byla jí částka na výplatu mezd vyplacena rovněž v hotovosti, když přivezla do centrály v xxx výrobky její společnosti. Osoby zdravotně postižené podepisovaly doklad o výplatě mzdy, kde byla uvedena výše mzdy. Pokud se jedná o osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků, tak zde si ze mzdy společnost odečetla částku odpovídající službám, které svědkyně prováděla. Následně svědkyně vyplatila domácím pracovníkům 2 000 Kč s tím, že osoby na pozici domácích pracovníků podepisovaly dokument, že předmětnou mzdu převzaly, avšak na uvedeném dokumentu vyplacená částka výslovně uvedena nebyla. Svědkyně uvedla, že byla instruována, aby vyplácela částku 2 000 Kč, pročež tak činila. Následně k opakovanému dotazu svědkyně uvedla, že se domnívá, že osoby zdravotně postižené podepisovaly potvrzení o tom, že přebírají mzdu, a to ve výši 2 000 Kč, což zde bylo rovněž uvedeno. Svědkyně neví, zda současně předávala zaměstnancům výplatní pásky. Pokud se jedná o skutečnost, že svědkyně uváděla, že mezi osobami zdravotně postiženými na pozici domácích pracovníků byly osoby různě šikovné, schopné vyrobit různé množství práce, zda se toto projevovalo ve výši jejich mzdy, svědkyně uvedla, že nikoliv. Všichni zaměstnanci dostávali vyplácenou stejnou částku ve výši 2 000 Kč s tím, že na svědkyni bylo apelováno, aby tak činila, neboť se jedná o osoby zdravotně postižené, kdy každá z těchto

osob má jinou možnost práce. Svědkyně potvrdila, že je možné, že v průběhu roku 2012 vyplácela mzdy osobám zdravotně postiženým na bankovní účty. Není jí však nic známo o tom, že by v takovém případě část finančních prostředků musely osoby zdravotně postižené vracet. Svědkyně zcela jednoznačně vyloučila, že by někdy ve společnosti dávala konkrétním osobám zdravotně postiženým k podpisu dokumenty prázdné. Svědkyně dále výslovně uvedla, že jí není nic známo o tom, že by na výplatních páskách osob zdravotně postižený byly vykazovány srážky ze mzdy. Pokud v rámci přípravného řízení svědkyně uváděla, že na výplatních páskách měly osoby uváděny srážky ze mzdy s tím, že zde bylo uvedeno, že skutečně pobírají jen 2 000 Kč, k tomu svědkyně uvedla, že si to již nevybavuje. Svědkyně potvrdila, že si vybavuje případ osoby zdravotně postižené, která byla zaměstnána a vyžadovala výplatu kompletní mzdy, přičemž toto řešila se svými nadřízenými. Této osobě byla výplata doplacena do celé částky a následně s ní byl ukončen pracovní poměr. Jednalo se o zaměstnance, který nechtěl chodit do práce a rovněž nežádal žádné služby. Uvedenou záležitost vyřešila svědkyně s obžalovanou Š. A.. Svědkyně k osobám zdravotně postiženým do domácnosti jezdila 3x či 4x v měsíci podle toho, jakou si tyto osoby žádaly službu. Svědkyně poskytla každé osobě alespoň jednou v měsíci službu. Služby ve společnosti poskytovala výhradně svědkyně, neboť nikdo další nebyl ve společnosti zaměstnán. Svědkyně k tomu doplnila, že v tomto rozsahu měla velké množství práce, kdy tuto práci nestíhala vykonávat, přičemž navštívila vždy jednu zdravotně postiženou osobu v jeden den, měla na starosti 8 – 9 osob. Pokud se jedná o osoby, které pracovaly na dílně, tak ty službu nečerpaly. Následně se svědkyně opravila s tím, že pokud osoby zdravotně postižené pracující na dílně potřebovaly např. odvoz domů či něco takového, tak jim vyhověla. Toto však nebylo bráno jako služba. Služba se lidem na dílně neposkytovala. O tom, že svědkyně službu poskytla, byl potvrzován dokument, kde bylo uvedeno, kolik kilometrů osoby ujely, i čas, který s nimi svědkyně strávila. Svědkyně dále k dotazu soudu doplnila, že pokud v rámci přípravného řízení hovořila o tom, že ve společnosti byly zaměstnány osoby, které odmítly práci vykonávat, tak tuto skutečnost oznámila obžalované Š. A. i M. Č. s tím, že jsou s některými osobami problémy, že tyto osoby nechtějí nastoupit od práce. Svědkyně s nimi chtěla ukončit pracovní poměr, věc však byla zamítnuta s tím, že obžalovaná Š. A. jí sdělila, že věc prošetří, a ať to zatím nechá být. Následně se situace vyřešila tak, že tyto osoby byly převedeny pod středisko xxx. K dotazu, jakým způsobem byla svědkyně proškolena ohledně poskytování služeb osobám zdravotně postiženým, svědkyně uvedla, že na odvoz osob k lékaři nepotřebovala žádné proškolení. Osoby zdravotně postižené často nikam nejezdily, jako služba jim bylo poskytnuto posezení, příp. vyplnění konkrétních dokumentů pro úřady. Pokud byla svědkyně konfrontována s tím, že v rámci svého výslechu před soudem o žádné službě v podobě vyplňování dokumentů nehovořila, uvedla, že služby byly poskytovány vícero osobám, každý potřeboval jinou službu, kdy např. pomáhala sepsat odvolání, k dotazu soudu upřesnila, že se fakticky jednalo o vyplnění formuláře, nevěděla však jakého, v jaké věci, ani jak projednání odvolání dopadlo, což odůvodnila tím, že uvedenou službu poskytovala již v době, kdy dílna ukončila činnost. Pokud se jedná o úhradu jednotlivých služeb, svědkyně uvedla, že nebyl rozdíl mezi službou v podobě odvozu a v podobě pomoci při vyplnění dokumentů, služby byly účtovány jednotnou cenou. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že existoval ceník služeb pro osoby zdravotně postižené, který byl součástí smluvních dodatků. Domnívá se, že cena za hodinu poskytnuté služby byla 220 Kč či 250 Kč. Svědkyně dále uvedla, že dostala pokyn od vedení společnosti, aby byla u osoby zdravotně postižené tři hodiny, resp. aby vykonávala služby do určité částky tak, aby se osobám zdravotně postiženým vyplácela částka 2 000 Kč, pročež se snažila tento pokyn respektovat dle svých schopností tak, aby vedení společnosti bylo spokojeno. Následně byl počet hodin, který u konkrétního zaměstnance svědkyně strávila, zaměstnanci společností vyúčtován. Svědkyně uvedla, že osoby zdravotně postižené potvrzovaly na konci měsíce formulář, kde bylo uvedeno, kolik času společně se svědkyní strávily, co společně dělaly. Tyto formuláře svědkyně předávala v sídle společnosti v Praze, kam vozila rovněž výrobky.

38. Svědkyně uvedla, že každý měsíc odevzdávala na vedení společnosti do xxx informaci o tom, jakým způsobem si středisko stojí, kolik osob bylo zaměstnáno, jaké množství práce se odevzdalo, kolik

služeb bylo odvedeno. Jednalo se o formulář, který vyplňovala. Informace, které zde byly uvedeny, odpovídaly skutečnosti. Svědkyně výslovně uvedla, že se nezabývala otázkou financí a s financemi společnosti nepřišla vůbec do kontaktu. Pokud jí byla předložena bilance střediska na č.l. 16.495, sv. 79, uvedla, že tento dokument zná. Jednalo se o dokument, který vyplňovala obžalovaná M. Š., a to z toho důvodu, že svědkyně nevěděla, jak uvedený dokument zpracovat. Svědkyně sama do dokumentu uvedla počet osob ve středisku zaměstnaných, tabulku poté předložila obžalované M. Š. k doplnění a tato jí pravděpodobně předávala dále. S touto byla následně i v kontaktu ohledně údajů, které byly v bilanci uváděny. Pokud se jedná o položky bilancí investor (ZTP x 500), ZTP 44 či ZTP x 3000, svědkyně neví, co uvedené položky znamenají. Svědkyně výslovně uvedla že, že není možné, aby bylo v březnu 2012 ve společnosti zaměstnáno 44 osob, neboť ona 44 osob neobhospodařovala, neví, jak se v bilanci ocitl počet 44 osob zdravotně postižených. Svědkyně uvedla, že je pravdou, že předkládala vedení podklady pro mzdy, kde byl uveden počet osob zdravotně postižených ve středisku zaměstnaný. Pokud byly připočteny k tomuto počtu další osoby z jiných středisek, svědkyni toto není známo. Svědkyně do účetních záležitostí společnosti neviděla, nerozuměla jim a není jí známo, jaké tabulky za společnost Axxxa s r.o. byly vyplňovány. K dokumentu hlášení střediska (č. l. 16.497, sv. 79), svědkyně uvedla, že tato hlášení zpracovávala jednou měsíčně. Údaje uvedené v tomto dokumentu odpovídají skutečnosti s tou výjimkou, že svědkyně ve společnosti měla 20 – 22 osob zdravotně postižených jako zaměstnanců, přičemž fakticky na dílně bylo zaměstnáno mnohem méně osob. V celkovém počtu osob v hlášení jsou evidovány i osoby, které přecházely od společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. Svědkyně následně uvedla, že neměla kapacitu na zajišťování osob zdravotně postižených, které přestoupily ze společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., přičemž tyto osoby navštěvovala jiná osoba právě ze společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. V hlášení svědkyně ohledně počtu výjezdů absolvovaných za měsíc uváděla počet výjezdů nejen svých, ale i osoby ze společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. Svědkyně nebyla schopna vysvětlit, proč je v hlášení uvedeno počet navštívených zaměstnanců 44, z toho provedený nadstandard 4. Svědkyni byl dále předložen dokument „vyúčtování činnosti 3/2012“ (č. l. 16.498, sv. 79). Svědkyně potvrdila, že v tomto dokumentu jsou uvedena jména zaměstnanců, přičemž výslovně uvedla, že se domnívá, že jsou to pouze domácí zaměstnanci z převážné většiny na dílně, nicméně nevybavuje si aktuálně ani jména zaměstnanců na dílně. Pokud je v předloženém dokumentu uvedeno datum 26. 3., k tomu uvedla, že rozhodně nemohla během jediného dne poskytnout službu všem, nebyla však schopna vysvětlit, o jaké datum se jedná. Následně uvedla, že se domnívá, že se jedná o osoby, které odcházely v uvedeném měsíci pod jinou společnost. Pokud byla svědkyně dotazována k tomu, proč je v uvedeném dokumentu vykázána nadstandardní péče u osob na chráněné dílně, když svědkyně uváděla, že těmto osobám žádnou službu neposkytovala, svědkyně sdělila, že ji soud zcela spletl, ona neví, co je to za dokument, zda jsou v dokumentu uvedeny osoby, které pracovaly na dílně, či zda se jedná o osoby, které přecházely pod jinou společnost. Pokud je v dokumentu uvedeno výrazně více osob než, o kterých hovořila svědkyně jako o domácích pracovnících zařazených do společnosti Axxxa s.r.o., kdy uváděla osm osob, svědkyně nebyla schopna se k tomuto vyjádřit, nebyla schopna se vyjádřit ani k tomu, proč je zde uvedena nadstandardní péče, a co znamenají příslušné částky. Svědkyně nebyla schopná vysvětlit ani rozdílné částky účtované za jednotlivé nadstandardní služby, kdy v předmětném dokumentu je vykazována jako odměna za administrativní výpomoc u různých osob různá částka v rozmezí od 3 000 Kč do 3 090 Kč. Svědkyně nebyla schopna vysvětlit, z jakého důvodu se tyto částky liší, jak došlo k odlišnému výpočtu, když hodinová sazba za jednu službu dle svědkyně činila 220 – 250 Kč. Pokud se jedná o předkládaný dokument „vyúčtování činnosti 3/2012“ svědkyně poté, co byla konfrontována se svojí výpovědí z přípravného řízení potvrdila, že je pravdou, že tuto tabulku vyplňovala ona. Její zpracování po ní požadovali obžalovaní M. V. a M. Č., přičemž tabulku odevzdávala obžalované Š. A..

39. Svědkyně potvrdila, že se účastnila zhruba 4x porady v Praze, které vedl buď obžalovaný M. V. nebo obžalovaný M. Č.. Byly tam přítomny rovněž obžalované Š. A. a M. Š.. Všechny uvedené osoby svědkyně poznala na předložených fotografiích. Pokud se jedná o obžalovaného A. M.,

uvedla, že toto jméno si nevybavuje a ani na předložené fotografii jej nepoznala. Na uvedených poradách se nehovořilo o tom, kdo je investorem, probíralo se, jaké výrobky se budou vyrábět, v jakém množství, bylo rovněž zmiňováno, že jsou podávány žádosti o dotace. V rámci porad musela svědkyně výslovně uvádět, kolik osob zdravotně postižených je ve společnosti zaměstnáno, kolik osob zaměstnáno jako domácích pracovníků a zda jim řádně vyplatila finanční prostředky, které byly poskytnuty. Svědkyně potvrdila, že vozila na porady výrobky v podobě vonných stromečků, zhruba čtyři až pět krabic s volnými stromečky vykládala na chodbě, kde byly vyloženy i další krabice s jinými výrobky. O tom, že by se zde nacházely jakékoliv sklady, svědkyně neví. Svědkyně uvedla, že porad se účastnilo velké množství osob, ona však tyto neznala, hovořila maximálně s osobou, která seděla vedle ní. Názvy jednotlivých společností spadajících do holdingu svědkyně rovněž neznala. Je jí známa pouze společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o., kdy také za tuto společnost jezdily konkrétní osoby na porady.

40. Svědkyně doplnila, že ve společnosti Axxxa po celou dobu pracovala jako zaměstnanec, neověřovala si nikde informace a pokyny, které dostávala z xxx, tyto plnila. Zpočátku svého působení ve společnosti měla pochybnosti o tom, zda je činnost společnosti legální, ptala se na to obžalovaného M. V. nebo M. Č., kteří ji ujistili, že pokud poskytuje osobám zdravotně postiženým služby, pak je tato činnost v pořádku. Na totéž se dotazovala i v rámci kontroly úřadu práce, kdy sdělovala, že jezdí na výpomoc konkrétním lidem. Pracovník úřadu práce jí sdělil, že je to v pořádku. Svědkyně k tomu doplnila, že společnost fungovala velmi krátce, sotva se stačila rozjet, výroba byla ukončena. Pokud byla svědkyně konfrontována s částí výpovědi z přípravného řízení, kde hovořila o tom, že na poradách manažerů v xxx bylo probíráno téma legálnosti činnosti společností, kdy na toto se dotazovali i dalším manažeři, přičemž obžalovaní M. Č. a M. V. manažery utvrzovali v tom, že jejich činnost je legální, k tomu svědkyně uvedla, že si již toto přesně nevybavuje. Je však možné, že se uvedená skutečnost řešila na poradách s tím, že byla ujištěna, že poskytované sociální služby jsou v pořádku. Nebyla jako zaměstnanec schopna se zorientovat v tom, zda její nadřízený vykonává činnost správně.

41. Závěrem k výpovědi svědkyně D. H. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 8. 10.2014 a ze dne 21. 6. 2017 (viz č.l. 16.482 a následující, sv. 79), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

42. **Svědkyně M. W.** (původně P.) k věci uvedla, že obžalované M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. zná podle jména, obžalovaného A. M. nezná. V letech 2009 až 2011 pracovala pro společnost Bxxx xxxe, s.r.o. Jejím bezprostředním nadřízeným byl její manžel P. P. z pozice xxx společnosti, tento zemřel v září 2019. Ve společnosti pracovala jako xxx, měla na starosti zejména rozvoz práce a výplat osobám zdravotně postiženým. V některých případech rovněž sepisovala pracovněprávní dokumentaci s těmito zaměstnanci. Pokud svědkyně v rámci přípravného řízení uváděla, že byla u společnosti zaměstnána jako xxx a měla na starosti přijímání invalidům do společnosti, tak to byla pravda částečně, neboť tuto práci vykonávala společně se svým bývalým manželem P. P., který ji zaučoval, a informace, které v rámci přijímacích pohovorů uváděla, jí byly sděleny právě P. P.. Bylo určité období, kdy tuto práci dělala samostatně, nicméně vše konzultovala se svým bývalým manželem. Svědkyně uvedla, že ve společnosti pracovalo zhruba pět zdravých zaměstnancům, ve společné kanceláři se pohybovali rovněž řidiči od odtahové služby. Dále ve společnosti bylo zaměstnáno kolem 50 osob zdravotně postižených. Svědkyně byla v některých případech přítomna přijímacím pohovorům s osobami zdravotně postiženými. Těmto bylo sdělováno, že jim bude práce rozvážena a budou jim vypláceny finanční prostředky. Pokud se jedná o konkrétní práci, jednalo se o pečení perníčků, cukroví na Vánoce, také o ruční práce, výrobu věnců a přání. Svědkyně uvedla, že práci pro osoby zdravotně postižené vymýšlel její manžel a xxx střediska P. P., sdělil jí, co konkrétně budou osoby zdravotně postižené v pracovní pozici domácích pracovníků

vyrábět. Ona pak ukázala těmto zaměstnancům, jak mají výrobky vyrábět a oni tuto práci vykonávali. Jednalo se o jednoduché práce. Pečení perníčků vykonávaly osoby zdravotně postižené přímo v místnosti střediska v xxx xxx. Svědkyně dále uvedla, že pokud se jedná o přijímací pohovory osob zdravotně postižených, tak nebylo žádným způsobem ověřováno, zda jsou tyto osoby schopny práci vykonávat. V podstatě v té době neexistovala žádná jasně daná nabídka práce pro tyto osoby. V rámci přijímacího pohovoru se manažer střediska zeptal, co konkrétně osoba zdravotně postižená umí, co by případně mohla pro společnost dělat, když bude chtít, ale záleželo na osobě zdravotně postižené. Svědkyni není známo, zda existoval konkrétní projekt, konkrétní práce, na kterou by společnost najímala osoby zdravotně postižené jako zaměstnance.

43. Svědkyně uvedla, že pokud se jednalo o rozvážení materiálu na práci, po určitou dobu tuto práci vykonávala sama, později byla přijata nová kolegyně, která rozvážela materiál místo ní. Svědkyně později již ve společnosti nic nedělala, v podstatě tiskla pracovněprávní smlouvy, příp. pomáhala připravovat práci pro osoby zdravotně postižené k rozvozu. Práce společně se mzdou byla rozvážena osobám zdravotně postiženým jednou měsíčně. Každé osobě zdravotně postižené se vozil materiál zhruba na 20 – 30 kusů výrobku, následně k dotazu potvrdila, že je možné, že vozila materiál zhruba na 10 – 20 kusů výrobků, jak uváděla v přípravném řízení, neboť si to již přesně nevybavuje. Svědkyně zaměstnance instruovala, co mají vyrábět a jak, nechávala jim i vzorek přání. V případě, že by konkrétní osoba zdravotně postižená za daný měsíc nevyrobila ani jeden výrobek, situace by se nijak blíže neřešila. Tímto způsobem svědkyně zavážela materiál na výrobu přání, která se vyráběla k různým příležitostem, nicméně svědkyně si to již blíže nevybavuje. Jednalo se o jednoduché věci, většinou se ze čtvrtek vystřihl konkrétní motiv, např. kytička, srdíčko a toto se nalepilo na jinou část čtvrtky. Pokud se jedná o materiál na zmiňované věnce, ten si zajišťovaly osoby zdravotně postižené samy, přičemž následně jim byl proplácen. Pokud se jedná o zdravotní postižení zaměstnanců z hlediska možnosti výkonu uvedené práce, měly tyto osoby zdravotní problémy, ale svědkyni přišly tyto osoby jako zdravé. Pokud se jednalo o osoby, které byly nemocné po obrně, pak za ně tuto práci vykonávaly jejich rodiče. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že práce pro osoby zdravotně postižené byla po celou dobu, co ve společnosti pracovala, práci vždy vymýšlel manažer střediska či jeho asistentka. Svědkyně se nesetkala s tím, že by konkrétní osoba zdravotně postižená nechtěla fakticky pracovat. Pokud se jedná o výrobky od osob zdravotně postižených, svědkyně uvedla, že tyto se rozdávaly, neví, co se s uvedenými věcmi fakticky dělo. Dle jejího názoru se nezpeněžovaly. Nejezdilo se prodávat na žádné trhy. Svědkyně uvedla, že výrobky, které přebírala od osob zdravotně postižených, předávala manažerovi střediska. Svědkyně si nepamatuje, kolik peněz bylo osobám zdravotně postiženým vypláceno. Domnívá se, že vyplácela částku ve výši 1 500 Kč – 2 000 Kč jedné osobě měsíčně. To, že budou osoby zdravotně postižené za práci dostávat mzdu v takové výši, jim bylo sdělováno již při úvodním pohovoru. Potvrdila část své výpovědi z přípravného řízení, a to konkrétně, že při pohovorech osobám zdravotně postiženým říkala, že budou pracovat jako domácí pracovníci a budou brát oficiálně asi 6 000 Kč, ale tyto finanční prostředky jim fakticky vypláceny nebudou, výplata bude menší kolem 2 000 Kč s tím, že kdo s tímto souhlasil, ten byl do společnosti přijat. Současně podepisovali zaměstnanci pracovněprávní dokumentaci ohledně této práce. Tato částka byla vyplácena všem osobám zdravotně postiženým stále shodně bez ohledu na množství odvedené práce měsíčně či na situaci, kdy některá osoba zdravotně postižená byla nemocná a nemohla pracovat. Domnívá se, že společně s finančními prostředky na výplaty vozila rovněž výplatní pásky. Jaké částky byly na výplatních páskách uváděny, svědkyně neví. Osoby zdravotně postižené podepisovaly při převzetí mzdy příslušný dokument, výplatní pásky si ponechaly. Současně podepsaly i čestné prohlášení, že převzaly konkrétní částku, kdy tento dokument předávala svědkyně manažerovi společnosti. Čestná prohlášení obdržela svědkyně rovněž od manažera střediska. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že částka, která byla vykazována na potvrzení podepisovaném osobou zdravotně postiženou, byla vyšší, než částka fakticky vyplácená těmto osobám. Svědkyni byla dále v rámci řízení před soudem předložena čestná prohlášení (viz č.l. 17.903, sv. 84), kdy svědkyně k tomuto uvedla, že se jedná o dokument, který předkládala osobám zdravotně postiženým k podpisu. Pokud je v prohlášení

uvedeno, že daná osoba čestně prohlašuje, že mzda za období jí byla řádně vyplacena ve výši 5 847 Kč, toto není pravdou, taková částka vyplácena nebyla, svědkyně rozvážela částku ve výši 1 000 Kč – 2 000 Kč. Svědkyni byla předložena tabulka (viz č.l. 17.904 – 17.905, sv. 84), kdy se jednalo o tabulku se sloupci, ve kterých jsou uváděny částky 1 500 Kč, příp. 2 000 Kč. K tomu svědkyně uvedla, že se jedná o částky, které fakticky vyplácela jako mzdu jednotlivým zaměstnancům. Svědkyně si však nevybavuje, že by se jí někdo z osob zdravotně postižených dotazoval na skutečnost, že je mu vyplácena částka nižší, než fakticky potvrzuje na čestném prohlášení. Svědkyně dále k dotazu soudu doplnila, že rozdíl mezi psanou částkou a částkou, kterou fakticky vyplácela osobám zdravotně postiženým, považovala za zvláštní, nicméně musela poslouchat manažera střediska, pročež vyplácela částky, které jí byly sděleny. Pokud se jedná o výplatu finančních prostředků na mzdy, dostávala vždy celou částku určenou na výplaty mezd společně s dokumentem, dle kterého bylo vypsáno, jaké finanční částky má předat konkrétnímu zaměstnanci. Seznam s údaji ohledně výplaty mezd sestavoval buď manažer střediska či jeho asistentka, paní V. Svědkyně neměla přístup k bankovnímu účtu, veškeré finanční prostředky jí byly předávány z trezoru společnosti.

44. Svědkyně dále uvedla, že občas, pokud někdo z osob zdravotně postižených potřeboval, tak jej odvezla k lékaři do xxx, či xxx. Svědkyně uvedla, že měla na starosti zhruba 40 osob zdravotně postižených, přičemž služby poskytla za celé období, kdy funkci vykonávala, zhruba 2 osobám. Žádné jiné služby svědkyně osobám zdravotně postiženým neposkytovala, byť byla formou interního sdělení informována o tom, že v kalendářním měsíci musí poskytnout minimálně šest nadstandardních služeb osobám zdravotně postiženým. Poskytnutí služeb nahlásila manažerovi společnosti. Osoby zdravotně postižené za poskytnutí služby neplatily žádnou odměnu, nepodepisovaly ani žádný dokument o poskytnutí služby. Pokud se jednalo o srážky ze mzdy, tak osobám zdravotně postiženým se strhávaly ze mzdy různé exekuce, více si však svědkyně nepamatuje. Zda jim byla srážena konkrétní částka přímo ze strany společnosti, svědkyně neví. Ke smlouvě o provozování služeb pro rodinu a domácnost svědkyně uvedla, že tento dokument musely mít podepsaný všechny osoby zdravotně postižené působící ve společnosti, přičemž se domnívá, že po podpisu tohoto dokumentu osobou zdravotně postiženou tento dokument osobě nezůstal. Pokud se jedná o výkaz realizované činnosti, svědkyně uvedla, že se jedná o dokument, do kterého byla vypisována práce, kterou osoby zdravotně postižené vykonaly, následně připustila, že se mohlo jednat o dokument, který byl vyplňován v souvislosti s poskytováním nadstandardních služeb. Z jakého důvodu byl konkrétně předložený výkaz realizované činnosti (viz č.l. 17.926, sv. 84) nevyplněný a podepsaný jako bianco dokument, svědkyně neví. Ona žádné bianco dokumenty k podpisu osobám zdravotně postiženým nepředkládala.

45. Svědkyně uvedla, že jí není známo, zda byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, byť v té době byla manželkou P. P. jako manažera střediska, nicméně v předmětné době spolu nebydleli a práci neřešili. Pokud se jedná o skutečnost, že v rámci střediska byl vykazován počet osob zdravotně postižených více než 100 a svědkyně hovořila o 40 – 50 osobách, k tomu svědkyně uvedla, že byť po určitou dobu byla zaměstnána v pozici personalistky, počty osob zdravotně postižených si nevybavuje.

46. Svědkyně byla v jednom případě na poradě v xxx, které se účastnili koordinátoři z jiných středisek spadajících do stejného holdingu. Na uvedené poradě se řešilo zejména, jakou práci zadávat osobám zdravotně postiženým. Pokud se jedná o obžalované M. V. a M. Č., svědkyně poté, co jí byla přečtena část výpovědi z přípravného řízení, připustila, že tyto zná z porad, kdy se účastnila i víkendové pracovní porady. Tyto osoby byly řediteli společnosti. Svědkyně slyšela od svého manžela P. P., že se zúčastnil porady, kde bylo požadováno, aby si přítomní vypnuli své mobilní telefony a vyňali z nich baterky, žádné bližší informace k tomuto postupu a průběhu uvedené porady neměla. Svědkyně uvedla, že ze své pozice komunikovala výhradně se svým manželem jako xxx střediska, a to e-mailem ohledně zadávání pracovních úkolů. Svědkyni není známo, na základě

jakých postupů či instrukcí jí manžel pracovní úkoly zadával, ohledně fungování společnosti s ní blíže nekomunikoval.

47. Závěrem k výpovědi svědkyně M. W. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 18. 12. 2014 (viz č.l. 17.895 a následující, sv. 84), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala. K tomu svědkyně sdělila, že s ohledem na časový odstup od své původní výpovědi si již podrobnosti nepamatuje.

48. **Svědkyně H. S.** v rámci řízení před soudem uvedla, že od ledna 2011 do září 2012 byla zaměstnána ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., později pracovala pro společnost VXXX-XXXT, s.r.o. jako koordinátorka, kdy měla na starosti rozvážení práce osobám zdravotně postiženým, rozvážení finančního obnosu, údajné výplaty, a různých dokumentů, které měli klienti podepisovat. Na uvedených dokumentech bylo jako jméno xxx společnosti uváděno jméno obžalovaného M. Č., rovněž jí v této souvislosti říká něco jméno obžalovaného M. V., nicméně žádné bližší informace k němu nemá. Jejím bezprostředním nadřízeným byl P. P.. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že měla na starosti zhruba přes 100 klientů, kdy každý den jezdila po jiné trase, buď v oblasti Chebska nebo Kláštersko. Na uvedené trase měla cca 15 klientů, kdy těmto zadávala práci podle aktuální situace a rozhodnutí jejího nadřízeného P. P.. Jednalo se vždy o práci jednoduchou, i tak bylo třeba tuto práci vysvětlit, sdělit osobám zdravotně postiženým, jak mají práci provést a kolik práce mají vykonat. Pokud se jedná o konkrétní práce, jednalo se o vystřihování, lepení, kdy osoby zdravotně postižené obdržely materiál. Ze začátku se jednalo o vystřihování stromečků ze čtvrtek, či výrobu kouliček na Vánoce, práce byla vždy jiná, podle ročního období. Později si měly osoby zdravotně postižené samy vymyslet, co vyrobí, obdržely pastelky a měly namalovat obrázek. Pokud se jedná o množství práce, materiál byl umístěn ve fóliových deskách, kdy ze čtvrtek se stříhaly proužky, na Velikonoce a Vánoce se vyráběla přání. Svědkyně uvedla, že každý den dostala příkaz, kam konkrétně pojede, obdržela pro každého klienta složku, ve které byly finanční prostředky, dále tam byly dokumenty, které má konkrétní osoba podepsat, a rovněž práce, kterou má zhotovit. Později se tato práce přestala vykonávat a svědkyně rozvážela osoby zdravotně postižené po různých lékařích. K charakteru rozvážené práce svědkyně uvedla, že se jednalo o velmi jednoduché úkony, které by z hlediska náročnosti zvládlo dítě první třídy. Osoby zdravotně postižené mohly vyrobit 10, 20, 30 kusů výrobků za měsíc, přičemž tuto práci mohly mít hotovou za půl hodiny, někdo za tři hodiny. Svědkyně kontrolovala počty výrobků, které jí osoby zdravotně postižené předávaly, tyto byly vyplněny ve formuláři, který podepsal i konkrétní zaměstnanec. Zmiňovaný výkaz odvedené práce svědkyně odevzdávala s ostatními dokumenty podepsanými od konkrétního zaměstnance v kanceláři v xxx xxx svému nadřízenému P. P. či paní V. Svědkyně k tomu doplnila, že z předmětného formuláře nebylo zjistitelné, kolik výrobků jaká konkrétní osoba zdravotně postižená vyrobila, resp. předala. Svědkyně zopakovala, že osoby zdravotně postižené vytvářely výrobky dle vlastní úvahy, např. se jednalo o klientku, která vyráběla růžičky z krepového papíru, jiná dělala ozdobné věnečky. Tyto výrobky se prodávaly na trzích. Svědkyně uvedla, že systém podpisů protokolů s výrobky předanými jednotlivými osobami zdravotně postiženými fungoval zhruba 2 – 3 měsíce. Pokud byla svědkyně konfrontována s výpovědí svědkyně z řad osoby zdravotně postižené I. R., která sdělovala, že jí sice svědkyně S. vyplácela finanční prostředky, ale nikdy jí žádnou práci nezadala. K tomu svědkyně uvedla, že to je možné, stejně jako je možné, že se tak dělo u více osob. U některých jedinců potom s odvedení práce vypomáhala rodina. Svědkyně k tomu dále doplnila, že si blíže nevybavuje počty osob, které žádnou práci neobdržely, neboť práce jim byla rozvážena jen velmi krátkou dobu, zhruba čtvrt roku. Následně se již žádná práce klientům nezadávala. V této době začala fungovat chráněná dílna s cca 10 zaměstnanci, kteří dojížděli přímo do xxx xxx. Svědkyně pak už navštěvovala klienty, práci jim však nezadávala a poskytovala jim služby. Jakou práci tedy vykonávalo zhruba 90 dalších zaměstnanců, svědkyně neví, neboť v této době měla práci klientům rozvážet svědkyně P., zda tato nějakou práci rozvážela,

jí není známo. Svědkyně k dotazu státního zástupce doplnila, že pokud se jedná o charakter práce i výši mzdy, nikdo z osob zdravotně postižených si na uvedené nestěžoval. V řadě případů se však jednalo o klienty, kterým zbývaly tři až čtyři měsíce do starobního důchodu, pročež byli rádi, že mají alespoň nějakou práci. K dotazu obhajoby svědkyně dále doplnila, že pokud se jedná o práci, kterou měly osoby zdravotně postižené vykonávat, tak tato byla stanovena na příkaz z xxx, což jí sdělil právě pan P. Jaký byl význam této práce, svědkyně neumí odpovědět.

49. Svědkyně uvedla, že i v tomto období převážně mzdy vyplácela ona, v některých případech, pokud byla zaneprázdněna poskytováním služby pro konkrétního klienta, pak mzdy rozvážela svědkyně P. či paní V.. Svědkyně uvedla, že vyplácela osobám zdravotně postiženým částky okolo 2 000 Kč, kdy uvedená částka byla po celé období shodná. Osoby zdravotně postižené potvrzovaly, že převzaly předmětné finanční prostředky, přičemž toto potvrzovaly na dokument, kde byla uváděna částka zhruba ve výši 6 000 Kč, byť fakticky jim byla vyplácena částka ve výši 2 000 Kč. Osoby zdravotně postižené se dle svědkyně dotazovaly, z jakého důvodu tomu tak je, kdy i sama svědkyně se na uvedený rozdíl ptala svého nadřízeného, nedostala však žádnou odpověď, pročež nebyla schopna ani osobám zdravotně postiženým tento rozdíl vysvětlit. Osobám zdravotně postiženým tedy sdělovala, že jí není důvod rozdílu znám, a pokud osoby zdravotně postižené chtějí dostat odpověď, mají kontaktovat jejího nadřízeného, příp. paní V. Svědkyně si byla vědoma toho, že je tento postup špatný, nicméně nemohla s ním nic dělat, plnila příkazy svého nadřízeného. Svědkyně potvrdila, že osobám zdravotně postiženým rovněž předávala výplatní pásku, kterou podepisovaly. Na výplatní pásce byla uvedena vyšší částka, kterou fakticky nikdy osoby zdravotně postižené neobdržely. Svědkyně zná dokument čestné prohlášení (viz č.l. 17.887, sv. 84), který předkládala osobám zdravotně postiženým k podpisu. Svědkyně jednoznačně podtrhla, že nikdy nevyplácela nikomu částku ve výši 5 847 Kč, byť je uvedena v čestném prohlášení, klienti dostávali výrazně nižší částky.

50. Svědkyně poskytovala osobám zdravotně postiženým služby. Jednalo se zejména o odvoz na zdravotní vyšetření do nemocnice, na polikliniky, příp. po úřadech. Také individuálně poskytovala pomoc v podobě úklidu či při nákupech. Pokud se jedná o úklid domácnosti, tento poskytla v některých případech 1x za měsíc, někdy 3x za měsíc, kdy však tento typ služeb trval po dobu zhruba šesti měsíců. Následně již svědkyně poskytovala výhradně služby v podobě rozvážení osob zdravotně postižených k lékaři. Služeb v podobě rozvozů k lékařům poskytla svědkyně zhruba 15 měsíčně, maximálně zvládla 20 – 25 odvozů měsíčně. Pokud se jedná o vyplácení mezd a její rozvoz, tak ten se uskutečňoval v jiných dnech, než ve kterých vykonávala služby. Svědkyně potvrdila, že pokud v rámci přípravného řízení dne 5. 11. 2014 uvedla, že „zpočátku jí bylo řečeno, že musí poskytnout 15 – 20 nadstandardů, kdy uvedenou informaci jí poskytl pan P. s tím, že se jedná o příkaz z xxx a dokonce se svědkyně domnívá, že jí pan P. ukazoval dokument, že to dostal befelem“, pak vypovídala pravdu s tím, že detaily si již přesně nevybavuje. Pokud byla svědkyně soudem dotazována na evidenci počtu poskytnutých nadstandardních služeb, uvedla, že si vybavuje, že si služby zapisovala a na konci měsíce předávala tento soupis svým nadřízeným. Nejednalo se o žádný formulář, pouze si vše znamenala na papír, jednalo se o přehled určený pro svědkyni. Osoby zdravotně postižené za poskytnuté služby ničeho neplatily, pouze zpětně podepisovaly výkazy služeb, přičemž tyto vyplňovali z hlediska obsahu její nadřízení, ona pak tyto dokumenty dávala k podpisu osobám zdravotně postiženým. Osoby zdravotně postižené si objednávaly i rušily poskytnutí služby přes její nadřízené, pročež nadřízení věděli, jaké služby byly osobami zdravotně postiženými čerpány. Někdy byla služba objednávána osobami zdravotně postiženými přímo u svědkyně, kdy v takovém případě svědkyně po svém příjezdu do kanceláře přímo informovala svého nadřízeného o objednávce služby. Klienti obsah výkazu služeb nekontrolovali, byli rádi, že je odvezla na místo určení. Svědkyně uvedla, že na žádost svých nadřízených opakovaně předkládala osobám zdravotně postiženým k podpisu výkazy realizovaných činností, které byly prázdné, fakticky položky ohledně hodin a kilometrů si do výkazů doplňovalo vedení. Svědkyně sama nikdy výkazy realizované činnosti nedoplňovala, a to ani

ohledně charakteru poskytnuté služby. Ze strany jejich nadřízených jí bylo výslovně řečeno, že uvedené dokumenty má přivést podepsané, ale prázdné s tím, že si oni sami doplní obsah výkazu. Pokud se svědkyně svého nadřízeného dotazovala, z jakého důvodu mají být podepisovány osobami zdravotně postiženými uvedené dokumenty tzv. bianco, její nadřízený jí sdělil, že jí do toho nic není. Pokud se na skutečnost podpisu bianco výkazu dotazovala osoba zdravotně postižená, pak svědkyně k tomu sdělovala, že to vyžaduje její zaměstnavatel s tím, že pokud bude klient chtít čerpat služby, pak musí respektovat uvedený postup. Svědkyně rovněž uvedla, že bylo ve společnosti zaměstnáno mnoho osob zdravotně postižených, které vůbec žádnou službu nečerpaly. Svědkyně nezná, jak byla nastavena pravidla ohledně placení služeb, neboť uvedené dokumenty vyplňovali její nadřízení. Pokud je jí známo, tak vyplňovali uvedené výkazy ohledně poskytování služeb tak, aby rozdíl částek, které byly oficiálně uvedené a té výrazně menší částky, která byla fakticky vyplácena osobám zdravotně postiženým, odpovídal. Svědkyni tento postup nikdo nevysvětloval.

51. Svědkyně uvedla, že pravidelně předávala osobám zdravotně postiženým velké množství dokumentů k podpisu. Jednalo se v podstatě každý měsíc o nové smlouvy či dodatky. Svědkyni nikdo nevysvětloval, co bylo důvodem tohoto postupu. Řada klientů byla na uvedený postup natolik zvyklá, že se již ani sami neptali, z jakého důvodu uvedené dokumenty podepisují. Zejména ke konci dávala osobám zdravotně postiženým k podpisu takové množství nových dokumentů, že se v tom ani sama neorientovala. Osoby zdravotně postižené neměly dostatek času k tomu, aby si uvedené dokumenty prostudovaly, neboť dokumentů bylo takové množství, že na to nebyl prostor. Vysvětlovat uvedené postupy stejně nebylo osobám zdravotně postiženým nic platné, neboť v dokumentech bylo uváděno, že pokud by uvedené dokumenty nepodepsaly, pak bude odstoupeno od smlouvy. Svědkyně dále k dotazu obhajoby doplnila, že jejího nadřízeného pana P. zajímalo zejména to, zda jsou uvedené dokumenty včas podepsané tak, aby mohly být tyto dokumenty dovezeny do P. Dále svědkyně doplnila, že kopie uvedených smluv osoby zdravotně postižené nedostávaly. Pouze zpočátku se jim některé dokumenty v kopiích předávaly, následně však již nikoliv. Svědkyně si vybavila dokument provozování služeb pro rodinu domácnost, kterou musely podepisovat osoby, kterým byly poskytovány služby, obsah smlouvy, vč. informací o paušální úhradě služeb, si nevybavuje. Pokud byla svědkyně konfrontována s ujednáním smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost ohledně úhrady ve výši 4 000 Kč, vč. DPH, k tomu svědkyně uvedla, že tuto částku nikomu z osob zdravotně postižených nevysvětlovala, ostatně ani jí tuto skutečnost její zaměstnavatel nevysvětlil. Svědkyně k dotazu doplnila, že jejími nadřízenými byl pan P., zpočátku rovněž svědkyně P., a dále J. V., nicméně tyto osoby neudělovaly pokyny k vyplňování dokumentů a k fungování společnosti. Tyto pokyny vydávalo vedení z xxx, které sdělovalo, jak má být postupováno, jaké dokumenty mají být podepsány. Pokud se jedná o vedení z xxx, svědkyně ví zejména o jménu obžalovaného M. Č., který figuroval jako xxx.

52. V jednom jediném případě byla svědkyně na návštěvě v Praze s tím, že jí byla tato návštěva zdůvodněna jako možnost podívat se, jak to v Praze funguje. Svědkyně k této návštěvě uvedla, že byla z návštěvy překvapená, nebyla o ní informována předem, měla obavy z cesty autem do xxx a zpět. Během této návštěvy jí byl pravděpodobně představen obžalovaný M. V. Domnívá se, že byl přítomen i obžalovaný M. Č. Během uvedené návštěvy bylo zmíněno, že existuje více než deset poboček společnosti. Jediné, co si z této návštěvy vybavuje, jsou ukázky z chráněné dílny, kdy se jednalo o svíčky. Rozhodně se nejednalo o žádnou poradu či schůzi, příp. školení, svědkyně se domnívá, že byla představena jako podřízená pana P. obžalovanému M. V., možná i obžalovanému M. Č.

53. Dále svědkyně potvrdila, že je pravdou, že jí pan P. sdělil, že je stanoven stop stav na nábor nových klientů, nebo naopak bylo možné nabírat nové klienty. Pokud bylo možné nabírat nové klienty, pak svědkyně v rámci objíždění svých klientů – osob zdravotně postižených těmto sdělila, že je možnost přijmout někoho nového. Když k těmto svým klientům za měsíc přijela, oni jí v některých případech předali telefonní číslo na nového zájemce, které svědkyně poskytla panu P. a ten situaci

dále řešil. Pokud se jedná o povolení k přijímání dalších invalidů, tak o tom pan P. nerozhodoval, nato byl malý pán, o tom rozhodovala xxx. Svědkyně k tomu uvedla, že o všem rozhodovala xxx, denně se dělaly změny, které byly oznamovány z xxx. K tomu svědkyně v rámci hlavního líčení doplnila, že pan P. byl sice xxx střediska a jejím nadřízeným, ale musel vykonávat veškeré pokyny, které mu xxx nařídila, byť se mu to kolikrát nelíbilo. Proto, když se jej svědkyně dotazovala na vysvětlení některých kroků, byl naštvaný s tím, že mu věc nařídila xxx a on to pouze předává dál. Svědkyně dále uvedla, že nebyla nikdy přítomna situaci, kdy by obžalovaní M. Č., M. V. či jiná osoba úkolovali pana P., přičemž se svědkyně domnívá, že právě tito obžalovaní byli jeho přímými nadřízenými. Svědkyně výslovně uvedla, že nikdy neobdržela žádnou interní směrnici zaměstnavatele, ve které by bylo uvedeno, jakým způsobem má postupovat při výkonu své práce. Veškeré pokyny jí byly sdělovány ústně panem P., příp. svědkyní P. či paní V. Pokud se svědkyně dotazovala, jakým způsobem má různé skutečnosti klientům vysvětlovat, tak jí bylo sděleno, že jí do toho nic není, a klienti, ať jsou rádi, že dostanou, co dostanou. Dále svědkyně doplnila k dotazu obhajoby, že klienti neměli žádný kontakt s xxx vedením, stejně jako ho neměla. Pokud vznikl jakýkoliv problém, pak byl vyřizován paní V., a to prostřednictvím svědkyně či prostřednictvím pana P.

54. Pokud se jedná o žádosti o dotace na příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, k tomu svědkyně uvedla, že o tom jí není nic známo. K těmto žádostem nepřipravovala žádné podklady, nezná ani dokument hlášení střediska.

55. K dotazu obhajoby svědkyně dále uvedla, že činnost, která byla provozována, považovala za činnost v rozporu se zákonem, a to již pouze na základě té skutečnosti, že osoby zdravotně postižené podepisovaly úplně jinou částku, než fakticky obdržely. Jednalo se současně o osoby zdravotně postižené, na které stát poskytoval dotace. Z uvedeného je patrné, že nadřízení těžili z toho, že předmětné osoby jsou osoby zdravotně postižené. Svědkyně uvedla, že uvedené ji osobně vadilo, neboť celý život dělá pečovatelku, bránit se však tomuto jednání nemohla. Zpočátku se snažila zeptat na celou situaci, ale v předmětné době byla ráda, že má práci a alespoň základní příjem, k čemuž svědkyně doplnila, že nepotřebuje vysokou školu na to, aby věděla, že taková činnost není v souladu se zákonem.

56. Závěrem k výpovědi svědkyně H. S.. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 5. 11. 2014 (viz č.l. 17.872 a následující, sv. 84), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

57. **Svědek P. E.** k věci uvedl, že zná obžalované M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., neboť od roku 2003 do roku 2008 pracoval jako xxx střediska Kxxx xxxl, s.r.o. Domnívá se, že xxx společnosti v té době byl obžalovaný M. V., zda došlo v průběhu doby ke změně na pozici xxx, mu není známo. Jeho nadřízenými byli obžalovaní M. V. a M. Č., jeho kolegyně obžalované M. Š. a Š. A.. Společnost sídlila v budově, na které byl uveden název Vxxxe Invest či Vxxx xxxg, zda však společnost spadá do nějaké struktury, svědek neví. Pokud se jedná o pozici manažera střediska Kxxx xxxl s.r.o., měl na starosti provozování hlídaných parkovišť, jejich údržbu, správu, chod parkovišť a střežení objektů. V rámci střediska fungovalo pět zdravých zaměstnanců a zhruba 80 až 100 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, které měl na starosti právě svědek E. Pokud se jedná o zdravé zaměstnance, jednalo se o jeho asistentku, údržbáře a několik hlídačů. Všechny zmíněné osoby zdravotně postižené pracovaly přímo ve společnosti Kxxx xxxl s.r.o., nikam za prací nebyly zapůjčovány. Tyto osoby pracovaly jako ostraha parkovišť, prováděly drobný úklid provozoven. Osoby zdravotně postižené byly nabírány na základě inzerce. Svědek konzultoval s obžalovaným M. V., zda lze podat inzerát na nábor nových zaměstnanců. S obžalovaným M. Č. probíral provoz střediska a nákup nové techniky, personální záležitosti s ním neřešil. V rámci přijímacích pohovorů byly s osobami zdravotně postiženými probrány zejména záležitosti ohledně výkonu jejich práce,

jakým způsobem mají provádět střežení parkoviště, jaké mají provádět obchůzky, jak mají být ustrojeny, jak se mají chovat k zákazníkům a rovněž se jim sdělilo, jakou mzdu budou pobírat. Tuto si svědek nevybavuje, ale odvíjela se od počtu služeb, které dotyčný zaměstnanec ve společnosti odpracoval. Pokud se jedná o pracovněprávní dokumentaci, zaměstnanci podepisovali pracovní smlouvu, rovněž dokumenty ohledně bezpečnosti práce, mzdový výměr. Mzdy byly zaměstnancům vypláceny na bankovní účet, příp. složenkou do místa bydliště, výše mzdy odpovídala částce uvedené na výplatních páskách, které byly zaměstnancům předávány. Svědek uvedl, že si nevybavuje, že by konkrétní zaměstnanec někdy rozporoval výši mzdy, která mu byla vyplacena. Těmto osobám nebyly nabízeny žádné služby, nebyly s nimi uzavírány žádné smlouvy o poskytování služeb. Nikdo ze zaměstnanců zájem o službu neprojevil.

58. Svědek dále potvrdil, že vyhotovoval dokument hlášení střediska, ve kterém popisoval dění ve svém středisku během konkrétního měsíce, uváděl se zde i údaj o počtu osob zdravotně postižených. Uvedený dokument předkládal obžalovaným M. Č.u či M. V., současně údaje z hlášení prezentoval na pravidelných měsíčních poradách. Údaje uváděné v hlášení střediska odpovídaly skutečnosti. Svědek dále vyhotovoval měsíčně dokument bilance střediska, přičemž se jednalo o popis hospodaření střediska. Při zpracovávání tohoto dokumentu vycházel z podkladů o příjmech a výdajích jednotlivých parkovišť, žádné jiné finanční položky zde uváděny nebyly. Bilance odevzdával obžalované M. Š., stejně jako každý manažer ostatních středisek, přičemž ohledně těchto okolností jej zaučovala jeho předchůdkyně. V bilancích byly uváděny i mzdy, a to mzdy všech zaměstnanců, kteří byli pod uvedeným střediskem evidováni. Rozhodně se zde neuváděly informace o dotacích či počtu osob zdravotně postižených. Pokud se jedná o osobu investora, žádného investora středisko nemělo, pročež o této položce v bilanci nic neví.

59. Svědek uvedl, že společnost podávala žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, přičemž tyto žádosti zpracovával a podával svědek na základě plné moci od obžalovaného M. V.. Vedení společnosti bylo seznámeno s tím, že žádosti jsou podávány, i to jaké údaje jsou v žádostech uváděny. Svědek uvedl, že vedení společnosti vědělo každý měsíc, na jaký počet osob zdravotně postižených jsou příspěvky žádány, jednalo se o 80 – 90 osob, a to podle toho, jak se zvyšovala kapacita parkovišť. Pokud byl svědek výslovně dotazován k tomu, jak je možné, že v konkrétních obdobích byly v žádostech požadovány příspěvky na zaměstnávání až 186 osob zdravotně postižených, a to za současného čtení části výpovědi svědka z přípravného řízení, k tomu svědek uvedl, že si na uvedené nedokáže vzpomenout. Vysvětlil to však tím, že se rovněž střežily různé objekty na krátká časová období, na což se nabíraly rovněž osoby zdravotně postižené. Svědek dále potvrdil, že v žádostech vykazoval i osoby zdravotně postižené, které byly ve vykazovaném období nemocné. Nebyl schopen se vyjádřit k tomu, jak často nabíral další osoby za nemocné zaměstnance. Pokud svědek v rámci přípravného řízení dne 11. 8. 2014 uvedl, že předmětné žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených nevyplňoval, tak k tomu v rámci řízení před soudem uvedl, že tyto žádosti osobně vyplňoval v počítači. Pokud v rámci přípravného řízení uváděl něco jiného, pak pravděpodobně nerozuměl otázce. K tomu svědek doplnil, že zpočátku žádosti za společnost Kxxx xxxl, s.r.o. pravděpodobně nevyplňoval, tyto začal vyplňovat až v roce 2010 či 2011. Pokud v rámci přípravného řízení uváděl, že pouze obstarával potvrzení o invaliditě jednotlivých osob a ta předával svědkovi A. F., tak je to pravda. Pokud byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kde uváděl, že společnost v letech 2008 – 2012 zaměstnávala 30 – 50 osob zdravotně postižených zaměstnaných na pozici strážník a administrativa, kdy tyto osoby spadaly pod jeho vedení a on za ně zodpovídal, k tomu svědek uvedl, že si přesně nevybavuje, jaké počty zaměstnanců byly ve společnosti v jednotlivých letech zaměstnány, nicméně je přesvědčen o tom, že v rámci přípravného řízení vypovídal zcela jistě pravdu. Doplnil, že zpočátku bylo zaměstnáno ve společnosti 20 – 30 osob, následně se počet zvyšoval, nedokáže jej upřesnit, jednalo se o zhruba 100 – 150 osob. Svědek dále potvrdil, že je pravdou ta část jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy výslovně uváděl, že o daných osobách neví vůbec nic. Je si vědom, že spadají pod jeho středisko, ale nic o nich neví. Staral se pouze o strážné

a nevím, proč je tak velký rozdíl v podobě 100 lidí, kdy uvedené zaměstnance do společnosti nepřijímal. Ve středisku byl zaměstnán určitý počet osob, o kterém vůbec nic nevěděl. Pokud byl dotazován, jak se stalo, že tyto osoby byly uváděny v žádostech, k tomu uvedl, že odevzdával podklady pouze za své zaměstnance a u ostatních osob o nich nic neví. Dále uvedl, že žádosti o příspěvky nevyplňoval, na čemž trval, byť původně opakovaně k dotazům soudu v rámci svého výslechu v řízení před soudem uváděl, že žádosti vyplňoval. Svědek měl dispoziční oprávnění k jednomu bankovnímu účtu společnosti, a to vč. internetového bankovnictví. Kolika bankovními účty společnost fakticky disponovala, svědek neví. Na bankovní účet, kterým disponoval svědek, nepřicházely žádné finanční prostředky na základě žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. V žádostech o příspěvky uváděl bankovní účet, který mu sdělil obžalovaný M. V. a ke kterému neměl svědek přístup. Svědek uvedl, že se nikdy neptal na to, z jakého důvodu příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených přichází na bankovní účet, ke kterému nemá přístup.

60. Měsíčních porad se účastnili vedoucí různých středisek, za vedení společnosti zde vystupovali obžalovaní M. V. a M. Č., přítomny byly i obžalovaná M. Š., která pořizovala zápisy, a obžalovaná Š. A. jako vedoucí střediska. V rámci porad byly prezentovány výsledky jednotlivých středisek, pročež svědek byl seznámen s tím, jak si jednotlivá střediska vedou, jaké technické a provozní záležitosti řeší, avšak předmětem porad nebylo zaměstnávání osob zdravotně postižených, včetně jejich náborů. Pokud se jedná o ekonomickou situaci jednotlivých středisek, domnívá se, že všechna střediska vykazovala kladný ekonomický výsledek, také jeho středisko bylo v zásadě v kladném výsledku, maximálně v částce 50 000 Kč.

61. Svědek doplnil, že mu není nic známo o udělování pokut, občas obdržel odměnu. Také osoby zdravotně postižené dostávaly odměny v řádech stokorun, kdy o těchto rozhodoval sám svědek, např. když konkrétní osoba zdravotně postižená dobře vykonala svoji práci.

62. Závěrem k výpovědi svědka P. E. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 11. 8. 2014 a ze dne 21. 7. 2015 (viz č.l. 18.833 a následující, sv. 88), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal.

63. **Svědek J. H.** k věci uvedl, že pokud se jedná o osoby obžalovaných, zná všechny, neboť v předmětném období pracoval ve společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. Nejprve se jednalo o textilní dílnu, kterou v letech 2009 – 2010 převzali obžalovaní M. V. a M. Č.. Svědek ve společnosti pracoval ještě několik měsíců, kdy poté, co byl konfrontován se svojí výpovědí z přípravného řízení, potvrdil, že se jednalo zhruba o 6 – 8 měsíců. Obžalovaní M. V. a M. Č. byli jednak xxx společnosti, jednak jeho nadřízenými, jako své nadřízené vnímal i obžalované Š. A., která pracovala na pozici kontrolora s dohlížela na činnost v jednotlivých společnostech obžalovaného M. V., a M. Š., která měla na starosti ekonomický dozor nad chodem společností. Obžalovaného A. M. nezná. Svědek uvedl, že jeho hlavním nadřízeným byl obžalovaný M. Č.. On sám pouze zajišťoval samotný provoz společnosti. Pokyny dostával nejčastěji v rámci osobních kontaktů s obžalovaným M. Č., některé záležitosti s obžalovaným řešil telefonicky či e-mailem. Svědek opakovaně obdržel od vedení společnosti výtku, ať již v rámci osobního setkání, tak v rámci telefonických rozhovorů ohledně výkonu své práce. Společnost VXXX-XXXT, s.r.o. byla jednou ze společností obžalovaného M. V., do které patřilo větší množství společností. Mohlo se jednat zhruba o patnáct společností, které sídlily např. v xxx či xxx.

64. Společnost Ixxx xxxl, s.r.o. fungovala jako šicí dílna, kam docházely švadleny, jednalo se o cca 20 až 30 švadlen, působila zde i vedoucí výroby. Svědek nebyl schopen se vyjádřit k tomu, zda ve společnosti fungovali také zaměstnanci na pozici personalisty či koordinátora, nicméně s administrativou mu pomáhala paní M. Po převzetí společnosti obžalovanými se přibíraly do

pracovního poměru desítky osob se zdravotním postižením, kdy některé z těchto osob pracovaly na dílně, jiné vykonávaly činnosti doma. Důvodem, proč společnost nabírala velké množství pracovníků z řad osob zdravotně postižených, byl požadavek vedení společnosti, kdy toto nebylo žádným bližším způsobem vysvětlováno. Svědek vypovídal pravdu, když v rámci přípravného řízení uváděl, že všechny osoby zdravotně postižené se přijímaly na pozici domácích pracovníkům, přičemž z množství cca 150 lidí z řad osob zdravotně postižených se snažili zaměstnat jich co nejvíce na dílně na výpomoc, ale to se setkalo s velkým neúspěchem, jak u domácích pracovníků, tak u mistrové, neboť ti lidé byli nespolehliví, nezruční, pročež se od toho postupně upustilo. Následně byli všichni domácí pracovníci doma, navíc na předmětné dílně nemohlo určitě pracovat 150 zaměstnanců, neboť ti by se tam nevešli. Tyto osoby dostávaly různé práce, které vykonávaly ve své domácnosti a která se jim vymýšlela. Bylo třeba vymezit určitou část práce, kterou by mohly osoby zdravotně postižené vykonávat, která nebyla odborná, jednalo se o drobné pomocné práce, které se jim přidělovaly podle potřeb firmy či výroby. Osoby na pozici domácích pracovníků např. stříhaly tkaloun určený následně pro výrobu poutek na utěrky, stříhaly kusy látek z netkané textilie, vyráběly chňapky či zapichováky na prodejní akce, žádnou další práci si svědek nevybavil. Někteří zaměstnanci z řad domácích pracovníků si pro práci docházeli přímo do sídla společnosti, některým se práce rozvážela, když bylo třeba, příp. když měl svědek čas. Ve společnosti nepůsobila žádné další osoba, která by práci osobám zdravotně postiženým domů rozvážela. Svědek při rozvozu práce instruoval osoby, jak mají práci vykonávat, přičemž v jednotlivých případech si vyzvedával hotovou práci i v jednotkách kusů, a to z toho důvodu, že některé zakázky „hořely“. Svědek si nevybavuje, že by osoby zdravotně postižené vyráběly přání z papíru. Neví, kolik práce osobám zdravotně postiženým rozvážel, jednalo se o nárazovou práci, někdy bez termínu, někdy naopak v krátkém čase. V takovém případě požádal osoby zdravotně postižené, zda mohou pracovat intenzivně v řádu dnů, někdy nebyly osoby zdravotně postižené schopny práci odvést rychle, pročež hledal jiný způsob, jak odvedení práce zajistit. Určitá skupina domácích pracovníků si docházela do společnosti pro práci, své výrobky pak osobně odevzdávala v sídle společnosti a byla jim zde vyplácena i mzda.

65. O náboru osob zdravotně postižených rozhodovalo vedení společnosti, a to obžalovaní M. V. a M. Č.. Přijímacích pohovorů se svědek zúčastnil zhruba jednou či dvakrát, kdy tyto realizovala vždy osoba z vedení společnosti, která dojížděla z xxx, tím má na mysli ze společnosti Vxxxe, a domnívá se, že se jednalo o obžalovanou Š. A.. Svědek uvedl, že během pohovoru tato osoba, která pohovory vedla, řešila s osobami zdravotně postiženými rozsah jejich postižení a probírala možnost, zda mohou pracovat doma či budou docházet do společnosti, sdělovala informace o výši mzdy, kdy konkrétní výši si svědek nevybavuje, byla však nabízena mzda ve výši podpory. Svědek sám ohledně vedení přijímacích pohovorů s novými zaměstnanci neměl žádné kompetence. Tato osoba z vedení společnosti, která měla na starosti nábor nových zaměstnanců, jezdila do společnosti velmi často, a to během dnů, které byly přesně určeny. Svědek uvedl, že v některých případech se společnost dostala do situace, kdy pro osoby zdravotně postižené nebyla práce, nicméně tuto skutečnost se zájemci neřešili během přijímacích pohovorů. Pokud se jedná o pracovněprávní dokumentaci, svědek se domnívá, že osoby zdravotně postižené měly podepsány pracovní smlouvy, o další dokumentaci neví. Zpočátku nebylo s osobami zdravotně postiženým v rámci přijímacího pohovoru řešeno nic ohledně čerpání služeb, postupně vedení společnosti uvažovalo o zavedení služeb v podobě pomoci osobám zdravotně postiženým s odvozem k lékaři, zajištění nákupů. Nicméně v té době již svědek ze společnosti odešel. Potvrdil však, že je možné, že některé služby osobám zdravotně postiženým rovněž poskytoval. Jakým způsobem byly služby zpoplatněny, neví. Zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených ve společnosti byly povinny přispívat na nadaci Truck Help, přičemž někteří ze zaměstnanců s tímto příspěvkem nesouhlasili. V takovém případě svědek příspěvek platil za osoby zdravotně postižené sám, neboť pro něj bylo ekonomicky výhodnější příspěvek zaplatit, než obdržet finanční sankci od vedení společnosti za to, že jeho zaměstnanci příspěvek neplatí. K dotazu obžalovaného M. Č. doplnil, že je pravdou to, co

uvedl v rámci přípravného řízení, tedy že následně byl ze strany vedení společnosti vydán pokyn, že pokud konkrétní osoba zdravotně postižená nechce na nadaci přispívat, tak nemusí.

66. Pokud se jedná o vyplácení mezd, svědek mzdy osobám zdravotně postiženým vyplácel osobně v hotovosti, a to podle výplatních pásek. Při vyplácení mezd předkládal výplatní pásku a každá osoba zdravotně postižená podepisovala prohlášení o tom, že finanční prostředky převzala. Finanční částka, kterou osoba zdravotně postižená obdržela, odpovídala částce uváděné na výplatní pásce, kdy se jednalo o zhruba 4 000 Kč – 5 000 Kč pro domácí pracovníky měsíčně. Svědek si nevšiml toho, že by na výplatních páskách byly osobám zdravotně postiženým sráženy konkrétní částky. Pokud se jedná o zaměstnance na dílně, ti vydělávali podle tohoto, kolik ušili výrobků. Poté, co byla v rámci řízení před soudem čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, tak svědek potvrdil, že je pravdou, že osobám zdravotně postiženým byla vyplácena mzda v rozmezí od 2 000 do 5 000 Kč. Při převzetí mzdy osoba zdravotně postižená podepisovala výplatní pásku a čestné prohlášení, kdy svědek objížděl osoby zdravotně postižené i zpětně a žádal je o podpis čestných prohlášení. Uvedené čestné prohlášení zpracovali obžalovaní M. Č. a M. V. a vzniklo z toho důvodu, že na úřadu práce nepovažovali za dostatečné dokladování výplaty mezd pouze podpisy osob zdravotně postižených na výplatních páskách. V rámci řízení před soudem přitom svědek ohledně čestných prohlášení uvedl, že je možné, že předmětný dokument vznikl kvůli jeho osobě, neboť na začátku jeho působení ve společnosti poté, co tuto společnost převzal obžalovaný M. V., byl svědek vyslýchán na Policii ČR v Liberci, kde byl obviněn z toho, že domácím pracovníkům nejsou vypláceny řádně mzdy. Tehdy se hájil tou skutečností, že žádná osoba na pozici domácího pracovníka není ve společnosti zaměstnána déle než jeden měsíc. Následně učinilo vedení společnosti opatření v podobě vyhotovování čestných prohlášení. Částky, které byly vypsané v čestném prohlášení, odpovídaly tomu, jaké finanční prostředky byly vypláceny. Pokud byl svědek konfrontován s tím, že řada osob zdravotně postižených uváděla, že v čestných prohlášeních podepsala částky, které byly výrazně vyšší oproti tomu, kolik jim fakticky bylo na mzdě vypláceno, k tomu uvedl, že proto nemá žádné vysvětlení. Pokud byl svědek konfrontován s tou skutečností, že řada svědků z osob zdravotně postižených uváděla, že práci neměly žádnou, pokud práci obdržely, pak práci na celý měsíc měly hotovou za hodinu až dvě, a pokud se dotazovaly na další práci, kterou by mohly zpracovat, bylo jim řečeno, že práce není, k tomu sdělil, že zaměstnávání osob zdravotně postižených mělo pro společnost význam i v situaci, kdy tyto osoby nic nevykonávaly, přesto dostávaly mzdu, neboť v takovém případě bylo možné využívat tzv. náhradního plnění. Pokud někdo z domácích pracovníků měl práci na celý měsíc hotovou za hodinu, pak byla práce špatně přidělována. Žádné prémie za rychlé odvedení práce však osobám zdravotně postiženým vypláceny nebyly.

67. Svědek rovněž potvrdil, že je pravdou ta část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl, že přišlo nařízení od obžalovaných M. Č. a M. V., že musí být domácím pracovníkům poskytovány služby, které se jim mají nabízet. Na základě toho se s pracovníky z řad osob zdravotně postižených podepisovaly smlouvy, a to i zpětně. Následně bylo důrazně od obžalovaného M. V. a M. Č. nařizováno, že se podle potřeb a požadavků osob zdravotně postižených mají služby poskytovat. Tyto služby měl poskytovat jednak svědek, jednak paní M. Svědek se domnívá, že když se služby poskytly, vyplňoval se formulář. Domnívá se, že se nikdy nestalo, že by nechal podepsat tento formulář bez toho, aniž by službu fakticky poskytl. Služby nebyly osobami zdravotně postiženými hrazeny. Za měsíc poskytl zhruba 5 – 10 služeb. Více nebylo možné za měsíc stihnout. Svědek k tomu doplnil, že aktivně sám služby osobám z řad zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků nenabízel. Neměl na to čas, v některých případech se však zeptal, zda by osoba zdravotně postižená nepotřebovala s něčím pomoci. Nikdy neodmítl těmto domácím pracovníkům pomoci, pokud o to byl požádán. Svědek si nevybavuje, že by domácím pracovníkům dával podepisovat dokumenty. Název dokumentu výkaz realizované činnosti mu není cizí, ale neví, na co byl používán. Nevybavuje si, že by takový dokument předkládal k podpisu domácím pracovníkům bianco.

68. Svědek potvrdil, že byl povinen na týdenní bázi konat porady ve společnosti, ze kterých se pořizoval zápis a ten se zasílal vedení společnosti. Vedení společnosti rovněž firmu navštěvovalo v jejím sídle, některé záležitosti se konzultovaly telefonicky. Do sídla společnosti dojížděl obžalovaný M. Č. společně s obžalovanou Š. A. na pravidelné kontroly, a to zhruba jednou měsíčně. Svědek byl i přítomen tomu, kdy obžalovaný M. Č. úkoloval obžalovanou Š. A.. Během předmětných kontrol na středisku proběhla krátká porada s osobami na dílně, kterou vedl obžalovaný M. Č., tento rovněž prováděl kontrolu hospodaření střediska, vč. účetní evidence, přijatých faktur a dalších evidencí s tím spojených, neboť středisko neprosperovalo. Byl kladen důraz na účast v různých výběrových řízeních, získávání nových zakázek, neboť zakázek byl nedostatek, práce nebyla a zakázky nebyly dobře finančně hodnocené. Svědek doplnil, že si nevybavuje, že by mu v průběhu doby i přes špatnou finanční situaci střediska byl dán pokyn ze strany vedení společnosti ke snížení personálních nákladů, např. formou propouštění domácích pracovníků. Svědek sám jezdil jednou měsíčně na provozní porady do xxx. Uvedených porad se účastnili kolegové, kteří působili v dalších firmách obžalovaného M. V.. Na poradách byli vždy přítomni obžalovaní M. Č. a M. V.. Zápisy z porad pořizovala pravděpodobně obžalovaná Š. A.. Na poradách bylo řešeno, čím konkrétně se jednotlivé společnosti zabývají, jaké problémy řeší, v jaké oblasti se jim naopak daří. Pokud se jedná o osoby zdravotně postižené, řešila se náplň jejich práce. Zda byly zmiňovány konkrétní počty osob zdravotně postižených, si svědek nevybavuje. Svědek měl informace o tom, jak fungují jiná střediska, neboť to bylo předmětem porad. Nicméně blíže se o to nezajímal. Poté, co byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, svědek potvrdil, že je pravdou část jeho výpovědi, kde uvedl, že porady vypadaly tak, že každý z manažerů středisek od obžalovaných M. V. a M. Č. dostal slovo a všechny přítomné seznámil s tím, kolik má středisko zaměstnaných osob zdravotně postižených, řešila se výše fakturace za provedené zakázky, tržby z prodeje za výrobky od osob zdravotně postižených, příspěvky nadaci, počet poskytnutých služeb a jaké služby byly poskytnuty. Rovněž se řešilo, jestli je společnost, co se týká peněz v kladném či záporném ekonomickém výsledku. Na pravidelné porady do Prahy vozil svědek výrobky, které se vyráběly v jeho středisku, část výrobků rovněž prodával na trzích. Jednalo se o sobotní dopolední trhy, kdy za tímto účelem obdržel skládací prodejní stánek z centrály společnosti. Na takové prodejní akci byl zhruba 2x až 3x, kdy výdělek z takové akce činil v řádech desítek tisíc Kč.

69. Svědek vyplňoval dokument hlášení střediska, který předkládal elektronicky vedení společnosti, zná i dokument bilance, ale tento nikdy nevyhotovoval. Na počátku byl ohledně příslušné dokumentace proškolen, jednak obžalovaným M. Č. a možná i obžalovanou Š. A., kdy tato byla pravou rukou obžalovaného M. Č.. Dokument hlášení střediska vyplňoval svědek sám s tím, že se jednalo o souhrn toho, co se ve společnosti za daný měsíc odehrálo. Údaje uvedené v hlášení střediska odpovídaly skutečnosti, rozhodně by si nedovolil, jakýmkoliv způsobem tyto údaje zkreslovat. Hlášení střediska se předávalo buď obžalovanému M. Č. nebo obžalované Š. A.. Pokud si nevěděl rady s vyplněním konkrétní dokumentace, obrátil se na obžalovanou Š. A., která mu poradila. Mohlo se stát, že mu byly tyto dokumenty vráceny zpět, aby je přepracoval, příp. mu s jejich vyhotovením pomohl někdo z kolegů, ale takovou situaci si svědek nevybavuje. Pokud je v hlášení střediska uvedeno ZTP 143, THP 2 a šicí dílna 15, jedná se o počty zaměstnanců, kteří byli v daném měsíci ve společnosti zaměstnáni, kdy zkratka THP znamená technickohospodářský pracovník. Jeden z těchto pracovníků byl svědek, druhým byla možná paní M. Pokud v hlášení střediska jsou vyjmenovány osoby a služby, které jim byly poskytnuty, jedná se o činnost, která byla během měsíce vykonána. Pokud se jedná o bilanci střediska, k tomu svědek uvedl, že on je nevyplňoval. Je možné, že je vyplňovala paní M.. Neví tudíž, co znamená položka investor či produkt ZTP a číslo. Svědek potvrdil, že je pravdivé jeho vyjádření z přípravného řízení, kdy uváděl, že bilance střediska byla předkládána obžalovanému M. Č. na měsíční poradě. Uvedenou tabulku bilance vyplňoval společně s obžalovanou M. Š., a to tak, že svědek přinesl obžalované řadu dokumentů a ona následně vkládala data do systému, přičemž jejím výsledkem práce byla tabulka, která se následně postoupila obžalovanému M. Č. Pokud, tedy v řízení před soudem uváděl, že tabulku mohla vyplňovat i paní M., jednalo se o nesprávnou úvahu.

70. Svědek potvrdil, že za společnost byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy tyto žádosti připravoval obžalovaný M. Č. ve spolupráci s obžalovanou Š. A.. Podklady pro uvedené žádosti svědek nepřipravoval, v jednom či dvou případech předmětné žádosti odvezl na úřad práce, nebyl však kompetentní uvedené žádosti schvalovat. Následně připustil, že podklady nutné pro vyhotovování žádostí o příspěvky předával obžalovanému M. Č. dle jeho požadavku osobně. A poté, co byla soudem předložena část výpovědi svědka z přípravného řízení, potvrdil, že je pravdou, co tehdy uváděl, a to, že podklady pro vyplnění žádostí se shromažďovaly u paní M., přičemž na základě těchto dokumentů vyplňovala paní M. předmětnou žádost, kterou následně předkládala ke kontrole obžalovanému M. Č., který kontrolu prováděl osobně a kvůli které jezdila paní M. do xxx. V rámci této kontroly korigoval obžalovaný M. Č. obsah žádosti, následně se žádost vytiskla a podala. Pokud se jedná o příspěvky, které společnosti byly vypláceny na základě žádostí o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených, těmito informacemi nedisponoval, jednalo se o záležitosti vedení společnosti a jejich jednatelů.

71. Svědek uvedl, že ekonomická situace střediska nebyla dobrá, společnost v podstatě bojovala o přežití. Svědek neměl k dispozici účetní podklady ani rozvahu, pročež nevěděl, jak si společnost stojí. Svědek se snažil, aby na bankovním účtu společnosti byly finanční prostředky na výplaty pracovníků, pročež žádal vedení společnosti, aby měl dostatek finančních prostředků na výplatu mezd. Nicméně se domnívá, že zpočátku společnost obžalovaný M. V. musel dotovat, zaplatit nedoplatky na zdravotním a sociálním pojištění. Ani následně nebyla situace příliš dobrá. Domnívá se, že později se situace částečně zlepšila díky náhradnímu plnění, ale zda společnost konkrétní zakázky získala či nikoliv, svědek neví. Svědek doplnil, že důvodem jeho odchodu ze společnosti byla nespokojenost vedení s prací, kterou odváděl. Rovněž on se necítil ve společnosti dobře. Svědek nezpracovával účetnictví, pouze vystavoval faktury v rámci konkrétního počítačového programu. Obžalované M. Š. předkládal faktury, složenky, které se týkaly provozu společnosti, kdy obžalovaná je následně kontrolovala, zda jsou uvedené dokumenty v pořádku tak, aby nebyly v účetnictví společnosti vedeny nesprávné položky. Společnost měla bankovní účet u několika bankovních ústavů. K některým účtům měl svědek dispoziční oprávnění, včetně internetového bankovnictví, nicméně nevybavuje si, že by disponoval výpisy z bankovních účtů, že by mu bylo známo, jaké částky byly na bankovní účty připsány. Svědek připustil, že ve vztahu na jeho společnost mohl existovat další bankovní účet, o němž nevěděl.

72. Pokud v přípravném řízení svědek uváděl, že sídlo společnosti bylo přesunuto do Prahy, prostě obžalovaní Č. s V. řekli, že se to změní, tak se to změnilo, pak je to pravdou.

73. Závěrem k výpovědi svědka J. H. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 12. 8. 2014 a dne 27. 7. 2015 (viz č.l. 19.855 a následující, sv. 92), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal, přičemž s ohledem na časový odstup od předmětného jednání si v přípravném řízení uváděné skutečnosti vybavoval lépe, než v rámci řízení předem soudem.

74. **Svědkyně K. S.** uvedla, že zná obžalovaného M. V. od roku 2007, kdy jí zemřel manžel při výkonu povolání jako řidič kamionu. Byla tehdy oslovena nadací obžalovaného, která pomáhala finančně jejím dětem. Následně jí obžalovaný M. V. nabídl práci v administrativě ve společnosti Lxxx xxxy, s.r.o., později Lxxx xxxr, s.r.o., i přesto, že svědkyně nemá maturitu. Později vedení chtělo otevřít v Jihlavě prádelnu jako chráněnou dílnu. Svědkyně měla najít odpovídající prostory, což trvalo delší dobu, neboť se svědkyně vše učila, neuměla ani pracovat s počítačem. Konkrétní prostor v Jihlavě sice našla, nicméně finančně se ukázal tento nápad jako značně náročný na realizaci. Svědkyně následně ze společnosti odešla a neví, jak celý projekt pokračoval dál. Svědkyně byla vedena ve společnosti jako manažerka. Kromě obžalovaného M. V. byla svědkyně v kontaktu s obžalovaným M. Č., kterému byla bezprostředně podřízena, a obžalovanou Š. A., se kterou řešila různé záležitosti

ohledně společnosti, rovněž poznala na fotografii obžalovanou M. Š.. Obžalovaného A. M. nezná. Svědkyně výslovně uvedla, že nebyla nikdy v kontaktu jednatelem společnosti, žádná taková osoba jí nedávala pokyny k výkonu práce. Ve společnosti byla zaměstnána xxx K., která řešila dokumentaci, a koordinátorka M. H.. Dále byly ve společnosti zaměstnány desítky osob zdravotně postižených, přesný počet svědkyně neví. Tyto osoby zdravotně postižené pracovaly zejména doma jako domácí pracovníci. Zhruba 4 až 5 osob pracovalo v dílně, kde se vyráběly keramické medaile pro cyklistický závod, který se jezdí v Jihlavě. Svědkyně neví, zda s vedením společnosti, pro kterou byly keramické medaile vyráběny, byla sepsána písemná smlouva o spolupráci, zda s kýmkoliv jednala ohledně toho, jak mají medaile vypadat, svědkyně nevěděla, zda za vyrobené medaile společnost fakturovala, jaká byla cena medaile, či jaký příjem výroba medailí do pokladny společnosti nesla. Pokud se jedná o další obchodní činnost společnosti Lxxx xxxr s.r.o., svědkyně uvedla, že se vyráběla přání. Rovněž zde byla zaměstnána paní, která háčkovaná a dělala ruční práce. Svědkyně uvedla, že záleželo na tom, co kdo uměl, to tvořil. Svědkyně měla dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu společnosti vedenému u banky v Jihlavě, kam byly zasílány finanční prostředky na výplatu mezd. Na uvedeném účtu nebyly žádné finanční prostředky, na tento účet byly připisovány pouze finanční prostředky na výplatu mezd, příp. na nákup materiálu. Žádné vyšší částky na bankovním účtu vedeny nebyly, finanční prostředky na provoz společnosti svědkyně dostávala z Prahy. Zda společnost Lxxx xxxr, s.r.o. disponovala dalšími bankovními účty, svědkyně neví. Rovněž není schopna říci, jaké byly měsíční příjmy společnosti. Výrobky, které byly ve společnosti vyráběny, byly prodávány na trzích, příp. se vyměňovaly s dalšími středisky. Výrobky odvážela svědkyně do Prahy, není jí však známo, co se následně s těmito výrobky dělo. Pokud se jedná o tržbu z trhů, jednalo se o malé částky, prodávaly se drobnosti za částku 20 Kč – 30 Kč. Za společnost byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, tyto však nevyplňovala, připustila, že je možné, že dokládala určité podklady k předmětným žádostem. Rovněž je možné, že žádosti řešila personalistka K., příp. i společně s obžalovanou Š. A..

75. O náboru nových zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených do společnosti bylo rozhodováno v Praze, kdy do společnosti byla zaslána e-mailová zpráva ohledně možnosti nového náborů, možná od obžalovaného M. Č., možná od obžalované Š. A.. Nábor probíhal na základě inzerátu, který zadával pravděpodobně někdo z Prahy. Přijímací pohovory na počátku vedla obžalovaná Š. A., později personalistka K.. Zpočátku některé přijímací pohovory vedla i svědkyně R. S. Zájemcům bylo sdělováno, že budou z domova vykonávat práci, kterou zvládnou. Svědkyně uvedla, že se osobám zdravotně postiženým dávaly k výrobě přání, kdy bylo již na úvodním pohovoru vidět, zda konkrétní osoba má či nemá problémy něco stříhat. Pokud se jedná o konkrétní pokyny k výrobě přání, toto řešila koordinátorka, která měla pro konkrétní osoby zdravotně postižené práci připravenu v obálkách a současně jim vysvětlovala, jak práci vykonávat a kontrolovala provedení odvedené práce. Pokud se stalo, že odvedená práce byla nepoužitelná, pak se zkusila osobě zdravotně postižené dát práce jiná. Pokud se jedná o množství práce, která byla osobám zdravotně postiženým zadávána, mohlo se jednat o 5 nebo 10 přání na měsíc. Práce se osobám zdravotně postiženým zadávala tak, aby neměly obavy, že práci nezvládnou. Svědkyně uvedla, že zájemcům o práci bylo sdělováno, že jim bude vyplácen plat ve výši cca 5 000 Kč hrubého měsíčně, což znamenalo zhruba 3 000 Kč čistého měsíčně. Všem osobám se vyplácela stejná mzda, neboť se jim dávalo stejné množství práce. Svědkyně potvrdila, že v rámci přípravného řízení vypovídala pravdu, když uváděla, že při pohovorech, kterých se rovněž účastnila, bylo lidem naznačeno, že jejich mzda bude 2 000 Kč s tím, že od nich bude požadována minimální práce. Když tyto podmínky osoby akceptovaly, tak už do toho šly s tím, že to tak prostě bude. Nicméně dnes si již tyto okolnosti blíže nevybavuje. Současně uvedla, že zpočátku některé domácí pracovníky sama navštěvovala, jednalo se spíše o její volný čas. Pokud konkrétního domácího pracovníka navštívila, pak mu přivezla i práci. Materiál, který byl rozvážen osobám zdravotně postiženým domů k výrobě přání, nakupovala svědkyně, faktury za nákup materiálu zasílala do Prahy, aby byly vloženy do účetnictví. Svědkyně dále uvedla, že je možné, že zpočátku vyplácela i mzdy domácím pracovníkům, které připravovala personalistka K., později již mzdy

osobám zdravotně postiženým v pozici domácích pracovníků rozvážela koordinátorka. Svědkyně potvrdila, že se vyplácela částka 2 000 Kč až 3 000 Kč osobám zdravotně postiženým, přičemž na výplatní pásce byla částka vyšší. Svědkyně nebyla schopna vysvětlit, co přesně čítal rozdíl mezi částkou uvedenou na výplatní pásce a částkou, která byla zaměstnancům fakticky vyplácena. Před tím, než byla zaměstnána ve společnosti xxx K., která připravovala mzdy, tak svědkyně otázku mezd řešila s obžalovanou Š. A. či obžalovaným M. Č.. Svědkyně uvedla, že mzdy byly osobám zdravotně postiženým vypláceny v hotovosti. Při výplatě mezd zaměstnanci podepisovali čestné prohlášení, přičemž částka uvedená v čestném prohlášení u některých zaměstnanců na pozici domácích pracovníků odpovídala, u některých nikoliv. Svědkyně potvrdila, že některé osoby podepisovaly převzetí vyšší částky, nicméně byla jim vyplácena částka nižší. Tyto zaměstnanci však byli rádi, že mají vůbec práci. Svědkyně uvedla, že o tom, že osoby zdravotně postižené mají podepisovat čestné prohlášení, ve kterém se uvádí, že přebírají částku ve výši 5 847 Kč, bylo rozhodnuto v Praze, přičemž takovéto pokyny přicházely většinou od obžalované Š. A.. Současně potvrdila, že je pravdou to, co uváděla v rámci přípravného řízení, a to že existoval případ, kdy se zaměstnanec domáhal vyplacení rozdílu mezi tím, co mu bylo skutečně vypláceno, a tím, jaká částka byla uváděna na jeho výplatní pásce. Tento případ řešila obžalovaná Š. A. v sídle společnosti se stěžovatelem odděleně. Svědkyně se domnívá, že to byl jediný případ, který se ve společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. řešil. Výsledek jednání není svědkyni znám. Svědkyně uvedla, že si nevybavuje, zda osobám byly nabízeny služby již při pohovorech, nicméně koordinátorka, svědkyně M. H., služby poskytovala. Jednalo se o odvoz k lékaři, na nákup, možná i úklid, což si svědkyně již blíže nevybavuje. Svědkyně M. H. služby osobám zdravotně postiženým nabízela, když jim přivážela práci. Koordinátorka s osobami zdravotně postiženými byla spíše kamarádka, měla silné sociální cítění. O poskytování služeb se sepisovaly smlouvy o službách, kdy svědkyně si nevybavuje, jakým způsobem byly služby účtovány. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že každý domácí pracovník měl podepsanou smlouvu o poskytování služeb, nicméně blíže není schopna se k tomuto vyjádřit. Je možné, že někteří domácí pracovníci služby využívat nechtěli. Svědkyně doplnila, že osoby zdravotně postižené potvrzovaly formulář, kam se vypisovalo, jaké služby jim byly poskytnuty. Je možné, že v některých případech osoby zdravotně postižené podpisovaly formulář tzv. bianco. Svědkyně opakovaně upozornila na to, že nebyla školena jako manažerka, věci si správně nevybavuje.

76. Svědkyně pravidelně vyhotovovala písemnou zprávu o chodu společnosti, kdy údaje v této zprávě odpovídaly skutečnosti. V předmětné zprávě uváděla rovněž informace o počtu poskytnutých služeb, tyto čerpala z podkladů od xxx K. a z výkazů realizované činnosti. Pokud se jedná o údaje ohledně počtu poskytnutých služeb, které jsou uváděny v hlášeních, tyto byly uváděny podle skutečnosti pravdivě. Svědkyně rovněž vyplňovala bilanci střediska, kde vypisovala údaje ohledně výdajů, příjmů, cestovného, provozu střediska, údaje ohledně počtu zaměstnaných osob zdravotně postižených ve středisku. Svědkyně uvedla, že si nevybavuje, zda byly v bilancích uváděny také informace o dotacích. Potvrdila, že tyto bilance vyplňovala do tabulek, kdy ohledně vyplňování těchto dokumentů byla poučena v Praze, možná obžalovanou Š. A.. Svědkyně nebyla schopna blíže vysvětlit, co jednotlivé údaje v přehledu bilance znamenaly. Svědkyně jezdila každý měsíce na porady celého holdingu, kde byli přítomni i manažeři z jednotlivých středisek a dále obžalovaní M. Č., M. V. a Š. A.. Obžalovaná M. Š. se dle svědkyně porad neúčastnila, zápisy z porad vypracovávala obžalovaná Š. A.. Na poradě každý manažer přednesl hlášení střediska tak, aby bylo patrné, co každé středisko za měsíc vyrobilo, jaký je výnos z prodeje zboží na stáncích apod. Předtím než ze společnosti odešla, se na poradách řešila i legálnost výplat mezd osobám zdravotně postiženým. Nicméně svědkyně si podrobnosti nevybavuje. Svědkyně se zúčastnila i velké porady manažerů středisek v hotelu, kde všichni byli požádáni o vypnutí mobilních telefonů, včetně toho, že mají ze svých mobilních telefonů vyjmout baterky. Tento požadavek považovala za zvláštní, ostatně nebyla to jediná věc, která jí přišla ohledně chodu společností zvláštní, a proto se rozhodla ze společnosti odejít. Uvedla, že jí vadilo zejména to, že se nerozjela činnost prádelny.

77. Svědkyně potvrdila, že je pravdou, že ohledně výše vyplácených mezd může uvést, že výplata mezd do výše 2 000 Kč byla u všech společností stejná, a to u těch, které zaměstnávaly osoby zdravotně postižené. Mzdy byly běžně probírány na měsíčních poradách manažerů. „Prostě to bylo tak, že nám manažerům bylo na poradě řečeno, že osoby zdravotně postižené budou brát 2000, bylo nám řečeno, jakým způsobem to těm invalidům máme vysvětlovat." Svědkyně potvrdila, že takto systém fungoval v jiných střediscích již v době, kdy ona nastoupila do společnosti Lxxx xxxr s.r.o. Dále svědkyně sdělila, že byla řada dokumentů, které byly ve společnosti podepsány bianco.

78. Závěrem k výpovědi svědkyně K. S. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 7. 10. 2014 a ze dne 10. 8. 2015 (viz č.l. 20.243 a následující, sv. 95), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

79. **Svědkyně M. H.** k věci uvedla, že zná obžalovanou Š. A. a obžalovaného M. Č.. Do zaměstnání ve společnosti jí přijímal obžalovaný M. V., nicméně následně hovořila o obžalovaném M. Č.. Svědkyně uvedla, že neví, co bylo náplní práce obžalované Š. A., nicméně tato potvrzovala pro úřad práce přijetí svědkyně do zaměstnání, neboť svědkyně nastupovala do uvedeného zaměstnání z úřadu práce. Ve společnosti pracovala i obžalovaná M. Š., ale její pracovní zařazení nezná. Jméno obžalovaného A. M. nezná, ani jí nic neříká označení investor. Svědkyně byla přijata do společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., nicméně pracovala pro společnost Lxxx xxxr, s.r.o. Na žádné společné porady nejezdila, nicméně bylo jí známo, že v celém holdingu je zapojeno více středisek, která se nacházela v různých městech. Svědkyně byla zaměstnána na pozici koordinátorky, kdy měla na starosti osoby zdravotně postižené, jímž poskytovala služby v podobě odvozu do lázní, na nákupy, na masáže. Ve společnosti pracovaly tři zdravé osoby jako zaměstnanci a dále osoby zdravotně postižené. Neví, kdo byl jednatelem společnosti, její nadřízenou byla svědkyně K. S., která byla manažerkou společnosti a rovněž dávala svědkyni pokyny pro výkon její práce. Dále zde byla zaměstnána osoba jménem P., která měla na starosti příjem nových zaměstnanců. Ve společnosti bylo zaměstnáno zhruba 200 osob zdravotně postižených, cca 10 – 20 osob zdravotně postižených bylo zaměstnáno v chráněné dílně, kde se různě střídaly. Ostatní osoby zdravotně postižené pracovaly jako domácí pracovníci. V chráněné dílně se vyráběla různá přání, rovněž výrobky z hlíny. Svědkyně však neměla chráněnou dílnu na starosti, starala se o osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků, kdy ve společnosti byla jako koordinátorka zaměstnána sama, později jí pomáhal ještě jeden člověk z řad osob zdravotně postižených. Svědkyně ve společnosti pracovala na plný pracovní úvazek, některé dny trávila v kanceláři. V kanceláři připravovala věci pro domácí pracovníky, jednalo se zejména o materiál, papíry, ze kterých se stříhala přání. Svědkyně chystala materiál pro zhruba 200 domácích pracovníků, což bylo značně časově náročné, rovněž jezdila nakupovat materiál, ze kterého osoby zdravotně postižené výrobky vyráběly. Svědkyně měla na starosti dále rozvozy osob k lékařům, do lázní, do obchodů, na masáže. Pokud se jedná o masáže, zaměstnanec z řad domácích pracovníků poskytoval masáže dalším osobám zdravotně postiženým, kdy svědkyně tam osoby zdravotně postižené vozila jednou, maximálně dvakrát týdně, a to vždy 4 osoby najednou. V rámci služeb svědkyně poskytovala podporu v podobě společného povídání, kdy jí bylo známo, že osoby zdravotně postižené měly často problémy se zády, různé psychické potíže. Poskytovala i psychologickou podporu, kdy je dle svého vyjádření proškolena v oblasti sociálních služeb. Svědkyně nebyla schopna uvést, jak často poskytovala služby uvedeným osobám, ani nebyla schopna upřesnit, kolik času trávila v kanceláři, kolik času případně trávila na cestě a poskytováním služeb osobám zdravotně postiženým. Uvedla, že služby si osoby zdravotně postižené u svědkyně objednávaly, a to většinou v okamžiku, kdy svědkyně aktuálně nějakou službu dané osobě poskytovala. Svědkyně se domnívá, že vedla evidenci poskytnutých služeb, kterou předávala manažerce, svědkyni K. S., která jí nabádala, aby služeb bylo poskytnuto co možná nejvíce. Svědkyně uvedla, že uvedená práce byla občas peklo, byla stále na cestách, někdy poskytovala službu i o víkendu. Nicméně za to jí žádné příplatky vypláceny nebyly. Občas se

stávalo, že za osobami zdravotně postiženými nedorazila, byť byla domluvena, že dojede. Svědkyně výslovně uvedla, že vzhledem k počtu osob, které byly jako osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků ve společnosti zaměstnány, nebylo možné se se všemi osobami zdravotně postiženými za jeden měsíc vidět. Byly zde přítomny osoby, které neměly o poskytování služeb zájem. Svědkyně nebyla schopna se vyjádřit k tomu, jakým způsobem a kdy byly osobám zdravotně postiženým nabízeny předmětné služby. Svědkyně neví, zda osoby zdravotně postižené podepisovaly smlouvy o poskytování služeb, neví, zda existovaly ceníky služeb. Domnívá se, že za poskytování služeb osoby zdravotně postižené žádné částky neplatily, bylo to součástí jejich zaměstnání. Svědkyně uvedla, že mohla měsíčně služby poskytnout zhruba 20 osobám zdravotně postiženým v podobě odvozu na masáž a zhruba 20 osobám v podobě odvozu k lékaři. Některé osoby také služby využívaly opakovaně. Svědkyně domácím pracovníkům rozvážela práci, kdy pro každou osobu zdravotně postiženou práci měla. Typově se jednalo o výrobu přání, na která se lepily kytičky, tato přání se vyráběla průběžně celý rok. Všechny osoby zdravotně postižené byly schopny tuto práci vykonávat. Množství vyrobených přání od jedné osoby zdravotně postižených se vešlo do obálky, přičemž svědkyně není schopna se vyjádřit k tomu, kolik času denně na uvedené práci osoby zdravotně postižené trávily. Svědkyně uvedla, že uvedená přání spolu s výrobky z hlíny, příp. svíčkami, se následně prodávaly na trzích, v Jihlavě se trh koná jednou měsíčně, občas jezdili do jiných měst. Výrobky se prodávaly za nízkou cenu, avšak jakou částku si za jeden prodejní den na trhu mohla společnost vydělat, svědkyně nebyla schopna upřesnit. Svědkyně osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků rovněž vyplácela mzdu, a to v hotovosti. Částka, která ji v hotovosti byla předána paní P. k výplatě osobám zdravotně postiženým, byla připravena pro jednotlivé osoby v obálkách. Svědkyně následně připustila, že někdy dostávala jednotnou částku, kterou následně vyplácela jednotlivým osobám zdravotně postiženým a v některých případech společně s kolegyní sáčkovala výplaty pro jednotlivé osoby zdravotně postižené. Pokud se jedná o ukládání konkrétní částky do sáčku, uvedla, že se domnívá, že tato souhlasila s výplatní páskou. Osoby zdravotně postižené následně potvrzovaly, že si převzaly předmětné finanční prostředky, kdy svědkyně jim předávala i výplatní pásky. Pokud se jedná o konkrétní částku, kterou vyplácela konkrétním osobám, svědkyně uvedla, že se jednalo o různé částky, přičemž mzda byla vyplácena podle počtu přání, které osoby vyrobily. Zda svědkyně předkládala osobám zdravotně postiženým k podpisu čestná prohlášení, si nevybavuje, uvedla, že vyplňovala výkaz realizovaných činností, nicméně zda tento potvrzovaly osoby zdravotně postižené, neví. Svědkyni byl předložen soupis (viz č.l. 20.328, sv. 94), ke kterému svědkyně uvedla, že se jedná o výkaz služeb, které v daném měsíci poskytla. Pokud celý jeden týden není vyplněn, znamená to, že v uvedeném týdnu neposkytla žádnou službu. Svědkyně potvrdila, že soupis služeb uvedených v daném dokumentu odpovídá skutečnosti, stejně jako jména osob, která jsou zde uvedená a kterým byla poskytnuta služba. Pokud se jedná o poznámku v soupisu M. H. 7+17, svědkyně nebyla schopna uvést, co tato znamená. Pokud je uvedeno v soupisu K. N. 3x rozvoz výplat, služby, jedná se o osobu, která jí pomáhala s prací koordinátorky, v případě osoby L. V. 1x ostatní prodej, jedná se o osobu, která chodila do chráněné dílny a rovněž pomáhala při prodeji výrobků. Svědkyně uvedla, že žádné jiné dokumenty za středisko Lxxx xxxr, s.r.o. nevyplňovala. O žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených svědkyně nic neví. Svědkyně neví, zda středisko disponovalo vlastním bankovním účtem. Svědkyně se domnívá, že středisko nebylo schopno si na sebe vydělat. Jakým způsobem byl tedy zajišťován finanční chod střediska, jí není známo. Svědkyně nebyla schopna se blíže vyjádřit k čestnému prohlášení (viz č.l. 20.316, sv. 94), které ji bylo předloženo. Domnívá se, že tento dokument obdržela od manažerky společnosti svědkyně K. S. či zmiňované P. Svědkyně potvrdila, že je pravdou to, co uvedla v rámci přípravného řízení, a to, že lidem bylo vysvětleno, že je třeba hradit provoz firmy a z toho důvodu jim bude vyplácena nižší mzda a dále, že mohou čerpat služby, které se z těchto peněz hradí, někdo tyto služby využil, někdo ne, přičemž předmětnou písemnost zaměstnanci podepisovali v době výplat. Doplnila, že uvedené informace se dozvěděla od xxx společnosti P. Pokud se jedná o srážky ze mzdy, které byly evidovány na jednotlivých výplatních páskách, svědkyně uvedla, že nikdo z osob zdravotně postižených s ní tyto

srážky neprobíral, nežádal vysvětlení. Svědkyni bylo sděleno, když nastoupila do společnosti, že je třeba hradit kanceláře a ostatní věci na provoz společnosti, což jí připadalo logické. Pokud byl svědkyni předložen výkaz realizovaných činností, který nebyl vyplněn, ale byl podepsán, k tomu svědkyně uvedla, že neví, jak se to mohl stát. Domnívá se, že tento dokument vozila osobě, které vykonávala konkrétní službu. Jak je možné, že dokument je nevyplněný, neví. Je možné, že některý z formulářů jí byl vyplňován až ex post. Pokud v rámci přípravného řízení svědkyně uváděla, že uvedený formulář zaměstnanec podepsal a teprve dodatečně do tohoto formuláře vyplňovala svědkyně potřebné údaje s tím že, co se týká podpisu, jedná se vždy o pravý podpis konkrétní osoby. K tomu svědkyně sdělila, že pokud tak vypovídala na policii, uváděla pravdu. Svědkyni bylo známo, že existují i další společnosti, např. v Brně či Ostravě, spadající pod stejné vedení, ale nepřicházela s nimi do žádného kontaktu. Nevybavuje si, že by byla přítomna přijímacím pohovorům. S osobami přicházela do kontaktu až poté, co byly do zaměstnání přijaty. Svědkyně dále potvrdila, že jí není známo, zda bylo možné, aby ve společnosti byla zaměstnána osoba zdravotně postižená jako domácí pracovník a neměla sepsanou smlouvu o poskytování služeb, ale ví, že některé osoby zdravotně postižené o poskytování služeb neměly zájem. Smlouvu o provozování služeb pro rodinu a domácnostem zná, tuto podepisovala za společnost svědkyně K. S.. Svědkyně potvrdila, že je pravdou, že P. po určitou dobu nesměla nabírat další osoby zdravotně postižené, což bylo vysvětleno tak, že peníze, které se jim strhnou, jsou určeny na hrazení nabízených služeb a dále na chod kanceláře, resp. celé společnosti.

80. Závěrem k výpovědi svědkyně M. H. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 21. 1. 2015 (viz č.l. 20.309, sv. 94), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

81. **Svědek J. K.** k věci uvedl, že zná osoby obžalovaných M. V. a M. Č., kteří vlastnili obžalované společnosti, obžalovaná Š. A. měla na starosti kontrolní činnost v rámci společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. a obžalovaná M. Š. byla rovněž součástí společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. Pokud se jedná o obžalovaného A. M., domnívá se, že se jednalo o firemního právníka. Svědek byl původně vlastníkem společnosti Pxxx xxxl s.r.o., následně ji převedl na obžalovaného M. V., který jej požádal, zda by mohl i nadále ve společnosti pracovat, neboť zná oblast Přelouče. Svědek upřesnil, že k převodu společnosti přistoupil proto, že již nechtěl zajišťovat pro společnost Pxxx xxxl s.r.o. dotace, jednat se státní správou, a proto společnost převedl na nového vlastníka za částku ve výši 2 000 000 Kč. Při hledání vhodného zájemce o odprodej společnosti mu pomohla jeho matka, které pracovala v předmětné době jako xxx Úxxx xxx xxxch. Byť byl svědek z práce ve společnosti unaven, jak uvedl, souhlasil s tím, že bude ve firmě i nadále pracovat, zajišťovat zakázky pro šicí a kompletační dílnu jako vedoucí výroby, později se stal manažerem střediskem. O dvě dílny se svědek staral společně se svojí manželkou, svědkyní P. K.. Svědek upřesnil, že ohledně prodeje společnosti jednal s obžalovaným M. V., následně došlo ke změnám na postech jednatelů společnosti a více jednal o chodu společnosti s obžalovaným M. Č., s obžalovaným M. V. se potkával čas od času v Praze, kde hovořili o fungování společnosti a spokojenosti zaměstnanců. Svědek si vybavil, že na dveřích společnosti byl jako jednatel uveden svědek M. G., nicméně s tímto se potkal dvakrát, kdy spolu jednali ohledně společnosti, jednateli nepředával hlášení o chodu střediska, tento se neúčastnil porad, ani s ním neprobíhala komunikace prostřednictvím e-mailu či telefonu. I po změně na pozici jednatele společnost fungovala stále stejně. Svědek ohledně společnosti byl rovněž v kontaktu s obžalovanou Š. A., která kontrolovala pracovní smlouvy a složky zaměstnanců, a s obžalovanou M. Š., ta rovněž prováděla kontrolu ve středisku, a to několikrát i v rámci osobní návštěvy přímo v Přelouči. Ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. pracovali dva zdraví zaměstnanci, byl to svědek a jeho manželka, svědkyně P. K., ostatní zaměstnanci byli osoby zdravotně postižené, a to zhruba 20 – 25 zaměstnanců, z toho 10 zaměstnanců působilo na šicí dílně a 10 zaměstnanců v kompletační dílně v Přelouči, dalších zhruba 150 zaměstnanců byli domácí pracovníci. Počty domácích pracovníků se průběžně proměňovaly. Svědek J. K. byl

manažerem ve společnosti, jeho manželka, svědkyně P. K., měla na starosti personalistiku, vedla přijímací pohovory se zájemci z řad osob zdravotně postižených, někdy za účasti koordinátora pana P., a zajišťovala pracovněprávní dokumentaci. Sám svědek J. K. u úvodních pohovorů přítomen nebyl, nicméně uvedl, že při úvodním pohovoru byla zaměstnancům ukazována práce, kterou by vykonávali. Ne všichni zaměstnanci byli schopni práci zvládnout, neboť měli problémy s jemnou motorikou, což znamenalo, že nebyli schopni zabalit svíčku do celofánu, ale tito byli schopni stříhat kapsy z látky. Pokud souhlasili, že práci budou jako zaměstnanci vykonávat a budou za to mít minimální mzdu, pak jim bylo doporučováno, aby čerpali služby, které jim byly nabízeny. Jednalo se o odvozy k lékařům. Svědek uvedl, že v době náborů osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníkům pro tyto neměli žádnou práci, průběžně se domlouvali se společností Bellinda, aby tato jim dávala více práce a měli práci i pro domácí pracovníky. Svědek upřesnil, že nabírali zaměstnance na pozici domácích pracovníků, i když pro ně neměli žádnou práci z toho důvodu, že jim bylo na poradě vedení řečeno, že mají nabírat zaměstnance, aby tito byli ve společnosti připraveni pro práci. I v této době však zaměstnancům vypláceli mzdu. Průběžně se svědek domnívá, že již pro zaměstnance na pozici domácích pracovníků práci měli. Svědek nebyl schopen vysvětlit část své výpovědi z přípravného řízení, která byla čtena, kdy výslovně uváděl, že samozřejmě každý domácí pracovník práci neměl, i když práci neměl, tak mzdu samozřejmě dostával. Současně svědek výslovně uvedl, že nebylo možné zaměstnat osobu, která by měla sice o danou práci zájem, ale nebyla by zdravotně postižená, a to z toho důvodu, že by na takovou osobu nebyly dotace.

82. Osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníkům vykonávaly práci doma, a to pro společnost Bellinda a Evona skládaly prádlo do krabiček, část domácích pracovníků stříhala kapsy na montérky, neboť společnost využívala vyšívací a obšívací stroje. Domácí pracovníci také připravovali věci na trhy, vyráběli dřevěné výrobky, výrobky balili do celofánu, prodávali se i svíčky. Práci rozvážel koordinátor, pan P., který se o domácí pracovníky staral. Pokud koordinátor práci nestíhal, pak mu pomáhal i svědek J. K., zhruba 3x – 4x do měsíce, a to např. v situaci, kdy svědek P. vezl osobu zdravotně postiženou k lékaři. Pokud osoba zdravotně postižená na pozici domácího pracovníka měla práci hotovou, a to během zhruba dvou dnů, pro práci se zajelo a zavezla se práce nová, kdy pro práci jezdil většinou koordinátor. Kolik práce byly schopny osoby zdravotně postižené za dva dny udělat, svědek neví. Pokud byl dotazován svědek na konkrétní případ počtu svíček, které měli dle jeho tvrzení domácí pracovníci balit do celofánu a kolik takové práce byli schopni zrealizovat za dva dny, svědek uvedl, že to měl na starosti koordinátor P.. Řada zaměstnanců na pozici domácích pracovníků připravovala krabičky na vkládání spodního prádla pro společnost Bellinda. Kolik krabiček takový domácí pracovník byl schopen za jakou dobu vytvořit, svědek neví, to by věděl pan P.. Nicméně krabice vozil každý týden v pondělí nákladní automobil, jednalo se o desítky tisíc krabiček týdně. Jeden zaměstnanec měl tedy zkompletovat 100 krabiček denně, kdy tuto informaci sdělovali uchazečům o práci již během přijímacího pohovoru. Pokud zaměstnanec vyjádřil pochyby o tom, že je schopen práci vykonávat, potom pohovor ukončili, příp. se zaměstnancem ukončili pracovní poměr ve zkušební době. Kolik fakticky krabiček má za den složit osoba zdravotně postižená, určoval pan P.. Nicméně zaměstnanci nebyli zavázáni k žádné normě. Přesto svědek uvedl, že pokud nebyli schopni normu plnit, pak bylo nutné se s takovým zaměstnancem rozloučit, nicméně normy stanovoval pan P. a svědek neví, jaké fakticky byly. Koordinátor si práci řídil sám a svědek nezná způsob, jakým si práci řídil. V dohodách, resp. pracovní smlouvě byla uvedená norma, kolik by měl zaměstnanec čeho vyrobit. Takové dohody, vč. pracovní smlouvy a další pracovněprávní dokumentace, zaměstnanci podepisovali při nástupu do zaměstnání. Dále byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy uváděl, že osoby zdravotně postižené jako domácí pracovníci vyráběly pouze věci na trhy, zatímco v rámci řízení před soudem uváděl i další práce, které domácí pracovníci vykonávali, např. stříhali kapsy na montérky, obstřihávali výšivky, pak k tomu svědek uvedl, že uváděl v obou případech pravdu. Neví, jak přesně to v rámci přípravného řízení myslel, neboť tehdy byla situace v rámci výslechu emočně vypjatá.

83. Svědek J. K. měl na starosti zejména zajišťování práce pro šicí dílnu. Domácí pracovníci sice spadali ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. pod vedení svědka, ale fakticky se o ně staral pan P. jako koordinátor. K jeho osobě svědek uvedl, že tento byl zaměstnaný na půl úvazku ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. a na půl úvazku u společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. V rámci práce koordinátora se pan P. staral o zdravotně postižené zaměstnance, současně mu práci zadával také svědek J. K., když bylo zapotřebí, pomáhal koordinátor i s prací na chráněné dílně či dovážel práci od dodavatelů. Pokud se jedná o půl úvazek, který byl realizován pro společnost VXXX-XXXT, s.r.o., tak tato práce čítala péči o osoby zdravotně postižené, rozvoz práce, návštěvy zaměstnanců a provádění služeb, v podobě odvozu na nákupy, k lékařům, do lázní či do nemocnice. Pan P. rovněž rozvážel jednou měsíčně mzdy, kdy tyto také připravoval do výplatních sáčků. Práci domácím pracovníkům zavážel však pan P. víckrát do měsíce. K dotazu senátu nebyl svědek schopen vysvětlil, jakým způsobem koordinoval práci svého podřízeného pana P., když tento měl poloviční úvazek pro práci ve firmě Pxxx xxxl s.r.o. a poloviční úvazek pro práci ve společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. Pan P. zhruba před osmi lety zemřel, také on byl osobou zdravotně postiženou a měl zdravotní problémy, zejména s nohama, neboť trpěl cukrovkou. Pokyny ohledně výkonu práce předával koordinátorovi výhradně svědek J. K.. Pokud byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy k tomu vypovídal odlišně, svědek to vysvětlil tím, že pan P. vykonával poloviční úvazek pro společnost VXXX-XXXT, s.r.o., pročež jezdil na vlastní porady do Prahy, kde dostával pokyny, jak má postupovat.

84. Osoby zdravotně postižené pracovaly za minimální mzdu, kterou musely vždy obdržet. Při přijímacím pohovoru bylo uchazečům sdělováno, že budou pracovat za minimální mzdu s tím, že mají možnost využívat služby, které si musí předplatit. Pokud se jedná o sáčkování mezd a jejich přípravu k výplatě, tak toto chystal koordinátor pan P., v některých případech za pomoci svědkyně P. K.. Mzda byla vyplácena v hotovosti, osoby zdravotně postižené, kterým byly mzdy vypláceny panem P., podepisovaly výplatní sáčky, na kterých byla uvedena výše vyplacené mzdy, a to minimální mzda, jež také všichni zaměstnanci převzali. Svědek upřesnil k dotazu soudu, že osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků dostávaly minimální mzdu, ze které si zaplatily služby, pročež jím zůstávala částka ve výši 2 000 Kč. Pokud svědek v rámci přípravného řízení, kdy tato část výpovědi svědka byla čtena, výslovně uváděl, že byla osobám zdravotně postiženým vykazována minimální mzda, přesto skutečně pobíraly osoby zdravotně postižené na místech domácích pracovníků jen částku ve výši 2 000 Kč, k tomu svědek uvedl, že neví, proč tímto způsobem na policii vypovídal. Svědek nevěděl, zda současně byla uváděna i částka, kterou zaplatily na předplacené služby. Na výplatních páskách osob zdravotně postižených nebyly uváděny žádné srážky, částka uvedená na výplatní pásce byla osobám zdravotně postiženým vyplácena, přičemž z této částky si následně osoby zdravotně postižené předplácely služby. Finanční prostředky na mzdy byly do společnosti zasílány od vedení z Prahy. Svědek peníze vybral z bankovního účtu a předal panu P.. Koordinátor nikterak nepotvrzoval, že přebírá finanční prostředky, které mu svědek v hotovosti předával za účelem výplaty mezd osobám zdravotně postižených, neboť všichni zaměstnanci ve společnosti si navzájem důvěřovali. Jakým způsobem vedení v Praze vědělo, jaký finanční obnos má zaslat na výplaty osob zdravotně postižených do společnosti Pxxx xxxl s.r.o., svědek neví. Domnívá se, že to bylo podle počtu zaměstnanců, kteří dostávali minimální mzdu. Společnost disponovala jedním bankovním účtem v Komerční bance a.s., kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl svědek a jeho manželka. Na tento bankovní účet byly připisovány finanční prostředky na výplaty zaměstnanců. Rovněž na tento účet byly zasílány finanční prostředky za odvedenou práci.

85. Ve společnosti služby osobám zdravotně postiženým poskytoval výhradně koordinátor P., přičemž zaměstnanci služby koordinátorovi hradili v okamžiku, kdy tento jim vyplácel mzdy. U toho si zaměstnanci současně předpláceli služby. Cena jednotlivých služeb byla stanovena dle příslušného ceníku. Ten obsahoval přesně popsané položky a částku, za kterou je taková služba poskytována. Tento ceník byl osobám zdravotně postiženým ukazován při nástupu. Jaká byla cena jednotlivých

služeb, svědek neví, stejně jako to, zda docházelo k úpravě cen jednotlivých služeb, např. podle vzdálenosti či časové dotace takové služby. Svědek uvedl, že osoby zdravotně postižené věděly dopředu, kdy pojedou k lékaři nebo budou potřeba odvést, pročež si službu objednávaly dopředu u koordinátora. Službu předplácely dopředu bez ohledu na počet kilometrů, který byl následně najet. Svědek rovněž nevěděl, jak přesně se cena za služby vypočítávala, jakým způsobem docházelo k vyúčtování služeb, které byly předplaceny, neboť svědek sám účetnictví nevedl. Svědek k dotazu senátu uvedl, že finanční prostředky, které osoby zdravotně postižené zaplatily na předplacených službách, byly ukládány do pokladny společnosti. Jakým způsobem byly služby následně vyúčtovány, příp. byly platby zadokumentovány, mj. za situace, kdy osoba zdravotně postižená např. ukončila pracovní poměr ve společnosti, svědek nevěděl, neboť tomu nerozumí. Koordinátor P. předkládal osobám zdravotně postiženým potvrzení o tom, že služby zaplatily, zda naopak osoby zdravotně postižené potvrzovaly provedení služeb, svědek neví. Z finančních prostředků, které pan P. zanechal na pokladně za předplacené služby osobami zdravotně postiženými, čerpal koordinátor finanční prostředky na nákup materiálu na další výrobu a také na provoz osobního vozidla. Koordinátor byl schopen poskytnout až osm služeb za den, příp. do lázní osoby zdravotně postižené vezl o víkendu. Zda byly všechny služby skutečně realizovány, svědek neví, ale pan P. jej informoval o tom, že jsou služby hojně využívány, za osobami zdravotně postiženými jezdil každý den, nikdy si nestěžoval na to, že by měl moc práce, výjimečně za koordinátora zaskočil při poskytování služeb svědek J. K., a to když pan P. jel do Prahy. Svědek dále doplnil, že pan P. jej informoval o tom, že osoby zdravotně postižené jako zaměstnanci jsou spokojeny s poskytovanými službami. Svědek sám si žádné plošné šetření nečinil, může uvést pouze toliko, že pokud se s někým z osob zdravotně postižený dostal do kontaktu, pak si mu nikdo z těchto osob na prováděné služby nestěžoval. Služby nečerpaly osoby zdravotně postižené zaměstnané na chráněné dílně. Jakým způsobem byl koordinátor schopen poskytnout služby až 249 domácím pracovníkům, kteří byli ve společnosti vykazováni, měsíčně, svědek neví.

86. Společnost Pxxx xxxl s.r.o. žádala o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy na tyto příspěvky měla nárok. Žádosti připravovala účetní firma, a to dle podkladů, které jí předkládala svědkyně P. K.. Tyto žádosti se vozily do Prahy na kontrolu. V žádostech docházelo k opravám, ale svědek do tohoto nezasahoval. Pokud při kontrole žádosti v Praze zjistili, že v žádosti jsou chyby, bylo toto opraveno, žádosti podával na Úřadu práce v Pardubicích svědek osobně. Finanční prostředky z předmětných dotací byly připisovány na bankovní účet, který zřídilo vedení v Praze, ale svědek k tomuto bankovnímu účtu neměl žádný přístup. Svědek výslovně uvedl, že neví, z jakého důvodu finanční prostředky z příspěvků, o které jeho společnost žádala, nebyly připisovány na bankovní účet společnosti. Uvedl, že společnost Pxxx xxxl s.r.o. měla peníze z výrobní činnosti v Přelouči a na mzdy domácích pracovníků dostávala finanční prostředky z Prahy, pročež se o další finanční prostředky nezajímal.

87. Svědek pro porady vedení v Praze připravoval podklady v podobě bilancí, které zde prezentoval. V bilancích byly uváděny položky, které připravovaly účetní, byly tam informace o příjmech, výdajích společnosti, o provozních nákladech společnosti, vč. nákladů za osobní motorová vozidla. Informace uvedené v bilanci byly pravdivé, zasílal je do Prahy s tím, že pokud byla v bilanci chyba, tak tuto opravil a bilanci opětovně zavezl do Prahy. Dle svědka se v bilancích uváděly informace o příspěvcích na zaměstnávání osob zdravotně postižených, a to dle žádostí podávaných na příslušný úřad práce. Pokud se jedná o kolonku „investor (počet ZTPx500)“, svědek nebyl schopen tento údaj vysvětlit. Současně uvedl, že byl proškolen v tom, jak má bilance vyplňovat, obžalovanou M. Š.. Při problémech s vyplňováním bilancí se obracel na obžalovanou M. Š., která mu je pomáhala řešit. Kromě bilancí vytvářel svědek rovněž hlášení střediska, které prezentoval na poradě vedení. Svědkovi bylo předloženo konkrétní hlášení střediska za duben 2011 (viz č.l. 20.848, sv. 96), kdy svědek uvedl, že údaje, které byly v hlášení uváděny, odpovídaly skutečnosti. Pokud je v hlášení střediska uvedeno, že za měsíc bylo poskytnuto osm služeb, tak tuto informaci předával svědkovi koordinátor P. a svědek se domnívá, že se jednalo o počet služeb, které byly poskytnuty za týden,

ve kterém probíhala porada. Svědek nebyl schopen vysvětlit, kde byl evidován zbytek služeb, které byly poskytnuty v daném měsíci. K části výpovědi svědka z přípravného řízení, která byla čtena, a kdy svědek uváděl k dokumentu hlášení střediska duben 2011, že v tom hlášení byl uveden pravdivý počet skutečně vykonaných služeb, v tomto případě je to šest lidí, určitě se stalo i to, že některý měsíc nebyly poskytnuty dokonce žádné služby, svědek sdělil, že si toto nevybavuje, neví, jaká byla situace v daném měsíci. Svědek k dotazu soudu doplnil, že po určitou dobu kompletační dílna sídlila v Dolní Ředici, a to přímo v sídle společnosti Bellinda. V té době nezaváželi zboží do Přelouče, ale naopak vozili vlastní zaměstnance do společnosti Bellinda.

88. Porady v Praze se konaly každý měsíc, kdy byl přítomen za každé středisko jeden manažer, tzn. zhruba 16 osob. Dále se účastnili obžalovaní, a to Š. A., M. V. i M. Č., zda se účastnila i obžalovaná M. Š., neví. Manažeři na poradách prezentovali bilance, ze kterých vyplývalo, co konkrétní společnost za měsíc realizovala činnost, na poradách se řešilo, jakým způsobem vylepšit fungování společností, jak zajistit další práci, či účast na trzích, hovořilo se o zaměstnancích společností. Na základě informací z porad měl svědek přehled o tom, jak fungují ostatní společnosti, kdy jsou mu známy názvy společností Bxxx xxxe, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., Rxxx xxxc, s.r.o., Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o. On sám na poradě prezentoval i bilance a hlášení za společnost Sxxx xxxn, s.r.o. v Jičíně, které měl na starost formou kontroly, přičemž uvedené dokumenty zpracovával na základě podkladů, které mu byly předkládány. Na poradě v Praze byl rovněž domluven systém předplacení služeb osobami zdravotně postiženými, kdy se jednalo o bonus od společnosti, který je poskytován osobám zdravotně postiženým. Bonus spočíval v tom, že společnost měla osobní vozidlo, kterým mohla konkrétní osobu zdravotně postiženou na nákup dovést. V čem přesně spočíval tento bonus za situace, kdy osoba zdravotně postižená si tuto službu předplácela, nebyl svědek schopen soudu vysvětlit. Svědek rovněž potvrdil, že na poradě opakovaně utržil pokuty, a to mj. za to, že nepopřál jinému zaměstnanci k narozeninám. Svědek dále uvedl, že proběhla porada v Kolesách, kdy se jednalo o návštěvu střediska a jeho představení dalším manažerům. Svědek si nevybavuje, že by se na této poradě hovořilo o investorovi, vybavuje si jméno A. M., slyšel o něm, jeho funkci ve společnosti však neznal. K dotazu soudu svědek upřesnil, že na poradě v Kolesách byl představen obžalovaný A. M., a připustil, že je možné, že byl představen jako osoba, která má půjčovat finanční prostředky, tak jak o tom hovořil v rámci přípravného řízení. Svědek slyšel i o poradě, která se konala v pražském hotelu, nicméně této se nezúčastnil, pročež neví, co bylo předmětem porady. Svědek však potvrdil, že se zúčastnil porady, kdy bylo žádáno, aby všichni účastníci vypnuli mobilní telefony a vyňali baterky z mobilních telefonů. K tomu uvedl, že obžalovaný M. Č. všem přítomným vynadal, že se nevěnují průběhu porady a hrají si s mobilními telefony, pročež dostali všichni příkaz mobilní telefon vypnout, vyndat z nich baterky. Pokud to nebylo možné, musela konkrétní osoba nechat svůj mobilní telefon v jiné kanceláři.

89. Svědek potvrdil, že obžalovaní M. V. i M. Č. měli informace a přesnou představu o tom, kolik osob zdravotně postižených je v daném středisku zaměstnáno, neboť toto bylo výslovně uváděno v hlášení střediska. Rovněž věděli, že jsou osobám zdravotně postiženým vypláceny minimální mzdy, kdy osoby zdravotně postižené si předplácely služby a ty jsou následně vyúčtovávány. Pokud svědek v rámci přípravného řízení výslovně uváděl, že obžalovaní M. V. a M. Č. byli srozuměni s tím, že osoby zdravotně postižené pobírají nižší mzdu, tedy 2 000 Kč, tedy budou tyto osoby dostávat 2 000 Kč, to nebylo z jeho hlavy, ale to si rozhodli oni v Praze, zatímco v rámci řízení před soudem popisoval systém výplat odlišně, tedy tak, že osobám zdravotně postiženým byla vyplácena minimální mzda a z této si následně osoby zdravotně postižené předplácely služby, které jim byly vyúčtovávány, svědek uvedl, že toto neumí vysvětlit, je pravdou, že osobám zdravotně postiženým zůstávala částka 2 000 Kč, proč tento systém vysvětloval odlišně v rámci přípravného řízení a v rámci řízení před soudem, svědek neví.

90. Svědkovi byla předložena tabulka výplaty únor 2010 (viz č.l. 20.838 až 20.843, sv. 96), kdy k dotazu soudu svědek nebyl schopen vysvětlit obsah tabulky, ani proč mu tato byla zasílána emailem. Pokud

se jedná o částky uvedené v části základní mzda 5 000 nebo 6 000 svědek uvedl, že neví, zda se nejedná o minimální mzdu. Pokud se jedná o části mzda a celkem, kde jsou uvedeny částky 1 500 Kč nebo 2 000 Kč, svědek uvedl, že neví, co to znamená.

91. Pokud byl svědek dotazován k tomu, zda v minulosti řešil stížnosti někoho z osob zdravotně postižených na pozici domácího pracovníka ohledně toho, že mu nejsou vypláceny mzdy v řádné výši, viz např. dopis ze dne 17. 2. 2012 adresovaný společnosti Z. S., dopis ze dne 8. 8. 2012 od M. S. či e-mail od svědkyně P. K. ze dne 23. 9. 2011 ohledně L. T., svědek uvedl, že si nevzpomíná.

92. Závěrem k výpovědi svědka J. K. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 5. 9. 2014 a dne 12. 8. 2015 (viz č.l. 20.815 a následující, sv. 96), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu. Současně k tomu svědek uvedl, že přístup vyšetřovatele k jeho osobě byl tvrdší, když jej poprvé kontaktoval, následně uvedl, že vyšetřovatel fakticky hovořil telefonicky s jeho manželkou, svědkyní P. K. a nikoliv přímo se svědkem, této měl vyšetřovatel sdělit, že nebude problém, aby rozšířil vyšetřování o další dvě osoby. Svědek nebyl schopen se vyjádřit k tomu, kdy konkrétně uvedený hovor se svědkyní P. K. proběhl, když byl vyslýchán v rámci přípravného řízení celkem 3x, nebyl schopen ani přes opakované dotazy soudu upřesnit, kdy a v jaké formě byl vyvíjen nátlak přímo na jeho osobu. Současně uvedl, že stížnost na postup vyšetřovatele nepodával a připustil, že jednotlivým výslechům byli přítomni rovněž obhájci.

93. **Svědkyně P. K.** uvedla, že zná obžalované M. V. a M. Č., kteří od ní a jejího manžela, svědka J. K., odkoupili jejich společnost v Přelouči, a obžalované Š. A. a M. Š., které působily ve společnosti jako firemní inspektorky. Obžalovaného A. M. blíže nezná, viděla jej jednou. Svědkyně společně se svým manželem svědkem J. K. pracovala původně ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o., kdy provozovali chráněnou dílnu. Poté, co společnost převzal obžalovaný M. V., působila několik měsíců jako vedoucí této společnosti, po určitou dobu zastávala ve společnosti funkci personalistky a také vedoucí výroby. Z pozice vedoucí výroby zajišťovala práci pro zaměstnance, kteří byli zaměstnáni přímo ve firmě, a to buď v šicí, nebo kompletační dílně spodního prádla a punčochového zboží. Jména jednatelů společnosti nezná, nicméně ke změně na pozici jednatele sice došlo, ale společnost fungovala i nadále shodně. Nedostávala žádné pokyny od osoby jednatele společnosti, ale od svých nadřízených, obžalovaných M. V. a M. Č.. Kromě svědkyně a jejího manžela ve společnosti pracoval koordinátor, pan P.. Dále ve společnosti byly zaměstnány osoby zdravotně postižené, zhruba 20 až 24 osob zdravotně postižených pracovalo na dílně, ostatních cca 100 osob zdravotně postižených bylo zaměstnáno na pozici domácích pracovníků. Svědkyně připustila, že vyplňovala jmenné seznamy, které byly součástí žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Pokud v těchto seznamech bylo vykazováno i 249 osob zdravotně postižených, je možné, že takové množství osob zdravotně postižených ve společnosti bylo zaměstnáno. Tyto osoby dle svědkyně vykonávaly práci doma, kterou jim rozvážel koordinátor. Šikovnější domácí pracovníci vyráběli výrobky, které se následně prodávaly na trzích, např. v době Velikonoc se malovaly kraslice či háčkovala vajíčka, je možné, že také skládali krabičky pro Evonu či pracovali s artikly od Bellindy. Svědkyně si však nevybavuje, co za práci vykonávali domácí pracovníci, neboť tuto práci řídil jediný koordinátor ve společnosti, pan P., který byl rovněž vykazován jako osoba zdravotně postižená, měl řadu zdravotních problémů, vč. cukrovky a problémů s nohama, a již zemřel. Koordinátor měl na starosti rozvážení práce a mzdy domácím pracovníkům, poskytování služeb, Domnívá se, že ve stejný den, kdy rozvážel koordinátor mzdu, tak rozvážel i práci, aby si vše zjednodušil. Koordinátor rozhodoval o tom, jakou práci zaměstnancům přidělí. Koordinátor byl na půl úvazku zaměstnán u společnosti Pxxx xxxl s.r.o. a na půl úvazku byl zaměstnancem společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. Pokud se jedná o půl úvazek koordinátora pro společnost Pxxx xxxl s.r.o., pak tento kromě péče o domácí pracovníky, zajišťoval rovněž závoz materiálu od společnosti Bellinda či Evona pro chráněnou dílnu, pokud tento nemohla zajistit svědkyně či její manžel. Kromě všech výše uvedených úkolů pan P. jako

koordinátor rovněž vypomáhal na dílně, např. skládal krabičky na kompletační dílně. Svědkyně měla na starosti výhradně práci pro zaměstnance, kteří pracovali na chráněné dílně. Svědkyně uvedla, že na chráněné dílně zaměstnanci šili pracovní oděvy, svědkyně vystavovala faktury za odvedenou práci, jezdila do společnosti Evona, odkud vozila zboží. Nicméně práci na chráněné dílně si řídila vedoucí šicí a kompletační dílny. Svědkyně dále uvedla, že pokud na kompletační dílně zaměstnanci nestíhali svojí práci, pak jí o tom informovala vedoucí kompletační dílny a na základě této informace svědkyně rozhodla o tom, že část kompletačních prací bude prováděna domácími pracovníky, a to po dohodě s panem P., který práci domácím pracovníkům rovněž zavážel. Výpomoc kompletační dílně byla potřeba čas od času, záleželo na počtu objednávek. Svědkyně si nevybavuje, v jakém množství se pohybovaly objednávky od Bellindy, neboť je to dlouhá doba, nicméně jednalo se o závoz dvou tří palet, bylo toho větší množství.

94. Svědkyně potvrdila, že o náboru nových zaměstnanců bylo rozhodováno obžalovanými M. Č. a M. V.. Zpočátku byla přítomna u náboru osob zdravotně postižených do společnosti, v některých případech byl přítomen koordinátor, pan P., v některých případech i její manžel, svědek J. K.. Zájemcům byly vysvětleny veškeré podmínky jejich práce. Bylo jim sdělováno, že práci jim bude zavážet koordinátor, přičemž uvítají, pokud si osoby zdravotně postižené práci vymyslí samy, případně v období Velikonoc zadávali práci v podobě výroby kraslic. Toto však bylo věcí koordinátora, pana P.. Pokud se jedná o mzdu, sdělovala zájemcům, že budou dostávat minimální mzdu, svědkyně neví, kolik tato v předmětné době činila. Zájemci dostávali rovněž informaci o tom, že si mohou připlatit služby od koordinátora, ovšem i tento proces řídil pan P.. Pokud se jedná o služby, bylo zájemcům sdělováno, že mají možnost využít služby, a to odvoz k lékaři, doprovod na úřady či do nemocnice. Svědkyně ví, že koordinátor poskytl některým osobám i službu v podobě odvozu do lázní. Veškeré informace, které byly sdělovány v rámci přijímacích pohovorů, pocházely od obžalovaných, kteří byli jejich nadřízenými, a to od obžalovaného M. Č. a M. V.. Domácí pracovníci byli šikovní, takže výrobky, které vyráběli, se prodávaly na trzích. Jednalo se např. o svícny na stůl, adventní věnce, polštářky, zástěry, chňapky, dřevěné lžičky. Materiál na výrobu těchto výrobků částečně zakupovala společnost, částečně se domácím pracovníkům proplácely náklady s výrobou spojené. Svědkyně neví, zda měli měsíční normu na výrobu. Při přijímacím pohovoru si žádným způsobem společnost neověřovala, zda jsou osoby schopné takové výrobky vyrábět, zda vůbec mají dovednost takovou práci dělat. Důležité bylo, aby měly zájem o práci. Koordinátor, pan P., se osob zdravotně postižených ptal na to, co umí, a podle toho se odvíjela práce, kterou jim zadával. Pokud se jedná o kontrolu práce domácích pracovníků, tuto svědkyně nedělala, předpokládá, že pan P. instruoval zaměstnance, jak mají práci vykonávat. Svědkyně uvedla, že pokud se jedná o zaměstnance pracující na chráněné dílně, pro ty byla práce vždy. Pokud se jedná o práci pro zaměstnance na pozici domácích pracovníků, tak se domnívá, že práce rovněž byla, byť jí nebylo nekonečné množství. Pokud byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení, kde uváděla, mj. že při úvodním pohovoru bylo jim (zájemcům) řečeno, že tu mzdu ve výši 2 000 Kč dostanou, i když pro ně ta práce nebude v tom měsíci, pak tímto způsobem vypověděla pod nátlakem vyšetřovatele. Dále k tomu svědkyně uvedla, že netvrdí, že práce domácím pracovníkům vydržela celý měsíc, informace měla pravděpodobně od koordinátora pana P.. Pokud byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení, kdy výslovně uvedla, že v době, kdy vedli přijímací pohovory, tak pro osoby zdravotně postižené práci neměli. Jakmile se s nimi podepsala smlouva, tak pro ně nějakou práci vymyslet museli, k tomu uvedla, že chtěli, aby zaměstnanci práci měli, aby měli možnost nějakou práci vykonávat. Ta práce pro ně byla v rámci týdne, možná 14 dnů, nicméně to měl na starosti vždy koordinátor pan P. s tím, že uvedla, že rozhodnutí o tom, že mají být nabíráni noví zaměstnanci, přicházelo ze strany vedení, ale práci pro nové zaměstnance museli vymyslet oni jako společnost. Svědkyně nebyla schopna vysvětlit, z jakého důvodu byli nejdříve nabíráni zaměstnanci, a teprve poté se pro ně vymýšlela práce, ale takto to prostě fungovalo. Svědkyně doplnila, že osoby se do společnosti přijímaly podle toho, jak přicházely. Svědkyně si nevybavuje, zda existoval horní limit pro přijímání nových pracovníkům, povětšinou se přijali všichni, protože ty osoby chtěly mít práci. Pokud se jedná o konkrétní částky,

které byly vypláceny jako mzdy osobám zdravotně postiženým, svědkyně uvedla, že tyto finanční prostředky vyzvedla z bankovního účtu buď ona či její manžel, následně tyto předali koordinátorovi, který peníze rozdělil do sáčků a vše si řídil již nadále sám. Svědkyně neví, podle čeho finanční prostředky do jednotlivých sáčků koordinátor rozděloval, ani kolik bylo vypláceno, přičemž celkový obnos peněz na mzdy svědkyně či její manžel vybírali z bankovního účtu podle sjetiny, kterou jim poslala účetní, a podle výplatních pásek, které obdrželi. Svědkyně se domnívá, že domácí zaměstnanci potvrzovali převzetí mzdy, a to podpisem buď na výplatní pásce, nebo na sjetinách. Mzda byla vyplácena v hotovosti, později byla vyplácena na bankovní účty osob zdravotně postižených. Na bankovní účty zaměstnanců byly převáděny částky dle výplatních pásek. Svědkyně nebyla schopna odpovědět na to, jakým způsobem docházelo k placení služeb v době, kdy mzdy byly převáděny na bankovní účet. Domnívá se, že v té době domácí zaměstnance společnost neměla. Zda v té době byly poskytovány nějaké služby, svědkyně neví. K části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, která byla čtena a kde svědkyně uváděla, že domácím pracovníkům bylo při pohovoru řečeno, že budou dostávat 2 000 Kč měsíčně, a to i v případě, že pro ně nebude práce, svědkyně uvedla, že toto je pravda. Svědkyni byl dále předložen dokument výplaty únor 2010 (viz č.l. 20.798 a následující, sv. 96), kde v části základní mzda je uvedeno číslo 6 000, příp. 5 000, v kolonce mzda a v kolonce celkem je uvedena částka 1 500, příp. 2 000. Svědkyně nebyla schopna tento dokument vysvětlit. Pokud v rámci přípravného řízení k tomuto dokumentu vypověděla, že „částeční dostávali 1 500 Kč měsíčně, to bylo takhle nastavené na začátku, ale pak se to sjednotilo a všichni dostávali 2 000 Kč.“ K tomu uvedla, že to bylo myšleno po odečtení služeb, ale víc k tomu nedokáže sdělit. K dotazu státní zástupkyně sdělila, že nebyl rozdíl mezi mzdou domácího pracovníka, který byl zručný a rychlý, přičemž vyrobil řadu výrobků, a mzdou zaměstnance, který vyrobil jen několik málo výrobků.

95. Služby poskytoval výhradně koordinátor s tím, že služby byly hrazeny následně, kdy koordinátor dovezl zaměstnancům mzdu, a oproti dokladům si zaměstnanci služby předpláceli. Dle svědkyně existoval ceník služeb, který měl k dispozici koordinátor a dle kterého služby vyúčtovával. I přesto, že svědkyně byla personalistka, všechny tyto záležitosti měl na starosti koordinátor a ona tudíž neví, jak systém fungoval. Koordinátor převzal od osob zdravotně postižených peníze za služby v hotovosti, následně ve společnosti provedl koordinátor vyúčtování, a to společně s kolegyní, která po svědkyni vykonávala ve společnosti funkci personalistky. Existoval tiskopis v podobě soupisu služeb, který zaměstnanci podepisovali, a dle kterého se vyúčtovával počet poskytnutých služeb jednotlivě, nebyly hrazeny žádné paušální částky. Pouze domácí zaměstnanci si služby předpláceli, a to v částce 2 000 Kč – 3 000 Kč. Služby poskytoval výhradně koordinátor pan P., který dokázal denně poskytnout i čtyři služby. Všichni domácí pracovníci čerpali služby, a to poměrně často. Svědkyně neví, jakým způsobem byl jeden koordinátor schopen poskytnout službu 249 domácím pracovníkům za měsíc, když koordinátor pan P. nikdy se svědkyní nehovořil o tom, že by potřeboval výpomoc při poskytování služeb. Příslušná osoba zdravotně postižená po poskytnutí služby potvrdila dokument, ve kterém se vypisovalo, kdy byla jaká služba poskytnuta a částka. Svědkyně sama tyto dokumenty nevyplňovala, z jakého důvodu jsou některé podepsány bianco, svědkyně neví. Pokud se jedná o dohody o službách, tyto měly podepsány všechny osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků, naopak tuto dohodu neměly podepsány osoby, které byly zaměstnány na chráněné dílně. Všichni domácí pracovníci souhlasili s tím, že uzavřou smlouvu o službách, zda v těchto dohodách byla uvedena informace o cenách těchto služeb, svědkyně neví. Obžalovaná Š. A. z pozice firemní inspektorky jezdila do společnosti na kontroly, zda jsou správně zpracovány pracovní smlouvy a další pracovněprávní dokumentace, včetně dohod o službách.

96. Žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených svědkyně vyplňovala, a to dle seznamu zaměstnanců a výplatních pásek. Zpočátku žádosti kontroloval obžalovaný M. Č., následně již žádná kontrola žádostí neprobíhala. Žádosti za společnost podávala na příslušný úřad práce svědkyně či její manžel samostatně se všemi příslušnými dokumenty a kontrolu prováděl

pouze příslušný úřad práce. Pokud v žádostech byly nějaké nesrovnalosti, pak se to opravilo dle požadavku úřadu práce. Na jaký bankovní účet byly tyto příspěvky od úřadu práce připisovány, svědkyně neví, nicméně na bankovní účet, ke kterému měla dispoziční oprávnění za společnost Pxxx xxxl s.r.o. společně se svým manželem příspěvky připisovány nebyly, tzn. společnost Pxxx xxxl s.r.o. žádala samostatně o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, které byly zasílány na bankovní účet, ke kterému nikdo za společnost Pxxx xxxl, s.r.o. neměl dispoziční oprávnění. Svědkyně doplnila, že společnost měla k dispozici jeden bankovní účet, ke kterému měla dispoziční právo ona a její manžel, svědek J. K.. Společnost měla ještě jeden bankovní účet, nicméně k tomu dispoziční oprávnění neměla. Svědkyně uvedla, že finanční prostředky na výplaty byly na bankovní účet společnosti Pxxx xxxl s.r.o. zasílány od společnosti VXXXE, jakou osobou, neví. Výši obratu společnosti svědkyně nezná, fakturovaly se částky v řádu desetitisíců Kč měsíčně. Pokud se jedná o prodej výrobků na trzích, tam se tržby pohybovaly do výše 10 000 Kč za den, přičemž na trhy se jezdilo 2x, max. 3x měsíčně, a to při příležitosti různých akcí.

97. Za společnost zpracovával její manžel svědek J. K. hlášení střediska, ve kterém byly uváděny informace o tom, jak společnost funguje, co se vyrábí za výrobky. Pravděpodobně byly uváděny i informace ohledně počtu osob zdravotně postižených. Informace, které byly v hlášení uváděny, byly dle názoru svědkyně pravdivé. Tato hlášení vozil její manžel na porady do Prahy, kde se hlášení pravděpodobně probírala. Pokud bylo vystaveno hlášení střediska za některou další společnost jejím manželem J. K., pak předpokládá, že měl její manžel takové středisko rovněž na starosti. Dokument bilance střediska vyplňoval rovněž její manžel, svědek J. K., ona ji vyplňovala pouze krátce v době, kdy byla na pozici manažerky střediska. To, jakým způsobem a jaké informace mají být do bilance vyplněny, jí vysvětlila obžalovaná Š. A., příp. obžalovaný M. Č.. Bilance se rovněž vozily na porady. Svědkyně současně upřesnila k dotazu soudu, že pokud se jedná o bilance, a pokud k těmto uváděla, že ty měla na starosti obžalovaná M. Š. na pozici firemní inspektorky, zatímco obžalovaná Š. A. měla na starosti kontrolu personálních složek zaměstnanců, tak se domnívá, že jí na počátku vysvětlovala bilance obžalovaná M. Š.. Ve vztahu k položce dotace § 78 svědkyně uvedla, že neví, jakým způsobem se tato částka do bilancí vyplňovala, je možné, že se vycházelo ze jmenných seznamů, které byly podávány na úřad práce. Pokud se jedná o položku investor (počet ZTP x 500), neví, co položka znamenala, zkratka ZTP znamenala zdravotně tělesně postižení. Uvedené dokumenty byly předkládány v rámci porad, kterých se účastnili všichni manažeři společností patřících obžalovaným a spadajících do holdingu. Svědkyně neví, zda vedle společnosti Pxxx xxxl s.r.o. fungovaly v holdingu i některé jiné společnosti, nicméně názvy společností Ixxx xxxl, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o., případně společnosti začínající označením BXXXO, jsou jí známy. Není schopna si vzpomenout, zda v určité době pod společnost Pxxx xxxl s.r.o. spadaly i další společnosti. Svědkyně se účastnila porady v Kolesách, jednalo se o seznamovací poradu, kde za společnost byla přítomna ona a její manžel. Na poradě byli přítomni obžalovaní M. Č., M. V., Š. A., M. Š. a A. M., dále ostatní manažeři ze společností. Na poradě v Kolesách byla probírána činnost jednotlivých dílen, co konkrétně bylo projednáváno ohledně obžalovaného A. M., si svědkyně nepamatuje. Je možné, že její manžel zmínil i poradu v hotelu Axxxo v Praze, kdy v rámci této porady bylo po účastnících požadováno, aby vypnuli mobilní telefony a vyňali z nich baterky. Ona se však žádné takové porady nezúčastnila. Svědkyně pro takové jednání žádné vysvětlení nemá.

98. Svědkyně byla dále dotazována k e-mailové zprávě ze dne 23. 9. 2011 v 10:08 (viz č.l. 20.786, sv. 96) zasílané svědkovi J. K. ve znění: „T. L. chtějí vědět, kam jdou 3 800, na pásce 5 852 a bere … je u nás dva roky a nikdy nedělala problémy, teď na nás přivedla tatínka a začínají do toho šťourat.“ K tomu svědkyně uvedla, že si tuto zprávu nevybavuje. Svědkyně uvedla, že si není jistá, zda v době fungování společnosti Pxxx xxxl s.r.o. měla informace o tom, že je nějaká společnost trestně stíhána, nicméně je to možné, pravděpodobně se jednalo o dotační podvody a informace měla z médií. Tyto skutečnosti s manželem doma neprobírali.

99. Závěrem k výpovědi svědkyně P. K. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 5. 9. 2014 a ze dne 12. 8. 2015 (viz č.l. 20.758 a následující, sv. 96), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu. Svědkyně k tomu současně uvedla, že pokud vypovídala v rámci přípravného řízení odlišně, než vypovídá u soudu, pak svoji výpověď v přípravném řízení činila na základě nátlaku vyšetřovatele, kdy uváděla informace, které chtěl vyšetřovatel slyšet. K dotazu soudu, z jakého důvodu nejsou tyto informace uvedeny v protokole o výslechu svědkyně z přípravného řízení, z jakého důvodu svědkyně podepsala protokol jako řádný a správný, když tomuto výslechu byl přítomen další policista, obhájce obžalovaných a zástupce opatrovníka, svědkyně uvedla, že fakticky jí vyšetřovatel vyhrožoval před výslechem po telefonu. Z vyšetřovatele měla strach, nicméně doposud jeho chování nikde neřešila. O celé situaci hovořila pouze se svým manželem. Neví, zda také na něho byl vytvářen nátlak ze strany vyšetřovatele, neboť vyšetřovatel domlouval termín výslechu telefonicky pouze s její osobou. Svědek J. K. jí žádné informace o tom, že by na něj byl činěn nátlak ze strany policie nesděloval. Nicméně blíže se o situaci nebavili, neboť byli poučeni o tom, že nemají o předmětu výslechu společně hovořit. Svědkyně uvedla, že na policii byla vyslýchána zhruba 3x až 4x, kdy nátlak na ni byl vyvíjen pouze před prvním výslechem, následně na ni již žádný nátlak vyvíjen nebyl. Ona celou situaci neřešila a řešit nechce.

100. **Svědkyně L. S.**, xxx obchodní společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. k věci uvedla, že ve společnosti působila v letech 2010 – 2012. Z té doby zná obžalované M. V., M. Č., Š. A. a M. Š.. Obžalovaného A. M. svědkyně nepoznala na předložené fotografii, ale uvedla, že se jednalo o investora, blíže o jeho postavení nic neví. Není jí známo, kdo byl jednatelem této společnosti, neboť ti se často měnili. Jejím úkolem bylo společnost vést, nabírat zaměstnance, účastnit se porad vedení v Praze. Pokyny ohledně samotného vedení společnosti jí byly udělovány výhradně obžalovanými M. V. a M. Č., žádné jiné nadřízené neměla. Svědkyně uvedla, že obchodní činností společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. mělo být externí zpracovávání účetnictví pro zákazníky. Jednalo se však pouze o záměr, kdy se společnosti nepodařilo nikdy získat žádné zákazníky, pro které by byla tato činnost vykonávána. Účetnictví bylo zpracováváno pouze pro některé společnosti spadající do holdingu, což nebylo schopno společnost Sxxx xxxg, s.r.o. uživit. K dotazu obhajoby upřesnila, že společnost Sxxx xxxg, s.r.o. zpracovávala účetnictví ve vztahu na pobočku holdingu v Přelouči a dále tři nebo čtyři další pobočky. Svědkyně výslovně na opakované dotazy soudu uvedla, že společnost Sxxx xxxg, s.r.o. v době, kdy svědkyně v této působila, nedisponovala žádným příjmem finančních prostředků, které by následně mohla svědkyně dále používat v rámci chodu společnosti. Uvedená společnost žádné finanční prostředky nevydělávala, společnost nebyla schopna si zajistit finanční prostředky pro vlastní činnost. Svědkyně uvedla, že pokud se jedná o náklady společnosti, jako byl např. nájem pronajatých prostor, tak jí není známo, kdo tyto platby hradil, ona je však hradit nemohla, neboť nebylo z čeho. Svědkyně sice vystavovala faktury za práci přeloučské společnosti, ale tato ji faktury většinou nehradila. Výdaje společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. tak byly vyšší než její příjmy. Svědkyně uvedla, že ve společnosti kromě její osoby působila ještě xxx I. V., později M. S., na pozici koordinátorů se vystřídali P. S. (xxx svědkyně), J. R., M. K., L. V., xxx M. V. a dvě další xxx a dále invalidní zaměstnanci. Svědkyně dále potvrdila, že ve společnosti na pozici koordinátora pracoval její švagr, nicméně domnívá se, že koordinátoři byli zaměstnáni pod společností VXXX-XXXT, s.r.o. Svědkyně uvedla, že společnost provozovala chráněnou dílnu, ve které pracovalo zhruba 20 osob zdravotně postižených jako zaměstnanců a dále ve společnosti působilo zhruba 300 osob zdravotně postižených na pozici domácí pracovník. Pokud se jedná o práci osob zdravotně postižených na chráněné dílně, zde zaměstnanci dostávali zakázky od společnosti z Plzně, fyzicky kompletovali a skládali krabice. Pokud se jedná o domácí zaměstnance, ti vytvářeli přání, byla pro ně vymýšlená lehká manuální práce. Předmětná přání svědkyně neprodávala, ale všechna přání vyrobená od osob zdravotně postižených vozila do Prahy. Je možné, že se přání posílala k Vánocům.

101. Pokud se jedná o nábor zdravotně postižených osob jako zaměstnanců, svědkyně uvedla, že vždy dostala pokyn od svých nadřízených M. V. a M. Č., že má provést nábor osob zdravotně postižených. Na základě jakých informací obžalovaní takto rozhodli, není svědkyni známo, neboť nedocházelo k tomu, že by si před takovým pokynem obžalovaní vyžádali aktuální informace o počtech osob zdravotně postižených zaměstnaných ve společnosti. Samotný nábor osob zdravotně postižených probíhal tak, že svědkyně vyvěsila inzerát, na základě kterého se hlásily osoby zdravotně postižené, a personalistka ve společnosti obdržela pokyn, že tyto zaměstnance má přijímat. Přijímacích pohovorů se svědkyně povětšinou neúčastnila, byla jim přítomna jen několikrát, přičemž zaučování ohledně způsobu vedení přijímacích pohovorů provedla obžalovaná Š. A.. Svědkyně neví, jaké konkrétní informace jí byly ze strany obžalované Š. A. ohledně přijímacích pohovorů s osobami zdravotně postiženými sdělovány. Nicméně potvrdila, že je pravdou to, co uváděla v rámci přípravného řízení a tedy, že na počátku s přijímacími pohovory pomáhala obžalovaná Š. A. s tím, že při pohovoru bylo osobám zdravotně postiženým sdělováno, že pokud mají zájem o práci, budou mít klasickou pracovní smlouvu zhruba na částku 6 000 Kč, z čeho se jim bude platit sociální a zdravotní pojištění, ale na ruku dostanou 2 000 Kč s tím, že toto bylo odůvodňováno tím, že po nich nebude společnost chtít odvádět práci celý měsíc, ale jen 3 dny v měsíci. Uvedené informace jí byly sdělovány obžalovanou Š. A. s tím, že je má sdělovat paušálně všem zájemcům o práci v rámci přijímacích pohovorů. Svědkyně neví, zda někdo z domácích pracovníků měl podepsanou pracovní smlouvu a neměl podepsanou žádnou smlouvu o poskytování služeb, nicméně domnívá se, že toto nebylo možné. Svědkyně rovněž potvrdila, že pokud se jedná o dokumenty, které jí byly předkládány ze strany vedení, tak jí bylo sděleno, že pokud někdo ze zaměstnanců odmítne, byť jeden z dokumentů předložených ze strany společnosti, podepsat, bude s ním ukončen pracovní poměr.

102. Domácím pracovníkům byla přidělována práce v podobě lepení, stříhání, výroby přání či ozdob. Jednalo se např. o výrobu 5 ks takových výrobků za 1 měsíc. Koordinátoři kromě poskytování služeb měli na starosti rovněž přípravu domácích prací, tzn. tiskli pokyny, co má být domácími pracovníky vyráběno, připravovali pro to podklady, rozváželi mzdu, rozváželi práci, přičemž nejvíce pracovali ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. 2 koordinátoři současně. Tito dva koordinátoři rozváželi mzdu a práci všem 300 osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků a k tomu současně poskytovali předmětné služby. Svědkyně k tomu dále uvedla, že je pravdou část její výpovědi z přípravného řízení, kdy uváděla, že obžalovaný M. V. tlačil společnosti v rámci holdingu k tomu, aby nabíraly stále více a více osob se zdravotním postižením. Pro tyto osoby nebyla zadána konkrétní práce, kterou by měly osoby zdravotně postižené vykonávat. Tuto práci svědkyně vymýšlela sama, kdy jí nebyly dávány žádné pokyny k charakteru této práce. Zadání práce existovalo pouze ve vztahu k osobám pracujícím na chráněné dílně, kdy bylo úkolem svědkyně shánět kompletace. Vedení společnosti požadovalo, aby se hledali kompletace i pro domácí pracovníky, nicméně toto nebylo jednoduché. To byl také důvod, proč improvizovali a k výrobě se dávali přání, ozdoby, navlékání korálků. Nikdy však nebyla stanovena měsíční norma na počet takových výrobků.

103. Bylo běžnou praxí, že osoby zdravotně postižené pracující na pozici domácích pracovníků, dostávaly vyplacenu částku ve výši 2 000 Kč, ale podepisovaly, že jim byla vyplacena částka ve výši 5 800 Kč. Mzda byla vždy vyplácena pouze v hotovosti a rozváželi ji koordinátoři. Příslušné finanční prostředky na výplatu mezd obdrželi koordinátoři od svědkyně jako manažerky společnosti. Finanční prostředky na mzdy zaměstnanců svědkyně vybírala z bankovního účtu, který jí byl přidělen a ke kterému měla dispoziční oprávnění, přičemž na daný účet byly zasílány finanční prostředky na výplatu mezd osob zdravotně postižených ve společnosti na základě požadavku svědkyně, který sdělila finančnímu řediteli panu V. V.. Svědkyně k tomu doplnila, že finanční prostředky na svoji mzdu čerpala ze stejného bankovního účtu, přičemž ani vyplácení její mzdy nebylo zcela v pořádku, kdy ve smlouvě měla uvedenu výrazně nižší mzdu, na výplatní pásce byla uváděná mzda ve výši zhruba 15 000 Kč, následně částka ve výši 10 000 Kč jí byla vyplácena

hotovosti. Pokud se jedná o částku, která měla být vyplacena na mzdách, tato byla limitována částkou 2 000 Kč na osobu s tím, že osoby, které pracovaly jako zaměstnanci na chráněné dílně, dostávaly výplatu v plné výši, tzn. částku ve výši 5 800 Kč. Svědkyně uvedla, že společnost disponovala ještě zhruba dvěma až třemi bankovními účty, k nim však svědkyně, byť byla manažerkou společnosti, neměla dispoziční oprávnění. Vždy, když svědkyně žádala o finanční prostředky určené na výplatu mezd, vytvořila tabulku, ve které bylo uvedeno, které konkrétní osobě má být, kolik finančních prostředků fakticky vyplaceno. Na základě této tabulky pak příslušné finanční prostředky sáčkovala společně s personalistkou do výplatních sáčků pro domácí zaměstnance. Zaměstnanci obdrželi výplatní pásku, přičemž částka uvedená na předmětné výplatní pásce nekorespondovala s částkou, která byla fakticky osobám zdravotně postiženým vyplácena. Na výplatní pásce byla uváděna částka ve výši 5 800 Kč, byly vykazovány srážky na zdravotní a sociální pojištění. Osoby zdravotně postižené na pozici domácích zaměstnanců podepisovaly výplatní pásky, které byly ve dvojím vyhotovení. Jedna výplatní páska zůstávala zaměstnancům, druhá s částkou 5 800 Kč, byť zaměstnanci byla vyplacena částka 2 000 Kč, byla podepsána a předána zpět do společnosti. S tímto postupem osoby zdravotně postižené jako zaměstnanci souhlasily. K dokumentu výplaty duben 2012 (viz č.l. 22.307, sv. 100) svědkyně uvedla, že pokud je u jmenného seznamu osob uvedená částka ve výši 5 873 ve sloupci výplata, jednalo se o částku, která byla uvedena na výplatních páskách. Pokud je v tomto jmenném seznamu v posledním sloupci uvedená částka 2 000, jednalo se o částku 2 000 Kč, která byla fakticky osobám zdravotně postiženým vyplácená. Pokud se jedná o seznam služeb za konkrétní měsíc (viz č.l. 22.309, sv. 100), svědkyně uvedla, že neví, o jaký dokument se jedná, nicméně položky jako asistence u lékaře, povídání o životě apod. byly poskytnuté nadstandardní služby. Pokud by konkrétní osoba zdravotně postižená na pozici domácího pracovníka žádala, aby jí byla vyplácena plná částka ve výši 5 800 Kč, v takovém případě by zájemce nemohl být do společnosti přijat. Pokud se jedná o vyplácení mezd osobám zdravotně postiženým na pozicích domácích pracovníků, stejným způsobem jako ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. byly mzdy vypláceny i v ostatních obchodních společnostech spadajících do uvedeného holdingu, přičemž tuto informaci svědkyně ví, neboť to bylo sdělováno na pravidelných měsíčních poradách.

104. Zaměstnanci podepisovali při vstupním pohovoru řadu dokumentů, osobám zdravotně postiženým jako zaměstnancům byly nabízeny služby v podobě odvozu k lékaři, na nákup, jakékoliv pomoci v domácnosti. Za tyto služby osoby zdravotně postižené ničeho neplatily, jednalo se o službu, kterou poskytovala společnost v rámci mzdy. Nicméně je možné, že ze mzdy byla osobám srážena v souvislosti s nabízenými službami určitá finanční částka, možná se jednalo o paušální úhradu, možná o hodinovou. Tyto služby poskytovali koordinátoři, kdy počet služeb poskytnutých konkrétním zaměstnancům byl individuální a svědkyně nebyla nikdy osobně přítomna poskytnutí takové nadstandardní služby, důvěřovala koordinátorům, že služby řádně provádí. Svědkyně neví, jakým způsobem byly tyto služby vykazovány, je pravdou, že byl kladen důraz na to, aby služby byly poskytovány ve větším rozsahu. Služby nebyly poskytovány každému zaměstnanci, ale pouze individuálně takovému zaměstnanci, který výslovně uvedl, že službu potřebuje a službu si objednal. Za dobu, kdy svědkyně ve společnosti působila, se nikdy nestalo, že by všech 300 domácích pracovníků žádalo poskytnutí služby, ve společnosti byly zaměstnány osoby, které žádné služby nečerpaly. Svědkyně si nevybavuje, zda poskytnutí služby bylo potvrzováno konkrétním způsobem. Zná však dokument označený jako výkaz realizovaných činností, neví však, jak přesně takový dokument vypadal a k čemu byl určen. Svědkyni byl tedy soudem předložen výkaz realizované činnosti (viz č.l. 22.339, sv. 100), kdy tato uvedla, že se jednalo o dokument, kde bylo zaznamenáno, jaké nadstandardní služby byly konkrétnímu domácímu zaměstnanci poskytnuty, přičemž takový dokument uvedený zaměstnanec podepsal. Tyto dokumenty byly podepisovány bianco bez vyplnění příslušných údajů, což vyžadovalo vedení, obžalovaní M. V. a M. Č..

105. V souvislosti s provozem společnosti byla svědkyně povinna zpracovávat měsíčně bilance, jednalo se o informace o stavu střediska. Svědkyni zaučovala ohledně zpracovávání bilancí obžalovaná M. Š., které vyhotovené bilance předávala za účelem jejich kontroly, zpočátku jí obžalovaná několikrát vrátila vyhotovené bilance, než se svědkyně naučila zpracovávat bilance dle představ obžalované. Obžalovaná M. Š. jí vysvětlovala, jak mají být bilance zpracovány, aby to bylo správně. Informace z bilancí byly řešeny na pravidelných poradách. Svědkyně potvrdila, že informace, které uváděla v bilancích, byly pravdivé. Položka mzda uváděná v bilancích znamenala mzdy domácích zaměstnanců a dále mzdy veškerých zaměstnanců střediska souhrnně. Položka dotace obsahovala informaci o celkové částce, o kterou byl žádán úřad práce na zaměstnávání osob zdravotně postižených na pozicích domácích zaměstnanců. K položce investor (počet ZTPx500) svědkyně uvedla, že za každého invalidního zaměstnance hradila společnost 500 Kč investorovi, přičemž tuto informaci obdržela od vedení a byla povinna tímto způsobem postupovat, z jakého důvodu se tak dělo, neví. Pokud je v bilanci uvedena položka produkt ZTP a číslo, toto číslo signalizovalo počet invalidních zaměstnanců působících ve společnosti. Současně svědkyně potvrdila, že manažerům jednotlivých společností byly vypláceny provize v podobě procenta z bilancí, a to jedno procento z výsledku bilance. Svědkyně si nevybavila, že by zpracovávala dokument hlášení střediska, pročež byl svědkyni předložen dokument hlášení střediska (viz č.l. 22.304, sv. 100), kdy svědkyně uvedla, že se jednalo o souhrn činností, které za měsíc byly v dané obchodní společnosti vykonány. Tato hlášení byla prezentována na pravidelných měsíčních poradách každým jednotlivým střediskem. Pokud je v hlášení uveden počet zaměstnanců střediska 7+270, znamená to, že ve společnosti bylo k danému měsíci zaměstnáno 7 zdravých osob, ostatní byly zdravotně postižení zaměstnanci pracující, jak doma, tak na chráněné dílně. Pokud jev hlášení uvedeno, že v měsíci dubnu bylo vykonáno celkem 15 nadstandardních služeb, tento údaj odpovídal skutečnosti.

106. Svědkyně zpracovávala za společnost Sxxx xxxg, s.r.o. žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených společně s personalistkou, tyto žádosti zasílala ke kontrole obžalovaným M. Š. a M. Č.. Následně bylo její povinností vyplněné a zkontrolované žádosti odnést na úřad práce. Zpočátku byly žádosti o dotace podávány ve městě Plzeň, následně společnost změnila sídlo do Prahy a žádosti byly podávány na příslušný úřad práce v Praze. Svědkyně potvrdila, že pokud v rámci přípravného řízení uvedla, že zpočátku žádosti nebyly předkládány obžalovanému M. Č., ale protože v těchto dělali chyby, tak se zpožďovaly dotace, a tak byla zavedena kontrola obžalovaným M. Č., kdy se jednalo o nařízení obžalovaného M. V., takto bylo skutečně postupováno. Svědkyně neví a neobdržela pravidelně informace o tom, zda na základě žádostí byly přidělovány finanční prostředky. Vždy obdržela pouze informaci, že přišly finanční prostředky, pročež je možné zažádat si o výplaty. Předmětné příspěvky vyplácené na základě žádostí nebyly připisovány na bankovní účet, ke kterému měla svědkyně dispoziční oprávnění.

107. Svědkyně průběžně dostávala pokyny od vedení, jakým způsobem má společnost fungovat, jednou měsíčně se účastnila porady vedení v Praze společně s manažery všech poboček dalších zhruba deseti společností po celé České republice, které svědkyně osobně znala. Předmětem každé porady bylo zhodnocení průběhu fungování společnosti v minulém měsíci, kdy každá společnost spadající do holdingu prezentovala individuálně své fungování a výstupy své práce za předcházející měsíc. S ohledem na uvedené tak svědkyně měla přehled o fungování jednotlivých společností spadajících do holdingu po celé České republice. V rámci pravidelných měsíčních porad vystupovali aktivně za vedení společnosti obžalovaní M. V., M. Č., Š. A., rovněž pan V. V., účastnila se i obžalovaná M. Š. ale v menším rozsahu. Na měsíčních poradách bylo komunikováno, kolik kopií jednotlivých dokumentů k podpisu má být pro zaměstnance vyhotovováno. Pokud je v zápise z porady uvedeno, že smlouva o poskytování služeb je i nadále součástí pracovní smlouvy s tím, že je vyhotovena v jednom provedení, které zaměstnanec podepíše a následně je uložena v externím šanonu, svědkyně uvedla, že tyto smlouvy o nadstandardních službách byly ukládány bokem. Domnívá se, že tomu tak bylo z důvodu případné kontroly. Sdělení v tom smyslu, že noví zaměstnanci mají být přijímáni pouze na doporučení známých, bylo určeno pro personalisty.

Svědkyně potvrdila, že se na poradách řešila i ta skutečnost, že někteří konkrétní zaměstnanci z řad manažerů společností byli vyšetřováni orgány činnými v trestním řízení, předvoláni k výslechu, např. se jednalo o kolegu z Berouna pana P. K. Ve společnosti se rozdávaly pokuty, za jaké konkrétní úkony však svědkyně neví, kdy i ona sama pokutu v průběhu svého působení ve společnosti utržila.

108. K dotazu, zda někdy v průběhu působení svědkyně ve společnosti někdo ze zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených žádal vyplacení celé mzdy a jakým způsobem svědkyně postupovala, tato uvedla, že takovou informaci se dozvěděla od koordinátorů, se kterými osoby zdravotně postižené bezprostředně komunikovaly. V takovém případě komunikovala takovou informaci směrem k vedení společnosti za účelem získání rady, jak postupovat. Zde jí bylo řečeno, že pokud konkrétní zaměstnanec dělá problémy, pak mu má být vyplacena částka uvedená na výplatní pásce, což následně svědkyně také učinila. Svědkyně se domnívá, že i nadále byla taková osoba zdravotně postižená ve společnosti zaměstnána. Ve vztahu k dohodě o narovnání svědkyně uvedla, že se jedná o dokument, který byl sepisován s osobami zdravotně postiženými, které chtěly vyplatit mzdu ve výši uvedené na výplatní pásce. V takovém případě došlo k uzavření dohody o narovnání a k doplacení mzdy do výše, která byla uvedena na výplatní pásce. Svědkyně potvrdila, že takovou zaměstnankyní byla např. svědkyně Z. Š., neboť požadovala, aby jí byla vyplacena celá částka ve výši 5 800 Kč. Svědkyni není známo, zda společnost dluží nějakému zaměstnanci zpětně finanční prostředky, neboť ze společnosti odešla dříve, než tato ukončila svoji činnost.

109. V této souvislosti svědkyně uvedla, že měla obavy z vedení společnosti, a to poté, co si uvědomila, že dotace, které společnost obdržela na osoby zdravotně postižené, nejsou vypláceny, tak jak by vypláceny být měly. Uvedené zjistila zhruba po půl roce svého působení ve společnosti. Následně začala mít zdravotní problémy, opakovaně chtěla ze společnosti odejít, nicméně byli to obžalovaní M. V. a M. Č., kteří ji vždy přemluvili, aby ve společnosti setrvala, zejména formou pochval. Svědkyně se snažila řešit s vedením společnosti, tedy s obžalovanými, že se jí nelíbí způsob, jakým je nakládáno s příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Vedení společnosti jí sdělilo, že toto nemá řešit. V rámci porad vedených v Praze bylo ze strany vedení opakovaně sděleno, že pokud konkrétní osoba nebude postupovat v souladu s přístupem vedení holdingu, pak vedení holdingu pro případ, že bude mít konkrétní společnost problémy s policejním vyšetřováním, manažery neochrání, tedy, že v takovém případě nemůže konkrétní manažer očekávat podporu ze strany vedení. Svědkyně dále uvedla, že uvedené řešili na poradách, současně po nich bylo obžalovanými M. V. a M. Č. požadováno, aby účastníci vyndávali SIM karty z mobilních telefonů s tím, aby nedošlo k jejich odposlouchávání. Svědkyně k dotazu obhajoby vysvětlila, že již na samém začátku působení ve společnosti, když slyšela obžalovanou Š. A., jakým způsobem vede úvodní pohovory se zájemci o zaměstnání, nelíbilo se jí, jakým způsobem jsou tyto vedeny, jaké informace jsou sdělovány, nicméně domnívala se, že se jedná pouze o prvotní špatné pochopení a situace nebude tak vážná, jak se tvářila. Konkrétně se jí nelíbila zejména ta skutečnost, že nevěděla, jak má vysvětlovat zaměstnancům, že jim bude fakticky vyplácena částka 2 000 Kč, ale budou podepisovat částku ve výši 5 800 Kč. Tato skutečnost jí činila problémy, po pár pohovorech s obžalovanými M. Č. a M. V. se to však naučila. Na uvedené pracovní pozici setrvávala i přes výše uvedené výhrady z toho důvodu, že považovala pracovní pozici manažerky společnosti jako zajímavou položku do životopisu. Ve společnosti setrvávala i nadále zejména z toho důvodu, že měla radost, že vedení společnosti ji chválí, že řádně a dobře plní své pracovní povinnosti. Svědkyně výslovně k dotazu obhajoby ohledně rozdílu mezi finančními prostředky vyplácenými osobám zdravotně postiženým a částkami uváděnými na výplatní pásce uvedla, že zbytek těchto peněz musel někam jít, ale svědkyně neví kam. Pokud se jedná o možnost, že by rozdíl kryl úhradu služeb, svědkyně k tomu uvedla, že služeb bylo poskytnuto podstatně méně, a to zhruba patnáct měsíčně, než bylo zaměstnanců. Koordinátoři ale dělali, co mohli, pokud konkrétní zaměstnanec službu žádal, tak byla provedena. Současně však upozornila na skutečnost, že rozdílnou částku dostávali

vyplacenu všichni zaměstnanci ve společnosti, a to i v případě, že služby nebyly danému zaměstnanci poskytnuty, kdy služby sice byly nabídnuty, ale nebyly požadovány.

110. Závěrem k výpovědi svědkyně L. S. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 19. 8. 2014 a dne 23. 7. 2015 (viz č.l. 22.287 a následující, sv. 100), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

111. **Svědek M. S.** uvedl, že v roce 2010 byl zaměstnán ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., a to nejprve na pozici koordinátora, později rovněž na pozici personalisty. Svědek výslovně uvedl, že zná obžalované M. Č. a M. V. i obžalovanou Š. A.. Obžalované M. Š. a A. M. si nevybavuje. Zpočátku byl zaměstnancem společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., později byl převeden pod společnost VXXX-XXXT, s.r.o., přičemž jeho pracovní náplň se tímto přestupem žádným způsobem nezměnila, nezná důvody tohoto převodu. Práce koordinátora spočívala ve vykonávání určitých služeb pro invalidní zaměstnance. Pokud tito zaměstnanci potřebovali odvézt na nákup, dovézt léky, pak byli koordinátoři vysláni manažerem, aby tuto službu zajistili. Současně koordinátor 1x měsíčně, vždy ve stejný den, přivezl zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených na pozicích domácích pracovníků jednak mzdu, jednak práci. Osob zdravotně postižených bylo ve společnosti zaměstnáno zhruba 300, dále byli ve společnosti zaměstnáni zdraví zaměstnanci, a to dva koordinátoři současně, personalista, manažer a účetní. Ve společnosti fungovala rovněž chráněná dílna, kde pracovalo zhruba 12 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených. V době, kdy vykonával pozici personalisty, byl přítomen přijímacím pohovorům, osobám zdravotně postiženým bylo sdělováno, jakou budou vykonávat práci. Nábor nových osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků byl uskutečňován na základě informace od manažerky střediska, z jakého důvodu tak bylo rozhodnuto, svědek blíže neřešil.

112. Domácí pracovníci měli vyrobit zhruba 50 ks až 100 ks různých předmětů, např. před Vánoci se vyráběla vánoční přání, přičemž práci od nich přebíral osobně svědek, tato byla v běžné kvalitě. Svědek nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu v rámci přípravného řízení uváděl, že od osob zdravotně postižených přebíral zhruba 10 kusů přání od jednoho zaměstnance. V rámci přijímacích pohovorů osoby zdravotně postižené podepisovaly pracovní smlouvu a dokument týkající se daní. Výrobky vyhotovené osobami zdravotně postiženými byly následně odevzdávány manažerce střediska, která je vozila do Prahy. Zde probíhaly trhy a výrobky se rovněž vystavovaly. Domnívá se, že také oni výrobky prodávali. V jednom případě byl společně s druhou koordinátorkou na trhu v Plzni – sever, kde vystavovali výrobky od osob zdravotně postižených, přičemž prodejem svící na trhu utržili částku zhruba ve výši 3 000 Kč – 5 000 Kč. V této souvislosti svědek hovořil o tom, že byly vyráběny řezané svíce v chráněné dílně, které byly prodávány za částku 120 Kč za kus.

113. Zaměstnancům vyplácel svědek mzdu osobně a v hotovosti ve výši 2 000 Kč, na výplatní pásce však byla uvedena částka jiná, a to necelých 6 000 Kč. Osoby zdravotně postižené podepisovaly, že přebírají částku ve výši 5 800 Kč, fakticky jim byla na ruku vyplácena částka ve výši 2 000 Kč, zda osoby zdravotně postižené podepisovaly čestná prohlášení, neví. Svědkovi byl tedy předložen dokument čestné prohlášení (viz č.l. 22.338, sv. 100) a výkaz realizované činnosti (viz č.l. 22.339, sv. 100), kdy k těmto dokumentům nebyl schopen se vyjádřit. V této souvislosti byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy uvedl, že tento dokument vždy předložil domácímu zaměstnanci, který svým podpisem stvrdil, že převzal částku ve výši 5 000 Kč. Svědek k tomu uvedl, že si tuto skutečnost již nevybavuje, ale pokud takto vypovídal v přípravném řízení, byla to pravda. Rozdíl mezi částkou uvedenou na výplatní pásce a fakticky vyplácenou částkou byl vysvětlován tím, že byly vykonávány pro osoby zdravotně postižené služby, odvoz na nákupy, pro léky apod. Svědek tímto způsobem rozdíl vysvětloval, neboť tuto informaci obdržel od manažerky společnosti, které to bylo sděleno na poradě vedení v Praze. Svědek se nezabýval uvedeným rozdílem, vnímal to tak, že se jedná o rozhodnutí vedení s tím, že pro dané osoby jsou vykonávány

různé služby. Svědek neví, z jakého důvodu nebyly vypláceny finanční prostředky v plné výši osobám, které služby nečerpaly. Svědek se domnívá, že na všech pobočkách holdingu byl zaveden stejný systém vyplácení osob zdravotně postižených, a to na základě informací, které slyšel od své švagrové, svědkyně L. S.. Svědek si nevybavuje, zda řešil někdy situaci, kdy by konkrétní osoba zdravotně postižená žádala vyplacení celé mzdy, není mu ani známo, zda takovou situaci řešila svědkyně L. S. jako manažerka střediska. Finanční prostředky na mzdy pro osoby zdravotně postižené na pozici domácí pracovník získával svědek od manažerky střediska, která mu finanční prostředky dala již připravené.

114. Svědek uvedl, že jako koordinátor jednou měsíčně objížděl služebním vozidlem kraj, kdy mu trvalo zhruba tři dny, než objel všechny osoby na pozici domácích pracovníků, ve zbytku dnů poskytoval nadstandardní služby, a to na základě žádostí konkrétních osob zdravotně postižených o nadstandardní služby. Služby byly poskytovány dle možností koordinátorů a času. Denně byla poskytnuta ze strany koordinátora minimálně jedna služba, za měsíc se tak ve společnosti poskytlo celkem zhruba 30 služeb. Svědek uvedl, že informace o možnosti čerpat služby obdržely osoby zdravotně postižené při přijímacích pohovorech, kdy jim nebyla sdělována cena této služby, bylo jim však sděleno, že služby pro ně budou vykonávány a že rozdíl mezi fakticky vyplacenými finančními prostředky za měsíc a částkou uvedenou na výplatní pásce jsou finanční prostředky používané na uvedené služby. Svědek nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu byly finanční prostředky tímto způsobem strhávány zhruba dalším 200 – 240 osobám, které služby za měsíc vůbec neobdržely. Uvedené informace o použití nevyplaceného rozdílu na mzdách koordinátor sděloval zaměstnancům na základě informací, které mu sdělila manažerka poté, co absolvovala poradu v Praze. Svědek potvrdil, že osoby zdravotně postižené podepisovaly výkaz realizovaných činností jako dokument potvrzující, že konkrétní nadstandardní služba byla vykonána. Tyto výkazy realizovaných činností byly zakládány do zvláštních složek, které vedl personalista. Sám svědek nikdy žádný soupis, příp. tabulku, ze které by bylo patrné, kolik jakých služeb bylo měsíčně fakticky poskytnuto osobám zdravotně postiženým, nevypracovával. Tabulku ohledně fakticky poskytnutých služeb vyhotovovala pravděpodobně personalistka, která vykonávala tuto pozici před svědkem, a to na základě informací, které jí byly sděleny každý den koordinátorem. Koordinátor poté, co se vrátil zpět z cest, nahlásil, jaké služby konkrétní den poskytl osobám zdravotně postiženým. Ten den, kdy byla služba osobě zdravotně postižené poskytnuta, byl personalistovi předán výkaz realizované činnosti a dále byl podepsán dokument, který byl rovněž předán personalistovi. Svědek nebyl schopen vyjádřit se k tomu, zda ohledně poskytování nadstandardních služeb osobám zdravotně postiženým, byly sepisovány jakékoliv písemné smlouvy či dohody. Nevěděl, zda existoval ceník uvádějící informace o zpoplatnění konkrétních služeb, ani mu nebylo známo, zda osoby zdravotně postižené platily za služby paušální částkou či hodinovou částkou. Svědkovi byla předložena tabulka (viz č.l. 22.354 – 22.358, sv. 100), kdy svědek uvedl, že v části nadstandardní péče jsou uváděny služby, které byly pro osoby zdravotně postižené fakticky vykonávány, není si vědom toho, že by nastala situaci, kdy by koordinátor poskytl nadstandardní službu, ale nevykázal ji v příslušné tabulce. V souvislosti s předloženou tabulkou potvrdil, že pokud v rámci přípravného řízení uváděl, že pokud je kolonka nadstandardní služba u konkrétního jména prázdná, pak to znamená, že taková osoba žádnou službu nečerpala, je pravdou. Svědek uvedl, že v době, kdy vykonával funkci koordinátora společně s druhou koordinátorkou, svědkyní M. K., manažerka rozhodla o tom, jakou oblast ze společného regionu bude ten který koordinátor zajišťovat s tím, že každý z koordinátorů jezdil stále ke stejným zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených. Pokud konkrétní osoba zdravotně postižené žádala o provedení konkrétní služby, musela si službu objednat prostřednictvím manažerky společnosti a tato následně zajistila poskytnutí služby prostřednictvím koordinátora.

115. Svědek potvrdil, že se jednou za tři měsíce účastnil porady koordinátorů v Praze, které většinou vedl obžalovaný M. Č. za přítomnosti obžalované Š. A., přičemž svědek neví, zda mu obžalovaná Š. A. sdělovala jakékoliv informace ohledně toho, jakým způsobem má být veden přijímací pohovor

s osobami zdravotně postiženými. Svědek k dotazu soudu uvedl, že se neúčastnil žádné porady v pražském hotelu či porady, kde by bylo po účastnících požadováno, aby ze svého mobilního telefonu vyjmuli baterky, pročež byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy v této souvislosti uváděl, že se této porady účastnili oba V. a dále obžalovaný Č., jímž byli hned na začátku porady požádáni, aby vypnuli své mobilní telefony a vyndali baterie. Bylo jim sděleno, že i stěny mají uši. V rámci této porady se probírala problematika ohledně peněz, ohledně výplat. Svědek k dotazu soudu sdělil, že, byť si na uvedené již nepamatuje, na policii vypovídal pravdivě.

116. Ve vztahu k dokumentům bilance střediska a hlášení střediska svědek uvedl, že tyto dokumenty sám nesestavoval, to měla na starosti manažerka společnosti. Svědkovi není známo, zda byly vyhotovovány za společnost žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených.

117. Svědek k dotazu státní zástupkyně potvrdil, že pokud se jedná o období od jara 2012, byla ve společnosti založena chráněná dílna s tím, že zaměstnancům, kteří zde pracovali, byla vyplácena jako mzda částka přesahující 5 000 Kč, přičemž svědek tyto osoby nevyplácel. U domácích zaměstnanců zůstal systém vyplácení mezd shodný.

118. Svědek výslovně popřel, že by byl někdy v minulosti trestně stíhán či, že by na něj bylo podáno trestní oznámení z toho důvodu, že by některé s financí, které obdržel na výplatu mezd, řádně nevyplatil příslušným zaměstnancům.

119. Závěrem k výpovědi svědka M. S. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 11. 11. 2014 a dne 23. 7. 2015 (viz č.l. 22.344 a následující, sv. 100), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu vypovídal. Navíc si některé skutečnosti vybavoval lépe, než v řízení před soudem, a to s ohledem na časový odstup od projednávaného jednání.

120. **Svědkyně M. K.,** nyní M., k věci uvedla, že v letech 2009 nebo 2010 pracovala ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. jako koordinátorka, a to zhruba rok až dva. Z této doby zná obžalované M. V. a M. Č., a to na základě porady, které se v jednom případě účastnila v Praze. Je rovněž možné, že někdo z těchto obžalovaných byl na poradě v Plzni. Svědkyně zná dále obžalované Š. A. a M. Š., které pracovaly v Praze ve společnosti, ale nepamatuje si, zda s nimi byla v bližším kontaktu. Obžalovaného A. M. nezná. Rovněž nic neví o tom, že by ve společnosti fungovala osoba investora. Svědkyně uvedla, že zpočátku byla zaměstnankyní přímo společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., později byla převedena pod společnost VXXX-XXXT, s.r.o., kdy na její práci se však nic nezměnilo, důvody tohoto postupu jí nejsou známy. Bezprostřední nadřízenou svědkyně, od které dostávala pokyny ohledně výkonu své práce, byla manažerka společnosti, svědkyně L. S., která dostávala pokyny od obžalovaných M. V. a M. Č.. Svědkyně se domnívá, že obžalovaní byli rovněž jednateli společnosti. Ve společnosti byli kromě manažerky, svědkyně L. S., dále zaměstnáni paní V. jako xxx a svědek M. S. jako koordinátor, který měl stejnou náplň práce jako svědkyně. Ve společnosti byly dále zaměstnány osoby zdravotně postižené, každý koordinátor měl na starosti zhruba 100 těchto zaměstnanců, pročež jich ve společnosti mohlo být celkem zaměstnáno cca 200. Dále bylo ve společnosti zaměstnáno asi 15 osob zdravotně postižených přímo v chráněné dílně, kdy svědkyně jezdila do plzeňské společnosti, kde vyzvedávala materiál, se kterým pracovali zaměstnanci na dílně. Nicméně těmto zaměstnancům svědkyně neposkytovala žádné služby, ani jakékoliv další úkony ve vztahu k těmto osobám nevykonávala. Svědkyně uvedla, že ve společnosti měla na starosti osoby zdravotně postižené, a to zejména z hlediska rozvozu mezd, zadávání práce a poskytování nadstandardních služeb, v podobě odvozu těchto osob, příp. pokud si potřebovaly popovídat. Pokud se jedná o práci pro osoby zdravotně postižené, tyto vyráběly přání, a to zhruba 15 ks přání za měsíc, příp. jim svědkyně nějakou práci vymýšlela. Osoby zdravotně postižené v domácím prostředí mnoho času na zadávané práci nestrávily, jednalo se zhruba o jeden den práce měsíčně. Svědkyně k tomu doplnila, že dostávala málo nekvalitního materiálu, ze kterého se toho nedalo mnoho vyrobit, přičemž materiál pro jednotlivé osoby zdravotně postižené připravovala

společně se svědkem M. S. do sáčků, které následně rozvážela společně s výplatami. Jednalo se o materiál zhruba na 15 přání. Co se s těmito výrobky od osob zdravotně postižených dále děje, svědkyně nevěděla, ani to blíže neřešila, neboť byla sama ráda, že má zaměstnání. Svědkyně tyto výrobky skladovala v krabici v kanceláři společnosti v Plzni. Potvrdila, že v některých případech se jezdilo na trhy, kde se prodávaly výrobky z celé České republiky, a to vždy ty nejlepší. Pokud na konkrétním trhu byly prodány nějaké výrobky, pak příjem z tohoto prodeje činil částku maximálně v řádu tisíců Kč, někdy jen stovek Kč. Svědkyně potvrdila, že je pravdou to, co uváděla v rámci přípravného řízení, že později již práci nerozvážela, protože tuto práci nechtěly osoby vykonávat, hlavně to bylo k ničemu, s těmi výrobky se nic nedělalo, pouze u nich ležely, kdy práci osobám nerozvážela zhruba poslední půlrok. Svědkyni není nic známo o přijímacích pohovorech osob zdravotně postižených. Práci společně s výplatou svědkyně rozvážela jednou za měsíc, kdy zaměstnanci obdržely vždy v obálce částku ve výši 2 000 Kč, současně podepsali sáček, ve kterém byly finanční prostředky uloženy. Tímto způsobem potvrzovali, že převzaly částku kolem 5 000 Kč, byť fakticky obdržely vždy pouze částku ve výši 2 000 Kč. Pokud se zaměstnanci dotazovali na rozdíl mezi fakticky vyplacenou mzdou a částkou, kterou potvrzovali, pak svědkyně zaměstnancům sdělila, že tyto finanční prostředky jsou použity na chod společnosti, hradí se z ní nafta a zaměstnanci, a to podle instrukcí od manažerky společnosti, svědkyně L. S.. Svědkyně potvrdila, že některé osoby zdravotně postižené se dotazovaly na to, z jakého důvodu jim není vyplácena celá mzda. Nicméně většina osob zdravotně postižených tuto skutečnost neřešila, byla pro ně důležitá každá koruna. K tomu svědkyně uvedla, že jí přišlo zvláštní, že z mezd zaměstnanců osob zdravotně postižených se platí náklady na chod společnosti, nicméně jednalo se o její první zaměstnání a byla ráda, že má práci. Svědkyně rovněž osobám zdravotně postiženým předávala výplatní pásky, na kterých byla uvedena částka okolo 5 000 Kč. Někteří zaměstnanci měli na výplatních páskách evidovány srážky, jednalo se o exekuce.

121. Svědkyně potvrdila, že osoby zdravotně postižené podepisovaly velké množství dokumentace. Neví, zda podepisovaly i dohody o poskytování služeb, případně smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost. Svědkyně poskytla nadstandardní služby zhruba 10 – 15 osobám zdravotně postiženým měsíčně. Zbytek osob zdravotně postižených služby nečerpal, neměl o něj zájem. Pokud poskytla nadstandardní službu osobě zdravotně postižené, pak je možné, že taková osoba podepisovala výkaz realizovaných činností. Manažerce společnosti, svědkyni L. S., zasílala soupis služeb, které poskytla osobám zdravotně postiženým. Je rovněž možné, že vypisovala tabulku se soupisem služeb, které za měsíc poskytla osobám zdravotně postiženým. Svědkyni byly předloženy k nahlédnutí dokumenty, a to čestné prohlášení (viz č.l. 22.338, sv. 100) a výkaz realizované činnosti (viz č.l. 22.339, sv. 100), kdy svědkyně čestné prohlášení předkládala k podpisu společně s výplatou mzdy osobám zdravotně postiženým a výkaz realizované činnosti byl podepisován a vyplňován v případě, že byla zaměstnanci poskytnuta nadstandardní služba. O tom, že by výkaz realizované činnosti byl podepisován osobou zdravotně postiženou nevyplněný, svědkyně neví. Svědkyně potvrdila, že pokud poskytla nadstandardní službu, byl o tom vyplňován výkaz realizované činnosti. Úkolem svědkyně bylo vypsat kolonky na výkazu ohledně hodin a kilometrů tak, aby při výpočtu vyšla částka 3 800 Kč, neboť bylo zapotřebí dopočítat tuto částku do celkové částky 5 800 Kč, která byla uvedena na výplatní pásce. Tímto způsobem postupovala na základě pokynu od manažerky společnosti, která jí sdělila, že tento postup byl nařízen od vedení společnosti. Svědkyni byla dále předložena listina (viz č.l. 22.354 – 22.358, sv. 100), kdy svědkyně potvrdila, že v kolonce nadstandardní péče je uvedeno datum a popis poskytnuté služby. Jednalo se o soupis skutečně vykonaných služeb nadstandardní péče. Domnívá se, že tuto tabulku vyhotovovala ona. K práci koordinátorky na základě dotazu státní zástupkyně doplnila, že pokud se jedná o osoby zdravotně postižené, měla na starosti vždy určitou oblast uvedeného kraje, a to stále stejný okruh osob zdravotně postižených, které navštěvovala. Za den byla schopna rozvést výplatu zhruba 20 osobám, kdy ne vždy byly všechny osoby doma, pročež se musela na místo za osobou zdravotně postiženou vrátit později zpět. Rozvoz výplat tedy mohl zabrat zhruba 10 dnů v měsíci. Zbytek dnů poskytovala služby, a to na základě přímých požadavků osob zdravotně

postižených. Všem osobám zdravotně postiženým byly služby nabízeny s tím, že pokud byl čas a konkrétní osoba službu žádala, snažila se svědkyně tuto službu zaměstnanci poskytnout vždy.

122. Svědkyně nemá žádnou představu o faktické obchodní činnosti předmětné společnosti. Pokud se jedná o finanční prostředky na její odměnu za práci, domnívala se, že je placena z rozdílu finančních prostředků mezi částkou, která je uváděna na výplatní pásce osob zdravotně postižených, a částkou, která byla těmto osobám fakticky vyplácena, kdy toto vysvětlení jí bylo sděleno, nicméně o chodu společnosti blíže žádné informace neměla. Svědkyně potvrdila, že byly pravděpodobně podávány žádosti o dotace na zaměstnávání zdravotně postižených osob. Sama rozhodně žádné takové žádosti nevyplňoval.

123. Svědkyně se zúčastnila porady v Praze, na které byli účastníci žádáni, aby vypnuli mobilní telefony a vyňali z nich baterky s tím, že i stěny mají uši, nicméně svědkyně si nepamatuje, co bylo předmětem uvedené porady. Svědkyně v této souvislosti potvrdila, že později jí chod společnosti nepřišel v pořádku, následně byla předvolána na Policii ČR k podání vysvětlení. Posléze byla ze společnosti propuštěna.

124. Závěrem k výpovědi svědkyně M. K. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 11. 11. 2014 (viz č.l. 22.323 a následující, sv. 100), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

125. **Svědkyně A. G.** uvedla, že původně pracovala ve společnosti Sxxx xxx xxxe, s.r.o., kdy tato společnost byla následně přetransformována na společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o., za kterou vystupovali jako noví majitelé obžalovaní M. V. a M. Č.. O záměrech nových majitelů se společností nebylo svědkyni nic známo. Svědkyně zná obžalovanou Š. A., která pracovala jako asistentka obžalovaného M. Č., byla s ní v kontaktu zejména prostřednictvím emailových zpráv. Zná rovněž obžalovanou M. Š., která byla rovněž asistentkou obžalovaného M. Č., kdy jí odevzdávala svědkyně přehledy. Obžalovaného A. M. viděla jednou, nicméně na fotografii jej nepoznala. Je jí známo jméno osoby M. G., jednalo se o xxx společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., nicméně s touto osobou se nikdy nesetkala, nikdy od něj neobdržela žádné pokyny ohledně vedení či fungování společnosti. Ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. se stala manažerkou po původním manažerovi. Ze své pozice měla na starosti zejména kontrolu projektů, které již ve společnosti fungovaly, a dále zajišťovala nové projekty. Před tím, než došlo k transformaci společnosti na společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o., provozovala společnost Sxxx xxx xxxe, s.r.o., call centrum, v jejímž rámci operátoři obvolávali nové zákazníky dle databází a snažili se navázat kontakty. V call centru v té době pracovalo nejméně 30 operátorů, z čehož zhruba do 10 operátorů byly osoby zdravotně postižené. Na uvedených projektech se pracovalo i poté, co společnost převzali obžalovaní s tím, že současní operátoři call centra obvolávali další osoby, zda by tyto nechtěly přispívat na nadaci, která spadala pod nové vedení společnosti. Jednalo se o nadaci, která pomáhala pozůstalým rodinám. Svědkyně uvedla, že obvolávali osoby s kontakty, které pocházely z původní společnosti Sxxx xxx xxxe, s.r.o., žádné jiné seznamy osob, které by měly být obvolávány, si svědkyně nevybavila. Kromě uvedené práce společnost rovněž realizovala úpravy databází a byla snaha shánět zakázky pro zaměstnance z řad osob zdravotně handicapované. V rámci call centra následně pracovalo zhruba do 40 osob zdravotně postižených s tím, že se průběžně snižoval jejich počet. Tyto osoby docházely do sídla společnosti, kde pracovaly na projektu úpravy databází na počítačích. Svědkyně upřesnila, že se jednalo fakticky o zhruba 10 – 15 osob zdravotně postižených, které se na těchto místech střídaly. V call centru pracovalo zhruba 10 – 12 osob, i zde byly zaměstnány osoby zdravotně postižené. Svědkyně dále zmínila, že fungoval projekt na označování plyšových hraček. Také tento projekt byl realizován v sídle společnosti osobami zdravotně postiženými. Svědkyně neví, kolik osob tuto práci vykonávalo, neboť ji neměla na starosti. Rozhodně se však nejednalo o stovky osob zdravotně postižených. Dále svědkyně uváděla jako činnost, kterou společnost vykonávala, výrobu

květinářských zapichovátek, fleecových dekorací, neboť společnost měla pronajatý stánek a účastnila se trhů, kde se takové výrobky prodávaly. Svědkyně opakovaně upozorňovala na to, že tyto projekty neměla na starosti, pročež podrobnosti ohledně jejich fungování nezná. Výslovně uvedla, že byla hlavní manažerkou střediska Sxxx xxx xxxm, s.r.o., jejími bezprostředními nadřízenými byli obžalovaní M. V. a M. Č.. Ve společnosti však působilo více team leaderů, zmínila dvě osoby. Fungovala zde personalistka, původně svědkyně S. M., později svědkyně L. S., a také koordinátor nejprve M. N., následně L. N.. Později došlo k přechodu koordinátora pod společnost v Praze, nicméně okolnosti tohoto přechodu jí nejsou známy. V jeden okamžik tak ve společnosti působilo pět zdravých zaměstnanců. Dále ve společnosti působilo zhruba 100 osob zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků.

126. O novém náboru zaměstnanců rozhodovalo vedení společnosti, tedy obžalovaní M. V. a M. Č., přičemž svědkyně se náboru nových zaměstnanců neúčastnila. Jednalo se o povinnost HR oddělení. Personalistka společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. byla podřízena vedení v Praze, se kterým také řešila nábor nových zaměstnanců, a to konkrétně s obžalovanou Š. A. a obžalovaným M. Č.. Sama svědkyně vybírala pouze zaměstnance na pozici koordinátorů. Pokud se jedná o nábor osob zdravotně postižených, svědkyně doplnila k dotazu státní zástupkyně, že pohovory s těmito osobami stejně jako pracovněprávní dokumentaci vedla personalistka, po určitou dobu smlouvy se zaměstnanci podepisovala svědkyně, kdy za tímto účelem obdržela plnou moc. Podepsaná dokumentace byla uložena u personalistky. Osoby zdravotně postižené v pozici domácích pracovníků doma vytvářely zapichovátka a různé drobné předměty. Domnívá se, že vyráběly i další ručně dělané předměty, je rovněž možné, že doma dělaly soli, nicméně žádné bližší informace si nevybavuje. Práci domácím pracovníkům rozváželi koordinátoři. Svědkyně neví, zda byl stanoven limit na práci konkrétního domácího zaměstnance, ani jakou konkrétní práci domácí zaměstnanci vykonávali. Svědkyně nebyla schopna se vyjádřit k charakteru zdravotních handicapů, kterými osoby trpěly. Neví, zda osoby zdravotně postižené byly schopny vykonávat práci, která jim byla zadávána. Mezi povinnosti koordinátora kromě komunikace s osobami zdravotně postiženými patřilo rovněž vyplácení mezd, kdy tato byla vyplácena v hotovosti. Osoby zdravotně postižené dostávaly mzdu ve výši 2 000 Kč – 3 000 Kč měsíčně, kdy svědkyně neví, zda byla společně se mzdou předávána rovněž výplatní páska. Neví, jaké údaje byly případně na výplatní pásce uvedeny, neví ani, zda zde byly uváděny srážky ze mzdy. S osobami zdravotně postiženými nebyla svědkyně dle svého vyjádření v kontaktu. Tito zaměstnanci ji nekontaktovali, resp. kontakt byl výjimečný. Zaměstnanci potvrzovali, že jim byla vyplacena mzda, a to na soupisu, který měl k dispozici koordinátor, nicméně jaké částky v soupisu byly uváděny, svědkyně neví. Domnívá se, že částky, které byly zaměstnancům vypláceny, a částky uvedené v soupisu mezd souhlasily. Po předložení listin mzdy provoz 2009 (viz č.l. 23.188 – 23.191, sv. 103) svědkyně potvrdila, že pokud je v kolonce uvedena konkrétní částka k vyplacení, znamená to peníze, které byly fakticky osobám zdravotně postiženým vypláceny. Osoby zdravotně postižené při náboru podepisovaly pracovní dokumentaci, jednalo se o pracovní smlouvy, mzdové listy, také dohody o srážkách za možnost od společnosti dostávat službu. Jednalo se o odvozy k lékařům, pomoc v domácnosti, mytí oken s tím, že byla nastavena fixní částka, která byla osobám zdravotně postiženým měsíčně ze mzdy srážena. Její výši si svědkyně nepamatuje. Svědkyně neví, zda existoval ceník služeb, nicméně je možné, že takovým ceníkem disponoval koordinátor. Tato částka byla strhávána převážně všem osobám zdravotně postiženým. Svědkyně uvedla, že všechny osoby zdravotně postižené, tedy nejen ty, které byly na pozici domácích pracovníků, ale také osoby zdravotně postižené, které docházely do chráněné dílny, měly příslušné dohody podepsány. Není jí známo, zda byl mezi těmito dohodami nějaký rozdíl. Domnívá se, že nikoliv, když všichni zaměstnanci, kteří dohody podepsali, dostávali služby od společnosti. Poskytování služeb měl na starosti koordinátor, kdy ve společnosti byl v jeden čas zaměstnán vždy jeden koordinátor. Svědkyně neví, zda služby poskytoval, neví, kolik služeb poskytoval, rovněž nemá informace o tom, zda s poskytováním služeb byly problémy. Svědkyně za dobu, kdy byla ve společnosti zaměstnána, 2x absolvovala úklid oken, neboť koordinátor nebyl

schopen tuto službu zajistit. Je také možné, že poskytla službu v podobě odvozu k lékaři. Nicméně jednalo se o výjimečnou situaci.

127. Společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o. žádala o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, po určitou dobu tyto žádosti vyhotovovala svědkyně. Součástí žádostí byly počty zdravotně handicapovaných zaměstnanců, míra jejich postižení, přičemž žádosti podávala svědkyně osobně na úřad práce. Tyto žádosti byly řešeny s vedením společnosti, kontroly žádostí měl na starosti obžalovaný M. Č.. Svědkyně uvedla, že je možné, že v žádostech bylo uváděno až 300 osob zdravotně postižených, na které byly příspěvky žádány, přičemž informace do žádostí byly uváděny na základě podkladů, které zpracovávala mzdová účetní. Účetnictví pro společnost zpracovávala externí společnost. Svědkyně měla přístup k bankovnímu účtu společnosti, přičemž zadávala příkazy do banky, a to dle informací účetní. Neví, zda na bankovní účet byly připisovány částky dotací, neměla představu o obratu na bankovním účtu. Pokud finanční prostředky na bankovním účtu nebyly, sdělila tak obžalovaným M. V. a M. Č., následně byly finance na bankovní účet vloženy a ona mohla provést potřebné platby. Svědkyně neměla bližší představu ohledně ekonomické situace společnosti, nicméně domnívala se, že společnost si nestojí dobře, neboť pravidelně potřebovala peníze na platby, kterých se jí nedostávalo. Výslovně doplnila, že nájem za prostory, ve kterých společnost sídlila, byl považován za vysoký. Bylo jí uloženo obžalovaným M. Č., aby se společnost přestěhovala a došlo ke snížení nákladů. Svědkyně uvedla, že se chráněná dílna čtyřikrát stěhovala, v podstatě co pár měsíců probíhalo stěhování.

128. Svědkyně vyhotovovala souhrn informací za předmětnou společnost měsíčně, kde byly uvedeny přehledy odvedené práce i počty zaměstnanců. Jednalo se o bilance. Je rovněž možné, že existovalo hlášení střediska, přičemž údaje uváděné v těchto dokumentech vyplňovala svědkyně popravdě. Svědkyně neví, zda dostávala jakoukoliv zpětnou vazbu od vedení společnosti ohledně bilancí a výsledků v ní uvedených. Ve vztahu k položce investor počet ZTP x 500 v bilanci svědkyně uvedla, že měla vypisovat nějaká čísla, ale položce nerozumí. Vedení společnosti chtělo vědět, kolik zaměstnanců zdravotně postižených je ve středisku zaměstnáno. Bilance vyplňovala na základě informací, které obdržela od své účetní, hlášení střediska dle informací, které získala od team leaderů, koordinátorů, příp. personalistky. Domnívá se, že informace o tom, jak má být bilance vyplněna, jí sděloval obžalovaný M. Č.. Informace ohledně počtu nadstandardních služeb svědkyně získávala od koordinátora, kdy počet nahlášených služeb odpovídal skutečnosti. Neví o tom, že by koordinátor záměrně nahlašoval nižší počty fakticky provedených služeb.

129. Svědkyně potvrdila, že jednou měsíčně se účastnila porady, kde vystupovali obžalovaní M. V., M. Č., rovněž obžalované A. i Š. a dále manažeři ostatních společností. Manažer každé společnosti podal hlášení o fungování konkrétní společnosti, pročež svědkyně měla přehled o tom, jak fungují ostatní společnosti holdingu. Na poradách se řešilo i to, že někteří zaměstnanci se dotazovali na výši srážek ze mzdy, nicméně ona se o ostatní společnosti nezajímala. Zopakovala, že s osobami zdravotně postiženými na pozici zaměstnanců nebyla v kontaktu, nicméně ví, že srážky, které byly těmto zaměstnancům pravidelně sráženy, se zaměstnancům nelíbily, když zaměstnanci chtěli dostávat peníze a ne čerpat služby. Je možné, že se v rámci porad řešilo pozastavení náboru domácích pracovníků, toto rozhodnutí činili obžalovaní M. V. a M. Č.. Svědkyně na porady vozila různou dokumentaci, různé podklady, které jí byly připravovány ze strany koordinátora a personalistky. Svědkyně se účastnila porady v Kolesách, kde se poprvé setkala s obžalovaným A. M., který jim byl představen, nicméně jeho role ve společnosti jí není známá. Účastnila se i porady, kde bylo požadováno po účastnících, aby vypnuli mobilní telefony a vyjmuli z nich baterie. Svědkyně tento postup vnímala jako nepříjemný, nevěděla, proč je toto po účastnících porady žádáno.

130. Svědkyně dále k dotazu soudu doplnila, že osob zdravotně postižených, které byly ve společnosti zaměstnávány, bylo čím dál tím víc, počty jí přišly neadekvátní. Neuvědomovala si však, že by se mohlo jednat o problém. Později začala vnímat, že zaměstnanci nechtěli čerpat služby, přesto jim byla vyplácena nižší mzda. Hovořilo se i o tom, že je vedeno trestní stíhání proti některým osobám.

Neví, jak přesně se k této záležitosti stavělo vedení společnosti, nicméně měla z toho nepříjemný pocit. V předmětné době studovala školu a současně pracovala. Byla si vědoma toho, že některé okolnosti neměla ohledně práce ignorovat, měla se zajímat o to, co konkrétně znamená dohoda o srážkách, jaké dokumenty zaměstnanci podepisují, ona sama těmto skutečnostem nerozuměla. Někdo ze společnosti jí řekl, že je to takto v pořádku a ona se o celou záležitost blíže nezajímala.

131. Dále svědkyně k dotazu soudu potvrdila, že je pravdou část její výpovědi z přípravného řízení, která byla čtena a kde uvedla, že ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. byly zaměstnány osoby, které však spadaly pod někoho jiného, domnívá se, že pod středisko v Jihlavě. Oficiálně byly ve společnosti vedeny, ale starali se o ně jiní manažeři i jiní koordinátoři. Svědkyně neměla představu o tom, co za práci tyto osoby vykonávají, jaké služby jsou jim poskytovány, či zda jsou jim vůbec nějaké služby poskytovány. Důvody, proč byly tyto osoby oficiálně vedeny ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., svědkyně nezná. Svědkyně doplnila, že shánět pracovní zakázky pro zaměstnance z řad osob se zdravotním postižením nebylo jednoduché, zakázek nebylo mnoho. Stejný systém jako ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. ohledně vyplácení osob zdravotně postižených fungoval i v jiných střediscích holdingu.

132. Závěrem k výpovědi svědkyně A. G. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 20. 10. 2014 a dne 21. 3.2017 (viz č.l. 23.138 a následující, sv. 103), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

133. **Svědkyně S. M.** k věci uvedla, že v průběhu roku 2009 pracovala ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. na pozici xxx, a to zhruba 7 – 8 měsíců. Původně nastoupila jako xxx v roce 2007 do společnosti Sxxx xxx xxxe s.r.o., která provozovala call centrum, později zde pracovala jako xxx. V průběhu ledna roku 2009 bylo zaměstnancům společnosti sděleno, že společnost přebírají noví vlastníci, call centrum bude i nadále fungovat s tím, že dojde ke změnám v souvislosti s náborem osob zdravotně postižených. Do té doby ve společnosti osoby zdravotně postižené pracovaly, ale byla jich menšina. Svědkyně uvedla, že převzetí společnosti řešilo nové vedení s osobou tehdejšího manažera pana A., kdy do společnosti se přijeli představit osobně obžalovaný M. V., M. Č. a Š. A.. Domnívala se, že obžalovaní M. V. a M. Č. jsou xxx společnosti. Osoby obžalovaných M. Š. a A. M. nezná. Po změně vedení společnosti svědkyně zůstala na pozici xxx, kdy měla na starosti nábory nových zaměstnanců, mimo jiné i osob zdravotně postižených, což obnášelo pohovory vedené telefonicky, příp. osobně a zpracovávání s tím související agendy. Jejím bezprostředním nadřízeným byl manažer T. A., později zhruba jeden měsíc svědkyně A. G.. Poté, co společnost převzali noví vlastníci, toto pražské vedení rozhodlo, že do společnosti budou nabírány osoby zdravotně postižené. Nábor probíhal formou inzercí, kdy část osob zdravotně postižených navštívilo svědkyni v kanceláři, kde byl veden pohovor. Větší část pohovorů však probíhala po telefonu, přičemž tyto osoby byly následně kontaktovány osobně v místě jejich bydliště. Za dobu svého zaměstnání ve společnosti mohla svědkyně přijmout zhruba 50 až 60 osob zdravotně postižených. Na zaměstnance z řad osob zdravotně postižených nebyly kladeny velké požadavky. Šlo o to, aby tito zájemci byli schopni vystřihnout, namalovat, příp. obmalovat kytičky, nalepit na přáníčka. Osobám bylo sdělováno, že práce nebude fyzicky náročná. Rovněž bylo těmto osobám zdravotně postiženým sdělováno, že budou dostávat za odvedenou práci částku 2 000 Kč s tím, že v platových výměrech jednotlivých zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených však byla uvedena jako mzda částka ve výši 6 000 Kč – 8 000 Kč. Osobám zdravotně postiženým byl tento finanční rozdíl vysvětlován tak, že se jedná o náklady na práci, kterou společnost pro osoby zdravotně postižené zajišťuje, včetně dovozu práce a nákladů na administrativu s tím spojenou. Svědkyně uvedla, že s osobami zdravotně postiženými měla nastaveny přátelské vztahy, a proto se jí nikdy nestalo, že by zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených ohledně finančního rozdílu měli výraznějších námitek proti uvedenému vysvětlení. Výplaty mezd osobám zdravotně

postiženým měl na starosti manažer střediska pan A. Ona sama žádné mzdy nevyplácela, neměla ani dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu společnosti. Svědkyně si nevybavuje, že by osobám zdravotně postiženým byly poskytovány či nabízeny jakékoliv služby v podobě např. odvozu lékaři. Současně upozornila na to, že ve společnosti byla zaměstnána krátkou dobu. Vybavuje si, že byly uzavírány smlouvy a podepisovány mzdové výměry, blíže si však již okolnosti ohledně zaměstnávání nevybavuje. Svědkyni byla předložena dohoda k zajištění dalšího zaměstnávání (viz č.l. 23.274 – 23.276, sv. 103), kdy k této uvedla, že tuto dohodu pravděpodobně někdy v minulosti viděla, je možné, že dohody podepisovaly osobně osoby zdravotně postižené. Z jakého důvodu je v dohodě popsán systém rozdělování zaměstnanců do tří skupin, svědkyně nebyla schopna vysvětlit. Nedokázala si vybavit ani, zda mzda osobám zdravotně postiženým byla vyplácena formou převodu na bankovní účet či nikoliv. Ve společnosti působili i dva kolegové, kteří se podíleli na jiném projektu společnosti, a to pro společnost Citibank, a.s. Současně jeden z těchto kolegů objížděl společně se svědkyní osoby zdravotně postižené po jižní Moravě. Svědkyně uvedla, že osoby, které bydlely mimo území města Brna, mohla za celou dobu sedmi, osmi měsíců vidět 1x až 2x. Pokud se jedná o rozsah práce, která byla osobám zdravotně postiženým zadávána, jednalo se o několik archů kytiček, které měly zaměstnanci vystříhat a nalepit. Pro některé osoby zdravotně postižené s ohledem na jejich zdravotní handicap se mohlo jednat o práci na celý měsíc. Nevybavila si, že by osoby zdravotně postižené uváděly, že jim s prací pomáhají rodinní příslušníci. V této souvislosti svědkyně doplnila, že se domnívá, že všechny osoby zdravotně postižené měly práci. Svědkyni zaučovala ohledně toho, jak vést pohovory s osobami zdravotně postiženými obžalovaná Š. A., která v roce 2009 přijela do Brna a veškeré informace ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených jí vysvětlila. Svědkyně neví, co se s výrobky, které osoby zdravotně postižené vyráběly, fakticky stalo.

134. Svědkyně uvedla, že jí není nic známo o žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Svědkyně se domnívala, že společnost si stála dobře, neboť koupila další pobočku. Ze společnosti následně odešla z toho důvodu, že se změnou vedení již ve společnosti nechtěla dále být, práce ji přestala bavit, rovněž ji zásadně ovlivnilo, když viděla osoby zdravotně postižené, jejich zdravotní problémy, podmínky, ve kterých žijí. O tom, že je v souvislosti se společností vedeno trestní stíhání, se dozvěděla až poté, co ze společnosti odešla.

135. **Svědkyně L. S.** vypověděla, že byla zaměstnána jako xxx ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. v Brně zhruba dva roky v letech 2010 až 2011. Zná osoby obžalovaných M. Č., M. V. a Š. A., se kterými se několikrát setkala. Jednalo se o její nadřízené. Zná rovněž jméno obžalované M. Š., ale s touto nebyla v bližším kontaktu. K osobě obžalovaného A. M. uvedla, že byl investorem, ale žádné bližší informace k jeho osobě nezná. Ve společnosti byla svědkyně zaměstnána již předtím, než byla společnost zakoupena novými vlastníky, obžalovanými M. V. a M. Č. s tím, že ve společnosti za působení obžalovaných bylo zaměstnáno 10 – 20 zdravých zaměstnanců a dále zde byly zaměstnány stovky osob zdravotně postižených. Zpočátku ve společnosti fungovaly osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků, později ke konci jejího působení ve společnosti byla zřízena chráněná dílna, do které docházelo 10 – 20 osob zdravotně postižených. Svědkyně byla přítomna náboru nových zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, kdy vedení společnosti, konkrétně obžalovaný M. Č. a obžalovaná Š. A. rozhodovali o tom, že bude probíhat další nábor osob zdravotně postižených. Manažerkou společnosti byla v předmětné době svědkyně A. G., zda tato měla ohledně náboru nových zaměstnanců jakoukoliv rozhodovací pravomoc, však není svědkyni známo. Svědkyně opakovaně obdržela informace o tom, že je pozastaven nábor domácích pracovníků, tuto informaci obdržela buď od manažerky společnosti nebo od obžalované Š. A.. Pokud se jedná o přijímací pohovory, svědkyně uvedla, že zpočátku se těchto účastnila obžalovaná Š. A., později úvodní pohovory s osobami zdravotně postiženými vedla převážně svědkyně. Svědkyně sdělovala během úvodních pohovorů informace, které jí byly sděleny vedením, tedy obžalovanou Š. A. a obžalovaným M. Č.. Domácí pracovníci dostávali vyplacenu

mzdu ve výši 2 000 Kč, kdy tuto informaci jim sdělovala již při úvodním pohovoru. Jaká částka byla uváděna na mzdových výměrech, příp. na výplatních páskách si svědkyně nepamatuje, nicméně na výplatních páskách byla vykazována částka odlišná od částky 2 000 Kč, byla to částka vyšší. K dotazu soudu ohledně výpovědi svědkyně z přípravného řízení, kdy svědkyně uváděla, že má pocit, že na výplatní pásce byla uváděna částka životního minima, ale není si stoprocentně jistá, svědkyně uvedla, že tato skutečnost je pravdivá. Zaměstnanci se dotazovali, z jakého důvodu je jim vyplácena nižší částka oproti výplatní pásce, kdy toto bylo zdůvodňováno tím, že ve společnosti funguje zaměstnanec, který osobám zdravotně postiženým poskytuje různé služby, např. mytí oken. Ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. byly zaměstnány 1 až 2 osoby, které poskytovaly tyto služby. Osobám zdravotně postiženým na pozicích domácích pracovníků byl předáván materiál, ze kterého doma vyráběly požadované výrobky, přičemž tento materiál si vyzvedávaly osoby zdravotně postižené v sídle společnosti, když si šly současně vyzvednout svoji mzdu. Zda si pro mzdu do sídla společnosti docházely všechny osoby zdravotně postižené, svědkyně neví, nicméně s některými se setkávala, předávala jim materiál, papír na vystřihování, kopírovala jim zhruba 5 – 10 papírů na vystřihování, zaměstnanci měli práce málo. Výrobky, které osoby zdravotně postižené vyrobily, samy nosily do sídla společnosti, kde je svědkyně přebírala. Ona je dále předávala své nadřízené. Není ji známo, co se s výrobky dělo dál. Svědkyně potvrdila, že při přijímacích pohovorech osoby zdravotně postižené podepisovaly pracovní smlouvy, jaké další dokumenty podepisovaly, si svědkyně nepamatuje. Svědkyně zná rovněž dokumenty rozvázání pracovního poměru, nevybavuje si, že by takové dokumenty byly podepisovány bianco. Svědkyni není známo, zda všechny osoby zdravotně postižené služby využívaly. Neměla ani informaci o tom, kolik služeb byl koordinátor schopen za den realizovat, sama služby zaměstnancům neposkytovala, ani nevedla evidenci poskytnutých služeb. Svědkyně neví, zda každý měsíc byla poskytnuta každému zaměstnanci alespoň jedna služba. Potvrdila však, že pokud v přípravném řízení uváděla, že logicky podle počtu zaměstnanců by se to ani nestíhalo, pak je to pravda. Pokud se jedná o úhradu jednotlivých služeb, svědkyně neví, zda existoval ceník těchto služeb, neví, zda osoby platily za jednotlivé provedené služby či paušální úhradou. Nevybavuje si, zda osobám zdravotně postiženým vyplácela mzdu, či pouze předávala výplatní pásky. Ví, že se s některými osobami pravidelně setkávala.

136. Svědkyně neměla informace o tom, jaká je ekonomická situace společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., sama byla ráda, že je zaměstnána. Ze své pracovní pozice neměla přístup k bankovnímu účtu společnosti, neměla žádná dispoziční oprávnění. Svědkyně potvrdila, že se účastnila porad v Praze, které vedli obžalovaní M. Č., M. V., byla tam přítomna z vedení společnosti i obžalovaná Š. A., dále na porady docházeli ostatní vedoucí poboček, včetně manažerky společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. Na poradách každé středisko prezentovalo, co konkrétně dělá za práci. Domnívá se, že nebylo na poradách prezentováno, jak si jednotlivá střediska stojí po finanční stránce. Svědkyně je známo, že proběhla porada, během které bylo požadováno, aby si účastníci vypnuli mobilní telefony a vyňali baterky z mobilních telefonů. Ona sama se této porady neúčastnila. Bylo jí to však sděleno manažerkou společnosti, kdy okolnosti této porady jí nejsou známy. Pokud se jedná o poradu personalistů, v rámci které bylo mimo jiné uvedeno „personalistům byl objasněn dočasný stav pozastavení veřejných náborů, noví zaměstnanci domácí pracovníci ZTP budou přijati pouze na doporučení od známých, smlouva o poskytování služeb je i nadále součástí pracovní smlouvy s tím, že je vyhotovena v jednom provedení, které zaměstnanec podepíše a následně je uloženo v externím šanonu, fyzicky domácí pracovník vlastní pouze pracovní smlouvu“, k tomu svědkyně uvedla, že si již tyto okolnosti blíže nevybavuje, nicméně takto to bylo. Uvedená smlouva o poskytování služeb zůstávala ve společnosti a nepřebíraly jí osoby zdravotně postižené, a to na základě nařízení vedení, obžalovaných M. Č. a Š. A.. K dotazu státní zástupkyně svědkyně doplnila, že pokud na poradě personalistů bylo hovořeno o tom, že osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků mají být přijaty pouze na doporučení od svých známých, bylo to z toho důvodu, aby jim již osoby zaměstnané vysvětlily situaci s tím, že budou dostávat pouze 2 000 Kč a nikoliv celou mzdu. Pokud se jedná o zápis z porady, dle kterého „pokud na domácího zaměstnance

přijdou dvě exekuce, a není možná dohoda s exekutorem na splátkách, po kterých by domácímu pracovníkovi zůstala alespoň poměrná částka ze skutečně námi vyplácené mzdy, je nezbytně nutné s dotyčným zaměstnancem rozvázat pracovní poměr". Toto si nevybavuje, ona osobně žádnou výpověď osobě zdravotně postižené nepředkládala.

137. Dále svědkyně uvedla, že jí není znám dokument bilance střediska. Každé čtvrtletí vyplňovala žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených s tím, že tyto žádosti se následně odvážely do Prahy ke kontrole obžalovanému M. Č.. Uvedené žádosti zůstávaly v Praze, žádosti nebyly vraceny s žádostí o opravu. Svědkyně nebyla schopna si vybavit, jaké částky na dotacích byly středisku vypláceny. Nicméně potvrdila, že pokud se jedná o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených, ten byl rozhodně vyšší než částka 2 000 Kč, co se s rozdílem mezi částkou vyplácenou osobám zdravotně postiženým a částkou, která byla poskytována na zaměstnávání osob zdravotně postižených ze strany státu, stalo, však neví.

138. Pokud se jedná o částku ve výši 2 000 Kč, která byla vyplácena osobám zdravotně postiženým s tím, že na výplatní pásce byla uvedena částka vyšší, svědkyně uvedla, že se domnívá, že tímto způsobem byly vypláceny mzdy všem osobám zaměstnaných v rámci společností vedených pod holdingem v Praze. K tomuto závěru svědkyně dospěla s ohledem na skutečnost, že s vedoucími z jiných společností byla v telefonickém kontaktu.

139. Závěrem k výpovědi svědkyně L. S. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 5. 4. 2017 (viz č.l. 23.303 a následující, sv. 103), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

140. **Svědkyně M. S.** uvedla, že z obžalovaných zná osobně obžalovaného M. V. a M. Č., se kterými se seznámila v souvislosti s prodejem květinářství v jejím vlastnictví, jednalo se o společnost Sxxx xxxn, s.r.o. Svědkyně zná také obžalované Š. A., která zaučovala osoby, jak společnost vést, a M. Š., která měla na starosti vedení účetnictví. Obžalovaného A. M. nezná. Zpočátku byla domluva s obžalovanými taková, že květinářství bude převedeno na obžalované a svědkyně zde bude i nadále pracovat jako vedoucí. Z této pozice zajišťovala prostory a pozemky k pronájmu, vymýšlela koncept fungování zaměstnávání osob. Veškeré úkony ve společnosti konzultovala svědkyně s obžalovanými M. V. a M. Č., rovněž s obžalovanou Š. A.. Kdo byl jednatelem předmětné společnosti, svědkyně neví. Po celou dobu jejího působení ve společnosti nedošlo ke změně v osobách, které svědkyni udělovaly pokyny ohledně fungování společnosti. Běžný chod střediska, příp. řešení konkrétních problémů se zaměstnanci, řešila svědkyně jednak s obžalovaným M. Č., jednak s obžalovanou Š. A.. Svědkyně byla v předmětné době těhotná, v únoru 2011 porodila a v květnu 2011 po dohodě s vedením ze společnosti odešla, kdy práci, která se po ní požadovala, nevykonávala pravděpodobně dle očekávání vedení, pročež odcházela v samém počátku realizace podnikatelského záměru obžalovaných, kdy ještě nebyla zbudována chráněná dílna. Svědkyně uvedla, že v době, kdy převzali obžalovaní fungování uvedené společnosti, byla ve společnosti zaměstnána společně s jednou zdravou zaměstnankyní. Z rozhodnutí obžalovaných M. Č. a M. V. byli nabíráni zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených s tím, že svědkyni bylo známo, že tímto způsobem fungují další střediska po celé České republice, pročež uvedený postup považovala za normální. Ve společnosti bylo zaměstnáno zhruba 20 osob zdravotně postižených, které vykonávaly domácí práce. Vyráběly zejména výrobky do květinářství, s tím, že v době, kdy svědkyně působila v této společnosti pod vedením obžalovaných, se vytvářel nový koncept a svědkyně si již nepamatuje, co konkrétně osoby zdravotně postižené v rámci domácí práce vyráběly. Svědkyně na konkrétní otázky soudu ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených nebyla schopna odpovědět, opakovaně se odkazovala na to, že již od této doby uplynula dlouhá doba a podrobnosti si nevybavuje. Zpočátku práci pro osoby zdravotně postižené vymýšlela ona, posléze její spolupracovnice, paní E. (její příjmení si nevybavuje), která rovněž práci osobám

zdravotně postiženým rozvážela. Následně svědkyně uvedla, že se jednalo například o práci v podobě malování barev na kamínky. Svědkyně se k dotazům členů senátu vyjádřila k tomu, jak přesně probíhalo barvení kamínků osobami zdravotně postiženými. Svědkyně nebyla schopna blíže uvést, jakým způsobem se počet zhotovených nabarvených kamínků projevil ve výplatě konkrétního domácího pracovníka. Pokud se jedná o koncept chráněné dílny, svědkyně uvedla, že v této měli být zaměstnáni spíše jednotlivci. V obchodě – květinářství (k dotazu obžalovaného M. V. upřesnila, že obchod byl v Jičíně na ulici xxx a měl zhruba 50 m²) byla zaměstnána brigádně jedna osoba, do porodu tam vypomáhala i sama svědkyně. Není jí známo, zda v obchodě pomáhal někdo z osob zdravotně postižených. Pokud se jedná o prodej výrobků od osob zdravotně postižených v květinářství, svědkyně potvrdila, že pokud v rámci přípravného řízení uvedla, že výrobků invalidů se prodalo pár kusů za měsíc, mohlo z toho být tak 2 000 Kč – 3 000 Kč, pak to odpovídá.

141. Pokud se jedná o přijímání osob zdravotně postižených, tyto byly přijímány na základě výběrového řízení, kdy u jednoho pohovoru byla svědkyně osobně přítomna. Tyto pohovory vedla její spolupracovnice paní E. společně s obžalovanou Š. A.. V rámci výběrového řízení bylo osobám zdravotně postiženým sdělováno, co budou vyrábět, zjišťovalo se, které z osob zdravotně postižených jsou schopny dojet osobně do budoucí chráněné dílny, a jakým osobám bude nutné práci rozvážet domů. V rámci výběrového řízení odhadovali, zda konkrétní osoba zdravotně postižená bude předmětné práce schopna či nikoliv, následně nechali takové osobě zpracovat vzorek a podle toho, co daná osoba zdravotně postižená vytvořila, svědkyně společně se svojí kolegyní paní E. vydedukovala, zda takové práce bude osoba zdravotně postižená schopná či nikoliv. Na žádný jiný typ práce než barvení kamínků si svědkyně nebyla schopna vzpomenout. Jakým způsobem později docházelo k nabírání osob zdravotně postižených, svědkyně neví, neboť v té době již ve společnosti nepracovala. V době, kdy byly poprvé zdravotně postižené osoby nabírány do společnosti jako zaměstnanci, tak existoval jakýsi koncept, práce pro zaměstnance však byla vymýšlena až postupně. Svědkyně si nevybavuje výši mzdy, která byla osobám zdravotně postiženým vyplácena. Ví, že tato byla vyplácena v hotovosti. Svědkyně následně poté, co byla čtena část její výpovědi z přípravného řízení, potvrdila, že pokud uváděla, že domácím pracovníkům bylo sděleno v rámci přijímacího pohovoru, že obdrží mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně na ruku s tím, že mohli rovněž čerpat služby, tak toto je pravda. Částka ve výši 2 000 Kč byla výplata vyplácená osobám zdravotně postiženým na pracovní pozici domácí pracovník. Současně byly nabízeny nadstandardní služby, např. v podobě odvozu k lékaři, k odvozu na nákupy, či jiné formy pomoci. Mzdu osobám zdravotně postiženým rozvážel koordinátor, případně její kolegyně paní E. Koordinátorem byl svědek Z. P., a to v době, kdy ona ze společnosti odcházela. Společnost měla bankovní účet, kterým svědkyně disponovala. Pokud se jedná o finanční prostředky, které byly vypláceny jako mzdy osobám zdravotně postiženým v hotovosti, tyto připravovala jednak svědkyně, jednak její kolegyně E. Svědkyně nebyla schopna se vyjádřit k tomu, jakým způsobem připravovala finanční prostředky pro vyplácení mezd jednotlivým osobám zdravotně postiženým, uvedla, že peníze připravovala podle počtu lidí a podle instrukcí, které jí byly předány na školení. Svědkyni byla předložena k vyjádření tabulka výplata květen 2011 (viz č.l. 23.796, sv. 105), kde je jako základní mzda uváděna částka 5 000 Kč až 6 000 Kč, dále je uvedena jako částka celkem částka 2 000 Kč, kdy toto nebyla svědkyně schopna žádným způsobem vysvětlit.

142. Nadstandardní péče v podobě služeb byla nabízena každé osobě zdravotně postižené, a to včetně osob, které měly potenciálně pracovat na chráněné dílně. Pokud se jedná o poskytování nadstandardních služeb, svědkyně nebyla schopna se k tomuto vyjádřit, neboť se ve společnosti objevovala 1x – 2x týdně. Domnívá se, že tyto poskytoval koordinátor, svědek Z. P.. Jakým způsobem osoby zdravotně postižené vykazovaly přijatou péči, svědkyně neví. Domnívá se, že osoby zdravotně postižené potvrzovaly, že jim byla služba poskytnuta. Svědkyně neví, zda osoby zdravotně postižené podepisovaly výkazy realizovaných činností, ani jí není známo nic o tom, že by podepisovaly jakékoliv dokumenty tzv. bianco. Pokud v rámci přípravného řízení uváděla, že

služby neobdrželi samozřejmě všichni invalidé, tak toto souhlasí. Jaký typ pracovněprávní dokumentace se s osobami zdravotně postiženými sepisoval, si svědkyně nevybavuje, neví, zda byla sepisována smlouva o poskytování nadstandardní péče. Svědkyně nebyla schopna se vyjádřit k tomu, zda bylo možné, aby ve společnosti byly zaměstnány osoby zdravotně postižené i přesto, že by výslovně odmítly čerpat nadstandardní služby. Nicméně dále potvrdila, že pokud se jedná o dokument smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost, tak tento pravděpodobně viděla, tento podepisovaly osoby zdravotně postižené. Je možné, že byla stanovena povinnost, aby dohodu měl podepsaný každý zaměstnanec z řad osob zdravotně postižených ve společnosti tak, jak uváděla v rámci přípravného řízení.

143. Zpracovávání předmětných žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených svědkyně neměla na starosti, neví, jak byly tyto žádosti zpracovávány, tuto agendu po jejím odchodu převzala její kolegyně paní E.

144. Svědkyně pravidelně poskytovala informace o fungování svého střediska. Jednalo se o hlášení, ve kterém byly uváděny informace ohledně budování střediska a následně ohledně zajišťování práce pro budoucí zaměstnance. V pravidelných hlášeních byly uváděny rovněž informace ohledně počtu osob zdravotně postižených, které byly ve společnosti zaměstnány. Informace v uvedených hlášeních byly pravdivé. Dále svědkyně zpracovávala bilance střediska, kde se uváděly výdaje a příjmy střediska. Ohledně vyplňování bilancí byla zaškolována obžalovanou Š. A. nebo obžalovanou M. Š.. Uvedené informace byly součtem příslušných údajů za celý měsíc. Pokud se jedná o položku dotace, tak tato odpovídala příjmu, který obdrželo středisko od státu jako podporu pro zaměstnávání osob zdravotně postižených. K dalšímu obsahu bilancí se nebyla svědkyně schopna vyjádřit, opakovaně se odvolávala na časový úsek 10 let, který uplynul od jejího zaměstnání v uvedené společnosti, pročež si uvedené skutečnosti nevybavuje. Pokud se jedná o sestavování bilancí, svědkyně potvrdila, že zpočátku měla problém se sestavováním bilancí, chyběly jí finanční prostředky, nevěděla, jak má systém nastavit, pročež se radila s vedením společnost ohledně dalšího postupu, a to konkrétně s obžalovanými M. Č. a Š. A..

145. Svědkyně se účastnila porad celého koncernu, kdy v rámci těchto porad se setkávala s ostatními manažery středisek. Porady vedli obžalovaní M. Č. a Š. A., rovněž obžalovaný M. V.. V rámci porad docházelo k porovnávání výkonů jednotlivých manažerů, pokud se jedná o počty zaměstnávání osob zdravotně postižených, typy výrobků, prezentovala se ekonomická situace středisek. Pokud svědkyně v rámci přípravného řízení uváděla, že v rámci měsíčních porad byl vytvářen tlak zaměstnat co nejvíce zdravotně postižených osob, pak to bylo myšleno v kontextu toho, aby pro ně současně měli manažeři středisek práci. Pokud v rámci konkrétní porady bylo ze strany vedení uváděno, že má být dána větší ostražitost při náboru domácích pracovníků, to svědkyně vysvětlila tím, že došlo v minulosti k situaci, kdy zaměstnanec z řad osob zdravotně postižených jako domácí pracovník dělal ve společnosti problémy, a proto se vedení rozhodlo s tímto zaměstnancem rozvázat pracovní poměr. K tomu pak bylo mířeno i poučení ohledně větší ostražitosti při náboru domácích pracovníků. Svědkyně nebyla schopna popsat, konkrétně v čem problém s konkrétní osobou zdravotně postiženou spočíval. Následně poté, co byla přečtena část její výpovědi z přípravného řízení, potvrdila, že pokud v přípravném řízení uváděla, že na středisku nastala situace, kdy se konkrétní osoba zdravotně postižená domáhala vyplacení rozdílu nad 2 000 Kč, které jí byly standardně vypláceny, je toto pravdou. Kdo a jakým způsobem uvedený případ řešil, svědkyni neví. Domnívá se, že těmto zaměstnancům byla snaha vysvětlit, jak se celá situace má a následně byl s danou osobou ukončen pracovní poměr. Tyto případy řešila Praha, a to obžalovaná Š. A., nebo obžalovaný M. Č..

146. Pokud svědkyně v rámci přípravného řízení uváděla, že důvodem pro ukončení jejího pracovního poměru byla skutečnost, že nevykonávala svoji práci dle představ obžalovaného M. Č., kdy se jednalo o výtky k její práci v tom duchu, že musela vymýšlet zbytečnou práci, jako např. přání, která by se prodávala v květinářství, a to odmítala. K tomu svědkyně v rámci řízení před soudem uvedla, že jí její koncept, který měla vymyšlený, připadal smysluplnější, mezi jejím konceptem a konceptem

výroby přání od obžalovaných byl určitý rozpor. Dle svědkyně její přístup k práci nebyl tak svižný a stal se předmětem kritiky vedení. Svědkyně dále potvrdila, že vypovídala pravdu, pokud v rámci přípravného řízení uváděla, že výrobky, které vyráběli invalidé, se převezly do jiného střediska a z jiných středisek se produkty převážely k nim do střediska s tím, že tento postup byl nařízen vnitřními směrnicemi holdingu vytvářenými obžalovaným M. Č., čemuž se podřizovali všichni, avšak svědkyně odmítala vyrábět tyhle zbytečné věci. Pokud v rámci přípravného řízení svědkyně uváděla, že bylo stanoveno, že určité záležitosti se řešily přes telefon, některé přes messenger a některé osobně, kdy mezi věci, které se řešily osobně, patřilo to, že se konkrétní osoba domáhala dovyplacení mzdy, kdy toto se nesmělo telefonicky řešit, to muselo být sděleno ústně. K tomu svědkyně uvedla, že jí to přijde normální, nepovažuje na tom nic zvláštního.

147. Závěrem k výpovědi svědkyně M. S. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 30. 10. 2014 a dne 29. 7. 2015 (viz č.l. 23.776 a následující, sv. 105), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala.

148. **Svědek Z. P.** uvedl, že zná obžalované M. Č., Š. A. a potkal se několikrát i s obžalovaným M. V., a to když vezl do Prahy manažerku společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., kde byl zaměstnán zhruba jeden a půl roku v roce 2011. Jeho úkolem bylo vymýšlet výrobky, které by se daly eventuálně vyrábět, později pracoval jako řidič. Původně do společnosti přišel na základě inzerátu, kdy mu bylo nabídnuto, aby vyráběl výrobky doma s tím, že mu byla nabídnuta mzda ve výši 2 000 Kč a k tomu finanční prostředky za konkrétně vyrobené výrobky. Doma navrhl dřevěné truhly s víkem, dětské draky a držáky na tužky, tyto výrobky nevyráběl, pouze připravil původní návrh. Doma pracoval po dobu tří měsíců, a to vždy zhruba dva až tři dny za měsíc. Do výroby květin a mávátek se nezapojil. Vzorky uvedených truhel předal vedení společnosti, přičemž mu není známo, co se s těmito návrhy stalo dál. V předmětné době měl zlomenou nohu, pročež jej jednou nebo dvakrát vezla k lékaři do Hradce Králové paní E. ze společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., v několika případech využil služební vozidlo společnosti Sxxx xxxn, s.r.o. na cestu do Hradce Králové k lékaři, kdy jej sám řídil. Při převzetí mzdy ve výši 2 000 Kč podepsal dokument o převzetí uvedené částky, na kterém byla ze mzdy odečtena částka za použití služebního vozidla, jaká částka byla uvedena na výplatní pásce, si nevybavuje. Svědek uvedl, že v předmětné době dostával pouze invalidní důchod ve výši 6 500 Kč měsíčně. Následně mu byla nabídnuta možnost pracovat jako řidič, kdy rozvážel materiál, který zakoupil v papírnictví, jednalo se o barevné papíry. Tento materiál rozvážel určeným osobám domů, a to dle seznamu, který mu byl předán paní E. Poté, co osoby z papírů připravily, co měly, přivezl tyto výrobky zpět paní E., např. vozil roli papírů, kterou měly osoby nastříhat na kytičky, trojúhelníky či kolečka. Práci zavážel zhruba 20 osobám, kdy během jednoho pracovního dne zavezl práci dvěma až třem osobám, neboť těmto musel vysvětlit, co se po nich žádá, navíc záleželo na tom, v jaké vzdálenosti uvedené osoby bydlely. Hotové výrobky byly připraveny v sáčkách, kdy svědek tyto od osob vybral a předal je dalším osobám, které z uvedených výroků něco vytvarovaly či je na něco nalepily. Svědek kvalitu odvedené práce nekontroloval, nezjišťoval, zda existuje jakákoliv norma ohledně provedené práce, případně vyrobené zmetky rovněž se zaměstnanci nijak neřešil. Svědek zaměstnancům rovněž rozvážel mzdy, které byly uloženy v sáčku, jednalo se o částku ve výši 2 000 Kč. K sáčku byl připojen dokument, který zaměstnanci podepsali. Svědek k dotazu soudu doplnil, že zaměstnanci podepisovali čestná prohlášení (svědkovi bylo předloženo čestné prohlášení na č.l. 23 839, sv. 105), kde bylo uvedeno, že byla vyplacena mzda ve výši 5 847 Kč. V obálkách byl ale současně další dokument, kde bylo uvedeno, kolik se má konkrétní osobě vyplatit, jednalo se o částky od 2 000 Kč do 2 800 Kč. Pokud konkrétní osoba požádala o odvoz k lékaři či stěhování, pak bylo v sáčku rovněž vyúčtování poskytnutých služeb. Svědek uvedl, že neví, jak přesně se účtovalo, existovala však směrnice, podle které vyplňoval konkrétní položky do výkazu, který následně podepsal zaměstnanec i svědek, který výkaz odevzdal do společnosti (svědek poznal výkaz realizované činnosti na č.l. 23.840, sv. 105, který mu byl

předložen k nahlédnutí). Svědek nevěděl, kolik bylo účtováno za jednotlivé služby či položky v podobě kilometrů, hodin či čekací doby, služby byly účtovány dle kilometrů. Zpočátku byla mzda vyplácena v hotovosti, později formou složenek, kdy jeho nadřízená připravila složenky, a svědek tyto odvezl na poštu, složenkami byla vyplácena částka okolo 5 000 Kč. Uvedenou práci vykonával svědek zhruba jeden rok, za tu dobu poskytl službu v podobě stěhování 5x – 6x, rovněž poskytoval služby odvozu zaměstnanců k lékaři. Svědek k dotazu upřesnil, že během jednoho dne byl schopen poskytnout službu odvoz k lékaři jedné osobě, neboť bylo třeba na danou osobu počkat a odvést ji od lékaře zpět domů. Svědek nebyl schopen uvést, kolik času na poskytování služeb strávil, ale uvedl, že byl v kontaktu zhruba s 10 – 12 osobami, rovněž měl na starosti shánění materiálu, příp. odvoz zaměstnanců na trhy se stánky. Když bylo hezké počasí, jezdilo se na trhy 3x až 4x do měsíce, když počasí nepřálo, příp. pokud nebylo zboží, na trhy se nejezdilo, během dne se na trhu za prodej zboží vydělalo maximálně 2 500 Kč. Svědek rovněž jezdil pro zboží do Prahy, které se následně prodávalo na trzích. Svědek se dozvěděl z médií o tom, že společnost měla žádat příspěvky na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, ale on o tom nic nevěděl. Svědek rozhodně popřel, že by byl během jednoho měsíce v kontaktu až se 100 zaměstnanci. Zpočátku ve společnosti působila jako manažerka žena, která odešla na mateřskou, po určitou dobu společnost spadala pod středisko v Přelouči a později společnost vedla paní E., jejíž příjmení si nevybavuje. Svědek nebyl schopen uvést, zda zaměstnancům rozvážel další pracovněprávní dokumentaci k podpisu.

149. Závěrem k výpovědi svědka Z. P. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 18. 11. 2014 (viz č.l. 23.826 a následující, sv. 105), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal.

150. **Svědkyně E. K.** uvedla, že zná obžalované M. V. a M. Č., kteří byli majitelé nebo jednatelé společnosti Txxx xxxe, s.r.o. od března 2008. Předmětem činnosti společnosti byla výroba ručně řezaných svící a výrobky z kartonáže. Obžalovaného A. M. si svědkyně nepamatuje, je možné, že jej v minulosti viděla. Jednalo se však o spolupracovníka obžalovaných M. V. a M. Č., který půjčoval v některých případech obžalovaným finanční prostředky. Zná i obžalované Š. A. a M. Š., které pracovaly jako manažerky v sídle společnosti v Praze. Svědkyně pracovala ve společnosti původně pod jejím majitelem R. H. Poté, co společnost odkoupili obžalovaní, společnost přejmenovali na Txxx xxxe, s.r.o., kdy svědkyně v této společnosti vlastněné obžalovanými pracovala od roku 2008 do roku 2012 na pracovní pozici mzdová účetní a personalistka. Z této pozice měla na starosti přípravu pracovněprávní dokumentace pro všechny zaměstnance, kterou předávala manažerce společnosti k dalšímu postupu. Vypočítávala mzdy pro zaměstnance na základě podkladů, které jí byly ze strany manažerky a asistentky ve společnosti zasílány. V některých případech se účastnila přijímacích pohovorů, nicméně na jejich průběh si nevzpomíná. Ve společnosti působilo zhruba 10 – 15 zdravých zaměstnanců. Pokud se jedná o osoby zdravotně postižené, ke konci jich mohlo ve společnosti působit kolem 300. Zhruba 10 z těchto osob pracovalo v dílně v sídle společnosti, kde vyráběly řezané svíce, dalších cca 30 – 40 osob na dílně zpracovávalo výrobky z kartonáže. Zbytek osob zdravotně postižených byl zařazen na pozici domácích pracovníků, kdy těmto byly zaváženy výrobky z kartonáže, příp. třídění vosku, nastřihávání knotů. Z doslechu je jí známo, že manažerka společnosti sháněla práci pro osoby zdravotně postižené.

151. Svědkyni není známo, jakým způsobem bylo rozhodováno o přijímání osob zdravotně postižených do společnosti. Ve společnosti působil původně na pozici manažera společnosti pan R. H., posléze paní H. V.. Pohovory s osobami zdravotně postiženými vedla manažerka společnosti a její asistentka. Je možné, že osoby zdravotně postižené byly přijímány na základě inzerátů a také doporučení. Dále svědkyně k dotazu soudu potvrdila, že je pravdivá její výpověď z přípravného řízení, tedy že příkaz k nabírání nových osob se zdravotním postižením přicházel z Prahy od obžalovaného M. Č. a M. V., přičemž zaměstnavatel dostával příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve výši až 8 000 Kč na osobu. Pohovory, které byly vedeny u ní v kanceláři, vedla svědkyně, přičemž osobám zdravotně postiženým sdělovala, že budou pracovat na pozici

domácích pracovníků, vysvětlila jim, co bude předmětem jejich práce, např. výrobky z kartonáže, vč. toho, že mzdu budou dostávat ve výši od 1 000 Kč do 4 500 Kč podle odvedené práce. Tyto informace sdělovala na základě instrukcí, které jí byly dány z Prahy od obžalovaného M. Č. a obžalované Š. A.. Svědkyně dále potvrdila, že všechny osoby zdravotně postižené zaměstnané ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. rozhodně nevykonávaly nějakou práci. V době, kdy se konaly nábory nových pracovníků z řad osob zdravotně postižených, tak pro tyto pracovníky práce zajištěna nebyla. K tomu svědkyně dodala, že některé osoby ani pracovat nechtěly. I přesto, že pro osoby zdravotně postižené nebyla v době přijímacích pohovorů zajištěna práce, byly tyto osoby přijímány na základě rozhodnutí obžalovaných M. V. a M. Č.. Svědkyně k tomu doplnila, že osobně při přijímacích pohovorech osoby zdravotně postižené upozorňovala na možnost, že nebude práce. Sdělovala jim, že pokud by tomu tak bylo, budou osoby zdravotně postižené dostávat mzdu pouze ve výši 2 000 Kč. Některé z osob zdravotně postižených reagovaly tak, že práci nepotřebují a postačuje jim částka 2 000 Kč měsíčně.

152. Dispoziční oprávnění k firemním bankovním účtům svědkyně neměla. Je jí však známo, že společnost Txxx xxxe, s.r.o. disponovala bankovním účtem, kdy k tomuto měla dispoziční oprávnění manažerka společnosti, která vybírala finanční prostředky na vyplácení mezd osobám zdravotně postiženým, a to ve výši, kterou spočítala na příslušné mzdy právě svědkyně E. K.. Obžalovaná M. Š. měla na starosti rozdělování financí. Svědkyně potvrdila tu část své výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že od manažerky společnosti Txxx xxxe, s.r.o. ví, že obžalovaná M. Š. měla přístup k účtům společnosti Txxx xxxe, s.r.o. s tím, že obžalovaná M. Š. zasílala na tento účet finanční prostředky, které následně vybírala manažerka společnosti. Na daný účet zasílala finanční prostředky nejen obžalovaná M. Š., ale i další osoby, jak bylo patrné z výpisu z bankovního účtu. Z vybrané částky potom byly rozděleny finanční prostředky do obálek pro jednotlivé zaměstnance z řad osob zdravotně postižených. V obálce byl rovněž vložen výplatní lístek. Osoby zdravotně postižené byly vypláceny částkou ve výši 2 000 Kč, příp. 3 500 Kč nebo 4 500 Kč, podle toho jakou práci vykonávaly, resp. podle toho, zda konkrétní osoba zdravotně postižená pracovala doma nebo v chráněné dílně. Výše odměny pro osoby zdravotně postižené byly zpočátku stanovovány podle množství odvedené práce, což se týkalo osob zdravotně postižených pracujících na chráněné dílně. Domácí pracovníci žádnou normu stanovenu neměly, bylo jim dovezeno určité množství materiálu, který musely zpracovat. Výrobky zpracovávaly z kartonů. Svědkyni není známo, jakým způsobem byl materiál osobám zdravotně postiženým rozvážen. Osobám zdravotně postiženým byly účtovány v rámci mezd srážky ze mzdy, a to za služby, které čerpaly. Výši srážek ze mzdy u konkrétní osoby stanovovala manažerka a asistentka, na základě čeho manažerka a asistentka uvedené určovaly, svědkyně neví. Svědkyně následně k dotazu soudu potvrdila, že je pravdou to, co uváděla v rámci přípravného řízení tedy, že domácí pracovníci byli rozděleni do tří skupin. První skupina byli ti, kteří převážně pracovali na dílně a byli vypláceni částkou ve výši 4 500 Kč, druhá skupina byli ti, kteří pracovali méně na výrobcích z kartonáže a byla jim hrazena částka ve výši 3 500 Kč, a třetí skupina byli ti, co pracovali nekvalitně nebo vůbec a těm byla vyplácena částka ve výši 2 000 Kč. K tomu uvedla, že byly zaměstnávány i osoby, které nepracovali vůbec. Uvedený systém byl zaveden od příchodu nových majitelů do společnosti až do února 2010. Následně došlo ke zrušení dohod o srážkách a pracovníci byli vypláceni stejným způsobem, nicméně již nebyly uzavřeny žádné dohody o srážkách ze mzdy. Po určitou dobu byly mzdy zaměstnancům vypláceny v hotovosti. Mzda byla osobám zdravotně postiženým v některých případech vyplácena v místě bydliště, nicméně většina osob zdravotně postižených si mzdu vyzvedávala v sídle společnosti, kde ji vyplácela svědkyně. Zaměstnanci v takovém případě obdrželi částku, kterou současně potvrdili, že přebírají. Je možné, že v pozdější době byla podepisována čestná prohlášení, jejichž obsah svědkyně nezná, nicméně to bylo věcí manažerky a asistentky. Je možné, že se osoby zdravotně postižené ptaly na to, proč je jim vyplácena jiná částka, než je uváděná na výplatní pásce. Svědkyně potvrdila, že kromě výplatních pásek a mezd vypracovávala rovněž seznam toho, kolik finančních prostředků bude fakticky konkrétní osobě vyplaceno. Částky, které byly uváděny na výplatních páskách a v předmětném seznamu, neodpovídaly. Později bylo

stanoveno, že minimálně 80 % mzdy musí být zasíláno na bankovní účet a pouze 20 % může být vypláceno hotově. Dle svědkyně je možné, že v době, kdy byly mzdy vypláceny bezhotovostně, musely osoby zdravotně postižené část mzdy vracet zpět do společnosti v hotovosti. Svědkyně potvrdila k dotazu soudu, že je pravdou to, co uváděla v přípravném řízení, a to že od dubna 2012 bylo nutností, aby zaměstnavatel zasílal alespoň 80 % zaměstnaným osobám zdravotně postiženým mzdu na účet nebo složenkou. Od tohoto okamžiku systém fungoval obráceně, tzn. společnost poslala peníze na účet osoby zdravotně postižené nebo poštovní poukázkou, a to ve výši 5 800 Kč, následně osoba zdravotně postižená částku, která převyšovala výši mzdy, kterou měla obdržet dle zařazení do příslušné skupiny, vracela v hotovosti zpět do společnosti. Rozhodnutí o tom, že osobám zdravotně postiženým bude vyplácena nižší mzda, než jaká byla oficiálně vykázána, bylo rozhodnutím obžalovaných M. Č. a M. V.. Pokud se jedná o peníze, které byly vraceny zpět, pravděpodobně se jednalo o peníze za služby. Pokud se jedná o osobu G. H., domnívá se, že byla zaměstnankyní společnosti. Neví, zda s ní řešila konkrétní problém. Svědkyně poté, co byla čtena část její výpovědi z přípravného řízení, uvedla, že tato její výpověď je pravdivá, že nastaly případy, kdy manažerka společnosti řešila situaci, kdy se konkrétní osoba zdravotně postižená domáhala vyplacení rozdílu mezi oficiálně vykázanou a skutečně vyplacenou mzdou. V takovém případě manažerka H. V. volala do Prahy či obžalovanému M. Č.u a domlouvala se na řešení situace. Z Prahy jí bylo řečeno, že, jestli se konkrétní zaměstnanec domáhá vyplacení uvedeného rozdílu urputně, tak ať je mu rozdíl vyplacen a je s ním ukončen pracovní poměr. V této souvislosti svědkyně v řízení před soudem nejprve uvedla, že si vybavuje případ G. H., které se rovněž částečně mzda doplácela. Podrobnosti však nezná. Následně potvrdila, že vypovídala v tomto ohledu v přípravném řízení pravdu, když uvedla, že G. H. byla původně zaměstnankyní společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., následně byla převedena do společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. jí byl však vydán zápočtový list, který vykazoval chyby a nedoplatky mzdy. Tento případ řešila přímo svědkyně E. K., když k řešení situace byla pověřena ze strany obžalovaných M. Č. a M. V.. Zaměstnankyni kontaktovala osobně, za společnost Wxxx xxxp, s.r.o. spočetla řádně mzdu, rozdíl mezi fakticky vyplacenou mzdou a mzdou, která zaměstnankyni náležela, jí následně vyplatila. Vypracován byl také nový zápočtový list. Svědkyně jednala osobně s G. H., předala požadovaný rozdíl mzdy, předala jí řádný zápočtový list a výplatní listiny, kde byly uvedeny příslušné rozdíly. Pracovní poměr s ní byl ukončen, neboť paní G. H. již ve společnosti pracovat nechtěla.

153. Svědkyně připravovala pracovněprávní dokumentaci pro osoby zdravotně postižené, tzn. pracovní smlouvy, mzdové výměry, prohlášení k dani ze mzdy a smluvní dodatky, např. dodatek, který se týkal poskytování sociálních služeb, jako byl odvoz k lékaři, do lázní, na nákupy, stěhování. Jednalo se o všeobecné služby, zda byla společnost registrována jako poskytovatel sociálních služeb, svědkyně neví. Tyto služby poskytovali dva až tři koordinátoři, jedním z nich byl i její syn, svědek D. O., kdy tito měli na starosti rozvážení a svážení práce a poskytování služeb. Kolik osob zdravotně postižených měl na starosti každý koordinátor, svědkyně neví, přičemž služby byly poskytovány jak osobám domácích pracovníků, tak osobám zdravotně postiženým, které pracovaly na chráněné dílně. Svědkyně se domnívá, že zhruba 300 osobám zdravotně postiženým na pozici zaměstnanců byly nějak služby poskytovány, jakým způsobem to bylo možné, pokud na pozici koordinátorů byly zaměstnány pouze tři osoby, svědkyně neví. Svědkyně následně k dotazu soudu potvrdila část svojí výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že jí z doslechu bylo známo, že služeb osobám zdravotně postiženým mělo být měsíčně poskytnuto pět, později se počet navýšil na sedm. Tohle jí sdělili dva koordinátoři, pan M. a svědek D. O., kteří jí rovněž sdělili, že pokud poskytnou službu nad uvedený limit, obdrží částku 100 Kč za každou službu navíc. Zpočátku byli koordinátoři zaměstnanci společnosti Txxx xxxe, s.r.o., později byli jako zaměstnanci podřazeni do pražské společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. Služby si osoby zdravotně postižené předplácely s tím, že současně podepsaly, že souhlasí s poskytováním služeb. Jakým způsobem byl určován rozsah poskytovaných služeb, svědkyně neví, pravděpodobně se zpracovávaly výkazy poskytnutých služeb. Svědkyně následně potvrdila i tu část své výpovědi z přípravného řízení, a to že po poskytnutí služby měl být osobou zdravotně postiženou vyplněn výkaz realizované činnosti se

jménem, poskytnutou službou a částkou k úhradě za poskytnutou službu. Není jí známo, zda tyto dokumenty byly podepisovány tzv. bianco. Žádné další okolnosti ohledně čerpání služeb osobami zdravotně postiženými jí nejsou známy. Svědkyně si nepamatuje, co bylo předmětem smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost, jak byly tyto smlouvy podepisovány, ani v kolika výtiscích. Svědkyně vedla sice pracovněprávní dokumentaci v rámci společnosti, avšak co bylo předmětem jednotlivých složek, ji známo není. Domnívá se, že všechny osoby zdravotně postižené obdržely jednu kopii dokumentu, který podepisovaly.

154. Svědkyně se dále vyjádřila k dokumentu bilance střediska č. 10 (viz č.l. 24.718, sv. 108), který zpracovávala manažerka střediska. V části dokumentu označeném jako mzdy byly uváděny čisté mzdy, tedy to, co bylo fakticky vyplaceno souhrnně všem zaměstnancům, jak zdravým, tak osobám zdravotně postiženým. V části dotace § 78 byla uváděna částka odpovídající příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně znevýhodněných. Jednalo se o částku, která byla uváděna v žádostech o dotace. Pokud se jedná o položku investor, neví svědkyně, co za informace zde bylo uváděno. Ohledně osoby investora si vybavuje pouze tu skutečnost, že se jednalo o osobu obžalovaného A. M., kterého v jednom případě viděla na výjezdním zasedání v Kladrubech. Tohoto zasedání se účastnili rovněž obžalovaní M. V., M. Č., Š. A., manažeři a účetní z ostatních společností. Je pravdou to, co uváděla v rámci přípravného řízení tedy, že tam byl na jedné z porad představen obžalovaný A. M. s tím, že bylo ze strany obžalovaných M. Č. a M. V. sděleno, že se jedná o tichého společníka, který poskytne společnosti Vxxx xxxg, a.s. peníze, za což mu bude náležet odměna ve výši 500 Kč za každou osobu zdravotně postiženou, na kterou byl čerpán příspěvek na zaměstnávání osob z úřadu práce za měsíc. Svědkyně rovněž potvrdila to, že manažerka střediska obdržela na každou osobu zdravotně postiženou částku ve výši 3 000 Kč na měsíc, kdy z těchto peněz musel manažer střediska na daný měsíc vyjít. Musel z této částky zaplatit skutečné mzdy a další výdaje společnosti s výjimkou položky daně, kterou hradilo přímo vedení. Pokud se středisko ocitlo v minusu, pak byla tato částka zapůjčena manažerovi střediska z Prahy.

155. Svědkyně vypracovávala žádosti o příspěvky pro osoby zdravotně postižené, a to na základě podkladů, které jí byly poskytnuty manažerkou a asistentkou ve společnosti, mj. ze mzdových podkladů. Vyplněné žádosti posílala ke schválení emailem do Prahy obžalovanému M. Č., kde byly žádosti podepsány a následně podávány na příslušný úřad práce. Později svědkyně obdržela plnou moc k tomu, aby uvedené žádosti o dotace sama podepisovala a předkládala úřadům práce. Dále svědkyně potvrdila, že pokud v přípravném řízení uváděla, že žádosti posílala ke kontrole do Prahy e-mailem buď obžalovanému M. Č. nebo obžalované Š. A., je to pravda, přičemž tak činila na základě pokynu obžalovaného M. Č.. S obžalovanou Š. A. byla v kontaktu prostřednictvím emailů i osobně, když obžalovaná Š. A. zpracovávala žádosti o příspěvky, pročež jí v některých případech zasílala žádosti ke kontrole. Zpočátku na pozici jednatele společnosti Txxx xxxe, s.r.o. působil obžalovaný M. Č., později byl xxx pan B., který jí rovněž udělil plnou moc k podávání žádostí na úřad práce. Na obsahu práce svědkyně se po změně jednatele společnosti nic nezměnilo. Částky, které uváděla v žádostech o dotace, souhlasily se mzdami osob zdravotně postižených. Svědkyně dále v rámci přípravného řízení uvedla, že vykazována byla mzda před provedením srážek, tzn. že z hrubé mzdy byly řádně odvedeny zdravotní a sociální pojištění, zůstala částka zhruba ve výši 5 800 Kč, což bylo u všech stejné a tato částka byla vykazována pro úřady práce a Českou správu sociálního zabezpečení. Fakticky však osobám zdravotně postiženým byly vypláceny mzdy ve výši 2 000 Kč, 3 500 Kč a 4 500 Kč.

156. Svědkyně 1x – 2x do roka jezdila na porady personalistů do Prahy, jinak jezdila na porady manažerka společnosti každý měsíc, kdy porady vedli obžalovaní M. V. a M. Č.. Poté, co se manažerka vrátila z porady v Praze, svolala interní poradu, kde sdělila aktuální postupy, které jsou ze strany vedení společnosti v Praze vyžadovány. Svědkyně potvrdila, že v rámci celého holdingu fungovaly kromě společnosti Txxx xxxe, s.r.o. i další společnosti, např. Pxxxa či Axxx xxxn. Co bylo předmětem porad, svědkyně neví, jednalo se o všeobecná témata. Personalisté neřešili, jaká práce je osobám zdravotně postiženým zadávána, jaké služby jsou jim poskytovány. Svědkyně

potvrdila, že se účastnila porady, kde bylo požadováno, aby si účastníci vypnuli mobilní telefony a vyňali z nich baterky. Blíže si průběh této porady již nevybavuje. Dále svědkyně potvrdila svoji výpověď z přípravného řízení k dotazu soudu, a to v tom ohledu, že v létě roku 2010 se v jednom z pražských hotelů konala porada, kterou vedli obžalovaní M. Č., M. V. a Š. A., přičemž na začátku této porady byli požádáni přítomní, aby vyjmuli ze svých mobilních telefonů SIM karty a telefony vypnuli. Na této poradě byl proškolen systém poskytování služeb osobám zdravotně postiženým s tím, že koordinátoři jednotlivých společností budou převedeni pod společnost Vxxx xxxg, a.s. a jménem této společnosti budou poskytovat služby osobám zdravotně postiženým.

157. K tabulce (viz č.l. 24.719, sv. 108) svědkyně uvedla, že pokud se jedná o solidární příspěvek, jednalo se pravděpodobně o platbu za služby. Dále byla svědkyně dotazována k výpisům k měsícům (viz č.l. 24.720, sv. 108), a to zejména k položkám nadstandardní péče, kdy uvedla, že se jednalo pravděpodobně o počty služeb, blíže k tomu však nebyla schopna ničeho uvést. Potvrdila, že pokud se jedná o dohody o rozvázání pracovního poměru (viz sv. 324), které jí byly předkládány a které byly podepsány bianco, tak tyto dokumenty se nechávaly podepsat osobám zdravotně postiženým, přičemž sloužily jako pojistka pro případ, že by osoba zdravotně postižená nesouhlasila se srážkami ze mzdy. V takovém případě stačilo již jen doplnit datum podpisu a datum ukončení pracovního poměru.

158. Svědkyně dále potvrdila, že byl zpracován seznam osob zdravotně postižených zaměstnaných ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o., s poznámkami, jakým způsobem tyto osoby spolupracují, jestli jsou ochotny vypovídat u soudu apod. Z jakého důvodu byl seznam zpracován, jí není známo. Svědkyně potvrdila, že okolnosti zaměstnávání osob zdravotně postižených ve společnosti nebyly zcela v pořádku, konkrétně považovala částky účtované za služby vysoké. V této souvislosti byl svědkyni předložen seznam na č.l. 98.774, sv. 324, kdy uvedla, že poznámky psané tužkou jsou jejím písmenem. Nevybavuje si, na základě čího popudu vznikl uvedený seznam zaměstnanců s poznámkami, např. tutovka, soud ne, ústav, nevypovídal, byla vyslechnuta negativně, udavač, ne svině, ne prolhaný. Rozhodně však uvedený seznam nepsala o své vůli, pravděpodobně jí poznámky někdo diktoval. Následně k dotazu soudu svědkyně potvrdila, že pokud v přípravném řízení uváděla, že tento seznam byl vyhotoven na základě žádosti Mgr. K., kdy jako zaměstnanci společnosti Txxx xxxe, s.r.o. měli do další porady zjistit, jak by jednotliví zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených vypovídali ve věci obvinění vzneseného proti společnosti Txxx xxxe, s.r.o. kvůli vyplácení nižších mezd a kvůli dotacím na invalidy. Kdo znal toho konkrétního zaměstnance, tak uvedl, jak by tento mohl reagovat, když by byl vyslýchán. Svědkyně potvrdila k dotazu soudu, že je možné, že to takto bylo, když Mgr. K. byl právník, přičemž pravděpodobně uvedený seznam vznikl v souvislosti s obviněním společnosti ohledně vyplácení nižších mezd osobám zdravotně postiženým.

159. Pokud se jedná o společnost ZXXXA s.r.o., tato sídlila v Praze a svědkyně vykonávala xxx xxx na hlavní pracovní poměr. Nabídku pracovní pozice ve společnosti ZXXXA s.r.o. jí učinil obžalovaný M. Č., kdy měla na starosti rovněž mzdy a personalistiku, a to ve stejném období jako tuto práci vykonávala pro společnost Txxx xxxe, s.r.o. Také ve společnosti ZXXXA s.r.o. byly zaměstnány osoby zdravotně postižené, kdy zde byla jednak dílna v Ostravě – Mariánských horách, kde se vyráběly přívěsky, následně prodávány na trzích, a jednak i zde osoby zdravotně postižené pracovaly na pozici domácích pracovníků. Jednalo se o zhruba 30 – 40 osob. Kolik osob bylo fakticky zaměstnáno na chráněné dílně, svědkyně neví. Ve společnosti ZXXXA s.r.o. byla svědkyně instruována ohledně fungování společnosti obžalovaným M. Č. emailem, telefonicky, příp. v rámci jeho osobních návštěv v Ostravě. Nevybavuje si, že by ve společnosti pracoval manažer, ale v dílně byl zaměstnán zdravý zaměstnanec, který dohlížel na její provoz, nad domácími pracovníky nedohlížel nikdo. Osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků do společnosti ZXXXA s.r.o. přijímala v rámci úvodních pohovorů svědkyně E. K., kdy o náboru nových zaměstnanců do společnosti rozhodoval obžalovaný M. Č.. Zájemcům svědkyně sdělovala, co bude předmětem jejich práce i výši mzdy s tím, že je informovala o tom, že pokud by měly zájem o

služby, jaký bude další postup. Srážky ze mzdy měli všichni zaměstnanci zaměstnaní ve společnosti ZXXXA s.r.o. Osobám zdravotně postiženým na pozicích domácích pracovníků byla práce rozvážena a byla jim vyplácena mzda, přičemž neví, kdo jim práci rozvážel. Většinou si osoby zdravotně postižené pro práci jezdily do sídla společnosti samy. Současně si rovněž vyzvedávaly mzdu. Také za společnost ZXXXA s.r.o. byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, které zpracovávala svědkyně E. K., a žádosti byly podávány na úřad práce v Praze. Také v případě výplatních pásek těchto zaměstnanců byla uváděna hrubá a čistá mzda. Je možné, že zde byly uváděny srážky, nicméně svědkyně neví, za co konkrétně, pravděpodobně za nějaké služby, kdo služby ve společnosti poskytoval, jak byla stanovena úhrada za služby, jí však není známo. Průběh zaměstnávání osob zdravotně postižených ve společnosti ZXXXA s.r.o. byl shodný jako ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Kdo služby ve společnosti ZXXXA s.r.o. poskytoval, svědkyni není známo. Společnost ZXXXA s.r.o. měla zřízen bankovní účet, ke kterému měla dispoziční oprávnění svědkyně. Na uvedeném bankovním účtu byly k dispozici vždy pouze finanční prostředky k výplatě mezd osobám zdravotně postiženým. Částku, kterou je třeba vyplatit na mzdách pro osoby zdravotně postižené, svědkyně sdělovala obžalovanému M. Č., načež jí obžalovaný sdělil, jak vysokou částku má vybrat a vyplatit zaměstnance. Obžalovanému M. Č. sdělovala počty zaměstnanců ve společnosti, žádná hlášení či zprávy o chodu společnosti mu nepředkládala. Avšak i žádosti o příspěvky za společnost ZXXXA s.r.o. zasílala svědkyně zpracované obžalovanému M. Č. emailem ke kontrole. Obžalovanému M. Č. byly známy údaje ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, jednak z žádostí o dotace, jednak mu byly známy informace o tom, jaké částky byly fakticky osobám zdravotně postiženým vypláceny. Na jaký bankovní účet byly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených v případě společnosti ZXXXA s.r.o., svědkyni není známo. Zda ve vztahu k této společnosti figuroval rovněž obžalovaný A. M., svědkyně neví. Svědkyně ohledně společnosti ZXXXA s.r.o. potvrdila svoji výpověď z přípravného řízení jako pravdivou, když uváděla, že uchazeči byli v rámci úvodního pohovoru informováni o tom, že mzda nebude vyplácena v takové výši, jakou budou mít uvedenou na výplatní pásce, přičemž tuto informaci uchazečům uváděla na základě rozhodnutí obžalovaného M. Č., který jí výslovně instruoval tak, že tuto informaci má osobám zdravotně postiženým sdělovat. Ve společnosti fakticky pracovala méně než polovina přijatých osob zdravotně postižených, přičemž ti, co nepracovali, dostávali automaticky částku ve výši 2 000 Kč měsíčně. Svědkyně dále potvrdila, že u osob zdravotně postižených byla vykazována hrubá mzda ve výši 8 000 Kč, čistá mzda ve výši 5 800 Kč. Ve společnosti ZXXXA s.r.o. však nebyl nikdo, kdo by pobíral čistou mzdu v této výši s výjimkou svědkyně E. K.. Ostatním osobám zdravotně postiženým byla vyplácena mzda nižší, o čemž rozhodl obžalovaný M. Č.. Ve společnosti neexistovaly žádné smlouvy, na základě kterých by bylo možné jakékoliv srážky ze mzdy provádět, přičemž srážky ze mzdy nebyly vykazovány osobám zdravotně postiženým ani na výplatních páskách.

160. Závěrem k výpovědi svědkyně E. K. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědkyně z přípravného řízení, a to ze dne 12. 6. 2014 a ze dne 22. 2. 2017 (viz č.l. 24.699 a následující, sv. 108), kdy svědkyně potvrdila, že byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídala. K tomu současně uvedla, že ve věci vypovídala mj. i v době, kdy byla umístěna na vazbě z důvodu trestního stíhání vlastní osoby, přičemž byla tehdy v kontaktu s vyšetřovatelem v této trestní věci, který jí slíbil status spolupracující obviněné. Následně bylo svědkyni ze strany soudu sděleno, že tento status jí nemohl být přislíben vyšetřovatelem v této trestní věci, neboť ona byla obviněná v jiné trestní věci vedené Policií ČR v Ostravě. Na to svědkyně uvedla, že z vazby ji dostal vyšetřovatel P. Svědkyně se dále k dotazům obhajoby vyjadřovala k tomu, z jakého důvodu změnila obhájce v trestní věci, pro kterou bylo vedeno její trestní stíhání.

161. **Svědek D. O.** k věci uvedl, že zná obžalovaného M. V. a M. Č. z vedení společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. V této společnosti byly dále zaměstnány obžalované Š. A. a M. Š., které jezdily do Ostravy, tyto znal osobně. Obžalovaného A. M. nikdy neviděl. Svědek pracoval ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. v období let 2008 – 2010 jako koordinátor, v části uvedeného období byl zařazen přímo pod společnost VXXX-XXXT, s.r.o., ale na jeho práci se tím nic nezměnilo. Společnost zaměstnávala zhruba 100 – 200 osob zdravotně postižených a zhruba 10 zdravých zaměstnanců, z toho 2 – 3 zaměstnance na pozici koordinátora. Práce svědka se týkala výhradně osob zdravotně postižených, kdy tyto osoby vykonávaly práce z kartonáže a vosku. Zhruba 20 % osob zdravotně postižených pracovalo přímo ve společnosti, 80 % osob zdravotně postižených pracovalo doma. Svědek potvrdil, že v době, kdy do společnosti nastoupil, bylo ve společnosti zaměstnáno zhruba 100 osob zdravotně postižených s tím, že posléze přišel příkaz z Prahy, aby se nabírali další invalidé, což jim sdělil manažer střediska na poradě. Je tak možné, že v určitých obdobích ve společnosti bylo zaměstnáno až 300 osob zdravotně postižených, pročež svědek měl jako koordinátor na starosti zhruba 100 lidí. V rámci své pracovní náplně zajišťoval svědek rozvoz a svoz práce, vykonával nadstandardní služby pro osoby zdravotně postižené, zejména se jednalo o odvoz k lékaři, na nákupy, do lázní. Ve vztahu na práci, která byla rozvážena domácím pracovníkům, svědek uvedl, že se jednalo o práce z kartonů, různé rukodělné výrobky, lepení, skládání. Vyráběly se rovněž reklamní předměty, mapky pro město Ostravu, kompletovaly se tištěné věci, třídily se materiály z vosku. Svědek dále k dotazům obžalovaného potvrdil, že společnost Txxx xxxe, s.r.o. disponovala prodejním stánkem a prodávala na farmářských, vánočních i jiných rukodělných trzích, prodávaly se svíčky, vyšívané věci, plyšové hračky. Pokud se jedná o rozvoz práce, svědek k tomu uvedl, že vždy záleželo na konkrétním typu práce, pokud se jedná o objem rozváženého materiálu. Pro osoby zdravotně postižené nebyla stanovena žádná norma pro konkrétní počet výrobků, vždy se vycházelo z možností konkrétního zaměstnance, kolik byl schopen zvládnout, což určovala manažerka střediska H. V., avšak svědek neví, jak postupovala. Svědkovi vždy předložila seznam jmen a sdělila, kolik práce má být zaměstnanci předáno. Manažerka střediska však osoby zdravotně postižené žádným způsobem nekontaktovala. Kvalita odvedené práce byla kontrolována mistrem na chráněné dílně. V případě, že bylo zjištěno, že práce nebyla odvedena v dostatečné kvalitě, v následujícím období bylo takové osobě předáno menší množství práce. Svědek nebyl schopen se vyjádřit k množství práce, která byla osobám dovážená, vždy záleželo na období. Zakázky se zpracovávaly pro více firem, svědek osobně zaučoval zaměstnance ohledně toho, jak má být práce odvedena, příp. zaučoval mistr v sídle společnosti. Dle svědka všechny osoby zdravotně postižené měly ve společnosti práci. V této souvislosti byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, v rámci které uvedl, že ve společnosti fungovala dílna, na které stabilně pracovalo 20 – 30 osob, které vyráběly svíčky, je možné, že zde pravidelně pracovalo i pouze kolem 15 osob. Svědek dále potvrdil, že je pravdou to, co uváděl v rámci přípravného řízení, tedy, že při přijímacích pohovorech bylo osobám zdravotně postiženým sdělováno, že budou pracovat na jednoduchých ručních pracích, na základě objemu práce budou zařazováni do skupiny 1 – 3, kde si mohou vydělat 2 000 Kč až 4 500 Kč měsíčně čistého, byly rovněž upozorněny na to, že se může stát, že v některých měsících pro ně nebude žádná práce, a i tak dostanou částku minimálně 2 000 Kč. Nakonec to bylo tak, že osoby zdravotně postižené byly v této situaci, tedy že neměly práci a pobíraly částku ve výši 2 000 Kč měsíčně. Dále v rámci přípravného řízení uvedl, že pokud se jedná o nábory osob zdravotně postižených, tak v době jejich konání neměla společnost Txxx xxxe, s.r.o. pro osoby zdravotně postižené zajištěnu práci. O tom, že i přesto budou zaměstnanci přijímáni, bylo rozhodnuto v Praze, když toto rozhodnutí jim tlumočil manažer společnosti s tím, že se mají dobírat lidé do určitého počtu, o čemž rozhodli v Praze. Ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. měl být určitý počet osob zdravotně postižených, který je nutné doplnit. Stávalo se i to, že někteří zájemci o práci již při pohovoru sdělili, že pracovat nemusejí nebo nechtějí, že jim stačí jen částka 2 000 Kč. Takové osoby zdravotně postižené chodily na doporučení od osob zdravotně postižených, které již ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. byly zaměstnány. K tomu svědek uvedl, že si to již přesně nevybavuje, neví, co by k tomu dodal.

162. Zaměstnanci si pro mzdy jezdili, příp. jim mzdu rozvážel na základě výplatní pásky a výplatního lístku. Svědek předával zaměstnancům jako mzdu částku ve výši 5 000 Kč až 6 000 Kč připravenou v jednotlivých obálkách v hotovosti. Částka se shodovala s tím, co bylo uvedeno na výplatních páskách. Pokud byl svědek konfrontován s tím, co uváděl v rámci přípravného řízení, tedy že nahlížel do obálek, ve kterých byly uloženy mzdy pro osoby zdravotně postižené s tím, že na obálce byla uvedena částka, která souhlasila s tím, co bylo uvnitř. Ta kontrola byla v podstatě snadná, protože většina zaměstnanců dostávala částku ve výši 2 000 Kč, když v obálce byla vždy jen jedna bankovka této hodnoty. K tomu svědek uvedl, že si to již nevybavuje. Zaměstnanec podepsal výplatní lístek i výplatnici a rovněž čestné prohlášení, že mzdu převzal. Z jakého důvodu měly osoby zdravotně postižené podepisovat čestná prohlášení, svědek neví. Svědkovi bylo dále předloženo čestné prohlášení (viz č.l. 24.791, sv. 108), kdy svědek uvedl, že tato čestná prohlášení se nechávala podepsat osobám zdravotně postiženým při výplatách. Nebyl schopen se vyjádřit k tomu, proč je v čestném prohlášení uvedeno, že osoba potvrzuje, že jí byla vyplacena mzda ve výši 5 847 Kč, když v rámci přípravného řízení uváděl, že v obálce byla pouze jedna bankovka v hodnotě 2 000 Kč, rovněž nebyl schopen se vyjádřit k tomu, proč nepostačoval pouze podpis na výplatnici, ale bylo třeba podepisovat i čestná prohlášení. Zda došlo k zohledňování kvality či množství odvedené práce, příp. nemoci zaměstnance ve výši mzdy, svědek neví. V některých případech měly osoby zdravotně postižené na výplatních páskách uvedeny srážky v podobě exekucí, že by byly na výplatních páskách vedeny srážky pro společnost, svědek neví. Svědek následně k dotazu soudu potvrdil, že je pravdou ta část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že pokud se jedná o osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků, tak těmto osobám nebyla vyplácena mzda v plné výši, jak byla vykazována na výplatních páskách, ve skutečnosti jim byla vyplácena mzda podle toho, do jaké skupiny byly osoby zdravotně postižené zařazeny, tedy od 1 – 3, toto rozhodnutí bylo učiněno v Praze a o tom, že bude tímto způsobem postupováno je informoval manažer, nebo to vyplynulo z chodu společnosti. K tomu svědek v rámci hlavního líčení doplnil, že nikdo z osob zdravotně postižených u něj tento postup nikdy nereklamoval. Svědek dále potvrdil, že je pravdou ta část jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedl, že od dubna 2012 se změnil systém vyplácení mezd pro invalidy. Společnost musela vyplácet nejméně 80 % mzdy bezhotovostně. To pak fungovalo tak, že osoby zdravotně postižené musely zpátky do firmy vracet peníze, které byly rozdílem mezi tím, co měly oficiálně dostat, a mezi tím, co jim bylo ve skutečnosti do té doby vypláceno na základě jejich zařazení do skupiny 1 – 3, kam byly rozdělovány podle rychlosti a kvality odvedené práce. Ten systém fungoval tak, že se lidem poslala celá mzda na účet nebo složenkou, což bylo 5 874 Kč, následně na základě původního zařazení do skupin byl vypočten rozdíl, který měla konkrétní osoba zdravotně postižená vrátit. Ta vratka byla ze strany osoby zdravotně postižené předávána osobně ve firmě nebo koordinátorovi při jeho návštěvě. K tomu svědek uvedl, že si již tyto okolnosti blíže nevybavuje, nicméně při svém výslechu na policii si toto vybavoval čerstvěji.

163. Svědek uvedl, že měsíčně mohl poskytnout služby zhruba 20 – 30 zaměstnancům s tím, že každý den poskytl nějakou službu. Svědek byl seznámen vedením společnosti s tím, že zaměstnanci mají možnost čerpat služby, pročež služby zaměstnancům nabízel. Zaměstnanci jej i sami kontaktovali a služby si u něho objednávali, a to buď na jeho telefonním čísle nebo prostřednictvím manažerky H. V.. Svědek vyplňoval tabulku, ve které vytvářel plán realizace nadstandardních služeb, která byla vedena v počítači a přístup k ní měl svědek a manažerka. Je možné, že tato tabulka byla rovněž zasílána do Prahy obžalované Š. A.. V některých případech za něho při poskytování služeb zaskočil jeho kolega, byť měli zaměstnance teritoriálně rozděleny. Většina osob, které měl na starosti, služby čerpala. Dle vyjádření svědka, tento neměl problém stíhat poskytování služeb. Svědek nebyl schopen vysvětlit, jak poskytl službu 100 osobám zdravotně postižených, které měl na starosti, měsíčně, a to i v případě, že by pracoval každý den v měsíci. K tomu uvedl, že poskytnuté služby vypisoval do tabulky, přičemž údaje uvedené v dané tabulce byly pravdivé. Poté, co byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, tento potvrdil, že musel poskytovat na základě uzavřené smlouvy služby invalidům, měsíčně poskytl službu zhruba 10 – 15 lidem, kdy stanovené minimum

od obžalovaných M. V. a M. Č. bylo nejdříve pět, později sedm a nakonec deset služeb měsíčně. Za každou službu navíc obdržel svědek odměnu 100 Kč. Na daném středisku bylo vykázáno kolem 30 služeb měsíčně, kdy však z vlastní zkušenosti ví, že se někdy služby pouze vykazovaly a neprováděly. Asi třetina jím vykázaných služeb nebyla provedena, přičemž kolega M. na tom byl stejně. Důvodem tohoto postupu byl systém odměn. K tomu uvedl, že si uvedené počty služeb již nevybavuje, ale pokud takto vypovídal na policii, byla to pravda. Je možné, že osoby zdravotně postižené poskytnutí služby potvrzovaly. Svědek se v této souvislosti vyjádřil k dokumentu výkaz realizované činnosti, kdy uvedl, že se jednalo o dokument, který vyplňoval on jako koordinátor a zapisoval zde nadstandardní služby. Tento dokument byl následně podepsán příjemcem služby. On sám se nedomnívá, že by někdy žádal po osobě zdravotně postižené, aby mu předmětný výkaz podepsala nevyplněný. Pokud v rámci přípravného řízení uváděl, že předmětné výkazy realizované činnosti vyplňoval na základě příkazu obžalované Š. A. s tím, že se stávalo, že pokud konkrétní osoba zdravotně postižená odmítla tento výkaz podepsat, pak koordinátor podepsal takový výkaz za danou osobu zdravotně postiženou, což ví z porad. K tomu v rámci řízení před soudem uvedl, že je možné, že to tak bylo. Za služby svědkovi osoby zdravotně postižené žádnou odměnu neplatily. Svědek se domnívá, že byl nastaven způsob předplácení služeb, blíže však nebyl schopen tento systém vysvětlit. Svědek nebyl schopen se vyjádřit k tomu, zda konkrétní zaměstnanci se svědkem řešili, zda jim řádně poskytl službu, když tuto měli předplacenu. Pokud se jedná o tabulky nadstandardní péče, které byly svědkovi předloženy (viz č.l. 24.701, sv. 108), k tomu uvedl, že tyto tabulky zná, není schopen se vyjádřit k tomu, proč je uváděno pouze 7, 10 či 15 jmen u čerpání nadstandardní péče.

164. Svědek se účastnil porady koordinátorů v Praze, kdy předmětem porady bylo, jakým způsobem mají koordinátoři s osobami zdravotně postiženými komunikovat, a to formou školení. Této porady se účastnili koordinátoři a vedení společnosti, kdo konkrétně však svědek nebyl schopen upřesnit. Do celého systému holdingu spadalo více firem, které měly podobné názvy po bylinkách. Se zástupci těchto dalších společností se vídal v rámci porad v Praze, kdy projednávané skutečnosti se týkaly všech společností v holdingu. Svědek připustil, že na jedné z porad koordinátorů v Praze bylo prezentováno, že všichni invalidé ve společnosti musí mít podepsánu smlouvu o provozování služeb pro rodinu a domácnost. Pokud by tuto smlouvu nepodepsali, tak by byli propuštěni. Pokud svědek v rámci přípravného řízení uváděl, že na poradách se projednávalo, jakým způsobem mají být vyplňovány výkazy realizované činnosti, k čemu jsou tyto určeny, přičemž tyto informace předávala obžalovaná Š. A., možná obžalovaný M. V., k tomu není schopen se aktuálně vyjádřit. Poté, co vedení společnosti Txxx xxxe, s.r.o. přijelo z porady z Prahy, informovalo o tom, co proběhlo na předmětné poradě ostatní zaměstnance formou telefonických hovorů, e-mailové komunikace a také byla pořádána interní porada přímo v sídle společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Svědek připustil, že se účastnil porady, kde po účastnících bylo žádáno, aby vypnuli mobilní telefony a vyndali z nich baterky. Dle jeho vyjádření to bylo s ohledem na to, že účastníci 3x nereagovali na výzvu, aby si nehráli s mobilním telefonem. Pokud k tomu v rámci přípravného řízení uváděl, že to bylo proto, že mají být probírány citlivé věci týkající se toho, jak se to bude dále provádět s vyplácením mezd, aby to bylo legislativně v pořádku, k tomu uvedl, že si nevzpomíná.

165. Společnost čerpala dotace na zaměstnávání zdravotně postižených osob, kdy tyto žádosti zpracovávala jeho matka, svědkyně E. K.. V této souvislosti svědek potvrdil, že mu bylo známo, že společnost na zaměstnanou osobu zdravotně postiženou mohla čerpat dotace od státu, které se z částky ve výši 12 000 Kč snížily na částku 8 000 Kč. Svědek neměl dispoziční oprávnění k bankovním účtům společnosti. Je pravdou, že se stávalo, že manažer s penězi nevystačil a musela mu Praha poskytnout dodatečné peníze. Pokud svědek v rámci přípravného řízení uváděl ohledně dokumentu bilance, že tyto zná, že tyto vyplňoval manažer střediska a vozil je následně fyzicky na poradu manažerů do Prahy s tím, že ohledně řádku označeného „investor“ svědek ví, že se jedná o obžalovaného A. M., který finančně pomáhá firmě a za to má 500 Kč za jednu osobu zdravotně postiženou měsíčně. Manažer střediska pak musel hospodařit s částkou, která se rovná počtu

zaměstnanců osob zdravotně postižených x 3000 a z toho měl vyplatit mzdy ve skutečné výši, jak pro osoby zdravotně postižené, tak pro zdravé a uhradit z toho náklady střediska. Vesměs však na měsíc manažerovi nevycházelo, nestačilo to, k tomu není schopen se aktuálně vyjádřit.

166. Pokud se jedná o seznam osob zdravotně postižených, kde byly uváděny poznámky „nevypovídal, negativně, seznámena, udavač, svině“, k tomu uvedl v rámci řízení před soudem, že si ničeho nevybavuje. Pokud uváděl v rámci přípravného řízení, že tento seznam vyžadoval zpracovat Mgr. K., aby věděl, jak případně bude konkrétní osoba vypovídat ve věci obvinění společnosti Txxx xxxe, s.r.o., kdy tyto údaje byly dopsány na základě informací od zaměstnanců ze střediska, kteří přicházeli s osobami zdravotně postiženými do kontaktu, k tomu nebyl schopen ničeho blíže uvést. Svědkovi byla dále předložena dohoda o rozvázání pracovního poměru (viz č.l. 98.878, sv. 324), kdy potvrdil, že tyto dokumenty viděl, ale tyto nepředkládal žádné konkrétní osobě k podpisu. V této části tak byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy výslovně uváděl, že tyto dokumenty se musely nechat podepsat všem zaměstnaným osobám zdravotně postiženým z důvodu, že se změnil systém vyplácení výplat, kdy osobě zdravotně postižené chodila celá částka, když ale rozdíl mezi tím, co bylo dané osobě zasláno, a tím, do které byl skupiny zařazen, měl vrátit. Tato dohoda bez dat sloužila jako pojistka, kdyby zaměstnanec uvedenou částku vrátit nechtěl. V takovém případě byla doplněna data a pracovní poměr byl s danou osobou ukončen.

167. Svědek nebyl schopen si v rámci řízení před soudem vybavit, jakým způsobem mu byla vyplácena jeho mzda a v jaké výši. Potvrdil však, že pokud v přípravném řízení uváděl, že mu oficiálně byla vyplácena částka ve výši 9 000 Kč, přičemž v průměru mohl mít mzdu ve výši 15 000 Kč až 17 000 Kč, kdy oficiální částka šla na účet a zbytek mu byl vyplácen v hotovosti, tak je to možné.

168. Pokud se jedná o společnost ZXXXA s.r.o., k tomu svědek uvedl, že v této společnosti nepůsobil, je možné, že vypomáhal své matce, svědkyni E. K., s rozvozem a svozem peněz, případně s rozvozem materiálů. Pokud svědek v rámci přípravného řízení uváděl, že také společnost ZXXXA s.r.o. žádala o dotace, když žádosti vyplňovala jeho matka na přímý pokyn obžalovaného M. Č., což ví proto, že u některých pokynů byl přítomen. K tomu svědek uvedl, že toto se již nevybavuje. Nicméně potvrdil, že v rámci společnosti ZXXXA s.r.o. byly zaměstnávány osoby zdravotně postižené, a je pravdou ta část jeho výpovědi z přípravného řízení, když sdělil, že tyto osoby dostávaly částku ve výši 2 000 Kč, přičemž v této společnosti nefungoval systém se skupinami. Na výplatní pásce osob zdravotně postižených byla uváděna částka 5 874 Kč, ale ve skutečnosti dostávaly méně. Svědek uvedl, že ve společnosti ZXXXA s.r.o. byla předmětem práce výroba hnízd z přírodních materiálů a dále reklamních předmětů.

169. Závěrem k výpovědi svědka D. O. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 12. 6. 2014 a dne 22. 2. 2017 (viz č.l. 24.748 a následující, sv. 108), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal. Svědek se dále k dotazům obhajoby vyjadřoval k průběhu výslechu jeho osoby jako svědka v rámci přípravného řízení i k tomu, jakým způsobem zajistil obhájce pro svoji matku svědkyni E. K. Svědek dále doplnil, že informace, které uváděl v rámci přípravného řízení při svém výslechu, čerpal z vlastních znalostí.

170. **Svědkyně Š. R.** k věci uvedla, že zná obžalované M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., a to z doby, kdy pracovala jako xxx střediska Wxxx xxxp s.r.o., společnosti patřící do holdingu VXXX-XXXT. Jako xxx zde působila od září do prosince 2008. Obžalovaného A. M. nezná. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že jednatelem společnosti Wxxx xxxp s.r.o. byl buď obžalovaný M. V., nebo obžalovaný M. Č.. Veškeré úkony, které v rámci své pozice xxx střediska vykonávala, činila na základě pokynů a instrukcí ze strany obžalovaných M. V. a M. Č., v ojedinělých případech pokyny udělovala rovněž druhá manželka obžalovaného M. V.. Svědkyně měla na starosti zejména přijímání osob zdravotně postižených na práci domácích pracovníků a do chráněné dílny. Pokud se jedná o chráněné dílny, tito zaměstnanci pracovali jednak v proskleném prostoru na Praze 10, dále na recepci a také ve

skladu svíček. Převážně však osoby zdravotně postižené vykonávaly práci doma, kdy měly vyrábět výrobky, jež částečně vymýšlela svědkyně. Pokud se jedná o osoby zdravotně postižené z řad domácích pracovníků, tyto byly přijaty z pokynu obžalovaných M. V. a M. Č.. Těmto osobám svědkyně předkládala k podpisu různé pracovněprávní dokumenty a vyplácela jim mzdy. Svědkyně ve společnosti působila pouze čtyři měsíce, kdy zpočátku byla přítomna u jednotlivých úkonů obžalovaná Š. A., která měla osoby zdravotně postižené na starosti, obžalovaná M. Š. měla na starosti finanční záležitosti, vybírala finanční prostředky z pokladen, příp. trezorů a předávala je svědkyni k výplatě mezd osobám zdravotně postiženým. Svědkyně uvedla, že společnost disponovala bankovním účtem, nicméně jí byl k tomuto zřízen přístup až na konci jejího působení ve společnosti. Pokud tedy vyplácela osobám zdravotně postiženým mzdy, vždy tak činila z finanční hotovosti, která jí byla předána od konkrétní osoby ve společnosti. Za společnost Wxxx xxxp, s.r.o. byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených osob, kdy tyto měla na starosti jiná osoba působící ve společnosti. Svědkyně pouze předkládala podklady v podobě potvrzení o invaliditě osob zdravotně postižených.

171. Ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. působili zdraví zaměstnanci, a to svědkyně jako xxx střediska a dále dva obchodní zástupci, kdy s jedním byl v průběhu jejího působení ve společnosti ukončen pracovní poměr a zůstal zde zaměstnán pouze jeden obchodní zástupce. Dále ve společnosti působily jako zaměstnanci osoby zdravotně postižené. Jednalo se o zhruba 5 – 10 osob zdravotně postižených, které pracovaly v prosklené místnosti, které se říkalo dílna, pod vedením vedoucí. Dále v rámci společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. působilo 2 – 5 osob zdravotně postižených v rámci recepce a ve skladu svíček se mohly pohybovat 2 – 3 osoby. Ve společnosti byl rovněž zaměstnán řidič, který byl osobou zdravotně postiženou. Svědkyně měla k dispozici dvě asistentky, které byly zaměstnány na částečný úvazek, a domnívá se, že byly rovněž osobami zdravotně postiženými. Dále ve společnosti bylo evidováno velké množství domácích pracovníků, cca 100 osob, přičemž počet osob zdravotně postižených na pozicích domácích pracovníků za doby působení svědkyně ve společnosti dvojnásobně vzrostl, kdy ke konci jejího působení ve společnosti, zde bylo zaměstnáno na pozici domácích pracovníků 150 až 200 osob. Svědkyně k tomu uvedla, že obžalovaný M. V. jí opakovaně sděloval, že má nabírat více osob zdravotně postižených, neboť z toho bude více peněz. Domácí pracovníci byli sice zaměstnáni na základě smlouvy, ale pouze někteří z nich fakticky vyráběli výrobky, které následně nosili do společnosti, předávali je svědkyni a tato je prodávala na trzích. Řada osob zdravotně postižených byla ve společnosti zaměstnána, žádné výrobky však nevyráběly, ale pobíraly mzdu. V rámci přijímacích pohovorů osobám zdravotně postiženým svědkyně sdělovala, že se bude jednat o domácí práci, kdy tyto osoby by měly vyrábět výrobky, které jsou prodejné. Svědkyně nabízela výrobky z korálků, výrobky ze slaného těsta, také sami zaměstnanci mohli přijít s nápadem na výrobek, který by byl prodejný. Takové výrobky vyráběly osoby zdravotně postižené doma, samy si na ně kupovaly materiál, který jim byl společností proplácen. Svědkyně výslovně uvedla, že řada osob zdravotně postižené neměla ve společnosti práci, některým osobám vyhovovalo, že dostanou finance, ale pracovat nemusí vůbec. Řada osob zdravotně postižených se však při výplatách dotazovala, kdy již bude nějaká práce. V takovém případě obžalovaná Š. A. sdělovala, že práce zatím není a že se mají zeptat při další výplatě. Svědkyně doplnila, že si nevybavuje, že by byl osobám zdravotně postiženým dovážen domů jakýkoliv materiál, ze kterého by tyto vyráběly. Pokud se jedná o samotné výrobky, některé byly prodejné, některé nikoliv. Výrobky, které byly prodejné, se předávaly obchodním zástupcům, kteří výrobky vozili na trhy, příp. do obchodu v podobě květinářství, kde se prodávaly. Pokud se jedná o výrobky z chráněné dílny, jejich kvalitu hlídala vedoucí chráněné dílny. Jednalo se o výrobky, které byly prodejnější, neboť tam pracovaly vybrané osoby, které byly schopnější. Ve společnosti Wxxx xxxp s.r.o. se však žádné svíčky nevyráběly, jednalo se pouze o sklad těchto svíček, nikoliv výrobnu, svíčky vyráběla jiná společnost holdingu Exxx xxxe, s.r.o. (později Txxx xxxe, s.r.o.). Svědkyně upřesnila, že pokud hovoří o výrobcích, které byly prodejné, tak to bylo minimum výrobků, pročež jejich prodejem se nezískával žádný významný výnos. Výrobky byly následně prodávány na trzích, část svíček se používala pro výrobu vánočních balíčků. Pro koho

byly tyto vánoční balíčky určeny, jí není známo. Část svíček byla prodávána rovněž na parkovištích, neboť další společnost z holdingu měla na starosti hlídání parkovišť. Svědkyně uvedla, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených měly na pracovněprávních smlouvách a dokumentech uvedenu mzdu ve výši 6 000 Kč až 8 000 Kč hrubého měsíčně. Reálně se však těmto osobám v hotovosti vyplácela částka ve výši 1 500 Kč až 2 000 Kč. Pokud se jedná o finanční prostředky určené na vyplácení mezd osobám zdravotně postiženým, tyto svědkyně dostávala v hotovosti, byly jí předávány obžalovanými M. Š. a Š. A.. Zpočátku byla obžalovaná Š. A. osobně přítomna u vyplácení zaměstnanců, neboť svědkyni zaučovala. Osoby zdravotně postižené byly vypláceny v hotovosti, některým byly finanční prostředky zasílány složenkou. Svědkyně věděla, jakou mzdu má konkrétnímu zaměstnanci vyplatit na základě výplatní sjetiny, kterou měla k dispozici. Současně na této sjetině osoby zdravotně postižené podepisovaly převzetí konkrétní částky. Zaměstnanci u společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. byli vypláceni na Praze 10. Svědkyně se domnívá, že nepředávala osobám zdravotně postiženým společně s výplatou i výplatní lístek. Osoby zdravotně postižené se ptaly na rozdíl mezi částkou uvedenou v pracovněprávní dokumentaci a fakticky jim vyplácenou. Vybavuje si jeden případ, kdy byl zaměstnanec velmi rozhořčený, tuto situaci svědkyně neřešila, ale odeslala takového zaměstnance do jiné kanceláře. Osobám zdravotně postiženým nebyly nabízeny žádné služby, jediná služba, která přicházela do úvahy, byl svoz zaměstnanců do chráněné dílny na Praze 10, xxx ulici. Svědkyně výslovně uvedla, že ani nebyla informována o tom, že by byly poskytovány osobám zdravotně postiženým jakékoliv služby, např. odvoz k lékaři, na nákupy, na úřady, administrativní výpomoc. Svědkyně upřesnila, že je možné, že ve smlouvách, které domácí pracovníci podepisovali, byly uváděny určité paušální částky za služby, nicméně dokumentů podepisovaly zaměstnanci povícero a svědkyně k tomu není schopna uvést bližší informace.

172. V rámci celého holdingu fungovaly pravidelné měsíční porady, kterých se účastnili za vedení obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., kdy tyto pořizovaly zápis z uvedených porad, a dále všichni manažeři společností spadajících do holdingu VXXXE. Tyto porady se konaly v zasedací místnosti bez oken, v jejich rámci všichni manažeři referovali o tom, jakým způsobem jejich středisko prosperuje, jaký měli obrat za dané období. Svědkyně si vybavila, že vyplňovala výkaz, kde byly uváděny příjmy a výdaje za konkrétní středisko. Dokládala rovněž účtenky a ostatní nákupy, přičemž tyto skutečnosti evidovala obžalovaná M. Š..

173. Svědkyně dále doplnila, že byla vedením pochválena za to, že nabírá velké množství osob se zdravotním postižením s tím, ať nabírá tyto osoby i nadále. Osoby zdravotně postižené byly zaměstnávány i v dalších střediscích holdingu, neboť svědkyně měla na starosti i vyplácení výplat u dalších společností, např. společnosti AXXXS, a.s., Bxxx xxxs, s.r.o., i zde byly zaměstnány osoby zdravotně postižené. I zde byly osobám vypláceny na mzdách obdobné částky, jako tomu bylo v případě společnosti Wxxx xxxp, s.r.o.

174. Svědkyně řešila s vedením společnosti, tedy s obžalovanými, že ve společnosti působí osoby zdravotně postižené, které nechtějí pracovat, nicméně pro vedení bylo stěžejní, aby byli tito zaměstnanci nabíráni, aby se udržel stávající počet osob zdravotně postižených. Úkolem svědkyně bylo nabírat více a více osob zdravotně postižených, pokud práce nebyla, tak je ve společnosti nechávat. Jejím úkolem bylo o žádné osoby zdravotně postižené nepřijít s tím, že čím více osob zdravotně postižených bude ve společnosti vykazováno, tím to bude pro holding výhodnější. Svědkyně uvedla, že za jejího působení ve společnosti nebyla zřízena chráněná dílna, byť takový záměr existoval. Pokud se jedná o její mzdu, tak v pracovněprávní dokumentaci měla svědkyně uvedenu mzdu nižší, než která jí byla fakticky vyplácena, část mzdy jí byla dorovnávána v hotovosti.

175. **Svědek D. P.** k věci uvedl, že v roce 2009 přišel o zrak v pravém oku a měl také dalším zdravotní komplikace. V té době mu jeho kamarád nabídl práci ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., kdy tato měla hledat invalidní důchodce jako zaměstnance. Tehdy svědkovi bylo nabídnuto, že bude

dostávat částku ve výši 1 500 Kč měsíčně za domácí práci a je jedno, zda tuto práci vykonávat bude či nikoliv. Svědek žádnou práci nevykonával, neboť nechtěl dělat uzlíky na tkaničkách, přesto dostával částku ve výši 1 500 Kč měsíčně. Svědek se domnívá, že nedisponoval žádnou smlouvou, kde by byla stanovena konkrétní částka jako mzda za jeho práci. Vše bylo dopředu domluvené tak, že když svědek má částečný invalidní důchod, má nárok na částku 1 500 Kč měsíčně. Svědek si sám říkal, že tyto finanční prostředky dostává zadarmo, proto by byl blázen, kdyby je nechtěl. V době, kdy působil jako domácí pracovník, jezdil do společnosti osobně pro mzdu, která mu byla vyplácena v hotovosti paní Š.. S touto současně opakovaně komunikoval v přátelském duchu v tom smyslu, že zvládá různé úkony, a rád by, aby se spolupráce rozšířila. Měl zájem o normální práci, se kterou by byl spokojený a která by jej byla schopna uživit. Výplatní pásky nedostával, nevybavuje si ani, zda potvrzoval konkrétní dokument o přebírání finančních částek. Výplatní pásky následně dostával až v době, kdy se spolupráce rozšířila a svědek začal fungovat jako koordinátor. Svědek se následně dozvěděl, že pokud byla konkrétní osoba v plném invalidním důchodu, pak dostávala o 500 Kč více, tzn. 2 000 Kč měsíčně.

176. Později bylo svědkovi skutečně nabídnuto, že ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. vzniká pozice koordinátora a tuto by mohl vykonávat. Od té doby pravidelně do sídla společnosti docházel, měl kancelář společně s paní Š.. V té době slýchal v kanceláři různé věci a tušil, že systém fungování společnosti nebude v pořádku. Nicméně byl rád, že i přes své zdravotní handicapy může pracovat, pročež dění ve společnosti pouze sledoval a blíže jej neřešil. Celý systém fungoval tak, že cílem společnosti bylo zaměstnávat co možná nejširší portfolio invalidních důchodců, ať již s plným či částečným invalidním důchodem, na území celé České republiky. Ve společnosti se vymýšlelo, co za práci budou tyto osoby vykonávat. Jednalo se např. o dělání uzlíku na tkaničkách nebo vystříhávání obrázků, kdy tyto následně nebyly k ničemu dalšímu používány. Vše působilo velmi zvláštně. Osoby zdravotně postižené v rámci Prahy, které byly schopné docházet do sídla společnosti, tak měly do sídla společnosti docházet, současně si zde jednou měsíčně vyzvedávaly výplatu. Svědek uvedl, že se ve společnosti každý měsíc řešilo, kdy budou finanční prostředky na výplaty mezd. Nebyl stanoven žádný pevný termín, pokaždé to bylo jinak. Stále se řešilo, kdy budou peníze přivezeny, kdo je přiveze. Zaměstnanci byli často chlácholeni s tím, že peníze budou brzy, kdy bylo patrné, že peníze se do společnosti shánějí od různých třetích osob.

177. Svědek měl ze své pozice koordinátora na starosti péči o invalidní důchodce, jednak rozvážel výplaty, jednak rozvážel práci. Současně paní Š. žádala, aby byla vytvořena kartotéka, jakási databáze, ve které by každá osoba zdravotně postižená jako zaměstnanec všech společností spadajících do holdingu měla založenu svoji kartu, v níž by bylo potvrzováno, zda byla vykonána práce, příp. byly převzaty finanční prostředky. Svědek měl k dispozici služební vozidlo, kdy jeho úkolem bylo objíždět domácí pracovníky, dovážet jim práci a rovněž přivážet výplatu. Ve společnosti se rovněž řešilo nastavení tzv. nadstandardní péče, kdy všechny osoby zdravotně postižené byly nuceny podepsat smlouvy o nadstandardní péči. Pokud smlouvu osoba zdravotně postižená nepodepíše, vystavuje se riziku, že s ní společnost dál nebude chtít spolupracovat. Svědek si již přesně nepamatuje, zda osobě, která nepodepsala smlouvu o nadstandardní péči, byl ukončen pracovní poměr ze strany zaměstnavatele či jí byl snížen plat na částku 1 500 Kč měsíčně. Klíčové ve společnosti bylo, aby byla sepsána smlouva, která bude neurčitá, nebude vykazovat žádné konkrétní body, bude pouze poskytovat možnost osobám zdravotně postiženým nabízet služby v podobě odvozu k lékaři či na nákup s tím, že daná osoba zdravotně postižená fakticky hradí za tuto nabídku zbytek finančních prostředků z dotačního paušálu, který byl na každého jednotlivého zdravotně postiženého společnosti poskytován ze strany státu. Svědek uvedené dokumenty rozvážel osobám zdravotně postiženým, nechával je podepisovat, přesvědčoval osoby zdravotně postižené o výhodnosti takového postupu s tím, že osoby zdravotně postižené budou mít možnost kdykoliv zavolat do společnosti a žádat poskytnutí služby. Vykonával ji zhruba tři čtvrtě roku, následně s ním byl okamžitě rozvázán pracovní poměr z hodiny na hodinu, neboť mu bylo ze strany společnosti sděleno, že konkrétní osoba zdravotně postižená, které měl přivézt výplatu,

uvedla, že ji tato částka zmizela z domova, pročež společnost došla k závěru, že tuto částku odcizil osobě zdravotně postižené svědek a tudíž je s ním okamžitě rozvázán pracovní poměr. To však nebyla pravda. Svědek se následně dozvěděl, že s ním byl tímto způsobem ukončen pracovní poměr, neboť někdo z vedení potřeboval uvedené pracovní místo pro někoho ze svých příbuzných. Svědek doplnil, že měl na starosti osoby zdravotně postižené v rámci Prahy společně se svým postarším kolegou, pročež si celkový počet osob zdravotně postižených rozdělili. Svědek měl na starosti zhruba 150 – 250 lidí, neví, jaký počet přesně, trvalo zhruba 14 dnů, než všechny tyto osoby objel. V rámci cest vytvářel harmonogram, který se v některých případech měnil z toho důvodu, že finanční prostředky na rozvoz nebyly aktuálně k dispozici. Stávalo se, že svědek celý týden nebyl v práci, byl pouze na telefonu. Následně mu byl dán pokyn, že může finanční prostředky začít rozvážet. V rámci péče o osoby zdravotně postižené měl svědek na starosti rovněž nadstandardní péči, této bylo poskytováno minimum, neboť zájem osob zdravotně postižených o tuto péči byl téměř nulový. Za celé období, kdy působil na této pozici, poskytl pouze službu v podobě odvozu v 1 až 2 případech konkrétní osoby k lékaři, příp. na nákup. Svědek nebyl schopen uvést, zda osoby zdravotně postižené podepisovaly výkazy realizované činnosti. Svědek doplnil, že měl na starosti osoby zdravotně postižené, některé spadaly pod společnost Wxxx xxxp s.r.o., některé pod společnost Bxxx xxxs, s.r.o. Součástí nadstandardní péče bylo posedět s osobami zdravotně postiženými doma, popovídat si s nimi, projevit určitou míru empatie. V tomto duchu byl instruován, např. od paní Š. či svědka A. F., cílem bylo, aby osoby zdravotně postižené měly pocit, že jsou psychicky podpořeny, že někomu na nich záleží, byť jim fakticky žádná služba poskytována není. Svědek se o tento sociální rozměr své práce snažil, nicméně ne všechny osoby zdravotně postižené o něj měly zájem. Svědek doplnil, že tento rozměr jeho práce mu vyhovoval, kolikrát se tak stalo, že sám iniciativně volal do společnosti, zda už může začít osoby zdravotně postižené objíždět, nicméně vždy záleželo na tom, zda již byly k dispozici finanční prostředky či nikoliv. Se zaměstnancem z řad osob zdravotně postižených byl v kontaktu 1x, příp. 2x do měsíce, následně v rámci úspor byla současně vyplácena mzda za minulý měsíc a rovněž odvážena vykonaná práce, pokud ji osoby zdravotně postižené chtěly vykonávat. Pokud se jedná o charakter práce, jednalo se o uzlíky na šňůrkách, příp. vystřihování z papíru, kdy k tomu nebyly ani žádné šablony, byť uzlíky na šňůrách byly prezentovány jako knoty do svíček. Pokud se jedná o konkrétní práci, kterou předával osobám zdravotně postiženým, k tomu svědek uvedl, že nikdy neobdržel konkrétní počet kusů pro konkrétní osobu zdravotně postiženou. Situace vypadala tak, že paní Š. v kanceláři nějakou práci našla, příp. vymyslela, v takovém případě svědkovi předala hromadu tkaniček, příp. balík papírů s tím, že svědek sám při kontaktu s osobou zdravotně postiženou dával této na výběr, co chce konkrétně dělat. Svědek uvedl, že vše probíhalo v duchu „já zvládnu tři archy, já chci jen jeden, já nechci nic, dobře nemusíte dělat nic“. Svědek výslovně uvedl, že viděl, co s těmito „výrobky“ dělala paní Š.. Tato práce byla založena, žádné další využití neměla. Osoby zdravotně postižené na takové práci strávily času podle jejich handicapu, někdo měl práci hotovou za dvě hodiny, někdo se takové práci věnoval několik hodin denně. Svědek vytvářel předmětnou kartotéku proto, aby na kartách bylo patrné, jaké částky se jednotlivým zaměstnancům vyplácí, neboť svědek vždy obdržel částku k vyplacení všem osobám zdravotně postiženým najednou a postupně ji rozvážel. V několika případech se mohlo stát, že se jej osoby zdravotně postižené ptaly na rozdíl mezi vyplácenou částkou a částkou uvedenou v pracovních smlouvách, v takovém případě mu bylo ze strany vedení kladeno na srdce, aby byl schopen vysvětlit rámec nadstandardní péče, kdy rozdíl finančních částek byl určen právě na úhradu nadstandardní péče. Svědek doplnil, že celé období, kdy ve společnosti působil, bylo spojeno s tím, že je zapotřebí vytvořit dokument, který bude poskytovat jakési krytí pro to, že z měsíční částky, kterou společnost čerpá jako příspěvek na každého zdravotně postiženého zaměstnance, si společnost ponechává 2/3 tohoto příspěvku. Takovýto dokument byl vytvořen až následně, pročež svědek s tímto dokumentem později objížděl osoby zdravotně postižené s tím, že je zapotřebí dopodepsat uvedený dokument. Pokud by snad osoba zdravotně postižená takový dokument nepodepsala, byl by nadále problém takovou osobu ve společnosti zaměstnávat. Svědek výslovně uvedl, že ze strany vedení byl na něho

vytvářen nátlak, aby zaměstnance přiměl k podpisu uvedených dokumentů. Většina osob zdravotně postižených s tímto postupem souhlasila, protože částka ve výši 2 000 Kč pro ně byla významnou částkou jejich rozpočtu, která jim pomáhala se uživit. Bylo úkolem svědkem zajistit podpis každého jednotlivého zaměstnance z řad osob zdravotně postižených na uvedeném dokumentu. Svědek doplnil, že je mu známo, že byla podepisována smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost, jeden z těchto formulářů měl rovněž doma. Pokud některá z osob zdravotně postižených nechtěla tuto smlouvu podepsat s tím, že služby stejně nebude využívat, pak tuto informaci předal paní Š., která věc řešila dále. Nicméně většina lidí tyto dokumenty podepisovala, neboť neměli v podstatě žádnou jinou alternativu. Svědek se domnívá, že tuto smlouvu vozil pouze v jednom vyhotovení, kdy osoba zdravotně postižená takový dokument podepsala a on jej následně odvezl zpět do společnosti. Instrukce ke své práci dostával od svědka A. F. a od paní Š.. Zda tyto osoby dostávaly uvedené instrukce od dalších osob, není svědkovi známo. V jednom případě se účastnil porady v zasedací místnosti společnosti, kde k účastníkům promlouval obžalovaný M. Č.. Pokud se jedná o jména obžalované Š. A., tak k této svědek uvedl, že ví, že tato měla kancelář bezprostředně vedle kanceláře, ve které pracoval svědek. Nicméně žádné bližší okolnosti k její práci si nevybavuje, jméno obžalované M. Š. mu nic neříká.

178. Svědek sdělil, že pokud v rámci přípravného řízení dne 4. 4. 2018 uvedl, že na archu nadstandardní péče byla uváděna částka 3 500 Kč, kterou osoby zdravotně postižené nepřebíraly, ale podepisovaly, že se jedná o náklady firmy spojené se sociální péčí, tak toto je pravda, takhle to bylo ošetřeno. Svědek řešil s osobami zdravotně postiženými, za jaké konkrétní úkony částku 3 500 Kč platí, kdy toto vysvětloval tím způsobem, že nadstandardní péče jim může být poskytnuta, záleží pouze na konkrétní osobě zdravotně postižené, zda tuto službu chce či nechce čerpat s tím, že bude zúčtována vždycky. Pokud konkrétní zaměstnanec pátral hlouběji, pak svědek sděloval, že je takto nastaven systém a že s ním musí osoba zdravotně postižená souhlasit.

179. Svědek k dotazu doplnil, že věděl o tom, že společnosti žádají o příspěvky na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, ale žádné konkrétní informace k tomu neměl. Rovněž mu nebylo známo, kdo je osobou či osobami, které společnostem finančně pomáhají. Pouze si vybavuje, že se hovořilo o tom, že zatím nelze peníze vyplácet, neboť tyto nejsou k dispozici, později se hovořilo o tom, že peníze již k dispozici jsou a mohou být osobám zdravotně postiženým vypláceny.

180. Závěrem k výpovědi svědka D. P. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 4. 4. 2018 (viz č.l. 26.264 a následující, sv. 112), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal.

181. **Svědek A. F.** k věci uvedl, že zná všechny obžalované, neboť pracoval od roku 2009 do roku 2012 ve společnosti Wxxx xxxp s.r.o. jako vedoucí oddělení, resp. xxx. Společnost VXXX-XXXT s.r.o. později společnost Wxxx xxxp s.r.o. vlastnila. Majitelem společnosti byl obžalovaný M. V., sám svědek podléhal jako svému bezprostřednímu nadřízenému obžalovanému M. Č., který mu uděloval pokyny k fungování společnosti, stejně jako obžalovaný M. V., který tak činil v rámci porad vedení. Obžalované Š. A. a M. Š. zastávaly funkci firemních inspektorek, kterým musel ze své pozice manažera společnosti Wxxx xxxp s.r.o. předkládat dokumentaci, např. měsíční bilance, hlášení, kompletaci nákladů za středisko a další drobné úkoly. Svědek původně pracoval pro společnost Bxxx xxxs, s.r.o., později potřeboval změnu, kdy mu obžalovaní M. V. a M. Č. nabídli možnost vést středisko Wxxx xxxp, s.r.o. V průběhu času na pozici jednatelů společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. došlo ke změně, zpočátku byli jednateli společnosti obžalovaní M. Č. a M. V., později byl jednatelem společnosti svědek P. K.. Pokud se jedná o obžalovaného A. M. či další jména jednatelů společností, tyto svědkovi nejsou známy. Společnost Wxxx xxxp, s.r.o. sídlila na adrese xxx v xxx. Z pozice xxx společnosti měl na starosti malou dílnu, která se nacházela v sídle společnosti na xxx, kde bylo zaměstnáno zhruba 35 – 40 osob. Tyto osoby vyráběly výrobky. Cílem bylo zajistit pro tyto osoby práci, takže také chodily uklízet, fungovaly na recepci, přebalovaly

zakázky od společnosti Coca-Cola. Tyto zaměstnance měl svědek na starosti, dále se staral o cca 5 – 10 osob, které pracovaly na pozici domácích pracovníků. Jednalo se o osoby, které měly takové zdravotní problémy, jež jim neumožňovaly docházet do sídla společnosti. Ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. působilo zhruba 5 zdravých zaměstnanců, a to svědek, personalistka Š., E. N., která měla na starosti sklad a dvě zaměstnankyně na pozici koordinátorek, jednalo se o příbuzné obžalovaného M. V., zbytek byli zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených. Společnost Wxxx xxxp, s.r.o. měla na starosti kromě osob zdravotně postižených, které působily v chráněné dílně v xxx ulici, také další osoby zdravotně postižené, které patřily do jiných okresů a měst, byly však vedeny pod společností Wxxx xxxp, s.r.o. Svědek se domnívá, že takovýchto osob bylo ve společnosti vedeno zpočátku kolem 20, následně se jednalo o zhruba 100 osob, okolnosti jejich zaměstnávání však nejsou svědkovi známy, pro společnost Wxxx xxxp, s.r.o. žádnou práci neodváděly a se společností fakticky neměly nic společného. Svědek nikdy s vedením společnosti neřešil, z jakého důvodu jsou tyto osoby evidovány ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., byť pro společnost žádnou práci nevykonávají. Pokud byl svědek dotazován na skutečnost, že za společnost Wxxx xxxp, s.r.o. bylo v žádostech o příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených osob vykazováno až 320 zaměstnanců, k tomu uvedl, že mu není nic takového blíže známo. Svědek opakovaně k dotazu soudu potvrdil, že on byl manažerem, který měl na starosti pouze zaměstnance v rámci pražské pobočky. Byl manažerem střediska pouze papírově, za další osoby, které byly ve společnosti zaměstnány, neodpovídal. Pokud tedy někdo z vedení společnosti rozhodl, že tyto osoby budou hlášeny za společnost Wxxx xxxp, s.r.o., tak on ze své pozice manažera s tím nemohl nic udělat. Pokud byl svědek dotazován, zda uvedené řešil s vedením společnosti, k tomu uvedl, že tak systém fungoval, ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. byly vedeny osoby zdravotně postižené vždy na začátku, než se zřídila nová společnost, následně se přihlásili tito zaměstnanci do dalších společností, které vznikaly.

182. Pokud se jedná o předmětnou chráněnou dílnu provozovanou na xxx ulici, dílna byla ve společnosti pouze jedna, byla veliká zhruba jako jednací síň, přičemž na dílně pracovaly osoby různě, maximálně 10 osob současně, na dílně se mohlo vystřídat zhruba 35 zaměstnanců dle rozpisu služeb, který sestavovala vedoucí dílny dle zdravotního stavu zaměstnanců i podle výroby. Pokud se jedná o nábor nových zaměstnanců, tento neměl svědek na starosti, neboť za jeho působení ve společnosti se žádní noví zaměstnanci nepřijímali, jejich fluktuace byla minimální, pouze ve zcela výjimečných případech přijímala nové zaměstnance personalistka Š.. Svědek nevěděl, jakou pracovněprávní dokumentaci osoby zdravotně postižené podepisovaly. Na chráněné dílně se kromě svíček vyráběly také výrobky z artičoků, vánoční a velikonoční motivy, používala se ubrousková metoda. Pokud v dílně nebylo takové vytížení, pak se osoby převáděly do skladů, kam chodily přebalovat a etiketovat zboží. Svědek výslovně uvedl, že nebylo jednoduché sehnat pro osoby zdravotně postižené práci. Na dílně se rovněž vyráběly tzv. motivační věci, kdy vedoucí dílny měla nápad na výrobek, vzor se vyrobil, předal se obchodnímu zástupci a ten nabízel takový výrobek na svých cestách. Pokud se výrobek líbil, potom dle pokynu obchodního zástupce byly vyráběny určité počty takového výrobku. Zaměstnancům na dílně byla mzda vyplácena v 90 % případů na bankovní účty. Jednalo se o mzdy v rozmezí od 4 000 Kč do 10 000 Kč, a to dle odpracovaných hodin konkrétním zaměstnancem. Zda těmto zaměstnancům byly předávány i výplatní pásky, svědek nevěděl. Výplaty mezd zpočátku zadával sám, později tak konalo účetní oddělení.

183. Všem zaměstnancům, kteří docházeli do dílny, se nabízely pravidelně služby, které vykonávali dva koordinátoři. Zda bylo poskytování služeb nějakým způsobem smluvně dokumentováno, svědek neví. Osoby zdravotně postižené si služby předobjednávaly, koordinátoři je následně zajišťovali. Svědkovi nebylo známo, kolik služeb měsíčně koordinátoři osobám zdravotně postiženým poskytovali. Následně svědek v rámci své výpovědi uvedl, že měl základní přehled o počtu poskytnutých služeb ze strany koordinátorů. Pokud tedy v hlášení střediska je uvedeno 17 služeb za měsíc a ve společnosti byli zaměstnáni dva koordinátoři, je možné, že každý poskytl

zhruba 9 služeb za měsíc. Pokud se jedná o placení služeb ze strany osob zdravotně postižených, to měli na starosti koordinátoři. Koordinátoři sice byli zaměstnanci společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., nicméně informace týkající se výkonu jejich práce svědek neměl, toto uváděl i přesto, že z provedeného dokazování vyplynulo, že manažer měl na starosti právě koordinátory. Svědek A. F. k tomu uvedl, že společnost Wxxx xxxp, s.r.o. měla dost vlastních provozních problémů, pročež mu není známo, jak tyto záležitosti ohledně koordinátorů ve společnosti fungovaly. K opakovaným dotazům soudu svědek pouze obecně uváděl, že služby probíhaly, služby byly objednávány, byly zpoplatněny, ale nepamatuje si, jak vše fungovalo. Dle svědka muselo existovat nějaké vyúčtování. Svědek se domnívá, že osoby zdravotně postižené za služby, které čerpaly, platily v hotovosti, neboť viděl příjmové pokladní doklady, zda jim byly částky za služby sráženy ze mzdy, svědek neví. Pokud byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, svědek doplnil, že není schopen si vybavit, zda služby byly hrazeny na základě pokladních dokladů či srážkami ze mzdy. Určité finanční prostředky musely být strhávány, neboť koordinátoři fungovali, jinak by koordinátoři nefungovali, nicméně služby byly poskytovány v malém množství. Svědek následně uvedl jako příklady služeb situaci, kdy se konkrétní osobě udělalo na dílně špatně, nemohla do dílny přijít, potřebovala odvoz lékaři, v takovém případě mu byla služba poskytnuta a byla mu stržena ze mzdy. Jednalo se ale pouze o jednorázové záležitosti, nikoliv pravidelně se opakující poskytování služeb. Domnívá se, že dokument výkazy realizovaných činností zpracovávala personalistka, kdy se vykazovaly provedené služby, a to na základě podkladů od koordinátorů, které se následně předávaly do mzdové účtárny, aby se spočítalo vyrovnání plateb. Svědek pravidelně dostával emaily od obžalované Š. A.. Pokud byl dotazován na email ze dne 10. 12. 2010 zaslaný obžalovanou Š. A. (viz č.l. 26.232, sv.112) ohledně toho, že byla stanovena povinnost předávat výkazy realizovaných činností obžalované Š. A., k tomu sdělil, že v případě společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. předávala požadované výkazy obžalované personalistka. Osoby zdravotně postižené v okamžiku, kdy jim byla poskytnuta služba, musely čerpání služby potvrdit. Osoby zdravotně postižené, které pracovaly na dílně, podepisovaly smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost, nicméně jednalo se o věc, kterou mělo na starosti personální oddělení. Pokud měli koordinátoři volno, pak dojížděli rovněž na různé prodejní akce, vozili zboží, apod. V takovém případě koordinátorům práci zadával právě svědek, kterému se příslušný koordinátor hlásil s tím, že nemá aktuálně práci. K soupisu služeb nadstandardní péče (viz č.l. 26.233, sv. 112) svědek uvedl, že se jednalo o dokument, který zasílala paní Š., přičemž svědek neví, v čem konkrétně spočívala nadstandardní péče v případě, že se někomu poskytne záložka, zimní bunda či tričko.

184. Svědek potvrdil, že vyplňoval dokument hlášení střediska, kde byly uváděny tržby střediska, náklady střediska a také sociální a zdravotní odvody. Hlášení bylo poskytováno týdně či měsíčně, odevzdávalo se na provozní oddělení, přičemž z tohoto hlášení vyplývaly hlavní úkoly střediska za daný měsíc. Informace uváděné v hlášení byly pravdivé, údaje ohledně mezd předkládala svědkovi mzdová účtárna. Pokud v hlášení střediska byly uváděny počty nadstandardních služeb, pak tuto informaci čerpal od paní Š., která měla na starosti koordinátory. Pokud se jedná o počet služeb uvedený v hlášení, nebyly vykazovány všechny služby, ale pouze služby nejzajímavější, dle svědka se vykazovaly veliké služby. Jaké byly stanoveny parametry pro velikou službu, aby tato byla vykazována v hlášení střediska na rozdíl od malé služby, která se nevykazovala, svědek nebyl schopen uvést. Dokument v podobě podrobného popisu nadstandardní péče byl odevzdáván na kontrolní oddělení personalistkou, paní Š., kdy svědek předpokládá, že podrobný popis nadstandardní péče odpovídal počtu skutečně poskytnutých služeb. Svědek dále vyplňoval dokument bilance střediska. Položka mzda uváděná v bilanci představovala mzdy všech osob, které pracovaly ve středisku a svědkovu mzdu. Položka dotace byla adekvátní část, kterou spočítalo provozní oddělení, přičemž se jednalo o dotace, které měly přijít do společnosti. Položka investor byla odečítána měsíčně, kdy vedení společnosti nařídilo, že za každého zaměstnance bude v bilanci vykazována částka 500 Kč, neboť společnost musela finanční prostředky vracet, jednalo se o finanční prostředky, které poskytoval obžalovaný A. M.. Uvedené finanční prostředky středisko nehradilo, v bilancích tuto položku uváděl na žádost vedení. Pokud se jedná o příjmy společnosti

v podobě hotovosti, telekomunikací i faktur, tyto odpovídaly skutečnosti. Ve vztahu k položce daně není svědkovi známo, zda se jedná o skutečná čísla či byla tato položka vyčíslena pouze za adekvátní část osob zaměstnaných v Praze. Důchodové připojištění společnost nehradila, to hradilo vedení společnosti, ale v uvedených dokumentech muselo být vykazováno. Pokud se jedná o položku provize, svědek uvedl, že tato byla vyplácena za jejich středisko. Svědek tyto údaje vyplňoval na základě sdělení, že má takový údaj vypsat, a to e-mailem, který obdržel od kontrolního oddělení, tj. od obžalované Š. či A.. Pokud se jedná o položku produkt ZTP 367, k tomu svědek vysvětlil, že se jednalo o celkový počet invalidních zaměstnanců vedených ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., přičemž o 267 osobách neměl svědek žádné informace. Pokud se jedná o záporný výsledek uváděný v bilancích, k tomu svědek uvedl, že středisko nebylo schopné vykazovat každý měsíc plusová čísla, kdy byla snaha, aby se vymýšlely různé akce, tržby, jak zařídit, aby osoby byly někde zaměstnané. Svědek výslovně potvrdil, že údaje uváděné bilancí byly pravdivé, když není schopen přesně vysvětlit každý údaj s ohledem na časový odstup. Dokument hlášení střediska, stejně jako bilance střediska přeposílal obžalovaným Š. A. a M. Š., v některých případech mu byly tyto dokumenty vraceny k opravě s tím, že jsou tam chyby.

185. Ve společnosti zpracovávala žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených paní Š. na základě podkladů ze mzdové účtárny, a to včetně příslušných seznamů. Svědek je známo, že žádosti byly pravidelně podávány, bylo zapotřebí žádosti vyplňovat, dokládat potvrzeními o invaliditě zaměstnanců, přičemž předmětné žádosti viděli obžalovaní M. Č. i M. V., tito také žádosti v době, kdy byli jednateli společnosti, podepisovali. Svědek k dotazu soudu výslovně uvedl, že paní Š. s ním řešila vykazování velkého počtu osob zdravotně postižených v žádostech za společnost Wxxx xxxp, s.r.o., a to i přesto, že tyto osoby fakticky pro společnost Wxxx xxxp, s.r.o. v Praze žádnou práci nevykonávaly. Svědek nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu byly tyto osoby vykazovány právě v žádostech za středisko Wxxx xxxp, s.r.o. v Praze, pouze opakovaně sděloval, že on odpovídal pouze za zaměstnance, kteří pracovali na chráněné dílně v Praze. Žádosti byly podávány na příslušné úřady práce různými osobami, také svědek několikrát žádosti na příslušný úřad práce podával. Finanční prostředky, které byly na základě žádostí vypláceny, nebyly připisovány na bankovní účet společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. v plné výši, společnost dostávala pouze poměrnou část těchto příspěvků. Svědek měl dispoziční oprávnění pouze k jednomu bankovnímu účtu společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., přičemž na tento bankovní účet nebyly připisovány finanční prostředky z příspěvků od úřadu práce. Finanční prostředky na výplaty zaměstnanců byly svědkovi na uvedený bankovní účet přeposílány, a to na základě podkladů zpracovaných mzdovou účtárnou.

186. Svědek uvedl, že se konaly pravidelné měsíční porady, kterých se účastnili za vedení obžalovaní M. V., M. Č., M. Š. i Š. A. a také veškeří manažeři, kteří byli zaměstnáni v pobočkách po celé České republice. Poradu vedlo vedení společnosti, jednotliví manažeři odpovídali na otázky vedení. V rámci porad svědek informoval o tom, jak si jeho středisko vede, jakých prodejních akcí se bude společnost účastnit, i jaké počty zaměstnanců jsou ve středisku vykazovány. Zda byly prezentovány i počty poskytnutých služeb v rámci porady, svědek neví. Svědek potvrdil, že se účastnil i velké porady, která se konala na Praze 5 mimo sídla společnosti a dále porady konané mimo Prahu. Účastníci těchto porad byli žádáni, aby měli ztišené mobilní telefony, je možné, že byli požádáni o vyjmutí baterií z mobilních telefonů, což bylo dle svědka spojeno s tím, že se o společnost začala zajímat policie. Svědek byl 2x předvolán na Policii ČR k podání vysvětlení. Svědek potvrdil, že tato skutečnost byla řešena i v rámci některé z porad, kdy různí manažeři ze středisek sdělovali, že byli podávat vysvětlení na Policii ČR. Vedení společnosti celou situaci komentovalo tak, že ve společnosti vše probíhá v souladu s právní úpravou a není důvod cokoliv měnit. Svědek připustil, že je možné, že někdo z vedení firmy hovořil o tom, že „si nikdy sednout nepůjde a že jestli bude mít někdo problém, tak to budou jednotliví manažeři“. K tomu dále uvedl, že takové sdělení by jej jistě naštvalo a ostatně to byl také důvod, proč v roce 2012 ze společnosti odešel. Svědek dále uvedl, že bylo běžnou praxí, že byly ve společnosti ukládány pokuty ve výši 500 Kč za nesplnění konkrétních úkolů. Svědek dále doplnil, že zná i jméno obžalovaného A. M., který figuroval

v leasingové společnosti Vltavín, kdy z této společnosti byl zajištěn leasing vozidel do společnosti BXXXO. Obžalovaný A. M. se porad běžně nezúčastňoval, občas se objevil v sídle společnosti, přičemž se zúčastnil pouze jedné porady, která se konala mimo Prahu. Byl představen jako investor společnosti v rámci celého holdingu s tím, že pokud by nebyly finanční prostředky, pak obžalovaný A. M. společnosti vypomůže.

187. Pokud se jedná o ekonomickou situaci střediska, ta se pohybovala pravděpodobně lehce v minusu. Svědek uvedl, že pro něho bylo klíčové, aby společnost obdržela finanční prostředky na účet, aby je mohl svědek rozeslat zaměstnancům, ostatní náklady střediska, sociální, zdravotní pojištění a další položky svědek neřešil, neboť tyto neplatil. Náklady na provoz dílny, nájem a další náklady řešilo vedení holdingu.

188. Závěrem k výpovědi svědka A. F. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 25. 8. 2014 a dne 21. 7. 2015 (viz č.l. 26.219 a následující, sv. 112), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal, pokud si aktuálně v řízení před soudem některé okolnosti nevybavoval oproti přípravnému řízení, bylo to způsobeno časovým odstupem obou výpovědí.

189. **Svědek S. K.** k věci uvedl, že zná obžalované M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., kdy tito byli jeho nadřízenými v době od roku 2010 do roku 2012 či 2013, neboť pracoval ve společnosti 6xxx xxxa, s.r.o. v Kladně. Obžalovaný M. Č. byl ředitelem společnosti, veškeré záležitosti ohledně financí řešila obžalovaná M. Š. a smlouvy, vč. další dokumentace vedené s příslušnými úřady obžalovaná Š. A.. S obžalovanými svědek komunikoval osobně, telefonicky i e-mailem. Osobu obžalovaného A. M. nezná, nepoznal jej ani na fotografii. Svědek se domnívá, že jednatelem společnosti 6xxx xxxa, s.r.o. byl obžalovaný M. Č., přičemž neví, zda v průběhu doby došlo ke změně jednatele. Svědek měl na starosti vedení společnosti a obchodu, který společnost provozovala. Rovněž objížděl zaměstnance na pozici domácích pracovníků, těmto zadával práci, sháněl pro ně práci a staral se o chod střediska. Ve společnosti byli zaměstnáni 3 – 4 zdraví zaměstnanci a dále 30, 40 či 50 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených. Ve společnosti působil jeden koordinátor, jednalo se o jeho manželku, která je rovněž invalidní a současně vykonávala pozici personalisty. Pokud byl svědek konfrontován s výpovědí z přípravného řízení, kdy uváděl, že ve společnosti nebyla zřízena funkce koordinátora, k tomu sdělil, že tato funkce nebyla oficiálně ve společnosti zřízena. Jeho manželka jako invalidní osoba neměla ve společnosti oficiálně smlouvu na pozici koordinátorky, neví, proč tomu tak bylo, ale i na její osobu byl žádán příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených. I svědek jako hlavní manažer střediska byl současně vykazován jako osoba zdravotně postižená. V kanceláři vykonávaly práci zhruba tři osoby, v obchodě také 3 – 4 osoby, do malé dílny docházelo 4 – 5 zaměstnanců a dále pracovali zaměstnanci na pozici domácích pracovníků. Společnost jezdila také na trhy, účast na trzích byla různá, kdy tuto nebyl schopen specifikovat, společnost disponovala dvěma stánky, na kterých se střídalo kolem 6 zaměstnanců, kteří na stánku pracovali dobrovolně, dle vlastní úvahy. Stánek byl schopen vydělat kolem 1 000 Kč za den, max. 3 000 Kč. Dle svědka, byť na stánku bylo zaměstnáno kolem 6 zaměstnanců a stánek vydělal za jeden den 1 000 Kč, byla taková činnost výdělečná a společnosti se v kontextu celého měsíce vyplatila. Nehrálo tedy žádnou roli, zda osoba zdravotně postižená pracovala na stánku či doma jako domácí pracovník, všichni zaměstnanci dostávali stejnou odměnu. Kolik to bylo, si svědek nepamatuje, ale zaměstnancům byla vyplácena mzda cca 5 000 Kč za měsíc. Svědek dále uváděl, že zaměstnanci na pozici domácích pracovníků se střídali, někdy pracovali na dílně, někdy pracovali doma, určoval to týden předem podle potřeby a žádostí zaměstnanců, avšak nebyl schopen uvést, jak často zaměstnanci žádali, aby byli zařazeni na dílně. Vždy se jim snažil vyhovět, ne vždy to bylo možné. Na dílně se plnily soli, vyráběly výrobky ze dřeva, dekorativní předměty, šily se zástěry, pytle pro školy, pytle na houby, shodnou práci vykonávaly osoby zdravotně postižené i doma. Nebyl v tom žádný rozdíl. Výrobky, které osoby zdravotně postižené vyráběly,

se prodávaly, rovněž se vozily do skladu v Praze. V takovém případě byly výrobky prodávány jinde, což bylo běžnou praxí.

190. Ohledně náboru osob zdravotně postižených svědek uvedl, že osoby zdravotně postižené byly do společnosti nabírány prostřednictvím inzerce, přes úřad práce nebo na vlastní žádost. V takovém případě svědek kontaktoval obžalovanou Š. A. z vedení z Prahy, zda může takovou osobu přijmout či nikoliv. V některých případech sám svědek rozhodl, že jednoho či dva zaměstnance přijme, a to v případě, že věděl, že tak může učinit. Přijímací pohovory vedl svědek, někdy v přítomnosti jeho ženy, kdy zájemcům vysvětlil, o jakou práci se jedná, jak společnost funguje. Záleželo následně na konkrétním zájemci, zda práci přijal či nikoliv. Svědek disponoval pokyny vedení, konkrétně obžalované Š. A., ohledně toho, jak mají být pohovory vedeny a jaké informace mají být v rámci pohovorů sdělovány, vč. výše mzdy. Zaměstnanci podepisovali pracovní smlouvy, mzdové výměry, smlouvy o službách, rovněž potvrzení o absolvování bezpečnostního školení. Mohlo se stát, že ve společnosti byla zaměstnaná osoba, která nepodepsala smlouvu o službách. Během přijímacího pohovoru zjišťoval svědek, jakou práci konkrétní zájemce umí. Osobám zdravotně postiženým vozil práci domů a instruoval každého zaměstnance doma zvlášť, jak má práci vykonávat. Hotovou práci od domácích zaměstnanců svědek odvážel. Každý zaměstnanec zvládl vyrobit za určitý časový úsek odlišný počet výrobků. Pokud se jedná o konkrétní výrobky, k těmto měli zaměstnanci šablony, které si někde sehnali, příp. vyrobili svépomocí, a to i sami zaměstnanci. Jaké výrobky se budou vyrábět, určoval svědek podle toho, co viděl, že by se mohlo lidem líbit. Pokud se jedná o nástroje a materiál pro práci, tak osoby zdravotně postižené používaly vlastní nástroje, materiál jim vozil svědek již připravený. Svědek vozil zaměstnancům práci podle toho, kolik práce, jaký zaměstnanec stihl, termíny stanovoval vždy s přihlédnutím k možnostem konkrétního zaměstnance. Existovala sice obecná pravidla, nikdy se nestalo, že by zaměstnanec nestihl vyrobit počet výrobků dle těchto obecných pravidel. Pokud konkrétní zaměstnanec onemocněl, pak práci nemocného zaměstnance předal svědek jinému zaměstnanci, nedokázal však určit, jak často se tak stalo. Pokud byl svědek konfrontován s tím, že masivní většina svědků uváděla, že nedostávala žádnou práci za měsíc, k tomu svědek uvedl, že práci dostávali všichni. Neměl žádné vysvětlení pro to, proč by zaměstnanec, který dostával mzdu a dle tvrzení svědka dostával také práci, uváděl pravý opak, tedy že žádnou práci nedostával, přitom mu byla vyplácena pravidelně mzda. Svědek popřel, že by jako pracovní úkol konkrétnímu zaměstnanci zadal sběr dřevěných polen v lese 1x za měsíc. Pokud byl svědek konfrontován se skutečností, že v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob se zdravotním postižením bylo vykazováno až 90 osob zdravotně postižených jako zaměstnanců, svědek uváděl, že to bylo ke konci, kdy počty narůstaly, přičemž se to nedá číslem vyjádřit. Svědek dále k dotazu obhajoby uvedl, že se stalo, že někteří zaměstnanci požadovali více práce, kdy v takovém případě jim svědek vyšel vstříc a více práce jim zadal. Někdy sdělil, že vícepráci nedostanou. Někdy se stávalo, že naopak zaměstnanci svědka kontaktovali s tím, že zadanou práci nezvládnou zpracovat. Svědek k dotazu obžalovaného M. Č. doplnil, že neznal všechny zaměstnance ve své společnosti, tušil, že zde jsou zaměstnáni i další zaměstnanci. Se zaměstnanci byl však v kontaktu několikrát týdně. Pokud byl svědek dotazován na to, jak to časově stihnul, když bylo ve středisku zaměstnáno 40 – 50 osob, k tomu uvedl, že je to již 10 let a není schopen si blíže pamatovat, kolikrát byl fakticky s každým zaměstnancem během týdne v kontaktu. Navíc byla se zaměstnanci v kontaktu i jeho manželka na pozici koordinátora, přičemž za osobami zdravotně postiženými jezdili s manželkou společně, někdy každý zvlášť.

191. Kromě práce domácím pracovníkům svědek rozvážel také mzdu a vykonával pro domácí pracovníky služby. Někteří zaměstnanci si pro mzdu docházeli do sídla společnosti, kde jim byla mzda vyplácena svědkem v hotovosti, výjimečně koordinátorem. V souvislosti s vyplacením mzdy potvrzovaly osoby zdravotně postižené výplatní listinu a dostávaly výplatní pásky. Mzda byla vyplácené zaměstnancům ve výši minimální mzdy, což činí 5 200 Kč až 5 500 Kč, přesně si svědek nevybavuje. K tomu svědek uvedl, že pokud neměl zaměstnanec srážky ze mzdy, pak mu byla vyplacena celá tato minimální mzda. Vyplácena mzda odpovídala tomu, co bylo uvedeno na

výplatní pásce i výplatní listině, kterou zaměstnanci podepisovali. Svědek si nevybavuje, že by zaměstnanci podepisovali čestná prohlášení. Nikdy se nestalo, že by osoba zdravotně postižená rozporovala částku, která jí byla vyplacena. K výpovědi zaměstnanců, kteří uváděli, že dostávali jako mzdu částku ve výši 2 000 Kč měsíčně, svědek uvedl, že to není pravda, zaměstnanci dostávali buď plnou mzdu, nebo mzdu po odečtení služeb. Pokud byl upozorněn na to, že uváděl, že některé osoby měly srážky ze mzdy, pak se opravil v tom smyslu, že zaměstnanci dostávali plat podle srážek, v takovém případě tedy každý dostával jinou částku. Svědek připustil, že je možné, že se někteří zaměstnanci dotazovali na účtování srážek ze mzdy na výplatní pásce, přičemž dle svědka však zaměstnanci věděli, co srážky ze mzdy představují, neboť disponovali výkazem činnosti. Kolik měla konkrétní osoba obdržet na výplatě, zjistil svědek podle mzdového výměru po odečtu srážek za služby. Peníze na výplaty zaměstnanců dostával svědek v hotovosti od účetního v Praze, příp. mu byly finanční prostředky zaslány na bankovní účet, ze kterého je vybral. Kolik konkrétně finančních prostředků má z bankovního účtu vybrat, svědek věděl podle sjetiny výplat, kterou vypočítávala mzdová účetní. Ta působila v rámci celého holdingu VXXXE. Zaměstnanci žádali poskytování různých služeb v podobě odvozu k lékaři, na nákupy, do lázní, pomoc s úklidem. K poskytování služby bylo hojně využíváno osobní motorové vozidlo, služby poskytovala koordinátorka, občas také svědek, a to dokonce i v sobotu či v neděli. Rovněž byly poskytovány služby v podobě konzultací, vyplňování dokumentace, povídání o životě. V takovém případě svědek poskytoval životní rady v oblasti problémů s dětmi či při rozvodu, kdy rady svědka spočívaly v tom, aby zaměstnanec navštívil lékaře či kontaktoval Policii ČR, příp. jim takovou pomoc zprostředkoval. Jeho kvalifikací pro poskytování uvedených služeb byl selský rozum. Tyto konzultace byly zpoplatněny podle ceníku, hodinovou sazbu si nevybavuje, jednalo se o desítky Kč, max. do 100 Kč. Kolik takových konzultací svědek za měsíc poskytl, neví, bylo to v řádu jednotek. Svědek neví, zda byly účtovány příplatky za konzultace či služby poskytnuté o víkendu. Cesty za zaměstnanci byly zpoplatněny podle sazebníku a počtu kilometrů, kdy cena za kilometr byla asi 5 Kč. Vesměs všechny osoby, které byly ve středisku zaměstnány, požadovaly služby, někdy i několikrát do měsíce, a služby jim byly poskytnuty. Nikdy se nestalo, že by bylo odmítnuto poskytnutí služby. Pokud byl svědek dotazován k tomu, jak stihl poskytnout takové množství služeb 90 – 100 vykazovaným zaměstnancům dle žádostí o příspěvky, k tomu uvedl, že někdy se poskytovaly služby najednou. Pokud byl dotazován k tomu, jak byla v takovém případě služba účtována, uváděl, že se cena rozpočítávala, ale neví jak. Někdy byl zaměstnanci dotazován na způsob vyúčtování služeb, v takovém případě jim ukazoval počty kilometrů či strávených hodin. Vyúčtování služeb prováděl svědek jednou měsíčně, kdy si průběžně evidoval počty poskytnutých služeb. Zaměstnanec, kterému byla služba poskytnuta, musel uvedené potvrdit na výdajový lístek, současně podepisoval zaměstnanec výkaz realizované činnosti. Nikdy se nestalo, že by zaměstnanec podepsal výkazy realizované činnosti, tzv. bianco. Pokud byl svědek konfrontován s tím, že velké množství svědků z řad osob zdravotně postižených uvádělo, že tyto výkazy realizované činnosti podepisovali nevyplněné, uvedl, že o tom nic neví. Pokud byl dotazován k tomu, zda někdy žádal o podpis výkazu realizované činnosti s tím, že tento následně dopíše, svědek mlčel. Svědek uvedl, že výkaz realizované činnosti vyplňoval i v případě, že službu poskytla jeho manželka, a to podle toho, že viděl, kde se manželka pohybuje. Navíc tato si evidovala do samostatného sešitu místa i počty kilometrů. Svědek tyto údaje přepsal do výkazu realizované činnosti, přičemž podpis výkazu zajišťoval právě svědek, a to i v případě, že službu poskytla jeho manželka. Pokud se jedná o formulář výkazu realizované činnosti, tento obdržel svědek od vedení z Prahy s tím, že pokud byla služba provedena, pak tento formulář na základě pokynu vedení vyplnil. Výkazy realizovaných činností svědek vozil jednou měsíčně do Prahy k archivaci. Svědek se dále vyjadřoval k tomu, že služby byly vyúčtovávány, a to tak, že bylo uvedeno, jaká služba byla poskytnuta, její sazba a celková cena služby. Toto vyúčtování obdržel každý, kdo čerpal službu, což byla většina osob ve společnosti zaměstnaných. Podklady pro vyúčtování předkládal svědek účtárně. Zaměstnanci dostávali spolu s výplatní páskou i vyúčtování služeb a podepisovali výplatní listinu. Svědkovi se nikdy nestalo, že by vyúčtování bylo jakýmkoliv způsobem rozporováno. Služby čerpaly i osoby, které pracovaly na

dílně, neboť nárok na služby měl každý. Svědek uvedl, že je možné, že někteří zaměstnanci služby odmítli, avšak jejich počty si nepamatuje. Svědek ani neví, zda služby nabízel takovým zaměstnancům opakovaně. Svědek i v souvislosti se službami zopakoval, že všechny osoby zdravotně postižené dostávaly stejnou mzdu. K výpovědím zaměstnanců v tom smyslu, že žádné služby nechtěli a nečerpali, příp. čerpali jen jednorázově, svědek připustil, že někdo služby využil jednou, někdo víckrát, příp. někteří služby nečerpali, nicméně v takovém případě jim byla vyplácena mzda v plné výši. Pokud osoby z řad zaměstnanců uvádějí něco jiného, tak nemluví dle svědka pravdu. Proč by tak zaměstnanci činili, svědek neví.

192. Svědek potvrdil, že jezdil do sídla společnosti v xxx ulici v Praze každý měsíc na porady, kterých se účastnili zástupci dalších zhruba sedmi až osmi středisek z holdingu. Během porad se projednával obecný provoz, výrobky z jednotlivých středisek i práce osob zdravotně postižených. Počty osob zdravotně postižených v jiných střediscích svědka nezajímaly. Porady vedl obžalovaný M. V., účastnili se jich obžalovaný M. Č. jako provozní ředitel, obžalované Š. A. i M. Š., které měly na starosti pokladnu. Obžalovaná M. Š. prováděla kontroly peněz v rámci pokladny. S obžalovanou Š. A. byl v kontaktu na poradách, neboť tato měla na starosti pracovněprávní dokumentaci a úkoly v souvislosti s výkazy osob pro úřad práce. Svědek rovněž potvrdil, že se zúčastnil porady, která se odehrála v pražském hotelu. V rámci této porady byli účastníci požádáni o ztlumení zvonění svých mobilních telefonů. O tom, že by byli žádáni o vyjmutí baterek z mobilních telefonů, svědek neví. Svědek doplnil, že nikdy mu ve společnosti nebyla uložena žádná pokuta a neví o tom, že by se pokuty udělovaly.

193. Hlášení střediska svědek vyplňoval sám, následně jej vozil na poradu vedení, přičemž z hlášení je patrné, jakou práci za daný měsíc svědek odvedl s tím, že údaje zde uvedené jsou pravdivé. Svědek si nevybavuje, že by mu někdy bylo hlášení střediska ze strany vedení vráceno zpět k přepracování. Také dokument bilance střediska vyplňoval svědek, následně jej předával obžalované M. Š., přičemž v některých případech se stalo, že ta mu vrátila bilanci k přepracování z důvodu chyb. K bilanci střediska (viz č.l. 27.769, sv. 118) svědek uvedl, že pokud se jedná o položku dotace, jednalo se o návrh, který byl požadován od úřadu práce. Pokud se jedná o položku investor, jednalo se o částku, která měla být investována do rozvoje střediska, přičemž počet ZTP x 500 Kč, znamená, kolik je třeba vydělat na jednoho zaměstnance čistého, aby se dalo do střediska investovat. Pokud je v bilanci uvedeno produkt ZTP 26, pak to pravděpodobně znamená, že ve středisku bylo 26 zaměstnanců. Pokud je v hlášení střediska uváděno domácí pracovníci 40 + 2, tak společnost měla 40 zaměstnanců, přičemž číslo 2 představovalo svědka jako manažera a jeho manželku na pozici koordinátorky. Z uvedeného počtu nebyli nikterak vyčleňováni pracovníci na dílně.

194. Za středisko byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy k těmto vypracovával svědek podklady a žádosti vyplňoval. Následně byly žádosti kontrolovány na provozním oddělení v Praze obžalovaným M. Č. a podávány na příslušný úřad, v některých případech i přímo svědkem. V podkladech pro žádosti uváděl seznamy osoby zaměstnaných ve společnosti, data narození, informace o stupni důchodu, výši výplat čtvrtletně, dodávala se potvrzení o trvání invalidního důchodu. V tomto ohledu jej kontaktovala obžalovaná Š. A., která toto měla na starosti. S příspěvky, které byly na základě uvedených žádostí vypláceny, disponovalo pravděpodobně ekonomické oddělení, které následně tyto finance předávalo svědkovi za účelem výplaty mezd.

195. Za nájem dílny se platilo nájemné, a to z příjmu, který měla společnost z prodeje výrobků od zaměstnanců. Ekonomická situace střediska byla dle svědka dobrá, neboť nikdy nebylo středisko v mínusu. Připustil však, že nárazově musel požádat o finanční výpomoc vedení, mj. když zařizoval obchod. Pokud svědkovi byly předloženy bilance střediska za březen roku 2012, kde byl uveden minusový stav v řádu desítek tisíc korun, svědek uvedl, že ekonomiku neřešil, domnívá se, že v minusu středisko nikdy nebylo. Společnost měla jeden bankovní účet, ke kterému měl svědek dispoziční oprávnění, vč. internetového bankovnictví a platební karty. Zda ve firmě byly další účty, svědek neví.

196. Závěrem k výpovědi svědka S. K. soud uvádí, že byly čteny části výpovědi svědka z přípravného řízení, a to ze dne 18. 8. 2014 (viz č.l. 27.757 a následující, sv. 118), kdy svědek potvrdil, že byl poučen o povinnosti vypovídat pravdu a v rámci přípravného řízení pravdu rovněž vypovídal. Svědek k tomu doplnil, že byl vyslýchán na Policii ČR vyšetřovatelem Ing. P., tento bušil pěstí do stolu a svědek se jej bál. Toto se odehrálo za účasti dalších osob přítomných uvedenému výslechu, přičemž tato skutečnost je uvedena v protokolu o výslechu svědka.

197. K věci byly dále vyslechnuty **osoby zdravotně postižené, a to z řad zaměstnanců obžalovaných právnických osob** v procesním postavení svědků.

198. V předmětné věci procházelo žádostmi o dotace přibližně 3 500 osob zdravotně postižených, z čehož 525 osob již zemřelo. K hlavnímu líčení bylo předvoláno 603 svědků z řad osob zdravotně postižených, přičemž část předvolaných svědků již zemřela. V rámci řízení před soudem byly předloženy stranám výpisy z centrální evidence obyvatel, ze kterých vyplývají konkrétní jména osob, které byly vedeny jako osoby zaměstnané v obžalovaných právnických osobách v žalovaném období, avšak již zemřely. Tyto jsou uvedeny v protokolu o hlavním líčení ze dne 8. 11. 2021, konkrétně na straně 22 – 32 (viz č.l. 105.577 a násl., sv. 352) a v protokole o hlavním líčení ze dne 6. 12. 2021, konkrétně na straně 15 – 25 (viz spisový materiál vedený pod sp. zn. 48 T 10/2021 ve vztahu k obžalovanému M. Č.). Svědci z řad osob zdravotně postižených byli v předmětné věci předvoláváni dle jednotlivých žádostí, které byly obžalovanými právnickými osobami podávány v žalovaném období, a to tak, aby ke každé žádosti za každé čtvrtletí, ve kterém byla žádost v žalovaném období podána, a za každou obžalovanou právnickou osobu byla vyslechnuta část svědků z řad osob zdravotně postižených, které byly v rámci jednotlivých žádostí vykazovány, přičemž některé z osob zdravotně postižených byly vykazovány v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených v žalovaném období za různé společnosti opakovaně. Část svědků, kteří byli slyšeni v přípravném řízení, doložila lékařské zprávy prokazující závažné a dlouhotrvající zdravotní problémy, kvůli kterým se svědci nemohli zúčastnit hlavního líčení, a to ani u Městského soudu v Praze, ani prostřednictvím videokonference v jiných městech. U těchto svědků bylo následně přistoupeno dle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu ke čtení protokolů o výslechu těchto svědků z přípravného řízení, pokud byli svědci slyšeni formou protokolu o výslechu svědka. Celkem tak bylo v řízení před soudem vyslechnuto 402 svědků z řad osob zdravotně postižených, z toho část svědků byla ve dnech 27. 9. 2021, 29. 9. 2021 a 30. 9. 2021 slyšena mimo hlavní líčení, kdy protokoly o výslechu svědků mimo hlavní líčení z výše specifikovaných jednacích dnů byly následně čteny dle § 211 odst. 1 trestního řádu ve spojení s § 183a odst. 1, odst. 3 trestního řádu za souhlasu všech obžalovaných, jakož i státního zástupce a opatrovníka ze dne 8. 11. 2021. K tomu bylo dle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu přečteno 13 protokolů o výslechu svědků z řad osob zdravotně postižených (viz protokol o hlavním líčení ze dne 9. 11. 2021, a ve vztahu k obžalovanému M. Č. protokol o hlavním líčení ze dne 6. 12. 2021), tzn. **procesně použitelnou formou v řízení před soudem bylo slyšeno v této trestní věci celkem 415 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených**. Pokud se jedná o výpovědi jednotlivých svědků, kdy každý ze svědků si k okolnostem svého působení v obžalovaných právnických osobách vybavoval různé podrobnosti a různá specifika, soud v podrobnostech odkazuje na protokoly z hlavních líčení, přičemž výslechy svědků z řad osob zdravotně postižených probíhaly zejména ve dnech 19. 4. 2021, ve dnech 24. 5. 2021 až 3. 6. 2021, ve dnech 14. 6. 2021 až 2. 7. 2021 a ve dnech 20. 9. 2021 až 1. 10. 2021.

199. V řadě případů svědci z řad osob zdravotně postižených, kteří byli vykazováni jako zaměstnanci jednotlivých společností, v rámci svých výslechů před soudem předkládali pracovněprávní dokumentaci, příp. výplatní pásky, které v souvislosti se svým zaměstnáváním v projednávaných společnostech měli doma uchovány. V případě, že byly takové dokumenty ze strany osob zdravotně postižených v rámci řízení před soudem předloženy, soud je prováděl jako listinné materiály ve smyslu § 213 trestního řádu, kdy jsou zaznamenány v protokolech o hlavních líčeních v rámci

výpovědí konkrétních svědků. V některých případech se jednalo o materiály, které již byly jako listinné materiály ve spisovém materiálu založeny a soudem následně k důkazu provedeny. Jednalo se vesměs o pracovní smlouvy, mzdové výměry, smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost či její obdobu, příp. výplatní pásky, kdy z uvedených listin vyplývá, že v rámci pracovněprávní dokumentace byla vesměs uváděna jako mzda určená zaměstnancům částka od 6 000 Kč do 8 000 Kč plus odměny ve výši 0 % až 100 % určené mzdy. Obsah smluv o provozování služeb pro rodinu a domácnost či jejich obdoby je popsán níže v odůvodnění tohoto rozsudku. Z předkládaných výplatních pásek pak vyplývaly dva modely vedení výplatních pásek. Buď v těchto nebyly zaznamenány žádné srážky ze mzdy, pak byla jako mzda k výplatě uváděna částka kolem 5 800 Kč, nebo byly evidovány srážky ze mzdy ve výši kolem 3 800 Kč, pak byla jako mzda k výplatě uváděna částka cca 1 500 Kč až 2 000 Kč. K předmětným listinám se vyjadřovali slyšení svědci, kteří zejména ohledně předkládaných výplatních pásek upozorňovali na to, že částka ve výši 5 800 Kč jim nebyla nikdy vyplácena. Pokud se jedná o srážky ze mzdy ve výši 3 800 Kč, nebylo svědkům známo, o jaké srážky se jedná a z jakého titulu jsou jim sráženy, když drtivá většina svědků uváděla, že nemají a nikdy neměli žádné srážky ze mzdy. Současně k předmětným srážkám svědci uváděli, že pokud se dotazovali na důvody předmětných srážek, tyto jim buď nebyly sděleny, příp. byly vysvětlovány takovým způsobem, že tomu svědci nerozuměli.

200. Podrobným způsobem se ke svému zaměstnání ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. vyjádřila mimo jiné **svědkyně Z. Š.**, kdy ukončení jejího pracovního poměru ve společnosti bylo spojeno s jednáním, které s ní vedl obžalovaný M. Č. a obžalovaná Š. A. a které bylo nahráváno na zvukový a obrazový záznam orgány činnými v trestním řízení. Svědkyně Z. Š. uvedla, že zhruba v roce 2010 pracovala jako osoba zdravotně postižená pro společnost Sxxx xxxg, s.r.o. V kontaktu byla jednak s osobami z vedení této společnosti v Plzni a dále s obžalovanými M. Č. a Š. A.. Pracovala na pozici domácího pracovníka při výrobě upomínkových předmětů. Jednalo se o výrobu přání, příp. vystřihování. O uvedené práce se dozvěděla na základě inzerátu, následně byla v kontaktu se svědkyní L. S., s níž domlouvala předmětnou práci, při úvodním pohovoru jí bylo sděleno, že jí mohou vyplácet maximálně 2 000 Kč měsíčně, přičemž v té době pro ni byla důležitá každá koruna, neboť byla v invalidním důchodu. Práci rozváželi začátkem měsíce, následně ke konci měsíce práci odváželi a současně přivezli výplatu. Byly měsíce, kdy neobdržela žádnou práci, v některých měsících obdržela práci na měsíc v podobě 3 ks čtvrtek A4, které měla přeložit a rozstřihnout. Když jí poprvé přivezli práci, svědkyně se ptala, zda jí bude stačit prádelní košík na materiál, nicméně byly jí předány pouze dvě čtvrtky, toto jí zarazilo. Práci na celý měsíc měla hotovou zhruba za 10 minut. Pokud se jedná o práci, kterou svědkyně vykonávala, nebylo jí nikdy vysvětleno, na co je tato práce dále určena, nikdy žádné výstupy ze své práce neviděla. Svědkyni byla po celou dobu vyplácena částka ve výši 2 000 Kč měsíčně v hotovosti, přičemž na výplatních páskách byla uváděna částka kolem 5 000 Kč a svědkyně současně potvrzovala, že přebírá finanční prostředky ve výši 5 600 Kč, byť jí byla fakticky vyplacena pouze částka ve výši 2 000 Kč. Byly jí vykazovány veliké srážky, pokud se na tyto svědkyně dotazovala, nedostalo se jí žádné odpovědi. Svědkyně uvedla, že ve společnosti byla zaměstnána zhruba 1,5 roku, přičemž jí byly nabízeny služby v podobě doprovodu k lékaři, na nákupy. Ona tyto služby nikdy nevyužila, navíc všechny byly vázány na město Plzeň a nejbližší okolí. Skutečnost, že tyto služby nebude využívat, sdělila hned při podpisu smlouvy, ve které bylo uvedeno, že uvedené služby jsou jí nabízeny s tím, že bude platit konkrétní částku, která jí bude strhávána z platu. Výše této částky nebyla ve smlouvě uvedená a svědkyni tak není známo, kolik fakticky za možnost čerpání nadstandardních služeb platila. Rozhodně popřela, že by za celé období, kdy byla ve společnosti zaměstnána, čerpala jakoukoliv nadstandardní službou, např. mytí oken, kdy k tomu výslovně uvedla, že si těžko umí představit, že by někdo jezdil mýt okna 50 km do místa jejího bydliště. Svědkyně doplnila, že zpočátku měla pracovněprávní dokumentaci sepsánu na 40 hodin týdně, následně jí byl úvazek snížen na 20 hodin týdně, nicméně odměna jí byla vyplácena stále ve stejném rozsahu a rovněž množství práce, pokud nějakou obdržela, bylo stále stejné. Pokud se ptala na skutečnost, že je jí vyplácena mzda, byť žádnou práci neodvedla, bylo jí sděleno, že je tato částka vyplácena z fondu a je to tak v pořádku. Svědkyně si nevybavuje, že by

podepisovala dokument v podobě výkazu či jiného dokumentu, ze kterého by bylo patrné, že nějakou službu čerpala. Rovněž si nevybavuje, že by podepisovala jakýkoliv dokument tzv. bianco. Svědkyni bylo známo, že na zaměstnávání osob zdravotně postižených společnost čerpá dotace od státu, kdy nejvíce na dotacích společnost získává za invalidy třetího stupně. Svědkyně k tomu doplnila, že uvedenou práci domluvila také své kamarádce Haně. M., která byla v tíživé životní situaci, následně se ukázalo, že této kamarádce byla vykazována vyšší mzda než fakticky vyplácená částka ve výši 2 000 Kč pro státní orgány, pročež tato kamarádka přišla o možnost čerpat příspěvek na bydlení. Na tuto skutečnost ji kamarádka upozornila, následně se také svědkyně Z. Š. ohradila s tím, že jí měla být vyplácena částka vyšší, než fakticky vyplácena byla. Došlo k tomu, že jí bylo ze strany společnosti vyhrožováno. Bylo jí sděleno, že obžalovaný M. Č. je bývalý policista, že je „velké zvíře" a aby si na něj dala pozor. To byl také důvod, proč nejprve sdělila, že nebude vypovídat poté, co byla kontaktována ze strany vyšetřovatelů z Plzně, neboť měla strach o rodinu, navíc při autohavárii zemřelo jejich dítě a měla velké obavy, co by se mohlo stát. Následně však svědkyně písemně požádala o vyplacení částky, kterou ji společnost dluží s tím, že trvá na jejím vyplacení. Chování ze strany společnosti ke svědkyni se v důsledku písemného uplatnění nároku zhoršilo, pročež když byla svědkyně podruhé kontaktována ze strany vyšetřovatelů z Policie ČR z Plzně, souhlasila s tím, že bude vypovídat. Svědkyně výslovně uvedla, že jí bylo ze strany svědkyně L. S. sděleno, že „si to s ní vyřídí, že to není jen tak, a jak si to svědkyně představuje." Následně byla svědkyně kontaktována obžalovaným M. Č. a obžalovanou Š. A., kdy v té době již svědkyně byla domluvena s příslušníky Policie ČR z Plzně ohledně dalšího postupu. Obžalovaný M. Č. jí sdělil, že jí nevyplatí částku ve výši skoro 100 000 Kč, kterou požadovala, nicméně nabídl jí, že s ní uzavře dohodu o narovnání ohledně částky ve výši 20 000 Kč, s tím svědkyně souhlasila. Svědkyně k dotazu doplnila, že pokud se jedná o jednání, které s ní vedl obžalovaný M. Č. a Š. A., oba dva byli v tomto jednání poměrně aktivní, hovořili oba dva. Později přijel obžalovaný M. Č. společně s obžalovanou Š. A. a částku ve výši 20 000 Kč jí vyplatil s tím, že o celé situaci nebude nikde hovořit. Pokud se jedná o předmětné jednání a skutečnost, že toto bylo nahráváno ze strany orgánů činných v trestním řízení, svědkyně uvedla, že jí ze strany policie bylo sděleno, aby se zeptala, proč jí bylo vypláceno tolik peněz a jaké dokumenty k tomu byly uzavírány, nicméně žádné odpovědi ze strany obžalovaného M. Č. a obžalované Š. A. se jí nedostalo. Svědkyně v této souvislosti doplnila, že také ve smlouvě, kterou měla uzavřenu se společností Sxxx xxxg, s.r.o. bylo výslovně uvedeno, že nesmí nikde hovořit o tom, jakou práci vykonává a jaká mzda je jí vyplácena. Pokud se svědkyně ptala, proč tomu tak je, nebylo ji toto smluvní ustanovení žádným způsobem ze strany vedení společnosti vysvětleno. Svědkyně uvedla, že předmětnou práci zprostředkovala tedy jednak své kamarádce, dále také svému manželovi a své dceři, ti ve společnosti pracovali jen krátce, nicméně za zcela shodných podmínek jako svědkyně. Rovněž doplnila, že poté, co požádala o doplacení mzdy, byl s ní okamžitě ukončen pracovní poměr s tím, že poslední výplata jí byla vyplacena v plné výši.

201. V hlavním líčení drtivá většina svědků z řad osob zdravotně postižených vypověděla, že nevykonávali žádnou práci, nebo vykonávali práci pouze v minimálním rozsahu, a to v rozsahu od deseti minut měsíčně do maximálně několika dní v měsíci. Velkou část svědků tvořila skupina osob zdravotně postižených, kteří měli vykonávat domácí práce, přičemž náplň jejich práce spočívala například ve vystřihování několika kusů přání měsíčně, barvení špejlí, rovnání zmačkaných papírů, trhání toaletního papíru na čtverečky, přinesení dřeva z lesa. Velká část svědků uváděla, že žádala koordinátory o přidělení další práce, ta jim však nikdy nebyla přidělena s odůvodněním, že pro ně další práce není, příp. to, co vyrobí je postačující, či je třeba, aby byla práce i pro další osoby, kdy každý zaměstnanec je jinak zručný, apod. Svědci v některých případech viděli, že výrobky, které odevzdávali, koordinátoři ledabyle pohodili do auta, a o tom, zda a jak byly jejich výrobky dále využity, svědci nebyli nikdy informováni. Za odvedenou práci dostávali svědci mzdu ve výši 1 500 Kč až 2 000 Kč, ve zcela ojedinělých případech až do výše 3 000 Kč. Část svědků nedostávala výplatní pásky, přičemž ti, kteří je dostávali, uvedli, že buď částka na výplatních páskách souhlasila s částkou, která jim byla vyplácena, avšak byly uváděny srážky ze mzdy v řádu mnoha tisíc Kč měsíčně, kdy svědci nevěděli, o jaké srážky se jedná, tyto jim nebyly vysvětleny,

příp. jim bylo sděleno, že se jedná o částku určenou na provoz společnosti, nebo částka na výplatních páskách nesouhlasila s částkou, kterou přebírali, ani v takovém případě jim při dotazu nebyl vysvětlen rozdíl mezi tím, co je jim vypláceno a tím, co je uváděno na výplatní pásce. Svědkům byly v souvislosti se zaměstnáním nabízeny služby jako odvoz k lékaři, nákup, úklid domácnosti, či odvoz na masáže, které však svědci ve většině případů nechtěli a nevyužívali. Pokud někteří svědci služby využili, tak tomu bylo jednou za celé období svého zaměstnání u společnosti, případně ve výjimečných případech opakovaně, kdy se jednalo zejména o odvoz k lékaři, i tak však služba byla využívána jedním zaměstnancem maximálně několikrát ročně, rozhodně nikdo ze zaměstnanců nevyužíval službu pravidelně jednou měsíčně či dokonce vícekrát za měsíc. K uvedeným skutečnostem vypovídali **mimo jiné svědci z řad osob zdravotně postižených** (ohledně ostatních slyšených svědků z řad osob zdravotně postižených soud odkazuje na protokoly o hlavních líčeních, jak je uvedeno výše):

- **J. N.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), která vypověděla, že prací strávila maximálně půl hodiny měsíčně, kdy vystřihovala z papíru a lepila přáníčka. Za to dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, dostávala k tomu i výplatní pásky, na kterých byla uvedena částka kolem 5 500 Kč. V rámci zaměstnání jí byly nabízeny služby, ty ale nikdy nevyužila a neví, jak byly zpoplatněny.
- **H. R.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), která měla práci na měsíc hotovou zpravidla během jednoho dne, některé měsíce ani žádnou práci nedostala. Do firmy opakovaně volala, zda pro ni mají další práci, načež jí bylo řečeno, že až práce bude, dají jí vědět. Její náplň práce byla tvořit obálky, blahopřání, nebo třídit odpady ze svíček. Za to dostávala nejdříve mzdu ve výši 2 000 Kč v hotovosti, poté jí na účet byla zasílána částka ve výši 6 500 Kč, kterou ale musela vracet. Peníze vracela tak, že když přišly na účet, vybrala je, dovezla je zpět do firmy, a dostala částku ve výši 2 000 Kč. Bylo jí vysvětleno, že peníze se dávají lidem, kteří neměli práci. Při převzetí peněz v hotovosti podepisovala dokument, že přebírá částku ve výši 6 500 Kč, což neodpovídalo částce, kterou reálně přebírala. V souvislosti s prací jí byly nabízeny služby jako odvoz do lázní, tyto služby nikdy nevyužila, o paušálních srážkách za úhradu služeb nevěděla.
- **J. H.**(Sxxx xxxn, s.r.o.), která měla jako náplň práce rovnání zmačkaných papírů, kterým strávila den a půl, po třech měsících výkonu práce už nedostávala práci žádnou. Když svědkyně o práci žádala, bylo jí sděleno, ať je ráda, že nic nemusí dělat a až bude nějaká práce, bude jí přivezena. Za to dostávala nepravidelně mzdu ve výši 2 500 Kč až 3 000 Kč, někdy svědkyni nezaplatili mzdu půl nebo tři čtvrtě roku vůbec, aby jí následně po urgencích vyplatili na třikrát mzdu ve výši 2 500 Kč. Při převzetí mzdy podepisovala dokument o tom, že částku přebírá, ale v dokumentu byla uvedena vyšší částka, než svědkyně ve skutečnosti přebírala. Svědkyni bylo řečeno, že pokud dokument nepodepíše, nedostane ani výplatu, ani práci. V souvislosti s prací jí byly nabízeny služby jako odvoz k lékaři nebo právní pomoc, žádnou ale nevyužila.
- **J. H.** (Pxxx xxxl, s.r.o.), kdy svědkyně pracovala pro firmu společně s dcerou S. H., po celou dobu zaměstnání jim však žádná práce přivezena nebyla. Za to jim byla dovážena mzda ve výši 1 500 Kč, a to s četností jednou za dva nebo za čtyři měsíce. V pracovní smlouvě, kterou svědkyně podepsala, byla jako mzda uvedena částka kolem 7 000 Kč měsíčně. V souvislosti s prací jim nebyly nabízeny žádné služby, svědkyně nikdy ani žádnou službu nevyužila.
- **A. P.** (Wxxx xxxp, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o.), která pracovala ani ne hodinu měsíčně, kdy jí jako práce byla přinesena tři přáníčka a ubrousek, které svědkyně vystřihovala a nalepila. Za to dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč v hotovosti. Později začala dostávat výplatní pásky, na nichž byla uvedena částka 5 500 Kč. Ženy, které svědkyni nosily práci, jí ale dávaly mzdu jen ve výši 2 000 Kč, a k tomu jí sdělily, že si musí nechat dělat nějaké služby, a že má říkat, že jí ty služby jsou prováděny. Služby však svědkyně nečerpala.
- **J. H.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), svědkyně strávila prací maximálně jedno odpoledne za měsíc, kdy pracovala doma, barvila vajíčka, dostávala papíry. Za to dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč.

Služby jí nabídnuty byly (např. odvoz k lékaři), ale nevyužila je. O srážkách za paušální úhradu na služby nevěděla.

- **Č. D.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), který lepil a skládal přáníčka z papíru, prací strávil jedno odpoledne v měsíci. Za to dostával mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, přičemž dostával i výplatnici, ale částka na výplatní pásce neodpovídala mzdě, kterou reálně dostával, neboť částka uvedená na výplatnici byla vyšší. Rozdíl v částkách byl svědkovi zdůvodněn tím, že si může od firmy nechat vyprat nebo nakoupit, a to pokrývá rozdíl v částce. Služby nikdy nevyužil.
- **J. K.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), která vyráběla krabičky a přáníčka, přičemž prací strávila maximálně půl hodiny měsíčně. Svědkyně uvedla, že koordinátoři si někdy její výrobky ani nepřevzali s tím, že je nepotřebují. Za práci dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč. Dostávala výplatní pásku, ale částka na výplatní pásce nebyla shodná se mzdou, co jí byla vyplácena, neboť na výplatní pásce byla uvedena částka kolem 5 500 Kč. Svědkyni byly nabízeny služby, ale nevyužila je, neměla informaci o tom, že je strhávána paušální úhrada za služby.
- **L. M.** (Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci), jehož náplní práce bylo navlékání korálků, kdy práci na měsíc měl hotovou během půl hodiny. Za to dostával mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, podepisoval nicméně dokument, že přebírá částku ve výši 6 000 Kč, což mu bylo divné. Služby mu nabízeny nebyly.
- **J. S.** (Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci), která dostávala za práci mzdu ve výši 1 000 Kč, ale podepisovala, že přebírá částku 6 000 Kč. Když se ptala, proč podepisuje částku ve výši 6 000 Kč a dostává jen 1 000 Kč, dostala odpověď, že je moc lidí na chráněné dílny a že nemají tolik práce, pročež se ta částka musí rozpočítat. Prací strávila přibližně týden měsíčně, doma vystřihovala z papíru a z ubrousků, kreslila. Byla jí nabízena služba odvozu k lékaři, tu nikdy nevyužila.
- **M. O., původně Č.** (Pxxx xxxl, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxxn, s.r.o.), která dostala práci pouze jednou, přičemž měla trhat toaletní papír na čtverečky, čímž strávila hodinu. Ve společnosti byla zaměstnána rok, za tu dobu dostala třikrát mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, k tomu dostávala výplatní pásku, na které byla uvedena částka kolem 4 000 Kč až 5 000 Kč. Zbylé měsíce si rovněž chodila pro mzdu, ale bylo jí pokaždé řečeno, že společnosti nedošly peníze na účet a že mzdu dostane ke konci měsíce. Služby jí nabízeny nebyly, ani žádné nevyužila.
- **R. M.** (Sxxx xxxn, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), kdy svědkyně dostala během tří let, kdy byla u společností zaměstnána, práci dvakrát, přičemž její práce byla rovnat papírky, čímž strávila dvě hodiny týdně. Za to dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, na výplatních páskách byla ale uvedena vyšší částka, a to přes 5 000 Kč. Služby jí nabízeny byly, žádnou nevyužila.
- **L. M.** (Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), svědkyni nebyla nikdy přivezena žádná práce, přičemž na přijímacím pohovoru jí bylo řečeno, že pokud bude chtít, může vyrobit nějaké výrobky k prodeji na trzích, svědkyně tedy vyráběla ze své iniciativy např. adventní věnce, od společnosti jí však nikdy žádná práce zadána nebyla. Dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně. Na úvodním pohovoru jí bylo vysvětleno, že jí bude měsíčně strhávána částka přes 3 000 Kč, a to za služby jako masáže, úklid, odvoz k lékaři. Svědkyně nikdy žádné služby nečerpala.
- **T. C.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), který vypověděl, že nejdříve dostával hodně práce, ze začátku měl práci každý měsíc, poté mu bylo vytknuto, že práci nestíhá, a následně mu už nebyla dovážena žádná práce, ale mzdu ve výši 2 000 Kč dostával i nadále. Na výplatní pásce měl uvedenou částku ve výši 6 000 Kč, což neodpovídalo mzdě, jakou reálně dostával. Služby mu nabízeny byly, nevyužil je.
- **L. K.** (Kxxxi, s.r.o.), který nevykonával žádnou práci, ale dostával měsíčně mzdu 2 000 Kč, přičemž služby mu nabízeny byly, ale nevyužil je.
- **J. P.** (Bxxx xxxs, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o.), kdy svědkyni byla nabízena práce, kterou kvůli svému zdravotnímu postižení nemohla vykonávat, přesto dostávala měsíčně mzdu ve výši 1 000 Kč, pro

kterou si musela jezdit na Žirovnickou. Podepisovala k tomu výplatní pásku, na které byla uvedena vyšší částka, než kterou reálně přebírala. Služby jí nabízeny nebyly. O paušální srážce za služby nevěděla.

- **O. M.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), jejíž náplň práce byla vystříhávat obrazce z papíru, čímž strávila čtyři hodiny měsíčně. Za to dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, na výplatních páskách měla uvedenou vyšší částku, kolem 5 000 Kč. Když se doptávala na rozdíl v částkách, dostala odpověď, že má možnost využít služeb odvozu na nákup nebo k lékaři, a proto se částka snižuje, svědkyně však služby nikdy nevyužila,
- **V. C.** (Sxxx xxx xxxm, s.r.o.), jejíž náplní práce bylo složit 15 – 20 krabiček z papíru, strávila tím zhruba čtvrt hodiny měsíčně, práci dostávala jednou měsíčně. Za to dostávala mzdu ve výši přibližně ve výši 1 000 Kč až 2 000 Kč, k tomu dostávala výplatní pásku, na které byla uvedena částka ve výši asi 5 000 Kč. Služby jí nabízeny nebyly.
- **L. V.** (Bxxx xxxe, s.r.o., nyní Kxxxi, s.r.o.) měla jako náplň práce nastříhat dva metry knotu a vázat na něm uzlíky, to jí zabralo zhruba deset minut v měsíci. Za to dostávala mzdu ve výši 500 Kč měsíčně. Když dostala na konci pracovního poměru pracovní smlouvu, zjistila, že ve smlouvě bylo uvedeno, že má pobírat mzdu ve výši 6 000 Kč. Když za ní jednou přijela koordinátorka a svědkyně jí sdělila, že hotovou práci ztratila, koordinátorka jí odpověděla, že to nevadí, že práci dodá příště, anebo ať ji vyhodí, až ji najde. Služby jí nabízeny byly, svědkyně žádnou nevyužila a výslovně uváděla, o že o služby nemá zájem.
- **M. P.** (Axxxa s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o.), pro společnost natírala barvou 10 – 20 špejlí a několikrát dělala v kanceláři na počítači smlouvy, za což dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, v pracovní smlouvě měla jako mzdu uvedenu částku ve výši 6 000 Kč. Když se ptala na rozdíl mezi částkou uvedenou v pracovní smlouvě a skutečnou mzdou, bylo jí řečeno, že to jsou srážky za to, že (koordinátorka) jezdí autem a dále na výdaje společnosti. Služby jí nabízeny nebyly, ani žádnou nevyužila.
- **J. P.** (6xxx xxxa, s.r.o.), jejíž náplní práce bylo lepit vystřihované obrázky, kdy touto prací strávila jeden den v měsíci, za to dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně. Služby jí nabízeny byly, z nabízených služeb svědkyně čerpala za celou dobu svého zaměstnání jednou službu odvoz do lázní.
- **Š. H.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), kdy svědek uvedl, že byl při podpisu pracovní smlouvy upozorněn, že nesmí nikomu říct, kolik si vydělává, jinak „dostane vyhazov", přičemž pro společnost mimo jiné vykonával práci spočívající v tom, že vyráběl z role papíru obálky, pročež si za tím účelem musel sám koupit lepidlo a papíry. Práce měl zpočátku hodně, musel dělat do večera, aby to stíhal, později práce ubývalo. Dostával mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, na výplatní pásce byla uvedena částka ve výši 7 000 Kč měsíčně. Služby mu nabídnuty byly, nikdy mu ale žádná nebyla poskytnuta,
- **H. H.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), která byla u společnosti zaměstnána zhruba v období 2007 až 2009, za celou dobu dostala jen jednu práci, která jí trvala něco málo přes hodinu, přesto však dostávala každý měsíc mzdu ve výši 2 000 Kč. Svědkyni byla nabízena služba odvoz k lékaři, to jednou využila, jinak služby nečerpala.
- **H. H.** (ZXXXA s.r.o.), která byla zaměstnána u společnosti zhruba rok, po celou dobu nedostala žádnou práci, ač o ni opakovaně žádala, a přesto měsíčně dostávala mzdu ve výši 1 000 Kč až 2 000 Kč. Když dostávala mzdu, podepisovala dokument, na němž byla uvedena částka kolem 8 000 Kč. Služby jí nabízeny nebyly, ani žádné nečerpala.
- **H. B.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxxn, s.r.o.), jejíž náplní práce bylo skládat propagační letáčky do tvaru trojúhelníku, nebo narovnávat zmačkané papíry, přičemž touto prací strávila dvě až tři hodiny denně týden v měsíci, a práci dostala čtyřikrát nebo pětkrát ročně, po celou dobu

zaměstnání (tři až čtyři roky) dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč, kdy jí bylo řečeno, že i když práce nebude, bude dostávat stejnou mzdu. V rámci zaměstnání jí byl nabídnut odvoz do lázní, který nakonec nebyl realizován, jiné služby jí nabízeny nebyly a ani žádné nečerpala.

- **J. H.** (Pxxx xxxl s.r.o.), která za celý rok zaměstnání u společnosti nedostala žádnou práci, přestože o ni opakovaně žádala. Měsíčně jí byla vyplácena částka ve výši 2 000 Kč v hotovosti, přičemž ze mzdy jí byla strhávána částka přes 3 000 Kč na úhradu služeb, kdy svědkyně využila jednou službu odvozu dcery na lyžařský výcvik, jinak ale žádné služby nečerpala.
- **Z. V.** (6xxx xxxa, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci) během tří let zaměstnání dostal práci pouze jednou, kdy měl dělat z papíru varhánky. Dostával mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, při převzetí podepisoval dokument, na němž byla uvedena částka 8 000 Kč, když se dotazoval na rozdíl ve mzdě, bylo mu řečeno, že ho to nemusí zajímat, že má být rád, že dostává 2 000 Kč za nic. Služby mu nabízeny byly, nikdy žádnou nevyužil.
- **L. J.** (Kxxxi, s.r.o.), pracovala doma, přičemž jednou dostala pokyn, aby se dostavila na dva dny do dílny, neboť do dílny měla přijít kontrola. Každý si měl přinést nějakou práci a předstírat, že něco dělá, tak svědkyně předstírala, že vyšívá, na dílně s ní tehdy bylo pět nebo šest lidí. Poté, co kontrola proběhla, šla svědkyně domů. Mzdu dostávala nejdříve v hotovosti, následně složenkou, kdy jí byla zasílána mzda ve výši zhruba 5 000 Kč – 6 000 Kč, částku ale vždy musela vracet zpět společnosti tak, že svědkyni zbyly vždy pouze 2 000 Kč. Ke konci zaměstnání jí mzda přišla třikrát na účet, a to ve výši v rozmezí od 4 000 Kč do 7 800 Kč, přičemž za ní přijeli domů lidé ze společnosti a požadovali, ať si nechá jen částku ve výši 2 000 Kč a zbytek vrátí, neboť peníze nejsou její, když z nich není stržena doprava a materiál. Svědkyně peníze vrátila, neboť na ní byl vyvíjen nátlak. Služby jí nabízeny byly, žádnou nevyužila, ale podepisovala dokument, že jsou jí služby poskytovány, neboť jí bylo řečeno, že jinak nedostane peníze.
- **N. D.** (Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), která zpočátku dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč v hotovosti, poté složenkou mzdu ve výši 5 300 Kč, kdy musela mzdu vybrat na poště, mohla si ponechat pouze částku ve výši 2 000 Kč a zbytek musela vrátit, pro zbytek mzdy si jezdil pan P., nebo ho odevzdávala v dílně. Ve společnosti pracovala i její švagrová K. D., která jednou utratila celou částku mzdy, neboť nevěděla, o co jde, následně dostala švagrová velmi vynadáno od svědka P. a musela peníze vrátit. Svědkyně pracovala doma, kde vystříhávala obrázky, lepila a kreslila, zabralo jí to většinou 4 hodiny denně, někdy to zvládla i za jeden den, nebyla to náročná práce. Služby jí nabízeny byly, svědkyně chtěla jednou využít službu odvozu, ale společnost jí odmítla službu poskytnout.
- **Z. K.** (Wxxx xxxp, s.r.o.), která uvedla, že její pracovní náplní bylo lepit obálky nebo stříhat provázky, přičemž to nebyla skoro žádná práce. Za to nejprve dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč v hotovosti, později začala dostávat částku kolem 5 000 Kč měsíčně na bankovní účet, ale tato částka jí nikdy nebyla ponechána, neboť vždy po obdržení částky přijel řidič a tomu musela vrátit peníze tak, aby jí zbyly pouze 2 000 Kč, totéž vypověděla i svědkyně **M. Ď.** (ZXXXA s.r.o.), **H. R.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), **E. B.** (ZXXXA s.r.o.), **L. V.** (Sxxx xxx xxxm, s.r.o.). Svědkyni byly nabízeny služby, ale nevyužila je, protože jí bylo řečeno, že by si ty služby musela zaplatit.
- **I. K.** (Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci, Wxxx xxxp s.r.o.) lepila ubrousky nebo háčkovala sněhuláky, strávila tím hodinu měsíčně. Svědkyně uvedla, že firmu její práce vůbec nezajímala, když byla v nemocnici s těžkým zánětem žlučníku, vozili jí práci i peníze do nemocnice a hotovou práci si ani nevyzvedli. Dostávala měsíčně mzdu ve výši 2 000 Kč. Musela podepisovat dokument, že jsou jí poskytovány služby, přestože jí kromě jedné služby – odvozu do Prahy – služby poskytovány nebyly. Když uváděla, že služby odmítá a nepotřebuje je, bylo jí koordinátory řečeno, že oni služby musí vykazovat. Když psala jednateli společnosti do Prahy proto, že chtěla doplatit peníze za služby, které jí byly strhávány a které nevyužila, po 14 dnech za ní přijel obžalovaný M. Č. a měl připravenu k výplatě částku ve výši 10 000 Kč s tím, že svědkyně nepůjde na policii, a pokud se policie ozve, tak ať svědkyně řekne, že je všechno v pořádku. K tomu jí předložil dohodu o

narovnání s tím, že pokud nepodepíše, napíše jí posudek, že ji už nikde nevezmou. Peníze si tehdy vzala.

- **J. L.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci) prací strávila tři dny až týden měsíčně, někdy ale jeden nebo dva měsíce nebyla žádná práce. Měsíčně dostávala mzdu ve výši cca 1 000 až 2 000 Kč. Byly jí nabízeny služby jako odvoz k lékaři, služby nikdy nevyužila, ale musela podepsat potvrzení o tom, že službu čerpala,
- **D. S.** (Rxxx xxxc, s.r.o.), dostávala měsíčně 10 archů kartonu, z něhož vystříhávala domečky, byly i měsíce, kdy nedostala vůbec žádnou práci. Za to dostávala mzdu nejdříve ve výši 1 000 Kč, posléze ve výši 2 000 Kč. Svědkyni byly v souvislosti s prací nabízeny služby, které nikdy nevyužila, podepisovala ale výpis služeb, které pro ni společnost provedla, protože si myslela, že to tak musí být, a bála se, že nebude dostávat mzdu,
- **L. K.** (6xxx xxxa, s.r.o.), vyráběla doma háčkované vánoční ozdoby či přáníčka z ubrousků, strávila tím dvě až tři hodiny denně, někdy bylo práce více, někdy žádná. Měsíčně dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč, byla to nižší částka, než měla uvedenou v pracovní smlouvě, rozdíl v částkách jí byl vysvětlován tak, že jde o výdaje na materiál a na cesty. Svědkyně uvedla, že v souvislosti s prací jí byly nabízeny služby, které měly být v rámci programu zdarma, služby nečerpala.
- **D. D.** (Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o.) měla vystříhávat ze čtvrtky čtverečky, práci zvládla za jeden den v měsíci, dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč, na výplatnici byla uvedena vyšší částka. Když se ptala na rozdíl v částkách, bylo jí řečeno, že to je na služby pro invalidní důchodce, kteří nemohou chodit, na služby jako pedikúra nebo domácí úklid. Svědkyni byla jednou poskytnuta služba, kdy jí byl vyčištěn koberec, nic za to neplatila.
- **M. G.** (Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), nedostala od firmy zadanou nikdy žádnou práci. Svědkyně vypověděla, že podmínkou nástupu do zaměstnání bylo, že s ní bude uzavřena smlouva o poskytování služeb, např. odvoz k lékaři, za což jí budou strhávány peníze. Při pohovoru jí bylo sděleno, že pokud smlouvu nepodepíše, nebude přijata. Služby nikdy nevyužila, jako mzdu dostávala částku ve výši 2 000 Kč měsíčně, ve mzdovém výměru byla uvedena mzda 6 000 Kč.
- **I. V.** (Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci) uvedla, že práci nedostávala téměř žádnou, ač o ni opakovaně žádala. Měsíčně dostávala odměnu ve výši 2 000 Kč, dle pracovní smlouvy měla dostávat částku ve výši 5 000 Kč až 6 000 Kč. Služby jako mytí oken nebo odvoz k lékaři jí nabízeny byly, když o ně ale žádala, nebyly jí poskytnuty a koordinátorka jí řekla, že nemá čas a musí jet k dalším lidem, svědkyně nicméně musela podepisovat, že se služby uskutečňují.
- **F. J.** (Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci) vyráběl šály nebo sněhuláky, měsíčně strávil prací maximálně 14 dnů, kdy pracoval 3 – 4 hodiny denně. Za to dostával odměnu ve výši 2 000 Kč. V souvislosti s prací mu byly nabízeny služby jako odvoz nebo úklid, svědek žádal o odvoz a rovněž o pomoc s uhlím, žádná ze služeb mu poskytnuta nebyla, přesto měl na výplatní pásce uvedeno, že jsou mu odečítány peníze za služby a autodopravu,
- **A. B.** (Kxxx xxxl, s.r.o.) uvedla, že ve společnosti Bxxx xxxl, s.r.o. byla zaměstnána, měla vykonávat úklidové práce, žádnou práci však nedostala. Dostávala měsíčně mzdu ve výši 2 000 Kč, na výplatních páskách byla vyšší částka, služby jí nabízeny byly, žádné však nečerpala.
- **M. P.** (Wxxx xxxp s.r.o., Kxxx xxxl s.r.o.) ze začátku dělala domácí práce, vyšívala dečky, později chodila uklízet. Dostávala mzdu zpočátku ve výši 500 Kč měsíčně, později až ve výši 1 500 Kč měsíčně. Při převzetí částky podepisovala dokument, na němž byla uvedena vyšší částka, až 7 500 Kč, přičemž paní Š., s níž jednala o pracovní smlouvě, jí říkala, aby o tom nikomu nepovídala; služby jí nabízeny nebyly a ani žádné nečerpala.
- **I. A. A.** (Wxxx xxxp s.r.o., Kxxx xxxl s.r.o.) pracovala na dílně, trávila tam zhruba 6 hodin denně, za to dostávala mzdu, jejíž výši si nepamatuje, a částku ve výši 2 000 Kč. Měla vykonávat i domácí práce, ty jí však zadávány nebyly, přesto měsíčně dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč. Bylo jí řečeno,

že větší podíl platu za ni dostává někdo jiný, kdo za ni práci dělá. Služby jí nabízeny byly, jednou o ně požádala, ale služba jí nebyla poskytnuta. Pro mzdu si chodila do kanceláře, občas se stalo, že v kanceláři peníze neměli, tak tam musela svědkyně jít opakovaně. K listině výkaz realizované činnosti svědkyně uvedla, že jí bylo řečeno, ať výkaz pouze podepíše, a část „popis činnosti" vyplní paní, která vozila svědkyni peníze.

- **V. V.** (Axxx xxxn s.r.o., Kxxx xxxl s.r.o.) uvedla, že vykonávala domácí práce, jako bylo vystřihování a lepení z archů papíru, byla to lehká práce. Výrobky po ní nikdy nekontrolovali. Dostávala měsíčně mzdu ve výši 2 000 Kč, z níž se 20 Kč strhávalo na charitu po dopravních nehodách, na výplatní pásce, kterou podepisovala, byla však vždy vyšší částka od 4 000 Kč do 6 000 Kč. Služby jí nabízeny byly, nikdy žádnou nevyužila.
- **W. H.** (Bxxx xxxs, s.r.o.) měla pro společnost vyrábět doma drobné propagační předměty, žádnou práci nikdy nedostala, přičemž jí bylo opakováno, že práce není, ale bude. Měsíčně dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč, v pracovní smlouvě byla uvedena částka 5 000 Kč. Na výplatních páskách byla uvedena vyšší částka, než kterou svědkyně dostávala. Svědkyně podepisovala čestné prohlášení o tom, že přebírá částku ve výši 5 824 Kč, bylo jí vysvětleno, že není práce, proto je mzda nižší, a že až bude práce, bude svědkyně dostávat částku uvedenou v čestném prohlášení. Služby nečerpala.
- **M. S.** (Bxxx xxxs, s.r.o.) za dobu ročního zaměstnání u společnosti dostala práci jen 1x, kdy stříhala několik metrů knotu, přesto dostávala měsíčně mzdu, jejíž výši si nevybavuje. Když podepisovala dokument o tom, že částku přebírá, v dokumentu byla uvedena vyšší částka, než kterou reálně dostávala. Služby jí nabízeny byly, nečerpala je, ale podepisovala, že služby jí byly prováděny.
- **D. K.** (Axxx xxxn, s.r.o. v likvidaci, Kxxxi, s.r.o.) uvedla, že vystříhávala kytičky a lepila je na papír, strávila tím 10 hodin v měsíci. Dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč, na výplatní pásce byla částka 5 000 Kč, služby jí nabízeny byly, když však jednou žádala o pomoc se stěhováním, odpověděli, že si má k tomu sehnat souseda, žádné další služby svědkyně pak již nežádala.
- **B. H.** (Bxxx xxxs, s.r.o.) obdržela pracovní smlouvu, dle které měla zametat parkoviště, nicméně tuto práci nevykonávala, neboť ve společnosti byli jiní zdraví zaměstnanci, kteří práci dělali za osoby zdravotně postižené. Za práci svědkyně obdržela každý měsíc částku ve výši 2 000 Kč, kterou si osobně vyzvedávala v sídle společnosti v Praze. Domnívá se, že dostávala výplatní pásku, na které byla uvedena částka 2 000 Kč. Služby jí nabízeny nebyly. Svědkyně doslovně uvedla „nevím, možná dostávali ti pánové 5 000 Kč a my 2 000 Kč" což, vysvětlila tím, že jim ti pánovi říkali, že mají od státu vyšší příspěvek. Svědkyně uvedla, že těmi pány myslí ty, kteří to tam vedli, tedy obžalované M. V. a M. Č., kdy jeden z těchto dvou mužů jí vyplácel mzdu. Svědkyně ve společnosti pracovala pět let, průběžně docházelo ke změně názvů společností, což bylo vysvětlováno tím, že policie po nich chce jít, proto si mění jméno. Svědkyně při přijímacím pohovoru říkala, že umí vařit, je vyučená kuchařka a že chce vařit.

202. Malou skupinu svědků tvořili zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených, kteří v rámci společností pracovali, ať již jako hlídači na parkovištích či jako zaměstnanci chráněných dílen. Jednalo se vždy k celkovému poměru ostatních zaměstnanců vykazovaných v rámci žádostí o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených o jednotky osob, které vykonávaly práci na chráněných dílnách, příp. na jednotlivých parkovištích (jednalo se zhruba o 20 parkovišť, která byla provozována na území hl. m. Prahy). V případě práce na parkovištích tito svědci vykonávali zpravidla práci hlídače na parkovištích, přičemž pracovali v 10 – 12 hodinových směnách několik dní v týdnu a střídali se s ostatními zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených. Svědci uvedli, že se na parkovištích střídali na směně čtyři hlídači. Tito svědci dostávali mzdu, která byla v souladu s výplatními páskami, služby jim nabízeny nebyly, a rovněž jim nebyly ze mzdy strhávány žádné částky za provádění služeb. Mezi tyto svědky patřili např.:

- **B. S.** (Bxxx xxxs, s.r.o.), který uvedl, že u společnosti BxxxO pracuje dosud (září 2021), přičemž je hlídačem na parkovišti, kde dělá dvanáctihodinové směny, měsíčně odpracuje 150 hodin, domnívá

se, že v letech 2008 až 2012 dostával mzdu zhruba ve výši 8 000 Kč až 9 000 Kč, služby mu nabízeny nebyly. Na parkovišti se v ostraze střídají dohromady čtyři osoby.

- **J. Z.** (Kxxx xxxl, s.r.o.), který vypověděl, že byl ve společnosti zaměstnán zhruba pět let a dělal ostrahu na parkovištích v M. a v xxx, přičemž na jednom parkovišti se v hlídání střídali asi čtyři lidé. Pracoval 6 hodin denně, výplatu dostával ve výši kolem 5 000 Kč až 6 000 Kč. Služby mu nabízeny nebyly, svědek současně doplnil, že v rámci hlavního města Prahy fungovalo zhruba 20 parkovišť.
- **V. T.** (Kxxx xxxl, s.r.o.), pracoval na parkovišti Billa v xxx ve 12hodinových směnách, kdy měl zpravidla čtyři denní směny, čtyři dny volna a čtyři noční směny. Dostával za to odměnu ve výši kolem 6 000 Kč, později kolem 6 500 Kč. Služby mu nabízeny nebyly. Za měsíc se na jím hlídaném parkovišti střídali dohromady čtyři pracovníci.
- **J. Š.** (Kxxx xxxl, s.r.o.), který pracoval u společnosti od roku 2008 do května 2021, přičemž dělal hlídače parkoviště nejdřív v xxx, později v xxx. Svědek pracoval ve 12hodinových směnách, kdy měl dvě denní směny, čtyři dny volno, dvě noční směny. Nevybavuje si, jakou mzdu dostával. Služby mu nabízeny nebyly. Svědek dále uvedl, že se na parkovišti střídali ve čtyřech lidech.
- **J. G.** (Kxxx xxxl, s.r.o.), pracoval tři roky jako hlídač na parkovišti na xxx xxx, ze začátku měli 24 hodinové směny, později 12hodinové směny. Dostával za to mzdu ve výši mezi 36 – 38 Kč za hodinu, měsíčně tedy mzda činila zhruba částku ve výši 5 000 Kč až 6 000 Kč. Služby mu nabízeny nebyly. Svědek dále uvedl, že na parkovišti se střídali čtyři hlídači.
- **P. M.** (Kxxx xxxl, s.r.o.), pracoval jako hlídač na parkovišti v ulici xxx, xxx, přičemž pracoval ve 12hodinových směnách a na tomto parkovišti se střídali tři hlídači. Mzdu dostával ve výši cca 50 Kč na hodinu, když začínal, měsíčně si vydělal zhruba 8 000 Kč. Služby mu nabízeny nebyly.

203. Další malou skupinu svědků tvořili zaměstnanci, kteří vykonávali pracovní činnost v chráněných dílnách, nebo pracovali jako uklízeči. Tito svědci uváděli, že v dílnách pracovalo maximálně deset až dvanáct lidí, přičemž dostávali mzdu zpravidla v různých částkách navýšenou o drobné částky v řádu desetikorun dle toho, kolik výrobků fakticky vyrobili. Byť tyto osoby pracovaly ve směnném provozu na chráněných dílnách, ani tyto osoby nedostávaly řádně vyplácenu mzdu, která by vždy souhlasila s výplatními páskami, které jim byly v některých případech předkládány, přičemž někdy těmto osobám byly služby nabízeny, někdy nikoliv. K tomu vypovídali např. svědci:

- **M. S.** (Pxxx xxxl s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci), která uvedla, že měla pracovní smlouvu jako domácí pracovnice. Zpočátku měla pracovat doma, dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně, ale nedostávala žádnou práci. Později pracovala na dílně, za práci na dílně dostávala celkem částku ve výši 3 500 Kč měsíčně, přičemž v dílně pracovala 6 hodin denně. Na dílně pracovalo zhruba 10 osob. Její náplní práce bylo kompletovat ponožky do krabiček, přičemž za jednu krabičku měla dostávat odměnu 50 haléřů, počty zkompletovaného zboží si svědkyně zaznamenávala do sešitu, který předložila v rámci přípravného řízení a byl proveden jako listinný materiál v rámci řízení před soudem (viz č.l. 5.268 – 5.280, sv. 19). Služby jí přímo nabídnuty nebyly, věděla, že někteří lidé se nechávají dovážet k lékaři, sama služby nikdy nevyužila.
- **H. A.** (ZXXXA s.r.o.), která chodila pracovat denně do dílny od pondělí do pátku od 9 do 13 hodin, přičemž v dílně s ní bylo povětšinou 10 – 12 lidí. Měsíčně za to dostávala mzdu ve výši 5 800 Kč, služby jí nabízeny nebyly.
- **J. M.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), který chodil denně pracovat do dílny, kde s ním pracovalo zhruba 20 až 25 lidí. Domnívá se, že za práci dostával mzdu ve výši 6 000 Kč. Služby mu nabídnuty byly, jednou využil službu odvozu židlí z Ostravy – Poruby, přičemž nebyl informován o tom, že by mu za službu byla stržena nějaká částka. V souvislosti se zaměstnáním podepisoval prázdné dokumenty, neboť vedle těchto dokumentů ležela jeho výpověď a bylo mu řečeno, že pokud je nepodepíše, dostane výpověď.

- **A. S.** (Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci), vyráběl svíčky v dílně na čtyř nebo šestihodinových směnách, za což mu byla vyplácena mzda ve výši 6 500 Kč na účet, přičemž ale musel donést zpátky do firmy částku ve výši 2 000 Kč, když se ptal na důvod vracení peněz, bylo mu řečeno, že se z těchto peněz podporuje další firma. Služby mu nabízeny byly, využil pouze jednou službu odvozu.
- **D. K.** (Pxxx xxxl s.r.o.), pracovala několik měsíců v dílně v Přelouči, přičemž na směně s ní bylo zpravidla do deseti lidí. Když pracovala v dílně, dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč a příplatek v řádu desetikorun za to, co v dílně vyrobila, na výplatní pásce však měla uvedenou částku ve výši 6 000 Kč. Služby jí nabízeny byly, využila jednou službu odvozu na mamografii.
- **A. K.** (Pxxx xxxl s.r.o.), která uvedla, že pracovala v dílně každý den kolem pěti až šesti hodin, kdy skládala ponožky do krabiček. Výši mzdy si nevybavuje, byla ale spíše v řádech tisíců Kč, přičemž na směně s ní bylo zpravidla šest lidí. Služby jí nabízeny nebyly a žádnou nikdy nevyužila.
- **V. R.** (6xxx xxxa s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., Rxxx xxxc, s.r.o.) pomáhala s úklidem kanceláří, na Vánoce nebo Velikonoce vyráběla různé výrobky v dílně. Za práci dostávala cca 1 500 – 2 000 Kč, a to i když práce nebyla, později k této částce dostávala navíc i to, co si odpracovala za hodinu, cca 40 – 50 Kč. V souvislosti s prací jí byly nabízeny služby, které nečerpala, musela ale podepisovat, že je využívá, když se ptala na důvod srážek za služby, bylo jí vysvětleno paní, která jí práci vozila, že pokud to nepodepíše, budou problémy a musela by v práci skončit.
- **B. H.** (Wxxx xxxp, s.r.o.) pracoval jako uklízeč, přičemž zpočátku chodil uklízet 2x týdně, později každý den. Dostával mzdu ve výši 2 500 Kč, když ale podepisoval mzdové výměry, byla v nich uvedena mzda ve výši 4 000 Kč – 5 000 Kč. Když se ptal na rozdíl v částkách, bylo mu řečeno, že si toho nemá všímat a má to podepsat. V souvislosti s prací mu byly nabízeny služby, které byly uvedeny i na mzdovém výměru, svědek žádné služby nečerpal, podepisoval ale, že je čerpá.
- **Ch. M.** (Kxxx xxxr, a.s., Bxxx xxxs, s.r.o.) uklízel parkoviště na xxx xxx a mezi stanicemi xxx a xxx, přičemž práce bylo málo, uklízel jednou za 14 dní nebo jednou za 3 týdny. Měl podepisovat, že dostává mzdu ve výši 5 000 Kč, ale dostával 2 500 Kč, nesouhlasil s tím, měl kvůli tomu konflikt s obžalovaným M. Č., kdy obžalovanému řekl, že chce částku doplatit a že se obrátí na příslušný inspektorát práce, načež se obžalovaný rozzuřil a začal mu říkat „užíval sis doma a dostával jsi za to peníze a teďka se stavíš takto," přesto se svědek obrátil na Oblastní inspektorát práce pro hl. m. Prahy. Služby mu nabízeny nebyly, ani žádné nečerpal.
- **H. K.** (Axxx xxxn s.r.o., v likvidaci, Kxxxi, s.r.o.) pracovala jednou týdně v dílně v Ústí nad Labem od 8 do 12 hodin, kde vyráběla přáníčka, přičemž na směně s ní bylo pět lidí. Dostávala mzdu ve výši 2 000 Kč, na výplatních páskách byla uvedena částka 5 800 Kč, bylo jí vysvětleno, že rozdíl v částkách je úhrada za služby. Svědkyně služby nikdy nevyužila.

204. Ve věci byly dále zpracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ohledně obžalovaného M. Č.** a obžalované M. Š. (založené ve sv. 46 spisového materiálu). V případě obžalovaného M. Č. se jedná o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaný dne 4. 8. 2014 MUDr. Michalem Hronem, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a dále o znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví, psychiatrie zpracovaný shodným znalcem dne 15. 3. 2018. Jak státní zástupce, tak obžalovaný M. Č. se čtením obou znaleckých posudků dle § 211 odst. 5 trestního řádu souhlasili. Znalec v rámci svého znaleckého zkoumání dospěl ohledně obžalovaného M. Č. k závěru, že obžalovaný netrpěl v žalovaném období duševní chorobou ani poruchou, ode dne 7. 11. 2012 je v ambulantním psychiatrickém léčení pro xxx xxx xxx při zátěžové životní situaci, je léčen antidepresivy a psychoterapeuticky. Současné psychické potíže nemají forenzní vliv na projednávanou věc, a to ani ve smyslu účasti obžalovaného na trestním řízení ani ve vztahu na hodnocení jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností ve vztahu k žalovanému jednání a době, kdy k tomuto mělo docházet. Intelektové schopnosti obžalovaného M. Č. jsou v pásmu normy, není přítomno forenzně významné snížení intelektu.

Pokud se jedná o obžalovaného M. Č., tento byl v době spáchání trestného činu tzn. v období ode dne 29. 4. 2008 do dne 30. 7. 2012 schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a schopen své jednání ovládat. Rovněž je obžalovaný schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání, eventuálně význam a smysl uloženého trestu. Znalec nenavrhuje žádná medicínská opatření ve smyslu ochranného léčení. U obžalovaného dle znalce nebyla prokázána závislost na alkoholu ani na jiných psychoaktivních látkách, přičemž ve vztahu k alkoholu lze obžalovaného charakterizovat jako konzumenta, který zná účinky alkoholu na svoji osobu, dokáže je předvídat a jeho konzumaci je schopen se vyvarovat. V rámci znaleckého posudku zpracovaného ohledně obžalovaného M. Č. dne 15. 3. 2018 znalec uzavřel, že obžalovaný ani v době nového zkoumání netrpí a ani v žalovaném období netrpěl žádnou forenzně významnou duševní chorobou nebo poruchou. Z psychiatrického hlediska je u něj diagnostikována duševní porucha xxx, což je trvalá nestálost nálady zahrnující četná období mírné deprese a mírné elace, kdy porucha má chronický průběh. Obžalovaný odmítá medikamentózní psychiatrickou léčbu, a to dlouhodobě, kdy podstupuje psychoterapeutická sezení. Obžalovaný M. Č. má sklony k somatizaci, úzkostnému prožívání, má sníženou schopnost zvládat zátěžové situace. Současně znalec dospěl k závěru, že u obžalovaného jsou zachovány schopnosti se k žalovanému jednání vyjádřit správně, reálně jej interpretovat, nemá nikterak postiženy duševní schopnosti, včetně paměťových složek. I na základě tohoto nově zpracovaného znaleckého posudku dospěl znalec k závěru, že obžalovaný M. Č. je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání a eventuální význam a smysl uloženého trestu.

205. Také ve vztahu ke **znaleckému posudku zpracovanému k osobě obžalované M. Š.**, jak obžalovaná M. Š., tak státní zástupce souhlasili podle § 211 odst. 5 trestního řádu se čtením znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného jednak dne 26. 6. 2015 znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Michalem Hronem a dále ze dne 14. 3. 2018 zpracovaného shodným znalcem. Na základě uvedeného znaleckého posudku znalec dospěl k závěru ohledně obžalované M. Š., že psychický stav obžalované byl v době znaleckého psychiatrického vyšetření kompenzován, když tato je ambulantně léčena pro xxx xxx v rámci xxx xxx, které byly za užívání účinné medikace a psychoterapeutického působení potlačeny. První projevy psychického diskomfortu se u obžalované objevily v srpnu 2010, kdy přišla do kontaktu s neurologickou ambulancí, byla léčena rovněž léky proti úzkosti. Od května 2012 byla léčena antidepresivy s protiúzkostným efektem, v lednu 2015 byla odeslána na doporučení neurologa k ambulantnímu vyšetření k psychiatrovi, kdy došlo za léčby k potlačení xxx xxx. Znalec v rámci svého znaleckého vyšetření nezjistil přítomnost jakéhokoliv psychotického onemocnění u obžalované. Pokud se jedná o popsané psychické problémy obžalované, tyto v době stíhaného jednání neměly zásadní vliv na jednání obžalované. Obžalovaná v době žalovaného jednání netrpěla duševní chorobou v pravém slova smyslu, projevy spadající do úzkostného syndromu projevující se tenzí, bolestí hlavy, případně záchvatovými stavy až panickými úzkostmi přechodného charakteru neměly zásadní vliv na její jednání ve vztahu k žalovanému jednání. Znalec u obžalované nezjistil přítomnost závislosti na návykové látky ani alkohol či škodlivé zneužívání těchto látek. Obžalovaná byla schopna v žalovaném období rozpoznat protiprávnost svého chování, své jednání také ovládat, a to i vzhledem k výše popsaným psychickým problémům a případně užívané medikaci, kdy rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalované ve vztahu k žalovanému jednání nebyly jakkoliv forenzně významně ovlivněny. Obžalovaná je rovněž schopna chápat smysl trestního řízení, přičemž její pobyt z psychiatrického hlediska na svobodě není nebezpečný a znalec nedává podnět k nařízení jakéhokoliv ochranného opatření. Pokud se jedná o druhý zpracovaný znalecký posudek ze dne 14. 3. 2018, v rámci tohoto došel znalec k závěru, že psychický stav obžalované M. Š. je i v době nového psychiatrického vyšetření dne 21. 2. 2018 kompenzován, upraven, když tato je ambulantně psychiatricky léčena pro především úzkostnou symptomatiku v rámci panických atak, které byly za užívání účinné medikace a psychoterapeutického působení potlačeny. Znalec opětovně shrnul průběh léčby obžalované a uvedl, že ani v současné době nezjistil u obžalované přítomnost psychotického onemocnění jako takového. Psychické problémy,

kterými obžalovaná trpěla v době žalovaného jednání, neměly zásadní vliv na jednání obžalované, přičemž tato je v březnu 2018 schopna chápat smysl trestního řízení a je schopna se jej účastnit.

206. Dále byl za souhlasu stran, tzn. státního zástupce a všech obžalovaných, čten **znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů** ze dne 16. 10. 2013, zpracovaný Kriminalistickým ústavem Praha, z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (viz sv. 47 spisového materiálu). Dle uvedeného znaleckého posudku byla veškerá předložená digitální technika zálohována na datové uložiště, které bylo dodáno příslušnému policejnímu orgánu. Současně byla jedna z konkrétních stop hd6 z kapacitních důvodů uložena na uložišti dat Kriminalistického ústavu Praha. Pokud se jedná o klíčová slova dle seznamu klíčových slov, který byl předložen, tak tyto byly zadány bez rozlišení s tím, že do příslušných adresátů byly v původní adresářové struktuře vykopírovány existující obnovené soubory odpovídajícího typu, které obsahují zadaná klíčová slova, kdy tyto adresáře byly uloženy na DVD, jež je přílohou uvedeného znaleckého posudku. Dále se v závěrech znaleckého posudku hovoří o zpřístupnění konkrétních souborů příslušných formátů prostřednictvím programů, kdy tedy také tyto adresáře byly uloženy na DVD, který je přílohou uvedeného znaleckého posudku. Došlo rovněž k obnově smazaných souborů, které byly vykopírovány a uloženy na samostatné DVD, byly také z původního adresáře ve struktuře vykopírovány textové soubory a uloženy na samostatné DVD, a to jednak ve vztahu k formátu .doc, příp. .docx, jednak ve vztahu k formátu .xls a .xlsx, přičemž veškerá data byla vykopírována a uložena na nepřepisovatelném médiu typu DVD, CDR, které jsou přílohou uvedeného znaleckého posudku, a došlo rovněž k vykopírování konkrétních adresátů, které požadoval příslušný policejní orgán.

207. Ve věci byl dále zpracován znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví daně, daňová evidence č. 108/2015 vypracovaný dne 6. 9. 2019 Ing. Zuzanou Melzerovou, znalkyní z oboru ekonomika, odvětví daně, daňová evidence (viz č.l. 13.501 a následující, sv. 68), kdy k uvedenému znaleckému posudku byla **znalkyně Ing. Zuzana Melzerová** současně vyslechnuta. Znalkyně v rámci řízení před soudem odkázala na zpracovaný znalecký posudek s tím, že jí nejsou známy žádné nové skutečnosti, které by změnily závěry znaleckého zkoumání. Znalkyně jednak v rámci znaleckého posudku výslovně specifikovala, jakým způsobem při zpracování předmětného znaleckého posudku postupovala, zejména tedy za plného využití zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného, kdy toto vysvětluje na str. 10 – 12 znaleckého posudku. Pokud se jedná o závěry znaleckého posudku, tak znalkyně provedla vyčíslení ekonomické újmy státu, která minimálně vznikla v rámci neoprávněného čerpání poskytnutého příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením dle ustanovení § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v závislosti mezi vykazovanými mzdovými náklady za jednotlivé zaměstnance se zdravotním postižením a skutečně vynaloženými mzdovými náklady. Pokud se jedná o vyčíslení jednotlivých částek, resp. součtu jednotlivých relevantních položek, zde soud ve vztahu k jednotlivým obžalovaným právnickým osobám odkazuje na přílohy č. 1 až 4 znaleckého posudku. Znalkyně celkově shrnula, že pokud se jedná o výši neoprávněného čerpání poskytnutého příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v závislosti mezi vykazovanými mzdovými náklady, na které byl požadován příspěvek, a skutečně vynaloženými mzdovými náklady je ekonomickou újmou státu zjištěnou znaleckým zkoumáním (dle uvedených podmínek) ve vztahu na všechny společnosti za žalované období ve vztahu k obžalovaným fyzickým osobám částka ve výši 220 252 268 Kč, kdy je však nutné na tuto výši pohlížet jako na ekonomickou újmu státu minimálně možnou. Pokud se jedná o stanovení ekonomické újmy státu ve vztahu k obžalovanému M. Č. výhradně ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o., je tato újma vyčíslena částkou 7 465 739 Kč. Pokud se jedná o vyčíslení uvedené ekonomické újmy ve vztahu ke všem společnostem a jednání obžalovaného A. M. je tato újma vyčíslena částkou ve výši 198 338 934 Kč.

A pokud se jedná o celkovou ekonomickou újmu státu ve vztahu k žalovaným obdobím a všem právnickým osobám, včetně společnosti ZXXXA s.r.o., které jsou v předmětné věci obžalovány, je tato ekonomická újma vyčíslena částkou ve výši 36 877 346 Kč. Ve vztahu ke všem uvedeným ekonomickým újmám státu vyčísleným znalkyní, znalkyně upozorňuje na skutečnost, že se jedná o minimálně možnou újmu, která státu v této souvislosti vznikla. Současně znalkyně dospěla k závěru, že u všech zkoumaných společností byly uplatňovány srážky ze mzdy zdravotně postižených zaměstnanců na úhradu poskytovaných služeb v rozporu s § 327 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Společnosti čerpaly příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přičemž ekonomická újma státu za všechny společnosti a všechna přezkoumávané období činila minimálně částku ve výši 227 797 221 Kč. Pokud se jedná o vyčíslení ekonomické újmy státu, znalkyně odkázala na přílohu č. 5, vč. přílohy č. 5a znaleckého posudku, kde jsou vyčísleny jednotlivé částky, ze kterých znalkyně vycházela, a to ve vztahu ke každému jednotlivému konkrétnímu zaměstnanci společností v žalovaném období. Z uvedené tabulky jsou ve sloupci A patrné ve vztahu ke každému jednotlivému zaměstnanci mzdové náklady, vč. odvodů, které uvedl zaměstnavatel pro daného pracovníka a měsíc, jak vyplývá z údajů poskytnutých úřadem práce. Ve sloupci B je uváděná celková výše uplatňovaného příspěvku, který uplatňoval předmětný zaměstnavatel za daného pracovníka a měsíc, a to dle údajů od úřadu práce. Ve sloupci C je uvedeno skutečně vyplaceno čistého, tzn. skutečná výše mzdy, která byla konkrétnímu zaměstnanci v daném měsíci fakticky v čistém vyplacena, kdy v tomto ohledu znalkyně odkazuje na princip v pochybnostech ve prospěch obviněného, ze kterého vycházela při zpracování znaleckého posudku. Při uvádění předmětných částek znalkyně vycházela z výpovědí svědků, příp. z úředních záznamů o podaném vysvětlení, které byly zajištěny v rámci přípravného řízení, kdy uvedený znalecký posudek byl zpracováván v rámci přípravného řízení. Ve sloupci D jsou uváděny celkem mzdové náklady, tzn. čistá mzda plus odvody sociálního a zdravotního pojištění za zaměstnance i zaměstnavatele, tzn. celkové mzdové náklady na zaměstnance a daný měsíc. Pokud se jedná o čistou mzdu, znalkyně vycházela z částky, kterou uváděl konkrétní zaměstnanec z řad osob zdravotně postižených jako částku, jež od svého zaměstnavatele fakticky dostával vyplacenu. V posledním sloupci E je ve vztahu ke každému jednotlivému zaměstnanci vyčíslená ekonomická újma státu, a to na základě rozdílu mezi uplatňovanou výší příspěvku (viz sloupec B) a celkovými mzdovými náklady uváděnými ve sloupci D. K dotazu obhajoby znalkyně upřesnila, že pokud se jedná o stanovení výše ekonomické újmy, vycházela jednak z částky, kterou uváděli jednotliví zaměstnanci ve svých výpovědích jako částku, kterou dostávali pravidelně jako měsíční mzdu, k této připočetla odvody pojistného, které platil zaměstnanec sám za sebe a které se mu strhávali ze mzdy, dále odvody zaměstnavatele, které přináleží k uvedené mzdě. Takto získané mzdové náklady znalkyně porovnala s výší nárokovanou od úřadu práce a rozdíl, který byl čerpán neoprávněně, vyčíslila jako ekonomickou újmu. Pokud se jedná o daně, ty ve vztahu na vyplácené částky byly natolik nízké, že je vždy pokryla sleva na dani na poplatníka, pročež k těmto nebylo namístě přihlížet. Znalkyně dále upřesnila, že uvedený příklad se vztahuje na situace, kdy zaměstnanec nečerpal v uvedeném měsíci žádnou službu a současně nebyla k jeho osobě vedena žádná exekuce. Dále k dotazu obhajoby znalkyně uvedla, že ekonomická újma je neoprávněně čerpaný příspěvek od úřadu práce, v daném případě do něho nezapočítávala odvedené pojistné. Pokud zaměstnanec uvedl, že v daném měsíci čerpal službu, byť jedinou službu velmi drobného charakteru, pak znalkyně v rámci znaleckého posudku postupovala tak, jako kdyby zaměstnanec v daném měsíci dostal vyplacenu plnou mzdu, a to i přesto, že by v takovém případě za drobnou službu, např. v podobě donášky nákupu, zaměstnanec fakticky zaplatil částku 6 000 Kč. Pokud konkrétní zaměstnanec uváděl, že někdy službu čerpal, někdy nikoliv, pak znalkyně postupovala tak, že čerpal každý měsíc nějakou službu, tudíž mu byla vyplácena mzda v plné výši. Znalkyně se v rámci znaleckého posudku zabývala výpočtem neoprávněně čerpané dotace, resp. příspěvku od úřadu práce, nikoliv výší odvodů na sociálním a zdravotním pojištění. Dále znalkyně doplnila, že při zpracování znaleckého posudku vycházela pouze z výpovědí jednotlivých zaměstnanců, které měla k dispozici, tzn. ekonomickou

újmu státu počítala pouze ve vztahu k zaměstnancům, kteří byli v rámci přípravného řízení vyslechnuti. Pokud byla znalkyně dotazována k otázce výpočtu pojistného odvedeného na sociální a zdravotní pojištění, k tomu znalkyně uvedla, že pojistné na sociální a zdravotní pojištění nezkoumala, neboť otázka čerpání příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených, na který případně uvedená společnost neměla nárok, s pojistným nikterak nesouvisí. Dále znalkyně doplnila, že pokud se jedná o výpočet ekonomické újmy státu, tak skutečně celková nárokovaná výše příspěvku většinou byla horní hranice příspěvku, která se lišila maximálně o 1 Kč až 3 Kč, od této odečetla znalkyně superhrubou mzdu dopočtenou z čisté mzdy, a to je ekonomická újma státu z titulu neoprávněně čerpané dotace. Znalkyně v rámci uvedeného výpočtu nezohledňovala, kolik konkrétní zaměstnavatel odvedl na odvodech. Ve vztahu k výpočtu ekonomické újmy a stanovení její minimální možné výše znalkyně upozornila na skutečnost, že uvedený výpočet se vztahuje pouze k zaměstnancům, kteří jsou uvedeni v příloze č. 5 znaleckého posudku, ke kterým disponovala příslušnými podklady od orgánů činných v trestním řízení, přičemž dle jejích informací řada svědků v rámci přípravného řízení nemohla být vyslechnuta, neboť zemřela. Pokud se jedná o zpracování znaleckého posudku, znalkyně k dotazu obhajoby upřesnila, že vycházela z materiálů, které jí byly předloženy orgány činnými v trestním řízení a jsou uvedeny ve znaleckém posudku na straně 6 až 9, kdy se mimo jiné jedná o úřední záznamy o podaném vysvětlení a výslechy svědků osob se zdravotním postižením zaměstnaných u obžalovaných právnických osob. Pokud se jedná o vyplácení skutečné mzdy, znalkyně vycházela z výpovědí zaměstnanců, neporovnávala tyto údaje s bankovními výpisy.

208. V rámci přípravného řízení bylo zajištěno velké množství **listinného materiálu**. Pokud se jedná o soupis veškerých listin, které byly v rámci hlavního líčení provedeny, soud odkazuje na protokol o hlavním líčení ze dne 13. 4. 2021, dále ze dne 8. 11. 2021, resp. 6. 12. 2021 (ve vztahu k obžalovanému M. Č.). V písemném odůvodnění tohoto rozsudku soud blíže popsal listinné materiály podstatné pro rozhodnutí soudu.

209. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor** ze dne 20. 8. 2012 provedené u právnické osoby **společnosti Bxxx xxxe, s.r.o.** (nyní Kxxxi, s.r.o.) spolu s fotodokumentací P. v rámci prohlídky jiných prostor a zajištěnými materiály (viz sv. 26 a sv. 33 spisového materiálu), bylo zjištěno, že prohlídce jiných prostor byl přítomen P. P., manažer společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. V uvedeném prostoru se nacházela jednak kancelář manažera společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., kancelář označená jako výdej vozidel, kancelář administrativy, kdy všechny uvedené místnosti jsou o velikosti 15 – 20 m² zařízeny výhradně jako kancelářské prostory. Žádný z uvedených prostor nevykazuje zařízení v podobě chráněné dílny. V rámci prohlídky jiných prostor byly zajištěny plné moci, a to jednak za společnost Wxxx xxxp, s.r.o., kdy pan V. V. zplnomocňuje pana P. P. k jednání a vyřizování formalit a zastupování společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. na úřadech a státních institucích v České republice, přičemž plná moc je uzavřena na dobu určitou do dne 31. 12. 2012. Dále byla zajištěna plná moc od společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., a to od obžalovaného M. Č., který zplnomocnil pana P. P. k jednání, vyřizování formalit a zastupování společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. na úřadech a státních institucích v České republice do dne 31. 12. 2012. Dále byla zajištěna generální plná moc ohledně společnosti Bxxx xxxe s.r.o. od svědka M. G. jako jednatele společnosti pro pana P. P., s platností do dne 31. 12. 2012, generální plná moc společnosti Axxx xxxn s.r.o. v likvidaci od likvidátora společnosti svědka M. G., kterou zmocňuje pana P. P. s platností do 31. 12. 2012, generální plná moc společnosti Axxx xxxn s.r.o. vystavená jednatelem společnosti svědkem J. B. dne 14. 6. 2011 se zmocněním pro pana P. P. a s platností do dne 31. 12. 2011, přičemž podpis jednatele společnosti byl ověřen advokátem JUDr. D. M..

210. V rámci prohlídky jiných prostor společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. byl zajištěn protokol ohledně společnosti Axxx xxxn s.r.o. za 2. čtvrtletí 2011, bez podpisu a identifikace osob, které provedly kontrolu. Z protokolu vyplývá, že podklady ke kontrole poskytli P. B. a P. P., přičemž byly kontrolovány spisové materiály 118 v protokole specifikovaných zaměstnanců se zdravotním

postižením. Ze závěrů uvedené kontroly plyne, že zaměstnavatel požadoval příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 2 023 144 Kč, přičemž osobám zdravotně postiženým byly na základě dohody o finanční pomoci nadaci prováděny srážky ze mzdy ve výši 20 Kč určených na finanční pomoc dětem pozůstalým po obětech dopravních nehod řidičů z povolání. Dále bylo zjištěno, že na základě smluv o provozování služeb pro rodinu a domácnost i dohod o úhradě realizované činnosti ze mzdy byly prováděny zaměstnancům srážky ze mzdy dle výkazu realizované činnosti, přičemž dohody o srážkách zaměstnanců nebyly ke kontrole předloženy, když dle prohlášení zaměstnavatelé z 6. 12. 2011 tyto byly předloženy Policii ČR v rámci šetření trestního oznámení. Předmětná kontrola Úřadu práce ČR dospěla k závěru, že zaměstnavatel vyplatil několika specifikovaným zaměstnancům nižší mzdu, než měl vyplatit po vyúčtování dle mzdových listů, pročež z uplatňovaného příspěvku byla odečtena částka ve výši 8 114 Kč odpovídající neoprávněně provedeným srážkám ze mzdy.

211. V rámci prohlídky jiných prostor byly zajištěny další dokumenty, a to seznamy zúčtovaných mzdových řádků dle výběru – jedná se o soupis osob – pracovníků, kdy ve sloupci částka jsou uváděny částky okolo 3 800 Kč, zařazené pod položku ostatní srážky (viz č.l. 8.086 a následující, sv. 33); interní sdělení manažera střediska ze dne 30. 3. 2012, které se dává na vědomí i obžalovaným M. Č. a M. Š., že manažer střediska P. P. ukládá obchodnímu zástupci, personalistkám, koordinátorům povinnost při prodeji svíček dodržovat platné ceníky. Na zadní straně tohoto dokumentu jsou ručně psané poznámky s označením porada 17. 4. Z těchto ručně psaných poznámek vyplývá, že se týkají mimo jiné převodu zaměstnanců na společnost Wxxx xxxp s.r.o. 10 kusů od 1. 4. z BA, v Ústí Bxxx xxxl z BA. V poznámkách se dále uvádí „počty za, kam, kolik probrat s M. a poznámka H. vysvětlit mzdu 2000+2000 náhrada mzdy". Rovněž byla zajištěna tabulka se jmény celkem 30 osob, kde je uvedeno „vráceno, soupis jmen, květen", u každého jména je uvedena částka 3 874 Kč a v další části tabulky uveden sloupec dostali, až na několik málo výjimek je uvedena částka 5 874 Kč. Rozdíl mezi součtem částek činí 75 637 Kč. Zajištěny byly i tabulky se soupisem jmen, kde je uvedena ve sloupci „vyplaceno" částka 2 000 Kč, v několika případech částka nižší než 2 000 Kč a součet celkem částka 141 542 Kč. Obdobně je tomu i v dalších nalezených tabulkách, které v některých případech obsahují informace o exekucích ve výši 10 Kč či 20 Kč, v několika málo případech je v tabulce rovněž uvedena položka služby úklid, případně úmrtí apod. Částky, které jsou uváděny u jednotlivých jmen, jsou ve výši 2 000 Kč, v některých případech částky nižší, jen ojediněle je uvedená částka vyšší, například v případě osoby A. S. z důvodu prodeje stánek OD Labe je uvedena částka ve výši 5 874 Kč.

212. Dále byl zajištěn e-mail od obžalované M. Š. ze dne 24. 7. 2012 zasílaný dalším manažerům středisek, včetně P. P., svědkům A. F., A. G., D. H., J. K., S. K., kde se uvádí, že je nutné, aby do konce týdne manažeři odevzdali bilance. Na zajištěných výdajových pokladních dokladech jsou následně uváděny položky v podobě účel výplaty: mzda, konkrétní měsíc a rok, jméno osoby a částky, které byly vyplaceny, ve výši 1 500, 2 000 Kč s podpisy pokladníka a podpisy příjemce s tím, že na řadě výdajových pokladních dokladů není uvedena žádná částka, přičemž údaje ve výdajových pokladních dokladech odpovídají tabulce doplatky za květen 2009, kde jsou u jednotlivých jmen uvedeny částky ve výši 1 500 Kč či 2 000 a informace o tom, zda je konkrétní osoba poživatelem plného či částečného invalidního důchodu. Shodně je tomu i u tabulky mzdy září 2009, kde jsou uvedena jména konkrétních osob, u nich částky ve výši 1 500 Kč či 2 000 Kč, informace o tom, zda pobírají plný či částečně invalidní důchod a datum.

213. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků** ze dne 20. 8. 2012 na adrese xxx, xxx xxx v budově ve vlastnictví **společnosti Vxxx xxxg a.s.**, z P. fotodokumentace, z protokolu o soupisu věcí ze dne 11. 3. 2013 a z příslušné fotodokumentace vyplývá, že i v rámci této prohlídky uvedených prostor byla nalezena řada listinných materiálů, tak jak jsou popsány níže a založeny viz sv. 27, sv. 34 až sv. 40 spisového materiálu. V rámci prohlídky jiných prostor byly

prohlédnuty prostory kanceláře obžalovaného M. V., kanceláře dalších osob z řad zaměstnanců společnosti označené čísly v protokolu o prohlídce jiných prostor, včetně serverovny. V kanceláři obžalovaného M. V. byl zajištěn sešit s pevnými deskami a ručně psanými poznámkami (viz č.l. 8.181 a násl., sv. 34), kde je mj. zaznamenáno: dne 12. 9. 2008 přijaté opatření ohledně financování invalidů, z došlé dotace se vypočítají předpokládané náklady střediska a zbytek se použije do rozpočtu Magdy – provoz, příklad Wxxx xxxp 4 500 000 náklady, kvartál 3 000 000 Kč, účet WSH, rozdíl 1 500 000 Magda. Z poznámek ze sešitu je dále patrné, jakým způsobem docházelo k odkupu nových středisek, např. středisko Txxx xxxe, s.r.o. v xxx, Sxxx xxx xxxm, s.r.o. v xxx, jakým způsobem bylo s majiteli uvedených společností o prodeji společností jednáno. Ručně psané poznámky rovněž uvádí skutečnosti ohledně náboru osob zdravotně postižených, když ze zápisu z 5. 12. 2008 je patrné, že nábor invalidních zaměstnancům je do prvních dotací 40 zaměstnanců a následně se již nabírá bez omezení. Ze záznamu ze dne 3. 9. 2009 je patrné, že byl nastaven motivační systém odměn pro případ náboru nových zaměstnanců. V případě, že bylo nabráno v průběhu prosince 1 000 klientů, byla nastavena mimořádná odměna ve výši 100 000 Kč, za každých 50 klientů potom 10 000 Kč. Dále byly v kanceláři obžalovaného M. V. zajištěny poznámky v podobě Policie ČR Ústí nad Labem s poznámkou, že byly provedeny výslechy osob L. L., P. B., R. B., G. a M. Č.. Součástí tohoto dokumentu je soupis osob s datem, časem a místem výslechu konkrétní osoby (v období od 14. 6. 2011 do 21. 7. 2011), v posledním sloupci se uvádí jméno obhájce. Součástí této složky je i soupis různých osob s názvem reference, u kterých jsou uváděny informace o tom, jak probíhal pracovní poměr ve společnosti, kdy byl ukončen a jaký je jeho celkový přístup. Objevují se poznámky „slyší na peníze, ale je neústupná, dokáže strhnout ostatní lidi na svou stranu, ukončeno dohodou o narovnání, působí zmateně, zapomíná, lze se s ním domluvit“, rovněž poznámky „složenka, dohoda o narovnání, srážka“. Dále byla v kanceláři obžalovaného M. V. zajištěna žaloba J. N. ze dne 7. 5. 2009 o zaplacení dlužné mzdy ve výši 27 473 Kč, kde je požadováno doplacení mzdy do výše nároku, který žalobkyni vznikl, když jí byla vyplacena mzda pouze ve výši 500 Kč, příp. 1 500 Kč za měsíc, a to bez jakéhokoliv právního důvodu. Dále byla v kanceláři obžalovaného M. V. zajištěna hlášení středisek za červen 2009 a září 2009, velká porada, kdy z uvedených dokumentů je patrné, jaké úkony se v rámci jednotlivých středisek odehrávají, včetně informace o tom, že na základě dohody se ruší všude tzv. nadstandardní péči o zaměstnance. Z dokumentu je rovněž patrné, že probíhají intenzivní jednání ohledně zavádění nového systému placení s investorem Ing. M., a to v případě střediska č. 10 v Ostravě, střediska č. 12 v Praze, střediska č. 14 v Brně, střediska č. 2 v Přelouči. Z výpisu z diáře za období ode dne 19. 1. 2009 do 25. 1. 2009 vyplývá mimo jiné, že dne 20. 1. 2009 od 12 hod. do 14 hod. měl obžalovaný M. V. sjednán oběd s osobou V. K., dne 21. 1. 2009 od 9 hod. do 10 hod. jednání s osobou A. M.. Z hlášení střediska za leden 2009 je patrné, že za středisko provozního ředitele má obžalovaná Š. A. jako firemní inspektorka všech chráněných dílen na starosti nejen kontrolovat činnost jednotlivých chráněných dílen, ale je rovněž odpovědná za nábory a dotace z titulu chráněných dílen na jednotlivých úřadech práce v krajích, přičemž školení ZTP rovněž provádí obžalovaná A.. Z e-mailové zprávy ze dne 8. 4. 2011 (viz č.l. 8.245, sv. 34) odeslané obžalovaným M. V. osobě D. M. vyplývá, že obžalovaný M. V. zadává pokyny D. M. s tím, že tyto je třeba vyřešit co možná nejdříve. Jedná se o úkoly ohledně akcií na držitele, zakoupení nových akciových společností a třech společností s ručením omezením, včetně nového sídla, řešení žaloby, změny sídla, sjednocení sídla u společností Sxxxa, Mxxxa, sjednocení sídel u společností Ixxxs, Exxxr a Lxxxe. U uvedené e-mailové zprávy jsou rovněž vepsány ruční poznámky ohledně akcií různých společností. V kanceláři obžalovaného M. V. byl dále zajištěn dokument „stav ID k 30. 4. 2011“ (viz č.l. 8.246, sv. 34). Jedná se o soupis společností spadajících do holdingu, včetně informací ohledně počtu osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech zaměstnaných (sloupec stav ID), o výši dotace na jednotlivé osoby, vč. celkové výše dotace pro dané středisko, provizi M (jednak v hodnotě přepočtené na jednotlivce a jednak v hodnotě přepočtené na jednotlivé společnosti v holdingu, podle počtu zaměstnaných osob zdravotně postižených), částku určenou pro manažery, částku určenou pro centrálu, částku vyplacenou v souvislosti se sociálním

a zdravotním pojištěním, dále finanční prostředky určené na mzdy a do investic, včetně odpovídajících součtů. Dále byl v kanceláři obžalovaného M. V. zajištěn přehled jednotlivých řízení ke dni 14. 7. 2011 vyhotovený Ing. R. K. určený k rukám obžalovaného M. Č.. Jedná se o soupis všech řízení, která byla vedena ohledně společností Bxxx xxxe, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxx xxxm s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., Lxxx xxx xxxp, s.r.o., Axxx xxxn, ze kterých je patrné, že probíhají různá správní řízení ohledně nevyplacení části příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Dále zde byly zajištěny seznamy osob zdravotně postižených, včetně většího počtu dohod o narovnání uzavřených se zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených za společnost Pxxx xxxs, s.r.o., přičemž ze seznamu zaměstnanců ZTP, na které navazuje soubor podepsaných dohod o narovnání, vyplývá, že v tomto seznamu osob je vedle jmen jednotlivých zaměstnanců uvedeno „podepsal či nepodepsal, vypovídal, zemřel a další podobné poznámky“. Zajištěna byla rovněž smlouva o nájmu nebytových prostor uzavřená mezi pronajímatelem Radniční 133 s.r.o. a společností Pxxx xxxs, s.r.o. ze dne 25. 1. 2012, kterou za společnost Pxxx xxxs, s.r.o. podepsal místo jednatele společnosti J. B. obžalovaný M. V., což je patrné z charakteru podpisu, které byly současně zajištěny v dalším listinném materiálu. Dále byl zajištěn dokument středisko č. 1 Truck centrum s popisem náplně práce jednotlivých osob, ze kterého vyplývá, že obžalovaný M. V. byl jednatelem společnosti a v pozici obchodního ředitele nejvyšším představitelem společnosti, přičemž mu byli podřízeni provozní ředitel a finanční ředitel. Měl na starosti zejména strategii vedení společnosti, odpovědnost za její realizaci. Z dokumentu označeného kontrola bilancí září rovněž zajištěného v kanceláři obžalovaného M. V. vyplývá, že se jedná o soupis kontroly bilancí Magda, ze kterých je patrné, jaké nedostatky v rámci kontroly byly shledány ve vztahu k jednotlivým střediskům. Zmiňovány jsou chyby ohledně počtu osob zdravotně postižených, dotací, odvodů, špatně uvedených částek za mzdy apod. Rovněž byla zajištěna dohoda o narovnání uzavřená se svědkyní Z. Š., kde se výslovně uvádí, že se svědkyně domnívá, že jí zaměstnavatel nevyplatil část mzdy v celkové výši 100 000 Kč. Na základě uvedené dohody o narovnání jí zaměstnavatel vyplatí částku 25 000 Kč, kdy uvedená dohoda má důvěrný charakter, zaměstnankyně je povinna zachovávat mlčenlivost o jejím obsahu vůči třetím osobám, v opačném případě je zaměstnankyně povinna vrátit zaměstnavateli částku, kterou obdržela ve výši 25 000 Kč. Tuto dohodu podepsal za zaměstnavatele dle podpisu obžalovaný M. Č.. V kanceláři obžalovaného M. V. bylo dále zajištěno interní sdělení provozního ředitele obžalovaného M. Č. ze dne 2. 9. 2010, určené všem manažerům středisek, na vědomí obžalovanému M. V. a V. V.. Předmětem tohoto interního sdělení byla kontrola dokumentů a skartace, kdy z uvedeného interního sdělení mj. vyplývá, že je všem manažerům středisek nařízeno provádět pravidelné kontroly se zaměřením na kontrolu poučování domácích pracovníků o závazku mlčenlivosti vůči třetím osobám. Rovněž je zakázáno uchovávat vnitropodnikovou dokumentaci, která nepodléhá archivaci a uchovávat jakékoliv citlivé podklady, informace, soubory a data v elektronické podobě ve výpočetní technice. V případě porušení tohoto nařízení bude konkrétním zaměstnancům uložena sankce ve výši 1 000 Kč. Rovněž je nařízeno omezení přístupu k podkladovým materiálům měsíčních bilancí pouze na nezbytné minimum zaměstnanců, kontrola zpracovávání, ukládání a skartace podkladů ke mzdám. Zajištěny byly rovněž generální plné moci od svědků z řad jednatelů J. J., M. G., J. B., jako generální plné moci určené pro jednání s finančním úřadem pro V. V.. V kanceláři obžalovaného M. V. byl dále zajištěn pořadač černé barvy s nápisem plné moci. Uvedený pořadač (sv. 35) obsahuje plné moci generálního rozsahu pro obžalovaného M. V. za společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., VXXX-XXXT, a.s., VXXX-XXXT s.r.o., Mxxxa, a.s., Wxxx xxxp, s.r.o., Sxxxn a.s., Exxxr a.s., Bxxx xxx xxxe, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Axxx xxxn, s.r.o., Axxxa s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Vxxx xxxc s.r.o., pro rok 2012 s omezenou platností do dne 31. 12. 2012 vždy v několika vyhotoveních. Dále jsou založeny plné moci od společnosti Txxx xxxZ s.r.o. pro rok 2012 pro osobu V. V.. Všechny uvedené plné moci představují generální zmocnění pro obžalovaného M. V. k uzavírání obchodních a pracovních smluv, k jednání s finančními úřady, úřady práce, státními orgány ohledně rozhodnutí o finančních prostředcích apod.

214. Dále byl v rámci prohlídky jiných prostor na adrese xxx, xxx zajištěn v kanceláři obžalovaného M. V. rovněž Č. pořadač s nápisem Vxxxe magazín obsahující časopisy Kronika, Vxxxe magazín a Magazín. Orgány činné v trestním řízení zajistily uvedené časopisy za období jaro, léto, podzim a zima z let 2008, 2009, 2010, za období jaro, léto a podzim roku 2011. Byly nalezeny i časopisy z období předcházejících, a to od podzimu roku 2003. Z uvedených tiskovin je patrné, že tyto mapují vývoj obchodních společností spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. Do časopisů přispívaly kromě obžalovaného M. V., M. Č. a pana V. V. po určité období rovněž obžalované Š. A. a M. Š. jako firemní inspektorky. Dále do časopisu přispíval manažer každého jednotlivého střediska z celého koncernu Vxxx xxxg, a.s. V jednotlivých vydáních časopisů je vždy uvedena mapa osob, které jsou ve společnosti zaměstnány na vyšších pozicích, přičemž tato se nachází v každém vydání časopisu až do podzimu 2010, následně již struktura není v časopisech uváděna. Kromě obžalovaného M. V., který je veden na samém vrcholu celé struktury jako výkonný ředitel, je pod ním značen obžalovaný M. Č. jako provozní ředitel, kterému podléhají osoby z řad firemních inspektorek, a to obžalovaná M. Š., Š. A., v některých případech za určitá období jsou uvedeny i jiné osoby na pozici firemních inspektorů, např. osoba M. S. či A. F.. Dále jsou v uvedené struktuře vedeni V. V. jako finanční ředitel, V. V. jako obchodní ředitelka. V popsané struktuře jsou současně označeny osoby, které vykonávaly pozici manažerů v jednotlivých společnostech. Celá struktura holdingu je dokumentována nejen jmény a pozicemi osob, ale také jejich fotografiemi a současně v případě manažerů jednotlivých středisek jsou identifikovány i činnosti, které uvedené středisko vykonává a název střediska. Z jednotlivých vydání časopisů Vxxxe je patrné, že informace, které jsou zde uváděny, jsou aktualizovány, když tyto se mění dle aktuální situace. S ohledem na popsanou strukturu společnosti uváděnou v jednotlivých časopisech je evidentní, že pozice obžalovaných M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. byly výsadní. Také firemní inspektorky po určitou dobu vedly samostatný sloupek v předmětném časopise. S ohledem na popis činností prováděných jednotlivými manažery středisek je patrné, že všechny osoby, které v rámci společnosti fungovaly na pozici vedení společnosti, obžalovaní M. V. a M. Č., na pozici firemních inspektorek obžalované Š. A. a M. Š., a dále na pozici manažerů jednotlivých středisek, měly jednoznačný přehled o fungování společnosti jako celku i jednotlivých střediscích, když podrobnosti byly pravidelně uváděny v jednotlivých vydáních časopisu Vxxxe magazín. Jednotliví manažeři zde popisují průběh fungování společnosti v daném období, úspěchy, pokroky, kterých za dané období jejich společnosti dosáhly. Opakovaně se v těchto částech objevují poděkování pro obžalovanou Š. A. za pomoc při zajišťování náborů osob zdravotně postižených. Dále se zde objevují informace o tom, že obžalovaná M. Š. a Š. A. provádí pravidelné kontroly v jednotlivých střediscích (viz vydání jaro 2009, kde se výslovně uvádí, že obžalované Š. A. a M. Š. mají plné ruce při vypilování nových kytiček, dělají hloubkové kontroly, proto nechť jsou všichni ve střehu, neboť se zaměří na správnost tvorby bilancí, navštíví každý měsíc dané středisko a bilance sestaví společně s obžalovanou M. Š.). V případě obžalované M. Š. je to sama obžalovaná M. Š., která ve sloupku očima inspektorek uvádí, že provádí kontrolu bilancí i po obsahové stránce. Obžalovaná M. Š. v rámci okénka očima inspektorek např. chválí vedoucí středisek za odesílání elektronických bilancí, což jí umožňuje rychleji kontrolovat hospodárnost vynaložených prostředků jednotlivými středisky, operativněji řešit vzniklé nedostatky. Obžalovaný M. V. ve svém okénku výkonného ředitele popisuje stručně ke každému středisku jednu aktualitu, na které se v každém středisku pracuje. Obžalovaný M. Č. uvádí, jaké úkoly plnilo provozní oddělení za dané období, a to v rámci sloupku označeného jako slovo provozního ředitele. Mimo jiné se opakuje informace o tom, že všichni zaměstnanci provozního oddělení se věnovali kontrole žádostí o dotace (viz vydání podzim 2011), zaškolovali manažery středisek (viz vydání jaro 2011). V příspěvcích manažerů jednotlivých středisek se naopak objevuje informace o tom, že je zapotřebí snižovat provozní náklady středisek. Z toho důvodu se jednotlivá střediska stěhují do menších prostor, hledá se levnější zázemí, hovoří se o uzavírání obchodů (společnost Sxxx xxxg, s.r.o. v Plzni viz vydání léto 2011, problémy šicí dílny v Liberci viz vydání podzim 2011). Hovoří se rovněž o nerentabilnosti fungování společností. Z jednotlivých vydání časopisu je dále patrné, k jakým změnám na pozicích

manažerů průběžně dochází, jakým způsobem byly nové osoby na pozice manažerů vybírány. Pravidelně se v jednotlivých příspěvcích uvádí, že jsou podávány žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených, i že jsou tyto osoba nabírány. V neposlední řadě se v jednotlivých vydáních časopisu objevují informace o vedení trestních řízení ve věci některých středisek a o vývoji jednotlivých trestních věcí tak, jak jsou průběžně šetřeny orgány činnými v trestním řízení. Průběžně od podzimu 2010 až do podzimu 2011 je v jednotlivých vydáních časopisu uváděno, že jsou řešeny neustálé kontroly ze strany Policie ČR, úřadu práce a inspektorátu práce, včetně toho, že obžalovaný M. V. pravidelně ve svém sloupku sděluje, že řeší nepříjemné útoky ze strany Policie ČR a úřadů státní správy. Dále v časopise z podzimu 2011 uvádí obžalovaný M. V., že se konal teambuilding s manažery chráněných dílen, kde vysvětlili změny od nového roku, hlavně systému zaměstnávání domácích pracovníků.

215. V kanceláři obžalovaného M. V. byl dále zajištěn Č. pořadač s nápisem Interní sdělení PŘ (sv. 37), který obsahuje interní sdělení provozního ředitele, obžalovaného M. Č., jež jsou určena všem manažerům středisek a povětšinou dávána na vědomí obžalovanému M. V. a jeho bratrovi V. V.. Z interního sdělení ze dne 12. 2. 2009 se podává, že obžalovaný M. Č. nařídil, že ode dne 1. 3. 2009 bude odstupňováno placení nadaci Truck Help všemi zaměstnanci dle jejich čistého výdělku, pokud čistá mzda zaměstnance činila mezi 6 000 Kč až 10 000 Kč, příspěvek činil 50 Kč. V případě čisté mzdy zaměstnance mezi 10 000 Kč až 15 000 Kč příspěvek činil 100 Kč, pokud činila čistá mzda 15 000 Kč až 20 000 Kč, potom výše příspěvku byla stanovena na částku 150 Kč a pokud čistá mzda zaměstnance byla vyšší než 20 000 Kč, pak činil příspěvek 200 Kč. Interním sdělením ze dne 16. 4. 2009 bylo nastaveno povinné přebírání pošty všemi manažery středisek na adrese sídla společnosti VXXX-XXXT, a.s. v xxx ulici, a to pod sankcí 500 Kč. Z interního sdělení ze dne 23. 1. 2009 vyplývá soupis středisek spadajících do holdingu VXXX-XXXT, a.s., následně označovaný jako Vxxx xxxg, a.s. a osob, které tato střediska vedou. A dále zde bylo zajištěno rovněž interní sdělení ze dne 2. 9. 2010 (viz č.l. 8.353, sv. 34) týkající se kontroly dokumentů a skartace, jehož obsah je blíže popsán pod bodem 213. odůvodnění tohoto rozsudku.

216. V dalších kancelářích budovy na adrese xxx, xxx, kde byla rovněž provedena prohlídka jiných prostor, byly zajištěny výtisky časopisu Kronika z různých období, tabulky s označením „stav ID“ k různým měsíčním obdobím roku 2012, tabulka názvu obchodní společností, jejich manažerů s veškerými kontakty a v neposlední řadě byly zajištěny rovněž plné moci od různých společností spadajících do koncernu Vxxx xxxg, a.s., označené v deskách „plné moci M. Č.“, ze kterých vyplývá, že se jedná o plné moci pro obžalovaného M. Č. v podobě generálního zmocnění jednat za uvedené společnosti v období let 2010, 2011, 2012. Některé z těchto plných mocí jsou uzavřené na dobu neurčitou, některé mají omezenou platnost. Takto je zmocněn obžalovaný M. Č. k jednání za společnost AXXXS, a.s., Wxxx xxxp, s.r.o., Bxxx xxxl, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., Bxxx xxx xxxe, s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Lxxx xxxy, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o., Axxx xxxn, s.r.o., Axxxa s.r.o. (viz č.l. 8.371 – 8.411, sv. 34). Rovněž byla zajištěna e-mailová korespondence na CD.

217. V rámci prohlídky jiných prostor, a to kanceláří na adrese xxx, xxx byly dále v místnosti č. xxx, což byla speciálně zabezpečená místnost s několika trezory, uloženy mj. pořadač s nápisem „důležité“. Jedná se o sv. 38 spisového materiálu, označený jako „Důležité“, který obsahuje dohody o narovnání uzavřené podle § 585 zákona č. 40/1964 Sb. mezi společností 6xxx xxxa, s.r.o. na straně zaměstnavatele a osobou na straně zaměstnance, která ve většině případů není na předmětných dohodách uvedena. V dohodách se uvádí, že smluvní strany uzavřely pracovní smlouvy, na základě kterých vykonával zaměstnanec pro zaměstnavatele práci s tím, že smluvní strany shodně prohlašují, že z pracovního poměru nevyplývají pro zaměstnance ani pro zaměstnavatele žádné nedořešené závazky či povinnosti, současně prohlašují, že jejich vzájemné vztahy jsou k dnešnímu dni zcela narovnány. Uvedené dohody mají formulářových charakter, kde není uvedeno jméno zaměstnance, není uvedeno, kdy by měla být dohoda sepsána, ale všechny tyto dohody jsou podepsány za zaměstnavatele společnost 6xxx xxxa, s.r.o. nečitelným podpisem a jsou podepsány

rovněž různými osobami na místě zaměstnance. U některých dohod jsou v horním rohu uvedena tužkou jména, přičemž některé dohody jsou podepsány v několika vyhotoveních. V některých z dohod se dále uvádí, že zaměstnanec prohlašuje, že údaje obsažené v policejním úředním záznamu č. j. ……... ze dne ……..., jsou mylné a neodpovídají skutečnosti. Zaměstnanec byl/je po celou dobu svého pracovního poměru zcela spokojen, jak s vykonávanou prací, tak s osobou zaměstnavatele, přičemž nemá námitek ani proti způsobu a výši vyplácené mzdy. V uvedeném pořadači je celkem založeno 298 listů uvedených dohod. V předmětné zabezpečené místnosti byl dále zajištěn pořadač s označením „výstupní list". Jedná se o pořadač, ve kterém je obsažen soupis zaměstnanců společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., středisko č. 17, a to konkrétně rozvázání pracovního poměru a výstupní listy. Ke každé jednotlivé osobě je vedena dohoda o rozvázání pracovního poměru, která je spojena s výstupním listem, přičemž každý zaměstnanec, se kterým byla dohoda uzavřena, prohlašuje, že do budoucna již nebude mít další požadavky ani vznášet jiné nároky vůči zaměstnavateli. Veškeré uvedené dokumenty jsou datovány koncem pracovního poměru ke dni 30. 6. 2012 a všechny jsou podepsány dne 25. 6. 2012 či dne 26. 6. 2012. Dále byl v zabezpečené místnosti č. xxx zajištěn pořadač s dohodami o narovnání, uzavřenými mezi společností Axxx xxxn s.r.o. a jednotlivými zaměstnanci. Také v těchto dohodách je výslovně uvedeno, že smluvní strany shodně prohlašují, že z pracovního poměru uvedeného pod bodem 1) dohody nevyplývají pro zaměstnance ani pro zaměstnavatele žádné nedořešené závazky či povinnosti, jejich vzájemné vztahy jsou zcela narovnány. Uvedené dohody jsou vyplněny, jak z hlediska jména zaměstnance, tak z hlediska data uzavření pracovní smlouvy a jsou podepsány, jak na straně zaměstnance, tak zaměstnavatele včetně data a místa uzavření takovýchto dohod. Součástí uvedených dohod jsou následně příjmové pokladní doklady vedené na konkrétní osobu zaměstnance, ve kterých jsou uváděny různé částky a jako účel platby je uvedena platba za poskytnutí služeb. Uvedené příjmové pokladní doklady nejsou podepsány osobami zaměstnanců, pouze v ojedinělých případech jsou podepsány na straně pokladníka. Současně jsou v případě některých dohod založeny rovněž výkazy realizované činnosti u konkrétních zaměstnanců, které jsou vyplněny pouze jménem příjemce, jeho adresou a dále na místě podpisu příjemce. Nejsou vyplněny ani z hlediska popisu činnosti, ani z hlediska hodin, kilometrů či celkových částek. V případě některých dohod o narovnání je uvedena částka, která byla vyplacena, a to například 10 000 Kč v případě zaměstnance J. M. (viz č.l. 9.469, sv. 40), kdy je současně připojen příjmový doklad, který je podepsán, jak na straně vydávající osoby, tak na straně osoby, která částku přijala, s tím, že z dohody o narovnání je patrné, že se jedná již o bývalou zaměstnankyni.

218. V rámci prohlídky jiných prostor v sídle na adrese xxx, xxx bylo zajištěno velké množství výkazů realizované činnosti. Zajištěné **výkazy realizované činnosti** jsou součástí sv. 1 – sv. 22, přílohy č. 2 spisového materiálu, přičemž ve sv. 28 originálu spisového materiálu je založen jmenný seznam výkazů realizované činnosti, který je jednak vytištěn a jednak uložen na CD záznamu (viz č.l. 7.299, sv. 28). Z uvedeného jmenného seznamu je patrné, na jaká jména zaměstnanců byly výkazy realizovaných činností vedeny a současně nalezeny v sídle společnosti Vxxx xxxg, a.s., za jaké měsíce byly evidovány, v jakém středisku byla daná osoba vykazována, zda je výpis realizované činnosti vyplněn či nikoliv a rovněž zda je výkaz realizované činnosti podepsán. Z jednotlivých výkazů realizované činnosti je patrné, že v sídle společnosti na xxx ulici byly zajištěny výkazy realizované činnosti zaměstnanců ze všech středisek spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s., kdy v drtivé většině případů jsou výkazy realizovaných činností nevyplněny, avšak podepsány osobami zdravotně postiženými, a to opakovaně, když k většině osob zdravotně postižených byly výkazy realizovaných činností vedeny v několika vyhotoveních. Z uvedených výkazů je patrné, že některé z výkazů jsou nepodepsané, ale to pouze v minimálním počtu případů. Uvedený formulář výkaz realizované činnosti přitom obsahoval kolonky „poskytovatel, příjemce, popis činnosti, hodiny i kilometry, koruny, počty a výpočet celkem". Současně také uvedené kolonky vázané k popisu činnosti byly na každém listu výkazu realizované činnosti uvedeny vždy 3x, kdy každý popis činnosti měl být podepsán příjemcem z řad osob zdravotně postižených, následně byl výkaz realizované činnosti jako celek podepisován ještě na samém konci formuláře rovněž

zaměstnancem. Z množství zajištěných výkazu realizované činnosti je přitom patrné, že výkaz realizované činnosti byl formulář určený pro všechna střediska spadající do holdingu Vxxx xxxg a.s., byl používán ve všech střediscích a byl také ve vztahu ke všem společnostem nalezen v sídle holdingu Vxxx xxxg, a.s. v Xxx ulici.

219. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 20. 8. 2012** vyplývá, že byla provedena rovněž prohlídka prostor užívaných **obchodní společností Bxxx xxxs, s.r.o.** na adrese xxx xxx, kdy i v rámci této byly zajištěny listiny a elektronika. Z fotodokumentace P. v rámci uvedené prohlídky jiných prostor je patrné, že společnost Bxxx xxxs, s.r.o. užívala několik kancelářských prostor, rozhodně nebyl užíván prostor, který by bylo možné označit za dílnu. V prostorách byla rovněž místnost užívána jako serverovna a budova hlavního skladu, kdy v tomto byly ukládány různé věci, tyto prostory nejsou zařízeny tak, aby je bylo možné využívat jako chráněnou dílnu. Také v případě této prohlídky byly zajištěny materiály, které se týkají zaměstnávání osob zdravotně postižených, včetně zápisů z porad, telefonního seznamu organizace VXXX-XXXT a dalších organizací spadajících do holdingu. V zajištěném telefonním seznamu byly uvedeny veškeré kontakty na zaměstnance, jejich pracovní pozice, telefonní čísla pevných linek i mobilních telefonů, jakož i e-mailové adresy, a to jak ve vztahu k samotnému vedení společnosti, tak také ve vztahu k jednotlivým společnostem, které v předmětné době byly do holdingu podřazeny. Dále byly zajištěny dohody o narovnání, vnitropodnikové pokladní doklady, vč. sešitu obsahujícího informace k jednotlivým měsícům s daty, jmény osob a označení konkrétní služby, která byla poskytnuta. Je zřejmé, že maximální počet poskytnutých služeb v konkrétním měsíci bylo poskytnutí služeb 10 osobám, a to v podobě posezení, komunikace, nákupu, odvozu k lékaři, oběd.

220. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 20. 8. 2012** realizovaného v sídle **obchodní společnosti Pxxx xxxl s.r.o.**, na adrese xxx xxx, xxx, z P. fotodokumentace, protokolu o soupisu věcí ze dne 11. 3. 2013 a fotodokumentace k tomuto soupisu náležejícímu (viz sv. 30), vyplývá, že byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemkům ve vztahu ke společnosti Pxxx xxxl s.r.o., v rámci této bylo zajištěno větší množství listinných materiálů a elektronika. Součástí fotodokumentace jsou fotografie kompletační dílny (viz č.l. 7.581 – 7.582, sv. 30), která se nacházela v prvním poschodí společnosti a čítala zhruba 6 pracovních míst, a šicí dílny v přízemí rovněž s cca 6 pracovními místy (viz č.l. 7.632 – 7.634, sv. 30). V den konání prohlídky jiných prostor a pozemků byly v horní kompletační dílně přítomny tři zaměstnankyně a v dolní šicí dílně dalších pět zaměstnankyň, po obou prostorách se pohyboval pan P.. Ostatní prostory uvedené společnosti jsou prostory kancelářské, kde byly zajištěny listinné materiály a elektronika.

221. Pokud se jedná o listinné materiály zajištěné v rámci prohlídky jiných prostor v sídle společnosti Pxxx xxxl s.r.o., byl zde zajištěn e-mail ze dne 13. 11. 2009 (viz č.l. 9.574, sv. 41) odeslaný obžalovanou Š. A. osobám J. K., P. P., A. G., R. H., L. S., A. F., s předmětem „nábor pracovníků z úřadu práce“. Obsahem uvedené e-mailové zprávy je text: „S okamžitou platností je nařízen příjem pracovníků ZTP, kteří přijdou od úřadu práce s doporučenkou a budou vyhovovat našim požadavkům, zaměstnat pouze na smlouvu s dohodou. Také doporučuji v případě, že se k pohovoru dostaví zájemce s doprovodem matka, otec, kamarád, kamarádka, podat variantu zaměstnání pouze s dohodou. Bude na koordinátorovi, aby ho během tří měsíců „zpracoval“, v pondělí pošlu novou verzi dohody, s pozdravem Š. A.“. Dále byl zajištěn ceník služeb pro rodinu a domácnost, ve kterém jsou uvedeny služby v oblasti pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, a to v ceně 240 Kč za hodinu, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, např. dovoz nebo donáška jídla, pomoc při přípravě jídla, příprava a podání jídla vždy po 235 Kč za hodinu, pomoc při zajišťování chodu domácnosti (běžný úklid, údržba domácnosti, údržba

domácích spotřebičů, pomoc při zajištění velkého úklidu, sezónního úklidu, úklidu po malování, velkého nákupu, týdenního nákupu, obstarání běžného nákupu, praní žehlení ložního prádla, popř. drobné opravy), to vždy po 235 Kč za hodinu, v případě praní a žehlení prádla za 120 Kč za kilogram. Dále služby v oblasti péče o psychickou stránku klienta (povídání o životě, četba knih, denního tisku, hraní společenských her, společné procházky po okolí, doprovod do divadla, doprovod k lékaři, na úřady, instituce poskytující veřejné služby) vždy po 235 Kč za hodinu. Pokud se jedná o ostatní příplatky je stanovena sazba za každý ujetý kilometr ve výši 15 Kč/km, příplatek za objednání služby v době kratší než 24 hodin je 600 Kč, 100 % příplatek za poskytnutí služby v době mimo smluvně sjednaný čas, tzn. v pracovních dnech mezi 15 hod. a 7 hod., o sobotách, nedělích, svátcích, poplatek za stornování objednané služby ve výši 600 Kč a asistence další osoby při sjednané službě 100 % příplatek. V ceníku je uvedena poznámka, že ceny jsou uvedeny, včetně DPH, účtuje se vždy každá započatá hodina a dále plus koordinátor 240 Kč za hodinu. Služby tak, jak jsou vypsány v uvedeném ceníku, částečně korespondují se službami, které byly nabízeny na základě smluv o provozování služeb pro rodinu a domácnost, i tak jak byly zmiňovány svědky z řad osob zdravotně postižených, které vesměs hovořily o službách v podobě nákupu či rozvozu lékaři.

222. V rámci prohlídky jiných prostor byl dále zajištěn e-mailový a telefonní seznam celé organizace, opětovně včetně všech středisek spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. (shodný jako byl zajištěn ve společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. – viz bod 219. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále byly zajištěny dopisy od osob zdravotně postižených v pracovních pozicích zaměstnanců, a to od Z. S. ze dne 17. 2. 2012, kde z dopisu sepsaného Z. S. se podává, že asistent mu vozil měsíčně 2 000 Kč. Předžalobní výzva k úhradě dlužné mzdy ze dne 13. 3. 2012 od J. H. uvádí, že jí bylo měsíčně sráženo ze mzdy 3 840 Kč, resp. 3 830 Kč, a v dopise od M. S. ze dne 8. 8. 2012 tato uvádí, že ve společnosti pracovala po dobu 19 měsíců, kdy jí byla vyplácena mzda ve výši 2 000 Kč měsíčně, byť v evidenčním listu za rok 2011 je uvedena částka zcela odlišná. Z uvedených dopisů vyplývá, že zaměstnanci si stěžovali na neoprávněné srážky ze mzdy, kdy ve svých dopisech uváděli, že jim srážky ze mzdy nebyly žádným způsobem vysvětleny, neměly být žádným způsobem uplatňovány, přičemž všichni tito zaměstnanci požadovali doplacení částí mezd, které jim nebyly neoprávněně vyplaceny.

223. Dále byl v rámci prohlídky jiných prostor zajištěn pořadač (viz sv. 42), ve kterém byly uloženy dohody o úhradě realizované činnosti ze mzdy, dohody o finanční pomoci nadaci, kdy tyto dohody jsou uzavírány mezi společností Pxxx xxxl s.r.o. a jednotlivými zaměstnanci. Jedná se o dohody, které jsou zcela shodného, formulářového charakteru, za zaměstnavatele jsou podepsány buď svědkyní P. K. nebo svědkem J. K. Pokud se jedná o dohody o finanční pomoci nadaci, z těchto se podává, že tyto dohody byly uzavřeny na výslovnou žádost zaměstnance, aby mohl finančně pravidelně přispívat nadaci Truck Help, neboť se plně ztotožňuje s cílem a posláním nadace, tedy pomáhat slabším. Pokud se jedná o dohody o úhradě realizované činnosti ze mzdy, tato je uzavřena s tím, že zaměstnanec pověřuje a zplnomocňuje svého zaměstnavatele k provádění pravidelných měsíčních úhrad realizované činnosti z jeho mzdy, a to na základě výkazu realizované činnosti, který schválil zaměstnanec svým podpisem. Zaměstnanec dle uvedené dohody souhlasí s tím, aby zaměstnavatel k uspokojení svého nároku prováděl pravidelné úhrady ze mzdy měsíčně, a to na základě smlouvy o poskytování služeb pro rodinu a domácnost. Uvedená dohoda byla dle smluvních stran uzavřena svobodně, vážně a srozumitelně, nikoliv v tísni a za nápadně nevýhodných podmínek. Dále byly zajištěny smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost, kdy tyto jsou uzavřeny mezi společností VXXX-XXXT, s.r.o. jako poskytovatelem a zaměstnanci jako příjemci, kdy v uvedených smlouvách je uveden soupis služeb, o které má příjemce právo požádat poskytovatele, jedná se o služby v oblasti pomoci při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru, pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, pomoc při zajištění chodu domácnosti včetně úklidu, nákupu, praní a žehlení a péče o psychickou stránku klientů v podobě povídání si o životě, četbě knih, hraní společenských her,

společných procházek do okolí, doprovod do divadla apod. Ve smlouvě jsou upraveny podmínky poskytnutí služby, kdy službu je třeba objednat předem nejméně 24 hodin s tím, že služby jsou poskytovány v pracovní dny od 7 hod. do 15 hod., přesný čas se dohaduje individuálně a případné změny jsou možné na základě vzájemné dohody. Pokud se jedná o odměnu za tyto služby, tato je uvedena v ceníku služeb, kdy poskytovatel je povinen vést výkazy realizované činnosti, a to s ohledem na sjednaný charakter odměny. Dle smlouvy příjemce výslovně souhlasí s tím, aby sjednaná odměna za činnost poskytovatele byla uhrazena ze mzdy příjemce a zaslána poskytovateli s tím, že příjemce může vyčerpat nabízené služby maximálně do výše své mzdy. Dále jsou upraveny podmínky výpovědi smlouvy s tím, že tato smlouva byla stranami přečtena a s jejím obsahem souhlasí. Tyto smlouvy byly zajištěny v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. ve vztahu k různým osobám zaměstnanců.

224. Rovněž byly zajištěny výkazy práce od osob M., N., R., P., K., M., M., kdy v sekci druh práce jsou uvedeny práce malování sádry, vyfukování vajec, příprava materiálu, nemoc, balení výrobků, etiketování balíčků, v části převzal dne uvedeno datum a podpis, v některých případech je rovněž uveden podpis koordinátora, v některých případech je uveden podpis, byť není vyplněn ani druh práce, ani datum předání práce či převzetí práce. Uvedené je vykazováno po dobu 2 – 3 měsíců. V rámci prohlídky jiných prostor ve středisku Přelouč byly zajištěny také zápisy z interních porad společnosti Pxxx xxxl s.r.o. a plány práce. Z uvedených plánů práce je patrné, že na dílně se šijí např. látkové tašky jako dárky pro domácí zaměstnance, dále jsou zde patrné úkoly, které plnil koordinátor P.. Jednalo se o úkoly spojené s domácími zaměstnanci, a to jednak rozvoz mezd, což koordinátorovi zabralo zhruba jeden týden, jednak návštěvy u domácích pracovníků po zbytek měsíce, dále však vykonával úkony při výpomoci a nákupech v rámci společnosti a v rámci různých jednáních, zajišťoval prodej na trzích, závoz zboží, apod. Každý plán práce obsahuje sdělení o rozvržení práce na chráněné dílně, včetně projektů šití, které se realizují, a jednání se značkou Bellinda a Evona.

225. V rámci prohlídky byly ve společnosti zajištěny rovněž zápisy z jednání a kontrol středisek, ve kterých jsou uváděny počty zdravotně postižených zaměstnanců v konkrétním čtvrtletí. Z uvedených zápisů o kontrolách vyplývá, že tyto byly uskutečňovány nejméně 2x do roka, prováděla je obžalovaná Š. A., která kontrolovala mimo jiné hotovostní pokladnu, bilance, pracoviště, počty osob zdravotně postižených a inzerci. Zajištěny byly i zápisy z porad vedených přímo v uvedené společnosti za účasti obžalovaného M. V., M. Č. a manželů K., zápisy z porad personalistů a zápisy z porad vedení. Ze zápisu z porady ze dne 21. 3. 2011 (viz č.l. 10.066, sv. 44), které se zúčastnil obžalovaný M. V. a svědek J. K., kdy uvedený zápis sepsal obžalovaný M. V., se uvádí následující poznámky: ke konci února je ve společnosti 165 osob zdravotně postižených, snížit cenu za elektrickou energii a teplo, kopie výpisů z účtu dávat do bilancí, domluvit oběd Evona a Bellinda, kontrola počítačů, odstranění citlivých dat a odměna 1 000 Kč za spokojenost z kontroly, šicí dílna Přelouč 7, ruční dílna Přelouč 10, ruční dílna Ředice 8. Mimo jiné byl zajištěn zápis z porady personalistů ze dne 18. 5. 2010 vedené v sídle holdingu, ve kterém se uvádí, že se této porady zúčastnili obžalovaní M. Č. a Š. A., personalisté, vč. svědkyně P. K.. Ze závěrů uvedené porady vyplývá, že byl personalistům objasněn dočasný statut pozastavení veřejných náborů s tím, že „noví zaměstnanci, domácí pracovníci ZTP budou přijímáni pouze na doporučení od známých. Smlouva o poskytování služeb je i nadále součástí pracovní smlouvy s tím, že je vyhotovena v jednom provedení, které zaměstnanec podepíše a následně je uloženo v externím šanonu, fyzicky domácí pracovník vlastní pouze pracovní smlouvu. Současně je v zápise uvedena instrukce ohledně dalšího postupu v případě, že domácí zaměstnanec má dvě exekuce a není možná dohoda s exekutorem na splátkách, po kterých by domácímu pracovníkovi zůstala alespoň poměrná část ze skutečné námi vyplácené mzdy. V takovém případě je nezbytně nutné s dotyčným zaměstnancem rozvázat pracovní poměr, stejně jako v případě obdržení rozhodnutí o insolvenci. Výpověď, ať z těchto dvou důvodů či jiných důvodů, se v žádném případě nebude realizovat telefonicky, ale osobní návštěvou personalisty.“ Tento zápis sepsala obžalovaná Š. A.. Dále byly

zajištěny zápisy z porad vedení, a to za období od května 2009 do května 2010. Z uvedených zápisů je patrné, že se probíralo fungování jednotlivých středisek celého holdingu, včetně úkolům pro jednotlivá střediska a konstatování ekonomické situace jednotlivých společností spadajících do holdingu. Zápisy pořizovala obžalovaná M. Š., schvaloval je obžalovaný M. V.. Téměř bezvýjimečně se jich vždy účastnili obžalovaní M. V., M. Č., pan V. V., obžalovaná M. Š., která pořizuje zápis z uvedených porad, dále se účastnili manažeři jednotlivých středisek, v některých případech i obžalovaná Š. A.. Manažeři jednotlivých středisek prezentují na poradách aktuální situaci v jejich středisku, včetně doplácení dluhů, bilančního stavu hospodaření každého střediska, získávání statusu chráněné dílny, dodávání osob zdravotně postižených do jiných středisek. Současně z každé porady vedení holdingu vzniká tabulka úkolů, kde jsou evidovány i úkoly pro provozní oddělení, jež jsou téměř vždy spojeny se zaměstnáváním osob zdravotně postižených, kontrolou odvodů za osoby zdravotně postižené, vytváření metodiky zaměstnávání osob zdravotně postižených, doplňování údajů do bilancí. Ze zápisu z porady vedení z března 2010 (viz č.l. 10.083, sv. 44) se podává, že společně s bilancemi mají být odevzdávány obžalované M. Š. také tabulky péče o ZTP.

226. Z **protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 20. 8. 2012** včetně P. fotodokumentace vyplývá, že byla provedena prohlídka jiných prostor v sídle **společnosti Pxxx xxxs, s.r.o.**, resp. v prostorách užívaných společností na adrese xxx, xxx xxx. Této prohlídky se zúčastnila R. K., která uvedla, že do 30. 6. 2012 byla manažerkou předmětné společnosti, od 1. 7. 2012 pracuje jako administrativní pracovnice a obchodní zástupce společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., se sídlem xxx, xxx s tím, že veškeré listinné materiály, které se týkají chodu společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. byly koncem června či začátkem července 2012 odvezeny z prostor společnosti v Českých Budějovicích do Prahy do sídla společnosti na Xxx ulici. Odvezl je tam koordinátor J. R. Z P. fotodokumentace je patrné, že společnost využívala prostory dvou kanceláří, které byly v době provádění domovní prohlídky v podstatě prázdné, zůstal zde pouze nepotřebný nábytek a listiny, např. dokument Vxxx xxxg náhradní plnění.

227. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků z 20. 8. 2012**, včetně P. fotodokumentace, vyplývá, že byla dále provedena prohlídka jiných prostor v prostorách užívaných obchodní **společností Sxxx xxxg, s.r.o.**, a to na adrese xxx, xxx. Uvedené prohlídky se zúčastnila jednak M. H. jako xxx společnosti, která uvedla, že do dne 30. 6. 2012 v prostorech sídlila společnost Sxxx xxxg, s.r.o., kde byla zaměstnána jako xxx. Ode dne 1. 7. 2012 prostory využívá společnost Wxxx xxxp, s.r.o., a to dvě kanceláře a dvě dílny. Paní H. dále uvedla, že pokud je jí známo, tak všichni zaměstnanci společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. přešli pod společnost Wxxx xxxp, s.r.o. Nadále je manažerem společnosti M. S.. Tento se dostavil k prováděné prohlídce později s tím, že sdělil, že počítače a další vybavení kanceláří zůstalo i po 1. 7. 2012 stejné. V rámci prohlídky jiných prostor byly v sídle společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., zajištěny listinné materiály uložené ve sv. 320 – sv. 323. Jedná se o pořadače s listinami, a to konkrétně smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost uzavřená mezi společností VXXX-XXXT, s.r.o. na straně jedné a zaměstnanci společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. na straně druhé, dále smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost uzavřená mezi společností Sxxx xxxg, s.r.o. a jejími zaměstnanci. Uvedené smluvní dokumenty vykazují data z roku 2010, příp. data neuvádějí. V některých případech jsou smlouvy podepsány manažerkou společnosti, svědkyní L. S., v některých případech jsou smlouvy podepisovány obžalovaným M. Č.. Pokud se jedná o smlouvu o provozování služeb pro rodinu a domácnost uzavíranou mezi společností Sxxx xxxg, s.r.o. a jednotlivými zaměstnanci, tato smlouva obsahuje ustanovení o tom, že příjemce má právo požádat poskytovatele o kterýkoliv úkon z činností při poskytování služeb pro rodinu a domácnost, a to podle živnostenského zákona. Jedná se o úkony pomoc při zvládání běžných úkonů, péče o vlastní osobu čítající pomoc při prostorové orientaci a samostatném pohybu ve vnitřním prostoru, pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík,

poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy v podobě dovozu jídla, pomoc při přípravě jídla a při podávání jídla, pomoc při zajištění chodu domácnosti čítá běžný úklid domácnosti, pomoc při zajišťování velkého úklidu domácnosti, obstarání nákupu, velkého nákupu, praní a žehlení ložního a osobního prádla a dále péče o psychickou stránku klientů v podobě povídání si o životě, četby knih a denního tisku, hraní společenských her, společné procházky, doprovod do divadla či kavárny a doprovod k lékaři. Uvedené služby mají být poskytovány na základě smlouvy a nutnosti objednat službu nejméně 24 hodin předem s tím, že služby jsou poskytovány v pracovních dnech od 7 do 15 hodin, přesný čas je domlouván individuálně mezi příjemcem a koordinátorem. Případné změny jsou možné pouze na základě vzájemné dohody. Výše úhrady za sjednané úkony se řídí paušální částkou, a to až 4 000 Kč, včetně zákonné sazby DPH, kdy příjemce souhlasí s úhradou paušální částky při výplatě ze mzdy příslušného měsíce. Příjemce současně prohlašuje, že byl seznámen se všemi pravidly, dále jsou upraveny podmínky výpovědi smlouvy s tím, že smlouva byla sepsána a podepsána poté, co se s ní strany seznámily a s jejím obsahem souhlasí. Dále byla sepisována smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost, a to mezi společností VXXX-XXXT, s.r.o. se sídlem xxx, xxx a konkrétními zaměstnanci společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., její znění je v podstatě totožné se zněním smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost, s výjimkou části upravující úhradu za sjednané úkony, kdy je ve smlouvě uvedeno, že poskytovatel a příjemce se dohodl na odměně poskytovatele dle ceníku služeb měsíčně, včetně zákonné sazby DPH. Tato částka má být vypočítávána dle výkazu realizovaných činností, kdy poskytovatel je povinen vést výkazy realizované činnosti, a to s ohledem na sjednaný charakter odměny, přičemž příjemce výslovně souhlasí s tím, aby sjednaná odměna za činnost poskytovatele byla uhrazena ze mzdy příjemce u jeho zaměstnavatele a zaslána poskytovateli. Příjemce je oprávněn vyčerpat nabízené služby maximálně do výše mzdy u zaměstnavatele, se kterým uzavřel dohodu o úhradě realizované činnosti ze mzdy a ceník je dostupný u koordinátora. Dále byly v rámci předmětné prohlídky jiných prostor zajištěny rovněž dohody k zajištění dalšího zaměstnávání uzavírané mezi společností Sxxx xxxg, s.r.o. a zaměstnanci společnosti, a to z roku 2010, kdy za společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. smlouvy podepisovala svědkyně L. S.. V uvedených smlouvách je uvedeno, že konkrétní zaměstnanec se stal pracovníkem zaměstnavatele na základě pracovní smlouvy uzavřené téhož dne jako je uzavřena tato dohoda o zajištění dalšího zaměstnávání. Zaměstnanec je osobou zdravotně postiženou, pročež zaměstnavatel ve snaze zajistit nadstandardní podmínky pro výkon práce osob se zdravotním postižením uzavírá se zaměstnancem dohodu o zajišťování nadstandardně zvýšených nákladů pro zaměstnance s tím, že zaměstnanec se na těchto nadstandardních zvýšených nákladech bude podílet úhradou stanoveného podílu nákladů. Nadstandardně zvýšené náklady poskytované zaměstnanci jsou spatřovány v souvislosti s výkonem práce, a to dovoz materiálu k domácí práci do místa bydliště, odvoz hotových polotovarů a výrobků do firmy, zajištění vybraného nářadí, jiných pomůcek k výkonu domácí práce, náklady na firmou vyčleněný tým lidí, který se stará o zajištění práce, dovoz materiálu, odvoz polotovarů a výrobků, administrativní úkony s tím spojené a jiné nutné činnosti určené k výkonu práce pro zaměstnance se zdravotním postižením, v případě nechodících zaměstnanců je firma na své náklady přiveze a odveze do sídla společnosti a dále v případě, že zaměstnanec neúmyslně poškodí nebo zničí polotovar či materiál svěřený k výrobě. V takovém případě firma tuto škodu uhradí za zaměstnance. S ohledem na uvedené se zaměstnavatel a zaměstnanec dohodli dle uvedené smlouvy na příspěvku zaměstnance na nadstandardní služby poskytované zaměstnavatelem, a to podle zařazení zaměstnance do skupiny 1 – 3. Skupina 1. čítá zaměstnance, kteří pravidelně dochází pracovat do sídla firmy a zaměstnance, kteří si pro práci pravidelně sami dojíždějí do sídla firmy a výsledky práce jsou kvalitní, výše příspěvku zaměstnance činí 1 836 Kč. Skupina 2. čítá zaměstnance, kterým je práce dovážena do místa bydliště a výsledky práce jsou kvalitní, v takovém případě příspěvek zaměstnance činí 2 836 Kč a skupina 3. čítá zaměstnance, kterým je práce dovážena do místa bydliště, ale výsledky jsou méně kvalitní nebo nekvalitní a v takovém případě činí výše příspěvku zaměstnance maximálně 4 781 Kč. Současně se uvádí, že výsledky práce jsou vyhodnocovány vedoucím každý měsíc a dle posouzení jsou zaměstnanci zařazeni do skupiny 1, 2 či 3. V případě,

že v daném měsíci není práce, budou zaměstnanci zařazeni do skupiny 3. Zároveň se v této dohodě uvádí, že dohoda má důvěrný charakter, nelze o ní informovat ostatní zaměstnance či třetí osoby a v případě, že tak zaměstnanec učiní, lze považovat jeho postup za hrubé porušení pracovní disciplíny. Současně zaměstnanec dle uvedené dohody souhlasí s tím, aby vyúčtovaný příspěvek za nadstandardně zvýšené náklady byl za ten, který měsíc zúčtován ve mzdě za tento příslušný měsíc a příspěvek sražen ze mzdy. Současně strany prohlašují, že si dohodu přečetli, rozumějí jejímu obsahu a na důkaz vážné a svobodné vůle ji podepisují, nikoliv v tísni či za nápadně nevýhodných podmínek. Rovněž byla zajištěna dohoda o zániku závazku z dohody o zajišťování nadstandardních sociálních služeb, dle které se společnost Sxxx xxxg, s.r.o. a konkrétní zaměstnanci dohodli na ukončení uvedených dohod.

228. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 20. 8. 2012** včetně fotodokumentace bylo zjištěno, že byla provedena prohlídka jiných prostor v prostorách užívaných obchodní **společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o. a Wxxx xxxp, s.r.o.** na adrese xxx, xxx, kdy se jedná o nebytové prostory v prvním patře budovy o výměře 73 m² a 99,8 m². Jedná se o kancelářské prostory a jejich příslušenství. Prohlídce byla přítomna A. G.. Z P. fotodokumentace je patrné, že v prostorách se nachází zhruba šest pracovních míst. V rámci uvedené prohlídky nebyly zajištěny žádné listinné či jiné materiály.

229. Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 20. 8. 2012** včetně P. fotodokumentace vyplývá, že byla rovněž provedena prohlídka jiných prostor užívaných obchodní **společností Txxx xxxe, s.r.o.**, na adrese xxx, xxx – xxx. Této prohlídky se zúčastnila H. V., která uvedla, že ve společnosti je zaměstnána od roku 2005, od února 2011 jako xxx, kdy zná obžalované M. Č. a M. V., se kterými spolupracuje. Pokud se jedná o ostatní uváděné společnosti, tyto zná jako obchodní partnery. Dále uvedla, že společnost sídlí v prostoru, který čítá dvě kanceláře, tři dílny a expediční sklad. Z protokolu o provedení prohlídky, jakož i z P. fotodokumentace je patrné, že v rámci prohlídky byly zajištěny mj. časopisy Vxxxe magazín v několika různých vydáních, seznamy zaměstnanců, diář za rok 2010, výkazy realizovaných činností bianco podepsané, schématický náčrt struktury společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., seznamy zaměstnanců společnosti, dokumenty v podobě rozvázání pracovního poměru a další pracovněprávní dokumentace. Pokud se jedná o telefonní seznam organizace VXXX-XXXT, s.r.o., tento je zcela shodný jako telefonní seznam zajištěný ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. a Bxxx xxxs, s.r.o. Uvedené listiny jsou uloženy ve sv. 324.

230. V rámci domovní prohlídky byly nalezeny seznamy za období června až prosince 2011, ze kterých vyplývají počty služeb poskytnutých osobám zdravotně postiženým. Z uvedeného je patrné, že byly poskytnuty služby v rozsahu 10x služba za měsíc, jen velmi výjimečně byla poskytnuta služba dvěma osobám během jednoho dne. V uvedených seznamech je uvedeno vždy jméno osoby, datum provedení služby a charakter poskytnuté služby, povětšinou se jedná o odvoz k lékaři, do lázní, na chalupu, péče o psychickou stránku bez bližší specifikace či převoz různých věcí. Z uvedeného seznamu je rovněž patrné, že služby jsou poskytovány stále stejným osobám z řad zaměstnanců, jména osob, kterým jsou služby poskytovány, se v průběhu období nemění. Zajištěn byl i diář, kde je mj. ručně vypsán výpočet „dotace 8 000 Kč/1 OZP, při 50 zaměstnancích 285 000 po odečtu zdravotní sociální, dále rozpis nákladů firmy, včetně leasingu, nájmu dílny, platu manažera, obchoďáka, účetní, sekretářky – 130 000 Kč = minimální suma na chod firmy, 285 000 – 130 000 = 155 000/50 počet zaměstnanců = 3 100 Kč (průměrná mzda)“. Z nákresu (viz č.l. 98.773, sv. 324) vyplývá, že tento obsahuje informace o společnosti VXXX-XXXT, a.s., která má představovat servisní organizaci, v rámci níž fungují koordinátoři poskytující služby zaměstnancům. Zaměstnanci mají uzavřenu dohodu o službách se společností VXXX-XXXT, a.s., dále uzavřenu dohodu o srážkách se svým zaměstnavatelem a zaměstnavatel má uzavřenu smlouvu o provizi se servisní organizací.

231. Dále byly v rámci domovní prohlídky zajištěny seznamy zaměstnanců ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o., a to za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2011. Jedná se o seznamy osob, kde kromě jména, příjmení, je uvedeno číslo a dále ručně psané poznámky. Současně jsou u některých jmen zelené tečky, které značí ukončení v období od roku 2012, a červené tečky, které značí ukončení v období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2011. Pokud se jedná o ručně psané poznámky, ty se týkají toho, zda osoba vypovídala či nikoliv, byla u soudu či nikoliv. Dále jsou zde uváděny poznámky „ne, není k nalezení, bezďák, ne špatná komunikace, chlastá, nepoužitelný, ne udavačka, má poradkyni PČR, ne IQ nízké, ne schizofrenie, případně tutovka, ne ústav, byla vyslechnuta negativně, ne přístroje LDN". Dále byly zajištěny seznamy zaměstnanců společnosti Txxx xxxe, s.r.o. jako sjetiny z počítačového programu ke dni 30. 5. 2012, které čítají informace ohledně rodných čísel, zahájení a ukončení zaměstnání, ohledně zařazení do příslušného invalidního důchodu, tarif. Zajištěny byly rovněž dohody o rozvázání pracovního poměru dle § 49 zákoníku práce. Tyto dohody čítají informaci, že společnost Txxx xxxe, s.r.o. a paní ……..…, na které je vždy uvedeno jméno konkrétní osoby ručně vypsané, „se dohodli na ukončení pracovního poměru dohodou, a to ke dni, kdy opět následuje vytečkovaná část", není uvedeno žádné datum, za zaměstnavatele není uvedeno žádné razítko či podpis. Tyto dohody jsou však podepsané příslušnými zaměstnanci, a to ve všech případech.

232. Dále byly provedeny i **domovní prohlídky u jednotlivých obžalovaných**, kdy byla mimo jiné provedena domovní prohlídka dne 21. 8. 2012 u obžalovaného M. V. na adrese xxx, xxx. Během domovní prohlídky byla přítomna T. B., která uvedla, že v pronajatém bytě 2+1 bydlí společně se svým přítelem, obžalovaným M. V., a jejich dcerou N. V. Rovněž byla realizována domovní prohlídka dne 20. 8. 2012 u obžalovaného M. Č. na adrese xxx xxx, xxx, kdy se jedná o byt spadající do majetku společnosti Vxxx xxxg, a.s., který má obžalovaný od společnosti pronajat. Dále byla provedena domovní prohlídkám dne 20. 8. 2012 na základě protokolu o provedení domovní prohlídky na adrese xxx, xxx, kdy se jedná o dům obývaný V. V. a jejím synem D. V., který je ve vlastnictví společnosti Vxxx xxxs, a.s., přičemž paní V. V. uvedla, že jsou s obžalovaným M. V. v rozvodovém řízení a obžalovaný na uvedené adrese nepobývá. Rovněž byla provedena domovní prohlídka v místě bydliště osoby V. V. na adrese xxx, xxx. I v tomto případě se jedná o byt ve vlastnictví společnosti Vxxx xxxs a.s., jeho uživatelem je V. V.. V rámci těchto domovních prohlídek nebyly zajištěny žádné materiály související s projednávanou trestní věcí.

233. Dále zmiňované listinné materiály byly zajištěny v rámci výše popsaných prohlídek jiných prostor, a to zajištěné elektroniky, která byla následně předložena znalci z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů, který byl zpracován Kriminalistickým ústavem Praha dne 21. 5. 2015. Obsah předložené elektroniky byl zajištěn na 37 ks DVD, 1 ks CD s tím, že orgány činné v trestním řízení procházely jednotlivé dokumenty a v případě, že se jednalo o zájmový dokument, byl takový dokument vytištěn do spisového materiálu. Ohledně postupu orgánů činných v trestním řízení při zjišťování obsahu jednotlivých dokumentů soud odkazuje na úřední záznam Policie ČR z 5. 11. 2018 (viz např. č.l. 10.418, sv. 48 p.v.).

234. K jednotlivým obchodním společnostem spadajícím do holdingu Vxxx xxxg, a.s. byly zajištěny mj. následující dokumenty. Dokument označený „**bilance střediska**". Jedná se o tabulku s předvyplněnými údaji, do kterých se zanášely číselné údaje (viz např. bilance střediska Pxxx xxxl s.r.o. za měsíc září 2009 na č. l. 10.441, sv. 48). Soud popisuje tento zájmový dokument v obecné rovině, nicméně ve spisovém materiálu jsou založeny zajištěné bilance ke všem obžalovaným právnickým osobám v žalovaném období, kdy soud se jejich obsahu podrobně věnuje v následujících částech tohoto odůvodnění. Z uvedeného dokumentu bilance vyplývá, že společnosti vykazovaly položky v podobě hotovost, telekomunikace, faktury, daně, sociální + zdravotní pojištění, vozidla, mzdy, ING + důchodové připojištění, silniční daň, dotace dle § 78,

provize, investor (počet ZTP x 500), dotace § 76. Z popisované bilance za září 2009 (viz č.l. 10.441, sv. 48) je patrné, že středisko vykazuje jako příjmy částku 1 043 Kč v hotovosti, faktury ve výši 251 644 Kč, dotace dle § 78 ve výši 369 007 Kč a dotace dle § 76 ve výši 51 000 Kč. Dále středisko vykazuje výdaje, a to v hotovosti ve výši 12 589 Kč, v telekomunikacích 2 194 Kč, na fakturách 271 724 Kč, na daních, sociálním a zdravotním pojištění 109 326 Kč, u vozidel 13 385 Kč, u mezd 163 229 Kč, silniční daň 600 Kč, provize 40 000 Kč a investor 26 000 Kč. S ohledem na uvedené činí dle uvedené tabulky příjmy společnosti 672 694 Kč, výdaje 639 047 Kč a celkem tak činí příjmy střediska za měsíc září 2009 částku ve výši 33 647 Kč. Dále se v tabulce uvádí počet ZTP x 4000, v daném případě 52x4000, což čítá částku ve výši 208 000 Kč. Tato částka je uvedena ve sloupci výdaje. Z uvedené tabulky je patrné, že v případě, že nejsou do příjmů společnosti započítávány dotace dle § 78, pak výdaje společnosti přesahují výrazným způsobem příjmy společnosti, a to zejména v položce díky položce mzdy – výdaje. Uvedené středisko je tak v malém plusovém výsledku v řádu několika jednotek desítek tisíc Kč, a to pouze díky vykazování dotací dle § 78 v kolonce příjmy. Obdobně je tomu i v případě ostatních zajištěných bilancí, které jsou popsány ve vztahu ke konkrétním společnostem níže v odůvodnění tohoto rozsudku. S ohledem na skutečnost, že dotace dle § 78 byly přiznávány vždy zpětně za jednotlivá čtvrtletí, je zřejmé, že dotace dle § 78 byly vykazovány jako příjmy střediska v době, kdy společnost nevěděla a ani vědět nemohla, zda bude příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených za daný měsíc, resp. čtvrtletí, úřadem práce společnosti vůbec přiznán. Z předmětné bilance je dále patrné, že byla vyplácena částka ve výši 500 Kč za každou osobu zdravotně postiženou osobě označené jako investor, dle uvedené bilance bylo v daném měsíci ve společnosti zaměstnáno 52 osob zdravotně postiženým, pročež byl vykázán výdaj pro investora ve výši 26 000 Kč.

235. Dále byly v zajištěné elektronice ve vztahu k jednotlivým společnostem spadajícím do holdingu nalezeny dokumenty „**hlášení střediska**“. Jedná se předtištěný dokument s hlavičkou vyplňovaný za konkrétní kalendářní měsíc pro konkrétní společnosti (viz např. hlášení střediska za kalendářní měsíc: září 2009 Pxxx xxxl s.r.o. na č.l. 10.442, sv. 48). Z uvedeného hlášení střediska je patrné, že v tomto dokumentu bylo vykazováno číslo střediska, počet zaměstnanců střediska i údaj o tom, kdo hlášení střediska vypracoval. Dále je v hlášení střediska uveden počet domácích zaměstnanců, osob uživatelů částečného a plného invalidního důchodu a počet osob fakticky zaměstnaných ve společnosti. Uvedená hlášení střediska vykazují popisy činností, které byly v uvedené společnosti v průběhu daného měsíce realizovány. Současně buď přímo v hlášení střediska či samostatné tabulce, která je k hlášení střediska přiložena, jsou uváděny údaje o poskytnuté nadstandardní péči osobám zdravotně postiženým, příp. další informace. V případě společnosti Pxxx xxxl s.r.o. za měsíc září 2009 je v přiložené tabulce k hlášení střediska (viz č.l. 10.444, sv. 48) vykázáno celkem 36 osob s datem 14. 9., dále v kolonce telefonicky/osobně je uvedeno osobně, v případě 27 osob je uvedeno v kolonce mzdy osobně, v kolonce nadstandardní péče je uvedena jediná nadstandardní služba v daném měsíci v podobě odvozu k lékaři poskytnutá jedné osobě, v kolonce práce je u všech osob jednotně popsáno rovnání papírů, v kolonce kusů 500. Uvedený počet jmen pak odpovídá počtu osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků uvedených v rámci hlášení střediska za měsíc září 2009 v předmětném společnosti.

236. Výše specifikované listiny v podobě bilancí a hlášení střediska, příp. další listiny nalezené k jednotlivým obžalovaným právnickým osobám a zajištěné v elektronických zařízeních ve vztahu k jednotlivým obžalovaným právnickým osobám jsou následující. V případě **společnosti Pxxx xxxl s.r.o.** jsou tyto listiny založeny ve sv. 48 spisového materiálu. Jedná se jednak o bilance střediska, hlášení střediska, tabulky péče o zaměstnance, soupisy mezd a různá emailová komunikace. Z bilancí střediska Pxxx xxxl s.r.o. za celé žalované období je zřejmé, že příjmy uvedeného střediska nepokryjí výdaje střediska na mzdách zaměstnanců, výdajích, fakturách, vozidlech, daních, provizi pro investora dle příslušné bilance. V bilancích jsou automaticky uváděny

na každý jednotlivý měsíc dotace dle § 78 jako příjem střediska, byť tyto jsou vypláceny zpětně, tzn. v měsíci, za který jsou dotace v bilancích vykazovány, nemůže manažer střediska disponovat informací o tom, zda příslušná dotace bude úřadem práce společnosti přiznána a vyplacena či nikoliv, tudíž zda je možné s takovou částkou jako s příjmem střediska v bilanci uvedené výši počítat. Z bilancí střediska Pxxx xxxl s.r.o. je zřejmé, že od března 2010 se ekonomická situace společnosti zhoršuje.

237. Z hlášení střediska společnosti Pxxx xxxl s.r.o. je patrné, že v hlášeních jsou popisovány činnosti, které jsou vykonávány fakticky pouze v šicí a kompletační dílně. Jedná se o práce, které byly dle svědků J. K. a P. K. zadávány rovněž k vyhotovování domácím pracovníkům, ve vztahu k domácím pracovníkům však v hlášení střediska takové činnosti uváděny nejsou. Pokud se jedná o tabulku péče o zaměstnance, tato je zasílána svědkyní P. K. jako příloha k emailům obžalované Š. A., kdy jako nadstandardní péče poskytovaná zaměstnancům je mj. uváděno „bonbony Halls, vitamíny Celaskon, indulona, čelenka flees, šála flees, textilní taška, apod.“ Jako práce je uváděno stříhání pásky či rovnání papírů, výroba výrobních etiket. V hlášení středisek se v následujících obdobích objevuje mimo jiné i informace o souhrnu nadstandardní péče, která byla poskytnuta, kdy se jedná o služby poskytnuté jednotlivým zaměstnancům maximálně v počtu do 10 služeb za jeden měsíc, výhradně je uváděna jako poskytnutá služba odvoz k lékaři či na nákup. Z hlášení středisek je dále patrné, že v případě šicí a kompletační dílny, tato v řadě případů vyráběla výrobky pro domácí zaměstnance, které svědek J. K. následně předával dalším manažerům středisek (viz např. č.l. 10.498, sv. 48, kde se výslovně uvádí, že bylo došito 1700 ks chňapek pro domácí zaměstnance, které daného dne předal manažerům s tím, že se budou šít podložky pod hrnce jako dárek pro domácí zaměstnance na měsíc červen). V uvedených hlášeních střediska Pxxx xxxl s.r.o. se v jednotlivých případech objevují menší zakázky pracovních oděvů pro různé společnosti, nicméně jedná se o minimální rozsah práce, což je ostatně patrné i na výši fakturace za uvedené zakázky uváděné v bilancích střediska jako příjem střediska. Pokud se jedná o příjem z prodeje výrobků v rámci trhů, z uvedených listin je zřejmé, že příjem z trhů se pohyboval cca kolem 2 000 Kč měsíčně. Dále v souvislosti se společností Pxxx xxxl s.r.o. byly zajištěny rovněž dokumenty označené jako výplaty, např. výplaty listopad 2010 domácí zaměstnanci (viz č.l. 10.571, sv. 48), kdy se jedná o tabulkový soupis osob s jejich zdravotním omezením, datem nástupu, kde je jako základní mzda uvedena částka 5 000 Kč či 6000 Kč s tím, že jako mzda v kolonce celkem je uvedena částka 2 000 Kč. Současně součet mezd vyplacených dle uvedené tabulky ve výši 2 000 Kč, odpovídá počtu osob zdravotně postižených 123, která je uváděna jako mzdy domácí pracovníci v tabulce mzdy střediska Pxxx xxxl s.r.o. (viz č.l. 10.569, sv. 48). Například ve vztahu k měsíci říjen 2010 (viz č.l. 10.557 a následující, sv. 48) je patrné, že v uvedeném měsíci byly dle mezd střediska vypočteny mzdy pro zaměstnance střediska z řad manažera, personalistky, koordinátora a zaměstnanců pracujících na šicí a kompletační dílně ve výši 132 631 Kč. Dále byly vypočteny mzdy domácích pracovníků ve výši 213 013 Kč, celkem tedy na mzdách mělo být vyplaceno 345 644 Kč, což je současně položka uvedená v bilanci střediska pod položkou mzdy výdaje. Z uvedeného je tak jednoznačně patrné, že domácím pracovníkům, kterých dle bilance bylo ve středisku v uvedené době zaměstnáno 125, byla vyplácena mzda ve výši 213 013 Kč, tzn. v průměru na jednu osobu zdravotně postiženou na pozici domácího pracovníka byla počítána mzda ve výši 1 704 Kč. V měsíci říjnu 2010 je rovněž založeno hlášení střediska (viz č.l. 10.559, sv. 48), ze kterého vyplývá, že na kompletačním dílně bylo zkompletováno 44 848 kusů spodního prádla. Uvedené je třeba dát do souvislosti s výpovědí svědkyně M. S., která byla po určitou dobu zaměstnána ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. jako osoba zdravotně postižená, která docházela do chráněné dílny. Tato v řízení před soudem odkázala na sešit, ve kterém si vedla evidenci počtu zpracovaných kusů za jednotlivé dny, které v dílně pracovala (viz č.l. 5 268 a následující, sv. 19). Z uvedeného sešitu bylo zjištěno, že svědkyně zkompletovala během jediného dne kolem 200 ks zboží, v některých případech se jednalo o 480 ks či 500 kusů zboží. Pokud se tedy jedná o kompletaci zboží v množství téměř 45 000 kusů spodního prádla, jak uvádí svědek J. K. v hlášení střediska, pak toto množství zboží byly zaměstnankyně na kompletačním dílně v počtu od 7 do 11 zaměstnanců schopny

zkompletovat za jeden měsíc s 20 pracovními dny. Uvedené pak odpovídá i fotodokumentaci dílny, která byla zajištěna v případě společnosti v rámci prohlídky jiných prostor, ze které je patrné, že v kompletační dílně se nacházelo kolem deseti pracovních míst. S ohledem na uvedené je tak zřejmé, že žádné kompletační práce nebyly zaváženy domácím pracovníkům, neboť tuto práci fakticky vykonávali zaměstnanci přímo na kompletační dílně, což odpovídá výpovědím samotných svědků z řad osob zdravotně postižených. Zároveň z uvedeného hlášení střediska je patrné, že na šicí dílně bylo v daném případě ušito 52 kusů pracovních oděvů pro firmu Cassi, dále pro obec Zdechovice se šily zateplené soupravy a trika v neurčeném množství a došívaly se dárky pro domácí zaměstnance. Pokud se jedná o nadstandardní péči, v daném měsíci bylo poskytnuto 6, resp. 7 služeb nadstandardní péče 6 zaměstnancům, jednalo se o odvoz k lékaři a odvoz brambor. Uvedené množství poskytnutých služeb koresponduje s tabulkou péče o domácí pracovníky za měsíc říjen 2010, která je založena na č.l. 10 560, sv. 48, ze které vyplývá, že uvedené služby nadstandardní péče v hlášení střediska jsou uvedeny u shodných osob i v tabulce péče o domácí pracovníky, a to za situace, kdy je ve společnosti vykazováno 125 zaměstnanců, z toho 116 domácích pracovníků. V hlášení střediska jsou uváděny rovněž informace o tom, že se manažer střediska setkával s obžalovanými M. V. a M. Č., příp. s těmito komunikoval po e-mailu. Průběžně jsou uváděny informace ohledně náboru domácích zaměstnanců. Také v případě výkazů za společnost Pxxx xxxl s.r.o. v období od května 2011 nejsou uváděny žádné informace ohledně nadstandardní péče v průběhu celého měsíce.

238. Dále byla zajištěna ve vztahu k této společnosti různá e-mailová komunikace mezi vedením společnosti Pxxx xxxl s.r.o. a obžalovanou Š. A., ať již ohledně zaměstnanců, kteří žádali vysvětlení rozdílů finančních částek uvedených na výplatních páskách a částek, které jim byly fakticky vypláceny, příp. e-mailová komunikace ohledně náboru nových osob zdravotně postižených během jednotlivých měsíců. V e-mailu ze dne 18. 1. 2010 (viz č.l. 10.758, sv. 48), který byl zaslán obžalovanou Š. A. osobám J. K., L. S., R. H., P. P., A. F., A. G., R. K. a K. S. se výslovně uvádí, že minimální nábor je 20 pracovníků za měsíc a středisko s tím, že se bude podporovat nábor v Kauflandu.

239. Od května roku 2011 jsou svědkyni P. K. zasílány rovněž informace ohledně mezd a práce, ohledně zaměstnanců společnosti Sxxx xxxn s.r.o. Z uvedených tabulek je zřejmé, že je vykazována základní mzda ve výši 5 000 či 6 000 Kč, avšak jako mzda jsou vypláceny částky výrazně nižší a vykazovány jsou částky ve výši 2 000 Kč. V některých případech je jako mzda uváděná částka nižší než 2 000 Kč. V uvedených tabulkách za společnost Sxxx xxxn, s.r.o. nejsou uváděny žádné informace ohledně nadstandardní péče, a to ani v kolonce lékař či odměny.

240. Ve vztahu ke **společnosti Sxxx xxxn, s.r.o.** jsou listinné materiály získané z elektroniky zajištěné v rámci prohlídek jiných prostor uloženy ve sv. 49 spisového materiálu. Z uvedených listin je patrné, že ke společnosti Sxxx xxxn, s.r.o. se podařilo zajistit jednak bilance střediska, jednak hlášení střediska za jednotlivé měsíce, dále mzdy střediska v souhrnné tabulce, dokument výplaty domácí zaměstnanci a v neposlední řadě tabulky s vyplněním nadstandardní péče, která byla osobám zdravotně postiženým poskytována. Z uvedeného vyplývá, že shodně jako v případě společnosti Pxxx xxxl s.r.o. byly zpracovávány bilance střediska za jednotlivé měsíce. Také v případě společnosti Sxxx xxxn, s.r.o. byly jako části příjmů za konkrétní kalendářní měsíce vykazovány dotace dle § 78, byly zde uváděny počty osob zdravotně postižených a částky určené pro investora. Ze zajištěných bilancí bylo dále zjištěno, že ekonomická situace střediska, pokud nejsou zohledňovány dotace, se pohybovala v mínusových položkách každý měsíc. Z tabulky mzdy střediska je patrné, že na mzdy domácích pracovníků byla počítána částka, která s ohledem na počty osob zdravotně postižených, které byly ve středisku v konkrétním měsíci zaměstnávány, odpovídá mzdě ve výši cca 2 000 Kč pro jednu osobu zdravotně postiženou na pozici domácího pracovníka. Pokud se jedná o soupis tabulek, ve kterém je vykazována nadstandardní péče, v tomto případě není uváděno, jaká konkrétní nadstandardní péče byla konkrétní osobě poskytnuta, ale pouze slovo

„ano“. U jednotlivých osob jsou uváděna různá data v průběhu měsíce. Dále je zde uváděna práce v podobě zápichů, papírových přání, malování vajec, pletení koberečků, apod., nejčastěji pouze v jednotkách kusů, maximálně do výše 50 kusů za měsíc.

241. Z hlášení střediska je následně patrné, že nábor domácích pracovníků byl prováděn pod vedením obžalované Š. A., obžalovaná M. Š. osobně pomáhala se zpracováním první bilance za měsíc leden 2011. I v následujících měsících se obžalovaná M. Š. podílela na zpracovávání bilancí a v kontaktu se střediskem byla rovněž obžalovaná Š. A., která kontrolovala pracovní smlouvy. Proběhla rovněž porada s obžalovaným M. V., kdy se výslovně v hlášení střediska uvádí „větší ostražitost při náboru DP“. Současně se v hlášeních mimo jiné uvádí, že pokud se jedná o chráněnou dílnu tak, že se do dílny plánuje umístit čtyři zaměstnance. Pokud se jedná o zajištěné dokumenty v podobě tabulek „výplaty domácí zaměstnanci Sxxx xxxn s.r.o.“, v této je jako základní mzda uváděna částka 5 000, příp. 6 000 Kč, dále je v části celkem uvedena částka 2 000 Kč s výjimkou dvou zaměstnanců, kterým je přiznána částka vyšší, a to s ohledem na vykázání odměn. V této části tabulky je rovněž uveden součet všech částek. Následně se v hlášení středisek objevují rovněž informace ohledně počtu poskytnutých nadstandardních služeb, kdy se jedná zhruba o deset služeb měsíčně při počtu zaměstnanců vykazovaných ve společnosti kolem 90 – 100 zaměstnanců. Současně je z hlášení středisek rovněž patrné, že byly prodávány výrobky střediska na trzích na náměstí, kdy se za měsíc prosinec 2011 podařilo utržit částku zhruba ve výši 13 000 Kč. V lednu roku 2012 pak proběhla kontrola žádostí dle § 78 v Praze za účasti svědka J. K. a obžalovaného M. Č.. Rovněž bylo ze zajištěného materiálu zjištěno, že ve společnosti Sxxx xxxn s.r.o. se svědkyně M. S. naposledy pohybovala v březnu 2011, následně již je veškerá dokumentace ze společnosti Sxxx xxxn s.r.o. zasílána svědkům J. K. a P. K.

242. Dále byly zajištěny listinné materiály ve vztahu ke **společnosti Bxxx xxxs s.r.o.**, které jsou založeny ve sv. 50 spisového materiálu. Z uvedených listin, které představují bilance střediska, hlášení střediska a tabulky nadstandardní péče je patrné, že v bilancích střediska nejsou vykazovány položky v podobě dotace dle § 78. V bilancích nejsou rovněž uváděny žádné informace ohledně osob ZTP ani ohledně investora. Současně je však zřejmé, že v tabulkách nadstandardní péče vedených ke stejným měsícům, za které jsou k dispozici bilance středisek, jsou vykazovány osoby, které jsou osobami zdravotně postiženými a je jim vykazována nadstandardní péče. Nadstandardní péče u těchto osob ve většině případů spočívá v předávání konkrétní věci, např. sáčku na houby, pouzdra na mobil, excentrického jehelníčku, utěrky, podložky pod hrnec, čelenky, záložky do knihy, apod. V ojedinělých případech jsou uváděny i další služby nadstandardní péče v podobě odvozu k lékaři, do nemocnice či vzdělávací akci, a to v počtu jednotek služeb, byť ve společnosti je tou dobou zaměstnáno desítek osob zdravotně postižených. Pokud se jedná o zajištěná hlášení střediska, tato nevykazují počty osob zdravotně postižených, přičemž informace uváděné v hlášení střediska jsou strohé. Soud k listinám zajištěným ve vztahu ke společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. uvádí, že zpočátku bilance uvedeného střediska vykazují zcela odlišnou strukturu než bilance v ostatních střediscích. V hlášeních této společnosti jsou vedeny pouze výdaje a příjmy dle fakturace, přičemž dle těchto údajů uvedených v bilancích středisko vykazuje příjem většinou ve výši jednotek 100 000 Kč. Současně však byly v souvislosti s tímto střediskem zajištěny rovněž tabulky „stav ID“, kdy je z těchto patrné, že i společnost Bxxx xxxs, s.r.o. v uvedených obdobích zaměstnávala osoby zdravotně postižené, na které byly čerpány dotace, a to v řádu desítek osob zdravotně postižených. Z jakého důvodu nejsou tyto osoby vykazovány v rámci bilancí středisek, není z předložených listin patrné.

243. Listiny zajištěné ve **společnosti Bxxx xxxl, s.r.o.** (nyní Kxxx xxxl s.r.o.) jsou založeny ve sv. 51 spisového materiálu. Také ve vztahu k této společnosti byly zajištěny bilance střediska, hlášení střediska a tabulky zaměstnanců s poskytováním nadstandardní péče. Pokud se jedná

o bilance střediska, v případě bilancí tohoto střediska nejsou vykazovány dotace dle § 78 v bilancích s výjimkou měsíců března, dubna 2012, kde jsou dotace uváděny v části příjmy, nicméně nejsou zde uvedeny informace ohledně počtu osob zdravotně postižených ani informace ve vztahu na investora. I přesto je ze zajištěných materiálů patrné, že byly ve společnosti zaměstnávány osoby zdravotně postižené, ve vztahu na které je vykazována nadstandardní péče, kdy se jedná o nadstandardní péči v podobě hrnečků s květinou, záložky, utěrky, šály, čelenky, sáčku na houby, slunečnicový, jahodový med či excentrického jehelníčku. Pouze ve výjimečných případech jsou uváděny nadstandardní služby v podobě doprovodu k lékaři, a to v jednotkách případů za měsíc za situace, kdy je vykazováno v žádostech o příspěvky průměrně 70 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených ve společnosti. Také v případě společnosti Bxxx xxxl, s.r.o. byly zajištěny tabulky v podobě stav ID a přehled investic, ve kterých je společnost vedena a vykazuje počty osob zdravotně postižených s přepočtem na příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených.

244. Ve vztahu ke **společnosti Sxxx xxxg, s.r.o.** jsou listiny zajištěné v elektronice v rámci prohlídky jiných prostor založeny ve sv. 52 spisového materiálu. Jedná se o dokumenty bilance střediska, hlášení střediska, tabulky nadstandardní péče a v několika případech rovněž soupisy výplat osobám zdravotně postižených za konkrétní měsíce. V případě společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. jsou dále zajištěny opakovaně e-maily zasílané obžalovaným Š. A. a M. Š., ze kterých je patrné, že manažerka střediska, svědkyně L. S., zasílala obžalovaným tabulky péče o zaměstnance, dále zasílala obžalovanému M. V. bilance a výstupy velké porady. Pokud se jedná o bilance střediska, v těchto jsou vykazovány jednak dotace dle § 78 jako příjmy střediska, jsou zde uváděny počty osob zdravotně postižených v části, která se týká investora jako výdaj, a jsou zde uváděny celkové počty osob zdravotně postižených ve společnosti vykazovaných. Pokud se jedná o zisky z prodejů na trzích a provozování stánku, kterým společnost disponovala, jednalo se o příjmy v řádu několika tisíc Kč, v celkové výši maximálně do 20 000 Kč. Z bilancí střediska Sxxx xxxg, s.r.o. je patrné, že příjmy střediska se pohybovaly v řádu několika málo desítek tisíc Kč měsíčně, příjmy nepřesahovaly za žádná období částku ve výši 100 000 Kč za měsíc, pokud nejsou započítávány dotace dle § 78. Výdaje střediska se však měsíčně pohybovaly v částce kolem 1 500 000 Kč. Rovněž je z bilancí patrné, že při počtu zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, které jsou vykazovány v rámci bilancí jako osoby zaměstnané v uvedeném středisku a při částce mzdy – výdaje vykazované v bilancích, je patrné, že osobám zdravotně postiženým nemohly být vypláceny mzdy vyšší než kolem 2 000 Kč, když v uvedené položce mzdy – výdaje byly vykazovány i mzdy zdravých zaměstnanců pracujících ve společnosti, jak vyplynulo z výpovědí řady svědků z řad manažerů a personalistů obžalovaných právnických osob.

245. Pokud se jedná o hlášení středisek, z těchto je zřejmé, že středisko intenzivně pracuje na náborech osob zdravotně postižených na pozice domácích pracovníků, rovněž dochází k jednáním s obžalovaným M. V. ohledně strategie fungování společnosti. Z bilancí střediska, hlášení střediska, jakož i z tabulek nadstandardní péče se podávají počty osob zdravotně postižených vedených ve společnosti v řádu několika stovek zaměstnanců, a to až do výše kolem 300 osob zdravotně postižených. I v obdobích, kdy je vykazováno takovéto množství osob zdravotně postižených, je maximálně poskytnuta nadstandardní péče v řádu do 30 služeb měsíčně, běžně jsou však služby poskytovány v počtu kolem 20 – 25 služeb měsíčně. Uvedené služby jsou dokládány samostatnými tabulkami, ze kterých je patrné, jakým osobám a jaký typ služeb byl v konkrétním měsíci poskytnut, kdy se v podstatě jedná výhradně o odvoz k lékaři, jen výjimečně je to služba v podobě pomoci s nákupem. I přesto, že je uvedena nadstandardní péče u osob poskytnuta jednou za daný měsíc, je v rámci části vyúčtování uvedené tabulky vykazována částka okolo 3 800 Kč za poskytnutou službu bez ohledu na charakter služby, vzdálenost místa poskytnutí či času stráveného při poskytnutí uvedené služby (viz např. č.l. 11.501, sv. 52). Dále byly rovněž zajištěny v případě některých měsíců tabulky, ve kterých je vykazována práce osob zdravotně postižených. U těchto je uváděno v drtivé většině zaměstnanců vystřihování šablon bez počtu kusů, pouze výjimečně se objevují počty kusů,

a to např. 22 ks, 29 ks, a to v případě, že se jedná o práci v podobě kraslic. V případě, že se jedná o výrobu přání, v takovém případě se počty výrobků pohybují v množství od 10 do 20 kusů přání. Současně je založen dokument „přehled výdajů za prosinec 2009“, který je zasílán obžalované M. Š. svědkyní L. S., kdy z tohoto přehledu je patrné, že nejsou vykazovány v systému výdajů žádné výdaje spojené s nákupem materiálu na výrobu jakýchkoliv výrobků domácími zaměstnanci. V tomto přehledu výdajů jsou uvedeny pouze výplaty domácích zaměstnanců, a to v celkové výši 87 500 Kč, kdy z bilance a hlášení střediska za měsíc prosinec 2009 je patrné, že společnost zaměstnávala v předmětné době 58 zaměstnanců na pozici domácích pracovníků, což znamená, že domácím pracovníkům byla vyplácena částka ve výši 1 500 Kč měsíčně. Současně z přehledu výdajů není patrné, že by byly vydány jakékoliv finanční prostředky na nákup materiálu, ze kterého by domácí pracovníci vyráběli, když za celý měsíc na kancelářských potřebách byla utracena celková částka cca 3 600 Kč. V zajištěných listinách jsou k dispozici rovněž tabulky jmen zaměstnanců, ve kterých jsou vykazovány jako základní mzdy částky od 6 000 Kč, v některých případech 8 000 Kč, byť jako mzda celkem je vykazována částka 1 000 Kč, v některých případech 2 000 Kč, maximálně částka 2 400 Kč, to v případě, že je částka 400 Kč vedena v sekci lékař. Celkový součet takto uvedené mzdy ve výši 1 000 Kč – 2 000 Kč čítá 166 060 Kč za všechny zaměstnance v období ledna 2010, což je rovněž jako mzda pro domácí pracovníky vykazováno v tabulkách mzdy Sxxx xxxg, s.r.o. za leden 2010 (viz č.l. 11.018 a následující, sv. 52). V některých měsících je v rámci tabulky nadstandardní péče vykazována jako nadstandardní péče dárek k Vánocům či krabička čaje. V průběhu roku 2012 jsou v rámci hlášení středisek uváděny rovněž informace o tom, že se převádí i zaměstnanci z různých společností holdingu do jiných společností holdingu.

246. Ve vztahu ke **společnosti Vxxx xxxc s.r.o.** (nyní Rxxx xxxc s.r.o.) byly zajištěny listinné materiály uložené ve sv. 53 spisového materiálu. I v případě této společnosti byly zajištěny bilance střediska, v některých případech hlášení střediska. Z uvedených dokumentů však vyplývá, že v bilancích střediska nejsou evidovány žádné dotace dle § 78, není zde ani vykazována část investor (počet ZTP x 500) a nejsou v uvedených dokumentech vůbec vykazovány osoby zdravotně postižené jako zaměstnanci společnosti.

247. Listinné materiály z elektroniky zajištěné v rámci prohlídek jiných prostor ve vztahu ke **společnosti Txxx xxxe, s.r.o.** jsou založeny ve sv. 54 spisového materiálu. Ve vztahu ke společnosti Txxx xxxe, s.r.o. byly zajištěny materiály v podobě bilance střediska, hlášení střediska, rozpočtu střediska, výpisů měsíčních služeb v jednotlivých letech, jakož i tabulek nadstandardních služeb za jednotlivá období, včetně soupisu práce, která byla zaměstnancům vykazována. Rovněž byla zajištěna e-mailová komunikace mezi vedením společnosti Txxx xxxe, s.r.o. a obžalovanými Š. A. a M. Š., ze které je patrné, že uvedené dokumenty byly oběma obžalovaným zasílány. Pokud se jedná o bilance středisek, je patrné, že v těchto byly vykazovány částky odpovídající dotacím dle § 78 v sekci příjmů za konkrétní měsíce předem, i v bilancích střediska Txxx xxxe, s.r.o. je vyplňována kolonka investor (počet ZTP x 500). Z uvedeného je patrné stejně jako z hlášení střediska, že ve středisku bylo zaměstnáno od cca 250 osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků po zhruba 350 osob zdravotně postižených na pozicích domácích pracovníků v žalovaném období. Z bilancí střediska Txxx xxxe, s.r.o. dále vyplývá, že i přes příjmy střediska, které se pohybují v řádech několika set tisíc Kč měsíčně, v některých případech okolo 300 000 Kč měsíčně, ojediněle i v částkách přes 1 000 000 Kč měsíčně, při zaznamenání výdajů střediska dle bilancí, je ekonomická situace střediska průběžně po celé žalované období v minusu, pokud nejsou započítány dotace dle § 78 do příjmů střediska. Současně je z položky uvedené v části mzdy – výdaje patrné, že při počtu osob zdravotně postižených zaměstnaných ve společnosti, tak jak jsou v jednotlivých bilancích vykazovány, nemohla být osobám zdravotně postiženým vyplácena mzda dle částek tvrzených v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, když částka uváděná v bilancích v sekci mzdy – výdaje zahrnuje mzdy všech zaměstnanců střediska, tzn. včetně zdravých

zaměstnanců – manažera, personalisty, koordinátora, jejichž mzdy se pohybovaly ve zcela odlišných částkách oproti zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených (viz tabulky mzdy střediska). Při přepočtu vykazovaných zaměstnanců na údaj uvedených v sekci mzdy – výdaje a po odečtení mezd zdravých zaměstnanců je zřejmé, že průměrná mzda pro jednoho zaměstnance z řad osob zdravotně postižených se nemohla pohybovat výše, než kolem částky 2 000 Kč. Z přehledů tabulek nadstandardní péče a práce, která byla vykazována u osob zaměstnaných ve společnosti, se objevují jako nadstandardní péče svíčka, výplata mzdy, taška, chňapka, šála, dárek – přání k narozeninám, apod. Jako práce domácích zaměstnanců je evidováno knoty, skleněné trubičky, kdy je uváděna metráž 100 m, v případě knotů 100 kusů, v případě vosku 5 kg. V některých případech je evidována práce pouze jako odvoz práce (viz např. č.l. 11.228, sv. 54), dále je vykazována práce Staropramen 400 kusů, svoz Staropramenu, výkupy kart. hřebenů 1000 kusů, daňové prohlášení, podpis smluv jako popis práce konkrétních zaměstnanců. V některých případech není uváděna práce žádná. Dále byly zajištěny tabulky v podobě měsíční služby, kde jsou vykazovány množství poskytnutých nadstandardních služeb za měsíc. Tyto počty se pohybují od 6 do 10 služeb, příp. 20 služeb do měsíce, ve zcela ojedinělých případech je vykázáno 26 služeb, a to i v obdobích, kdy společnost zaměstnávala kolem 300 osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků. Pokud se jedná o charakter služeb, v masivní většině se jedná o odvoz k lékaři či na nákup, v některých případech se objevuje popis služby péče o psychickou stránku klienta, zajištění nákupu či úklid domácnosti.

248. V hlášení středisek se objevují informace o tom, že probíhají platby (mzdy) na účet a na složenky, kdy dvě osoby si ponechaly, dále informace o nevyplacení dotací, o setkání s investorem panem M. v Kladrubech. V hlášení z ledna 2009 (viz č.l. 11.203, sv. 54) uváděna informace o tom, že zaměstnanci byli proškoleni obžalovanou Š. A.. V hlášení z března 2010 (viz č.l. 11.246, sv. 54) je informováno o kontrole ve středisku, kterou prováděl obžalovaný M. Č. a obžalovaná Š. A., kdy v uvedeném hlášení střediska manažer upozorňuje na skutečnost, že mzdy nejsou vypláceny v termínech a celé, pročež lze očekávat, že se bude společnost potýkat s negativním přístupem domácích pracovníků. V hlášení střediska z května 2010 (viz č.l. 11.255, sv. 54) upozorňuje manažer střediska na skutečnost, že jeho prioritou bylo vyřešení problémů s paní G. H., se kterou se domluvil na doplacení a ukončení pracovního poměru. V hlášení střediska z dubna 2012 (viz č.l. 11.498, sv. 54) se objevuje informace, že proběhly platby na účet a na složenky, kdy 2 (zaměstnanci) si nechali. Dále byl zajištěn email ze dne 3. 11. 2011 (viz č.l. 11.409, sv. 54) od obžalované M. Š., který je zasílán manažerům více středisek, kde tato urguje zaslání hlášení za srpen 2011, a to od manažerů L. K., R. Ř., H. V., A. G., R. K. a S. K..

249. V rámci přípravného řízení vydala svědkyně E. K. za společnost Txxx xxxe, s.r.o. orgánům činným v trestním řízení mimo jiné listiny založené ve sv. 69 a sv. 74 spisového materiálu. Jedná se o mzdové listy, výplatnice zaměstnanců v rámci společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Uvedené seznamy zaměstnanců čítají vždy ručně vyplněnou částku, kdy se jedná v drtivé většině případů o částku 2 000 Kč, výjimečně se objevuje částka 1 000 Kč a ve zcela ojedinělých případech se objevují částky převyšující 2 000 Kč, a to částka 3 000 Kč či 4 500 Kč. Objevují se i vyplněné částky, které jsou pouze v řádu desítek Kč či stovek Kč. Uvedeným částkám odpovídají také výčetky platidel za jednotlivé měsíce, které jsou uvedeny v celkové výši, kdy nejčastěji v těchto výčetkách platidel je uváděna počtem kusů bankovka 2 000 Kč. Dále byly vydány svědkyní E. K. rovněž mzdové listy zaměstnanců společnosti Txxx xxxe, s.r.o., a to za období července až prosince 2010, za období celého roku 2011 a od ledna do června 2012. Z uvedených mzdových listů je zřejmé, že jako čistá mzda byla v masivní většině případů osobám zdravotně postiženým evidována mzda ve výši 5 871 Kč či v obdobné výši, kdy v některých případech byla evidována srážka ve výši 20 Kč, ojediněle se objevují jako srážky ze mzdy vyšší částky, a to ve výši 3 870 Kč. Dále byly svědkyní E. K. rovněž vydány pokladní knihy za období let 2011 a 2012, včetně přehledu příjmů za společnost Txxx xxxe, s.r.o. Tyto pokladní knihy byly vedeny s vysokou pečlivostí, mj. je zde evidována položka výplaty místní a PIDI, kdy s ohledem na počty osob zdravotně postižených zaměstnaných

v předmětném období ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. a výše částek, které byly v pokladních knihách evidovány, je patrné, že osobám zdravotně postiženým nemohla být vyplácena částka vyšší než 2 000 Kč měsíčně. V neposlední řadě byly rovněž vydány seznamy zaměstnanců za společnost Txxx xxxe, s.r.o. (viz č.l. 15.537 – 15.592, sv. 74), ze kterých je zřejmé, jaké částky jednotlivé osoby zaměstnanců ve společnosti vracely zpět. Z uvedeného seznamu se výslovně podává, jakou částku měli zaměstnanci vrátit zpět do společnosti, jakou částku měli obdržet, příp. jsou uváděny různé poznámky. V některých případech jsou u jednotlivých jmen rovněž podpisy osob. Vracena byla vesměs částka ve výši 3 874 Kč, jako částka uváděná ve sloupci „dostat" se uvádí částka od 1 000 Kč do 3 500 Kč, kdy v některých případech je zřejmé, že je odečítána exekuce, která je ke konkrétnímu zaměstnanci vedena.

250. Shodně byly vydány listinné materiály svědkyní E. K., a to mzdové listy zaměstnanců **společnosti ZXXXA s.r.o.**, a to za období července až prosince 2010, období celého roku 2011 a období ledna až června 2012. V případě těchto zaměstnanců nejsou v rámci mzdových listů evidovány žádné srážky ze mzdy, až na výjimky je uváděna čistá mzda, která se pohybuje v částce okolo 5 800 Kč měsíčně. Současně svědkyně E. K. vydala dokument označený vklady do pokladny z banky, kdy se jedná o soupis částek, které byly v jednotlivých obdobích let 2009 – 2012 v konkrétní dny vloženy do pokladny společnosti a v jaké výši (viz č.l. 14.894, sv. 73). Dále je založen dokument rekapitulace mezd ZXXXA s.r.o. (viz č.l. 14.896 – 14 903, sv. 73). Tato rekapitulace mezd se týká části roku 2009 a dále let 2010, 2011 a 2012. Z uvedené rekapitulace mezd je patrný počet mezd vyplácený v daném měsíci, tzn. počet zaměstnanců, kdy např. v lednu 2012 bylo ve společnosti zaměstnáno 82 zaměstnanců, kteří podle uvedené rekapitulace měli dostat vyplacenu mzdu ve výši 475 157, což by čítalo částku kolem 5 700 Kč. Dle vkladů do pokladny společnosti ZXXXA s.r.o. určených na výplatu mezd v hotovosti však byla použita částka ve výši 181 300 Kč, což při 82 zaměstnancích čítá částku cca 2 200 Kč měsíčně na jednoho zaměstnance.

251. Listiny zajištěné ve vztahu ke **společnosti Bxxx xxxe, s.r.o.** (nyní Kxxxi s.r.o.) jsou založeny ve sv. 55 spisového materiálu. Ve vztahu ke společnosti Bxxx xxxe s.r.o. jsou k dispozici jednak bilance střediska, jednak hlášení střediska, přehled výdajů střediska, tabulky označené jako mzdy se soupisem osob a výší částky, jakož i datem, kdy byla částka vyplacena, dále tabulky poskytnuté nadstandardní péče. Z bilancí střediska vyplývá, že je vykazována položka dotace dle § 78 v části příjmy, v bilancích jsou dále uváděny počty osob zdravotně postižený zaměstnaných ve společnosti. Z údajů uvedených v jednotlivých bilancích je patrné, že zatímco příjmy společnosti se ve sledovaném období pohybují kolem 300 000 Kč až 350 000 Kč měsíčně, výdaje společnosti činí ve sledovaném období cca 800 000 Kč až 1 200 000 Kč, pročež středisko je v průběhu sledovaného období ve významných minusových číslech, a to pokud nejsou do těchto započítávány výše příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Současně je z bilancí patrné, že za situace, kdy částka uváděná v bilancích v sekci mzdy – výdaje zahrnuje mzdy všech zaměstnanců střediska, tzn. včetně zdravých zaměstnanců – manažera, personalisty, koordinátora, jejichž mzdy se pohybovaly ve zcela odlišných částkách oproti zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených, pak při přepočtu vykazovaných zaměstnanců na údaj uvedený v sekci mzdy – výdaje a po odečtení mezd zdravých zaměstnanců je zřejmé, že průměrná mzda pro jednoho zaměstnance z řad osob zdravotně postižených se nemohla pohybovat výše než kolem 2 000 Kč. Ve vztahu ke společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. byly dále zajištěny tabulky, ze kterých je patrné, jaká částka je jednotlivým zaměstnancům vyplácena včetně data výplaty. Jedná se o částky 1 500 Kč, v případě zaměstnance, který je v částečném invalidním důchodu, a částky ve výši 2 000 Kč v případě zaměstnance, který je v plném invalidním důchodu. Tomu také odpovídá celková částka vykazovaná v tabulce mzdy (viz např. č.l. 11.566, 11.577 či 11.598, sv. 55), kde je uvedena i kolonka „ještě vyplatit" a tato je u všech osob proškrtnuta. V této souvislosti byl rovněž zajištěn email ze dne 20. 8. 2009 zaslaný osobě V. V. (viz č.l. 11.575, sv. 55), kde se výslovně uvádí, že je ve společnosti zaměstnáno 48

zaměstnanců zdravotně postižených, přičemž jejich výplaty činí 81 000 Kč, tedy v přepočtu 1 600 Kč měsíčně.

252. Z hlášení středisek se podává, že manažer střediska se společně s obžalovanou Š. A. věnoval náboru osob zdravotně postižených, a to jednak ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. (viz hlášení z listopadu 2008 na č.l. 11.533, sv. 55), jednak ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. (viz hlášení z října 2009 na č.l. 11.587, sv. 55). Dále se v hlášení střediska uvádí, že obžalovaná Š. A. a obžalovaný M. Č. provedli kontrolu střediska (viz hlášení za květen 2010 na č.l. 11.651, sv. 55). Manažer střediska P. P. komunikoval e-mailovou formou s obžalovanou M. Š. ohledně opravy bilancí střediska o faktury a dotace M. (viz např. e-mail ze dne 9. 7. 2010 na č.l. 11.652, sv. 55). Rovněž byla zajištěna e-mailová komunikace s obžalovanou Š. A. ohledně tabulky invalidů včetně částek, které jsou vypláceny (viz č.l. 11.917, sv. 55). Z připojené tabulky je přitom patrné, že osobám zdravotně postiženým je vyplácena částka ve výši 2 000 Kč, příp. ve výši 1 500 Kč. Pokud se jedná o tabulky nadstandardní péče, z těchto vyplývá, že jako nadstandardní péče zaměstnancům jsou vykazovány, např. propiska, čelenka, chňapka, čokoláda, med. Pokud jsou vykazovány rovněž nadstandardní služby v podobě odvozu k lékaři a povídání o životě, jedná se o jednotky služeb v maximálním počtu do 10 služeb měsíčně, a to v obdobích, kdy je ve společnosti zaměstnáno více jak 100 osob zdravotně postižených. V uvedených tabulkách je vykazován také typ práce, kterou osoby vykonávají. Jedná se většinou o práci v podobě přání s uvedením 15 ks přání za uvedený měsíc, v období Velikonoc je to jen 5 ks přání za měsíc. Vykazována je jako práce označovaná jako vlastní tvorba. V souvislosti se společností Bxxx xxxe, s.r.o. bylo zajištěno rovněž interní sdělení manažera ze dne 29. 5. 2010 (viz č.l. 11.653, sv. 55), zaslané na vědomí obžalovaným M. Č.u a M. Š., které se týká poskytování nadstandardní péče s tím, že koordinátorka musí poskytnout nejméně 6 služeb v měsíci.

253. Listinné materiály zajištěné ve vztahu ke **společnosti Wxxx xxxp, s.r.o.** jsou založeny ve sv. 56 spisového materiálu. Ve vztahu ke společnosti byly zajištěny bilance střediska, hlášení střediska, tabulky vykazované nadstandardní péče, příp. práce, která byla vykazována u jednotlivých zaměstnanců. Z bilancí střediska vyplývá, že příjmy střediska se pohybují v částkách cca 70 000 Kč většinou v souvislosti s prodejem svíček, pokud nejsou započítávány příjmy z dotací dle § 78. Výdaje střediska se pohybují okolo 1 500 000 Kč, když i v případě bilancí této společnosti jsou uváděny položky provize M., která odpovídá počtu osob zdravotně postižených zaměstnaných ve středisku x 500 Kč. Dle založených listin je ve středisku zaměstnáváno kolem 350 – 450 osob zdravotně postižených. Také v případě střediska Wxxx xxxp, s.r.o. je zřejmé, že částka, která je uváděna v kolonce bilancí mzdy – výdaje při počtu zaměstnanců, kteří jsou vedeni ve společnosti jako zaměstnanci, odpovídá výplatě mzdy kolem 2 000 Kč pro osoby zdravotně postižené.

254. V hlášení střediska se mj. uvádí, že byl představen nový investor Ing. M. (viz hlášení ze srpna 2009 na č.l. 11.969, sv. 56), v hlášení z března 2010 (viz č.l. 11.994, sv. 56) je uváděno, že byly ukončeny všechny dohody o srážkách dle nařízení inspektorátu práce, kdy se uskutečnila porada koordinátorů s provozním ředitelem a koordinátoři byli seznámeni podrobně s naplňováním smluv o službách pro rodinu a domácnost. Založeny jsou rovněž tabulky se soupisy zaměstnanců, ve kterých je jako nadstandardní péče uváděna např. šála, záložky do knihy, tašky, pouzdro na mobil, vonný sáček, sáček na houby. Nad rámec uvedených výrobků jsou v některých případech uváděny i nadstandardní služby v podobě odvozu k lékaři, tyto jsou však vykazovány jen zcela výjimečně v maximálním počtu 12 – 20 služeb do měsíce, a to při počtu více jak 300 osob zdravotně postižených vykazovaných v uvedeném středisku v daném měsíci. Pokud se jedná o vykazování práce u osob zdravotně postižených, jsou uváděny práce v podobě vystřihovánek, pletení, vyhledávání, knotů, 10 ks ubrousků, apod.

255. Listiny založené ve vztahu ke **společnosti AXXXS, a.s.** (nyní Kxxx xxxr, a.s.) jsou založeny ve sv. 57 spisového materiálu. Ve vztahu k této společnosti byly zajištěny zejména bilance střediska, jen

výjimečně se podařilo zajistit hlášení střediska. Z uvedených bilancí je však patrné, že v těchto nebyly vykazovány žádné dotace na osoby zdravotně postižené. Větší část zajištěných bilancí však pochází z období let 2013 a 2014, tzn. mimo žalované období, a to dle dat, která jsou v bilancích uváděna.

256. Listiny zajištěné v elektronice v rámci prohlídek jiných prostor ve vztahu ke **společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o.** jsou založeny ve sv. 58 spisového materiálu. Také ve vztahu k této společnosti byly zajištěny bilance střediska, hlášení střediska, emailová komunikace mezi koordinátorem a manažerkou střediska, příp. dalšími zdravými zaměstnanci ve středisku, včetně e-mailové komunikace s obžalovanou Š. A., dále byly zajištěny tabulky mzdy provoz a tabulky s evidencí nadstandardní péče pro osoby zdravotně postižené a vykazováním práce k jednotlivým osobám zdravotně postiženým. Z uvedených bilancí je patrné, že příjmy společnosti se pohybují měsíčně kolem částky 200 000 Kč, pokud nejsou započítávány částky v podobě dotací § 78. Výdaje střediska se však měsíčně pohybují v částce kolem 1 000 000 Kč až 1 300 000 Kč. V položkách mzdy – výdaje jsou uváděny částky, které při započítání osob zdravotně postižených v daném středisku v daném měsíci a dále při započítání výše mezd zdravých zaměstnanců, které jsou v uvedeném středisku vykazovány, jak vyplývá ze samostatných dokumentů označených jako „mzdy Sněženka“, dokládají, že mzda osob zdravotně postižených se pohybovala ve výrazně nižší výši, než byla výše vykazována v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Toto je ostatně patrné také z dokumentů označených jako mzdy, provoz, případně mzdy a konkrétní období měsíce (viz č.l. 12.276, č.l. 12.280, sv. 58). V těchto listinách je u jednotlivých jmen zaměstnanců uvedena mzda ve výši 2 000 Kč či 1 500 Kč, přičemž v kolonce „k vyplacení“ je uvedena stejná částka ve výši 2 000 Kč či 1 500 Kč.

257. Dále jsou k dispozici i hlášení střediska, nikoliv však za každý měsíc. Z některých hlášení (viz např. listopad 2010 na č.l. 12.325, sv. 58) se podává, že neproběhlo žádné obvolávání domácích pracovníků, ve společnosti bylo v daném měsíci zaměstnáno 179 osob zdravotně postižených a byly poskytnuty tři nadstandardní služby. Naopak v průběhu měsíce října 2010 (viz č.l. 12.308, sv. 58) došlo k obvolávání domácích pracovníků ze společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. a Pxxx xxxl s.r.o., ze 182 osob zdravotně postižených byla poskytnuta nadstandardní služba 7x. Součástí zajištěných materiálů jsou rovněž tabulky nadstandardní péče. Dle těchto tabulek je jako nadstandardní péče vykazováno např. jehelníčky, kuchyňské náčiní, med, perníčky, čelenky, dovoz nové pracovní smlouvy k podpisu, apod. Pokud se jedná o práci, která je zadávána, uvádí se práce v podobě obrázků 40 ks, knoty 40 ks, databáze 30 ks, špejle 20 ks. Pokud se jedná o nadstandardní péči v podobě odvozu k lékaři či na nákup, příp. úklid, tak tato je poskytována v jednotkách případů i přesto, že je v uvedeném období ve společnosti zaměstnáno více než 150 osob zdravotně postižených. Nadstandardních služeb v tomto rozsahu je poskytnuto maximálně kolem 10 do měsíce.

258. Současně byl v souvislosti s uvedenou společností zajištěn rovněž email od obžalované Š. A. ze dne 31. 3. 2011, který je zasílán řadě manažerů různých středisek, kdy se obžalovaná dotazuje na to, jak je možné, že nemá v e-mailu péči za únor s tím, že pokud nebude mít tuto informaci ve své poště do následujícího dne, v tom případě je „odmění“. Tento email je následně přeposílán manažerkou střediska, svědkyní A. G., osobám L. N. a L. S. dne 31. 3. 2011 (viz č.l. 12.377, sv. 58), ve kterém manažerka střediska uvádí, že si všimla, že tabulka péče o klienty není hotová. Pokud nebude tabulka hotová, ona sama nebude žádné pokuty brát, předpokládá, že nějaké nadstandardní péče byly v březnu poskytnuty a ona je dopisovat nebude, toto jí nebaví. Bude postupovat tak, že bude strhávat dvojnásobné pokuty, protože musí práci odvádět za uvedené osoby, pročež žádá, aby jí tabulka s péčí o klienty byla zaslána do druhého dne v 9 hod.

259. Ve vztahu ke **společnosti Pxxx xxxs, s.r.o.** jsou listinné materiály zajištěné v elektronice v rámci prohlídek jiných prostor založeny ve sv. 59 spisového materiálu. Ve vztahu ke společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. jsou k dispozici bilance střediska, hlášení střediska a tabulky nadstandardní péče s vykazováním jednak nadstandardní péče a jednak práce, která je vykonávána. Z bilancí střediska je patrné, že příjmy střediska se pohybují v řádu jednotek tisíc korun, jen zhruba ve dvou případech za celé žalované období činí příjmy kolem 10 000 Kč, pokud nejsou do příjmů společnosti započítávány dotace dle § 78. Pokud se jedná o výdaje střediska, ty se pohybují v částkách od 800 000 Kč do 1 000 0000 Kč měsíčně, přičemž i v případě tohoto střediska jsou vykazovány v bilancích částky určené pro investora, a to počet ZTP x 500. Počet osob zdravotně postižených vykazovaných v bilancích se pohybuje zhruba mezi 100 – 150 zaměstnanci za měsíc. I v případě společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. jsou uváděny jako výdaje v řádku mzdy takové částky, ze kterých se podává, že měsíční mzda na jednoho zaměstnance se pohybovala kolem částky 2 000 Kč.

260. Z hlášení středisek vyplývá, že se zástupci střediska pravidelně účastní porad v Praze, jsou poskytovány nadstandardní služby zaměstnancům v řádu jednotek služeb měsíčně a pravidelně se provádějí hromadné nábory zaměstnanců, zaučuje se koordinátor. Z tabulek nadstandardní péči je patrné, že jako nadstandardní péče je vykazována zástěra, hrnek, obal na telefon, pytlík na houby, jehelníček. Pouze v jednotkách případů jsou rovněž uváděny služby v podobě pomoci v domácnosti, odvozu k lékaři, úklidu, venčení psa, povídání si, apod. Pokud se jedná o vykazovanou práci pro jednotlivé zaměstnance, nejčastěji se objevují práce uváděné jako knoty 20, přáníčka 50, šály 20, ubrousky 20, košíky, stromky 20.

261. V souvislosti se společností Pxxx xxxs, s.r.o. byla dále zajištěna e-mailová korespondence mezi obžalovaným M. Č. a manažerkou střediska R. K. ze dne 6. 12. 2011 (viz č.l. 12.658, sv. 59), kdy přílohou tohoto e-mailu je soubor označený jako dohoda o narovnání xxx, kde obžalovaný M. Č. výslovně žádá R. K., aby vyplnila dohodu, podepsala ji a poslala ji po R., aby ta ji ještě dnes předala, pokud již neodjela. Pokud odjela pak ji má R. K. zaslat poštou, podpis M.. Přílohou tohoto dokumentu je dohoda o narovnání, kde je jako zaměstnankyně uvedena I. K., přičemž je uvedeno, že na základě této dohody zaměstnavatel jakoukoliv část nevyplacené mzdy neuznává, trvá na tom, že zaměstnankyni byla mzda vyplacena vždy řádně a včas ve výši mzdového výměru, na rozdíl od zaměstnankyně, která se domnívá, že jí zaměstnavatel nevyplatil část mzdy v celkové výši, přičemž strany mezi sebou narovnávají vztahy tak, že zaměstnavatel zaplatí zaměstnankyni částku 10 000 Kč v hotovosti při podpisu smlouvy. Tímto dojde k narovnání veškerých sporných práv a závazků mezi smluvními stranami, přičemž smluvní strany se zavazují zachovávat mlčenlivost ohledně obsahu uvedené dohody, která má důvěrný charakter vůči třetím osobám, v opačném případě je zaměstnankyně povinna vrátit zaměstnavateli částku, která jí byla z titulu narovnání uhrazena. Dále je založen e-mail ze dne 24. 1. 2012 od R. K. zaslaný obžalovanému M. V. (viz č.l. 12.660 a násl., sv. 59), ve kterém se uvádí: „k dnešnímu dni je 61 podepsaných a 5 nepodepsaných dohod o narovnání typu A. Už začínají výslechy, nabízíme jim i odvozy na policii. O. je šikulka a musím pochválit i J., snaží se. Je to fakt kolikrát o hubu. Zítra jedou trasu s výplatami, tak budou další. Dělá do toho i služby, abychom je měli na své straně, zítra vyrážím i já. Posílám ti seznam, abys měl přehled, že se opravdu neflákáme.“ Uvedený e-mail čítá přílohu seznam zaměstnancům, kde jsou uvedeny kromě seznamů osob s informací o tom, zda podepsal, nepodepsal, vypovídal, či nikoliv, také č. j. trestního spisu, pod kterým jsou svědci vedeni.

262. Listinné materiály zajištěné ve vztahu ke **společnosti Lxxx xxxr, s.r.o.** jsou založeny ve sv. 60 spisového materiálu. Ve vztahu na tuto společnost byly zajištěny bilance střediska, v některých případech hlášení střediska a rovněž tabulky nadstandardní péče o jednotlivé zaměstnance. Z bilancí střediska je patrné, že zatímco příjmy střediska bez částky dotace dle § 78 se pohybují ve výši maximálně 20 000 Kč s výjimkou jediného měsíce za celé žalované období (duben 2012, kdy jsou uvedeny příjmy ve výši 73 000 Kč), výdaje střediska se pohybují v částce od 700 000 Kč do 900 000 Kč měsíčně. Také v bilancích tohoto střediska jsou uváděny jednak

položka dotace § 78 v části příjmy za uvedený měsíc a jsou vykazovány počty osob zdravotně postižených, včetně výpočtu pro investora, tzn. ZTP x 500 v části výdaje. Pokud se jedná o počty zdravotně postižených v uvedeném středisku, bylo zaměstnáno maximálně 200 osob zdravotně postižených během uvedených měsíců. Pokud je propočítána částka uváděná v sekci mzdy – výdaje na počty osob zdravotně postižených vykazovaných v konkrétních bilancí daného měsíce, pak je evidentní, že mzda, která byla zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených vyplácena, se pohybovala v řádu kolem 2 000 Kč měsíčně.

263. Z hlášení středisek vyplývá, že byly prováděny pohovory s osobami zdravotně postiženými na pozici domácích pracovníků, kdy s těmito pomáhala obžalovaná Š. A., rovněž se manažerka střediska K. S. zaučovala u personalistiky L. S. v Brně. Dále proběhly prohlídky prostor za účasti obžalovaných M. V. a M. Č. (viz hlášení za leden 2010 na č.l. 12.671, sv. 60). Později jsou v hlášeních uváděny také počty poskytnutých nadstandardních péčí, informace o průběžném převádění domácích pracovníků ze společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. pod společnost Lxxx xxxr, s.r.o., jakož i informace o zrušení účasti na jarmarku z důvodu mimořádné porady v Praze (viz hlášení z června 2011 na č.l. 12.682, sv. 60). Z hlášení z července 2011 (viz č.l. 12.689, sv. 60) je zřejmé, že manažerka střediska K. S. využívá společně se svými dětmi pomoci ze strany nadace Truck Help, když se v červenci 2011 účastnila týdenní dovolené s uvedenou nadací, za kterou děkuje obžalovanému M. V. a T. B. Rovněž v uvedeném měsíci proběhlo první setkání s obžalovaným M. Č. ohledně žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, který poskytoval ohledně uvedených žádostí konzultace. V hlášeních jsou uváděny informace o účasti na jarmarcích, přičemž příjmy z prodejů na těchto akcích se pohybují v řádu stovek Kč. Je zmiňována i spolupráce s obžalovanou M. Š., která osobně navštívila pobočku v Jihlavě z důvodu bilancí za listopad 2010 (viz hlášení z ledna 2011 na č.l. 12.708, sv. 60). Zmiňována jsou i úsporná opatření v podobě hledání nových prostor pro obchod. Opakovaně se objevují informace o návštěvě obžalované Š. A. ve středisku společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. Pokud se jedná o nadstandardní péči, ta je vykazována nejčastěji v podobě odvozu k lékařům či na masáže, mytí oken, pomoci při úklidu, tepování, přičemž se objevují počty nadstandardní péče okolo 20 služeb za měsíc, a to i přes počty zaměstnaných osob od 120 až do 190 osob zdravotně postižených. Pokud se jedná o vykazovanou práci, většinou se jedná o obrázky, knoty, v řádu 30, 40 kusů, dále stříhání, přání, motání kroužků, v řádu 40, ale také jen v rozsahu 16 kusů, stříhání básniček 4 archy, stříhání přání 16 kusů, kompletace přání 5 kusů apod.

264. Ve vztahu ke **společnosti Ixxx xxxl, s.r.o.** jsou listinné materiály zajištěné v rámci prohlídky jiných prostor uloženy ve sv. 61 spisového materiálu. Byly zajištěny bilance střediska, hlášení střediska, seznamy nadstandardní péče a práce vykazované ve vztahu k jednotlivým zaměstnancům. Z bilancí střediska je patrné, že také v případě této společnosti jsou uváděny dotace dle § 78 jako příjmy společnosti za daný měsíc, byť tyto jsou přiznávány až čtvrtletně zpětně. Faktické příjmy uvedené společnosti v měsíci se pohybují cca okolo 225 000 Kč, pokud do těchto příjmů nejsou započítávány částky z dotací dle § 78. Výdaje střediska za každý měsíc se pohybují v částce od 800 000 Kč do 1 200 000 Kč měsíčně. V bilancích jsou dále vykazovány počty osob zdravotně postižených, kdy tyto se ve středisku pohybují okolo 110 – 160 osob zdravotně postižených. Při uvedeném počtu osob zdravotně postižených a výši vykazovaných výdajů v podobě mezd zaměstnanců, vč. zaměstnanců zdravých, je zřejmé, že mzdy těchto zaměstnanců se nemohly pohybovat výše než okolo částky 2 000 Kč měsíčně.

265. V hlášení střediska jsou uváděny jednak počty osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků, jakož i počty osob zdravotně postižených pracujících na šicí dílně. Tyto počty se pohybují v řádu jednotek osob, od 13 do maximálně 20 zaměstnanců. Z hlášení středisek jsou patrné zejména snahy získat zakázky pro předmětnou dílnu a navázat spolupráci s různými společnostmi na realizaci těchto zakázek. Teprve v pozdějším období se v hlášení objevují také počty nadstandardních služeb, které jsou poskytnuty osobám zaměstnanců na pozici domácích

pracovníků, kdy se jedná o jednotky služeb, a to zhruba okolo 5 – 6 služeb měsíčně v podobě odvozu k lékaři či na nákup, dále o několik setkání v kanceláři či osobních návštěv. Pokud se jedná o předložené tabulky nadstandardní péče, z těchto je patrné, že jako nadstandardní péče je běžně vykazováno předávání různých předmětů, jako jsou čelenky, šály, textilní tašky, chňapky, šátky, vonné sáčky, utěrky či podložky. V jednotlivých případech se jako nadstandardní služba objevuje přání k narozeninám, osobní návštěva manažera střediska, osobní setkání v kanceláři společnosti, povídání o životě či předání dárků. I v těchto případech jsou služby vykazovány v jednotkách případů, nikoliv v počtu všech osob zdravotně postižených zaměstnaných v daném období ve společnosti. Pokud se jedná o práci, která je vykazována u jednotlivých osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků, jedná se zejména o různé látkové motivy v počtu 50 – 80 ks, hvězdičky, ubrousky a rovněž pytlíky na bačkory v počtu 5 ks, náramky v počtu 3 ks, šňůrek v počtu 30 ks.

266. Ve vztahu ke **společnosti 6xxx xxxa, s.r.o.** byly listinné materiály zajištěné v elektronice k této společnosti uloženy ve sv. 62 spisového materiálu. Jedná se zejména o bilance střediska, výjimečně jsou založena hlášení střediska či tabulky s vykázáním počtu nadstandardních služeb a práce, která byla zaměstnanci vykonávána. Pokud se jedná o bilance střediska, tak faktický příjem společnosti činí částky kolem 3 000 Kč měsíčně, pokud nejsou započítávány dotace dle § 78. Náklady střediska se pohybují od 300 000 Kč až do výše 600 000 Kč měsíčně. S ohledem na částky, které jsou uváděny jako výdaje v kolonce mzda – výdej při počtu osob zdravotně postižených, které jsou vykazovány v bilancích jako osoby zaměstnané, je zřejmé, že těmto osobám nemohla být vyplácena mzda vykazovaná v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, když dle v bilancích vykazované částky mzda – výdej mohla být osobám zdravotně postiženým vyplácena maximálně částka kolem 2 500 Kč měsíčně, a to pouze v případě, že by celá částka vykazována na mzdách byla vyplácena pouze osobám zdravotně postiženým, nikoliv zaměstnancům z řad manažera a koordinátora či personalisty společnosti.

267. Z hlášení středisek je patrné, že byly prováděny opakované nábory nových zaměstnanců na pozici domácích pracovníků. Společnost se účastnila na prodejních akcích na pouti, kdy výdělek z této akce činil částku ve výši 1 100 Kč. Opakovaně se uvádí, že byly zpracovávány podklady pro dotace, v důsledku čehož byla paní E. K. vyplácena odměna. Současně jsou v hlášení středisek stejně jako v tabulkách nadstandardní péče vykazovány služby nadstandardní péče pro osoby zdravotně postižené. Jedná se o jednotky případů odvozu k lékaři, často jsou vykazovány jako nadstandardní služba dárek k narozeninám, pozvání na kávu, pozvání na zákusek, osobní návštěva, osobní dárek deštník či 2x DVD. Počty služeb poskytnutých za měsíc se pohybují kolem 12 služeb, maximálně bylo poskytnuto 27 služeb za měsíc, a to i přesto, že ve společnosti jsou vykazovány desítky osob zdravotně postižených jako zaměstnanců střediska, v posledních měsících až kolem 110 osob zdravotně postižených. Pokud se jedná o práci, která je vykazována u jednotlivých zaměstnanců, objevuje se vystříhávání, šití, kameny, bylinky, rámečky, vyšívání, a to vždy v rozsahu od 5 do 15 ks těchto výrobků za měsíc, v případě dekorace na Vánoce či Velikonoce v rozsahu 20 kusů.

268. Dále byly založeny listinné materiály zajištěné z elektroniky ve vztahu ke **společnosti Axxx xxxn, s.r.o.**, a to ve sv. 63 spisového materiálu. Jedná se o stejný charakter dokumentů v podobě bilancí střediska, hlášení střediska a tabulek vykázané péče a práce ve vztahu k jednotlivým zaměstnancům.

269. Materiály zajištěné ve vztahu ke **společnosti Axxxa s.r.o.** jsou založeny ve sv. 64 spisového materiálu. Jedná se o bilance střediska a jen ve výjimečných případech hlášení střediska, dále jsou k dispozici přehledy nadstandardní péče za konkrétní měsíce. Z bilancí střediska je patrné, že od února 2011 do března 2012 vykazuje společnost nulové finanční příjmy, s výjimkou jediného

měsíce dubna 2012, kdy má středisko příjem ve výši zhruba 40 000 Kč. Jediné příjmy, které jsou v rámci předmětných bilancí vykazovány, jsou dotace dle § 78. Náklady společnosti se pohybují od cca 60 000 Kč až do výše 250 000 Kč za měsíc. Dle uvedených bilancí je patrný nárůst počtu osob zdravotně postižených ve středisku zaměstnaných, a to původně z 6 osob do počtu kolem 40 osob zdravotně postiženým. V bilancích jsou uváděny rovněž jako výdaje položka investor počet ZTP x 500. S ohledem na výdaj vykazovány v kolonce mzdy a počty osob zdravotně postižených zaměstnaných ve společnosti v jednotlivých měsících je patrné, že výše mzdy zaměstnance osoby zdravotně postižené nemohla přesáhnout částku 2 000 Kč, když do této položky byla započítávána i mzda manažerky střediska, která však byla vyplácena zcela odlišnou mzdou na rozdíl od zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených. Ve spisovém materiálu je založen seznam mezd vyplácených za květen (viz č.l. 13.024, sv. 64), kde se výslovně uvádí seznam 43 zaměstnanců, u kterých je uvedena částka, která jim byla vyplacena, a to v absolutní většině částka ve výši 2 000 Kč, pouze ve čtyřech případech je uvedena částka 5 873 Kč, v jednom případě potom částka 1 217 Kč a ve dvou případech částka 0.

270. Pokud se jedná o počty poskytnutých nadstandardních služeb, je patrné, že byly poskytovány nadstandardní služby ve 4 – 7 případech za měsíc, a to v podobě doprovodu k lékaři, obstarání léků, dovozu smluv a materiálu, administrativní výpomoc, osobní návštěva ve večerních hodinách, převzetí práce, mzda, péče o psychickou stránku. V hlášení z března 2012 (viz č.l. 13.019, sv. 64) se uvádí, že se manažerka střediska setkala s velkou nechutí zaměstnanců, pokud se jedná o přechod ze společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. do společnosti Axxxa s.r.o., a to s ohledem na skutečnost, že tito zaměstnanci nebyli vypláceni řádnou výplatou z minulého měsíce. V souvislosti se společností Axxxa s.r.o. byl dále zajištěn email ze dne 20. 6. 2012 (viz č.l. 13.021, sv. 64), který zaslala manažerka střediska D. H. obžalovanému M. Č., kde výslovně žádá, aby tento zkontroloval tabulku vyplácení zaměstnanců, která je k emailu přiložena.

271. Ve sv. 74 jsou založeny protokoly o vydání věcí ve smyslu § 78 trestního řádu jednotlivými společnostmi spadajícími do holdingu Vxxx xxxg a.s., a to mzdové agendy, která tvoří přílohu č. 1 a č. 2 spisového materiálu.

272. Dále byly v rámci řízení před soudem provedeny listinné materiály v podobě **pracovněprávní a smluvní dokumentace, která byla vedena mezi jednotlivými společnostmi a osobami zdravotně postiženými jako zaměstnanci**. Jedná se o následující dokumentaci: smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost, dohoda o finanční pomoci nadaci, dohoda k zajištění dalšího zaměstnávání a v různých obměnách smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost. Využívány a provedeny jako listinný materiály byly rovněž dohody o realizované činnosti, čestná prohlášení a výkazy realizované činnosti. Uvedená dokumentace je ohledně osob zdravotně postižených založena ve spisovém materiálu jednak ve sv. 120, jednak ve sv. 134 – 138 a dále ve všech svazcích přílohy č. 1 a č. 2 spisového materiálu. Předně je třeba konstatovat, že využívání uvedené smluvní dokumentace bylo ve všech společnostech spadajících do holdingu totožné. Pokud se jednotlivá vyhotovení uvedené dokumentace mezi sebou liší, tak se jedná pouze o nepodstatné rozdíly, opravy gramatických chyb či doplňování nevýznamných částí smluv. Se zaměstnanci společností z řad osob zdravotně postižených byly uzavírány **pracovní smlouvy**, předkládány **mzdové výměry**, kdy pracovní smlouvy obsahovaly standardní ujednání dle zákoníku práce a také mzdový výměr obsahoval standardní ujednání o výši základní měsíční mzdy, příp. o měsíčních odměnách, které byly definovány od 0 do 100 % základní mzdy. Uvedené dokumenty byly napříč všemi společnostmi spadajícími do holdingu zcela shodné, a to jak po obsahové, tak po grafické stránce.

273. Se zaměstnanci z řad osobě zdravotně postižených byly rovněž uzavírány **dohody o finanční pomoci nadaci**, které se týkaly nadace Truck Help, přičemž v těchto dohodách se výslovně uvádí, že smluvní strany uvedenou dohodu uzavírají na výslovnou žádost zaměstnance, aby tento mohl

finančně pravidelně přispívat nadaci Truck Help, neboť se plně ztotožňuje s cílem a posláním nadace. Současně zaměstnanec dle uvedené dohody požádal zaměstnavatele, aby níže uvedenou část jeho mzdy zasílal přímo na bankovní účet nadace Truck Help, a to částku ve výši 20 Kč.

274. Dále byly se zaměstnanci uzavírány **smlouvy o provozování služeb pro rodinu a domácnost**, tomu předcházející smlouva o provozování služeb pro rodinu a domácnost a případně označovaná jako smlouva o zajištění služeb či jinými obdobnými názvy. Bez ohledu na název uvedené smlouvy, kdy ze zajištěných dokumentů je patrné, že v průběhu času byly podepisovány tyto dokumenty v různých podobách, je zřejmé, že předmětem smluv o provozování služeb pro rodinu a domácnost byl závazek společnosti, zpočátku společností, ve kterých byly jednotlivé osoby zdravotně postižené osoby zaměstnávány, později závazek společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., vždy na pozici poskytovatelů, a to závazek poskytovat služby na základě práva zaměstnance požádat poskytovatele o kteroukoliv činnost při poskytování služeb pro rodinu a domácnost, přičemž poskytovatel současně prohlašoval, že má živnostenské oprávnění pro tyto činnosti dle příslušných ustanovení živnostenského zákona. Pokud se jedná o rozsah služeb, jednalo se o pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu v podobě pomoci při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru, pomoci při přesunu na lůžko nebo vozík, dále poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, včetně dovozu jídla, pomoci při přípravě a podání jídla, dále pomoc při zajištění chodu domácnosti čítající zejména všechny formy úklidů, údržby domácích spotřebičů, pomoc při nákupech a také praní a žehlení ložního i osobního prádla a v neposlední řadě rovněž péči o psychickou stránku klientů, což čítalo zejména povídání o životě, četbu knih a denního tisku, hraní společenských her, doprovod na společné procházky, do divadla, do kavárny či k lékaři. Uvedené služby bylo třeba si objednat nejméně 24 hodin předem, přičemž služba byla poskytována v pracovní dny od 7 do 15 hodin, přesný čas provedení úkonu byl vždy individuálně dohodnout, případné změny byly možné pouze na základě vzájemné dohody. Uvedené smlouvy upravovaly také výši úhrady za sjednané úkony, kdy tato byla v jednotlivých typech smluv upravována různě. V některých případech bylo stanoveno, že poskytovatel a příjemce se dohodli na odměně poskytovatele dle ceníku služeb, který byl dostupný u koordinátora s tím, že tato částka bude vypočítána dle výkazu realizovaných činností, kdy poskytovatel je povinen vést výkazy realizované činnosti, přičemž příjemce výslovně souhlasí s tím, aby sjednaná odměna za činnost poskytovatele byla uhrazena ze mzdy příjemce u jeho zaměstnavatele a zaslána poskytovateli, přičemž příjemce může čerpat nabízené služby maximálně do výše své mzdy u zaměstnavatele, se kterým uzavřel dohodu o úhradě realizované činnosti ze mzdy. V některých formách dohod, zejména v dohodě označené jako „Provozování služeb pro rodinu a domácnost“ byla výše úhrady sjednána tak, že se řídí jednotnou paušální částkou, a to až do výše 4 000 Kč včetně zákonné sazby DPH, případně bylo stanoveno, že zaměstnanec je povinen přispívat na služby ve formě solidárního příspěvku až do výše 4 000 Kč měsíčně a v některých případech byla výše příspěvku upravena dle zařazení zaměstnance do konkrétní skupiny 1 až 3, které byly definovány tak, jak je uvedeno v bodě 227. odůvodnění tohoto rozsudku. Současně byly rovněž upraveny ve smlouvách výpovědní důvody a lhůty výpovědi.

275. Na uvedené smlouvy o poskytování služeb pro rodinu a domácnost dále navazovaly **dohody o úhradě realizované činnosti ze mzdy** uzavírané mezi zaměstnavatelem, tzn. obžalovanými právnickými osobami a zaměstnancem, ze kterých vyplývalo, že konkrétní osoba zaměstnance je ve společnosti zaměstnána na základě pracovní smlouvy. Současně bylo konstatováno, že zaměstnanec se zaměstnavatelem uzavírají uvedenou dohodu za účelem zplnomocnění zaměstnavatele k provádění pravidelných měsíčních úhrad realizované činnosti z jeho mzdy, a to na základě výkazu realizované činnosti, který schválil zaměstnanec svým podpisem. Zaměstnanec současně prohlašoval, že souhlasí s tím, aby zaměstnavatel k uspokojení tohoto nároku prováděl pravidelné úhrady ze mzdy měsíčně počínaje konkrétním datem až do zrušení uvedené dohody. Zaměstnanec dále prohlašoval, že se s obsahem dohody seznámil, nemá k ní žádných výhrad ani připomínek, že dohoda byla uzavřena svobodně, vážně a srozumitelně, nikoliv v tísni a za nápadně

nevýhodných podmínek. Po určitou dobu byly rovněž uzavírány mezi zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených a jednotlivými obžalovanými právnickými osobami dohody k zajištění dalšího zaměstnávání, kde bylo opět konstatováno, že zaměstnanec je u zaměstnavatele zaměstnán na základě konkrétní pracovní smlouvy s tím, že zaměstnavatel ve snaze zajistit nadstandardní podmínky pro výkon práce osob se zdravotním postižením uzavírá se zaměstnancem uvedenou dohodu o zajištění nadstandardních sociálně pracovních služeb pro zaměstnance s tím, že zaměstnanec se na zajištění těchto nadstandardních služeb bude podílet úhradou podílu nákladů. Služby poskytované zaměstnanci se zdravotním postižením typu prvního, druhého či třetího v souvislosti s jeho výkonem práce byly jednak zajištění nářadí či jiných pomůcek a firmou vyčleněný tým lidí, který se bude starat o zajištění práce, výpočet mezd a všechny administrativní úkony s tím spojené, školení bezpečnosti práce a jiné nutné činnosti určené k výkonu práce pro zaměstnance se zdravotním postižením. V tomto ohledu se zaměstnanec a zaměstnavatel dohodli na solidárním příspěvku zaměstnance na nadstandardní služby poskytované zaměstnavatelem, kdy výše solidárního příspěvku měla činit maximálně 5 000 Kč. Současně v dohodě k zajištění dalšího zaměstnávání je výslovně uvedeno, že uvedená dohoda má důvěrný charakter, nelze o ní ani o jejich částech poskytovat informace ostatním zaměstnancům či třetím osobám, a pokud by tak snad zaměstnanec učinil, pak se jedná o hrubé porušení pracovní disciplíny. Současně bylo konstatováno, že uvedený příspěvek za nadstandardní služby bude zúčtován ve mzdě za ten příslušný měsíc a příspěvek bude ze mzdy sražen.

276. S jednotlivými zaměstnanci z řad osob zdravotně postiženými byla pravidelně sepisována tzv. **čestná prohlášení**, která měla rovněž u všech jednotlivých obžalovaných právnických společností zcela shodný charakter a obsah. Jednalo se o čestné prohlášení, kde konkrétní zaměstnanec čestně prohlásil, že mzda za konkrétní období mu byla řádně vyplacena, a to ve výši 5 874 Kč konkrétního dne uvedeného v čestném prohlášení. Tato čestná prohlášení byla konkrétním zaměstnancem podepsána. Pokud se jedná o čestná prohlášení, v některých případech byla pouze vytečkována část výše mzdy, kam byla výše mzdy dopisována, v některých případech byla výše částky výslovně v čestném prohlášení předepsána na počítači.

277. V neposlední řadě byly v rámci řízení před soudem provedeny rovněž důkazy v podobě **výkazů realizovaných činností**, kdy se jednalo o tabulku, kde byl uveden poskytovatel, příjemce, následně měl být uváděn popis činnosti, čas a počet kilometrů strávených na cestě, částka, která je za takovou službu účtována. Uvedená tabulka byla na daném formuláři vytištěná celkem 3x, měla být vždy podepsána konkrétním zaměstnancem a dále obsahovala ještě čtvrtý, souhrnný, podpis na samé spodní části tohoto dokumentu. Uvedené výkazy realizovaných činností byly v rámci výslechu osob zdravotně postižených těmto předkládány, kdy osoby zdravotně postižené uváděly, že si vybavují, že po nich bylo požadováno podepisování uvedených listin, avšak tyto podepisovaly tzv. bianco, což je patrné i z toho, že předmětné dokumenty byly v rámci prohlídek jiných prostor zajištěny v masivní většině sice podepsané různými osobami, avšak nevyplněné. V některých případech výkazy realizovaných činností jsou podepsány, přičemž ze samotného podpisu je zcela patrné, že se nejedná o podpis konkrétní osoby zdravotně postižené, jejíž jméno je v záhlaví výkazu realizované činnosti uvedeno (viz rovněž bod 218. odůvodnění tohoto rozsudku).

278. Dále byly provedeny listinné materiály z elektroniky zajištěné v rámci prohlídek jiných prostor rovněž ve vztahu k obžalovaným Š. A. a M. Š.. Jedná se o dokument **metodický postup zaměstnávání pracovníků ZTP** (viz č.l. 13.154 – 13.157, sv. 66). V tomto dokumentu se uvádí, že byla vytvořena směrnice, která bude v celém holdingu tvořit základní pracovní materiál, který je závazný pro všechny manažery středisek, personalisty, koordinátory. Provozní oddělení v čele s provozním ředitelem obžalovaným M. Č., který je garantem pro získávání příspěvků ze státního fondu dle zákona o zaměstnanosti na zaměstnávání pracovníků ZTP zřizuje tímto funkci koordinátora, kterou v současné době zastává obžalovaná Š. A.. V pokynu je rozvedena náplň práce

koordinátorky Š. A., která má na starosti kontakt s manažery středisek, personalisty, koordinátory, chráněnými dílnami a finančním ředitelem. Přes pozici koordinátorky je vedena veškerá komunikace ohledně zdravotně tělesně postižených osob ze strany manažerů středisek a personalistů, která je mířena na provozního ředitele, jež je garantem při získávání dotací ze státních fondů a s úřady. Dle náplně práce koordinátorky má obžalovaná A. na starosti dále přípravu a vyřizování bezdlužností pro pražské společnosti a dohled na mimopražská střediska. Kontroluje rovněž stavy nástupů a výstupů všech společností zaměstnávající ZTP, jedná se o měsíční zaznamenávání do tabulky přeposílané výkonnému řediteli, zpracovává náklady, odvody pro finančního ředitele, resp. pro strategického investora. Má na starosti kontrolu a koordinaci zadávání inzerce na pracovní místa, zpracovává měsíční hodnocení, spolupracuje v tomto ohledu s manažery a personalisty a organizuje porady jednou měsíčně vždy druhé pondělí v měsíci od 13 hod. Dále je v metodickém pokynu výslovně zaznamenána náplň práce obžalované M. Š. pro finanční controlling. Tato má na starosti spolupráci při kontrolní činnosti s manažery středisek, zpracovává podklady z kontrolní činnosti pro nadřízené, každý měsíc provádí kontrolu bilancí jednotlivých středisek, kde se zaměřuje zejména na dotace, výpisy z bankovních účtů a fakturaci. Kontroluje hospodaření s financemi firmy, vede a zpracovává agendu, v případě neshod je věc řešena na úrovni příslušných zaměstnanců a středisek vzájemně. Dále je v tomto metodickém postupu uvedena také náplň práce pro provozní a legislativní controlling pana J. S. a pro controlling produktů paní K. Z. Pokud se jedná o nábor zaměstnanců ZTP, výslovně se uvádí, že objednávání inzerce je realizováno centrálně cestou koordinátorky Š. A. ve spolupráci se společností 6xxx xxxa, s.r.o. Další formou náboru je nabídka spolupráce se stávajícími zaměstnanci. V uvedeném metodickém pokynu je dále zpracováno, jaké jsou stanoveny povinnosti manažerů střediska, náborových pracovníků, koordinátorů chráněné dílny, jaké jsou potřebné doklady k nástupu, a celý pokyn je ukončen tabulkou, ve které je uveden soupis jednotlivých středisek včetně místa, kde se středisko nachází a jakými osobami jsou obsazeny pozice manažera, personalisty a koordinátora v jednotlivých střediscích.

279. Zajištěna byla rovněž **emailová komunikace obžalovaných Š. A. a M. Š. s jednotlivými středisky**. Email od obžalované M. Š. ze dne 10. 11. 2009 (viz č.l. 13.158, sv. 66), ve kterém se výslovně uvádí pokyny ke zpracování formulářů týkajících se bilancí. Uvedený email je zaslán osobám A. F., A. G., R. H., J. K., P. P. a L. S., přílohou je soubor označen jako bilance čelo dotační. Z uvedeného je patrné, že se zaslanými formuláři nesmí manažeři žádným způsobem hýbat, nebudou dopisovat žádné řádky, kopírovat jiné soubory. Obžalovaná M. Š. v emailové zprávě informuje, že jsou ve formuláři nastaveny matematické vzorce a částky, které jsou vpisovány, je zapotřebí zaokrouhlovat. Dále v emailu uvádí, že „každý řádek v bilancích – čelo bude mít podplachtu (buď moji, které jsou dané nebo si vytvoříte svou) nebo kopii formuláře, potvrzující správnost částky, která bude samozřejmě přiložena k bilancím, např. u daní chci kopii příkazu nebo sjetiny od účetní… Zcela dole je dopsán řádek produkt ZTP, tam napíšete částku v minusu (počet ZTP x 4000 pro vás to nic neznamená je to pro vrchnost)“. Dále v e-mailu obžalovaná M. Š. uvádí, že tímto způsobem budou opraveny již bilance za září, nechť se tedy adresáti pustí do úpravy, až budou doposlány všechny požadavky.

280. Ve spisovém materiálu je založen email obžalované Š. A. ze dne 31. 1. 2011, opět zasílaný vícero osobám ze středisek, kde je požadováno zaslání péče o ZTP za prosinec. Email ze dne 9. 3. 2011 od obžalované M. Š. pro A. G., ze kterého je patrné, že obžalovaná M. Š. žádá o zaslání péče o ZTP za listopad. Dále je zajištěna emailová korespondence mezi obžalovanými Š. A. a M. Š. na straně jedné a manažery jednotlivých středisek na straně druhé, ze které je patrné, že obžalované Š. A. a M. Š. opakovaně urgují zasílání tabulek péče o domácí pracovníky. V případě obžalované Š. A. je tak častou praxí, žádá tak občas i obžalovaná M. Š.. Naopak obžalovaná M. Š. žádá zejména o zasílání bilancí v měsíci a hlášení středisek. V tomto ohledu urguje i jednotlivé manažery samostatně. Přílohou některý emailových zpráv jsou i tabulky osob zdravotně postižených, kde jsou uváděny částky mezd, které byly vypláceny, např. email od pana P. P. ze dne 29. 6. 2009, kdy

je tabulka zaslána obžalované Š. A.. Tato rovněž zasílá některým manažerům středisek a personalistům dohody o narovnání s tím, že tyto se mohou v budoucnu hodit. Dále byly zajištěny emailové zprávy od P. P. zasílané obžalované M. Š. jako přehled výdajů za jednotlivé měsíce, ze kterých jsou patrné i částky, které byly vyplaceny invalidům na mzdách za celý měsíc za období leden až prosinec 2010. Zajištěn byl i email od obžalované Š. A., kdy instruuje jednotlivé manažery středisek k tomu, aby tito zadávali inzerci na domácí pracovníky prostřednictvím novin z Kauflandu, kdy s tímto způsobem inzerce je dobrá zkušenost. Zajištěn byl i email zaslaný obžalovanou Š. A. dne 1. 12. 2011 (viz č.l. 13.342, sv. 67) P. P. se souborem vysvětlení výslechy, kdy se jedná o seznam osob, zda tyto byly vyslýchány na policii a jaká byla odezva těchto osob v rámci výslechů (viz č.l. 14.433, sv. 67).

281. Dále byla zajištěna rovněž emailová komunikace od obžalované Š. A. ze dne 10. 9. 2010 (viz č.l. 13.237, sv. 66). Z této je patrné, že se dne 16. 9. 2010 uskuteční mimořádné školení v Praze pro manažery, personalisty a koordinátory, a to v konferenční místnosti s tím, že je zasílán seznam 38 osob, které se mají dle prezenční listiny tohoto mimořádného školení zúčastnit. Předmětem má být personalistika, nábor zaměstnanců, uzavírání smluv, zpracovávání mzdových náležitostí vedení evidence a poskytování nadstandardní péče. Z emailu ze dne 4. 9. 2010 od obžalované Š. A. (viz č.l. 13.423, sv. 67) zaslané manažerům středisek vyplývá, že dne 16. 9. 2010 proběhne školení v hotelu Axxxo hotel xxx na xxx. Emailem dne 24. 5. 2011 (viz č.l. 13.425, sv. 67) zasílá obžalovaná Š. A. všem manažerům středisek rozdělení velkých porad. Z uvedeného je patrné, že se dělí porady na jablka, hrušky a švestky, kdy všech skupin porad se vždy účastní obžalovaní M. V., M. Č., v případě porad skupiny jablka se účastní obžalovaná M. Š., skupiny hrušek se účastní obžalovaná Š. A., shodně jako porady skupiny švestek. Zajištěna byla rovněž emailová komunikace od obžalované M. Š., ve které rozesílá manažerům středisek zápisy z porad a úkoly.

282. Z emailové komunikace obžalované Š. A. se svědkyní P. K. ze dne 30. 3. 2010 (viz č.l. 13.240, sv. 66) je patrné, že obžalovaná Š. A. mj. zasílá rovněž tabulku stav ID k 31. 12. 2009 svědkyni P. K.. Dále byla zajištěna emailová komunikace mezi svědkyní P. K. a obžalovanou Š. A. a částečně rovněž obžalovanou M. Š., kdy přílohou uvedených emailů je soubor označený jako péče o pracovníky rok 2010. Zajištěn byl rovněž email obžalované Š. A. z 4. 11. 2010 zasílaný koordinátorům v jednotlivých střediscích, kde je uložena nová povinnost zasílat každý pracovní den ráno denní plán práce koordinátora, který bude následně kontrolován s výpisem z GPS.

283. V rámci zajištěné emailové komunikace byl nalezen rovněž email přeposlaný od obžalovaného M. Č. svědkyni A. G. ze dne 17. 8. 2011 (viz č.l. 13.381 a násl., sv. 67), kdy původní email byl zasílán JUDr. R. K. dne 17. 8. 2011 s tím, že zasílá tabulku, která nekoresponduje s realitou provedených srážek. Přílohou tohoto dokumentu je přehled výkazů realizované činnosti SCC (zkratka pro Sxxx xxx xxxm, s.r.o.), ve kterém jsou uváděny u některých osob zdravotně postižených částky srážek, u některých jsou vykazovány v podobě 0, u některých vykazovány až do výše 4 777 Kč.

284. Z emailu ze dne 10. 11. 2010 zaslaného V. V. paní T. P. z UniCredit bank CZ je patrné, že V. V. dne 11. 11. 2010 podal hromadnou žádost o zrušení bankovních účtů, kde je uveden výpis společností spadajících do holdingu a je žádáno o zrušení bankovních účtů těchto společností za současného uvedení, na jaký bankovní účet má být zůstatek převeden.

285. Dále byl zajištěn email od obžalovaného M. V. ze dne 8. 9. 2011 (viz č.l. 13.404, sv. 67) všem manažerům jednotlivých středisek, který je v kopii zasílán rovněž obžalovanému M. Č., když z uvedeného vyplývá, že obžalovaný M. V. výslovně instruuje manažery k tomu, jaké dokumenty budou zpracovávat pro velkou poradu s tím, že předmětné dokumenty bude obžalovaný ukládat na intranetu do jednotlivých středisek a jejich zpracovávání bude vymáhat pod pokutou 500 Kč. Dále byla zajištěna emailová komunikace, jejíž součástí je interní sdělení provozního ředitele obžalovaného M. Č. všem manažerům středisek ze dne 17. 8. 2010, na vědomí se dává obžalovanému M. V., ve kterém se výslovně uvádí, že všichni manažeři středisek, kteří zaměstnávají osoby zdravotně postižené, mají povinnost předávat obžalované M. Š. vždy s měsíčními bilancemi

aktuální jmenný seznam domácích pracovníků s jejich telefonními čísly. Zajištěna byla rovněž emailová komunikace (viz č.l. 13.416, sv. 67) mezi svědkem S. K. a obžalovaným M. V., kdy svědek K. žádá o mimořádnou dotaci na nájem kanceláří, na což reaguje obžalovaný M. V. s tím, že žádost je schválena, nicméně jedná se o poslední mimořádnou dotaci, kdy jsou společně domluveni na tom, že S. K. musí mít minimálně 100 domácích pracovníků, aby věčně nepožadoval mimořádné dotace, kdy u nových domácích pracovníků, kde je obava o jejich loajalitě, má S. K. možnost využívat vykazování nadstandardní péče. Lidí má pořád málo. Zajištěny byly i emaily s výkazy zisku a ztrát za roky 2008 a 2009 (viz č.l. 13.419 a č.l. 13.421, sv. 67), ze kterých je patrné, že většina středisek po větší část roku byla ve výrazných minusových stavech, a to v řádu mnoha milionů korun českých.

286. Z elektroniky zajištěné v rámci prohlídek jiných prostor byly dále zajištěny materiály, které se týkají obžalovaného A. M. (uložené ve sv. 65 spisového materiálu). Jedná se zejména o emailovou komunikaci, jejíž součástí jsou různé přiložené dokumenty. Ze zajištěných materiálů je patrné, že mezi osobou V. V. a obžalovaným A. M. probíhala od roku 2009 emailové komunikace, kdy tato byla dávána v kopii na vědomí obžalovanému M. V. a M. Č.. Pan V. V. zasílal obžalovanému A. M. tabulky většinou s instrukcí, nechť se na tabulky podívá a dá mu vědět. Předmětné tabulky (viz např. č.l. 13.030, sv. 65) jsou označovány jako **„přehled investic p. M.“, příp. „stav ID s konkrétním datem“**. Z těchto tabulek je patrné, že ve vztahu na jednotlivé společnosti spadající do holdingu, byl vyčíslován jednak faktický stav invalidních zaměstnanců v jednotlivých společnostech, dále byl uváděn přepočet invalidních zaměstnanců x 8000 (výše dotace, která byla v předmětném období státem přiznávána), v dalším sloupci účet dispozice M., dále sloupec sociální a zdravotní, sloupec účet dispozice manažeři, sloupec mzdy a dále byla vykazována částka požadavek celkem a průměr Z. Pokud se jedná o jednotlivé položky, z uvedené tabulky je patrné, jaký počet osob zdravotně postižených je v jednotlivých společnostech spadajících do holdingu zaměstnán a jaká částka příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených je na jednu osobu zdravotně postiženou vyplácena z úřadu práce (částka ve výši 8 000 Kč) s tím, že z tabulky je rovněž patrná výše celkové částky příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených pro daný měsíc a společnost, tak jak byla plánována ze strany obžalovaných. Dále je z tabulky patrná výše částky odpovídající sociálnímu a zdravotnímu pojištění, která má být za jednotlivé zaměstnance odvedena, a dále částka, která bude jednotlivým zaměstnancům za uvedený měsíc vyplacena. Současně je ze sloupce „požadavek celkem“ patrno, jakou částku požadují obžalovaní, aby měli finanční prostředky na úhradu mzdy pro osoby zdravotně postižené a na úhradu odvodů na sociálním a zdravotním pojištění. Pokud se jedná o položku „průměr Z“, jedná se o částku, kterou si obžalovaní fakticky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených na jednu osobu zdravotně postiženou ponechávají, kdy tato částka odpovídá rozdílu mezi příspěvkem na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve výši 8 000 Kč a částkou, která je vyplácena na sociálním a zdravotním pojištění + na mzdě pro jednu osobu zdravotně postiženou v uvedené společnosti. Pokud např. společnost Bxxx xxxs, s.r.o. zaměstnává 82 osob zdravotně postižených, pak obžalovaní očekávali, že obdrží od státu příspěvek ve výši 656 000 Kč na 82 osob zdravotně postižených (82 zaměstnanců x 8 000 Kč výše příspěvku v žalovaném období vyplácená). Z této částky bylo počítáno s odvodem na sociálním a zdravotním pojištění ve výši 179 456 Kč, jak vyplývá z předmětné tabulky. Dále se počítalo s vyplacením částky 165 000 Kč na mzdách pro osoby zdravotně postižené, kdy z uvedené částky, pokud je vydělena počtem osob zdravotně postižených v uvedeném středisku, tedy 82 zaměstnanců, je patrné, že výše mzdy osoby zdravotně postižené se pohybovala kolem cca 2 000 Kč, přičemž požadavek celkem ve výši 344 456 Kč představuje součet částky ve výši 179 456 Kč (sociální a zdravotní pojištění) a částky ve výši 165 000 Kč (určené na fakticky vyplácené mzdy osob zdravotně postižených v daném měsíci). Pokud se od částky 656 000 Kč odečte výše požadavku, pak zůstane částka ve výši 311 544 Kč, která po vydělení počtem zaměstnanců osob zdravotně postižených v uvedeném středisku, tedy 82

zaměstnanců, vyjde na částku 3 799 Kč, což je částka uváděná jako „průměr Z“ v předmětné tabulce, tedy částka, která není použita ani na zákonné odvody, ani na faktické výplaty mezd, na které byla státními orgány určena. Současně se v popisované tabulce uvádí, že je zapotřebí zajistit půjčku ve výši 2 000 000 Kč a celkem tak sehnat částku ve výši 7 310 321 Kč, která odpovídá jednak půjčce ve výši 2 000 000 Kč, a jednak částce, kterou je zapotřebí získat na vyplacení mezd osobám zdravotně postiženým a dále na vyplacení sociálního a zdravotního pojištění zaměstnanců v celém holdingu pro daný měsíc. Uvedená tabulka v různých obměnách je opakovaně zasílána obžalovanému A. M., a to např. s informací, aby obžalovaný A. M. zaslal finanční prostředky, jak je definováno v tabulce nejlépe dnes či zítra (viz email na č.l. 13.033, sv. 65). Z tabulky Stav ID ke dni 30. 9. 2009 (viz č.l. 13.034, sv. 65) je dále patrné, jakým způsobem je rozdělena dotace, která se přiznává na jednotlivé osoby zdravotně postižené ve výši 8 000 Kč. Částka 500 Kč je určena na provizi M., částka 500 Kč z příspěvku je určena na splátku dluhů, částka 5 500 Kč je určena pro manažery a částka ve výši 2 500 Kč je určena pro centrálu. Také z uvedeného popisu je zřejmé, že nejméně částka ve výši 3 500 Kč nebyla z příspěvku na zaměstnávání jedné osoby zdravotně postižené, tak jak byl přiznáván úřadem práce, použita na mzdové náklady, ale na úhradu částek pro centrálu a provize M.. V tabulce „stav ID“ ke konkrétnímu datu pak odpovídá položka provize M. položce „investor (produkt ZTP x 500)“, tak, jak tuto položku vykazovali jednotliví manažeři středisek v bilancích středisek. Uvedené tabulky stav ID byly zajištěny jednak za červenec 2009, srpen 2009, září 2009, říjen 2009, prosinec 2009, dále za březen 2010, červen 2010, červenec 2010, kdy tabulka stav ID za tento měsíc je doplněna emailem „ahoj A., zasílám tabulku znovu a správnou + potřebné zálohy na mzdy, koukni na to, jak by si to dal dohromady, díky“, dále za srpen 2010, březen 2010, přičemž součástí tabulky stav ID za březen 2010 byly i bilance středisek číslo 10, 11, 12 a 14, za červenec 2009 s uvedením dotace M..

287. Dále byla zajištěna emailová komunikace od pana V. V. pro obžalovaného A. M. ze srpna 2010, kdy je obžalovaný A. M. žádán, aby provedl dvě platby z dotačních účtů na další účty, které jsou specifikovány v uvedené emailové zprávě (viz č.l. 13.065, sv. 65). Dále byl zajištěn email od V. V. obžalovanému A. M. ze dne 22. 9. 2010 (viz č.l. 13.066 a následující, sv. 65) s rozpočtem a vyúčtováním plateb, ze kterého je patrná výše plateb, které byly prováděny.

288. V neposlední řadě byla zajištěna rovněž emailová komunikace od pana V. V. pro obžalovaného A. M., kdy přílohou uvedených emailů jsou soubory označené jako žádosti za konkrétní kvartál v ZIP formě. Přílohou těchto emailů jsou žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za různé společnosti spadající do holdingu za různá časová období, a to vždy první dvě strany žádosti včetně razítka podatelny příslušného úřadu práce. Z druhé strany uvedených žádostí je patrné, že je zde vykazována kromě jiného výše uplatňovaného příspěvku celkem, a to na počty osob, které jsou ve společnosti vykazovány jako osoby zdravotně postižené. Tyto žádosti měl obžalovaný A. M. k dispozici nejméně za 2. Q 2011, za 1. Q 2012, a to ve vztahu ke všem společnostem spadajícím do holdingu Vxxx xxxg, a.s.

289. Rovněž byla zajištěna emailová komunikace od obžalované M. Š. a Š. A., kde se opakovaně hovoří o dotacích M., případně o tom, že je zapotřebí informovat investora, je třeba dodat vhodné podklady pro investora, příp. informace o tom, že investor povolil menší nábor, pročež obžalovaná Š. A. zasílá povolený počet ZTP na konkrétní střediska, kdy jsou uváděny počty od 150 osob až do 200 osob s výjimkou střediska xxx, kde je povoleno 60 osob. Také v rámci zajištěné tabulky rozpočtu u středisek v xxx xxx, v xxx, v xxx, v xxx a v xxx xxx je uváděna položka dotace M..

290. Zajištěny byly rovněž výpisy z pokladen, kde se výslovně uvádí v rámci vyúčtování platba pro obžalovaného A. M.. Ze soupisu bankovních účtů jednotlivých společností holdingu vyplývá, že je u jednotlivých společností uváděn rovněž bankovní účet s poznámkou dotační M..

291. Pokud se jedná o jednotlivé obchodní společnosti, které jsou v předmětné věci obžalované, příp. ve věci vystupují, a oprávnění konkrétních obžalovaných za tyto společnosti jednat, vycházel soud z **výpisů z obchodního rejstříku jednotlivých společností**. Společnost Axxxa s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 13. 12. 2010, xxx společnosti byla M. M., následně J.. Společnost Kxxxi, s.r.o. původně Bxxx xxxe, s.r.o., původním xxx společnosti byl Z. Bxxx xxxe do dne 22. 12. 2009, dále vystupovali jako xxx ve společnosti obžalovaní M. V. a M. Č. ode dne 17. 4. 2007 do dne 5. 8. 2010, ode dne 5. 8. 2010 byl xxx společnosti M. M., později přejmenovaný na G., dále ve společnosti vystupoval rovněž V. V. jako xxx. Společnost Kxxx xxxl, s.r.o. původně vedena pod názvem Bxxx xxxl, s.r.o., xxx společnosti byl ode dne 19. 10. 2000 do dne 13. 3. 2014 obžalovaný M. V., obžalovaný M. Č. byl xxx společnosti ode dne 19. 10. 2000 do dne 8. 11. 2010 a P. K. xxx ode dne 14. 3. 2014, dále ve společnosti vystupoval rovněž V. V. jako xxx. Ve společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. působili jako xxx společnosti obžalovaní M. V. a M. Č. ode dne 6. 10. 1998, obžalovaný M. Č. do dne 4. 10. 2010 a obžalovaný M. V. do dne 13. 3. 2014, ode dne 14. 3. 2014 zde působil jako xxx společnosti P. K., také v této společnosti vystupoval po určité období jako xxx V. V.. Ve společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, původně Ixxx xxxl, s.r.o., příp. Ixxx xxx xxxp, s.r.o. a Txxxn Lxxxc s.r.o., působil jako xxx společnosti do dne 13. 1. 2010 P. K., následně ode dne 13. 1. 2010 do dne 6. 8. 2010 obžalovaní M. V. a M. Č. a dále J. J. ode dne 6. 8. 2010 do 3. 12. 2014. Ve společnosti rovněž fungoval jako prokurista V. V.. Ve společnosti Lxxx xxxr, s.r.o., původně rovněž Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Lxxx xxxy, s.r.o., Lxxx xxx xxxp s.r.o. a Txxxn s.r.o., působil jako původní xxx společnosti A. F. do dne 22. 12. 2009, dále ode dne 23. 12. 2009 do dne 5. 8. 2010 byli xxx společnosti obžalovaní M. V. a M. Č., ode dne 5. 8. 2010 do dne 3. 12. 2014 svědek J. J.. Také v této společnosti působil V. V. jako xxx společnosti. Ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o., původně rovněž Pxxx xxx xxxč s.r.o. a Hxxx xxxS s.r.o., působil jako xxx společnosti svědek J. K. do dne 19. 6. 2009, následně v období ode dne 20. 6. 2009 do dne 5. 8. 2010 byli xxx společnosti obžalovaní M. V. a M. Č., ode dne 5. 8 2010 svědek M. G.. Také v této společnosti působil jako xxx V. V.. Ve společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci, původně rovněž Pxxx xxx xxxp s.r.o., Pxxx xxxs s.r.o. a Trosen s.r.o., působil jako původní xxx A. F. do dne 22. 12. 2009, ode dne 23. 12. 2009 do dne 5. 8. 2010 byli xxx společnosti obžalovaní M. V. a M. Č., ode dne 5. 8. 2010 do dne 1. 11. 2017 svědek J. B. a ode dne 1. 11. 2017 do současné doby svědek M. G.. Také v této společnosti působil jako xxx V. V.. Ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, původně rovněž Sxxx xxxg s.r.o. a Sxxx xxx xxxp s.r.o., byl původním xxx společnosti A. F. do dne 11. 10. 2009, následně ode dne 12. 10. 2009 do dne 5. 8. 2010 obžalovaní M. V. a M. Č., ode dne 5. 8. 2010 dále byl xxx společnosti svědek J. J.. Také v této společnosti působil V. V. jako xxx. Ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o. původně působil jako xxx společnosti V. A. S. do dne 14. 11. 2008, následně ode dne 15. 11. 2008 do dne 5. 8. 2010 byli xxx společnosti M. V. a M. Č., ode dne 5. 8. 2010 svědek M. G.. Také v této společnosti působil V. V. jako xxx společnosti. Společnost Sxxx xxxn, s.r.o., zde působila jako xxx společnosti M. M., později J., a to ode dne 13. 12. 2010 do dne 31. 12. 2013. Ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, původně Txxx xxx xxxp s.r.o. a Exxx xxxe s.r.o., působili jako xxx obžalovaní M. V. a M. Č. ode dne 14. 2. 2008 do dne 5. 8. 2010, následně působil ve funkci xxx společnosti svědek J. B., a to ode dne 5. 8. 2010 do dne 1. 11. 2017. Také v této společnosti vystupoval jako xxx V. V.. Společnost Rxxx xxxc, s.r.o., původně Vxxx xxxc s.r.o. a Wxxx xxx xxxZ s.r.o., zde působil jako xxx společnosti ode dne 19. 2. 1999 do dne 4. 1. 2011 obžalovaný M. V., následně ode dne 4. 11. 2011 do dne 26. 4. 2012 byl xxx společnosti M. Č., ode dne 26. 4. 2012 do 31. 3. 2013 V. V. a ode dne 31. 3. 2013 dále obžalovaný R. S.. Ve společnosti pan V. V. působil rovněž jako xxx. Společnost Wxxx xxxp, s.r.o. zde působili jako xxx společnosti obžalovaní M. V. a M. Č. ode dne 7. 12. 2007, přičemž obžalovanému M. V. funkce skončila ke dni 18. 10. 2010, obžalovanému M. Č. ke dni 26. 4. 2012. Následně vykonával funkci xxx ve společnosti V. V., a to až do dne 13. 3. 2014. Současně V. V. disponoval i prokurou společnosti v žalovaném období. Společnost 6xxx xxxa, s.r.o., původně BXXXO Mxxxa, s.r.o., zde působili jako xxx společnosti ode dne 9. 7. 2004 obžalovaní M. V. a M. Č., přičemž obžalovaný M. V. do dne 13. 3. 2014, obžalovaný M. Č. do dne 26. 4. 2012, následně ode dne 26. 4. 2012 až do

dne 22. 7. 2013 byl xxx společnosti obžalovaný V. V., který po určitou dobu disponoval rovněž prokuru společnosti. Ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o. založené dne 24. 6. 2009 působil jako xxx společnosti obžalovaný M. Č., který byl současně xxx společnosti, a to až do dne 9. 3. 2012, následně se stal xxx společnosti J. M.. Pokud se jedná o společnost VXXX-XXXT, s.r.o., v této působil jako xxx společnosti obžalovaný M. V. a M. Č., a to ode dne 6. 5. 2010, obžalovaný M. V. do dne 26. 11. 2010, obžalovaný M. Č. do dne 26. 4. 2012, rovněž zde působil jako xxx společnosti V. V., a to do dne 13. 3. 2014, kdy byl nahrazen svědkem P. K.. xxx uvedené společnosti byla společnost Vxxx xxxg a.s., původně označovaná jako VXXX-XXXT, a.s., přičemž zde působil jako xxx xxx obžalovaný M. V. ode dne 22. 11. 2004 do dne 29. 8. 2014, shodně byl ve funkci xxx xxx M. Č., kdy s účinností ode dne 29. 8. 2014 jako člen xxx ve společnosti působil svědek P. K..

292. K důkazu pak byly rovněž soudem provedeny **žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb.** ve vztahu ke všem obžalovaným právnickým osobám po celé žalované období. Obecně lze k předmětným žádostem konstatovat, že se jedná o standardizovaný formulář, který je určen vždy na kalendářní čtvrtletí příslušného roku. V uvedené žádosti jsou vykazovány jednak obecné identifikační údaje žadatele, včetně informací o období, za které je příspěvek požadován, identifikační údaje osoby, která je oprávněna jménem uvedené společnosti jednat, identifikační údaje osoby kontaktní a čísla bankovního účtu společnosti, na který mají být finanční příspěvky připsány. Druhá strana žádosti obsahuje informaci o procentu zaměstnávání osob zdravotně postižených tak, aby bylo patrné, že došlo k doložení podmínky „více jak 50 % zaměstnanců osob zdravotně postižených“. Dále jsou uváděny údaje o počtu zaměstnanců, na které je požadován příspěvek, typ zdravotního postižení i výše uplatňovaného příspěvku na jednotlivé typy zaměstnanců s konkrétním zdravotním postižením. Zároveň je součástí žádosti rovněž prohlášení zaměstnavatele o pravdivosti údajů, které jsou v žádosti uváděny. Žádost je podepsána osobou oprávněnou za společnost jednat. Součástí žádostí je **jmenný seznam** všech zaměstnanců, na které jsou příspěvky požadovány, a to jednak identifikace zaměstnance, jednak mzdové náklady uvedeného zaměstnance, odvody v daném měsíci, výše uplatňovaného příspěvku, a doložení, že konkrétní zaměstnanec je osobou zdravotně postiženou. Uvedené žádosti jsou dokládány jmennými seznamy všech zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených s vyplněním požadovaných údajů včetně mzdových nákladů na jednoho zaměstnance v daném období a uplatňované výše příspěvku. Spolu s žádostmi o zaměstnávání osob zdravotně postižených pro jednotlivé společnosti holdingu za žalované období byla zajištěna rovněž **rozhodnutí úřadu práce o přiznání příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených**, kdy v některých z těchto rozhodnutí jsou některé části příspěvku nepřiznány z různých důvodů, dále je v rozhodnutí uvedena informace o tom, komu bylo rozhodnutí předáno, vzdání se práva opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí. Společně s uvedenými materiály byly zajištěny i **platební poukazy**, ze kterých je patrné, jaká výše příspěvku byla ze strany státních orgánů konkrétní společnosti za dané období fakticky poukázána na bankovní účet. Níže jsou vypsány všechny žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, které byly v žalovaném období předkládány jednotlivými obžalovanými právnickými osobami, vč. čísel svazků, ve kterých jsou žádosti uloženy.

293. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Axxxa s.r.o., IČ: xxx (sv. 79, č. l. 16417-16464)**

- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 3, uplatňovaný příspěvek 24 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. H., podepsala M. M., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Axxxa s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 6. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011 (čl. 16417 - 16425)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 13, uplatňovaný příspěvek 256 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. H., podepsala M. M., xxx, jmenný seznam zaměstnanců

Axxxa s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 12. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 256 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 19. 12. 2011 (čl. 16426 - 16434)

- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 31, uplatňovaný příspěvek 592 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. H., podepsala D. H., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxxa s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 592 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 4. 2012 (čl. 16435 - 16444)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 46, uplatňovaný příspěvek 860 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. H., podepsal D. H., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxxa s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 852 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 29. 6. 2012 (čl. 16445 - 16454)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 25, uplatňovaný příspěvek 549 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. H., podepsal D. H., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxxa s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 9. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 549 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 10. 2012 (čl. 16455 - 16464)

294. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Axxx xxxn s.r.o., v likvidaci, IČ: xxx (sv. 80, č. l. 16763 - 16867)**

- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 10, uplatňovaný příspěvek 80 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Axxx xxxn, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 001 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 80 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 9. 2010 (čl. 16763 - 16784)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 37, uplatňovaný příspěvek 424 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. L., podepsal L. L., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxx xxxn, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 001 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 18. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 424 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 11. 2010 (čl. 16785 - 16822)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 76, uplatňovaný příspěvek 1 416 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. L., podepsal L. L., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxx xxxn, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 001 Kč, usnesení Úřadu práce ČR ze dne 25. 2. 2011 o přerušení řízení (čl. 16823 - 16832)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 122, uplatňovaný příspěvek 2 623 912 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. L., podepsal L. L., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxx xxxn, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 983 Kč do 9 434 Kč, usnesení Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 o přerušení řízení (čl. 16833 - 16846)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 118, uplatňovaný příspěvek 2.023.144 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. L., podepsal L. L., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Axxx xxxn, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 144 Kč do 8 477 Kč, usnesení Úřadu práce ČR ze dne 30. 11. 2011 o přerušení řízení (čl. 16847 - 16859)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 8, uplatňovaný příspěvek 120 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. L., podepsal Ing. J. Bxxx, jmenný seznam zaměstnanců Axxx xxxn, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 072Kč, usnesení Úřadu práce ČR ze dne 12. 12. 2011 o přerušení řízení (čl. 16860 - 16867).

295. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Kxxx xxxr, a.s. (dříve AXXXS, a.s.,)** IČ: xxx **(sv. 82, č.l. 17236 - 17285)**

- 3. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 64, uplatňovaný příspěvek 1 574 343 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců AXXXS, a.s. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 235 Kč do 8 999 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 574 343 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 12. 2008 (čl. 17246-17248)
- 4. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 71, uplatňovaný příspěvek 1 776 173 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců AXXXS, a.s. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 052 Kč do 9 010 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 2. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 776 173 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 2. 2009 (čl. 17261-17262)
- 1. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 49, uplatňovaný příspěvek 1 120 378 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx xxx, jmenný seznam zaměstnanců AXXXS, a.s. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 998 Kč do 7 998 Kč[1], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 120 378 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 5. 6. 2009 (čl. 17271-17273)
- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 49, uplatňovaný příspěvek 1 119 724 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx xxx, jmenný seznam zaměstnanců AXXXS, a.s. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 998 Kč do 7 998 Kč[2], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 8. 9. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 119 724 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 9. 2009 (čl. 17282-17284).

296. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Kxxxi, s.r.o. (dříve jako Bxxx xxxe, s.r.o. a Bxxx xxxe, s.r.o.), IČ: xxx) sv. 83, č. l. 17548 - 17748)**

- 4. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 20, uplatňovaný příspěvek 180 822 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 339 Kč do 9 092 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 1. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 180 822 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 1. 2009 (čl. 17548-17550)
- 1. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 32, uplatňovaný příspěvek 737 740 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 972 Kč do 9 265 Kč, jmenování do funkce a zplnomocnění rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 20. 5. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 737 740 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 5. 2009 (čl. 17560-17562)
- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 43, uplatňovaný příspěvek 881 470 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer střediska, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 942 Kč do 9 715 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 19. 8. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 873 470 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 20. 8. 2009, jmenování do funkce a zplnomocnění (čl. 17563-17576)
- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 59, uplatňovaný příspěvek 1 136 118 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer střediska, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 423 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 18. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 136 118 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 23. 11. 2009, jmenování do funkce a zplnomocnění (čl. 17577-17588)

[1] Mzdové náklady až 19 571 Kč – P. P., 20 100 Kč – S. J.
[2] Mzdové náklady až 15 220 Kč – P. P., 26 339 Kč – S. J.

- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 119, uplatňovaný příspěvek 2 447 977 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer střediska, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 2. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 447 977 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 23. 2. 2010, jmenování do funkce a zplnomocnění (čl. 17589-17602)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 188, uplatňovaný příspěvek 3 444 005 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer střediska, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 320 Kč do 8 001 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 420 005 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2010, jmenování do funkce a zplnomocnění (čl. 17603-17617)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 266, uplatňovaný příspěvek 5 760 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer střediska, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 728 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 32 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 9. 2010, jmenování do funkce a zplnomocnění (čl. 17618-17631)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 247, uplatňovaný příspěvek 5 368 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal M. M., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 1. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 328 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31. 1. 2011, plná moc ze dne 8. 12. 2010, zmocnitel: M. G., zmocněnec: P. P. (čl. 17632-17650)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 212, uplatňovaný příspěvek 4 936 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 936 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011, plná moc ze dne 8. 12. 2010, zmocnitel: M. G., zmocněnec: P. P. (čl. 17651-17667)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 216, uplatňovaný příspěvek 4 984 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 16. 6. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 984 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 6. 2011, plná moc ze dne 8. 12. 2010, zmocnitel: M. G., zmocněnec: P. P. (čl. 17668-17684)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 216, uplatňovaný příspěvek 5 072 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 072 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011, plná moc, zmocnitel: M. G., zmocněnec: P. P. (čl. 17685-17702)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 208, uplatňovaný příspěvek 4 816 720 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal P. P., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 816 720 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011, plná moc, zmocnitel: M. G., zmocněnec: P. P. (čl. 17703-17719)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 195, uplatňovaný příspěvek 4 575 271 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal M. G., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx

xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 682 Kč do 8 003 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 575 271 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 4. 2012 (čl. 17720-17734)

- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 188, uplatňovaný příspěvek 4 294 767 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal M. G., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 682 Kč do 8 003 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 294 767 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 19. 6. 2012 (čl. 17735-17748)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 128, uplatňovaný příspěvek 2 953 514 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. P., podepsal M. G., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Bxxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 485 Kč do 8 003 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 953 514 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 9. 2012 (čl. 17735-17748).

297. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Kxxx xxxl (dříve jako Bxxx xxxl, s.r.o., IČ xxx) (sv. 87, č. l. 18554 - 18646)**

- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 100, uplatňovaný příspěvek celkem 2 225 559 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 570 Kč do 13 261 Kč[3], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 225 559 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 3. 2011 (č. l. 18554-18565)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 109, uplatňovaný příspěvek celkem 2 443 890 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. E., podepsal P. E., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 710 Kč do 11 501 Kč[4], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 443 890 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 6. 2011 (č. l. 18566-18577)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 186, uplatňovaný příspěvek celkem 3 023 809 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. E., podepsal P. E., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 4 545 Kč do 11 765 Kč[5], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 023 809 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011 (č. l. 18578-18592)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců celkem 171, uplatňovaný příspěvek celkem 3 766 517 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. E., podepsal P. E., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 421 Kč do 13 686 Kč[6], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25.11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 766 517 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 7. 12. 2011 (č. l. 18593-18606)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 149, uplatňovaný příspěvek celkem 3 378 544 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. E., podepsal P. E., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 409 Kč do 11 212 Kč[7], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 378 544 Kč (č. l. 18607 - 18619)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 126, uplatňovaný příspěvek 2 158 563 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. E., podepsal P. E., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 877 Kč do 12 416 Kč[8], plná moc k jednání s úřady pro Bohumilu Hejlovou, zmocnitel: M. V., xxx, plná moc

[3] Mzdové náklady až 19 659 Kč – V. B.
[4] Mzdové náklady až 19 817 Kč – P. E.
[5] Mzdové náklady až 19 618 Kč – P. E., 19 692 Kč – B. V.
[6] Mzdové náklady až 39 718 Kč – P. E., 19 754 Kč – B. V.
[7] Mzdové náklady až 19 618 Kč – P. E., 20 430 Kč – B. V.
[8] Mzdové náklady až 19 772 Kč – P. E., 19 618 Kč – B. V., 15 598 Kč H. B.,

k jednání s úřady pro P. E., zmocnitel: M. V., xxx, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 158 563 Kč (č. l. 18620-18634)

- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 96, uplatňovaný příspěvek celkem 1 984 721 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. E., podepsal P. E., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXL s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 335 Kč do 11 076 Kč[9], platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 7. 9. 2012, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 984 721 Kč (č. l. 18635 - 18646).

298. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Bxxx xxxs s. r. o., IČ xxx (sv. 90, č. l. 19193-19402)**

- 1. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 22, uplatňovaný příspěvek celkem 562 653 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. D., jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 203 Kč do 10 994 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 5. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 562 653 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 10. 6. 2008 (č. l. 19193 - 19201)
- 2. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 22, uplatňovaný příspěvek celkem 521 906 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 960 Kč do 9 717 Kč[10], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 8. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 521 906 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 19. 8. 2008 (č. l. 19202 - 19211)
- 3. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 88, uplatňovaný příspěvek celkem 1 875 871 Kč, podepsal M. Č., jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 480 Kč do 9 007 Kč[11], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 875 871 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 12. 2008 (č. l. 19212 - 19223)
- 4. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 137, uplatňovaný příspěvek celkem 2 773 436 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 898 Kč do 9 020 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 23. 3. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 760 536 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 2 773 436 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31. 3. 2009 (č. l. 19224 - 19243)
- 1. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 62, uplatňovaný příspěvek celkem 1 471 629 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 991 Kč do 8 761 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 471 629 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 5. 6. 2009 (č. l. 19244 - 19254)
- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 58, uplatňovaný příspěvek celkem 1 374 888 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 245 Kč do 7 998 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 8. 9. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 374 888 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 9. 2009 (č. l. 19255 - 19265)
- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 82, uplatňovaný příspěvek celkem 1 837 978 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance

[9] Mzdové náklady až 19 505 Kč – P. E., 19 618 Kč – B. V.
[10] Mzdové náklady až 19 799 Kč – S. J., 19 449 Kč – P. P.
[11] Mzdové náklady až 15 819 Kč – S. J., 19 799 Kč – P. P., H. A. – 17 954 Kč

v rozmezí od 6 421 Kč do 8 003 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 837 978 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 9. 12. 2009 (č. l. 19266 - 19277)

- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 80, uplatňovaný příspěvek celkem 1 910 427 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 7 951 Kč do 8 665 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 2. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 910 427 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 3. 2010 (č. l. 19278 - 19288)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 74, uplatňovaný příspěvek celkem 1 771 473 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 9. 6. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 771 473 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 6. 2010 (č. l. 19289 - 19299)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 73, uplatňovaný příspěvek celkem 1 752 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 10 194 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 752 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 9. 2010 (č. l. 19300 - 19311)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 73, uplatňovaný příspěvek celkem 1 671 316 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 552 Kč do 8 078 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 671 316 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 12. 2010, plná moc k vzdání se odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy, zmocnitel: M. V., zmocněnec: M. Č. (č. l. 19312 - 19323)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 66, uplatňovaný příspěvek celkem 1 530 159 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx společnosti, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 969 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 530 159 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 3. 2011 (č. l. 19324 - 19334)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 60, uplatňovaný příspěvek celkem 1 367 156 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. F., podepsal A. F., manažer, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 157 Kč do 9 486 Kč, plná moc ze dne 29. 11. 2010 k vedení jednání, vyřizování formalit a zastupování společnosti Bxxx xxxs, s.r.o., na úřadech a státních institucích České republiky, zmocnitel: M. V., zmocněnec: M. Č., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 30. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 367 156 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 6. 2011 (č. l. 19335 - 19346)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 51, uplatňovaný příspěvek celkem 1 173 923 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. V., podepsal M. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 999 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 6. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 173 923 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011 (č. l. 19347 - 19356)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 37, uplatňovaný příspěvek celkem 843 235 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. V., podepsal M. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od

853 Kč do 8 694 Kč[12], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 843 235 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 8. 12. 2011 (č. l. 19357 - 19366)

- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 37, uplatňovaný příspěvek celkem 797 657 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. V., podepsal M. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 797 657 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 27. 3. 2012 (č. l. 19367 - 19376)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 122, uplatňovaný příspěvek celkem 1 529 072 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. V., podepsal M. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 072 Kč do 9 517 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 521 072 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 29. 6. 2012 (č. l. 19377 - 19389)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 113, uplatňovaný příspěvek celkem 2 667 014 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. V., podepsal M. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců BXXX XXXS s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 358 Kč do 8 245 Kč, plná moc ze dne 20. 7. 2012 k ověřování veškerých dokumentů souvisejících se zákonem o zaměstnanosti, zmocnitel: M. V., zmocněnec: Mgr. S. Š., Š. A., P. R., I. V., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 10. 9. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 651 014 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 20. 9. 2012 (č. l. 19390 - 19402).

299. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci (dříve jako Ixxx xxxl, s.r.o., Ixxx xxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx) (sv. 92, č. l. 19666 - 19804)**

- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 133, uplatňovaný příspěvek celkem 2 017 582 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxx xxxp, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 4 002 Kč do 13 177[13] Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 7. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 009 582 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 8. 2010 (č. l. 19666 - 19679)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 165, uplatňovaný příspěvek celkem 3 656 078 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxx xxxp, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 274 Kč do 13 402 Kč[14], jmenování do funkce manažera střediska a zplnomocnění – xxx M. Č., manažer střediska J. H., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 23. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 624 078 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 32 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 27. 8. 2010 (č. l. 19680 - 19693)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 146, uplatňovaný příspěvek celkem 3 399 825 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. M., podepsal J. H., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxx xxxp, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 825 Kč do 10 601 Kč[15], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 12. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 399 825 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 10. 1. 2011, oznámení o změně názvu společnosti ze dne 9. 9. 2010, výpis z obchodního rejstříku, jmenování do funkce a zplnomocnění, plná moc ze dne 16. 9. 2010, zmocnitel: Bc. J. J., xxx Ixxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. H., plná moc ze dne 22. 11. 2010, zmocnitel: Bc. J. J., xxx Ixxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: D. M.(č. l. 19694 - 19712)

[12] Mzdové náklady až 26 613 Kč – S. M.
[13] K. B.
[14] Mzdové náklady až 14 514 Kč – B. K., 33 377 Kč – R. K.
[15] Mzdové náklady až 18 032 K. B.

- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 152, uplatňovaný příspěvek celkem 3 434 567 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. M., podepsala D. M., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 13 051 Kč[16], plná moc - zmocnitel: Bc. J. J., xxx Ixxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: D. M., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 17. 3. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 434 567 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 3. 2011 (č. l. 19715 - 19729)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 141, uplatňovaný příspěvek celkem 3 223 082 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. M., podepsala D. M., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 979 Kč do 14 530 Kč[17], plná moc ze dne 3. 1. 2011- zmocnitel: Bc. J. J., xxx Ixxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: D. M., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 233 082 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2011 (č. l. 19730 - 19743)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 142, uplatňovaný příspěvek celkem 3 183 972 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. M., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 002 Kč do 14 730 Kč[18], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 183 972 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011 (č. l. 19744 - 19754)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 139, uplatňovaný příspěvek celkem 3 229 608 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. M., podepsal Bc. J. J., jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 142 Kč do 15 119 Kč[19], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 229 608 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 (č. l. 19755 - 19767)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 129, uplatňovaný příspěvek celkem 2 974 046 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: D. M., podepsal Bc. J. J., jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 363 Kč do 15 802 Kč[20], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 14. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 974 046 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 3. 2012 (č. l. 19768 - 19780)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 111, uplatňovaný příspěvek celkem 2 629 340 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: Š. A., podepsal Bc. J. J., jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 454 Kč do 11 956 Kč[21], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 629 340 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 6. 2012 (č. l. 19781 - 19792)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 96, uplatňovaný příspěvek celkem 2 304 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: Š. A., podepsal Bc. J. J., jmenný seznam zaměstnanců Ixxx xxxl, s.r.o s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 8 001 Kč do 8 483 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 304 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 9. 2012 (č. l. 19793 - 19804).

300. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Lxxx xxxr, s.r.o. (dříve jako Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxy, s.r.o., Lxxx xxx xxxp, s.r.o., IČ xxx) (sv. 94, č. l. 20073 – 20204)**

- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 9, uplatňovaný příspěvek celkem 72 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance až do výše 8

[16] K. B.
[17] K. B.
[18] K. B.
[19] K. B.
[20] K. B.
[21] Mzdové náklady až 61 036 Kč - K. B.

001 Kč, jmenování do funkce manažerky střediska a zplnomocnění ze dne 17. 12. 2009 – xxx M. Č., manažerka K. S., usnesení Úřadu práce v Jihlavě ze dne 16. 8. 2010 o přerušení řízení ve věci žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením do doby skončení řízení o předběžné otázce, které probíhá před Policií ČR, oznámení České správy sociálního zabezpečení o invalidním důchodu, potvrzení o invalidním důchodu, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 7. 1. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 72 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 12. 1. 2011 (č. l. 20073 - 20093)

- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 10, uplatňovaný příspěvek celkem 240 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxy, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance až do výše 8 001 Kč, plná moc ze dne 16. 9. 2010 a ze dne 3. 1. 2011, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: K. S., usnesení Úřadu práce v Jihlavě ze dne 7. 12. 2010 o přerušení řízení ve věci žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením do doby skončení řízení o předběžné otázce, které probíhá před Policií ČR, rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí o odvolání, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 16. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 240 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 18. 2. 2011 (č. l. 20094 - 20108)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 10, uplatňovaný příspěvek celkem 240 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsala K. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxy, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance až do výše 8 001 Kč, plná moc ze dne 3. 1. 2011, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: K. S., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 240 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 3. 2011 (č. l. 20109 - 20118)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 70, uplatňovaný příspěvek celkem 1 200 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsala K. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxy, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč, plná moc ze dne 12. 1. 2011, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: K. S., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 200 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 6. 2011 (č. l. 20119 - 20130)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 149, uplatňovaný příspěvek celkem 2 783 116 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsala K. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxy, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 7 558 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 6. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 783 116 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 12. 9. 2011 (č. l. 20131 - 20144)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 175, uplatňovaný příspěvek celkem 4 014 674 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxr, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 7 558 Kč do 8 253 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 014 674 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 (č. l. 20145 - 20159)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 172, uplatňovaný příspěvek celkem 4 087 880 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxr, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 3 553 Kč do 8 403 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 9. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 087 880 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 3. 2012 (č. l. 20160 - 20173)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 141, uplatňovaný příspěvek celkem 3 358 429 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: K. S., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Lxxx xxxr, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 2 937 Kč do 8 150 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 21. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 358 429 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 6. 2012 (č. l. 20174 - 20191)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 137, uplatňovaný příspěvek celkem 2 794 601 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: J. J., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam

zaměstnanců Lxxx xxxr, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 1 827 Kč do 8 126 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 794 601 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31. 8. 2012 (č. l. 20192 - 20204).

301. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Pxxx xxxl, s.r.o. (dříve Pxxx xxx xxxč, s.r.o. a HXXX XXXS s.r.o.), IČ: xxx (sv. 95, č. l. 20430 - 20611)**

- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 55, uplatňovaný příspěvek celkem 967 007 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., jmenný seznam zaměstnanců HXXX XXXS s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 295 Kč do 13 092 Kč, plná moc ze dne 20. 6. 2009, zmocnitel: V. V., xxx HXXX XXXS s.r.o., zmocněnec: J. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 23. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 967 007 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 30. 11. 2009 (č. l. 20443 - 20452)
- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 104, uplatňovaný příspěvek celkem 1 973 852 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., jmenný seznam zaměstnanců HXXX XXXS s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 4 132 Kč do 10 352 Kč, plná moc ze dne 20. 6. 2009, zmocnitel: V. V., xxx HXXX XXXS s.r.o., zmocněnec: J. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 2. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 965 854 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 7 998 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 24. 2. 2010 (č. l. 20453 - 20463)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 136, uplatňovaný příspěvek celkem 2 836 074 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., jmenný seznam zaměstnanců HXXX XXXS s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 913 Kč do 13 762 Kč[22], jmenování do funkce manažera a zplnomocnění, xxx M. Č., manažer J. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 21. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 836 074 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 5. 2010 (č. l. 20464 - 20474)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 130, uplatňovaný příspěvek celkem 2 838 784 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxx xxxč, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 342 Kč do 12 524 Kč[23], jmenování do funkce manažera a zplnomocnění, xxx M. Č., manažer J. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 16. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 838 784 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 18. 8. 2010 (č. l. 20475 - 20488)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 127, uplatňovaný příspěvek celkem 2 740 582 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 1 168 Kč do 12 524 Kč[24], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 3. 12. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 740 582 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 8. 12. 2010, plná moc ze dne 8. 9. 2010, zmocnitel: M. M., xxx Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20489 - 20501)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 161, uplatňovaný příspěvek celkem 3 223 689 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 1 168 Kč do 13 092 Kč[25], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 1. 3. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 223 689 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 3. 2011, plná moc ze dne 8. 9. 2010, zmocnitel: M. M., jednatel Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20502 - 20516)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 227, uplatňovaný příspěvek celkem 4 384 100 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 700 Kč

[22] Mzdové náklady až 19 619 Kč – Poříz Jiří
[23] Mzdové náklady až 19 618 Kč – Poříz Jiří
[24] Mzdové náklady až 19 775 Kč - Poříz Jiří, 15 558 Kč P. O.
[25] Mzdové náklady až 19 775 Kč – Poříz Jiří, 16 052 Kč P. O.

do 13 100 Kč[26], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 384 100 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2011, plná moc, zmocnitel: M. G., xxx Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20517 - 20533)

- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 249, uplatňovaný příspěvek celkem 5 182 400 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 400 Kč do 12 600 Kč[27], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 8. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 158 400 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 29. 8. 2011, plná moc, zmocnitel: M. G., jednatel Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20534 - 20551)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 200, uplatňovaný příspěvek celkem 4 139 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 1 600 Kč do 13 100 Kč[28], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 23. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 113 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 26 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 30. 11. 2011, plná moc, zmocnitel: M. G., jednatel Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20552 - 20569)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 176, uplatňovaný příspěvek celkem 3 582 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 1 100 Kč do 13 100 Kč[29], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 2. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 557 400 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 25 400 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 28. 2. 2012, plná moc, zmocnitel: M. G., jednatel Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20570 - 20585)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 160, uplatňovaný příspěvek celkem 2 744 200 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 1 100 Kč do 15 400 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 6. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 744 200 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 7. 6. 2012, plná moc, zmocnitel: M. G., jednatel Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20586- 20600)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 32, uplatňovaný příspěvek celkem 647 300 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: P. K., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxl s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 2 300 Kč do 13 100 Kč[30], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 647 300 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 9. 2012, plná moc, zmocnitel: M. G., xxx Pxxx xxxl, s.r.o., zmocněnec: J. K. (č. l. 20601 -20611).

302. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Pxxx xxxs, s.r.o. v likvidaci (dříve Pxxx xxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx) (sv. 97, č. l. 21215 - 21386)**

- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 102, uplatňovaný příspěvek celkem 1 600 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, poučení účastníka správního řízení, výpis z obchodního rejstříku, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 8 001 Kč do 8 040 Kč, plná moc ze dne 27. 5. 2010, zmocnitel: M. Č., xxx Pxxx xxx xxxp, s.r.o., zmocněnec: R. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 568 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve

[26] Mzdové náklady až 16 100 Kč - P. O., 80 009 Kč – J. K.
[27] Mzdové náklady až 15 400 Kč - P. O.
[28] Mzdové náklady až 16 100 Kč - P. O.
[29] Mzdové náklady až 16 100 Kč - P. O.
[30] Mzdové náklady až 18 800 Kč – M. H.

výši 32 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 6. 2010, Protokol o výsledku veřejnosprávní kontroly u příjemce veřejné finanční podpory ze dne 15. 9. 2010 (č. l. 21215 -21245)

- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 142, uplatňovaný příspěvek celkem 3 152 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, poučení účastníka správního řízení, výpis z obchodního rejstříku, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 8 001 Kč do 8 040 Kč, plná moc ze dne 27. 5. 2010, zmocnitel: M. Č., xxx Pxxx xxx xxxp, s.r.o., zmocněnec: R. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 13. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 128 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 17. 8. 2010 (č. l. 21245 -21270)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 146, uplatňovaný příspěvek celkem 3 272 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsal Ing. J. B., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 8 001 Kč do 8 070 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 272 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 12. 2010, plná moc ze dne 15. 9. 2010, zmocnitel: Ing. J. B., xxx, zmocněnec: M. Č. (č. l. 21271 -21286)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 154, uplatňovaný příspěvek celkem 3 432 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsala R. K., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 8 001 Kč do 8 070 Kč, plná moc ze dne 3. 1. 2011, zmocnitel: Ing. J. B., xxx, zmocněnec: R. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 432 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 3. 2011(č. l. 21287 -21301)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 171, uplatňovaný příspěvek celkem 3 595 449 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsala R. K., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí 8 001 Kč do 8 070 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 595 449 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2011, plná moc ze dne 3. 1. 2011, zmocnitel: Ing. J. B., xxx, zmocněnec: R. K. (č. l. 21302 -21316)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 164, uplatňovaný příspěvek celkem 3 712 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsala R. K., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 688 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011, plná moc ze dne 5. 1. 2011, zmocnitel: Ing. J. B., xxx, zmocněnec: M. Č. (č. l. 21317 -21331)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 166, uplatňovaný příspěvek celkem 3 904 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsala R. K., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 904 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 7. 12. 2011, plná moc ze dne 3. 1. 2011, zmocnitel: Ing. J. B., xxx, zmocněnec: R. K. (č. l. 21332 -21346)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 157, uplatňovaný příspěvek celkem 3 704 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsal Ing. J. B., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 704 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 27. 3. 2012 (č. l. 21347 -21360)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 138, uplatňovaný příspěvek celkem 3 182 808 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsal Ing. J. B., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 182 808 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 19. 6. 2012 (č. l. 21361 -21374)

- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 107, uplatňovaný příspěvek celkem 2 392 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. K., podepsal Ing. J. B., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Pxxx xxxs, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 001 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 9. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 392 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 9. 2012 (č. l. 21375 -21386).

303. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci (dříve Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx (sv. 99, č. l. 21977 - 22176)**

- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 57, uplatňovaný příspěvek celkem 848 800 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 030 Kč do 9 200 Kč, jmenování do funkce manažera a zplnomocnění, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 2. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 848 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 23. 2. 2010 (č. l. 21977 -21989)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 161, uplatňovaný příspěvek celkem 3 044 400 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 700 Kč do 8 100 Kč, jmenování do funkce manažera a zplnomocnění, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 020 400 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 8. 6. 2010 (č. l. 21990 -22004)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 166, uplatňovaný příspěvek celkem 3 802 400 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 400 Kč do 8 100 Kč[31], jmenování do funkce manažera a zplnomocnění, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 788 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 14 400 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 8. 2010 (č. l. 22005 - 22020)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 187, uplatňovaný příspěvek celkem 4 168 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsal Bc. J. J., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 8 500 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 10. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 152 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 2. 2011 (č. l. 22021 - 22044)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 256, uplatňovaný příspěvek celkem 5 673 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 700 Kč do 8 000 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 673 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011, plná moc ze dne 12. 1. 2011, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: L. S. (č. l. 22045 - 22062)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 283, uplatňovaný příspěvek celkem 6 208 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8 000 Kč do 10 400 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 10. 6. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 208 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 6. 2011, plná moc ze dne 12. 1. 2011, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: L. S. (č. l. 22063 - 22079)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 280, uplatňovaný příspěvek celkem 6 445 100 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 8000 Kč do 10 900 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši

[31] Mzdové náklady až 16 100 Kč - Novotný Marek

6 445 100 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011, plná moc ze dne 12. 1. 2011, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: L. S. (č. l. 22080 - 22096)

- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 284, uplatňovaný příspěvek celkem 6 501 700 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 4 700 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 493 700 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 (č. l. 22097 - 22113)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 281, uplatňovaný příspěvek celkem 6 347 900 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 500 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 347 900 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 27. 3. 2012 (č. l. 22114 - 22135)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 374, uplatňovaný příspěvek celkem 6 952 200 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 600 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 952 200 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 6. 2012, plná moc, zmocnitel: Bc. J. J., xxx, zmocněnec: L. S. (č. l. 22136 - 22156)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 373, uplatňovaný příspěvek celkem 8 663 718 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: L. S., podepsala L. S., manažerka, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxg, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 700 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 17. 9. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 8 663 718 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 9. 2012 (č. l. 22157 - 22176).

304. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Sxxx xxx xxxm, s.r.o., (dříve Sxxx xxx xxxe s.r.o.), IČ: xxx (sv. 102, č. l. 22785 - 23056)**

- 1. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 59, uplatňovaný příspěvek celkem 766 396 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: T. A., podepsal T. A., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 915 Kč do 8 326 Kč, plná moc ze dne 14. 1. 2009 k jednání na úřadech za firmu Sxxx xxx xxxe s.r.o., a podpisování veškerých dokladů, zmocnitel: M. Č., zmocněnec: T. A., výpis z obchodního rejstříku společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., ze dne 24. 4. 2009, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 5. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 718 416 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 47 980 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 28. 5. 2009 (č. l. 22785 - 22799)
- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 90, uplatňovaný příspěvek celkem 2 105 305 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: T. A., podepsal T. A., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 507 Kč do 12 005 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 8. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 033 323 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 71 982 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 7. 9. 2009 (č. l. 22800 - 22811)
- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 116, uplatňovaný příspěvek celkem 2 082 901 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 623 Kč do 8 040 Kč, plná moc ze dne 1. 9. 2009 k jednání na Úřadu práce, převzetí rozhodnutí a vzdání se práva odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce, zmocnitel: Sxxx xxx xxxm s.r.o. (M. Č.), zmocněnec: JUDr. R. M., Mgr. R. K., výpis z obchodního rejstříku společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., ze dne 31. 7. 2009, plná moc ze dne 23. 10. 2009, zmocnitel: Sxxx xxx xxxm s.r.o. (M. Č.), zmocněnec: A. G., jmenování do funkce a zplnomocnění, výpis z obchodního rejstříku společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., ze dne 26. 10. 2009, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 6. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 082 901 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 23. 11. 2009 (č. l. 22812- 22829)

- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 211, uplatňovaný příspěvek celkem 4 007 341 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 193 Kč do 11 325 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 17. 2. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 007 341 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 2. 2010 (č. l. 22830- 22845)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 308, uplatňovaný příspěvek celkem 6 649 191 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 6 363 Kč do 11 926 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 633 191 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2010 (č. l. 22846- 22864)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 323, uplatňovaný příspěvek celkem 7 194 874 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 845 Kč do 8 059 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 183 302 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 11 572 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2010 (č. l. 22865- 22884)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 313, uplatňovaný příspěvek celkem 7 215 279 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 552 Kč do 8 553 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 16. 12. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 134 129 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 81 150 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 17. 12. 2010, výpis z účtu ÚP Brno-město, plná moc – zmocnitel M. M., zmocněnec Z. V., k vedení jednání, vyřizování formalit a zastupování společnosti Sxxx xxx xxxm s.r.o. na úřadech a státních institucích České republiky, jmenování do funkce a zplnomocnění – A. G., plná moc ze dne 2. 12. 2010, zmocnitel Sxxx xxx xxxm s.r.o. (M. G., xxx), zmocněnec: JUDr. R. M., plná moc ze dne 7. 6. 2010, zmocnitel: Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (M. Č., xxx), zmocněnec: L. S., plná moc ze dne 2. 12. 2010, zmocnitel Sxxx xxx xxxm s.r.o. (M. Č., xxx), zmocněnec: JUDr. R. M., plná moc ze dne 6. 12. 2010 – zmocnitel M. G., xxx společnosti Sxxx xxx xxxm s.r.o., zmocněnec A. G., plná moc – zmocnitel M. M., xxx společnosti Sxxx xxx xxxm s.r.o., zmocněnec A. G. (č. l. 22865- 22912)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 313, uplatňovaný příspěvek celkem 7 118 659 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 298 Kč do 8 428 Kč, plná moc ze dne 6. 1. 2011, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 3. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 078 361 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 298 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 3. 2011 (č. l. 22913 - 22944)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 347, uplatňovaný příspěvek celkem 7 126 279 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 298 Kč do 8 229 Kč, plná moc ze dne 6. 1. 2011, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 094 279 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 32 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2011 (č. l. 22945- 22965)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 342, uplatňovaný příspěvek celkem 7 230 206 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 875 Kč do 9 358 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 174 206 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 40 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011 (č. l. 22966- 22985)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 268, uplatňovaný příspěvek celkem 5 679 568 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců

Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 375 Kč do 8 146 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 2. 12. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 679 568 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 12. 2011 (č. l. 22986- 23003)

- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 222, uplatňovaný příspěvek celkem 5 001 143 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 675 Kč do 8 146 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 001 143 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 4. 2012 (č. l. 23004- 23020)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 205, uplatňovaný příspěvek celkem 4 384 298 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 298 Kč do 8 146 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 13. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 384 298 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 6. 2012 (č. l. 23021- 23038)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 173, uplatňovaný příspěvek celkem 3 393 977 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: A. G., podepsala A. G., jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxx xxxm, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 298 Kč do 8 146 Kč, plná moc – zmocnitel: M. G., zmocněnec: A. G., plná moc – zmocnitel Bc. J. J., zmocněnec: L. S., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 393 977 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31.8.2012 (č. l. 23039- 23056).

305. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Sxxx xxxn, s.r.o., IČ: xxx (sv. 105, č. l. 23686 - 23755)**

- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 9, uplatňovaný příspěvek celkem 216 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. V., podepsala E. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxn, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance až do výše 8 000 Kč, plná moc – zmocnitel: M. M., xxx Sxxx xxxn, s.r.o., zmocněnec: E. V., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 216 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2011 (č. l. 23686- 23695)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 44, uplatňovaný příspěvek celkem 720 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. V., podepsal J. K., manažer, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxn, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance až do výše 8 000 Kč, plná moc – zmocnitel: M. M., xxx Sxxx xxxn, s.r.o., zmocněnec: M. Č., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 704 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011 (č. l. 23696- 23706)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 83, uplatňovaný příspěvek celkem 1 717 100 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. V., podepsala E. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxn, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 000 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 1. 12. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 701 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 12. 2011 (č. l. 23707- 23717)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 114, uplatňovaný příspěvek celkem 2 257 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. V., podepsala E. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxn, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 700 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 249 000 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 4. 2012 (č. l. 23718 - 23729)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 106, uplatňovaný příspěvek celkem 1 948 700 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. V., podepsala E. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxn, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 100 Kč do 8 100 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 21. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 948 700 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 6. 2012 (č. l. 23730 - 23746)

- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 22, uplatňovaný příspěvek celkem 488 000 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. V., podepsala M. M., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Sxxx xxxn, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance až do výše 8 001 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 488 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 9. 2012 (č. l. 23747 - 23755).

306. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci (dříve Txxx xxx xxxp, s.r.o., Exxx xxxe s.r.o., EXXX XXXE s.r.o., IČ: xxx) (sv. 107, č. l. 24232 - 24563)**

- 1. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 74, uplatňovaný příspěvek celkem 1 321 846 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: R. H., jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 964 Kč do 15 886 Kč[32], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 6. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 321 846 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 6. 2008 (č. l. 24232- 24239)
- 2. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 212, uplatňovaný příspěvek celkem 4 539 164 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal R. H., manažer střediska, jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 005 Kč do 12 931 Kč[33], generální plná moc ze dne 9. 4. 2008 – zmocnitel: M. Č., xxx EXXX XXXE s.r.o., zmocněnec: R. H., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 3. 11. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 539 164 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 11. 2008 (č. l. 24240- 24256)
- 3. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 250, uplatňovaný příspěvek celkem 6 077 349 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 384 Kč do 12 048 Kč[34], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 11. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 077 349 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 8. 12. 2008 (č. l. 24257- 24287)
- 4. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 281, uplatňovaný příspěvek celkem 6 721 357 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 775 Kč do 11 094 Kč[35], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 17. 2. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 721 357 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 2. 2009 (č. l. 24288- 24319)
- 1. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 267, uplatňovaný příspěvek celkem 5 607 887 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 342 Kč do 11 743 Kč[36], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 6. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 575 895 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 31 992 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 6. 2009 (č. l. 24320- 24327)
- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 284, uplatňovaný příspěvek celkem 5 948 300 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 750 Kč do 11 820 Kč[37], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 7. 9. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 940 302 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 7 998 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 9. 2009 (č. l. 24328- 24336)
- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 294, uplatňovaný příspěvek celkem 5 779 631 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam

[32] Mzdové náklady až 18 360 Kč – K. R.
[33] Mzdové náklady až M. G. – 37 335 Kč, 17 909 Kč – K. R., 37 540 Kč – Š. L.
[34] Mzdové náklady až 17 909 Kč – K. R.
[35] Mzdové náklady až 19 934 Kč – K. R.
[36] Mzdové náklady až 42 603 Kč – D. K., 19 775 Kč – K. R.
[37] Mzdové náklady až 19 783 Kč – K. R.

zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 378 Kč do 11 027 Kč[38], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 771 633 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 7 998 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 12. 2009 (č. l. 24337- 24345)

- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 339, uplatňovaný příspěvek celkem 7 323 455 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců EXXX XXXE s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 286 Kč do 11 330 Kč[39], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 1. 3. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 251 473 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 71 982 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 3. 2010 (č. l. 24346- 24356)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 333, uplatňovaný příspěvek celkem 7 333 590 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxx xxxp, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 379 Kč do 11 926 Kč[40], plná moc ze dne 1. 2. 2010 – zmocnitel: M. Č., xxx Txxx xxx xxxe, s.r.o., zmocněnec: E. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 28. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 325 590 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 6. 2010 (č. l. 24357- 24378)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 317, uplatňovaný příspěvek celkem 6 866 470 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxx xxxp, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 413 Kč do 11 936 Kč[41], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 866 470 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 23. 8. 2010 (č. l. 24379- 24389)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 302, uplatňovaný příspěvek celkem 6 766 720 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxx xxxp, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 552 Kč do 10 896 Kč[42], plná moc ze dne 22. 9. 2010, zmocnitel: Txxx xxxe , s.r.o. – xxx Ing. J. B., zmocněnec: E. K., poučení účastníka řízení ze dne 27. 10. 2010, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 22. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 766 720 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2010 (č. l. 24390- 24410)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 297, uplatňovaný příspěvek celkem 6 706 108 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 229 Kč do 11 926 Kč[43], poučení účastníka řízení ze dne 27. 1. 2011, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 16. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 706 108 Kč (č. l. 24411- 24429)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 335, uplatňovaný příspěvek celkem 7 085 620 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 188 Kč do 11 926 Kč[44], poučení účastníka řízení ze dne 21. 4. 2011, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 085 620 Kč (č. l. 24430- 24449)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 349, uplatňovaný příspěvek celkem 7 763 453 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 360 Kč do 11 928 Kč[45], poučení účastníka řízení ze dne 21. 7. 2011, plná moc ze dne 2. 5. 2011,

[38] Mzdové náklady až 20 162 Kč – K. R.
[39] Mzdové náklady až 19 705 Kč – K. R.
[40] Mzdové náklady až 19 752 Kč – K. R.
[41] Mzdové náklady až 19 784 Kč – K. R.
[42] Mzdové náklady až 19 891 Kč – K. R.
[43] Mzdové náklady až 19 954 Kč – K. R., 80 001 Kč – S. M.
[44] Mzdové náklady až 19 928 Kč – K. R.
[45] Mzdové náklady až 19 788 Kč – K. R.

zmocnitel: Txxx xxxe , s.r.o. – xxx Ing. J. B., zmocněnec: E. K., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 9. 8. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 763 453 Kč (č. l. 24450- 24477)

- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 350, uplatňovaný příspěvek celkem 7 886 296 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 439 Kč do 11 989 Kč[46], poučení účastníka řízení ze dne 26. 10. 2011, oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 11. 11. 2011, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 878 296 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč (č. l. 24478- 24505)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 347, uplatňovaný příspěvek celkem 7 946 414 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 042 Kč do 11 715 Kč[47], poučení účastníka řízení ze dne 26. 1. 2012, oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 2. 2012, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 2. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 7 938 414 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč, plná moc ze dne 23. 1. 2012, zmocnitel: Txxx xxxe , s.r.o. – xxx Ing. J. B., zmocněnec: E. K. (č. l. 24506- 24533)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 307, uplatňovaný příspěvek celkem 5 970 195 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., účetní, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 260 Kč do 11 390 Kč[48], poučení účastníka řízení ze dne 26. 4. 2012, oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 25. 5. 2012, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 5. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 962 195 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 8 000 Kč (č. l. 24534- 24553)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 155, uplatňovaný příspěvek celkem 3 561 393 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: Š. A., podepsal J. B., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Txxx xxxe, s.r.o. s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 4 145 Kč do 11 421 Kč[49], usnesení Úřadu práce ČR ze dne 4. 10. 2012 o přerušení řízení ve věci žádosti o příspěvěk na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (č. l. 24554- 24563).

307. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Wxxx xxxp, s.r.o., IČ: xxx) (sv. 111, č. l. 25721 - 26035)**

- 1. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 122, uplatňovaný příspěvek celkem 2 769 596 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. D., jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 800 Kč do 11 213 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 5. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 742 596 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 2 769 596 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 10. 6. 2008 (č. l. 25721- 25739)
- 2. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 135, uplatňovaný příspěvek celkem 2 965 489 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 971 Kč do 8 999 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 8. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 938 213 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 2 966 506 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 19. 8. 2008 (č. l. 25740- 25760)
- 3. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 146, uplatňovaný příspěvek celkem 2 983 223 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1

[46] Mzdové náklady až 19 864 Kč – K. R.
[47] Mzdové náklady až 19 752 Kč – K. R.
[48] Mzdové náklady až 19 770 Kč – K. R.
[49] Mzdové náklady až 19 809 Kč – K. R.

800 Kč do 9 002 Kč[50], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 3. 11. 2008 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 983 223 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 5. 11. 2008 (č. l. 25761- 25781)

- 4. Q 2008 – počet zaměstnanců OZP celkem 297, uplatňovaný příspěvek celkem 5 796 111 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 150 Kč do 9 012 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 9. 2. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 783 119 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 5 796 111 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 17. 2. 2009 (č. l. 25782- 25815)
- 1. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 271, uplatňovaný příspěvek celkem 5 011 504 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: H. S., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 125 Kč do 8 150 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 6. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 964 236 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 47 268 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 10.6. 2009 (č. l. 25816- 25833)
- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 313, uplatňovaný příspěvek celkem 6 844 203 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 427 Kč do 11 157 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 3. 9. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 6 812 211 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 31 992 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 9. 2009 (č. l. 25834- 25854)
- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 200, uplatňovaný příspěvek celkem 4 166 069 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 500 Kč do 8 668 Kč[51], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 166 069 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 12. 2009 (č. l. 25855- 25870)
- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 275, uplatňovaný příspěvek celkem 5 610 775 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 234 Kč do 10 250 Kč[52], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 19. 3. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 589 311 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 21 464 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 24. 3. 2010 (č. l. 25871- 25889)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 313, uplatňovaný příspěvek celkem 5 834 242 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 313 Kč do 8 600 Kč[53], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 15. 6. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 834 242 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 21. 6. 2010 (č. l. 25890- 25909)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 211, uplatňovaný příspěvek celkem 4 736 428 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 401 Kč do 12 354 Kč[54], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 8. 9. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 736 428 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 9. 9. 2010 (č. l. 25910- 25925)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 200, uplatňovaný příspěvek celkem 4 579 045 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 79

[50] Mzdové náklady až 17 998 Kč – H. V.
[51] Mzdové náklady až 19 249 Kč - L. R.
[52] Mzdové náklady až 19 249 Kč - L. R.
[53] Mzdové náklady až 19 618 Kč - M. L., 19 650 Kč - L. R.
[54] Mzdové náklady až 19 667 Kč - L. R.

Kč do 10 858 Kč[55], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 4 563 051 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 15 994 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 12. 2010 (č. l. 25926- 25940)

- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 121, uplatňovaný příspěvek celkem 2 728 637 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 4 937 Kč do 8 065 Kč[56], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 728 637 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011 (č. l. 25941- 25953)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 117, uplatňovaný příspěvek celkem 2 601 541 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 088 Kč do 8 581 Kč[57], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 601 541 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 6. 2011 (č. l. 25954- 25966)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 115, uplatňovaný příspěvek celkem 2 521 312 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 298 Kč do 8 804 Kč[58], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 5. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 521 312 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011 (č. l. 25967- 25979)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 122, uplatňovaný příspěvek celkem 2 701 202 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance od 1 429 Kč do 14 996 Kč[59], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 701 202 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 (č. l. 25980- 25992)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 124, uplatňovaný příspěvek celkem 2 561 210 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance činily v rozmezí od 2 841 Kč do 14 899 Kč[60], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 16. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 561 210 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 20. 3. 2012 (č. l. 25993- 26005)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 105, uplatňovaný příspěvek celkem 1 817 636 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 072 Kč do 15 558 Kč[61], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 817 636 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 6. 2012 (č. l. 26006- 26017)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 280, uplatňovaný příspěvek celkem 5 573 400 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: V. V., podepsal V. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Wxxx xxxp, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 173 Kč do 15 598 Kč[62], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 19. 9. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 5 557 400 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 16 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 24. 9. 2012 (č. l. 26018- 26035).

308. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – Rxxx xxxc, s.r.o. (dříve jako Vxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxx xxxZ, s.r.o. a WXXX XXX XXXZ, s.r.o., IČ: xxx) (sv. 114, č. l. 26568 - 26595)**

[55] Mzdové náklady až 19 758 Kč - M. L., 19 740 Kč - L. R.
[56] Mzdové náklady až 19 975 Kč - M. L., 28 094 Kč – R. J.
[57] Mzdové náklady až 20 630 Kč -M. L.
[58] Mzdové náklady až 19 752 Kč -M. L.
[59] Mzdové náklady až 20 152 Kč - M. L.,
[60] Mzdové náklady až 19 640 Kč - M. L.,
[61] Mzdové náklady až 19 618 Kč - M. L.,
[62] Mzdové náklady až 19 618 Kč - M. L.

- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 75, uplatňovaný příspěvek celkem 594 387 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Vxxx xxxc, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 387 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 594 387 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 6. 2012 (č. l. 26568- 26583)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 80, uplatňovaný příspěvek celkem 1 833 942 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: V. V., podepsal V. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců Vxxx xxxc, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 176 Kč do 8 362 Kč, plná moc ze dne 20. 7. 2012 k ověřování veškerých dokumentů souvisejících se zákonem o zaměstnanosti, zmocnitel: V. V., zmocněnec: Mgr. S. Š., Š. A., P. R., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 10. 9. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 833 942 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 20. 9. 2012 (č. l. 26584- 26595).

309. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – 6xxx xxxa, s.r.o., IČ: xxx) (sv. 118, č. l. 27561 - 27708)**

- 2. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 26, uplatňovaný příspěvek celkem 418 985 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: S. Š., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 869 Kč do 7 998 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 4. 9. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 418 985 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 9. 2009 (č. l. 27561- 27569)
- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 20, uplatňovaný příspěvek celkem 450 362 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 420 Kč do 8 221 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 450 362 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 12. 2009 (č. l. 27570- 27578)
- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 20, uplatňovaný příspěvek celkem 479 777 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 981 Kč do 8 679 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 2. 3. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 479 777 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2010 (č. l. 27579- 27587)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 41, uplatňovaný příspěvek celkem 709 635 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 6 647 Kč do 8 001 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 6. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 709 635 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 7. 2010 (č. l. 27588- 27597)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 95, uplatňovaný příspěvek celkem 1 720 209 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 4 052 Kč do 8 003 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 702 209 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 7. 9. 2010 (č. l. 27598- 27609)
- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 94, uplatňovaný příspěvek celkem 2 159 334 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 458 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 159 334 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2010 (č. l. 27610- 27621)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 94, uplatňovaný příspěvek celkem 2 183 443 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 481 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 183 443 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 4. 3. 2011 (č. l. 27622- 27633)

- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 83, uplatňovaný příspěvek celkem 1 942 244 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 533 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 942 244 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2011 (č. l. 27634- 27644)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 90, uplatňovaný příspěvek celkem 2 077 242 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 543 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 13. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 053 242 Kč a o neposkytnutí příspěvku ve výši 24 000 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 14. 9. 2011 (č. l. 27645- 27656)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 110, uplatňovaný příspěvek celkem 2 559 980 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 980 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 24. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 559 980 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 (č. l. 27657- 27668)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 112, uplatňovaný příspěvek celkem 2 592 333 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 750 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 12. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 592 333 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 22. 3. 2012 (č. l. 27669- 27680)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 168, uplatňovaný příspěvek celkem 3 038 251 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 2 842 Kč do 12 918 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 21. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 038 251 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 26. 6. 2012 (č. l. 27681- 27694)
- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 146, uplatňovaný příspěvek celkem 3 473 932 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: M. Č., podepsal M. V., xxx, jmenný seznam zaměstnanců 6xxx xxxa, s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 4 287 Kč do 13 438 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 31. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 3 473 932 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 11. 9. 2012 (č. l. 27695- 27708).

310. **Žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s přílohami – ZXXXA s.r.o., IČ: xxx) (sv. 115, č. l. 26791 - 26924)**

- 3. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 17, uplatňovaný příspěvek celkem 327 680 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 506 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2009 o poskytnutí příspěvku ve výši 327 680 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 1. 12. 2009 (č. l. 26791- 26797)
- 4. Q 2009 – počet zaměstnanců OZP celkem 41, uplatňovaný příspěvek celkem 882 802 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 014 Kč do 8 668 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 2. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 882 802 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 3. 2010 (č. l. 26798- 26805)
- 1. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 57, uplatňovaný příspěvek celkem 1 195 726 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 4 375 Kč do 8 001 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 27. 5. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 195 726 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2010 (č. l. 26806- 26815)
- 2. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 60, uplatňovaný příspěvek celkem 1 391 982 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam

zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 985 Kč do 8 040 Kč, rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 17. 8. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 391 982 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 27. 8. 2010 (č. l. 26816- 26826)

- 3. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 65, uplatňovaný příspěvek celkem 1 442 403 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 935 Kč do 8 040 Kč[63], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 26. 11. 2010 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 442 403 Kč (č. l. 26827- 26836)
- 4. Q 2010 – počet zaměstnanců OZP celkem 68, uplatňovaný příspěvek celkem 1 527 466 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal M. Č., xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 1 065 Kč do 8 040 Kč[64], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 2. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 527 466 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 3. 3. 2011 (č. l. 26837- 26849)
- 1. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 85, uplatňovaný příspěvek celkem 1 876 246 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsal: nečitelné, zmocněnec jednatele M. Č., jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 402 Kč do 8 040 Kč[65], plná moc ze dne 26. 2. 2013 k zastupování společnosti ZXXXA s.r.o., zmocnitel: J. M., xxx, zmocněnec: M. Č., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 30. 5. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 876 246 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 2. 6. 2011 (č. l. 26850- 26861)
- 2. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 86, uplatňovaný příspěvek celkem 2 015 904 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., xxx xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 914 Kč do 8 040 Kč[66], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 6. 9. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 015 904 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 12. 9. 2011 (č. l. 26862- 26872)
- 3. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 92, uplatňovaný příspěvek celkem 2 159 979 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., xxx xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 997 Kč do 8 040 Kč[67], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 11. 2011 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 159 979 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 6. 12. 2011 (č. l. 26873- 26884)
- 4. Q 2011 – počet zaměstnanců OZP celkem 92, uplatňovaný příspěvek celkem 2 175 921 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., xxx xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 7 996 Kč do 8 040 Kč[68], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 9. 3. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 2 175 921 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 16. 3. 2012 (č. l. 26885- 26896)
- 1. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 86, uplatňovaný příspěvek celkem 1 923 041 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: E. K., podepsala E. K., xxx xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 3 125 Kč do 8 040 Kč[69], plná moc ze dne 23. 4. 2012 k zastupování společnosti ZXXXA s.r.o. v záležitostech a jednáních na Úřadu práce ČR – Hl. město Praha, Krajská pobočka Ostrava, Úřad práce v Táboře, zmocnitel: J. M., xxx, zmocněnec: M. Č., rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 11. 6. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 923 041 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 19. 6. 2012 (č. l. 26897- 26913)

[63] Mzdové náklady až 19 618 Kč – E. K.
[64] Mzdové náklady až 19 618 Kč – E. K.
[65] Mzdové náklady až 19 618 Kč – E. K.
[66] Mzdové náklady až 19 618 Kč – E. K.
[67] Mzdové náklady až 20 319 Kč – E. K.
[68] Mzdové náklady až 19 712 Kč – E. K.
[69] Mzdové náklady až 19 618 Kč – E. K.

- 2. Q 2012 – počet zaměstnanců OZP celkem 79, uplatňovaný příspěvek celkem 1 796 089 Kč, kontaktní osoba pro jednání s Úřadem práce: S. M., podepsal J. M., xxx, jmenný seznam zaměstnanců ZXXXA s.r.o., s uvedením mzdových nákladů na zaměstnance v rozmezí od 272 Kč do 8 001 Kč[70], rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 29. 8. 2012 o poskytnutí příspěvku ve výši 1 796 089 Kč, platební poukaz Úřadu práce ČR ze dne 31. 8. 2012 (č. l. 26914- 26924).

311. Ve spisovém materiálu jsou od čl. 13.256 do č.l. 13.340, sv. 66 založeny **zápisy z porad vedení společnosti Vxxx xxxg, a.s.** (původně VXXX-XXXT, a.s.), se sídlem xxx, xxx. Z uvedených zápisů je patrné, že zápisy zpracovávala obžalovaná M. Š., schvaloval je obžalovaný M. V.. Až na výjimky se uvedených porad účastnil téměř vždy obžalovaný M. V., M. Č., obžalovaná M. Š. a dále manažeři jednotlivých středisek. Jen výjimečně se stávalo, že některý z manažerů se z porady omluvil. Některých porad se účastnila i obžalovaná Š. A.. Z uvedených zápisů je patrné, že porada je vedena obžalovanými M. Č. či M. V., přičemž se projednávají jednak úkoly z předešlé porady, jednak nové úkoly, které jsou zadávány jednotlivým sekcím. Každý manažer informuje o stavu svého střediska, vč. ekonomické situace střediska. V rámci uvedených porad se mimo jiné probírají záležitosti ohledně náboru osob zdravotně postižených, jeho pozastavení, převodu osob zdravotně postižených mezi středisky, sjednocení a zkoordinování, rozdělení osob zdravotně postižených, naopak spuštění jejich příjmů. Dále se probírá zaškolování manažerů ohledně způsobu vedení pohovorů s osobami zdravotně postiženými, kdy se někteří manažeři dle zápisů výslovně zaškolují u obžalované Š. A.. Probírá se i otázka odevzdávání bilancí obžalované M. Š..

312. V rámci předmětného trestního řízení byly dále zajištěny **zvukové záznamy ve smyslu § 158d trestního řádu**, a to jednak záznamy porad, které proběhly dne 14. 11. 2011 a dne 5. 12. 2011 v sídle společnosti Vxxx xxxg, a.s. na adrese xxx, xxx (viz sv. 45), jednak obrazový a zvukový záznam z návštěvy svědkyně Z. Š. dne 6. 1. 2012 a dne 24. 1. 2012 vykonané obžalovanými M. Č. a Š. A..

313. **Dne 14. 11. 2011** byl P. záznam jednak porady úzkého vedení ještě před tím, než je zahájena porada celého holdingu, a dále **porady vedení holdingu** za účasti manažerů jednotlivých obžalovaných právnických osob. V rámci uvedené předporady hovoří obžalovaný M. V. s obžalovanou Š. A. v tom smyslu, že obžalovaný M. V. provádí kontrolu jednotlivých složek. Pokud se jedná o jednotlivé doklady, pokud chybí tyto doklady, potom slovy obžalovaného M. V. „jim hází výkazy na hlavu". Ve vztahu k obžalované Š. A. obžalovaný sděluje, že tato má na starosti průběžnou kontrolu, obdobně jako to proběhlo ve společnosti u svědka J. K. v xxx. Obžalovaný M. V. instruuje obžalovanou Š. A., jakým způsobem má být reagováno na uvedenou kontrolu, kdy sděluje, že mají být kladeny dotazy ohledně toho, proč středisko nevydělává, proč má tak velké náklady, že je třeba toto zrušit, změnit nájem, přestěhovat se, apod. Ve vztahu k obžalované Š. A. obžalovaný M. V. sděluje, že tato provádí kontroly smluv, pracovních výkazů, výběrů, nicméně středisko dělá i další věci a také ty je zapotřebí zkontrolovat. Následně dochází ke komunikaci obžalovaného M. V. s osobou V. V., ze které je patrné, že se dopustil prohřešku S. (jedná se o svědka S. K. ze společnosti 6xxx xxxa, s.r.o.), kdy se hovoří o pokutě, která mu bude za nesplnění limitů udělena. Následně probíhá hovor mezi obžalovaným M. V., M. Č. a svědkem S. K., kde v rámci hovoru obžalovaný M. V. sděluje svědkovi S. K., že tento ožebračil firmu minimálně o 100 000 Kč, za což mu uděluje pokutu. V rámci předmětné porady mezi obžalovaným M. V., M. Č. a V. V. probíhá také přesný výpočet toho, jaké finanční prostředky zůstanou společnosti v případě, že dojde ke snížení příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených ze zákona. Obžalovaný M. Č. v rámci uvedeného hovoru upozorňuje na skutečnost, že nebude vyplácen plný příspěvek, ale pouze 75 %

[70] Mzdové náklady až 19 618 Kč – E. K.

uvedeného příspěvku, tzn. částka kolem 6 000 Kč, přičemž z uvedeného příspěvku zůstane zhruba částka 1 800 Kč s tím, že s uvedenou částkou musí pracovat i jednotlivá střediska, a to i za situace, kdy tam zůstane pouze 30 – 40 osob. Obžalovaný M. V. na uvedené reaguje s tím, že „se časem zase naučí". V rámci předmětné předporady hovoří mimo jiné obžalovaný M. V. a V. V. rovněž o té skutečnosti, že obžalovaný M. V. by raději zaplatil M. půjčky, které jsou dražší s tím, že M. má 13,5 %, možná 14,5 %. Mezi obžalovaným M. V. a obžalovaným M. Č. probíhá komunikace ohledně domácích pracovníků, konkrétně domácího pracovníka pana J., zda proběhlo jednání s uvedeným zaměstnancem, zda toto jednání má nějaký výstup, když jednání měl vést s uvedeným zaměstnancem S., pročež obžalovaný M. V. vyzývá obžalovaného M. Č., aby kontaktoval S. a aby věc byla „pořešena", neboť obžalovaný M. V. chce mít vše vyřešeno. V rámci uvedeného hovoru obžalovaný M. V. výslovně uvádí, že žádá, aby měl obžalovaný M. Č. vše v pořádku a rovnou uvedené osobě zavolal, zda tato se rozhodla akceptovat částku 15 000 Kč či nikoliv. Obžalovaný M. V. se v této souvislosti rozčiluje, že nemůže všechno neustále kontrolovat, že se jeho podřízení na uvedené úkoly vykašlali. V rámci velké porady celého holdingu, která se konala dne 14. 11. 2011 je z uvedeného záznamu patrné, že porady se účastnil obžalovaný M. Č., který poradu zahájil, dále obžalovaný M. V., který zde aktivně vystupoval, rovněž V. V., porady se účastní také obžalovaná Š. A., která na poradě rovněž hovoří, a dále zástupci jednotlivých společností spadajících do předmětného holdingu. V rámci porady jednotliví zástupci společností sdělují informace ohledně svých středisek, kdy uvádějí informace ohledně činnosti střediska, ekonomické situace. Z průběhu porady je patrné, že jednotliví manažeři středisek se v průběhu porady poslouchají, že reagují na poznatky, které zde prezentují jejich kolegové z řad manažerů jiných středisek. Z předmětného záznamu je rovněž patrné, že obžalovaný M. V. se porady účastní v postavení nejvyššího manažera, kdy informuje o koncepčních záležitostech, obžalovaný M. Č. vede část porady z hlediska provozních záležitostí, kdy mimo jiné zmiňuje, že manažeři dělají stále stejné chyby a to mu vadí. Obžalovaný M. V. v rámci porady upozorňuje na změnu legislativy, uvádí, že budou muset být skutečně chráněné dílny, kde budou lidé muset něco kloudného vyrábět a prodávat s tím, že „to, co je tam ta dvojka navíc tak, že bude nějaký zisk a plus miniaturní zisk teda z toho zboží, tak můžete pak prosperovat, pokud ne, tak já nebudu uměle chtít vyrábět ta přáníčka, já vám je budu kupovat za 40 Kč, nechci." Obžalovaný M. Č. k tomu vysvětluje, že je třeba si také připustit, že nebude hrazená celá jedna mzda, ale pouze 75 %, tzn. že budou muset vyprodukovat na jednoho člověka 2 000, aby byli na nule. Obžalovaný M. V. dále ostatní účastníky porady informuje o tom, že R. K. dostala obvinění za zpronevěru ve firmě s tím, že věc půjde k soudu, nicméně jsou zde údajně procesní chyby s tím, že obžalovaný M. V. uvádí, že pokud taková situace někoho potká, tak jej v tom nenechá, o R. se postará. Obžalovaný M. V. upozorňuje na to, že to vypadá, že jsou tam práskači, kteří povídali, co neměli, přičemž přítomní na poradě jsou manažeři, kteří by se měli přesvědčit o tom, že osoby jsou zde v pořádku, jestli fungují tak, jak to funguje u S. na Kladně, 99,9 % údajně jako pracuje. Obžalovaný M. V. dále uvádí: „Těch, co jsme se zbavili, tak to je pohoda, to jsou kecy, nesmysly, dostali výpověď, lžou, vymýšlejí si. Horší je, když u nás osoba dělá a my o ní nevíme." Obžalovaný M. V. upozorňuje, aby „si na takové osoby dávali bacha, s těmito osobami jednali, zjišťovali situaci, aby se tomu předešlo". Obžalovaný M. V. dále hovoří o tom, že je plánována návštěva v Ústí, kde si společně s Š. převezme účetnictví, ústeckou společnost Axxx xxxn, s.r.o. pak zavře. Rovněž uvádí, že se vypracovávají podklady pro investora, zase se čeká na dotace. Oba obžalovaní M. V. a M. Č. jezdí střediska navštívit. V rámci uvedené velké pravdy celého holdingu se dále hovoří rovněž o vybírání příspěvků od domácích pracovníků na platby do nadace, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. vysvětlují, jakým způsobem mají být uvedené příspěvky vybírány. Obžalovaný M. Č. se rozčiluje, že nejsou uvedené částky vybírány a není mu tedy jasné, jak má již vše vysvětlovat. V rámci porady osoba P. P. sděluje, že vybírá v hotovosti příspěvky od domácích zaměstnanců, a to zhruba v 95 % případů, včetně domácích pracovníků, na což je reagováno tak, že P. P. je borec a ostatní mu tleskají. Následně je v rámci porady projednávána otázka výročních zpráv a jejího obsahu, kdy v tomto mají být uváděny i úsporné balíčky. Dále se na poradě projednává ta skutečnost, že výrobky, které se jako jediné osvědčily pro případný prodej

na trzích, jsou výrobky od svědka J. K. a svíčky. Na poradě se hovoří o tom, že jednotlivé společnosti holdingu jsou v rámci prodeje výrobků zcela minusové, v podstatě jediné výrobky, které se dají prodat, jsou právě zmiňované svíčky a výrobky od svědka J. K., kdy v rámci porady zazní od účastníka porady z řad manažerů středisek názor, že by měla být všechna střediska, která byla postupně zakoupena, zavřena a mělo by se nadále postupovat pouze s jádrem společností spadajících do holdingu. Vedení společnosti žádá od všech manažerů společností kompletní přehled všech bankovních účtů, kterými společnosti disponují. Obžalovaný M. Č. následně upozorňuje na skutečnost, že manažeři si nezkontrolovali podání bezdlužností, že uvedené musí za manažery řešit Š. případně M.. Nerozumí tomu, proč se manažeři o bezdlužnost nestarají, když se jedná o to nejdůležitější, je to v podstatě jejich živobytí, „váš život je dotace“. Obžalovaný M. Č. v této souvislosti rovněž hovoří o tom, že přepsal částky v žádosti o dotace za konkrétní středisko. Rovněž je zřejmé, že se na předmětné poradě probírá pochybení jednotlivých manažerů středisek, kdy např. svědkyně A. G. je kritizována za to, že v rámci žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených neměla řádně doloženu bezdlužnost společnosti, pročež jí je uložena pokuta. Obžalovaný M. Č. hovoří o tom, že pokud se jedná o výrobky v podobě přání, je jedno, zda je přání hezké či nikoliv, je na místě všechno prodat. V rámci uvedené porady zazní otázka ve vztahu na všechny manažery jednotlivých společností, zda vyrábí vánoční přání. I přesto, že se jedná o poradu konanou dne 14. 11. 2011 všichni účastníci jednohlasně odpovídají, že žádná vánoční přání nevyrábí. Obžalovaný M. Č. sděluje, že předal požadované materiály orgánům činných v trestním řízení, konkrétně kpt. P., který provádí kontrolu toho, zda služby poskytnuté společností VXXXE jsou řádně zaúčtovány a je za ně odvedena daň. Ve vztahu na společnost Pxxx xxxs, s.r.o. působící v Českých Budějovicích se uvádí, že na kontrolu do tohoto střediska přijede právě kpt. P. z Policie ČR, pročež bude ve středisku vygruntováno, zmiňuje se, že v uvedeném středisku Pxxx xxxs, s.r.o. jezdí za osobami zdravotně postiženými některý ze zaměstnanců a sděluje, že je možné, že již příště nepřijede. V rámci uvedené porady, a to v čase 15.56 hovoří konkrétní účastník (ztotožněn jako svědek A. F.) s dalšími osobami o výrobcích, kdy uvádí, že vymýšlet výrobek, který je prodejný a zaplatí se na něm práce i materiál je veliký problém. V rámci porady dále v čase 36.54 hovoří svědek J. K. o tom, že došlo k dohodě se slečnou T. o narovnání, kdy tato požadovala odstupné 80 000 Kč, ale dostala 20 000 Kč. Rovněž se zde uvádí, že nadstandardní péče byla provedena 13x. Obžalovaný M. Č. dále zmiňuje, že účetnictví, které je zpracováváno pro Přelouč a Sxxx xxxn, bude posíláno v kopii od L. právě obžalovanému M. Č..

314. Další takto zaznamenaná **porada** proběhla **dne 5. 12. 2011**, kdy i v tomto případě nejprve probíhala předporada obžalovaných M. V., M. Č. a osoby V. V.. V rámci uvedené porady hovoří V. V. o tom, že nejsou peníze, není zaplaceno nic z toho, v listopadu se nic nezaplatilo, žádný úvěr, čeká se na dotace, úvěry nejsou zaplaceny, K. nejsou zaplaceny, není zaplaceno nic. Obžalovaný M. Č. informuje o skutečnosti, že řešil s domácími pracovníky dohody mj. s paní K., která šla věc řešit na úřad práce, kde jí sdělili, že byla podvedena, pročež obžalovaný M. Č. paní K. vysvětloval, že s ní na úřad práce půjde a ona tam bude sdělovat, co přesně řekla a jakou dohodu má uzavřenu. Dále probíhá hovor mezi obžalovanými M. V. a M. Č., který sděluje, že jsou v běhu výkazy nadstandardní péče, které má pod kontrolou Š., přičemž je vyzvána obžalovaná Š. A., aby se dostavila do kanceláře a informovala o nadstandardní péči. V rámci hovoru mezi obžalovanou Š. A. a M. V. je mimo jiné uváděno, že výkazy o nadstandardní péči a všechny ty věci, které k tomu mají být, plus narovnání jsou uloženy v trezoru, přičemž výkazy i dohody o narovnání jsou hotovy. V rámci uvedené předporady se dále hovoří o tom, zda jsou řešeny narovnání, např. s panem J. není situace řešena, hovoří se rovněž o částce ve výši 6 000 000 Kč, která je zapotřebí. Otázka zní, kde je budou obžalovaní brát, když poslední peníze přijdou v září a jedná se o peníze určené pro obžalovaného M.. Z uvedených finančních prostředků žádné peníze jinam vypláceny nebudou. V 13.59 hod. jsou již uvedené poradě přítomni zástupci všech středisek holdingu a začíná velká porada, kterou vedou obžalovaní M. V. a M. Č.. V rámci porady se výslovně uvádí, kolik konkrétní střediska prodaly za

dané období, uvádí se částky, které jednotlivá střediska utržily za prodej. Z uvedených informací vyplývá, že společnost Wxxx xxxp, s.r.o. prodala za listopad za 17 200 Kč, zisk měla 5 258 Kč, středisko Beroun prodalo za 1 130 Kč, zisk byl 360 Kč, společnost Pxxx xxxl s.r.o. prodala za 1 991 Kč a 1 235 Kč, středisko v Ústí nad Labem prodalo za 5 012 Kč a zisk činil 1 226 Kč, středisko v Plzni prodalo za 12 007 Kč a zisk činil 4 333 Kč, středisko Sxxx xxx xxxm, s.r.o. prodalo za 24 437 Kč a zisk činil 6 911 Kč, společnost Pxxx xxxs, s.r.o. prodala za 3 389 Kč a zisk činil 1 060 Kč, společnost Ixxx xxxl, s.r.o. prodala za 3 305 Kč a zisk činil 971 Kč, společnost Lxxx xxxr, s.r.o. prodala za 2 814 Kč se ziskem 689 Kč a H. (pravděpodobně manažerka střediska Txxx xxxe, s.r.o. H. V.) prodala za 45 621 Kč se ziskem ve výši 19 926 Kč. Dále je na uvedené poradě probírána směrnice ohledně nadace Truck Help, kterou prezentuje obžalovaný M. Č.. K této směrnici obžalovaný M. Č. uvádí, že pokud se zde sděluje, že zaměstnanci mohou přispívat, tak toto je nahrazeno slovy, že zaměstnanci jsou povinni přispívat. Všichni zaměstnanci do 6 000 Kč jsou povinni přispívat částkou 20 Kč. Pokud kdokoliv nechce nadaci podporovat, v takovém případě osoba nebude zaměstnána ve společnosti, pokud nechce sdílet ideály společnosti. Ve vztahu k domácím pracovníkům obžalovaný M. Č. uvádí, že domácí pracovníci mají to, co mají mít. Pokud domácí pracovník začne docházet do dílny, pak začne brát třeba 4 000 Kč nebo 5 000 Kč, pak už to není domácí pracovník a automaticky platí 20 Kč, kdy je zapotřebí uvedené zaměstnancům sdělit. Jedná se o politiku společnosti. Obžalovaný M. Č. dále hovoří o strhávání uvedené částky na výplatní pásce, kdy „také služby bude jakoby vopruz prokazovat“, přičemž na zaplacení konkrétních částek bude jednodušší předložit, že se nic nestrhává, ale bude na to předložen samostatný lístek. Obžalovaný M. Č. upozorňuje na to, že musí být výkazy realizované činnosti, služba musí být poskytnuta, protože za zaměstnanci budou chodit a budou se ptát, proč jsou peníze strženy. Pokud daný zaměstnanec řekne, že o ničem neví, je to jedna z podmínek. Dále byl zaznamenán hovor obžalovaných M. Č. a M. V. s P. P., kde je P. P. instruován, jak má vystupovat ve vztahu na orgány činné v trestním řízení. Hovoří se o tom, že pravděpodobně k uvedené záležitosti došlo na základě udání konkrétní osoby, kdy obžalovaný M. V. instruuje P. P., aby uvedl, že nebude vypovídat tak, aby se všichni pro orgány činné v trestním řízení sladili. Pan P. P. je instruován, jakým způsobem má odvádět pozornost od konkrétních problémů. Hovoří se o tom, že kauza je mediálně nafouknutá. Dále si má P. P. s sebou vzít kontrolu z úřadu práce s tím, že tato proběhla, že vše je v pořádku. Pan P. P. k tomu sděluje, že měl jednu kontrolu za celou dobu s tím, že obžalovaný M. Č. mu radí, aby rozvedl informace o zákonu o zaměstnanosti, co je náhradní plnění, povinnosti zaměstnavatele nad 25 zaměstnanců apod. Obžalovaný M. V. k tomu doplňuje, že má být v klidu, vysmátý. Následně v rámci hovoru obžalovaný M. V. výslovně uvádí, „co by si jim tam měl říct, jsem čůrák, vole, platíme je jinak, vole, my je okrádáme, tak si rovnou sbal, sbal si kartáček a jeď takhle, že jo. Co jinýho k tomu říct, máš pravdu, no“. Následně obžalovaný M. V. uvádí informace ohledně vyšetřovatelů z Plzně, jakým způsobem komunikoval s kpt. P. a zcela na konci uvedeného hovoru obžalovaný M. V. uvádí „ten dostal 2,5 a ten, co byl, jak zjistí, to by snad soud musel vyslechnout každého svědka.“ V rámci uvedené porady mimo jiné svědkyně D. H. uvádí, že absolvovala v Praze školení ohledně jednání na úřadu práce k P. chráněné dílny, byla poučena, jak postupovat dále a ke konci měsíce se věnuje formulářům, aby mohla jedno balení odvézt na úřad práce, aby mohla konečně něco vyřizovat. Při rozvozu výplat navštívila všechny zaměstnance, kteří podepsali výkaz realizované činnosti v Olomouci, přičemž poskytla 7x do měsíce službu. Dále probíhá hovor ohledně počtů zaměstnanců ve společnosti, kterou vede svědkyně D. H.. V následující části porady v čase 2:42 dále se hovoří o jednotlivých střediscích, hovoří se o prodejních akcích, kterých se jednotliví zástupci společností zúčastnili, uváděny jsou i počty domácích zaměstnanců. Uvádí se informace ohledně jednotlivých středisek včetně počtu poskytnutí služeb jednotlivým osobám zdravotně postiženým v řádu jednotek, např. ve společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. se uvádí, že byla poskytnuta služba 7x, ve společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. byla poskytnuta služba 7x, ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. proběhlo 11 návštěv domácích pracovníků, ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. bylo provedeno 10 nadstandardních služeb a v rámci výplat navštíveno 23 domácích pracovníků. Ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. proběhlo 26 pohovorů.

Svědek A. F. dále hovoří o tom, že mají 3 nebo 5 zdravých zaměstnanců na 250 lidí, přičemž poskytli v listopadu 33 nadstandardních služeb. Ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. bylo poskytnuto 10 nadstandardních služeb, hovoří se o výsledcích prodeje, platbách pro nadaci. Ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. hovoří svědek J. K. o 8 poskytnutých nadstandardních službách, na chráněné dílně jsou zaměstnány 4 osoby zdravotně postižené ve 3 dnech. Hovoří se rovněž o tom, že vedení holdingu předává jednotlivým manažerům podklady pro Policii ČR. Na konci uvedené porady sděluje obžalovaný M. V. informace k úsporám pro příští rok, kdy se jedná o úspory na sociálním a zdravotním u zdravých pracovníků. Výslovně uvádí „zaměstnanci by měli marodit alespoň týden, společnost na tom vydělá." Obžalovaný M. V. dále vysvětluje: „je nemocen, chodí do práce, marodí od září a za listopad bere 8 000 Kč. Firma ušetří 7 200 Kč. Chce dotáhnout tuto situaci na částečnou invalidku, kdy toto sdělil lékařce, přičemž ostatní manažeři by mohli marodit alespoň měsíc v roce. Jedná se o úkol pro manažery s tím, že o tom, že budou manažeři marodit, nemají tito mluvit do telefonu."

315. Rovněž byl zajištěn **obrazový a zvukový záznam** (viz č.l. 10.192, sv. 45) **z návštěvy obžalovaného M. Č. a Š. A. v bytě svědkyně Z. Š.**, která byla zaměstnankyní společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. z řad osob zdravotně postižených. Uvedeného setkání se zúčastnil obžalovaný M. Č., obžalovaná Š. A. a svědkyně Z. Š., kdy proběhla celkem dvě setkání, a to dne 6. 1. 2012 a dne 24. 1. 2012. Obžalovaný M. Č. na začátku uvedeného setkání sděluje, že jej pověřil pan J. jako xxx společnosti, aby přijel a společně s obžalovanou Š. A. prošetřil požadavek svědkyně o částku 100 000 Kč s tím, že jí nebyla řádně vyplácena mzda, když ve výplatním sáčku byla pouze částka ve výši 2 000 Kč. Pan J. uvedené praktiky dle obžalovaného M. Č. neuznává, přičemž poté, co pan J. společnost koupil, tak o uvedené praxi „jakoby napůl věděl, napůl ne, chce vše jakoby trošičku zlegalizovat", aby tam nedocházelo k těmto věcem, ke kterým tam docházelo, protože za uvedené finance měla svědkyně dostávat služby, kdy obžalovaný byl v domnění, že si za ty peníze vybírá svědkyně služby. Na uvedené svědkyně Š. reaguje s tím, že podepisovala prázdný papír, kde bylo napsáno, že si vybrala službu, nebylo tam nic vyplněno. Následně při další návštěvě přijeli s tím, že v dokumentu bylo uvedeno pomoc s úklidem a mytí oken, což svědkyni rozčílilo, neboť ona je schopna uvedené práce vykonat sama. Svědkyně Z. Š. opakovaně i k dotazu obžalované Š. A. v průběhu hovoru sděluje, že žádné služby nečerpala. Svědkyně Z. Š. se rovněž obžalovaných M. Č. a Š. A. ptá, kam uvedené finanční prostředky jdou, když se jedná o částku zhruba ve výši 3 800 Kč za každého zaměstnance. K tomu obžalovaný M. Č. uvádí „když se do toho tenkrát šlo, tak se uzavřel takový obchod s váma nebo alespoň teda tak nějak to měli formulovat, že to, co se dostane nějakých kolem 6 000 Kč, z toho se zaplatí sociální zdravotní 1/3, 1/3 dostanete vy a 1/3 si nechá ten zaměstnavatel, aby z toho taky něco měl, když už to dělá". Dále obžalovaný v rámci hovoru uvádí, že se o to podělí tak, aby byly spokojeny obě dvě strany. V tomto duchu je veden celý hovor, kdy předmětem je jednání ohledně poskytnutí konkrétní částky jako narovnání, kdy obžalovaný M. Č. nabízí svědkyni částku ve výši 25 000 Kč. Tato částka přijde svědkyni nízká, nicméně obžalovaný Č. více nenabídne s tím, že svědkyni Z. Š. předkládá rovněž dohodu o narovnání jako vzor, kam již předvyplnil jméno svědkyně s tím, že v průběhu příštího týdne by celou věc dořešili, když obžalovaný M. Č. s sebou nemá peníze. V rámci hovoru se domluví na tom, že výše narovnání bude činit 25 000 Kč. Obžalovaný M. Č. následně vysvětluje svědkyni Š., že se jedná o jednoduchou dohodu, ve které se uvádí, že svědkyně Š. má určitý nárok. Společnost dle obžalovaného uvádí, že tomu tak není, že vše je v pořádku s tím, že obžalovaný výslovně sděluje: „my se k tomu nemůžeme přiznat, to by jsme byli špatní, takže my se k tomu nepřiznáváme, ale jako projev dobré vůle, aby jsme se na sebe nekoukali skrz prsty, abychom se mohli potkat a normálně se pozdravit, nebo až vás bude vyslýchat policie, nebo půjdete na úřad práce, abychom mohli říct, ale my máme všechno v cajku, dokonce jsme tak hodní „že jsme tady podepsali dohodu o narovnání a paní jsme něco aspoň dali k tomu", paní je spokojená, protože si od nás vzala a řekla dobrý". Následně dochází k druhému setkání dne 24. 1. 2012 opětovně v místě bydliště svědkyně

Z. Š. opětovně za účasti obžalovaných M. Č. a Š. A., kdy svědkyně Z. Š. ukazuje obžalovaným výplatní pásku s tím, že na této má uvedenu srážku ve výši 3 866 Kč, pročež by chtěla vědět, o co se jedná, co si vybrala za službu, když si fakticky nic nevybrala, na což obžalovaný M. Č. reaguje s tím, že to je rok 2010, o tom on nic neví, on toto řešit nebude. Následně dochází k podpisu předmětné dohody o narovnání svědkyní Š. a výplatě částky 25 000 Kč. Zcela na konci uvedeného setkání obžalovaný M. Č. uvádí, že vše je tedy takto vyřízeno. Jediné, o co by chtěl svědkyni poprosit, aby tato dodržovala dohodu o mlčenlivosti. Když by se jí někdo ptal, kontaktovali jí z úřadu práce, jestli byla spokojená se svým zaměstnáním u společnosti, obžalovaný uvádí, že by byl rád, kdyby svědkyně řekla, že byla spokojená, že skončila z nějakého důvodu, že se snižovaly stavy, nebo něco podobného s tím, že nemusí být úřadu sděleno, o co se jednalo. Na uvedené svědkyně Š. reaguje s tím, zda toto nejsou už moc velké pohádky. Načež obžalovaný M. Č. kontruje: „možná, že jsou, vždyť je to jedno, pohádky jsou krásný v každým věku“. Následně z místa bydliště svědkyně Z. Š. odchází obžalovaný M. Č. s obžalovanou Š. A.. Z obou kamerových záznamů je patrné, že po celou dobu průběhu uvedených setkání v případě setkání ze dne 6. 1. 2012 se jednalo o setkání, které trvalo 50 minut, v případě jednání ze dne 24. 1. 2012 se jednalo o setkání, které trvalo necelých 12 minut, se jednání účastní oba obžalovaní, přičemž i obžalovaná Š. A. aktivně do vedeného hovoru zasahuje a účastní se jej vlastními připomínkami.

316. V rámci přípravného řízení obžalovaný M. Č. předložil orgánům činným v trestním řízení rovněž rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 4. 8. 2010, rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce v Plzni ze dne 31. 8. 2010, **rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce v Plzni ze dne 21. 6. 2010** (viz č.l. 16.224 a následující, sv. 78). Dle rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 4. 8. 2010 bylo rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj zrušeno s tím, že bylo uvedenému úřadu uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl, a to z procesních důvodů, když dle Státního úřadu inspekce práce nebylo řádně zahájeno správní řízení ohledně deliktu, za který byla následně uložena pokuta. Ze samotného rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj ze dne 21. 6. 2010 se podává, že společnost Bxxx xxxe, s.r.o. byla uznána vinnou několika delikty jako zaměstnavatel v souvislosti s porušením základních zásad pracovněprávních vztahů, a to jednak z důvodů uzavření dohod k zajištění dalšího zaměstnávání, ve kterých zaměstnavatel sjednal se zaměstnanci formou srážek ze mzdy úhradu příspěvku za tzv. nadstandardní služby. Dále bylo konstatováno porušení příslušných ustanovení zákoníku práce ze strany zaměstnavatele ve vztahu na uzavření dohod o zajištění dalšího zaměstnávání pro diskriminaci skupiny zaměstnanců z důvodu jejich zdravotního stavu, kdy byla společnosti uložena pokuta ve výši 250 000 Kč a dále povinnost zaměstnavatele nahradit náklady řízení. Z uvedeného rozhodnutí vyplývá, že v rámci kontroly byly kontrolovány pouze písemné dokumenty a nebyly vedeny žádné osobní rozhovory s jednotlivými zaměstnanci. Oblastní inspektorát práce v rámci provedené kontroly uzavřel, že kontrolovaným zaměstnancům byly měsíčně prováděny srážky ze mzdy vyšší, než je možné činit, a nebyla respektována výše nezabavitelné části mzdy. Dále Oblastní inspektorát práce konstatoval, že zaměstnavatel sjednal zajištění závazku a přenášel tak riziko z výkonu závislé práce na zaměstnance tím, že sjednal se zaměstnanci v dohodě k zajištění dalšího zaměstnávání úhradu příspěvku za tzv. nadstandardní služby, kterými si však hradí vlastní náklady, přičemž součástí příspěvku je i neexistující závazek. Daná skutečnost je patrná zejména z dohody k zajištění dalšího zaměstnávání a ze mzdových listů, které byly předloženy ke kontrole. Dále dospěl Oblastní inspektorát práce v rámci kontroly k závěru, že zaměstnavatel prováděl srážky ze mzdy vyšší, než byla maximální hranice srážky sjednaná dle uzavřených dohod o srážkách ze mzdy, kdy uvedené je rovněž patrné ze mzdových listů. V rámci odůvodnění svého rozhodnutí Oblastní inspektorát práce konstatoval, že zaměstnavatel nesmí přenášet riziko z podnikání na své zaměstnance. Velmi jednoznačným porušením této zásady je ujednání o tom, že zaměstnanci budou zařazeni do třetí skupiny s nejvyšším podílem úhrady nákladů v případě, že nebude v daném měsíci práce. V takovém případě je nutné totiž vzít do

úvahy, že nedostatek práce se klasifikuje jako překážka v práci na straně zaměstnavatele a ukládá zaměstnavateli povinnost hradit zaměstnanci v takovém případě náhradu mzdy. Jedná se o základní a běžnou povinnost zaměstnavatele. Dále uvádí úřad ve svém rozhodnutí, že nelze pominout i sjednanou výši příspěvků zaměstnance zaměstnavateli na úhradu nákladů spojených se zaměstnáváním, která se pohybuje od 31 % hrubé měsíční mzdy zaměstnance v případě zařazení do první skupiny až do výše 108 % hrubé měsíční mzdy zaměstnance, pokud byl zařazen do třetí skupiny. Takový podíl zaměstnance na nákladech zaměstnavatele spojených se zaměstnáváním zaměstnance již zpochybňuje samotný smysl pracovněprávního poměru. Sjednáním dohod k zajištění dalšího zaměstnávání, kdy účastník řízení jako zaměstnavatel požaduje po zaměstnancích se zdravotním postižením podíl na nadstandardně zvýšených nákladech spojených s jejich zaměstnáváním jako osob se zdravotním postižením, se tak dopustil zaměstnavatel nepřímé diskriminace osob z důvodu jejich zdravotního stavu. Je rovněž nutné vzít v úvahu i skutečnost, že osoby se zdravotním postižením velmi obtížně hledají na trhu práce zaměstnání a jsou víceméně ochotny přistoupit i na nevýhodné podmínky při příslibu trvalého zaměstnání. Už sám název dohody, dohoda k zajištění dalšího zaměstnávání, pak vzbuzuje dojem, že pokud nebude dohoda uzavřená, nemusí být další zaměstnávání uskutečněno. Současně je třeba vzít v úvahu rovněž vztah podřízenosti a nadřízenosti a v neposlední řadě i ujednání o důvěrném charakteru této dohody pod hrozbou hrubého porušení pracovní disciplíny, kdy tyto výrazně omezují či zamezují možnosti zaměstnance otevřeně zjišťovat oprávněnost postupu zaměstnavatele. Správní orgán v této souvislosti dále upozorňuje na skutečnost, že zaměstnavatel je právnickou osobou, která dle vlastního prohlášení zaměstnává značné množství osob se zdravotním postižením v rozsahu celého území České republiky, kdy takovéto jednání zaměstnavatele lze považovat za standardní ve vztahu k osobám se zdravotním postižením a systémově uplatňované u většiny zaměstnanců se zdravotním postižením. Správní orgán v této souvislosti konstatuje, že diskriminační jednání zaměstnavatele je závažným, společensky velmi nebezpečným jevem, kdy porušení pracovněprávních předpisů v takovém rozsahu nebyla doposud inspektoráty práce zjištěna ani sankcionována. Současně je nutné přihlédnout i k tomu, že zaměstnavatel využíval podpory státu v podobě příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených. S ohledem na vše výše uvedené tedy správní orgán stanovil i výši pokuty.

317. Dále bylo provedeno dokazování listinami v podobě sdělení náměstka generálního ředitele Úřadu práce ČR č. 21/2012, které nabylo právní účinností od 2. 11. 2012 na dobu neurčitou, směrnice generálního ředitele č. 23/2012 s účinností od 8. 10. 2012 na dobu neurčitou, v podobě oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 13/2002 ze dne 26. 4. 2002 ohledně příspěvků zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % zaměstnanců se ZTP z celkového počtu svých zaměstnanců, informace č. 13/2007, která vstoupila v platnost 22. 10. 2007, ve které je uváděno, že zaměstnavatel je povinen k žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením dokládat potvrzení o tom, že k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí nemá nedoplatky jednak v daňovém smyslu, jednak na pojistném na veřejném zdravotním pojištění a jednak na sociálním zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Dále soud prováděl dokazování metodickým pokynem č. 7/2002 od Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 31. 3. 2002, který nabyl platnosti od 8. 8. 2002, kdy uvedený metodický pokyn upravoval jednak postup při poskytování zálohy na příspěvek, jednak vyúčtování příspěvků nebo záloh, postup při poskytování příspěvku nebo zálohy v mimořádných případech, dále vztah mezi příspěvkem podle § 24 zákona o zaměstnanosti a příspěvkem na částečnou úhradu provozních nákladů podle § 8 vyhlášky č. 115/1992. Soud prováděl dokazování i metodickým pokynem Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 10/2004 ze dne 10. 12. 2004 s platností ode dne 10. 12. 2004, kde se uvádí postup při řešení jednotlivých situací v souvislosti s příspěvkem podle § 78 zákona o zaměstnanosti, dle kterého příspěvek podle § 78 zákona o zaměstnanosti nebude poskytován zálohově, ale zpětně za uplynulé kalendářní čtvrtletí, přičemž rozhodným obdobím pro zjišťování průměrného přepočteného počtu zaměstnanců bude uplynulé kalendářní čtvrtletí. I ve vztahu k uvedenému příspěvku uvedený metodický pokyn obsahuje řešení

jednotlivých situací, jak se bude postupovat, včetně názorných příkladů pro výpočet. Dále soud prováděl dokazování normativní instrukcí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 3/2008 ohledně příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ze dne 31. 3. 2008 s účinností ode dne 1. 4. 2008. Uvedená normativní instrukce jednak upravovala otázku žádostí o příspěvek a způsobu jejich podávání, dále součásti žádosti o příspěvek, včetně toho, jakým způsobem má být proveden výpočet průměrného čtvrtletního přepočteného počtu všech zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a zaměstnanců, kteří jsou osobami s těžším zdravotním postižením, dále jmenný seznam zaměstnanců a jeho formuláře, potvrzení bezdlužnosti a dále výpočet poskytování příspěvku a jeho výše, kde se výslovně uvádí, že příspěvek náleží zaměstnavateli ve výši skutečně vynaložených mzdových nákladů na zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, nejvýše však 9 000 Kč měsíčně na zaměstnance, který je osobou s ZTP, a 6 500 Kč měsíčně na zaměstnance, který je OZP viz čl. 3.2 předmětné normativní instrukce. Také v tomto případě obsahuje uvedená instrukce příklady výpočtů, jak postupovat. Dále bylo prováděno dokazování směrnicí ředitele Úřadu práce hlavního města Prahy č. 7/2010 s platností ode dne 30. 4. 2010, kdy uvedená směrnice upravuje postup při kontrole příjemců příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Soud prováděl dokazování rovněž normativní instrukcí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 12/2009 ohledně příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ze dne 20. 3. 2009 s platností od 1. 4. 2009, kdy uvedená normativní instrukce upravuje jednak žádosti o příspěvek, součásti žádosti o příspěvek, včetně informací o tom, jakým způsobem dokládat celkový průměrný přepočtený počet všech zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením a zaměstnanců, kteří jsou osobami s těžším zdravotním postižením, včetně konkrétních příkladů, dále informace ohledně jmenného seznamu zaměstnanců, dokladu o tom, že zaměstnanec, na kterého je příspěvek požadován, je osobou zdravotně postiženou, potvrzení bezdlužnosti, poskytování příspěvku a jeho výše, kde se výslovně pod bodem 4.2. uvádí, že příspěvek náleží zaměstnavateli ve výši skutečně vynaložených mzdových nákladů na zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, nejvýše však 8 000 Kč měsíčně bez ohledu na to, zda se jedná o osobu OZP nebo osobu s TZP. Dle uvedené normativní instrukce se do mzdových nákladů pro účely uvedeného příspěvku započítává částka odpovídající polovině náhrady mzdy za dobu pracovní neschopnosti nebo karantény, kterou zaměstnavatel uplatňuje na snížení odvodu pojistného. Také v tomto případě jsou uvedeny konkrétní příklady výpočtů. I v této části instrukce jsou uvedeny informace k rozhodování o příspěvku a kontrole.

318. Pokud se jedná o údaje, které vyplynuly z **bankovních informací**, a to včetně příslušných CD záznamů (viz sv. 75, 76 a 77 spisového materiálu, ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o. viz sv. 139 spisového materiálu). Z bankovních informací byly zjištěny zejména informace o bankovních účtech, které byly vedeny k jednotlivým obžalovaným právnickým osobám, dále informace ohledně dispozičních oprávnění k jednotlivým bankovním účtům a rovněž informace o tom, jaké finanční prostředky byly na bankovní účty připisovány, případně z těchto bankovních účtů vybírány. Z poskytnutých bankovních informací je patrné, že obžalovaný A. M. měl dispoziční oprávnění ke všem bankovním účtům obžalovaných právnických osob s výjimkou společnosti ZXXXA s.r.o., přičemž na uvedené bankovní účty buď osobně či prostřednictvím svého bankovního účtu nejen finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených vybíral, ale také finanční prostředky na uvedené bankovní účty vkládal s tím, že tyto byly obratem částečně převáděny na účty České správy sociálního zabezpečení, zdravotních

pojišťoven či příslušného finančního úřadu. Po obdržení jednotlivých příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených uvedené společnosti převáděly část poskytnutého příspěvku na účet označený právě osobou A. M. či tento sám provádí osobní výběr z bankovního účtu, na který byly příspěvky dle žádostí připsány. Pokud se jedná o osobu obžalovaného A. M., tento vkládá na bankovní účty společností částky v řádu stovek tisíc korun měsíčně, a to v pravidelných intervalech dle potřeby jednotlivých společností, jak je patrné z výpisu z bankovních účtů. Stejně tak si obžalovaný A. M. z uvedených bankovních účtů opakovaně vybírá finanční prostředky v řádu stovek tisíc Kč. Současně je nutné říci, že obdobným způsobem jako obžalovaný A. M. funguje i osoba M. K. ve vztahu k bankovním účtům obžalovaných právnických osob.

319. Ke **společnosti Axxxa s.r.o.** byl veden bankovní účet č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl M. K., V. V., obžalovaní M. Č. a M. Š., a to do dne 14. 2. 2011, následně již disponoval tímto bankovním účtem pouze obžalovaný A. M.. Finanční prostředky zasílané z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly přeposílány na bankovní účet společnosti Axxxa s.r.o. č. xxx, kdy z tohoto bankovního účtu byly finanční prostředky vybírány M. K. a V. V., a to po celé období let 2011 a 2012.

320. Pokud se jedná o **společnost Kxxxi, s.r.o. (původně Bxxx xxxe, s.r.o.),** společnost měla k dispozici bankovní účet č. xxx, kdy se jednalo o bankovní účet, na který jí byly zasílány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, dispoziční oprávnění k tomuto bankovním účtům měl obžalovaný A. M. v období od 1. 3. 2011 do 31. 12. 2012. Dále společnost disponovala bankovním účtem č. xxx, k němuž měli dispoziční oprávnění v období od 1. 3. 2011 do 31. 12. 2012 M. K., V. V., M. Č. a M. Š.. Společnost měla zřízen rovněž bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měli P. P., V. V., M. Č. a M. Š.. Z rozboru uvedeného bankovního účtu je patrné, že v období od ledna 2009 do září 2010 byly finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány částečně na bankovní účet obžalovaného A. M., částečně vybírány v hotovosti obžalovaným A. M., příp. manažerem P. P., dále M. K., či V. V.. V období od února 2011 až do konce žalovaného období byly finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. uváděného v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených převáděny na bankovní účet společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu neměl dispoziční oprávnění manažer společnosti P. P., ale osoby M. K., V. V.a, M. Č. a M. Š., a z tohoto bankovního účtu byly finanční prostředky částečně převáděny společnosti Vxxx xxxg, a.s., VXXX-XXXT, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., osobě JUDr. D. M. a v neposlední řadě byly finanční prostředky vybírány osobami M. K., V. V. a rovněž převáděny na bankovní účty společností Pxxxo s.r.o., Sxxxy s.r.o., Jxxxl s.r.o.

321. Ve vztahu ke **společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. (původně Bxxx xxxl, s.r.o**.) byl veden bankovní účet č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl pouze obžalovaný A. M.. Dále byl ve společnosti veden bankovní účet č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měl dispoziční oprávnění M. K., V. V., M. Č. a M. Š.. Pokud se jedná o finanční prostředky poskytované Úřadem práce hlavního města Prahy společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. v období roku 2008 až září 2009, byly tyto finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. č. xxx fakticky vybírány V. V., M. Š., od roku 2009 byly finanční prostředky z uvedeného bankovního účtu zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., dále byly v některých případech zasílány na bankovní účet společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. č. xxx a následně vybírány V. V., příp. přeposílány na bankovní účty dalších společností jako byla společnost Jxxxl s.r.o., Vxxx xxxs, a.s., Pxxx xxxZ, s.r.o., také na účty vedené k politické straně Vxxx xxxé – určené pro zasílání darů, případně byly finanční prostředky zasílány na bankovní účet společnosti Pxxx xxxZ s.r.o. a dále společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., či společnosti Bxxx xxxs, s.r.o.

322. Ve vztahu ke **společnosti Bxxx xxxs, s.r.o.** byl veden bankovní účet č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měl dispoziční oprávnění obžalovaný A. M., dále existoval bankovní účet č. xxx, k němuž měl v rozhodném období dispoziční oprávnění M. K., V. V., obžalovaná M. Š.. Příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly připisovány na bankovní účet společnosti Bxxx

xxxs, s.r.o. č. xxx, přičemž v období roku 2008 – 2009 byly finanční prostředky z uvedených příspěvků částečně zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., částečně byly finanční prostředky vybírány V. V. a obžalovanou M. Š.. V září roku 2009 byly opakovaně finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených zaslány na bankovní účet společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. a z těchto finančních prostředků byly části přeposlány dále na bankovní účet společnosti AK Mxxxl. Následně od prosince 2009 byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených přeposílány na bankovní účet společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. č. xxx a z tohoto bankovního účtu byly finanční prostředky částečně vybírány V. V., částečně A. M. a R. M.. Část finančních prostředků byla zasílána společnostem Jxxxl s.r.o., Pxxxo s.r.o., Vxxx xxxs, a.s., Pxxx xxxZ, s.r.o. a v neposlední řadě rovněž převáděny na bankovní účet vedený pro politickou stranou Vxxx xxxé. Dále je zřejmé, že z bankovního účtu společnosti Bxxx xxxs, s.r.o., který byl určen na zasílání příspěvků na zaměstnávání zdravotně postižených, byly v období let 2009 – 2011 opakovaně zasílány finanční prostředky na Okresní správu sociálního zabezpečení.

323. **Společnost Ixxx xxxl, s.r.o.** využívala bankovní účet č. xxx jako bankovní účet určený pro zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy jedinou osobou oprávněnou disponovat s tímto bankovním účtem byl obžalovaný A. M.. Dále společnost Ixxx xxxl, s.r.o. užívala bankovní účet č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měl dispoziční oprávnění M. K., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. V září 2010 byly finanční prostředky zaslané z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených zaslány na bankovní účet obžalovaného A. M., případně vybrány v hotovosti obžalovaným A. M.. Následně již byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených přeposílány na druhý bankovní účet společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. Z tohoto bankovního účtu byly částečně zasílány opakovaně na bankovní účet společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., příp. Vxxx xxxg a.s. Dále byly finanční prostředky zasílány na bankovní účet společnosti AXXXS a.s., na bankovní účet obžalovaného A. M. a opakovaně vybírány osobami M. K., D. M., a v období září 2012 opakovaně vybírány obžalovaným M. Č.. V září 2012 byly finanční prostředky z tohoto bankovního účtu zaslány rovněž na bankovní účet společnosti Vxxx xxxs, a.s.

324. **Společnost Lxxx xxxr, s.r.o.** užívala jednak bankovní účet č. xxx, k němuž jediným dispozičním oprávněním disponoval obžalovaný A. M., jednak bankovní účet č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl M. K., V. V., obžalovaní M. Č. a M. Š.. Společnost disponovala rovněž bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měla svědkyně K. S., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. Po celé žalované období až do roku 2012 byly finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. č. xxx, přičemž tyto byly částečně vybírány v hotovosti V. V., K. S. a M. K., částečně byly zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., případně na bankovní účet společnosti Vxxx xxxg, a.s. či Pxxx xxxl s.r.o.

325. Ve vztahu ke **společnosti Pxxx xxxl s.r.o**. bylo z bankovních informací zjištěno, že společnost disponovala bankovním účtem č. xxx , kdy se jednalo o bankovní účet určený na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, přičemž dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl pouze obžalovaný A. M.. Dále společnost disponovala bankovním účtem č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měl přístup M. K., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. Společnost využívala i bankovní účet č. xxx, kdy tento účet byl zrušen k prosinci 2011 a disponovali jím svědkyně P. K. a svědek J. K., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. Současně je z bankovních informací patrné, že finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených za období roku 2009 a částečně roku 2010 byly finanční prostředky zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M.. Ten současně v roce 2009 poskytl na uvedený bankovní účet určený pro příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených sám finanční hotovost. Finanční prostředky byly následně v průběhu roku 2010 převáděny z bankovního účtu společnosti, na který byly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených na bankovní účet společnosti č. xxx, následně na

bankovní účet č. xxx. Z těchto finančních prostředků byly peníze částečně vybírány svědkyní P. K., částečně M. K. či V. V., část finančních prostředků byla připisována na bankovní účet společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., příp. Vxxx xxxg, a.s. Zejména v období roku 2012 byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených opakovaně vybírány M. K..

326. **Společnost Pxxx xxxs, s.r.o.** používala jednak bankovní účet č. xxx , kdy k tomuto bankovnímu účtu měl dispoziční oprávnění výhradně obžalovaný A. M.. Dále využívala bankovní účet č. xxx, k němuž dispoziční oprávnění měly osoby M. K., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. Pokud se jedná o období roku 2010, byly finanční prostředky z bankovního účtu, na který přicházely příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., případně tímto v hotovosti vybírány. V období od srpna 2010 byly finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. č. xxx, kdy tyto finanční prostředky byly v jednom případě zaslány na bankovní účet obžalovaného A. M., ve většině případů byly vybírány osobami M. K., V. V., případně R. K.. Z bankovního účtu společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. č. xxx byly opakovaně v průběhu roku 2011 zasílány finanční prostředky na bankovní účet Okresní správy sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích. Finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. byly zasílány rovněž společnostem Vxxx xxxg, a.s. a VXXX-XXXT, s.r.o.

327. Ve vztahu ke **společnosti Sxxx xxxg, s.r.o**. bylo zjištěno, že společnost disponovala jednak bankovním účtem č. xxx, ke kterému zpočátku měli dispoziční oprávnění svědkyně L. S., dále V. V., obžalovaní M. Č. a M. Š., později rovněž M. S.. Dále společnost disponovala bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl pouze obžalovaný A. M. a jednalo se o bankovní účet, na který byly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Společnost disponovala rovněž bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl M. K., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. Z bankovních informací je patrné, že v průběhu roku 2010 byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., v několika případech fyzicky vybrány obžalovaným A. M., a to až do srpna 2010. Následně byly finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. č. xxx, kdy z tohoto bankovního účtu byly částečně finanční prostředky vybírány V. V., částečně M. K., převáděny na bankovní účet společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., příp. Vxxx xxxg, a.s., v některých případech vybírány osobou L. S.. V průběhu roku 2011 byly opakovaně finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. určeného na příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených zaslány na bankovní účet Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň – město, příp. na tento bankovní účet byly připsány finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. č. xxx.

328. Ve vztahu ke **společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o.** bylo zjištěno, že finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly zasílány na bankovní účet č. xxx, kdy v předmětném období měl dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu obžalovaný A. M.. Dále společnost disponovala bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl M. K. a V. V., obžalovaní M. Č. a M. Š.. V období roku 2009 až září 2010 byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., část finančních prostředků byla vybírána obžalovanou M. Š., případně obžalovaným A. M. či dalšími osobami. Od prosince 2010 byly finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. určeného pro výplatu příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených přeposílány na bankovní účet společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. č. xxx, ze kterého byly následně buď částečně vybírány v hotovosti, příp. zasílány na bankovní účty společností AK D. M., obžalovaný A. M., Pxxxo s.r.o., Pxxxt s.r.o. Jxxxl s.r.o., Vxxx xxxs a.s., případně dalších společností.

329. **Společnost Sxxx xxxn, s.r.o.** využívala jednak bankovní účet č. xxx, který byl určen na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených a jediným disponentem uvedeného účtu

byl obžalovaný A. M., a dále bankovní účet č. xxx, kdy disponenty tohoto bankovního účtu byl V. V. a M. K., obžalovaní M. Č. a M. Š. s tím, že finanční příspěvky zasílané na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly z tohoto bankovního účtu přeposílány na bankovní účet společnosti Sxxx xxxn, s.r.o. č. xxx a z tohoto bankovního účtu byly částečně vybírány osobou M. K. a V. V. v hotovosti, částečně byly zasílány na bankovní účet společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., Axxxa s.r.o. a Axxx xxxn s.r.o.

330. **Společnost Txxx xxxe, s.r.o.** v předmětném období disponovala bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl výhradně obžalovaný A. M.. Jednalo se o bankovní účet, na který byly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Dále společnost disponovala bankovním účtem č. xxx, kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měly osoby M. K., V. V., obžalovaní M. Č. a M. Š.. V průběhu roku 2008 a 2009 byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených vybírány osobami V. V., obžalovaná M. Š. a svědek R. H.. V průběhu roku 2009 a roku 2010 byly finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Txxx xxxe, s.r.o. určeného pro příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., příp. byly vybírány obžalovaným A. M. v hotovosti. V průběhu roku 2011 a 2012 byly finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Txxx xxxe, s.r.o. určeného pro příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených přeposílány na bankovní účet společnosti Txxx xxxe, s.r.o. č. xxx a z tohoto bankovního účtu byly finanční prostředky částečně vybírány osobou M. K., H. V., příp. V. V..

331. Pokud se jedná o bankovní účet **společnosti Rxxx xxxc, s.r.o. (původně Vxxx xxxc, s.r.o.)**, tato používala jako účet určený na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených bankovní účet č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měli dispoziční oprávnění M. K., V. V. a S. V. Dále společnost využívala bankovní účet č. xxx, k němuž dispoziční oprávnění měli obžalovaní M. Č., M. Š. a dále V. V. a K. Š..

332. **Společnost Wxxx xxxp, s.r.o.** užívala v předmětném období jednak bankovní účet č. xxx, kdy se jednalo o účet určený na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, přičemž k tomuto bankovnímu účtu měl dispoziční oprávnění obžalovaný A. M., v období od 4. 10. 2012 do 28. 1. 2013 rovněž svědek A. F., v období od 17. 12. 2009 do 4. 10. 2012 obžalovaný M. Č. a od 4. 10. 2012 S. Š. a E. N.. Dále společnost využívala bankovní účet č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měli dispoziční oprávnění M. K., V. V. a obžalovaná M. Š.. Společnost využívala rovněž bankovní účet č. xxx, ke kterému měli dispoziční oprávnění A. F., S. Š., V. V. a obžalovaní M. Č. a M. Š.. Z bankovních informací je patrné, že v období let 2008 – 2009 byly finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených částečně vybírány v hotovosti obžalovanou M. Š., dále V. V.. Část finančních prostředků byla zaslána na bankovní účet JUDr. D. M. a část na bankovní účet společnosti Vxxx xxxg, a.s., příp. byly vybrány osobou M. K.. Rovněž byly opakovaně zaslány na bankovní účet A. M., a to v období prosince 2009. Následně od roku 2010 byly finanční prostředky z bankovního účtu společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. určeného na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených přeposílány na bankovní účet společnosti č. xxx, přičemž z tohoto bankovního účtu byla část finančních prostředků vybírána v hotovosti A. F., část V. V., příp. M. K.. Část finančních prostředků byla zasílána na bankovní účty společnosti AXXXS, a.s., Lxxx xxxr, s.r.o., Vxxx xxxs, a.s, a to v období roku září 2011, června 2012 a září 2012 se tak stávalo opakovaně. Finanční prostředky byly rovněž zasílány na bankovní účet společnosti Sxxxo, s.r.o. a 1xxxt, s.r.o. Z bankovního účtu společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. určeného na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly v roce 2009 a 2010 zasílány rovněž finanční prostředky na bankovní účet Okresní správy sociálního zabezpečení.

333. **Společnost 6xxx xxxa, s.r.o.** využívala bankovní účet č. xxx, k němuž jediným dispozičním oprávněním disponoval obžalovaný A. M., přičemž se jednalo o bankovní účet určený na zasílání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Dále společnost disponovala bankovním účtem č. xxx, kdy k tomuto bankovnímu účtu měl dispoziční oprávnění M. K., V.V. a obžalovaní

M. Č. a M. Š.. Z bankovních informací je patrné, že v průběhu roku 2009 byly finanční prostředky zasílané v režimu příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených zasílány na bankovní účet obžalovaného A. M., v některých případech byly obžalovaným A. M. vybírány v hotovosti, v některých případech byly vybírány v hotovosti M. K. či V. V.. V průběhu roku 2010 byly finanční prostředky zasílané v rámci příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených přeposílány na druhý z bankovních účtů společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., kdy z těchto finančních prostředků byla část finančních prostředků přeposílána na bankovní účet společností Jxxxl, s.r.o., Vxxx xxxs, a.s., a to v září 2011 a září 2012, dále na bankovní účet společnosti Axxx xxxl, společnosti Pxxx xxxZ, s.r.o. a finanční prostředky byly rovněž vybírány v hotovosti M. K.. Z bankovního účtu společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., byly zasílány rovněž finanční prostředky na Pražskou správu sociálního zabezpečení.

334. Pokud se jedná o **společnost ZXXXA s.r.o.**, z poskytnutých bankovních informací bylo zjištěno, že společnost využívala bankovní účet č. xxx , kdy dispoziční oprávnění k tomuto bankovnímu účtu měl obžalovaný M. Č. a svědkyně E. K.. Finanční prostředky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly částečně vybírány v částkách v řádu desítek tisíc Kč svědkyní E. K., dále ve výrazně vyšších částkách byly pravidelně vybírány obžalovaným M. Č., a to po celé žalované období od února 2010 do září 2012, přičemž byly zaslány finanční prostředky dne 12. 12. 2011 i JUDr. D. M..

335. Soud provedl **majetkové šetření ve vztahu na obžalované fyzické i právnické osoby**, přičemž vycházel z následujících listin: zpráva Equa bank ze dne 19.10.2021, zpráva Fio bank ze dne 18.10.2021, zpráva Western Union International Bank ze dne 20.10.2021, zpráva ČSOB ze dne 13.10.2021, zpráva Sberbank CZ ze dne 12.10.2021, zpráva KB ze dne 14.10.2021, zpráva ČS, a.s. ze dne 12.10.2021, 11.10.2021, zpráva Stavební spořitelny České spořitelny ze dne 13.10.2021, zpráva UniCredit Bank ze dne 11.10.2021, zpráva Raiffeisen stavební spořitelny ze dne 12.10.2021 a 15.10.2021, zpráva PPF bank, a.s., ze dne 12.10.2021, zpráva Moneta Bank ze dne 12.10.2021, zpráva BNP Paribas ze dne 11.10.2021, zpráva ING Bank ze dne 11.10.2021, zpráva CBCB Czech Banking Credit Bureau ze dne 5.10.2021, evidence práv pro osobu ve vztahu k obžalovaných fyzickým či právnickým osobám ve vztahu na nemovité věci, výpisy z katastru nemovitostí k osobám obžalovaných, zúčastněným osobám, výpisy z rejstříku exekucí a insolvenčního rejstříku k osobám obžalovaným včetně právnické osoby, zpráva ÚP Krajská pobočka pro hl. m. Prahu ze dne 29.9.2021, zpráva ÚP ČR Krajská pobočka v Příbrami ze dne 19.8.2021, zpráva ČNB ze dne 16.8.2021, zpráva Magistrátu hl. m. Prahy, registr silničních vozidel ze dne 13.8.2021, zpráva Centrálního depozitáře cenných papírů ze dne 12.8.2021, zpráva Statutárního města Kladno ze dne 12.8.2021, zpráva OSSZ Praha – východ ze dne 12.8.2021, zpráva OSSZ Kladno ze dne 11.8.2021, zpráva ÚP Krajská pobočka Příbram ze dne 11.8.2021, zpráva Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 20.8.2021, výpisy CEO k osobám obžalovaných, a to fyzickým osobám, výpisy k dotazům ohledně bankovních účtů vedených k osobám obžalovaných fyzických, právnických osob, sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 11. 2021 ohledně výše vypláceného invalidního důchodu obžalovaným M. V. a M. Č., účetní závěrky vytištěné z obchodního rejstříku ke společnosti 6xxx xxxa, s.r.o. ke dni 31.12.2017, dne 31.12.2018, 31.12.2019 a 31.12.2020, ke společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. účetní závěrky založené v obchodním rejstříku ke dni 31.12.2016, 31. 12. 2017, 31. 12. 2018, 31. 12. 2019, ke společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. účetní závěrky vytištěné z obchodního rejstříku ke dni 31.12.2016, dne 31. 12. 2017, 31. 12. 2018, 31. 12. 2019 a ke společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. účetní závěrky ke dni 31. 12. 2017, 31. 12. 2018, 31. 12. 2019, 31. 12. 2020.

336. Z majetkového šetření k **obžalovanému M. V.** soud zjistil, že obžalovaný je ženatý, má pět dětí, z čehož čtyři jsou nezletilé, ode dne 28. 9. 2012 je poživatelem invalidního důchodu ve výši 7 474 Kč, od roku 2015 je zaměstnancem společnosti Wxxx xxxe, s.r.o., IČ: xxx, nevlastní žádné nemovité věci ani movité věci seznatelné z veřejného seznamu, s obžalovaným není vedeno žádné exekuční ani insolvenční řízení. Je vlastníkem bankovních účtů specifikovaných ve výroku

rozsudku, přičemž finanční prostředky na těchto účtech jsou předmětem zajištění ze strany orgánů činných v trestním řízení. Obžalovaný je společníkem v právnické osobě Kxxx xxxl s.r.o., kde vlastní základní podíl, na který byl splacen vklad ve výši 100 000 Kč.

337. Z majetkového šetření k **obžalovanému M. Č.** soud zjistil, že je rozvedený, má dvě zletilé děti, pobírá invalidní důchod ve výši 8 006 Kč měsíčně, od roku 2015 je zaměstnancem společnosti Wxxx xxxe, s.r.o., IČ: xxx, ve společném jmění manželů vlastní nemovitosti, a to stavbu pro rodinnou rekreaci na adrese xxx, umístěnou na pozemku parc. č. xxx, obec xxx, katastrální území xxx, pozemek – zastavěnou plochu a nádvoří, parc. č. xxx, o výměře 72 m^2, obec xxx, katastrální území xxx a pozemek – zahradu, parc. č. xxx, o výměře 1 223 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, vše zapsané na LV č. xxx vedeném Katastrálním úřadem pro xxx xxx, Katastrální pracoviště xxx, specifikované v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze, a dále vlastní nemovitost, a to pozemek – ostatní plocha parc. č. xxx, o výměře 285 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, zapsané na LV č. xxx, vedeném Katastrálním úřadem pro xxx xxx, katastrální pracoviště xxx, a z movitých věcí vlastní osobní automobil zn. Škoda Fabia, nákladní přívěs zn. Monty, a motocykl zn. Honda. S obžalovaným není vedeno žádné exekuční ani insolvenční řízení.

338. Z majetkového šetření k **obžalovanému A. M.** soud zjistil, že je ženatý, má zletilého syna, je zaměstnancem společnosti Vxxx xxxs, a.s. a Vxxx xxxo, a.s., je vlastníkem zajištěných nemovitostí specifikovaných v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze. Ve výlučném vlastnictví obžalovaného A. M. se nachází následující nemovitosti, a to pozemek – orná půda, parc. č. xxx, o výměře 23 682 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, pozemek – orná půda, parc. č. xxx, o výměře 3 065 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, pozemek – vodní plocha, parc. č. xxx o výměře 540 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, vše zapsané na listu vlastnictví č. xxx vedeném Katastrálním úřadem xxx, Katastrální pracoviště xxx. Obžalovaný dále vlastní nemovitosti ve společném jmění manželů, společně s Ing. L. M.. Jedná se o pozemek – zastavěná plocha a nádvoří, parc. č. st. xxx, o výměře 108 m^2, jehož součástí je stavba xxx č.p. xxx, obec xxx, katastrální území xxx a pozemek – zahrada, parc. č. st. xxx, o výměře 462 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, vše zapsané na listu vlastnictví č. xxx vedeném Katastrálním úřadem pro xxx xxx, Katastrální pracoviště xxx – xxx, pozemek – zastavěná plocha a nádvoří, parc. č. st. xxx, o výměře 72 m^2, jehož součástí je stavba bez č.p. i č.ev., garáž, obec xxx, katastrální území xxx, pozemek – ovocný sad, parc. č. st. xxx, o výměře 602 m^2, obec xxx, katastrální území xxx a pozemek – vodní plocha, parc. č. st. xxx, o výměře 141 m^2, obec xxx, katastrální území xxx, vše zapsané na listu vlastnictví č. xxx vedeném Katastrálním úřadem pro xxx xxx, Katastrální pracoviště xxx – xxx. Obžalovaný aktuálně splácí hypotéku u Komerční banky a.s., s výší měsíční splátky 18 494 Kč, k doplacení zbývá 4 179 584 Kč. S obžalovaným není vedeno žádné exekuční ani insolvenční řízení.

339. Z majetkového šetření k **obžalované Š. A.** soud zjistil, že je rozvedená, má dvě zletilé děti, jejím zaměstnavatelem je dle České správy sociálního zabezpečení společnost Gxxxo s.r.o., IČ: xxx, s níž má od 1. 2. 2020 uzavřenou dohodu o pracovní činnosti. Obžalovaná nevlastní žádné nemovitosti ani vozidla, s touto není vedeno žádné exekuční ani insolvenční řízení.

340. Z majetkového šetření k **obžalované M. Š.** soud zjistil, že je rozvedená, má dvě zletilé děti, pobírá invalidní důchod ve výši 7 679 Kč měsíčně, od 15. 6. 2020 je zaměstnána u společnosti AXXX xxxa, s.r.o., IČ: xxx, nevlastní žádné nemovitosti ani vozidla, vlastní podílové listy otevřeného podílového fondu Erste Asset Management, pobočka ČR, v počtu 234 ks, vyhlášená prodejní cena za jeden kus činí 1,2226 Kč, s obžalovanou není vedeno žádné exekuční ani insolvenční řízení. Obžalovaná vlastní bankovní účet u České spořitelny, a.s., přičemž z výpisu z účtu je zřejmé, že pohyby na účtu obžalované jsou minimální, v řádu desítky tisíc Kč měsíčně.

341. Z majetkového šetření k obžalovaným fyzickým osobám je tedy zřejmé, že nikdo z obžalovaných není zadlužen, kromě zajištěných nemovitostí obžalovaní zpravidla nevlastní další nemovitosti, kromě obžalovaného M. Č. ani movité věci větší hodnoty zjistitelné z veřejného seznamu, jako například osobní motorová vozidla. Obžalovaní jsou všichni zaměstnaní, k tomu obžalovaní M. Č.,

M. V. a M. Š. pobírají dávku invalidního důchodu. Majetkovým šetřením nebyly u obžalovaných M. Č., M. V. a Š. A. zjištěny bankovní účty, na které by jim byla zasílána mzda ze zaměstnání.

342. Z provedeného majetkového šetření k obžalovaným právnickým osobám bylo zjištěno, že tyto nevlastní žádný nemovitý majetek, přičemž společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o. Sxxx xxxg, s.r.o. a Txxx xxxe, s.r.o. se nachází v likvidaci. Dále bylo z rejstříku zahájených exekucí zjištěno, že společnost **Kxxx xxxl s.r.o.** má postavení povinného ve čtyřech exekucích, přičemž poslední byla zahájena dne 6. 5. 2021 a je stanovena na částku 6 581 074,83 Kč s příslušenstvím. Jedno exekuční řízení je vedeno rovněž se společností **Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci**, kde vystupuje společnost jako povinná, a jedná se o částku ve výši 89 250 Kč s příslušenstvím. Společnost **Pxxx xxxl s.r.o.** vystupuje jako povinná v exekučním řízení týkajícím se částky v řádu tisíců. Společnost **Bxxx xxxs, s.r.o.** vystupuje v pěti exekučních řízení jako oprávněná, kdy částka vymáhaná v její prospěch dohromady činí cca 400 000 Kč, společnost **Kxxxi, s.r.o.** je stranou sedmi exekučních řízení jako oprávněná a částka vymáhaná v její prospěch dosahuje dohromady výše cca 238 000 Kč, a společnost **6xxx xxxa, s.r.o.** je stranou dvou exekučních řízení jako oprávněná, a částka vymáhaná v její prospěch činí dohromady 73 800 Kč. Ve všech případech se dle evidence jedná o odškrtnuté věci, kdy tyto byly vyřízeny pověřením exekutora. Proti žádné z právnických osob nebylo zahájeno insolvenční řízení.

343. U obžalovaných právnických osob 6xxx xxxa s.r.o., Wxxx xxxp s.r.o., Kxxx xxxl s.r.o. a Bxxx xxxs, s.r.o. soud provedl šetření z účetních závěrek z let 2016 až 2020. Z účetních závěrek vyplývá, že kromě společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. měly právnické osoby v roce 2019 (Bxxx xxxs, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o.) kladný celkový výsledek hospodaření za účetní období (společnost 6xxx xxxa, s.r.o. měla v roce 2020 celkový výsledek hospodaření 0 Kč). S ohledem na to, že v roce 2016, příp. 2017 měly všechny právnické osoby celkový výsledek hospodaření za účetní období v záporných číslech, je zřejmé, že uvedené právnické osoby kromě společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. generují zisk, nebo v případě společnosti 6xxx xxxa, s.r.o. negenerují ztrátu. Všechny uvedené právnické osoby jsou ekonomicky aktivní, kdy jejich čistý roční obrat za sledované období byl každoročně zpravidla v řádech milionů Kč, v případě společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. v řádech desítek milionů korun českých. Z účetní závěrky a z informací v obchodním rejstříku je dále zřejmé, že společnost Kxxx xxxl, s.r.o., se podílela na základním kapitálu společnosti Kxxx xxxr, a.s., a to ve výši 100 %, kdy vklad do základního kapitálu společnosti Kxxx xxxr, a.s. (dříve AXXXS, a.s.) činil: 45 100 000 Kč, přičemž společnost Kxxx xxxl, s.r.o. je dosud jediným akcionářem společnosti Kxxx xxxr, a.s.

344. Pokud se jedná o **osobní výkazy obžalovaných fyzických i právnických osob**. K osobám obžalovaných M. V., A. M. i M. Š. bylo zjištěno, že tito nemají žádný záznam v opisu evidence rejstříku trestů ani v evidenci přestupků. Pokud se jedná o **obžalovanou Š. A.**, tato byla v minulosti odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Jičíně za majetkovou trestnou činnost, nicméně toto rozhodnutí je osvědčeno, a v opisu evidence přestupků nemá žádný záznam. Pokud se jedná o **obžalovaného M. Č.**, tento byl 2x pravomocně odsouzen, odsouzení z roku 1993 je osvědčeno. Stejně tak je osvědčen i rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 20. 2. 2013, sp. zn. 8 T 201/2010, jež nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2013, sp. zn. 11 To 168/2013 (citovaná rozhodnutí byla provedena jako listinné důkazy), kdy byl obžalovanému uložen trest za trestný čin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž obžalovaný se žalovaného jednání dopustil jako xxx společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. Obžalovanému byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody společně s peněžitým trestem, přičemž toto odsouzení bylo zahlazeno rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23. 1. 2020, sp. zn. 0 Nt 169/2019. Pokud se jedná o opis evidence rejstříku přestupků, zde obžalovaný M. Č. nemá veden žádný záznam.

345. Ve vztahu k obžalovaným právnickým osobám bylo zjištěno, že společnosti Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o. v likvidaci, Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., Rxxx xxxc, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o. a ZXXXA s.r.o. nemají žádný záznam v opisu evidence rejstříku trestů právnických osob. Pokud se jedná o společnost Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci tato byla odsouzena rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2016, sp. zn. 37 T 5/2013, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 2 To 62/2016, pro trestný čin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, a to k trestu zrušení právnické osoby.

346. Dále je ve spisovém materiálu založen rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 6. 2017, sp. zn. 27 T 7/2013, na základě kterého byl uznán vinným zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku spáchaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku obžalovaný L. L., a to v souvislosti se společností Axxx xxxn, s.r.o. Citovaným rozsudkem byl obžalovaný L. L. odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 34 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 54 měsíců. Citovaný rozsudek nabyl právní moci téhož dne. Dále je ve spisovém materiálu založen rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2016, sp. zn. 6 T 17/2012, kterým byli obžalovaní L. L. a P. B. uznáni vinnými zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, v případě obžalované P. B. jako pomocnice dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a to v souvislosti se společností Axxx xxxn, s.r.o. I v tomto případě byly oběma obžalovaným uloženy podmíněně odložené tresty odnětí svobody. Dále bylo dokazování doplněno o rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 7. 2014, sp. zn. 2 T 115/2012, ohledně obžalované R. K., která byla uznána vinnou zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, za což jí byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců se stanovením zkušební doby v trvání pěti let a přiměřenou povinností k náhradě způsobené škody, a to v souvislosti se společnost Pxxx xxx xxxp, s.r.o. Citovaný rozsudek nabyl právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 1. 2015, sp. zn. 3 To 535/2014. Dále je založen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2016, sp. zn. 37 T 5/2013, kterým byly shledány vinnými obžalované E. K., H. V., M. B. a společnost Txxx xxxe, s.r.o. zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, v případě obžalované E. K. a společnosti Txxx xxxe, s.r.o., přičemž obžalované E. K. byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou a obžalované právnické osobě trest zrušení právnické osoby. Uvedeného jednání se měly obžalované dopustit v souvislosti s činností společnosti Txxx xxxe, s.r.o., přičemž obžalované E. K. byla uložena povinnost k náhradě škody poškozené České republice ve výši 64 292 866 Kč. Citovaný rozsudek nabyl právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 2 To 62/2016. Všechna citovaná rozhodnutí jsou založena ve sv. 326 spisového materiálu.

347. Dále bylo dokazování doplněno rovněž rozsudkem Městského soudu v Praze ze 7. 8. 2019, sp. zn. 5 Ad 26/2016, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2019, sp. zn. 6 Ad 20/2014 a rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021, sp. zn. 5 Ads 280/2019, kdy společnost Bxxx xxxs, s.r.o. podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ve věci rozhodnutí, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Příbrami, a to tak, že neposkytuje žalobci, společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 1. Q roku 2010 (viz č.l. 101.841 a následující, sv. 336).

348. Dále jsou na čl. 103.080 a následující, sv. 342 založeny listinné materiály, které předložil v rámci řízení před soudem obžalovaný A. M.. Jedná se o tabulku soupisu vkladů a výběrům z bankovních účtů ve sledovaných datech ve vztahu na jednotlivé obžalované právnické osoby. Částky, které obžalovaný v předmětném období z bankovních účtů vybíral, dále je součástí soupis finančních prostředků, které byly ze strany obžalovaného A. M. zapůjčeny jednotlivým společnostem v rámci holdingu, zda došlo k poskytnutí finančních prostředků hotovostním či bezhotovostním převodem, kdy byly finanční prostředky poskytnuty a v jaké výši, kdy byly případně vráceny. Dále je založena transakční smlouva uzavřená mezi vícero subjekty, mimo jiné i obžalovaným A. M. dne 14. 7. 2015, kdy obžalovaný A. M. je na straně prodávajícího části akcií a současně postupitel pohledávky. Z předmětné smlouvy je patrné, že obžalovaný A. M. byl jedním z prodávajících současně vlastníkem hromadné akcie ve společnosti Argentinská a.s., přičemž uvedená společnost byla výlučným vlastníkem pozemků na území hlavního města Prahy v katastrálním území Holešovice. Obžalovanému A. M. v důsledku uvedené transakce měla být uhrazena částka ve výši 72 258 977 Kč. Součástí předložených materiálů je rovněž dopis advokátovi od obžalovaného A. M. ze dne 15. 7. 2015, kterým žádá o uvolnění peněžních prostředků z úschovy v částkách, jak je v přípise specifikováno. Do spisového materiálu byl založen rovněž výpis z bankovního účtu společnosti UniCredit bank a.s., a to z bankovního účtu advokáta Mgr. J. D., ze kterého je patrné, že byly provedeny platby dle uvedené žádosti obžalovaného A. M. ze dne 15. 7. 2015. Dále byly předloženy dodatky ke smlouvám o půjčce, a to v kopiích, ze dne 20. 12. 2010, 21. 3. 2011, 17. 10. 2011, dále opětovně ze dne 21. 3. 2011 a dne 17. 10. 2011, kdy se jedná o dodatky ke smlouvám o půjčce, které byly uzavřeny mezi obžalovaným M. V. jako dlužníkem a obžalovaným A. M. jako věřitelem, kdy je stanovena delší doba splatnosti jednotlivých půjček. Dále byl založen výpis z bankovního účtu GE Money Bank, a.s. vedeného na obžalovaného A. M. ze srpna 2008 a srpna 2009, ze kterých je patrné, že dne 29. 8. 2008 byla na bankovní účet obžalovaného A. M. připsána částka ve výši 10 000 000 Kč od osoby Ing. P. H. a dne 13. 8. 2009 od stejné osoby částka ve výši 5 000 000 Kč. Provedena byla rovněž smlouva o běžném účtu vedenému ke společnosti CZ Brik s.r.o., ke které je veden jako osoba oprávněná s bankovním účtem nakládat obžalovaný A. M..

349. Dále byl jako listinný materiál proveden rovněž katalog výrobků společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., který založil obžalovaný M. V. do spisového materiálu (viz čl. 103 265 a následující, sv. 342), kdy na zadní straně uvedeného katalogu je informace od nadace Truck Help ohledně daru pro jednoho z klientů uvedené nadace. Obdobný katalog společností nabízejících náhradní plnění s označením Chráněnky byl založen obžalovaným M. V. na čl. 104.799 a následující, sv. 349. Rovněž byly k důkazu provedeny záznamy o přezkoumání smlouvy založené obžalovaným M. V., kdy se jedná o záznamy ohledně smluv o spolupráci a dodávek náhradního plnění uzavřených mezi společností Pxxx xxxl s.r.o. jako dodavatelem a P. P. jako zprostředkovatelem ze dne 1. 1. 2012, kdy za společnost Pxxx xxxl s.r.o. předmětnou smlouvu podepsal obžalovaný M. V.. Součástí je rovněž dopis obžalovaného M. V. jako člena výboru Kxxx xxx xxx xxxch Dejte nám šanci a čestné prohlášení společnosti Pxxx xxxl s.r.o. o tom, že společnost zaměstnává více než 50 % zaměstnanců se změněnou pracovní schopností. Obdobně je založena smlouva o spolupráci a dodávce náhradního plnění uzavřená mezi společností Pxxx xxxl s.r.o. a společností Taspa spol. s r.o. jako odběratelem, tedy i v tomto případě byla smlouva podepsána 1. 1. 2012, a to obžalovaným M. V. v zastoupení, se shodnými přílohami jako v případě smlouvy citované výše.

350. Dále byly provedeny ve vztahu k obžalované M. Š. rovněž pracovněprávní dokumenty, a to pracovní smlouva uzavřená mezi obžalovanou M. Š. a společností VXXX-XXXT, a.s., jejímž jménem jednal obžalovaný M. Č., dne 1. 6. 2005, kdy obžalovaná byla zařazena na pozici firemního inspektora s účinností ode dne 1. 6. 2005, dále mzdový výměr ze stejného data na částku 11 020 Kč měsíčně, dohoda o rozvázání pracovního poměru obžalované M. Š. ke dni 30. 9. 2010 a pracovní smlouva uzavřená mezi společností VXXX-XXXT, s.r.o. jako zaměstnavatelem, jejímž jménem

jednal obžalovaný M. Č. jako xxx společnosti, a obžalovanou M. Š. jako zaměstnance, přičemž i tato smlouva byla uzavřena na pracovní pozici firemního inspektora s účinností ode dne 1. 10. 2010 a součástí je mzdový výměr na částku měsíční mzdy ve výši 12 300 Kč.

351. Ve spisovém materiálu jsou dále (viz č.l. 105.656 a následující, sv. 352) založeny materiály k nemovitosti vlastněné společností Pxxx xxxl s.r.o. Jedná se o potvrzení o nabytí vlastnického práva k nemovité věci vydražitelem, a to R. K.. Ve vztahu ke společnosti Pxxx xxxl s.r.o. je založeno potvrzení o nabytí vlastnického práva k nemovité věci vydražitelem, dále rozhodnutí o udělení příklepu k elektronické dražbě nemovité věci ze dne ke dni 24. 9. 2020, výpis z katastru nemovitostí ke dni 2. 11. 2021, dražební vyhláška ke dni 16. 9. 2019, vč. fotodokumentace, dražební vyhláška ze dne 13. 8. 2020, vč. fotodokumentace, usnesení Policie ČR Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, expozitura Plzeň ze dne 16. 8. 2012 a zajištění nemovitosti ve vlastnictví společnosti Pxxx xxxl s.r.o. Z uvedených listin vyplývá, že pokud se jedná o stavbu technické vybavenosti č. p. 1xxx v xxx evidované u Katastrálního úřadu pro xxx xxx, Katastrální pracoviště xxx, obec xxx, okres xxx, zapsané na LV č. xxx, a to konkrétně pozemek p. č. xxx zastavěná plocha a nádvoří o výměře 283 m², včetně součástí pozemku, tj. stavby technické vybavenosti č. p. xxx stojící na pozemku p. č. xxx jako součást pozemku, byl v rámci elektronické dražby nemovité věci udělen příklep k předmětu dražby vydražiteli R. K., a to za nejvyšší učiněné dražební podání ve výši 2 660 000 Kč, kdy uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 10. 2020.

352. **Návrhy na doplnění dokazování** v podobě výslechu svědků – všech zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených vykazovaných v žádostech za jednotlivá období v obžalovaných právnických osobách, ať již bez bližší specifikace, tak výslovně specifikovaných obhajobou obžalovaného M. Č. za společnost Kxxx xxxl, s.r.o., znaleckým posudkem z oboru ekonomika, který nebyl soudu předložen, navrhovaným obhajobou obžalovaného M. V., dokumentem označeným „analýza zákonnosti důkazů" předložených obhajobou obžalovaného M. Č., usnesením Nejvyššího soudu, sp. zn. 4 Tdo 1117/2016, blíže nespecifikovanými kontrolami úřadu práce a oblastních inspektorátů práce v obžalovaných právnických osobách v žalovaném období, vč. výslechu všech blíže nespecifikovaných osob, které za úřady práce a oblastní inspektoráty práce uvedené kontroly prováděly, dotazu zaslaného České správě sociálního zabezpečení ohledně výše dávky určené pro osobu zdravotně postiženou pro případ, že tato není zaměstnána, všemi dostupnými obchodními smlouvami, kterými disponují obžalované právnické osoby za žalované období, vč. výslechu blíže nespecifikovaných osob, které uvedené obchodněprávní smlouvy s obžalovanými právnickými osobami uzavíraly, blíže nespecifikovanými bilancemi, vč. znaleckého posudku bez určení jeho odborného zaměření ve vztahu k předmětným bilancím, výslechem osoby jménem S. a JUDr. D. M., navrhovaných obhajobou obžalované M. Š., opětovným provedením aktuálních výpisů z obchodního rejstříku obžalovaných právnických osob a pracovněprávní dokumentací obžalované Š. A. od společnosti VXXX-XXXT, s.r.o., navrhovaných obhajobou obžalované Š. A., výslechem svědků J. Ch., L. D. a opakovaného výslechu svědkyně J. P., navrhovanými obhajobou obžalovaného A. M., jakož i změnou rozvrhu práce Městského soudu v Praze a přípisem Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2021, navrhovaných obhajobou obžalované Š. A., soud zamítl. Soud uvedené důkazní návrhy považuje za nadbytečné, když v daném případě bylo provedeno obsáhlé dokazování, v jehož rámci skutečnosti rozhodující pro posouzení žalovaného jednání byly ozřejmeny, přičemž na základě takto provedeného dokazování bylo dle názoru nalézacího soudu možné učinit skutkové závěry v předmětné věci v takovém rozsahu a takové kvality, aby ve věci mohl zdejší soud rozhodnout, pročež výše uvedené důkazní návrhy na doplňování dokazování jako nadbytečné zamítl. A to i s ohledem na skutečnost, že jednání, které je předmětem trestního řízení v projednávané věci, je právně kvalifikováno jako trestný čin dotačního podvodu, tedy předmětem dokazování je skutečnost, zda obžalovaní úmyslně uvedli v žádostech o poskytnutí příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených

nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, příp. podstatné údaje zamlčeli, k čemuž soud zaměřil dokazování. Nalézací soud nad rámec řečeného uvádí, že některé důkazní návrhy nebyly soudu vůbec předloženy ve formě umožňující provedení takového důkazu dle trestního řádu (viz návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru ekonomika, který však nebyl orgánům činným v trestním řízení vůbec předložen), příp. některé důkazní návrhy byly zcela neurčité (viz návrhy na doplnění dokazování všemi kontrolami provedenými ze strany státních orgánů – úřadů práce a oblastních inspektorátů v žalovaném období, vč. výslechu osob, které tyto kontroly prováděly, všemi dostupnými obchodními smlouvami, které byly uzavřeny obžalovanými právnickými osobami v žalovaném období či zpracováním znaleckého posudku bez určení odbornosti ohledně bilancí). Nadto nalézací soud doplňuje, že není úkolem soudu provést veškeré stranami navrhované důkazy, ale soud je povinen vést dokazování efektivně tak, aby o skutkovém stavu nevznikaly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, a zároveň ve smyslu základních zásad trestního řízení vést toto hospodárně.

353. Pokud se jedná o obhajobou namítanou skutečnost, že v rámci řízení před soudem nebyly vyslechnuty všechny osoby z řad zaměstnanců – osob zdravotně postižených, které byly vykazovány v žádostech o příspěvky ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění (dále rovněž „zák. o zaměstnanosti“) jednotlivými obžalovanými právnickými osobami. K tomu soud uvádí, že výslech všech osob zdravotně postižených v řízení před soudem nepovažoval za nutný, když dle § 2 odst. 5 trestního řádu soud provádí dokazování v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. V daném případě dle názoru nalézacího soudu výslech všech osob zdravotně postižených pro rozhodnutí soudu nezbytný nebyl, když v rámci řízení před soudem bylo provedeno velké množství listinných materiálů v podobě pracovněprávní dokumentace, čestných prohlášení a výkazů realizovaných činností, které ve spojení s více jak 400 vyslechnutými svědky z řad osob zdravotně postižených umožnilo soudu učinit jednoznačné závěry z hlediska fungování celého systému podávání žádostí o příspěvky ze strany obžalovaných právnických osob spadajících do holdingu Vxxx xxxg, a.s. Nalézací soud má za to, že výslechem více, jak 400 svědků z řad osob zdravotně postižených, získal dostatečně velký a reprezentativní vzorek zaměstnanců, zvláště za situace, kdy byli vyslýcháni zaměstnanci napříč všemi obžalovanými právnickými osobami a napříč všemi čtvrtletími žalovaného období, za které byly žádosti dle § 78 zák. o zaměstnanosti podávány. Uvedený vzorek zaměstnanců pak zdejšímu soudu poskytl ucelenou představu o fungování obžalovaných právnických osob v rámci holdingu VXXXE, kdy vyslýchání dalších svědků z řad osob zdravotně postižených by dle názoru soudu již nepřineslo žádné nové skutečnosti a z hlediska dosažení účelu trestního řízení další výslechy osob zdravotně postižených tak lze považovat za zcela nadbytečné. Přitom nelze odhlédnout od zdravotního stavu jednotlivých svědků z řad osob zdravotně postižených, pro které představuje účast u hlavního líčení, a to příp. i formou videokonference, zcela enormní zátěž, kterou řada ze svědků podstoupila opakovaně, neboť byla vyslýchána v rámci různých trestních řízeních vedených s obžalovanými právnickými osobami či jejími manažery odděleně (jako tomu bylo např. v případě společnosti Txxx xxxe, s.r.o. či Pxxx xxxs, s.r.o.). Přitom jedním z klíčových aspektů žalovaného jednání je skutečnost, že obžalovaní vymysleli, vytvořili a udržovali v chodu systém fungování všech obžalovaných právnických osob v rámci holdingu, který nejen, že umožňoval páchání trestné činnosti soustavně a dlouhodobě, současně byl však zastřešen tím, že v některých případech jednotek zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených u některých obžalovaných právnických osob, těchto pár jednotlivců skutečně práci vykonávalo a rovněž za ní dostávalo řádně uhrazenou mzdu, která byla vykazována v žádostech o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti. Jednalo se však dle provedeného dokazování vždy pouze o několik málo osob v některých obžalovaných právnických osobách, kdy tyto v podstatě zaštiťovaly celý systém fungování tak, aby nebyl odhalen. Právě tito zaměstnanci v podstatě vytvářeli zeď, která umožňovala zakrýt celý skutečný systému fungování holdingu, který nebyl založen na řádném zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu zákoníku práce a ve smyslu podnikatelské činnosti společností spadajících do holdingu VXXXE za účelem generování zisku, ale byl vytvořen a provozován čistě za účelem

neoprávněného čerpání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených (jak bude vysvětleno níže). S ohledem na uvedené tak skutečnost, že některé osoby zdravotně postižené fakticky v holdingu pracovaly, příp. jim byly vypláceny mzdy v plné odpovídající výši, je tak pouze součástí promyšleného konceptu páchání trestné činnosti, když z provedeného dokazování vyplynulo, že se jednalo o zcela výjimečnou situaci, která nic nemění na tom, že celý koncept holdingu byl nastaven za zcela odlišným účelem. Soud tento závěr učinil mj. i na základě výslechů svědků z řad osob zdravotně postižených, když soud ve věci předvolával svědky napříč všemi čtvrtletími žalovaného období i napříč všemi subjekty spadajícími do holdingu VXXXE, které v žalovaném období žádosti o příspěvky podávaly, tak, aby mohl učinit závěry o tom, jak celý systém nastavený obžalovanými M. V. a M. Č. z hlediska podávání žádostí fungoval. Z výslechů těchto svědků přitom vyplynulo, že drtivá většina osob nepracovala a současně jim nebyla řádně vyplácena mzda v takové výši, která byla následně vykazována v žádostech o příspěvky, jež byly ze strany obžalovaných právnických osob podávány. V této souvislosti nelze opominout a významným způsobem výše uvedené dokresluje i vyjádření obžalovaného M. V. v rámci porady konané dne 5. 12. 2011 (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku). Obžalovaný M. V. uvádí v kontextu instrukcí, jež uděluje P. P. ohledně jeho předvolání orgány Policie ČR k výslechu, a ohledně informací, které má P. P. uvádět, kdy má mj. odvádět pozornost od konkrétních problémů, rozvádět informace o zákonu o zaměstnanosti, apod., že soud by musel vyslechnout všechny svědky, jinak nic nezjistí. Dle názoru soudu toto vyjádření obžalovaného M. V. v kontextu jeho vystupování a instruování příslušných osob v rámci porady jednoznačně ukazuje na skutečnost, že obžalovaný si byl vědom toho, že jednání, kterého se dopouští, je pácháno v takovém rozsahu, že možnost orgánů činných v trestním řízení takové jednání objasnit a obžalovaným prokázat bude komplikovaná. Právě tento enormní rozsah páchané trestné činnosti je dalším aspektem, na který obžalovaní při páchání předmětného jednání spoléhali. Stejně jako na skutečnost, že osoby zdravotně postižené, které byly vykazovány v rámci žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, jsou problematickými svědky. S ohledem na svůj zdravotní stav fyzického či psychického rázu řada těchto osob se výslechu před orgány činnými v trestním řízení nedožila, příp. nebyla schopna uvést žádné relevantní informace, když tyto osoby vypovídaly často zmateně, nepamatovaly si rozhodné skutečnosti či výslechu nebyly vůbec s ohledem na svůj psychický stav schopny. Všech těchto skutečností si obžalovaní museli být dobře vědomi, neboť, jak sami uváděli, byli s těmito osobami v kontaktu v podstatě od počátku svého podnikání, pročež znali obtížnosti spojené s komunikací či jakoukoliv spoluprací s těmito osobami, jak vyplynulo mj. i z výslechu obžalovaného M. Č. (viz bod 6. odůvodnění tohoto rozsudku). I tato skutečnost však obžalovaným z hlediska páchání předmětné trestné činnosti svědčila v jejich prospěch, když spoléhali, že řada osob zdravotně postižených nebude schopna vůbec domyslet, jakého jednání se fakticky obžalovaní dopouštěli. Ti, kteří budou schopni toto jednání domyslet, nebudou schopni s ohledem na svůj zdravotní stav tuto situaci jakkoliv řešit, příp. ti, kteří se o to alespoň pokusí, budou snadno umlčeni přístupem obžalovaných, a to formou uzavírání dohod o narovnání, závazku mlčenlivosti či výhrůžek v podobě ukončení pracovního poměru. Všechny tyto skutečnosti vyplývající z provedeného dokazování soud vedou k závěru, že jednání obžalovaných bylo do posledního detailu promyšleno a podporovalo obžalované v domněnce, že jsou v podstatě neodhalitelní, resp. že uvedené jednání jim nemůže být ze strany orgánů činných v trestním řízení prokázáno s ohledem na rozsah páchání žalovaného jednání, jakož i problematické okolnosti vyplývající z různých zdravotních postižení osob, které jsou k tomuto jednání obžalovanými zneužívány. **S ohledem na uvedené tak dle názoru soudu nebylo třeba vyslýchat každou jednotlivou osobu zdravotně postiženou, ale provedený rozsah výslechů osob zdravotně postižených v kombinaci s listinnými materiály, které byly v řízení provedeny k důkazu, jakož i ve spojení s výslechy svědků z řad manažerů, personalistů a koordinátorů jednotlivých společností spadajících do holdingu VXXXE, poskytuje soudu dostatečný podklad pro rozhodnutí ve věci tak, aby vina obžalovaných byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána.**

354. **Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaní** M. V., M. Č., A. M., Š. A., M. Š. a obžalované právnické osoby Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o. a ZXXXA s.r.o., **dopustili jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jímž naplnili všechny zákonné znaky trestných činů** tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu. Soud neměl o vině obžalovaných fyzických i právnických osob žádných pochybností, byť obžalované fyzické osoby kategoricky popřely, že by jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, naplnili skutkovou podstatu jakéhokoliv trestného činu. Obžalované právnické osoby prostřednictvím svého opatrovníka Mgr. M. Š. z opatrnosti obžalobu rovněž odmítly s tím, že se necítí být vinny žalovaným jednáním.

355. **Obžalovaný M. V.** se vyjádřil zejména k začátkům svého podnikání v oblasti odtahové služby a provozování parkovišť, k založení nadace Truck Help. Uvedl, že podnikání se začalo rychle rozvíjet, postupně odkupoval další společnosti, které zaměstnávaly osoby zdravotně postižené, přičemž všechny společnosti řádně fungovaly, vykonávaly smysluplnou, ekonomicky výnosnou činnost. Zaměstnávání osob zdravotně postižených bylo spojeno s výhodami v oblasti daňové, v oblasti výběrových řízení a také v oblasti náhradního plnění. Rozhodně však uvedené společnosti neprovozoval za účelem čerpání dotací, neboť se nejednalo o dotace, ale vratky od příslušných úřadů práce na mzdové náklady společnosti. Jedná se o finanční prostředky, které jsou vypláceny zpětně, pročež společnost může s těmito penězi nakládat dle vlastní úvahy, využít je na úhradu provozních nákladů, výplatu zdravých zaměstnanců či jakýmkoliv způsobem uzná za vhodné. K čerpání uvedených vratek dokládal obžalovaný veškeré dokumenty, které po něm byly ze strany státních orgánů žádány, ani v rámci kontrol státních orgánů nebylo společnostem nic vytčeno. Sám obžalovaný M. V. žádné žádosti o dotace nikdy nepodepisoval. Z výslechu svědků vyplynulo, že osoby zdravotně postižené práci vykonávaly, kdy nelze po těchto osobách s ohledem na jejich postižení žádat stejný rozsah práce jako u zdravých zaměstnanců, navíc ve smyslu sociálního smíření dostávali všichni zaměstnanci shodnou mzdu. Pokud některý zaměstnanec práci neměl či ji nevykonával, obžalovanému to nebylo známo. Ve vztahu k výkonu nadstandardní péče tato byla s každou osobou zdravotně postiženou projednávána, vysvětlena, vč. ceny za tuto službu. Z úhrady nadstandardní péče byli vypláceni koordinátoři, stejně jako je tomu v pečovatelských domech. Kvalita poskytování nadstandardní péče záležela na konkrétním koordinátorovi, což bylo řešeno formou výkazů realizované činnosti. O tom, že některé výkazy byly podepisovány tzv. bianco, obžalovaný nemohl vědět. Pokud konkrétní osoba zdravotně postižená službu nečerpala, peníze jí nebyly vraceny, neboť byly použity na režii celé společnosti, s čímž byly všechny osoby zdravotně postižené seznámeny. Pokud se na něho v konkrétním případě obrátil některý nespokojený zaměstnanec se stížností, pak tuto situaci v jednotkách případů vyřešil formou dohody o narovnání. Celý holding vedl obžalovaný obchodně, pročež nebylo v jeho silách kontrolovat každou z osmnácti společností spadajících do holdingu každý den. Svoje působení ve všech funkcích statutárních orgánů uvedených společností společně se svým bratrem V. V. a obžalovaným M. Č. ukončil ke dni 5. 8. 2010, a to z důvodu tlaku orgánů činných v trestním řízení. Současně si byl vědom, že v okamžiku, kdy bude obviněn v trestní věci, nemůže nadále vystupovat v pozici statutárního orgánu, neboť v takovém případě by úřad práce jeho společnostem již žádnou vratku nevyplatil. Obžalovaný M. V. závěrem shrnul, že vždy jednal tak, jak mu zákon umožňoval, tak, jak bylo pro potřeby a možnosti společnosti důležité, využíval zákon. Většina osob zdravotně postižených byla ráda, že je ve společnosti zaměstnána, že o ně někdo projevuje zájem, kdy spokojenost a radost ze života se nedá ničím nahradit.

356. **Obžalovaný M. Č.** rovněž popřel, že by se jednáním, které je popsáno v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. VZV 3/2014, dopustil jakékoliv trestné činnosti. Nejprve se shodně jako obžalovaný M. V. vyjádřil k počátkům jejich spolupráce, uvedl, že se s rozvojem společnosti stal provozním ředitelem. Obsáhle se vyjádřil k legislativě, která se týkala žádostí o poskytování příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, kdy uvedený příspěvek byl dle obžalovaného vyplácen neadresně, a to za to, že se společnost starala o osoby, o které se nikdo nechtěl starat, neboť péče o tyto osoby byla náročná. V roce 2008 došlo ke změně zákona o zaměstnanosti s tím, že byl stanoven nižší příspěvek na mzdové náklady pro osoby zdravotně postižené, avšak náklady na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly vyšší, pročež bylo nutné pokrýt ztrátu. Z toho důvodu začala společnost poskytovat nadstandardní služby, kdy tento koncept schválili i právníci, se kterými obžalovaní věc konzultovali. Obžalovaný neví, jak fungoval systém nadstandardní péče, neboť vše připravoval právník, nicméně existoval celý katalog služeb. Pokud v rámci soupisu nadstandardních služeb bylo jednotlivými středisko uváděno např. tuba krému či výplata, považuje to za nesmysl. Zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených si tyto nadstandardní služby tzv. předpláceli, a to i pro případ, že služby následně nečerpali. Platby za nadstandardní služby prováděné všemi osobami zdravotně postiženými byly používány na úhradu provozního zaměstnance. Vyplňování žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených je natolik složitým procesem, že ani obžalovaný M. V., ani obžalovaný A. M. toho nebyli schopni, sám obžalovaný M. Č. vyplnil zhruba 10 % těchto žádostí, ostatní vyplňovali příslušní manažeři středisek, které naučil, jak mají žádosti zpracovávat. Obžalované Š. A., se kterou udržoval v předmětné době intimní vztah, a M. Š., jež kontrolovala finanční toky ve společnosti, neboť někteří manažeři středisek nebyli poctiví, byly jeho podřízenými asistentkami a pouze plnily pokyny, které jim ukládal, přičemž takovýchto asistentek, které měly na starosti dotace, bylo ve společnosti mnoho. Obžalovaný M. Č. dále upřesnil, že celý holding postupně přebíral již zavedené společnosti, které zaměstnávaly osoby zdravotně postižené, kdy v podstatě převzal systém fungování tak, jak byl nastaven např. ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Obžalovaný sice připustil, že společnosti vedl, vydával závazné směrnice, kontroloval jednotlivá střediska, nicméně pokud na něho zaměstnanci nevznášeli stížnosti, neměl možnost zjistit, že je cokoliv v nepořádku. A to zvláště za situace, kdy na žádné problémy neupozorňovaly ani státní orgány, které prováděly pravidelné kontroly v rámci společnosti. Pokud cca 130 zaměstnanců v rámci přípravného řízení uvádělo, že jim nebyla řádně vyplácena mzda, jedná se o zhruba 3 % všech zaměstnanců. Z jeho pohledu je to systémová chyba, která nasvědčuje pouze nedůsledné kontrole. Ve vztahu k prováděným kontrolám však uvedl, že s ohledem na rozsah holdingu a množství zaměstnaných osob nemohla být kontrola nijak podrobná, pročež probíhala formou tzv. bilancí. Tyto dokumenty si však obžalovaný M. Č. dle vlastní úvahy upravoval zejména v případě, že středisko dostatečně vydělávalo, a to za účelem motivace příslušných manažerů středisek snižoval záměrně výdělek střediska. Připustil, že byl seznamován i s obsahem hlášení středisek. Dále uvedl, že zákon o zaměstnanosti hovoří o příspěvku na zaměstnance, z čehož plyne, že každý zaměstnanec má svoji žádost o dotaci a je tudíž třeba příspěvek na každého zaměstnance posuzovat izolovaně a individuálně. V neposlední řadě obžalovaný uvedl, že finanční příspěvky v podobě příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených mohly být volně použity dle rozhodnutí jednatele společnosti na úhradu čehokoliv, jednalo se o finanční prostředky, za které mohl jet jednatel společnosti na dovolenou, pokud tak rozhodl, neboť úřad práce uvedené finanční prostředky neposkytovat proto, aby se z nich platily mzdy, ale pouze je vracel společnosti, která zaměstnávala osoby zdravotně postižené, když se jednalo již o dávno utracené peníze. Obžalovaný rovněž uvedl v rámci svého doplňujícího výslechu dne 17. 1. 2022, že v roce 2008 mu JUDr. D. M., kterého znal jako právníka (nebyla mu předložena žádná plná moc pro JUDr. M. jako oprávnění jednat jménem společností), oznámil, že již nadále nebude xxx předmětných společností, ale pouze konzultantem. Následně obžalovaný hovořil o tom, že od roku 2010 tedy již nebyly podávány žádosti o dotace jeho jménem, ale jménem JUDr. D. M. či příslušných jednatelů společností. Uvedené rozhodnutí JUDr. D. M. obžalovaný respektoval, nezpochybňoval jej, neboť je zvyklý

poslouchat. Z pozice konzultanta se na jeho práci ve společnosti fakticky nic nezměnilo, vykonával stále stejné úkoly v rámci vedení společnosti, jako činil před vstupem JUDr. D. M., přičemž vycházel z jeho pokynů. Nikoho neinformoval o nové roli JUDr. D. M. ve společnosti, neboť tento si to nepřál. Pokud byl obžalovaný soudem dotazován k jednotlivým písemnostem, které jsou součástí spisového materiálu, např. směrnici ze dne 2. 9. 2010, kde výslovně ukládá manažerům středisek povinnost kontrolovat poučování domácích pracovníků o závazku mlčenlivosti ve vztahu ke třetím osobám, povinnost skartovat poklady ke mzdám a omezit přístup k podkladovým materiálům, vč. bilancí, tak činil dle svého vyjádření v návaznosti na GDPR. Ne vše, co bylo uváděno v zápisech z porad, se skutečně realizovalo způsobem v zápisech uváděným. Jeho příspěvky do časopisu holdingu se řídily zejména tím, aby byly čtivé, neboť něco tam napsat musel. Pokud se jedná o metodický pokyn ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, zejména pasáže týkající se obžalovaných Š. A. a M. Š., tak tento nesepisoval, neboť je to psáno příliš odborně. Obžalovaný připustil, že měl přehled o tom, zda konkrétní příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených budou vyplaceny, nicméně o finanční záležitosti ve společnostech holdingu se nezajímal, neměl je v gesci. Ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o., obžalovaný M. Č. uvedl, že měl v úmyslu chovat zajíce, pročež požádal JUDr. D. M. o radu, jak v této věci postupovat. Tento mu doporučil, aby založil společnost, pročež společnost vznikla, veškeré kroky ohledně této společnosti řešil JUDr. D. M. a obžalovanému není známo, kde měla společnost sídlo, když klece pro zajíce a bažanty se nacházely ve Xxx u xxx. Zde také pracovaly osoby zdravotně postižené, které se o zvířata staraly a vyráběly hnízda. Obžalovaný neví nic o zaměstnancích, kteří pracovali pro společnost v Ostravě. Zaměstnance nevyplácel mzdou, ani je neřídil, neví nic bližšího ani o postavení svědkyně E. K. v uvedené společnosti, přičemž mu není ani známo, zda podepisoval žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených za společnost ZXXXA s.r.o. Pokud se jedná o některé způsoby chování obžalovaného, které popisovali svědci slyšení v rámci řízení před soudem, k tomu obžalovaný uvedl, že v předmětné době byl zvyklý se chovat arogantně.

357. **Obžalovaný A. M.** v rámci svého vyjádření před soudem k věci uvedl, že se necítí být jakkoliv vinen jednáním uvedeným v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. VZV 3/2014, když nikdy nebyl zaměstnancem společnosti Vxxx xxxg, a.s., ani v této nezastával žádné funkce. Obžalovaný pouze spolupracoval s obžalovaným M. V., který byl jeho dlouholetý kamarád. Jejich vztah byl založen na absolutní důvěře obžalovaného A. M. vůči obžalovanému M. V.. Když jej obžalovaný M. V. v roce 2009 oslovil s žádostí o pomoc při financování potřeb, které souvisely s provozem obžalovaných společností, obžalovaný A. M. s tím souhlasil. Jednalo se o financování chráněných dílen a zejména pokrytí mzdových prostředků zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených. Toto financování bylo realizováno formou smluv o půjčkách pro fyzickou osobu obžalovaného M. V., a to na částky v řádu milionů Kč, přičemž finanční angažovanost obžalovaného ve společnostech postupně rostla. Vždy na začátku měsíce se obžalovaný A. M. s osobou V. V., bratrem obžalovaného M. V., domluvili na částce k půjčení, následně po uzavření daného čtvrtletí byla uzavřena smlouva o půjčce na konkrétní částku. Obžalovaný M. V. obžalovanému A. M. zaručoval návratnost zapůjčených peněz, pročež obžalovaný A. M. se blíže nezabýval tím, že jsou uvedené finanční prostředky určeny pro obchodní společnosti. Nebyl seznámen ani s ekonomickou situací předmětných společností, ani obžalovaného M. V.. Půjčky byly bezúčelové, splatnost stanovena původně na několik měsíců, následně prodloužena na dobu pěti let s tím, že výplata úroků měla probíhat jednou ročně. Splatnost půjček byla nastavena dle výplat příspěvků od úřadu práce. Byla stanovena i výše úroků, a to kolem 15%, se splatností jeden rok poté, co se ustálí počet zaměstnaných osob zdravotně postižených. To se však nikdy nestalo, pročež se splatnost úroků prodloužila, následně však nebyl úrok nikdy vyplacen. Obžalovaný A. M. k tomu uvedl, že byl nakonec rád, že mu byly vůbec vráceny zainvestované finanční prostředky, pročež úhradu úroků nepožadoval. Veškeré finanční prostředky, jakož i další kroky, které na žádost obžalovaného M. V. vykonával při dispozici s bankovními účty obžalovaných právnických osob, činil zcela zdarma, bez jakékoliv odměny.

K zajištění svých pohledávek za obžalovaným M. V. jako fyzickou osobou mu sloužilo dispoziční oprávnění k bankovním účtům všech obžalovaných právnických osob, přičemž se jednalo o bankovní účty, na které byly připisovány finanční prostředky od úřadu práce jako příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Uvedený zajišťovací mechanismus však považoval za zcela výjimečný a nikdy jej fakticky nevyužil, byť nebyly jeho pohledávky ze strany obžalovaného M. V. řádně hrazeny. Obžalovaný připustil, že ve společnosti probíhaly dispozice s finanční hotovostí, které považoval za problematické, řešil je opakovaně s obžalovaným M. V., kdy tento jej ujišťoval o bezproblémovosti uvedených postupů, což obžalovanému A. M. vzhledem k jejich vzájemnému vztahu postačovalo. Obžalovaný A. M. současně připustil, že měl základní informace ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, v několika případech mu byly zaslány i žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených, ze kterých bylo patrné, o jak vysoké příspěvky je ze strany obžalovaných právnických osob žádáno. Rovněž mu byla zasílána tabulka „stav ID“, ze které však čerpal pouze informace ohledně počtu zaměstnaných osob zdravotně postižených, neboť jej zajímala výše pohledávky vůči úřadu práce na základě předložených žádostí. Pokud byl žádán o zaplacení konkrétních částek v podobě zdravotního a sociálního pojištění, všech dalších odvodů a části mezd, domníval se, že se jedná o zálohy na mzdy či jejich doplatek.

358. **Obžalovaná Š. A.** popřela, že by se žalovaného jednání dopustila, kdy v rámci svého prohlášení v řízení před soudem pouze uvedla, že byla přijata v roce 2007 do společnosti jako asistentka obžalovaného M. Č.. Na své pracovní pozici prováděla z pokynu obžalovaného řadu úkonů, vč. vyřizování bezdlužností pro jednotlivé společnosti spadající do holdingu VXXXE, a dále zasílala pokyny těmto společnostem, avšak vždy na základě sdělení obžalovaného M. Č.. Z jeho pokynu později dostala na starosti i nábor zdravotně postižených zaměstnanců, přičemž k podpisu pracovněprávní dokumentace docházelo na základě vzájemného souhlasu obou smluvních stran. Není si tudíž vědoma jakéhokoliv jednání, které by bylo v rozporu se zákonem. Pokud se účastnila setkání se svědkyní Z. Š. za účasti obžalovaného M. Č., bylo to z toho důvodu, že v předmětné době udržovala intimní vztah s obžalovaným M. Č..

359. Také **obžalovaná M. Š.** popřela, že by se dopustila jakéhokoliv protiprávního jednání, kdy uvedla, že ve společnosti VXXX-XXXT, s.r.o. byla zaměstnána od roku 2002 jako firemní inspektor. Jejím bezprostředním nadřízeným byl provozní ředitel, obžalovaný M. Č., jehož pokyny bez dalšího vykonávala. Její náplní práce bylo zpracovávání bilancí, jejich kontrola, vystavování faktur, to vše pod přímým dohledem a zaškolením obžalovaného M. Č.. Pokud se jedná o bilance středisek, tyto jí byly zasílány spolu s další dokumentací, kterou si vyžadovalo vedení společnosti. Obžalovaná v podstatě fungovala jako podatelna, kdy všechny uvedené dokumenty byly předkládány jednotlivými manažery středisek a ona pouze zkontrolovala čísla v bilancích, zda odpovídají, a předala uvedené dokumenty vedení společnosti. Připustila, že manažery středisek zaškolovala ohledně vyplňování bilancí a byla s nimi i v telefonickém a emailovém kontaktu v této souvislosti. Na další okolnosti si obžalovaná nevzpomíná, neboť v předmětné době měla psychické problémy, pro které se léčila. Potvrdila, že přebírala rovněž dokumenty hlášení střediska, nicméně tyto nečetla, opět je pouze předala vedení společnosti. Obžalovaná se účastnila porad vedení, kdy z těchto vyhotovovala zápisy, které nikdo neschvaloval. Na poradách prezentovali jednotliví manažeři středisek ekonomickou situaci, avšak obžalovaná si žádné bližší informace nevybavuje. Stejně jako si nevybavuje, zda bylo hovořeno o zaměstnávání osob zdravotně postižených. Nicméně společnosti rozhodně práci pro osoby zdravotně postižené měly. Obžalovaná potvrdila, že od obžalovaného M. Č. slyšela, že byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy obžalovaný M. Č. tyto kontroloval, ale nic bližšího o nich neví. K obsahu metodického postupu, ve kterém je uvedena i náplň práce obžalované M. Š., uvedla nejprve, že náplň práce odpovídala, následně sdělila, že kontrolu bilancí dle uvedeného metodického postupu nevykonávala, rovněž nepřispívala do firemního časopisu. Připustila, že měla dispoziční oprávnění téměř ke všem bankovním účtům společností spadajících do holdingu, avšak neví proč, dle pokynů svých nadřízených pouze z bankovních účtů vybírala finanční prostředky. Obžalovaná M. Š.

uzavřela, že neměla žádné informace o tom, že by postupovala v rozporu se zákonem, když vždy postupovala dle pokynů obžalovaného M. Č..

360. I přes výše shrnutá vyjádření všech obžalovaných fyzických osob i právnických osob má však nalézací soud v daném případě zato, že **vina obžalovaných fyzických i právnických osob žalovaným jednání uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I. byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána** ostatními provedenými důkazy, jakož částečně i výpověďmi samotných obžalovaných, kteří si v mnoha ohledech ve svých výpovědích protiřečí. Předně je nutné uvést, že ač obžalovaní v rámci svých výpovědí před soudem různě obsáhle a detailně hovořili o žalovaném období i svém angažmá ve společnosti Vxxx xxxg, a.s., o případné spolupráci s obžalovanými právnickými osobami, jednotlivých úkonech, které ze svých pozic činili v souvislosti s procesem žádání a získávání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených od příslušných úřadů práce, nejsou obžalovaní schopni v řadě případů logicky vysvětlit obsah listin, které jim byly soudem předkládány, příp. výpovědi svědků, kteří byli ze strany soudu slyšeni (přičemž uvedené důkazní prostředky v mnoha ohledech zaznamenávají opak toho, co obžalovaní uváděli). Obžalovaní v případě, že byli konfrontováni s konkrétními důkazními prostředky, uváděli, že o postupech uplatňovaných v rámci společností nemohli vědět, neboť s ohledem na rozsah celého holdingu nebylo v jejich silách provádět tak obsáhlou a podrobnou kontrolu jednotlivých společností spadajících do holdingu, to v případě obžalovaných M. V. a M. Č., či jednali na pokyn obou zmíněných obžalovaných v případě obžalovaných Š. A. a M. Š., či si na okolnosti konkrétních úkonů nepamatovali, byť některé jiné skutečnosti ze zcela shodného časového období podrobným způsobem vysvětlovali. I přes uvedené však soud dospěl k závěru, že v neprospěch obžalovaných vyznívají a z žalovaného jednání obžalované, vč. obžalovaných právnických osob, zcela jednoznačně usvědčují jednak výpovědi svědků, a to zejména svědků z řad jednatelů jednotlivých obžalovaných právnických osob, jednak z řad manažerů, personalistů a koordinátorů jednotlivých obžalovaných právnických osob, jakož i z řad zaměstnanců – osob zdravotně postižených. Dále jsou obžalovaní usvědčováni listinnými materiály, které byly ve věci shromážděny a v části zajištěny v rámci prohlídek jiných prostor, vč. prohlídky provedené v sídle holdingu VXXXE na adrese xxx, xxx, kdy se jedná jednak o pracovněprávní dokumentaci vedenou k jednotlivým zaměstnancům, jednak o dokumentaci v podobě bilancí, hlášení středisek, výkazů realizované činnosti, čestných prohlášení, soupisu mezd skutečně vyplácených, soupisu poskytnutých nadstandardních služeb poskytnutých od jednotlivých obžalovaných právnických osob, vč. žádostí o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, jednak o zápisy z porad vedení holdingu, řadu vydání firemního časopisu, směrnice vydávané obžalovaným M. Č., metodický postup ohledně zaměstnávání ZTP, tabulky „stav ID“ či bankovní informace ohledně jednotlivých obžalovaných právnických osob. Dále jsou obžalovaní usvědčováni rovněž zvukovými záznamy zajištěnými v předmětné věci dle § 158d trestního řádu, a to jak ze dne 14. 11. 2011 a dne 5. 12. 2011, tak i ze záznamu P. při návštěvě osoby zdravotně postižené, svědkyně Z. Š. dne 6. 1. 2012 a dne 24. 1. 2012. Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že ve světle všech těchto důkazů nemůže obhajoba žádného z obžalovaných fyzických ani právnických osob obstát.

361. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že **v žalovaném období let 2008 až 2012 patřily do holdingu Vxxx xxxg, a.s.** (původně VXXX-XXXT, a.s., v textu dále jen „holding či holding VXXXE“) **obchodní společnosti**, které jsou ve věci obžalovány. Jedná se o obchodní společnosti Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o., s výjimkou společnosti ZXXXA s.r.o., kdy skutkové okolnosti, na základě kterých dospěl soud k závěru o vině i této obžalované právnické osoby, jakož i obžalovaného M. Č. pouze ve vztahu k této společnosti, budou vysvětleny níže. Z provedeného dokazování je patrné, že část obžalovaných právnických osob (jako např. Kxxxi s.r.o., původně Bxxx xxxe, s.r.o., Kxxx xxxl,

s.r.o., původně Bxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o. či 6xxx xxxa, s.r.o.) tvořila uvedený holding již před začátkem žalovaného období, zatímco ostatní obžalované právnické osoby byly začleňovány do struktury holdingu obchodní společnosti Vxxx xxxg, a.s. postupně. Jednalo se o společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. či Axxxa s.r.o. V případě těchto do holdingu nově začleňovaných společností je z výpisů z obchodního rejstříku (viz bod 291. odůvodnění tohoto rozsudku) patrné, že tyto společnosti byly odkupovány od zcela odlišných osob, které neměly s fungováním holdingu žádné spojitosti. Část původních vlastníků uvedených společností ve společnostech i po převzetí společností obžalovanými a jejich začlenění do holdingu ještě po určitou dobu působila, kdy někteří ze svědků z řad manažerů či personalistů takto odkupovaných obchodních společností, např. svědci A. G., E. K. či J. H., potvrdili, že poté, co došlo k převzetí společností novými vlastníky, obžalovanými M. V. a M. Č., došlo rovněž ke změně firemní politiky. Z výpisů z obchodního rejstříku všech obžalovaných právnických osob je patrné, že obžalovaní M. V. a M. Č. v předmětných společnostech zastávali funkci statutárního orgánu, tedy jednatelů společností, a to buď od doby předcházející žalovanému období či od doby převzetí uvedených společností v případě, že se jednalo o společnosti, o které se postupně rozšiřoval celý systém holdingu. Z výpisů z obchodního rejstříku všech obžalovaných právnických osob je rovněž patrné, že ve společnostech ve stejném období působil i V. V. (bratr obžalovaného M. V.), který byl v některých případech jednatelem společností, v některých případech prokuristou uvedených společností. Ke změně v obsazení statutárních orgánů obžalovaných právnických osob tvořících holding VXXXE došlo povětšinou ke dni 5. 8. 2010, kdy obžalovaní M. V. a M. Č. pozice jednatelů společností přestali vykonávat a na tyto byli dosazeni z iniciativy obžalovaných M. V. a M. Č. svědci J. B., J. J., M. J., M. G. a P. K.. Pokud se jedná o postupně začleňované obchodní společnosti do celého holdingu, k tomu se vyjádřil jednak sám obžalovaný M. V., který uvedl, že společnost se postupně pod jeho vedením rozšiřovala, a to tím způsobem, že zakupoval další již funkční společnosti. To je ostatně patrné i ze sešitu v pevných deskách s ručně psanými poznámkami, který byl zajištěn v rámci prohlídky jiných prostor v sídle společnosti VXXXE na adrese xxx, xxx, v kanceláři obžalovaného M. V. (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). Z poznámek v zajištěném sešitě vyplývá, jakým způsobem bylo jednáno s vlastníky uvedených společností za účelem jejich odkupu, např. u společnosti Txxx xxxe, s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o. či Pxxx xxxl s.r.o. Rovněž je z uvedených poznámek zřejmé, že k odkupu některých společností nedošlo, byť o takové společnosti měl obžalovaný M. V. zájem, neboť se tento na podmínkách prodeje společnosti s tehdejším vlastníkem nedomluvil. Tak tomu bylo např. ve společnosti se sídlem ve Zlíně. V řadě případů po odprodeji společnosti došlo ke změně názvu společností, jak bylo následně zaznamenáno v obchodním rejstříku a potvrdili to i svědci z řad manažerů některých obchodních společností. Obžalovaný M. V. k tomu uvedl, že se inspiroval názvy chráněných květin na území České republiky. Z uvedeného je tak patrné, a to jak z výpovědi obžalovaného M. V., tak z předmětného poznámkového sešitu, který si zjevně vedl obžalovaný M. V., že to byl právě obžalovaný M. V., který rozhodoval o tom, jaké obchodní společnosti a kdy budou odkupovány, vedl tato jednání, v jejichž důsledku došlo k postupnému začleňování obžalovaných obchodních společností do celého holdingu a jejich podřízení pravidlům, které v rámci holdingu VXXXE nastavovali právě obžalovaní M. V. a M. Č.. Nicméně byl to právě obžalovaný M. V., který plnil rozhodující roli při rozšiřování holdingu VXXXE a ve vedení holdingu měl hlavní slovo, což ostatně vyplývá i z jeho postavení obchodního, následně výkonného ředitele holdingu.

362. Z provedeného dokazování, zejména z výslechů svědků z řad manažerů obchodních společností začleňovaných do holdingu, dále vyplynulo, že poté, co společnosti byly převzaty novým vedením, **vykonávali funkci jejich bezprostředních nadřízených obžalovaní M. V. a M. Č., kteří udělovali jednoznačné pokyny ohledně fungování každé jednotlivé obžalované obchodní společnosti, a to i poté, co došlo ke změně na pozici jednatelů dané obchodní společnosti.** K tomu všichni svědci z řad manažerů všech obžalovaných právnických osob uvedli, že změnu na pozici statutárního orgánu v podstatě nezaznamenali, když po celé žalované období to byli

obžalovaní M. V. a M. Č., kdo jim uděloval pokyny ohledně vedení společnosti. Svědkyně D. H., manažerka společnosti Axxxa s.r.o., k tomu uvedla, že jednatelku společnosti viděla pouze jednou při podpisu smlouvy, nedostávala od ní žádných pokynů, když vše ohledně vedení společnosti komunikovala s obžalovanými M. V. a M. Č. (viz bod 35. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně se vyjádřil i svědek J. K. (viz bod 81. odůvodnění tohoto rozsudku), který sice připustil, že ve dvou případech se s jednatelem společnosti M. G. setkal, nicméně tento mu žádné pokyny ohledně fungování společnosti nepředával, i nadále svědek ohledně vedení společnosti vycházel z pokynů obžalovaných M. V. a M. Č.. Shodně k tomuto bodu vypovídal i svědek A. F. (viz bod 181. odůvodnění tohoto rozsudku), který doplnil, že zpočátku byli jednateli společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. obžalovaní M. V. a M. Č., následně došlo ke změně na této pozici, kdy se jednatelem stal svědek P. K., avšak po celou dobu byli nadřízenými svědka výhradně obžalovaní M. V. a M. Č.. Obdobně vypovídali i svědci P. E. (viz bod 57. odůvodnění tohoto rozsudku), K. S. (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozsudku), L. S. (viz bod 100. odůvodnění tohoto rozsudku), A. G. (viz bod 125. odůvodnění tohoto rozsudku), M. S. (viz bod 140. odůvodnění tohoto rozsudku) či S. K. (viz bod 189. odůvodnění tohoto rozsudku), kteří dokonce výslovně uvedli, že osobu jednatele společnosti vůbec neznali, nikdy se s ní nepotkali a nikdy od ní neobdrželi žádné pokyny ohledně fungování předmětné společnosti. Z výslechů svědků z řad manažerů obchodních společností (viz body specifikované v rámci tohoto odstavce) bylo rovněž zjištěno, že ohledně fungování společností byli manažeři v bezprostředním kontaktu rovněž s obžalovanými Š. A. a M. Š., a to na každodenní bázi, když tyto obžalované svědkům z řad manažerů zasílaly emailové zprávy, příp. telefonicky či osobně byly s manažery společností v kontaktu, požadovaly po nich konkrétní dokumentaci a zasílaly jim pokyny ohledně jejich práce.

363. **Obžalovaní zastávali v rámci vedení holdingu VXXXE následující funkce, kdy ze svých pozic měli ucelený přehled ohledně fungování každé jednotlivé obžalované právnické osoby spadající do holdingu.** Obžalovaný M. V. v předmětné době vykonával nejprve obchodního ředitele, později výkonného ředitele společnosti, obžalovaný M. Č. funkci provozního ředitele, obě obžalované Š. A. a M. Š. funkci firemních inspektorek, což vyplynulo nejen z výpovědí svědků z řad manažerů obchodních společností spadajících do holdingu, ale i z výpovědí samotných obžalovaných. Dále je to rovněž patrné z firemního časopisu holdingu Kronika, který byl po určitou dobu označován rovněž jako VXXXE magazín, přičemž tento vycházel 4x ročně (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve firemním časopise byla na první straně uváděna celá struktura holdingu v podobě grafického znázornění, z kterého je jednak patrné, kdo z obžalovaných a dalších osob zaměstnaných ve společnosti zastává jakou pozici, v jakých vztazích podřízenosti a nadřízenosti s dalšími osobami v rámci holdingu se nachází. V uvedeném grafu jsou uváděna nejen jména osob, ale i jejich fotografie, společně s jejich pracovní pozicí, v případě manažerů jednotlivých společností je uváděno, v jaké společnosti konkrétní manažer působí. Z uvedeného grafického znázornění je tak patrné, že obžalovaný M. V. byl v nejvyšším postavení v celém holdingu jako výkonný ředitel. Jeho bezprostředním podřízeným byl obžalovaný M. Č. jako provozní ředitel a tento měl po většinu času dvě bezprostřední podřízené, a to obžalované Š. A. a M. Š.. Na dalších podřízených pozicích se pak nacházeli manažeři jednotlivých obžalovaných právnických osob, kdy tyto byly v rámci holdingu označovány jako „střediska" a bylo jim přiřazeno konkrétní číslo v rámci systému, pod kterým byla každá jednotlivá společnost v systému vedena. S ohledem na uvedené tak o pozici obžalovaných M. V. a M. Č. v nejvyšším vedení holdingu VXXXE nemá soud žádných pochybností, když tuto svoji pozici žádným způsobem nezpochybňovali ani obžalovaní.

364. Skutečnost, že **v holdingu VXXXE vystupovaly a zastávaly významnou roli i obě obžalované, Š. A. a M. Š., a to jako firemní inspektorky**, které byly v nadřízeném postavení vůči jednotlivým obchodním společnostem je z předmětného grafického znázornění rovněž patrná. Současně je tato role obou obžalovaných potvrzována i emailovou komunikací mezi oběma obžalovanými na straně jedné a manažery jednotlivých středisek na straně druhé (viz bod 279. odůvodnění tohoto

rozsudku). Z této je patrné, že obě obžalované manažery středisek úkolují, žádají po nich konkrétní dokumentaci, trvají na dodržování termínů a vyhrožují manažerům středisek ukládáním pokut pro případ, že tyto termíny nebudou dodrženy. V této souvislosti je nutné rovněž uvést, že postavení obou obžalovaných bylo specifické, byť to obě popírají, když shodně uvádí, že byly podřízenými obžalovaného M. Č. a plnily pouze jeho pokyny. Dle vyjádření obžalovaného M. Č. se jednalo v podstatě o jeho asistentky, kterých byla ve společnosti celá řada. Uvedená obhajoba všech těchto obžalovaných je však jednoznačným způsobem vyvrácena, zejména již zmíněnými výpověďmi svědků z řad manažerů společností, kteří výslovně uváděli, že komunikovali výhradně s obžalovanými Š. A. ohledně náboru zaměstnanců a s obžalovanou M. Š. ohledně vyplňování a zasílání bilancí a další dokumentace (viz soupis odkazů na výpovědi manažerů v bodě 362. odůvodnění tohoto rozsudku). Všichni svědci z řad manažerů jednotlivých společností bez jakékoliv výjimky shodně uvedli, že komunikaci vedli právě s obžalovanými Š. A. a M. Š.. Nikdo ze svědků nezmínil v rámci svých výpovědí jakékoliv jiné jméno asistentky či firemní inspektorky, se kterou by byl v souvislosti s vedením obžalovaných právnických osob v kontaktu. Výjimečnost postavení obou obžalovaných je patrná také z již zmíněného grafického znázornění vztahů v rámci holdingu, vč. obsahu jednotlivých čísel firemního časopisu, kde jsou na pozici firemních inspektorek téměř výlučně uváděny pouze obžalované Š. A. a M. Š., jakož i z metodického postupu ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz bod 278. odůvodnění tohoto rozsudku), ze kterých je patrné, jaké přesně úkoly v rámci holdingu VXXXE obě obžalované fakticky vykonávaly. Pokud obžalovaná M. Š. v rámci své výpovědi uváděla, že ona úkoly, které jsou uvedeny v předmětném metodickém postupu, nevykonávala, pak nelze odhlédnout předně od té skutečnosti, že sama obžalovaná v rámci své výpovědi nejprve potvrdila, že obsah metodického postupu ohledně její osoby odpovídal náplni její práce, aby následně při konfrontaci s jejími úkoly v souvislosti se zpracováváním bilancí, popřela, že by uvedené skutečně vykonávala, byť to dle jejího vyjádření nemělo žádný dopad na výši její mzdy a nerespektování náplně práce jí nebylo ze strany vedení nikterak vytýkáno. Již samotný rozpor ve výpovědi obžalované M. Š. dle názoru soudu jednoznačně svědčí o účelovosti její výpovědi v tomto ohledu. Současně je nutné rovněž uvést, že i z obsahu jednotlivých příspěvků manažerů společností ve firemním časopise Kronika je přitom patrné, že obě obžalované Š. A. i M. Š. plnily přesně úkoly tak, jak jsou popsány v metodickém postupu. Opakovaně je v rámci příspěvků manažerů v jednotlivých vydáních firemního časopisu zmiňováno poděkování obžalované Š. A. při pomoci s náborem zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku), jak je rovněž výslovně uvedeno v metodickém postupu v rámci náplně práce obžalované Š. A.. Dále je ve firemním časopise rovněž zmiňováno jak ze strany manažerů středisek, tak ze strany provozního ředitele obžalovaného M. Č. i obou firemních inspektorek, obžalovaných Š. A. a M. Š., že provádí pravidelné kontroly jednotlivých středisek spadajících do holdingu VXXXE (kdy např. ve vydání časopisu jaro 2009 se výslovně uvádí, že obžalované Š. A. a M. Š. mají plné ruce při vypilování nových kytiček, dělají hloubkové kontroly, proto nechť jsou všichni ve střehu, neboť se zaměří na správnost tvorby bilancí, navštíví každý měsíc dané středisko a bilance sestaví společně s obžalovanou M. Š. – viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené tak jednoznačně potvrzuje, že obsah práce obou obžalovaných Š. A. a M. Š. tak, jak je popsán v metodickém postupu, odpovídal skutečnosti, kdy obě obžalované pracovní úkoly dle metodického postupu vykonávaly. **Soud tedy v této souvislosti nemá pochyb ani o postavení obžalovaných Š. A. a M. Š. v rámci nejužšího vedení holdingu VXXXE.**

365. V souvislosti s firemním časopisem je dále nutné uvést, že v každém vydání časopisu (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku) dostávali prostor všichni manažeři jednotlivých obchodních společností – středisek, kdy tito popisují, jaké aktuální úkoly v rámci společností řeší, ať již se jedná o nábor nových zaměstnanců, zajišťování prostor pro jejich střediska, jejich vybavování, zaměstnávání osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků, výrobky a jejich prodej na trzích, snižování nákladů středisek, stěhování poboček, které mají ekonomické problémy, do levnějších prostor. Dále do firemního časopisu přispívali i všichni členové nejužšího vedení

holdingu, tzn. obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., rovněž V. V.. Obžalovaný M. V. ve svém okénku výkonného ředitele popisuje v každém vydání časopisu stručně k jednotlivým střediskům jednu aktualitu, na které se ve středisku pracuje. Obžalovaný M. Č. opakovaně ve svých příspěvcích zmiňuje, že firemní inspektorky, o zřízení jejichž funkce informoval obžalovaný M. V., vykonávají osobní kontrolu jednotlivých poboček, jakož i tu skutečnost, že provozní oddělení řeší a kontroluje žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti. V případě obžalovaných Š. A. a M. Š. tyto informují v rámci vlastního sloupku o tom, že obžalovaná M. Š. provádí kontrolu bilancí i po obsahové stránce. Obžalovaná M. Š. v rámci okénka očima inspektorek např. chválí vedoucí středisek za odesílání elektronických bilancí, což jí umožňuje rychleji kontrolovat hospodárnost vynaložených prostředků jednotlivými středisky, operativněji řešit vzniklé nedostatky. Rovněž zde obžalovaní informují o tom, že společnosti v rámci holdingu VXXXE jsou opakovaně šetřeny orgány činnými v trestním řízení (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve vydání časopisu z podzimu 2011 obžalovaný M. V. píše mj. i o tom, že se koná teambuilding s manažery chráněných dílen, kde vysvětlili změny od nového roku, hlavně systému zaměstnávání domácích pracovníků. Z obsahu uvedených vydání firemního časopisu je patrné, **že všichni obžalovaní měli perfektní přehled o tom, co se aktuálně ve všech střediscích holdingu, jakož i ve vedení samotného holdingu, děje**, když ostatně sám obžalovaný M. V. zmiňuje aktuality ze života jednotlivých obchodních společností a obžalovaný M. Č. k tomu opakovaně uvádí, že provádí kontrolu jednotlivých žádostí o příspěvky. S ohledem na obsah jednotlivých vydání časopisu Kronika, která pocházejí z období let 2008 až 2012, soud současně nemá žádných pochybností o autenticitě informací, které jsou v předmětném firemním časopise uváděny a zaznamenány bezprostředně v žalovaném období, když obsah jednotlivých příspěvků zcela koresponduje s obsahem výpovědí svědků z řad jednotlivých manažerů obchodních společností. Současně je nutné uvést, že atmosféra, která byla v holdingu obžalovanými utvářena (mj. formou pokut a různých výtek), byla takového charakteru, že si lze jen stěží představit, že by kdokoliv z manažerů či osob podřízených obžalovaným M. V. a M. Č. si dovolil uvádět ve firemních materiálech informace, které neodpovídají skutečnosti, jak ostatně potvrdili i sami slyšení manažeři. S ohledem na uvedené tak dle názoru soudu právě **obsah jednotlivých vydání časopisu Kronika mapuje částečně jednání obžalovaných v žalovaném období, bez dalšího přesně zachycuje faktickou strukturu fungování holdingu VXXXE autenticky v daném čase, vč. úkolů, na které se jednotliví obžalovaní zaměřovali, vč. práce se žádostmi o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti.** S ohledem na uvedené tak nemůže obstát obhajoba obžalovaného M. Č. v tom smyslu, že do časopisu musel „něco" napsat, nicméně informace neodpovídaly skutečnosti, sám žádným způsobem nerevidoval obsah jiných příspěvků v časopise otištěných. Z předmětného časopisu a příspěvků, které jsou zde uvedeny, je zcela patrné, že tyto korespondují s aktuálním děním v holdingu, kdy obsah příspěvků odpovídá tomu, co se aktuálně v holdingu v předmětných obdobích odehrávalo, vč. opatření ze strany orgánů činných v trestním řízení, když informace uváděné v jednotlivých příspěvcích jsou zcela v souladu i s výpověďmi svědků z řad manažerů a personalistů jednotlivých společností spadajících do holdingu VXXXE. Současně nelze opominout, že vydání uvedeného magazínu byla zajištěna nejen v rámci prohlídky jiných prostor v různých kancelářích v sídle společnosti, a to včetně kanceláře obžalovaného M. V., ale také např. ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. či Txxx xxxe, s.r.o., z čehož je patrné, že předmětný firemní magazín byl distribuován napříč všemi obchodními společnostmi v holdingu VXXXE.

366. Z provedeného dokazování, a to jednak z výpovědí manažerů, jednak ze zápisů z porad holdingu VXXXE (viz bod 311. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i z P. záznamu porad konaných dne 14. 11. 2011 a dne 5. 12. 2011 ve smyslu § 158d trestního řádu (viz bod 312. až 314. odůvodnění tohoto rozsudku), je dále patrné, že **vedení každé jednotlivé společnosti, která spadala do předmětného holdingu a ve věci je obžalovanou, se pravidelně, 1x měsíčně, účastnilo porady vedení, která byla konána v sídle společnosti VXXXE v xxx, na adrese xxx, xxx.** Z výše uvedených důkazů vyplynulo, že uvedených porad se až na zcela výjimečné situace účastnili

vždy obžalovaní M. V., M. Č. a M. Š., v některých případech i obžalovaná Š. A., která se jich účastnila zejména v pozdějším období, kdy došlo k rozdělení porad na dvě skupiny „jablka“ a „hrušky“, kdy pořizovala zápis z porad jedné z uvedených skupin. Všichni svědci z řad manažerů předmětných společností potvrzovali, že se předmětných porad účastnilo vždy vedení holdingu, dále jednotně uváděli, že zde prezentovali výsledky své měsíční práce ve středisku. Někteří z manažerů společností v rámci svých výpovědí uváděli, že se nevěnovali průběhu porad, že zde nezaznívali žádné informace ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených či ekonomické situace jednotlivých středisek. Tato část výpovědí svědků, např. svědka P. E., D. H. či J. K., byla vyvrácena jinými v řízení provedenými důkazy. Jednak je z listinných materiálů v podobě zápisů z porad, které pořizovala téměř ve všech případech obžalovaná M. Š. a schvaloval je obžalovaný M. V., zřejmé, že účast manažerů na poradách byla hojná, že se jen výjimečně z porad omlouvali. Navíc je v zápisech uváděno, co bylo předmětem porady, tedy jak manažeři prezentovali fungování svých středisek, vč. ekonomického stavu střediska. Dále ze zápisů vyplývá, že zde bylo řešeno zaměstnávání osob zdravotně postižených, vč. povolení či naopak zastavení náboru osob zdravotně postižených, převod zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených mezi jednotlivými společnostmi holdingu, i okolnosti, jak má být z pracovněprávního hlediska postupováno jednak ohledně podpisu příslušných smluv o poskytování služeb osobám zdravotně postiženým, v kolika vyhotoveních má být konkrétní dohoda podepisována, že žádný výtisk této dohody nemá být předáván osobám zdravotně postiženým, jakož i informace o tom, jak bude postupováno ohledně osob zdravotně postižených, které mají dvě a více exekucí vedených ke své osobě, pokud není možná dohoda s exekutorem (viz zápis ze dne 18. 5. 2010, bod 225. odůvodnění tohoto rozsudku). Navíc také z P. zvukových záznamů porad ze dne 14. 11. 2011 a dne 5. 12. 2011 je zřejmé, že se jednak předmětné informace na poradách za účasti všech manažerů i obžalovaných M. V. a M. Č. probírají, jednak že manažeři na jednotlivé informace aktivně reagují. Ostatně i styl vedení porady, zejména v částech, kdy poradu vedl obžalovaný M. Č., je natolik autoritativní, že si lze jen těžko představit, že by snad přítomní nevěnovali pozornost informacím, které zde byly sdělovány. Nehledě na tu skutečnost, že sám obžalovaný M. Č. připustil, že ukládal i v průběhu porad pokuty, mj. právě za to, že přítomní se na poradě řádně nechovali. Ostatně tato skutečnost byla v rámci dokazování před soudem opakovaně zmíněna v tom smyslu, že vedení holdingu VXXXE, zejména obžalovaný M. Č., ukládal pokuty svým podřízeným, a to za různé prohřešky, v podobě např. kouření, zapomenutí na gratulaci zaměstnancům, nedoložení bezdlužnosti v rámci příslušné žádosti o příspěvky, což potvrzovali jednotliví manažeři středisek v rámci svých výpovědí, jakož i sám obžalovaný M. Č.. S ohledem na uvedené, jakož i způsob vystupování obžalovaného M. Č., který on sám označil za arogantní, jakož i výpovědi svědků z řad manažerů, kdy měl soud možnost všechny slyšené svědky z řad manažerů jednotlivých středisek osobně v rámci jejich výpovědi před soudem vnímat, nemá soud pochybností o tom, že pracovní prostředí v rámci holdingu VXXXE bylo částečně ovládáno obavami a strachem (toto bylo patrné např. z vystupování svědkyně L. S., Š. R. či J. H.), rovněž manipulací ze strany obžalovaných, která je poměrně dobře seznatelná z již zmiňovaného firemního časopisu společnosti i ze zvukových záznamů porad. V rámci jednotlivých vydání firemního časopisu je totiž zřejmé, že dokud konkrétní osoba v holdingu působila a postupovala dle pokynů obžalovaných, byla opakovaně ze strany vedení chválena. V okamžiku, kdy se konkrétní zaměstnanec z řad manažerů střediska rozhodl holding opustit, je v uvedeném časopise opakovaně zmiňován v souvislosti se svými pochybeními a špatně odváděnou prací. O síle pochval ze strany vedení vypovídala i svědkyně L. S., která i přes zdravotní problémy, kterými v předmětné době trpěla, nadále byla ochotna ve společnosti pracovat právě na základě pochval vedení společnosti, jakož i jejich opakovaného přemlouvání, jak výslovně v rámci své výpovědi před soudem uvedla (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na výše uvedené, jakož i zaznamenaný průběh porad, např. ze dne 5. 12. 2011, kde se výslovně hovoří o výdělku jednotlivých středisek v řádu maximálně několika málo tisíc Kč (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku) či o úspěšnosti P. P. (manažera střediska Bxxx xxxe, s.r.o.) při vybírání příspěvku na nadaci Truck Help, kdy mu ostatní účastníci porady tleskají (viz bod 313. odůvodnění tohoto

rozsudku), **je tak zřejmé, že účastníci porad byli v rámci těchto porad instruováni obžalovanými z nejužšího vedení holdingu ohledně jednotného postupu všech středisek spadajících do holdingu VXXXE, současně na uvedených poradách informovali o stavu svých středisek, pročež vedení holdingu, jakož i manažeři ostatních středisek spadajících do holdingu VXXXE byli podrobně informováni o stavu každého jednotlivého střediska a jeho faktickém fungování, a to včetně zaměstnávání osob zdravotně postižených a okolností podávání žádostí o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti**, což ostatně v rámci své výpovědi uvedla i svědkyně L. S. (viz bod 107. odůvodnění tohoto rozsudku).

367. Ze zvukových záznamů P. dle § 158d trestního řádu porad vedení ze dne 14. 1. 2011 a dne 5. 12. 2011, je rovněž patrné, že **v holdingu probíhaly tzv. předporady nejužšího vedení**, které bezprostředně předcházely poradě vedení a kterých se standardně účastnili obžalovaní M. V. a M. Č., dále finanční ředitel V. V., příp. další osoby, které byly z různých důvodů na části uvedených předporad přizvány, jako např. obžalovaná Š. A. (viz bod 313. a 314. odůvodnění tohoto rozsudku). Z uvedených předporad je zcela zřejmé, že obžalovaní M. V. a M. Č. řeší aktuální záležitosti, které se týkají jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu, a to včetně chodu jednotlivých společností, běžných provozních problémů, nespokojenosti konkrétních zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených ohledně vyplácení mzdy a jakým způsobem je ve vztahu k těmto osobám postupováno, dále se řeší průběh kontrol, které jsou v jednotlivých střediscích realizovány obžalovanými M. V., M. Č. i Š. A., finanční problémy holdingu, zajišťování finančních prostředků pro holding VXXXE od obžalovaného A. M., vč. výše úroků, které jsou mu hrazeny, i výše příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených od úřadu práce a nakládání obžalovaných s uvedenými příspěvky, vč. výpočtu jednotlivých položek a jejich rozdělení mezi vedení holdingu a jednotlivé obchodní společnosti (kdy konkrétní výpočty ohledně nakládání s těmito příspěvky zcela korespondují i s listinnými materiály zajištěnými v rámci prohlídek jiných prostor, a to v sešitě s pevnými deskami zajištěném v kanceláři obžalovaného M. V. (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i na dokumentu ručně psaných poznámek zajištěných ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. (viz bod 211. odůvodnění tohoto rozsudku), či v diáři s ručně psaným výpočtem zajištěným v rámci prohlídky jiných prostor ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. (viz bod 230. odůvodnění tohoto rozsudku). Z průběhu uvedených předporad je patrné, že osobou, která je hlavním organizátorem, je právě obžalovaný M. V., který v rámci předporad vytýká obžalovanému M. Č. některé jeho postupy, zejména pokud se jedná o řešení problémových zaměstnanců. Obžalovaný M. Č. obžalovanému M. V. naopak referuje o tom, jaké pokroky v jednotlivých případech se podařilo dosáhnout. S ohledem na uvedené tak soud nemá jednak pochyb o postavení obou těchto obžalovaných ve vzájemném vztahu, jak je popsáno i výše v odůvodnění tohoto rozsudku, kdy zjevně vyšší postavení ve vedení holdingu zastával obžalovaný M. V., který měl na starosti zejména strukturu holdingu, zajišťování dalších obchodních společností do holdingu, jejichž prostřednictvím následně docházelo k páchání žalovaného jednání, jakož i koncepční vedení holdingu, vč. finančních otázek. Uvedenému odpovídá i jeho pozice obchodního, resp. výkonného ředitele společnosti VXXXE. Obžalovaný M. Č. měl na starosti zejména provozní záležitosti holdingu VXXXE, vč. kontrol všech obchodních společností spadajících do holdingu, kdy není žádných pochyb o tom, že jeho jediným nadřízeným byl právě obžalovaný M. V., zatímco sám obžalovaný M. Č. byl v postavení nadřízeného ve vztahu k obžalovaným Š. A. a M. Š. jako vedoucí provozního oddělení a provozní ředitel, kdy současně vedl všechny obchodní společnosti spadající do holdingu a řešil záležitosti ohledně žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených od státních orgánů, vč. případných stížností nespokojených zaměstnanců. Právě v souvislosti s žádostmi o příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených informuje obžalovaný M. Č. manažery v rámci porady vedení ze dne 5. 12. 2011 o legislativních změnách. Zajištěný byl rovněž rozhovor obžalovaných M. V., M. Č. a manažera P. P. v rámci porady ze dne 5. 12. 2011, kdy oba obžalovaní instruují manažera P. P. ohledně jeho předvolání jako svědka k výpovědi před Policií ČR, kdy obžalovaný M. V. mj. uvádí: „co by si jim tam měl říct, jsem čůrák, vole, platíme je jinak, vole, my je okrádáme, tak si rovnou sbal, sbal si kartáček a jeď takhle, že jo. Co jinýho k tomu

říct, máš pravdu, no“. Následně obžalovaný M. V. uvádí informace ohledně vyšetřovatelů z Plzně, jakým způsobem komunikoval s kpt. P. a zcela na konci uvedeného hovoru obžalovaný M. V. uvádí „ten dostal 2,5 a ten, co byl, jak zjistí, to by snad soud musel vyslechnout každého svědka.“ (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku). V neposlední řadě je rovněž nutné uvést, že v rámci předmětné porady jsou prezentovány jednak ekonomické výsledky jednotlivých středisek, jednak informace ohledně vybírání příspěvku ve výši 20 Kč od osob zdravotně postižených na nadaci Truck Help, které prezentuje obžalovaný M. Č., a dále jsou v rámci uvedené porady rovněž prezentovány informace ohledně počtu poskytnutých služeb jednotlivými středisky osobám zdravotně postižených, kdy se jedná povětšinou o počty v řádu jednotek služeb měsíčně (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedená zjištění pak v plném rozsahu korespondují i se zápisy z porad v jiných obdobích (viz bod 225. a 311. odůvodnění tohoto rozsudku), které byly P. a které potvrzují nejen informace o účasti konkrétních osob z vedení holdingu, jakož i z vedení jednotlivých obchodních společností, ale také obsahy těchto porad, kdy je zřejmé, že průběhy porad, které byly zaznamenány dne 14. 11. 2011 a 5. 12. 2011, se nikterak neliší svým obsahem od ostatních porad vedení, které probíhaly v průběhu žalovaného období.

368. S ohledem na uvedené tak nemůže obstát obhajoba obžalovaných M. V. a M. Č. v tom smyslu, že nebyli informováni o faktickém fungování obchodních společností spadajících do holdingu, když s ohledem na rozsah holdingu VXXXE nebyli ani schopni provádět efektivní kontrolu. Tato obhajoba obou obžalovaných je výše uvedeným jednoznačně vyvrácena. Nalézací soud v tomto ohledu uzavřel, že **obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. i M. Š. byli jednak v plném rozsahu informováni o fungování všech společností spadajících do holdingu bez ohledu na to, kde na území České republiky se konkrétní společnost nacházela, jednak vydávali jednoznačné a jednotné pokyny ohledně fungování všech společností spadajících do holdingu ve vztahu ke všem manažerům těchto společností v případě obžalovaných M. V. a M. Č., zatímco obžalované Š. A. a M. Š. tyto pokyny realizovaly v každodenním fungování ve spolupráci s příslušnými manažery jednotlivých obchodních společností. Všichni jmenovaní obžalovaní vykonávali efektivní kontrolu nad fungováním celého holdingu, vč. detailního fungování jednotlivých společností.** Možnost, že by některý z manažerů obchodní společnosti postupoval v rozporu s pokyny obžalovaných, byla zcela vyloučena, a to s ohledem na způsob vedení a vystupování obžalovaných. Ostatně to, že obžalovaní řídili všechny společnosti spadající do holding VXXXE, vyplynulo i z výpovědí jednotlivých manažerů společností, jak je uvedeno výše v části shrnutí dokazování u jednotlivých výpovědí svědků z řad manažerů a personalistů jednotlivých obžalovaných právnických osob. Současně je k tomu nutné uvést, že všichni obžalovaní z vedení holdingu, tzn. obžalovaný M. V., M. Č., Š. A. i M. Š., byli jednoznačně informováni o tom, jaké jsou jejich ekonomické výsledky jednotlivých společností i jakým způsobem zaměstnávají osoby zdravotně postižené, vč. případných problémů s některými zaměstnanci, neboť tyto problémoví zaměstnanci byli řešeni jednak v rámci předporad vedení, jednak osobně obžalovanými M. Č. a Š. A., jak se mj. podává i ze zvukového a obrazového záznamu jednání se svědkyní Z. Š. P. ve dnech 6. 1. 2012 a 24. 1. 2012 (viz bod 315. odůvodnění tohoto rozsudku). Navíc všichni obžalovaní byli seznámeni s fungováním společností spadajících do holdingu i na základě listinných materiálů, které z pokynu vedení holdingu VXXXE, tedy obžalovaných samotných, byly zpracovávány a předkládány vedení manažery jednotlivých společností v podobě bilancí a hlášení středisek, výkazů realizovaných činností, pracovněprávní dokumentace uzavřené se zaměstnanci zdravotně postiženými, vč. dohod v podobě provozování služeb pro rodinu a domácnost, jak soud bude uvedené dokumenty popisovat níže v odůvodnění tohoto rozsudku. Uvedené závěry soudu potvrzují a v plném rozsahu i vykreslují následující listinné materiály, které byly zajištěny v trezorové místnosti v sídle holdingu VXXXE na Xxx ulici v xxx bylo zajištěno větší množství listinného materiálu mj. i v podobě pořadače s nápisem „důležité“ (viz bod 217. odůvodnění tohoto rozsudku), ve kterém bylo uloženo 298 dohod o narovnání uzavřených mezi společností 6xxx xxxa, s.r.o. na straně zaměstnavatele a jednotlivými zaměstnanci, kdy tyto jsou podepsány různými osobami na straně zaměstnanců, přičemž kromě části, kde se

uvádí, že vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem jsou narovnány, jsou v některých dohodách rovněž uvedeny části, dle kterých zaměstnanec výslovně uvádí, že údaje obsažené v policejním úředním záznamu jsou mylné a neodpovídají skutečnosti s tím, že zaměstnanec byl po celou dobu s vykonávanou prací spokojen, stejně jako s osobou zaměstnavatele a nemá rovněž žádné námitky proti výši či způsobu vyplácené mzdy. Shodně byl v uvedené místnosti zajištěn pořadač s dohodami o narovnání uzavřenými mezi společností Axxx xxxn, s.r.o. na straně zaměstnavatele a zaměstnanci na druhé straně, kdy také v tomto případě tito prohlašují, že pro strany nevyplývají žádné nedořešené závazky, přičemž součástí jsou pokladní příjmové doklady, které nejsou podepsány zaměstnanci, ale jsou vyplněny pro konkrétní osoby jako platby za poskytnutí služeb. Dále byl v uvedené místnosti zajištěn i pořadač se soupisem zaměstnanců společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. obsahující rovněž dohody o rozvázání pracovního poměru společně s výstupním listem, kdy součástí této dokumentace je prohlášení zaměstnanců o tom, že v budoucnu nebudou vůči zaměstnavateli vznášet žádné další nároky (viz body 217. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále bylo v sídle společnosti VXXXE zajištěno velké množství výkazů realizované činnosti ve vztahu k zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených působících napříč všemi společnostmi spadajícími do holdingu VXXXE, přičemž tyto tvoří přílohu č. 2, sv. 1 – 22 spisového materiálu. Drtivá část uvedených výkazů, byť není vyplněna, přesto je bianco podepsána jednotlivými zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených (viz body 218. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále byly v kanceláři obžalovaného M. V. zajištěny rovněž dokumenty v podobě poznámek týkajících se jednak probíhajících řízení před orgány činnými v trestním řízení, konkrétně se jedná o výslechy osob, ale také soupisy osob zdravotně postižených z řad zaměstnanců, vč. informací o přístupu těchto zaměstnanců v podobě „slyší na peníze, ale je neústupná, dokáže strhnout ostatní lidi na svou stranu, ukončeno dohodou o narovnání, působí zmateně, zapomíná, lze se s ní dohodnout“ (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). V kanceláři obžalovaného M. V. byl dále zajištěn soupis řady správních řízení vedených ke dni 14. 7. 2011, a to řízení, která byla vedena ohledně společností Bxxx xxxe s.r.o., Bxxx xxxs s.r.o., Sxxx xxx xxxm s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., Lxxx xxx xxxp, s.r.o., Axxx xxxn, s.r.o., ze kterých je patrné, že probíhají různá správní řízení ohledně nevyplacení části příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených v souvislosti s citovanými společnostmi. Uvedený seznam byl určen k rukám obžalovaného M. Č. (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). Rovněž byly zajištěny seznamy osob zdravotně postižených, včetně většího počtu dohod o narovnání uzavřených se zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených za společnost Pxxx xxxs, s.r.o., přičemž z dokumentu seznam zaměstnanců ZTP, na který navazuje soubor podepsaných dohod o narovnání (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku), vyplývá, že v tomto seznamu osob je vedle jmen jednotlivých zaměstnanců uvedeno „podepsal či nepodepsal, vypovídal, zemřel“ a další podobné poznámky. V neposlední řadě byly v uvedené kanceláři zajištěny rovněž žaloba svědkyně J. N. o zaplacení dlužné mzdy, dohoda o narovnání uzavřená se svědkyní Z. Š. (vše viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). **Všechny uvedené a zajištěné listinné materiály jednoznačně podporují závěr soudu, že obžalovaný M. V., stejně jako obžalovaný M. Č. měli podrobné informace ohledně jednotlivých společností spadajících do holdingu VXXXE po celé žalované období, a to i v období, kdy dle obžalovaného M. Č. již tento působil ve společnosti pouze jako konzultant a vše bylo vykonáváno z pokynu JUDr. D. M..** Rovněž je z uvedeného patrné, že **obžalovaní měli ve své správě a bezprostřední dispozici řadu dokumentů ohledně obžalovaných právnických osob,** kdy fakticky nebyl žádný důvod, aby tyto dokumenty byly uloženy v sídle holdingu VXXXE, neboť se jednalo o smluvní agendu jednotlivých obchodních společností a nikoliv o smluvní agendy týkající se bezprostředně společnosti VXXXE. **Současně je patrné z předmětné dokumentace, že obžalovaní na základě citovaných listinných důkazů nejen, že museli mít a měli podrobný přehled o každé jednotlivé obchodní společnosti spadající do holdingu VXXXE, ale také řešili, jak se jednotliví zaměstnanci z obchodních společností staví k tomu, že jim nejsou řádně vypláceny mzdy.** Obžalovaní tento přehled měli jednak na základě dohod o narovnání uzavřených

s příslušnými zaměstnanci v různých obchodních společnostech, kdy zaměstnanci mj. v dohodách prohlašují, že informace uvedené v úředních záznamech o výslechu svědků před orgány činnými v trestním řízení jsou mylné, přičemž v této souvislosti je těmto zaměstnancům nabízena odměna v řádu několika málo tisíc Kč (viz bod 217. odůvodnění tohoto rozsudku). Rovněž si však obžalovaní nechávali prostřednictvím manažerů jednotlivých obžalovaných právnických osob zpracovávat evidenci toho, jak by případně jednotliví zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených vypovídali, pokud by byli předvoláni k výslechu (viz výše zmiňované seznamy). Obžalovaní si tedy byli zcela prokazatelně vědomi té skutečnosti, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených nedostávají řádně vyplácenu mzdu, kdy řada z nich v této souvislosti vypovídala před orgány činnými v trestním řízení, přičemž nebyl žádný důvod pro to, aby uvedené soupisy zaměstnanců, vč. jejich stanoviska k věci, z různých obžalovaných právnických osob se nacházely přímo v sídle holdingu VXXXE, navíc v místnosti se speciálním zajištěním. Obhajoba obžalovaného M. Č. v této souvislosti uváděná, tedy že manažeři jednotlivých společností do uvedené místnosti ukládali, co sami uznali za vhodné, se jeví soudu jako zcela neadekvátní, když není pochyb s ohledem na zajištěné materiály v kanceláři obžalovaného M. V. a v dalších kancelářích holdingu VXXXE, že zde rozhodně nebyly bez ladu a skladu ukládány jakékoliv listiny, ale zjevně pouze listiny, které vedení holdingu považovalo z různých důvodů za podstatné či si je vyžádalo. Při způsobu, jakým bylo nastaveno fungování společností spadajících do holdingu VXXXE, ze strany obžalovaných M. V. a M. Č., si lze jen těžko představit, že by si některý z manažerů dovolil skladovat listinné materiály týkající se jeho společnosti v sídle holdingu, aniž by k tomu obdržel pokyn od obžalovaných.

369. Skutečnost, že fungování celého holdingu, vč. všech obžalovaných právnických osob, bylo vedeno obžalovanými M. V. a M. Č. jako jeden stroj, je rovněž zřejmá z drobností v podobě zajištění jednotného telefonního seznamu s výčtem všech osob z vedení holdingu VXXXE, vč. čtyř výše zmiňovaných obžalovaných, jakož i všech dalších společností v podobě středisek s konkrétními čísly spadajícími do celého holdingu se jmény osob zde zaměstnaných na pozici manažerů, personalistů a koordinátorů, dále jejich emailových adres a telefonů, přičemž uvedený telefonní seznam byl zajištěn ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. (viz bod 220. odůvodnění tohoto rozsudku), Txxx xxxe, s.r.o. (viz bod 229. odůvodnění tohoto rozsudku), či přímo v sídle společnosti VXXXE (viz bod 222. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále byla zajištěna v rámci prohlídek jiných prostor uvedených společností jednotná pracovněprávní dokumentace, která byla vedena s osobami zdravotně postiženými, bez ohledu na skutečnost, ve které konkrétní společnosti byla daná osoba zaměstnána (viz body 272. až 277. odůvodnění tohoto rozsudku). Všechny společnosti byly povinny vyhotovovat bilance střediska a hlášení střediska podle jednotných vzorů a tyto odevzdávat obžalované M. Š., jakož i vyhotovovat jednotné tabulky týkající se poskytování nadstandardní péče osobám zdravotně postiženým, vč. výkazů realizované činnosti, či výše jejich vyplácených mezd (viz body 234., 235., 218., 277. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále je jednotný systém vedení patrný i z emailové komunikace, kdy jak obžalovaná Š. A., tak obžalovaná M. Š. zasílají v řadě případů hromadné emailové zprávy určené více manažerům jednotlivých středisek současně, přičemž výčet všech středisek, vč. jejich vedení, je patrný nejen z firemního časopisu, ale také např. z prezenční listiny, která je založena jako příloha emailu ze dne 4. 9. 2010 zaslaného obžalovanou Š. A. (viz bod 281. odůvodnění tohoto rozsudku) či z metodického postupu ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz bod 278. odůvodnění tohoto rozsudku) či interní směrnice vydané obžalovaným M. Č. dne 23. 1. 2009 (viz bod 215. odůvodnění tohoto rozsudku). Všechny uvedené materiály tak potvrzují, že celý systém holdingu VXXXE byl nastaven na jednotné fungování, které bylo řízeno obžalovanými M. V. a M. Č. prostřednictvím interních sdělení, porad vedení i pravidelných kontrol jednotlivých společností, přičemž pokyny obžalovaných byly na každodenní bázi realizovány obžalovanými Š. A. a M. Š., které komunikovaly s jednotlivými manažery středisek.

370. Pokud se jedná o **vliv obžalovaných na fungování jednotlivých obžalovaných právnických osob**, k tomu je dále třeba uvést, že **i poté, co došlo ke změně jednatelů uvedených společností**, kdy funkci statutárního orgánu již nadále nezastávali obžalovaní M. V. a M. Č., vyplynulo z provedeného dokazování, že z hlediska vedení celého holdingu, jakož i zadávání pokynů k fungování jednotlivých obchodních společností k jejich dalšímu fungování, zaměstnávání osob zdravotně postižených a podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, stejně jako ohledně komunikace s vedením holdingu či účasti na poradách, nezaznamenal žádný svědek z řad manažerů, personalistů a koordinátorů jednotlivých společností žádných změn. Někteří z uvedených svědků dokonce ani jména nových jednatelů společnosti neznali. Pokud je znali, pak všichni jednotně k tomu uvedli, že se s novými jednateli společnosti nesetkali buď vůbec, či pouze při jednom náhodném setkání, kdy s novými jednateli neprojednávali žádné skutečnosti z hlediska fungování společností, ani od nich nedostávali žádné pokyny ohledně zajištění chodu obchodních společností. Toto ostatně potvrdili i svědci z řad jednatelů společností, a to svědci J. J., J. B., M. J., M. G. či P. K., kdy všichni tito svědci k dotazu soudu uvedli, že do společností byli zapsáni jako statutární orgány, aniž by měli jakýkoliv zájem s uvedenými společnostmi podnikat, či vést jinou ekonomickou činnost. O společnostech jim nebylo ničeho známo, nevěděli, v jaké oblasti se uvedené společnosti angažují, neměli dispoziční oprávnění k bankovním účtům, ani jakoukoliv dokumentací, vč. účetnictví společnosti, neměli razítka či jiné náležitosti patřící společnostem (viz body 26. až 32. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve všech případech uvedení svědci potvrdili, že podepsali generální plné moci k jednání za uvedené společnosti, a to další osobě, kterou neznali. Z výpovědí všech těchto svědků je současně patrné, že úkony v této souvislosti byly činěny v advokátní kanceláři JUDr. D. M., kdy tato dle uvedených svědků rovněž zajišťovala potřebné písemnosti. Nicméně **svědci M. G. a P. K.**, byť tito v rámci řízení před soudem odmítli k věci vypovídat, v rámci přípravného řízení uvedli, že **znají obžalovaného M. V. i obžalovaného M. Č., přičemž to byli právě tito dva obžalovaní, kteří jim nabídli možnost přivydělat si finanční prostředky v řádu několika tisíc Kč, a to v případě, že budou vystupovat jako statutární orgány ve společnostech, ve kterých to obžalovaní M. V. a M. Č. požadovali** (viz bod 31. a 32. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené výpovědi zcela korespondují i s dokumentem zajištěným v kanceláři obžalovaného M. V. v rámci prohlídky jiných prostor v sídle společnosti VXXXE, kde byl zajištěn email ze dne 8. 4. 2011, který obžalovaný M. V. odeslal JUDr. D. M. a ve kterém jej úkoluje mj. ohledně zakoupení nových společností, změny sídel u společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., sjednocení sídel mj. u společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. a Lxxx xxxr, s.r.o. a stanoví termín, ve kterém by měly být uvedené pokyny zrealizovány. Na vytištěném emailu jsou rovněž další poznámky psané ručně ohledně převodu akcií různých společností (viz bod 213. odůvodní tohoto rozsudku). Dále byly v rámci prohlídky jiných prostor u obžalovaného M. V. v kanceláři, příp. v dalších kancelářích v sídle společnosti, zajištěny rovněž generální plné moci jednak pro obžalovaného M. V. (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku), jednak pro obžalovaného M. Č. (viz bod 216. odůvodnění tohoto rozsudku), a to k jednání za všechny obžalované právnické osoby pro roky 2010, 2011 a 2012 v případě obžalovaného M. Č. a v případě obžalovaného M. V. pro rok 2012, většinou s časovým omezením na dobu jednoho roku. Dále je ze zápisů z porad vedení holdingu VXXXE patrné, že těchto porad se nikdy v žalovaném období neúčastnil JUDr. D. M., který zde není veden ani jako osoba pozvaná, která by se z vedení porady omluvila. Ostatně ani nikdo ze svědků z řad manažerů či personalistů jednotlivých obchodních společností v rámci svých výpovědí nezmínil, byť letmo, osobu JUDr. D. M., kdy alespoň někteří svědci z řad manažerů byli schopni vybavit si jméno jednatele společnosti. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti, tak soud nemá žádných pochybností o tom, že **i poté, co došlo ke změně na pozici statutárních orgánů jednotlivých obchodních společností v srpnu 2010, i nadále to byli obžalovaní M. V. a M. Č., kteří v plném rozsahu nejen ovládali všechny společnosti spadající do holdingu VXXXE, ale i plně kontrolovali způsob fungování těchto společností, a to stále stejným způsobem jako tomu bylo do té doby.** Obžalovaní tak činili stále stejným způsobem, tzn. formou osobních kontrol v jednotlivých

střediscích, kontrolou bilancí, hlášení středisek a další dokumentace, kterou museli jednotliví manažeři středisek vedení společnosti pravidelně odevzdávat, dále prostřednictvím pokynů zasílaných formou emailové komunikace přes obžalované Š. A. a M. Š., i formou pravidelných porad vedení, kde předávali konkrétní pokyny k postupu jednotlivých manažerů společností, vč. toho, že obžalovaný M. V. upozorňoval v rámci porad na skutečnosti, že dojde v oblasti žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených k legislativním změnám, které přinesou změny zejména ohledně výše a vyplácení předmětných příspěvků, jakož i na skutečnost, že orgány činné v trestním řízení některé obchodní společnosti spadající do holdingu prověřují s tím, že vedení společnosti s Policií ČR spolupracuje a požadované materiály této předává, jakož i v rovině instrukcí, které konkrétně obžalovaný M. V. a M. Č. předávají P. P. ohledně toho, jak má v rámci svého výslechu na Policii ČR postupovat (viz porada ze dne 5. 12. 2011 – bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku). Důvod, proč došlo ke změně na pozici statutárního orgánu jednotlivých společností, je zcela nasnadě a jednoznačným způsobem v rámci své výpovědi jej vysvětlil i obžalovaný M. V., který uvedl, že v předmětné době došlo k prověřování různých osob působících ve společnosti VXXXE ze strany orgánů činných v trestním řízení, přičemž obžalovanému bylo zřejmé, že v případě, že by bylo zahájeno trestní stíhání některé z osob v pozici statutárního orgánu, vč. jeho osoby, pak by úřad práce nadále nevyplácel příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených na základě příslušných žádostí, pročež se s ohledem na uvedený tlak orgánů činných v trestním řízení rozhodl odejít z pozice statutárních orgánů uvedených společností (viz bod 4. odůvodnění tohoto rozsudku). Tomu ostatně odpovídají i výpovědi svědků M. G. a P. K., kteří oba potvrdili, že to byli právě obžalovaní M. V. a M. Č., kteří je oslovili s žádostí o spolupráci právě na pozici statutárních orgánů projednávaných společností s tím, že jim za tuto službu byla obžalovanými přislíbena odměna, která např. svědkovi P. K. nebyla ani vyplacena. S ohledem na uvedené vyjádření obžalovaného M. V., jakož i s ohledem na vyjádření svědků z řad následných jednatelů společností, zejména svědka M. G. a P. K., jakož i s ohledem na vyjádření svědků z řad manažerů společností, i s ohledem na email obžalovaného M. V. ze dne 8. 4. 2011, zápisy z porad, zvukové záznamy porad, zajištěné plné moci a další listinné materiály, tak soud nemá žádných pochybností o tom, že i poté, co obžalovaní M. V. a M. Č. opustili pozici jednatelů obžalovaných obchodních společností, i nadále v plném rozsahu ovládali všechny společnosti spadající do holdingu VXXXE a jejich činnost v plném rozsahu shodně jako v době, kdy zastávali funkci statutárního orgánu společností. V kontextu uvedených důkazů tak obhajoba obžalovaného M. Č. v tom smyslu, že poté, co byl z funkcí jednatele obžalovaných společností odvolán JUDr. D. M., zastával pouze funkci konzultanta a na chod společností neměl žádný vliv, když pouze tlumočil pokyny JUDr. D. M., nemůže v žádném případě obstát. Stejně jako tvrzení obžalovaného, že nikdo ze slyšených svědků z řad manažerů společností jméno osoby JUDr. D. M. nezmiňoval, pouze proto, že na tuto osobu nebyl dotazován. Ostatně obžalovaný M. Č. se osobně účastnil výslechu všech uvedených svědků, tudíž mu nic nebránilo v tom, aby se na tuto osobu sám aktivně svědků dotazoval, pokud by tato osoba sehrávala tak důležitou roli, jak následně obžalovaný při svém doplňujícím výslechu tvrdil. Ze specifikovaných důkazů není možno učinit jiný závěr, než ten, že to byli **i nadále obžalovaní M. V. a M. Č., kteří plně společnosti spadající do holdingu ovládali, přičemž uvedené změny sice realizovali za pomoci JUDr. D. M., ale výhradně z vlastní iniciativy obžalovaných, na základě jejich nápadů, a tak, aby si i nadále obžalovaní ponechali klíčový vliv nad uvedenými společnostmi a všemi okolnostmi fungování společností.** Soud žádným způsobem v této souvislosti nezpochybňuje, že z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaní s JUDr. D. M. částečně spolupracovali, kdy tento jim ohledně zajištění nových jednatelů společností mohl pomoci, nicméně rozhodně nelze z této spolupráce dovodit, že by JUDr. D. M. následně převzal vedení společností za obžalované M. V. a M. Č., kteří by se nadále na vedení celého holdingu nikterak nepodíleli, a byl by to výhradně JUDr. D. M., kdo by všechny společnosti holdingu VXXXE, vč. jejich činnosti řídil. Ostatně tomu nenasvědčuje ani zvukový a obrazový záznam zajištěný v rámci setkání obžalovaných M. Č. a Š. A. se svědkyní Z. Š. dne 6. 1. 2012, kdy se obžalovaný výslovně odkazuje na tu skutečnost, že byl pověřen jednatelem

společnosti, svědkem J. J., k řešení stížnosti svědkyně na vyplácení rozdílné mzdy. Pokud by totiž v té době obžalovaný jednal z pokynu JUDr. D. M., jak uváděl v rámci své obhajoby, pak neexistoval žádný důvod, proč by obžalovaný M. Č. nesdělil svědkyni právě tu skutečnost, že jedná z pokynu JUDr. D. M.. Navíc lze mít za to, že by informaci o tom, že jedná z pokynu advokáta, mohl v rámci uvedeného rozhovoru použít ve vlastní prospěch a ve svědkyni Z. Š. tím snadno vyvolat obavy, které by využil ve vlastní prospěch při vyjednávání výše odškodného, když se evidentně jednalo o techniku jednání, která byla obžalovanému M. Č. vlastní, jak ostatně neopomněl opakovaně v rámci dokazování před soudem sám zmínit.

371. Pokud se jedná o **chod jednotlivých obžalovaných právnických osob**, k tomu soud uvádí následující. Z provedeného dokazování jednoznačným způsobem vyplynulo, že systém fungování ve všech obchodních společnostech poté, co byly převzaty jejich novými vlastníky, obžalovanými M. V. a M. Č., byl nastaven zcela shodně. Všechny obžalované právnické osoby měly postavenu svoji obchodní činnost výhradně na fiktivním zaměstnávání osob zdravotně postižených, přičemž zisk společnosti generovaly téměř bezvýjimečně prostřednictvím podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, nikoliv zaměstnáváním osob zdravotně postižených a jejich prací. Uvedené je prokázáno výpověďmi svědků z řad manažerů, personalistů a koordinátorů společností, tak, jak jsou popsány výše ve shrnutí dokazování, rovněž tak vyplývá z výpovědí více jak 400 svědků z řad osob zdravotně postižených, dále z listinných materiálů v podobě bilancí, hlášení středisek, zápisů z porad vedení, bankovních informací, i zvukových záznamů porad vedení ze dne 14. 11. 2011 a ze dne 5. 12. 2011.

372. Předně soud považuje za nutné vyjádřit se k **výpovědím svědků z řad managementu jednotlivých obchodních společností obecně**. Tito svědci vypovídají ohledně řady klíčových okolností fungování jednotlivých obžalovaných právnických osob shodně, byli slyšeni i svědci z řad manažerů, kteří některé okolnosti fungování společností popisují odlišně. Výpovědi svědků jsou dle názoru soudu i s ohledem na možnost soudu osobně vnímat vystupování svědků částečně ovlivněny jejich vztahem k obžalovaným M. V. a M. Č., částečně i tím, že všichni tito svědci byli dobře seznámeni s fungováním holdingu a museli si tudíž být vědomi toho, že v mnoha ohledech jsou okolnosti fungování holdingu v rozporu se zákonem, a to zejména ve vztahu k zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených. V podstatě až na výjimky, tak uvedli téměř všichni zdraví zaměstnanci z vedení jednotlivých obžalovaných právnických osob, někteří tak uvedli explicitně, u některých bylo z výpovědí patrné, že s ohledem na individuální okolnosti nechtějí o situaci blíže hovořit. Řada svědků uvedla výslovně v rámci řízení před soudem, že si byli vědomi té skutečnosti, že okolnosti fungování společností nejsou v souladu se zákonem. Jednalo se např. o svědkyni D. H. (xxx společnosti Axxxa s.r.o.), která výslovně připustila, že zpočátku svého působení ve společnosti měla pochybnosti o tom, zda je činnost společnosti legální, kdy se na uvedené dotazovala obžalovaných M. V. i M. Č., kteří ji však utvrzovali v tom, že činnost je v pořádku, rovněž připustila, že se uvedené řešilo na poradách společnosti, kdy byla po celou dobu ve společnosti pouze zaměstnankyní, pročež se nedokázala zorientovat v tom, zda je činnost prováděná ze strany nadřízených v pořádku (viz bod 40. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně M. W., koordinátorka ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., uvedla, že rozdíl mezi částkou, která byla osobám zdravotně postiženým vykazována písemně, a částkou, která byla fakticky těmto osobám vyplácena, považovala za zvláštní, nicméně musela poslouchat manažera, pročež vyplácela částky, které ji byly sděleny (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně H. S., která působila rovněž na pozici koordinátorky ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., k tomu uvedla, že považovala činnost, která byla provozována, za činnost v rozporu se zákonem, neboť osoby zdravotně postižené potvrzovaly úplně jinou finanční částku, než kterou fakticky dostávaly, navíc za situace, kdy byly na osoby zdravotně postižené čerpány dotace, což ji osobně vadilo, neboť celý život dělá pečovatelku, nicméně v předmětné době byla ráda, že má sama práci, pročež takovému jednání se bránit nemohla (viz bod 55. odůvodnění rozsudku). Svědkyně L. S. v rámci své výpovědi před

soudem uvedla, že poté, co si uvědomila, že dotace, které společnost obdržela na osoby zdravotně postižené, nejsou vypláceny, jak by měly být vypláceny, což zjistila zhruba po půl roce působení ve společnosti, začala mít zdravotní problémy, opakovaně chtěla ze společnosti odejít, nicméně byli to obžalovaní M. V. a M. Č., kteří ji přesvědčili, aby setrvala, a to zejména formou pochval. Pokud se svědkyně snažila situaci ohledně nikoliv řádného vyplácení příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených řešit s vedením, bylo jí ze strany vedení sděleno, ať se tímto nezabývá (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně A. G. uvedla, že osob zdravotně postižených, které byly ve společnosti zaměstnávány, bylo čím dál tím víc, počty jí přišly neadekvátní. Neuvědomovala si, že by se mohlo jednat o problém, ale později začala vnímat, že zaměstnanci nechtěli čerpat služby, přesto jim byla vyplácena nižší mzda. Současně však uvedla, že v předmětné době studovala školu a pracovala. Byla si vědoma toho, že některé okolnosti neměla ohledně práce ignorovat, měla se zajímat o to, co konkrétně znamená dohoda o srážkách, jaké dokumenty zaměstnanci podepisují, ona sama těmto skutečnostem nerozuměla. Někdo ze společnosti jí řekl, že je to takto v pořádku a ona se o celou záležitost blíže nezajímala (viz bod 130. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně Š. R. výslovně potvrdila, že jejím úkolem v pozici manažerky střediska bylo nabírat stále více a více osob zdravotně postižených a o tyto v žádném případě nepřijít, a to i když pro ně nebyla práce, neboť čím více osob zdravotně postižených bylo ve společnosti vykazováno, tím výhodnější to bylo pro celý holding, což výslovně uváděl obžalovaný M. V. (viz bod 173. a 174. odůvodnění tohoto rozsudku). Také svědek D. P. v rámci své výpovědi popsal, jakým způsobem byla vymýšlena práce pro osoby zdravotně postižené každý měsíc v podobě dělání uzlů či vystřihávání obrázků, kdy tyto výrobky nebyly následně k ničemu používány, cílem bylo, aby ve společnosti bylo vykazováno co nejširší porfolio osob zdravotně postižených, současně se každý měsíc řešilo, kdy budou k dispozici finanční prostředky na mzdy zaměstnanců, přičemž tyto byly zajišťovány od třetích osob. Uvedené svědek ví, neboť ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. sdílel po určitou dobu kancelář s paní Š. a měl možnost zde slyšet okolnosti ze zákulisí fungování holdingu (viz bod 176. odůvodnění tohoto rozsudku). Z výpovědí uvedených svědků je tak zřejmé, že si tito byli vědomi toho, že okolnosti fungování společností spadajících do holdingu jsou velmi problematické, kdy takovýto závěr byly osoby ve společnostech zaměstnané na pozici managementu jednotlivých společností schopny učinit i bez hlubších odborných znalostí. Jak k tomu doplnila svědkyně H. S., nepotřebuje vysokou školu na to, aby věděla, že taková činnost je v rozporu se zákonem (viz bod 55. odůvodnění tohoto rozsudku). Část svědků z řad vedení jednotlivých obchodních společností odkazovala na skutečnost, že si blíže k chodu společností informace nevybavují, nicméně pokud jim byla přečtena část jejich výpovědi z přípravného řízení, pak potvrdili, že v rámci přípravného řízení byli poučeni o povinnosti vypovídat pravdu a tuto také v rámci přípravného řízení vypovídali. Jednalo se např. o svědka J. H. (viz jeho výpověď pod bodem 63. a následující odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyni K. S. (viz její výpověď pod bodem 74. a následující odůvodnění tohoto rozsudku), svědka M. S. (viz jeho výpověď pod bodem 111. a následující odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyni L. S. (viz její výpověď pod bodem 135. a následující odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyni M. S. (viz její výpověď pod bodem 140. a následující odůvodnění tohoto rozsudku) či svědka A. F. (viz jeho výpověď pod bodem 181. a následující odůvodnění tohoto rozsudku). I tito svědci popsali fungování společností v podstatě shodně, jako je uvedeno výše pod tímto bodem odůvodnění, s tím, že v rámci řízení před soudem zpočátku uváděli, že si okolnosti blíže nevybavují, ale následně potvrdili, že před orgány Policie ČR vypovídali pravdu, kdy popis fungování společností, ve kterých byli zaměstnáni, odpovídá skutečnosti. Někteří svědci z řad manažerů jednotlivých společností (např. svědek J. H.) pak v řadě případů spontánně o aspektech fungování holdingu nehovořili vůbec, potvrzovali však části svých výpovědí učiněných v přípravném řízení. Specifické postavení mezi svědky z řad manažerů a personalistů měli jednak svědkyně E. K., personalistka společnosti Txxx xxxe, s.r.o. a společnosti ZXXXA s.r.o., a její syn, svědek D. O., koordinátor společnosti Txxx xxxe, s.r.o., kdy tito svědci v mnoha ohledech vypovídali v tom smyslu, že si na události ohledně fungování společnosti Txxx xxxe, s.r.o. nepamatují. Svědkyně E. K. se v této souvislosti odkazovala na skutečnost, že byla

pravomocně odsouzena pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2016, sp. zn. 37 T 5/2013, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 2 To 62/2016, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou, přičemž z uloženého trestu část řádně vykonala a zpočátku uvedeného trestního řízení byla stíhána vazebně. S ohledem na uvedené tak soud považuje vyjádření svědkyně v tom smyslu, že se snažila vše týkající se společnosti Txxx xxxe, s.r.o. ze své paměti vytěsnit, za možné a odpovídající realitě. I přesto však tato svědkyni i její syn, svědek D. O. potvrdili, že pokud ke konkrétním okolnostem fungování společností vypovídali v rámci přípravného řízení, pak uváděli pravdu, pročež části jejich výpovědí byly v rámci řízení před soudem čteny. Současně však **výpovědi výše zmíněných svědků zcela korespondují s listinnými a dalšími důkazy, které jsou ve spisovém materiálu založeny, pročež soud o pravdivosti výpovědí těchto svědků neměl žádných pochybností.** S ohledem na skutečnost, že **zaměstnanci z řad managementu jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE si byli vědomi toho, že okolnosti zaměstnávání osob zdravotně postižených, vč. čerpání příspěvku ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, jsou zvláštní, měli obavy z toho, že postup je nelegální, nicméně z různých důvodů ve společnosti setrvávali. V tomto ohledu sehrála svoji roli i atmosféra v holdingu VXXXE spojená s obavami a strachem ze strany nejvyššího vedení. Tomu také odpovídají části výpovědí svědků, kteří byli ve svých vyjádřeních před soudem opatrní, zjevně z obavy, aby si sami nepřivodili svými výpověďmi komplikace, a to ať již ze strany orgánů činných v trestním řízení, či ze strany samotných obžalovaných**, kdy např. obžalovaný M. Č. měl tendenci se zjevně prezentovat jako osoba schopná všeho, jak vyplynulo i z výpovědí některých svědků z řad osob zdravotně postižených.

373. Zcela specifické je vyjádření svědků J. K., P. K., P. E. a S. K., kdy výpovědi těchto svědků považuje soud v mnoha ohledech za účelové a učiněné pod vlivem obžalovaných. Zejména v případě svědků J. K. a P. K. lze mít za to, že motivací pro jejich výpovědi před soudem mohla být i ta skutečnost, že ze spisového materiálu vyplývá, že obžalovaní vůči těmto osobám měli a nelze vyloučit, že stále mají, finanční závazky (jak vyplývá mj. i ze zvukového záznamu předporady ze dne 5. 12. 2011, bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o vyjádření svědků K. v tom smyslu, že jim bylo ze strany orgánů činných v trestním řízení, konkrétně vyšetřovatele kpt. P., vyhrožováno, k tomu soud uvádí, že z protokolu o výsleších svědků žádné takové skutečnosti nevyplývají, a to i přesto, že se uvedených výslechů účastnila i část obhájců obžalovaných fyzických osob a opatrovník obžalovaných právnických osob, pročež si lze jen stěží představit, že by případný nátlak ze strany příslušníků Policie ČR na svědky nebyl v protokolech o výsleších svědků zaznamenán. Navíc pokud by byla pravda, že vyšetřovatel svědkům vyhrožoval, potom není zdejšímu soudu zřejmé, z jakého důvodu uvedenou situaci svědci neřešili standardními postupy v podobě stížnosti na postup orgánu činného v trestním řízení či obdobným způsobem, které jsou upraveny trestním řádem. Ostatně i poté, co byli svědci k tomuto dotazováni soudem, výslovně uvedli, že tímto způsobem nehodlají postupovat. Přitom, pokud se soud začal intenzivněji na okolnosti údajného vyhrožování ze strany vyšetřovatele dotazovat svědka J. K., tento své vyjádření značně mírnil v tom smyslu, že fakticky bylo vyhrožováno v rámci jednoho telefonního rozhovoru jeho manželce, svědkyni P. K., a nikoliv jeho osobě, přičemž on má uvedené informace zprostředkovány svojí manželkou. Pokud se jedná o obsah protokolů o výslechu svědků, manželů K., z přípravného řízení, které byly částečně v rámci řízení před soudem čteny, musí soud konstatovat, že skutečnosti uvedené v předmětných protokolech rozhodně nijak nevybočují z informací, které byly v rámci důkazního řízení soudem zjištěny z ostatních důkazních materiálů. S ohledem na tuto skutečnost tak soud uzavřel, že výpovědi svědků K. učiněné v rámci přípravného řízení nebyly nikterak ovlivněny jakýmkoliv nevhodným jednáním Policie ČR, ale tito v uvedené fázi řízení vypovídali pravdu, která zcela koresponduje s dalšími v řízení provedenými důkazy. Naopak v rámci řízení před soudem se svá vyjádření z přípravného řízení snažili svědci K. upravit a zmírnit tak, aby

negativní dopad jejich výpovědí na obžalované byl co možná nejmenší. Navíc nelze opominout i tu skutečnost, že ve velké části svých výpovědí před soudem svědci K. vypovídali v tom smyslu, že byť se jednalo o dva hlavní zaměstnance z vedení společnosti Pxxx xxxl s.r.o., kdy již pouze z tohoto jejich pracovního zařazení lze dovodit, jaké byly jejich faktické pravomoci, dle výpovědí obou svědků, které učinili v řízení před soudem, veškeré činnosti ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. vykonával ve skutečnosti výhradně koordinátor, pan P., starší muž se zdravotními problémy, který dle svědků dokázal zajistit veškeré úkony až ohledně 250 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, vč. rozvozu práce, výplaty mezd a poskytování služeb všem těmto osobám, rovněž výpomoc na chráněné dílně, když naopak manželé K., tedy 2 zdraví zaměstnanci, se zabývali v podstatě pouze provozem chráněné dílny, kde bylo zaměstnáno zhruba kolem 20 osob. Již z uvedeného je patrné, že výpovědi svědků K. v řízení před soudem byly těmito svědky značně korigovány, kdy měli tendenci v rámci svých výpovědí tvrdit, že vše podstatné činil ve společnosti pan P., když výpovědí u této osoby není možné si již uvedené skutečnosti ověřit, neboť zemřel. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti tak soud považuje části výpovědí svědků K. učiněné v řízení před soudem za do velké míry účelové, učiněné tak, aby vyznívaly, co možná nejvíce ve prospěch obžalovaných. Pokud se jedná o svědky S. K. a P. E., také věrohodnost jejich výpovědí považuje soudu za značně problematickou, když tito svědci nebyli schopni vysvětlit řadu skutečností, které jim byly ze strany soudu předkládány, ať již se jednalo např. o počty osob vykazovaných v žádostech o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Svědek P. E. nejprve hovořil pouze o skutečnosti, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených byli zaměstnáváni jako hlídači na parkovištích, kdy tyto měl na starosti, pokud byl však konfrontován s vysokými počty zaměstnanců vykazovaných v žádostech o příspěvky, začal uvádět, že najímal osoby zdravotně postižené na ostrahy objektů, což činil dle vlastní úvahy, následně připustil, že se o náboru nových zaměstnanců radil s obžalovaným M. V., aby při konfrontaci se svojí výpovědí z přípravného řízení připustil, že mu o zhruba 100 osobách zdravotně postižených vykazovaných v žádostech nebylo ničeho známo, kdy tyto osoby ani nepřijímal, ani nikterak nezaměstnával. Navíc nebyl schopen ani uvést, zda předmětné žádosti fakticky sám vyplňoval či nikoliv, kdy v tomto ohledu svoji výpověď před soudem opakovaně měnil (viz bod 57. a 59. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně působil v rámci své výpovědi i svědek S. K., který nebyl schopen se jednoznačně vyjádřit ke skutečnostem týkajících se práce, která byla osobám zdravotně postiženým zadávána, či poskytování služeb, kdy např. vysvětlení svědka S. K., že tento poskytoval služby osobám zdravotně postiženým v podobě životních rad na základě selského rozumu, tedy že osoba má navštívit lékaře či vyhledat pomoc Policie ČR, přičemž za tuto službu bylo účtováno téměř 4 000 Kč, považuje soud za zcela absurdní (viz část výpovědi svědka S. K. pod bodem 191. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené, jakož i samotnou vnitřní rozporuplnost výpovědí obou těchto svědků, kdy tito na obdobné otázky odpovídali odlišně a nebyli schopni logicky vysvětlit rozpory mezi jednotlivými tvrzeními i mezi jejich výpověďmi z přípravného řízení a z řízení před soudem, pak soud tyto výpovědi svědků považuje za nevěrohodné. I přesto je však nutné konstatovat, že ohledně některých méně významných bodů svých výpovědí, které zjevně svědci nepovažovali za nijak problematické, vypovídali i tito svědci obdobně jako ostatní svědci z řad manažerů, kdy jejich tvrzení nikterak nevybočovaly z ostatních skutečností zjištěných v rámci důkazního řízení. Dobře je to patrné např. na okolnostech, které se týkaly náboru nových zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, kdy i tito svědci uváděli, že nábor nových zaměstnanců byl možný pouze po konzultaci s obžalovaným M. V. (viz bod 57. odůvodnění tohoto rozsudku – výpověď svědka P. E., a viz bod 190. odůvodnění tohoto rozsudku – výpověď svědka S. K., který uvedl, že pokyny a informace ohledně náboru nových zaměstnanců dostával od obžalované Š. A.).

374. Pokud se jedná o **fungování jednotlivých obžalovaných právnických osob spadajících do holdingu VXXXE vycházel soud dále z výpovědí svědků z řad osob zdravotně postižených, které dokreslovaly skutečné fungování obžalovaných právnických osob**, **a** v neposlední řada **rovněž z listinných materiálů**, které měl soud k dispozici a které v mnoha ohledech potvrzovaly

výpovědi uvedených svědků. V tomto ohledu nelze odhlédnout od skutečnosti, že uvedené listinné materiály pochází z doby, kdy k žalovanému jednání skutečně docházelo, jsou tedy autentickým dokladem o skutečném fungování společností spadajících do holdingu VXXXE, zatímco výpovědi svědků mohou být v některých ohledech kusé, neboť svědci si s ohledem na velký časový odstup od žalovaného jednání, jakož i skutečnost, že si byli vědomi problematičnosti fungování společností, jak je popsáno výše (viz bod 372. odůvodnění tohoto rozsudku), některé okolnosti nevybavují. **Pokud se jedná o svědky z řad osob zdravotně postižených**, je nutné uvést, že i v případě těchto osob bylo v rámci jejich výslechu patrné, že si byli vědomi té skutečnosti, že pobírali finanční prostředky v podobě mzdy ve výši, která sice neodpovídala mzdě, jež byla jimi potvrzována písemně jako mzda, která je jim vyplácena, nicméně tyto finanční prostředky jim byly vypláceny, byť fakticky žádnou práci za tuto mzdu neodváděli, příp. odváděli jen absolutní minimum práce bez jakéhokoliv hlubšího smyslu, pročež okolnosti vyplácení mzdy nebyly v pořádku. Uvedené pak vedlo k tomu, že řada svědků z řad osob zdravotně postižených na tyto nesrovnalosti, zejména ohledně řádně nevyplácené mzdy, či neoprávněných srážek ze mzdy, vůbec neupozorňovala a o těchto nikde s nikým nehovořila, neboť si byli vědomi problematičnosti takového postupu. V řadě případů se tito svědci sami obávali toho, že by mohli být za takové jednání prošetřováni, ať již orgány činnými v trestním řízení či úřady práce. Současně v řadě dokumentů, které byly osoby zdravotně postižené nuceny podepisovat, byly tyto zavázány k mlčenlivosti o všech skutečnostech, které souvisely s jejich zaměstnáváním, pročež se i v této souvislosti obávaly o čemkoliv blíže hovořit. Toto se projevilo ostatně i v rámci řízení před soudem, kdy soud měl možnost opakovaně slyšet od svědků z řad osob zdravotně postižených, že neví, zda mohou ohledně uvedených skutečností před soudem vypovídat, neboť jsou vázáni mlčenlivostí a obávají se, aby si nezpůsobily jakékoliv problémy. I přes výše uvedené však **soud o věrohodnosti výpovědí svědků z řad osob zdravotně postižených neměl žádných pochybností.** Soud totiž považuje za ryze nelogické, aby svědci z řad zaměstnanců zdravotně postižených nepravdivě tvrdili, že nevykonávali žádnou práci či zcela minimální práci, pokud by fakticky vykonávali standardní množství práce odpovídající jejich pracovněprávní dokumentaci. Navíc z výpovědí svědků je současně patrné, že valné většině svědků skutečnost, že nemohli vykonávat smysluplnou práci, značně vadila. Obdobně je tomu i v případě poskytování nadstandardních služeb, kdy z výpovědi řady svědků vyplynulo, že jsou minimálně rádi či dokonce hrdí na to, že jsou schopni i přes svoje zdravotní omezení si domácí práce, jako bylo mytí oken či nákup do domácnosti obstarat samostatně bez cizí pomoci. Řada svědků tak byla rozčílena, pokud jim bylo soudem předkládáno, že jim měly být takové služby poskytnuty. I tyto projevy svědků byly natolik autentické, že o pravdivosti výpovědi těchto svědků neměl soud žádných pochybností a výpovědím svědků z řad osob zdravotně postižených v plném rozsahu uvěřil. Navíc je v této souvislosti nutné konstatovat, že si lze jen těžko představit, že by více jak 400 svědků z řad osob zdravotně postižených bez jakýchkoliv vazeb na obžalované bylo schopno se domluvit a ujednotit tak výpovědi v neprospěch obžalovaných, zvláště za situace, kdy řada uvedených osob má problémy i s ovládáním mobilního telefonu.

375. Z provedeného dokazování, zejména z výpovědí jednotlivých manažerů středisek, je patrné, že **poté, co konkrétní obchodní společnost převzali jako vlastníci obžalovaní a začlenili ji do struktury holdingu VXXXE, začali bez dalšího zaučovat jednotlivé manažery ohledně fungování celého systému vedení obchodních společností dle svých pokynů. V rámci nového systému fungování společností spadajících do holdingu docházelo k masivnímu náboru nových zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, a to výhradně na pokyn obžalovaných a dle postupů nastavených obžalovanými a zprostředkovanými zejména obžalovanou Š. A..** V této souvislosti je nutné uvést, že v některých společnostech, které byly obžalovanými jako novými vlastníky převzaty, docházelo k zaměstnávání osob zdravotně postižených již před vstupem obžalovaných do obchodní společnosti, např. ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o. či Sxxx xxx xxxm, s.r.o. Nicméně pokud v uvedených společnostech již nějaké osoby zdravotně postižené zaměstnány při vstupu obžalovaných do společnosti byly, pak

se jednalo pouze o jednotky takových zaměstnanců. Na základě přímého pokynu obžalovaných M. V. a M. Č. docházelo k masivnímu nárůstu nových zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, a to zejména na pozici domácích pracovníků. **Byli to totiž právě obžalovaní M. V. a M. Č., kteří dávali dle svědků z řad manažerů pokyn k tomu, aby byly v rámci jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu nabírány osoby zdravotně postižené.** K tomu vypovídala např. svědkyně A. G., manažerka společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., která uvedla, že před vstupem obžalovaných do společnosti bylo v této zaměstnáno zhruba 10 osob zdravotně postižených na pozici operátorů, po vstupu obžalovaných do společnosti se počet osob zdravotně postižených na pozici operátorů zvýšil na zhruba 40 zaměstnanců, následně docházelo k jejich snižování, nicméně dalších zhruba 100 osob zdravotně postižených bylo přijato na pozici domácích pracovníků (viz bod 125. odůvodní tohoto rozsudku). V řadě společností žádné osoby zdravotně postižené zpočátku zaměstnány nebyly, např. společnost Sxxx xxxg, s.r.o., Lxxx xxxr, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o. Axxxa s.r.o., a na pokyn obžalovaných M. V. a M. Č. byly osoby zdravotně postižené do společností přijímány (viz výpověď svědka J. H. – bod 64. a 65. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně K. S. – bod 74. a 75. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně L. S. – bod 100. a 101. odůvodnění tohoto rozsudku). Průběh předmětných náborů osob zdravotně postižených všichni svědci z řad manažerů jednotlivých obchodních společností popsali v podstatě zcela shodně, když uvedli, že nábory nových zaměstnanců byly povolovány ze strany vedení holdingu, **informace, které byly zájemcům o zaměstnání z řad osob zdravotně postižených sdělovány, pocházely výhradně od obžalované Š. A., která všechny osoby, které vedly vstupní pohovory s osobami zdravotně postiženými, fakticky ohledně vedení pohovorů zaučovala, v řadě případů byla u pohovorů i opakovaně přítomna.** Nejen, že uvedené uvedli přímo sami svědci z řada manažerů, neboť často tyto osoby neměly s vedením pohovorů žádné zkušenosti, např. svědkyně D. H. (viz bod 35. odůvodnění tohoto rozsudku), svědek J. H. k tomu uvedl, že pohovory vedla ve společnosti Ixxx xxxl s.r.o. výhradně obžalovaná Š. A., kdy zjišťovala informace ohledně rozsahu postižení jednotlivých uchazečů, probírala možnosti práce z domu, sdělovala i informace ohledně výše mzdy, přičemž je pravdou, že v některých případech byli nabíráni zaměstnanci, byť pro tyto nebyla žádná práce, nicméně tato skutečnost nebyla se zájemci v rámci úvodního pohovoru nikterak řešena (viz bod 65. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně K. S. v této souvislosti nejen uvedla, že zpočátku vedla pohovory právě obžalovaná Š. A., ale rovněž potvrdila, že bylo v rámci úvodního pohovoru uchazečům naznačováno, že budou brát pouze částku ve výši 2 000 Kč jako mzdu s tím, že po nich bude požadována minimální práce (viz bod 75. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně L. S. k náboru osob zdravotně postižených uvedla, že na počátku ji s pohovory pomáhala obžalovaná Š. A., přičemž osobám zdravotně postiženým bylo sdělováno, že pokud mají zájem o práci, budou mít klasickou pracovní smlouvu zhruba na částku 6 000 Kč, z čehož jim bude hrazeno sociální a zdravotní pojištění, přičemž jim bude vyplácena částka ve výši 2 000 Kč, a to z toho důvodu, že společnost po nich nebude požadovat práci celý měsíc, ale jen tři dny v měsíci (viz bod 101. odůvodnění tohoto rozsudku). Tyto informace byly svědkyni sděleny obžalovanou Š. A. s tím, že je má následně tímto způsobem sdělovat zájemcům o zaměstnání. Ve vztahu k náboru osob zdravotně postižených svědkyně L. S., personalistka ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., uvedla, že ohledně vedení pohovorů se zájemci o zaměstnání byla proškolena obžalovanou Š. A., která se zpočátku pohovorů účastnila. Veškeré informace, které svědkyně následně zájemcům o zaměstnání sdělovala, jí byly sděleny právě obžalovanou Š. A., kdy osoby zdravotně postižené zaměstnané na pozici domácích pracovníků dostávaly jako mzdu částku ve výši 2 000 Kč, což jim sdělovala již při úvodním pohovoru, kdy však částka uváděná na výplatních páskách byla vyšší (viz bod 135. odůvodnění tohoto rozsudku). Také svědkyně E. K. uvedla, že zájemcům o zaměstnání sdělovala již v rámci úvodního pohovoru, že jim bude vyplácena mzda ve výši od 1 000 Kč do 4 500 Kč podle odvedené práce, přičemž tyto informace získala od obžalované Š. A. a obžalovaného M. Č.. Svědkyně k tomu doplnila, že rozhodně ne pro všechny osoby zdravotně postižené, které byly přijímány do pracovního poměru do společnosti, byla práce, kdy svědkyně dle pokynu obžalovaného M. V. a M. Č. i přes tuto skutečnost uvedené zájemce do

zaměstnání přijímala. Současně těmto novým zaměstnancům sdělovala, že i v případě, že práce nebude, budou osoby zdravotně postižené dostávat částku ve výši 2 000 Kč měsíčně (viz bod 151. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené výpovědi svědků z řad zdravých zaměstnanců, kteří se podíleli na úvodních pohovorech se zájemci o zaměstnání v obchodních společnostech spadajících do holdingu VXXXE z řad osob zdravotně postižených, jsou v plném souladu s výpověďmi osob zdravotně postižených, byť většina těchto si již na průběh úvodního pohovoru nebyla schopna vzpomenout. Nicméně např. svědkyně Z. Š. v rámci své výpovědi uvedla, že jí bylo sděleno již v rámci úvodního pohovoru, že jí bude vyplácena částka maximálně ve výši 2 000 Kč měsíčně, nicméně v předmětné době byla v invalidním důchodu, pročež pro ni byla důležitá každá koruna (viz bod 200. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně jsou však uvedené výpovědi v plném souladu i s obsahem příspěvků jednotlivých manažerů ve firemním časopise holdingu, kde opakovaně a na různých místech manažeři děkují obžalované Š. A. za pomoc při přijímání nových zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených na pozice domácích pracovníků (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i v hlášeních jednotlivých obchodních společností, v rámci kterých manažeři opakovaně zmiňují, že společně s obžalovanou Š. A. se věnovali náboru nových osob zdravotně postižených (viz např. středisko Sxxx xxxn, s.r.o. bod 241. odůvodnění tohoto rozsudku, středisko Txxx xxxe, s.r.o. bod 248. odůvodnění tohoto rozsudku, středisko Bxxx xxxe, s.r.o. bod 252. odůvodnění tohoto rozsudku, středisko Lxxx xxxr, s.r.o. bod 263. odůvodnění tohoto rozsudku). Navíc je uvedené dokládáno i metodickým postupem zaměstnávání pracovníků ZTP, kdy dle náplně práce obžalovaná Š. A. kontroluje stavy nástupů a výstupů ve všech společnostech zaměstnávajících osoby zdravotně postižené, rovněž má na starosti kontrolu a koordinaci zadávání inzerce na pracovní místa (viz bod 278. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na všechny výše uvedené důkazní prostředky tak nemůže dle názoru soudu obstát vyjádření obžalované Š. A., která sice připustila, že dostala na starosti zaškolování manažerů, co se týká náboru zdravotně postižených osob, ze strany vedení společnosti, ale není si vědoma, že by se dopouštěla jednání, se kterým by obě strany nesouhlasily. Vzhledem ke skutečnosti, že z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že obžalovaná se osobně účastnila velkého množství pohovorů se zájemci o zaměstnání z řad osob zdravotně postižených, a to na území společností po celé České republice, kdy osobně předávala informace osobám zdravotně postiženým mj. o tom, že jim bude vyplácena mzda ve výši 2 000 Kč, avšak vykazovaná mzda bude odlišná od fakticky vyplácené mzdy, kdy v tomto ohledu měla přehled i přes pracovněprávní dokumentaci, vč. mzdových výměrů, které byly s osobami zdravotně postiženými podepisovány, navíc sdělovala těmto osobám v rámci přijímacích pohovorů i informace o tom, že pro ně nebude vždy práce, příp. po nich bude práce požadována pouze tři dny v měsíci či v minimálním rozsahu, musela si být obžalovaná Š. A. jednoznačně vědoma té skutečnosti, že sděluje osobám zdravotně postiženým informace, které jsou v rozporu se zákonem. Je přitom zcela nepodstatné, zda osoby zdravotně postižené s tímto postupem vyjádřily souhlas a podepsaly pracovněprávní dokumentaci, která jim byla ze strany zaměstnavatele předložena, či nikoliv. Již na základě samotné skutečnosti, že obžalovaná osobám zdravotně postiženým, pro které byla téměř ve všech případech s ohledem na jejich finanční situaci důležitá sebemenší finanční částka, sdělovala, že jim bude vyplácena jiná mzda, a to mzda nižší, než bude oficiálně vykazována a uváděna v pracovněprávní dokumentaci, muselo být obžalované Š. A. zcela zřejmé, že se dopouští jednání, které je v rozporu se zákonem, když k uvědomění si předmětného nebylo rozhodně třeba jakýchkoliv rozsáhlejších či odbornějších znalostí.

376. Pokud se jedná o **samotné zaměstnávání osob zdravotně postižených** v jednotlivých obžalovaných právnických osobách, k tomu soud uvádí následující. Z provedeného dokazování vyplynulo, že **osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků byly zadávány práce, které neměly žádného ekonomického smyslu a nebyly dále jakkoliv využívány k zajištění podnikatelské činnosti předmětných obchodních společností za účelem generování zisku.** Z provedeného dokazování vyplynulo, že ohledně práce, která byla osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků zadávána, neexistovala žádná koncepce, tato

nebyla předem promyšlena, ani z hlediska charakteru práce, jejího smyslu, ani z hlediska generování zisku pro jednotlivé obchodní společnosti. Při náboru zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených nebylo žádným způsobem zjišťováno, zda jsou tito schopni práci vykonávat, příp. jakou práci jsou schopni vykonávat, v jakém časovém úseku, ani v jaké kvalitě, a to s ohledem na svá zdravotní omezení. Rovněž v době náboru žádná z obchodních společností neměla jednoznačnou představu o práci, která bude osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků zadávána, když z výpovědí svědků z řad manažerů, příp. personalistů, jednotlivých obchodních společností vyplynulo, že v řadě případů byly osoby zdravotně postižené nabírány i v době, kdy pro ně fakticky žádnou práci společnost neměla (viz např. výpověď svědka J. H. – bod 65. odůvodnění tohoto rozsudku). V některých případech byla tato informace osobám zdravotně postiženým rovněž sdělována, kdy právě nedostatkem práce bylo odůvodňováno vyplácení nižší mzdy. Uvedené vyplynulo např. z výpovědi svědkyně L. S., manažerky střediska Sxxx xxxg, s.r.o., která výslovně uvedla, že to byla obžalovaná Š. A., která sdělovala v rámci úvodních pohovorů se zájemci o zaměstnání, že budou mít klasickou pracovní smlouvu zhruba na částku 6 000 Kč, z čehož se jim bude platit sociální a zdravotní pojištění, na ruku budou dostávat částku 2 000 Kč, což bylo odůvodňováno tím, že po nich nebude společnost požadovat práci celý měsíc, ale pouze 3 dny v měsíci (viz bod 101. odůvodnění tohoto rozsudku), současně obžalovaný M. V. tlačil na to, aby společnosti v rámci holdingu nabíraly stále více a více osob se zdravotním postižením, byť pro tyto osoby nebyla žádná konkrétní práce (viz bod 102. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně M. K. k této výpovědi doplnila, že osoby zdravotně postižené vyráběly zhruba 15 ks přání měsíčně, příp. jim svědkyně práci vymýšlela, nicméně dostávala málo nekvalitního materiálu, ze kterého se mnoho vyrobit nedalo (viz bod 117. odůvodnění tohoto rozsudku). I svědkyně P. K. ze společnosti Pxxx xxxl s.r.o. při konfrontaci se svojí výpovědí z přípravného řízení připustila, že osobám zdravotně postiženým bylo v rámci náboru sdělováno, že společnost uvítá, pokud si osoba zdravotně postižená bude práci vymýšlet sama, příp. v rámci období Velikonoc se zadávala práce v podobě např. výroby kraslic (viz bod 94. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně rovněž uvedla, že v rámci přijímacích pohovorů si společnost žádným způsobem neověřovala, zda jsou osoby schopné výrobky vyrábět, zda mají dovednosti takovou práci vykonávat (viz bod 94. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně P. K. rovněž potvrdila tu část svojí výpovědi z přípravného řízení, kde uváděla, že v době, kdy se vedli s osobami zdravotně postiženými vstupní pohovory, tak pro osoby zdravotně postižené práci neměli. Jakmile se s nimi podepsala smlouva, tak pro ně nějakou práci vymyslet museli, k čemuž v rámci řízení před soudem svědkyně doplnila, že chtěli, aby zaměstnanci práci měli, přičemž netvrdí, že práce osobám zdravotně postiženým vydržela celý měsíc, nicméně uvedené informace měla pravděpodobně od koordinátora, pana P.. Svědkyně nebyla schopna vysvětlit, z jakého důvodu se nejprve nabírali zaměstnanci, teprve poté se pro ně vymýšlela práce, kdy doplnila, že zaměstnanci se nabírali na základě rozhodnutí vedení, ale práci pro ně museli vymyslet oni jako společnost (viz bod 94. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně M. W., která pracovala jako koordinátorka ve společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. uvedla, že u vstupních pohovorů nebylo nikterak ověřováno, zda jsou zájemci o práci z řad osob zdravotně postižených schopny vykonávat konkrétní práci, zájemci byli dotazováni na to, co umí, co by případně mohli pro společnost vykonávat, když budou chtít, ale vždy záleželo na osobě zdravotně postižené. Svědkyně výslovně uvedla, že jí nebylo známo, že by existoval konkrétní projekt či práce, na kterou by osoby zdravotně postižené byly najímány (viz bod 42. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále se k uvedené skutečnosti vyjádřila i svědkyně Š. R., manažerka společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., která uvedla, že to byl obžalovaný M. V., který svědkyni sděloval, že má nabírat více osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků, neboť z toho bude více peněz (viz bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně Š. R. rovněž potvrdila v rámci své výpovědi, že řada zaměstnanců ve společnosti žádnou práci neměla, některým tato skutečnost vyhovovala, řada zaměstnanců se však na práci aktivně dotazovala. Bez ohledu na to, zda osoby zdravotně postižené práci měly či nikoliv, všem byla vyplácena stejná odměna za práci ve výši 1 500 Kč až 2 000 Kč. (viz bod 171. odůvodní tohoto rozsudku). Svědek A. F.

dokonce uvedl, že v době, kdy působil jako manažer ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., bylo ve společnosti evidováno kolem 100 osob, které žádnou práci pro společnost nevykonávaly a se společností neměly fakticky nic společného, což s vedením společnosti nikterak neřešil, byť tyto osoby byly vykazovány v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz bod 181. odůvodnění tohoto rozsudku), k čemuž soud doplňuje, že v konkrétních obdobích nebylo v žádostech o příspěvky za společnost Wxxx xxxp, s.r.o. vykazováno cca 100 osob, ale až 320 osob. Také svědkyně E. K., xxx ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o., k práci pro osoby zdravotně postižené uvedla, že je pravdou, že všechny osoby zdravotně postižené práci rozhodně nevykonávaly, přičemž v době, kdy se konaly nábory nových pracovníků z řad osob zdravotně postižených, tak pro tyto pracovníky práce zajištěna nebyla, k čemuž podotkla, že některé osoby ani pracovat nechtěly. I přesto, že práce pro osoby zdravotně postižené v době náborů nebyla, byly tyto osoby přijímány z pokynu obžalovaných M. V. a M. Č., přičemž svědkyně zájemce o zaměstnání na skutečnost, že práce není, výslovně upozorňovala s tím, že i přesto bude osobám vyplácena částka ve výši 2 000 Kč (viz bod 151. odůvodnění tohoto rozsudku). Ostatně i svědkyně D. H., ze společnosti Axxxa s.r.o., která byla do holdingu připojena jako poslední, potvrdila, že v rámci úvodních pohovorů bylo osobám zdravotně postiženým nabíraným na pozici domácích pracovníků sdělováno, že zatím pro ně není dostatek práce, pročež budou dostávat částku ve výši 2 000 Kč s tím, že až se situace zlepší, budou dostávat plat podle odvedené práce (viz bod 36. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně S. M., která působila jako koordinátorka ve společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. poté, co společnost převzali obžalovaní, uvedla, že jí nebylo známo, co se s výrobky v podobě vystřihávání kytiček či jejich obmalování fakticky stalo (viz bod 133. odůvodnění tohoto rozsudku). Z uvedeného je tak zcela zřejmé, že **společnosti, které byly zařazeny do holdingu VXXXE, neměly žádné konkrétní projekty, na kterých by osoby zdravotně postižené pracovaly, pro které by vykonávaly konkrétní práce a na základě kterých by společnosti generovaly zisk.** Jak vyplynulo z provedeného dokazování osoby zdravotně postižené nebyly do společností přijímány za účelem výkonu konkrétní práce, ale **byl zájem na tom, aby ve společnosti bylo zaměstnáno co možná nejvíce osob zdravotně postižených, bez ohledu na to, zda pro tyto osoby s ohledem na jejich zdravotní omezení a množství zaměstnaných osob existuje či je vůbec reálné sehnat práci, kterou by mohly tyto osoby vykonávat, a současně by pro společnost představovala způsob, jak generovat zisk**, a to i při zvážení takových okolností jako jsou omezení osob zdravotně postižených vykonávat konkrétní práci či množství nekvalitních výrobků, které se mohly s ohledem na ruční výrobu a charakter zdravotních omezení u zaměstnanců objevit. Uvedené bylo dovedeno tak daleko, že u zájemců o práci nebylo v rámci úvodních pohovorů vůbec zjišťováno, zda jsou tyto osoby schopny konkrétní práce, ale bylo jim sdělováno, že společnost bude ráda, pokud si nějakou práci samy vymyslí, jak vyplynulo z provedeného dokazování. Již z této skutečnosti je patrné, že obžalované právnické osoby vedené obžalovanými nemohly mít jakýkoliv koncept, jehož prostřednictvím by generovaly zisk a pro jehož realizaci by zaměstnávaly osoby zdravotně postižené, ale fungování uvedených právnických osob bylo založeno na zcela odlišném konceptu vydělávání finančních prostředků, a to nikoliv výrobou produktů, které byly určeny k dalšímu prodeji či obchodování, ale formou podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, čímž docházelo k získávání finančních prostředků pro holding VXXXE.

377. Z provedeného dokazování ohledně charakteru práce, jejího rozsahu a dalšího nakládání s výrobky od osob zdravotně postižených současně vyplynulo, že **výrobky nebyly žádným způsobem kontrolovány, neexistovaly žádné normy ohledně počtu či kvality vyrobených předmětů, výrobky nebyly součástí žádné ekonomicky promyšlené a udržitelné činnosti, určené za účelem zajištění výdělku jednotlivým obchodním společnostem. Práce, které byly osobám zdravotně postiženým zadávány, byly zcela nahodilé, zjevně vymýšlené ad hoc tak, aby zaměstnávání osob zdravotně postižených nepůsobilo příliš nápadně.** K tomu vypovídali nejen svědci z řad osob zdravotně postižených, kdy tito uváděli mj. i tu skutečnost, že s prací jim

pomáhali rodinní příslušníci (např. svědkyně D. B., kdy zaměstnancem společnosti byl její syn J. B., který však s ohledem na svoje zdravotní omezení nebyl schopen práci vykonávat vůbec), ale popisovali typově práce, ve kterých lze jen stěží najít jakýkoliv smysl, kdy se jednalo např. o trhání toaletního papíru, rovnání zmuchlaného papíru, stříhání provázků, přinesení dřeva z lesa (viz bod 201. odůvodnění tohoto rozsudku). Jako zdaleka nejčastější typ práce, která byla zadávána osobám zdravotně postiženým na pozicích domácích pracovníků, byla výroba tzv. přání, což spočívalo ve vystříhávání různých motivů, v podobě květin, zvonků, čtverců, v některých případech byly tyto motivy nalepovány na další kus papíru. K tomu vypovídali jednak samotní manažeři či koordinátoři z jednotlivých společností, kdy tento typ práce byl označován jako výroba přání (viz výpovědi svědků M. W. – bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku, H. S.. – bod 58. odůvodnění tohoto rozsudku, K. S. – bod 74. odůvodnění tohoto rozsudku či L. S. – bod 100. odůvodnění tohoto rozsudku), ale také svědci z řad osob zdravotně postižených, kdy tito mj. uváděli, že jim jednak nebylo známo, co se s vystříhanými součástmi děje dále, někteří svědci viděli, že jejich práce byla pouze ledabyle odhozena do auta bez jakékoliv další pozornosti, jiní uváděli, že pokud práci neodevzdali, pak to nikdo dále neřešil, přesto jim byla vždy vyplacena shodná částka ve výši 2 000 Kč (viz bod 201. odůvodnění tohoto rozsudku). **Řada svědků, osob zdravotně postižených, rovněž uváděla, že jim nebyla přivážena v některých měsících vůbec žádná práce, někteří uváděli, že jim za celou dobu jejich zaměstnání ve společnosti nebyla přidělena žádná práce, příp. pouze zcela minimální množství práce na měsíc, přičemž práci, která jim byla přivezena na celý měsíc, měli hotovu během několika málo minut, někteří během několika málo hodin.** Byť někteří svědci uváděli, že jim práce zabrala několik dní, žádný ze svědků z řad osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků neuvedl, že by pracoval v rozsahu stanoveném pracovní smlouvou celý měsíc (viz body 199. až 201. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené výpovědi osob zdravotně postižených jsou v plném rozsahu potvrzovány i výpověďmi svědků zejména z řad koordinátorů jednotlivých společností. K tomu uvedla např. svědkyně M. W., koordinátorka společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., že po dobu, kdy rozvážela práci osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků, jednalo se o materiál zhruba na 20 – 30 výrobků na měsíc, přičemž je možné, že se jednalo i o méně materiálu, ze kterého osoby zdravotně postižené vystřihli konkrétní motiv v podobě květiny či srdíčka a tento nalepily na jinou část čtvrtky, a to dle vzoru, který svědkyně domácím pracovníkům zanechala. K tomu svědkyně uvedla, že pokud konkrétní osoba nevyrobila žádný výrobek za měsíc, toto se žádným způsobem neřešilo. Rovněž uvedla, že jí není známo, co se s uvedenými výrobky dělo dále, rozhodně se nezpeněžovaly (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně situaci popsala i svědkyně H. S., která pracovala jako koordinátorka ve stejné společnosti, avšak v pozdějším období, kdy tato uvedla, že práci osobám zdravotně postiženým vozila zhruba čtvrt roku, následně se již žádná práce osobám zdravotně postiženým nerozvážela. Jaký byl však význam uvedené práce, svědkyni není známo (viz bod 48. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně situaci popsala i svědkyně K. S., manažerka společnosti Lxxx xxxr, s.r.o., která potvrdila, že osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků se zadávala práce tak, aby neměly obavy, že práci nezvládnou, jednalo se o zhruba 5 – 10 ks výrobků za měsíc, přičemž již při úvodních pohovorech se zájemcům sdělovalo, že po nich bude požadována minimální práce (viz bod 75. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně z hlediska charakteru práce i jeho rozsahu vypovídala i svědkyně L. S. (viz bod 102. odůvodnění tohoto rozsudku), M. K. (viz bod 120. odůvodnění tohoto rozsudku) či svědkyně L. S., která výslovně uvedla, že osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků kopírovala zhruba 5 – 10 papírů na vystřihování, kdy práce bylo velmi málo, přičemž výrobky předávaly osoby zdravotně postižené svědkyni v sídle společnosti a ona je dále předávala své nadřízené, co se s výrobky dělo dál, jí však není známo (viz bod 135. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně M. S., manažerka společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., si byla schopna vzpomenout pouze na práci v podobě barvení kamínků (viz bod 140. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy k tomu svědkyně doplnila, že práce se pro zaměstnance vymýšlela postupně, koordinátor v téže společnosti, svědek Z. P. hovořil o tom, že zavážel práci v podobě barevných papírů, ze kterých se

vystřihávaly trojúhelníky, kolečka či kytičky, výrobky byly vždy připraveny v sáčku, který svědek od domácích pracovníků vybral, aniž by byl schopen blíže specifikovat množství výrobků (viz bod 148. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek D. O., koordinátor společnosti Txxx xxxe, s.r.o., nebyl schopen se k množství zavážené práce vyjádřit, uváděl, že rozsah práce stanovovala manažerka střediska, H. V., jak tato určovala rozsah práce, mu není známo, neboť s osobami zdravotně postiženými na pozici domácích pracovníků nebyla v kontaktu. Současně svědek potvrdil, že je pravdou, že již při úvodních pohovorech se zájemcům z řad osob zdravotně postižených sdělovalo, že pokud nebude práce, bude jim vyplácena mzda ve výši 2 000 Kč s tím, že později vše dopadlo tak, že práce pro osoby zdravotně postižené nebyla, přesto dostávaly částku ve výši 2 000 Kč měsíčně (viz bod 161. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek D. P., koordinátor společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., k rozsahu a charakteru práce uvedl, že vždy, když bylo třeba rozvést práci, tak se ve společnosti vymýšlelo, co za práci budou osoby zdravotně postižené vykonávat. V takovém případě mu jeho nadřízená předala tkaničky, které se měly stříhat, příp. balík papírů, kdy bylo na svědkovi, kolik práce konkrétní osobě zadá s tím, že osobám zaměstnanců bylo dáváno na výběr, co konkrétně chtějí dělat. Vše probíhalo v duchu „já zvládnu tři archy, já chci jen jeden, já nechci nic, dobře, pak nemusíte dělat nic“. Svědek výslovně uvedl, že výrobky, které ve společnosti předal své nadřízené, byly založeny a žádné využití neměly (viz bod 177. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále se k množství práce vyjádřil i svědek J. H., manažer společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., který uvedl, že práce pro osoby zdravotně postižené na pozici domácích pracovníků byla nárazová, pokud byl konfrontován s výpověďmi svědků z řad domácích pracovníků, kteří uváděli, že práci neměli žádnou, k tomu uvedl, že zaměstnávání osob zdravotně postižených mělo pro společnost význam i v situaci, kdy tyto osoby nic nevykonávaly, přesto dostávaly mzdu, neboť v takovém případě bylo možné využívat tzv. náhradního plnění (viz bod 64. a 66. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědci K. k rozsahu a charakteru práce, která byla zadávána osobám zdravotně postiženým, pouze obecně uváděli, že tito zaměstnanci skládali krabičky, nicméně odkazovali na tu skutečnost, že bližší informace jim nejsou známy, neboť vše ohledně domácích pracovníků zajišťoval pan P., zaměstnanec, který již zemřel, a který rozděloval práci jednotlivým zaměstnancům (viz bod 82. a 94. odůvodnění tohoto rozsudku). V této souvislosti soud rovněž odkazuje na rozsah kompletačních prací, které byly vykazovány svědkem J. K. v hlášení střediska Pxxx xxxl s.r.o., a na počty zkompletovaného zboží, které popisovala ve svých záznamech svědkyně M. S. (zaměstnankyně společnosti Pxxx xxxl s.r.o. pracující na chráněné dílně v sídle společnosti), kdy při porovnání uvedených informací je jednoznačně patrné, že zaměstnancům na pozici domácích pracovníků v této společnosti žádné kompletační práce zadávány nebyly (viz bod 237. odůvodnění tohoto rozsudku). Z uvedených výpovědí manažerů a koordinátorů, kteří měli zadávání práce osobám zdravotně postiženým výslovně na starosti v rámci své pracovní náplně, jakož i z výpovědí osob zdravotně postižených tak vyplynulo, že **řadě osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků nebyla zadávána žádná práce. Pokud již těmto osobám byla práce zadána, pak se v drtivé většině případů jednalo o minimální množství práce zadávané na měsíc, kterou měly tyto osoby hotovu během několika málo minut, příp. hodin, jen výjimečně v řádu několika dnů, přičemž se nejčastěji jednalo o práci v podobě vystřihávání určených vzorů, příp. jejich lepení na kartony, či stříhání provázku. Uvedené práce byly označovány za výrobu přání. Fakticky však tyto výrobky nebyly k ničemu dalšímu používány, nebyly nikterak zpeněžovány a byly v podstatě pouze zakládány, aniž by se s nimi jakkoliv dále nakládalo. Uvedené výrobky tak rozhodně nesloužily k podnikatelské činnosti, jejímž cílem by bylo generování ekonomického zisku předmětných společností.** Uvedený závěr soudu plynoucího z dokazování je rovněž zcela v souladu se zvukovým záznamem porady vedení, která se uskutečnila dne 14. 11. 2011, kdy z této porady vyplývá, že na dotaz vedení společnosti, zda kdokoliv ve společnostech spadajících do holdingu vyrábí vánoční přání, bylo jednotně odpovězeno, že nikoliv. S ohledem na skutečnost, že toto bylo sděleno dne 14. 11. 2011, kdy by se měla vánoční přání vyrábět v největších objemech za celý rok s ohledem na období roku před Vánoci, neboť se dal očekávat velký odbyt těchto výrobků, je s podivem, že společnosti

holdingu žádná přání dle vyjádření manažerů na poradě touto dobou nevyráběly (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku).

378. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že **všichni svědci z řad osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků dostávali jednou měsíčně mzdu vyplácenou v jednotné výši**. A to bez ohledu na skutečnost, že většina zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených žádnou práci nevykonávala, příp. vykonávala jen velmi malé množství práce, kterou měli hotovu v řádu hodin či maximálně dnů, byť práce byla určena na celý měsíc, neboť, jak vyplynulo z provedeného dokazování, koordinátoři rozváželi práci společně se mzdou jednou měsíčně, kdy současně přebírali případně vyrobené předměty. **Všichni svědci z řad osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků potvrdili, že jim byla přivážena jednou měsíčně mzda, a to ve výši 1 000 Kč až 2 000 Kč v hotovosti, přičemž finanční hotovost svědci přebírali oproti podpisu různých dokumentů.** Jednalo se o výplatní pásky, příp. o čestná prohlášení, která musely osoby zdravotně postižené podepisovat, přičemž údaje uvedené v těchto dokumentech neodpovídaly skutečnosti. Ať již proto, že částka, která měla být dle předkládaných výplatních pásek vyplácena, byla vyšší, než mzda, která byla fakticky osobám zdravotně postiženým vyplácena, příp. byly dle výplatních pásek vykazovány srážky ze mzdy osob zdravotně postižených, které nebyly těmto žádným způsobem vysvětlovány a současně byly sráženy neoprávněně. Pokud se jedná o čestná prohlášení, v těchto čestných prohlášeních osoby zdravotně postižené podepisovaly převzetí finanční hotovosti, která jim fakticky nebyla vyplácena. Nejčastěji se jednalo o částku ve výši 5 878 Kč, příp. částku obdobnou přesahující 5 000 Kč, byť zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených byla vyplácena mzda ve výši 1 000 až 2 000 Kč. V řadě případů svědci z řad osob zdravotně postižených buď potvrzovali, že uvedené dokumenty podepsali s tím, že pokud se dotazovali na rozpor mezi skutečností a obsahem textu v dokumentu, tento jim nebyl vysvětlen, příp. jim bylo sděleno, nechť dokument podepíší a na nic se neptají, nebo svědci z řad osob zdravotně postižených uváděli, že podpisy, které na uvedených čestných prohlášeních jsou uvedeny, nejsou jejich osobními podpisy (viz body 199. a 201. odůvodnění tohoto rozsudku). **Současně všichni zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených potvrdili, že jim byla vyplácena stále stejná odměna za práci každý měsíc, tato se žádným způsobem nelišila, kdy nedostávali žádné odměny, ani se v jejich mzdě neprojevilo množství odvedené práce.** S uvedenými výpověďmi pak korespondují výpovědi svědků z řad manažerů a koordinátorů jednotlivých společností, kdy např. svědkyně D. H., manažerka společnosti Axxxa s.r.o., potvrdila, že byla instruována v tom smyslu, že má vyplácet osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků částku ve výši 2 000 Kč, což rovněž činila (viz bod 37. odůvodnění tohoto rozsudku), přičemž všem zaměstnancům vyplácela stejnou finanční částku, kdy se na odměně pro zaměstnance nikterak neprojevovalo, že někteří zaměstnanci byli šikovnější, pročež byli schopni vyrobit více výrobků za měsíc. Svědkyně M. W., koordinátorka společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., uvedla, že osobám zdravotně postiženým vyplácela mzdu ve výši 1 500 Kč až 2 000 Kč, přičemž tato byla osobám vyplácena stále shodně bez ohledu na množství odvedené práce či případnou nemoc zaměstnance. Svědkyně rovněž doplnila, že zaměstnancům bylo k podpisu předáváno čestné prohlášení, v rámci kterého zaměstnanci potvrzovali, že jim byla vyplacena mzda, přičemž částka uvedená v čestném prohlášení neodpovídala částce, která byla fakticky zaměstnancům vyplácena, když částka uváděná v čestném prohlášení byla vyšší, částku ve výši 5 847 Kč zaměstnancům nikdy nevyplácela (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně vypovídala i svědkyně H. S., další koordinátorka ze společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. (viz bod 49. odůvodnění tohoto rozsudku). Tato navíc doplnila, že pokud se osoby zdravotně postižené doptávaly na rozdíl mezi fakticky vyplácenou mzdou a podepisovanou částkou nebyla jim schopna tento rozdíl vysvětlit, neboť pokud se sama svého nadřízeného na uvedený rozdíl zeptala, nedostala žádnou odpověď (viz bod 49. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně se k věci vyjádřila i svědkyně K. S., manažerka společnosti Lxxx xxxr, s.r.o., která potvrdila, že vyplácela osobám zdravotně postiženým mzdu ve výši 2 000 Kč až 3 000 Kč s tím, že částka uváděná na výplatních páskách byla vyšší, později na pokyn vedení z Prahy, a to konkrétně obžalované Š. A., byla zaměstnancům k podpisu předkládána

čestná prohlášení, kde bylo uváděno, že zaměstnancům byla vyplacena mzda ve výši 5 847 Kč, byť tomu tak nebylo, ale zaměstnanci byli rádi, že mají vůbec nějakou práci (viz bod 75. odůvodnění tohoto rozsudku). Ani svědkyně K. S. nebyla schopna rozdíl mezi částkami vysvětlit. Zcela shodně vyplácení výplat osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků fungovalo i ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., kdy svědkyně L. S., manažerka společnosti, současně doplnila, že mzda pro domácí pracovníky byla limitována částkou 2 000 Kč, přičemž každý měsíc vytvářela tabulku, ve které byly uváděny jednotlivé osoby a finanční prostředky, které těmto byly fakticky vypláceny, kdy na základě této tabulky pak společně s personalistkou sáčkovala mzdy pro zaměstnance, a to z finančních prostředků, které obdržela na výplatu mezd od vedení z Prahy. Současně potvrdila, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených podepisovali výplatní pásky, na kterých byla jako částka určená k výplatě, uvedena částka ve výši 5 800 Kč (viz bod 103. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně k tomu doplnila, že stejným způsobem fungovala výplata mezd i v ostatních obchodních společnostech spadajících do holdingu, přičemž uvedené je svědkyni známo, neboť toto bylo sdělováno na pravidelných měsíčních poradách (viz bod 103. odůvodnění tohoto rozsudku). Zcela shodně se vyjádřila i svědkyně K. S., která uvedla, že na poradě bylo manažerům sděleno, že osoby zdravotně postižené budou brát 2 000 Kč a bylo současně řečeno, jak mají manažeři uvedené osobám zdravotně postiženým vysvětlovat (viz bod 77. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené pak potvrdily i svědkyně M. K. (viz bod 120. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně A. G. za společnost Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (viz bod 126. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně S. M. (viz bod 133. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně L. S. (viz bod 135. odůvodnění tohoto rozsudku), která navíc doplnila, že s ohledem na skutečnost, že telefonicky komunikovala s vedoucími jiných společností spadajících do holdingu, tak se domnívá, že stejným způsobem byli vypláceni zaměstnanci i v dalších společnostech spadajících do holdingu (viz bod 138. odůvodnění tohoto rozsudku). Také svědci M. S. i Z. P. za společnost Sxxx xxxn, s.r.o. potvrdili, že osobám zdravotně postiženým byla vyplácena částka ve výši 2 000 Kč, kdy tato byla vložena v sáčku, a současně zaměstnanci podepisovali i čestná prohlášení, ve kterých bylo uvedeno, že jim byla vyplacena mzda ve výši 5 847 Kč (viz bod 141. a 148. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně se vyjádřila i svědkyně E. K. (viz bod 152. odůvodnění tohoto rozsudku), která k tomu doplnila, že osoby zdravotně postižené pracující na chráněné dílně dostávali vyplacenu mzdu až ve výši 4 500 Kč, a to podle množství odvedené práce. Uvedené však neplatilo v případě zaměstnanců na pozici domácích pracovníků, kteří dostávali mzdu ve výši 2 000 Kč, a to i v případě, že vůbec nepracovali. Svědkyně rovněž doplnila, že později došlo k legislativní změně, dle které bylo stanoveno, že část mzdy musí být zasílána na bankovní účet zaměstnance, pročež byla mzda ve výši 5 800 Kč zasílána zaměstnancům na bankovní účty či složenkou s tím, že následně osoba zdravotně postižená částku, která převyšovala mzdu, jež měla dostat vyplacenu dle zařazení do příslušné skupiny 1. až 3. vracela zpět do společnosti v hotovosti, přičemž svědkyně výslovně uvedla, že rozhodnutí o tom, že osobám zdravotně postiženým bude vyplácena nižší mzda, než která je vykazována, učinili obžalovaní M. V. a M. Č. (viz bod 152. odůvodnění tohoto rozsudku). Také svědkyně Š. R., působící ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., potvrdila, že osobám zdravotně postiženým byla vyplácena částka ve výši 1 500 Kč až 2 000 Kč jako mzda, byť v pracovněprávní dokumentaci byla uvedena mzda ve výši 6 000 Kč až 8 000 Kč měsíčně. Současně svědkyně uvedla, že finanční prostředky určené na výplatu faktických mezd jí byly předávány obžalovanými Š. A. a M. Š., přičemž zpočátku vyplácení mezd byla osobně přítomna obžalovaná Š. A., která svědkyni zaučovala (viz bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně vypověděl i svědek D. P. (viz bod 175. a 177. odůvodnění tohoto rozsudku). Také svědci K. potvrdili, že zaměstnancům na pozici domácích pracovníků byla vyplácena částka ve výši 2 000 Kč, kdy dle svědků K. domácí pracovníci dostávali minimální mzdu, ze které si předpláceli služby, přičemž na výplatních páskách žádné srážky ze mzdy v podobě služeb uváděny nebyly (viz bod 84. a 94. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek J. H., manažer společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., nebyl schopen blíže vysvětlit tu skutečnost, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených uváděli, že jim byla vyplácena nižší mzda, než museli podepisovat, nicméně potvrdil, že osobám zdravotně

postiženým byla vyplácena mzda mezi 2 000 Kč až 5 000 Kč s tím, že čestná prohlášení byla překládána k podpisu až později, byla vypracována obžalovanými M. V. a M. Č. s tím, že svědek objížděl zaměstnance z řad osob zdravotně postižených i zpětně a požadoval po nich podpisy uvedeného dokumentu. Dle svědka byl tento dokument zpracován v důsledku jeho výpovědi před orgány činnými v trestním řízení, kdy byl svědek konfrontován záhy poté, co byla společnost převzata obžalovanými M. V. a M. Č., s tím, že nejsou řádně vypláceny mzdy osobám zdravotně postiženým, kdy svědek tuto skutečnost vysvětloval tím, že žádný ze zaměstnanců ve společnosti nepůsobí více jak jeden měsíc. Nicméně obžalovaní M. V. a M. Č. přijali opatření právě v podobě zavedení povinnosti podepisovat předmětná čestná prohlášení (viz bod 66. odůvodnění tohoto rozsudku).

379. Uvedené, tedy skutečnost, že osobám zdravotně postiženým byla vyplácena mzda ve výši maximálně 2 000 Kč měsíčně, je pak potvrzováno i listinnými materiály, a to nejen výplatními páskami a čestnými prohlášeními k jednotlivým zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených vedených, která byla v rámci prohlídek jiných prostor v jednotlivých obchodních společnostech zajištěna a tvoří přílohu č. 1, sv. 1 – 172 spisového materiálu (viz bod 271. až 277. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále je uvedené potvrzováno rovněž tabulkami, které byly v souvislosti s některými obžalovanými právnickými osobami zajištěny v rámci prohlídek jiných prostor a následně předkládány svědkům z řad koordinátorů a manažerů k vyjádření, přičemž se jedná o soupis zaměstnanců působících v jednotlivých společnostech, kde jsou v rámci sloupce „celkem" či „vyplaceno" uváděny částky ve výši 1 500 Kč či 2 000 Kč, kdy svědci potvrdili, že se jedná o částky, které byly fakticky jednotlivým zaměstnancům vypláceny. Uvedené potvrdila např. svědkyně M. W. (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně L. S. (viz bod 103. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně A. G. (viz bod 126. odůvodnění tohoto rozsudku). V případě společnosti Txxx xxxe, s.r.o. byly rovněž zajištěny soupisy zaměstnanců za jednotlivá období, ve kterých je výslovně uváděna u každého zaměstnance ručně vypsaná částka, která byla zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených fakticky vyplacena (viz bod 249. odůvodnění tohoto rozsudku), přičemž uvedené seznamy předložila svědkyně E. K., xxx společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Uvedeným seznamům předcházely rovněž výčetky platidel, kdy v těchto jsou vůbec nejčastěji jako typ platidla uvedeny bankovky ve výši 2 000 Kč. S ohledem na uvedené tak soud jednoznačně uzavřel, že **zaměstnancům na pozici domácích pracovníků z řad osob zdravotně postižených, což byla drtivá většina všech zaměstnanců ve všech společnostech holdingu VXXXE zaměstnaných, byla vyplácena mzda ve výši mezi 1 000 Kč až 2 000 Kč měsíčně bez ohledu na to, zda jim byla v daném měsíci dána ke zpracování konkrétní práce, bez ohledu na množství práce, kterou konkrétní zaměstnanci zpracovali, bez ohledu na kvalitu odvedené práce, i bez ohledu na to, zda konkrétní zaměstnanec v daném měsíci nepracoval z objektivních důvodů v podobě dovolené či nemoci. Uvedené skutečnosti neměly na výši vyplácené mzdy žádný vliv, a to z rozhodnutí vedení holdingu, obžalovaných M. V. a M. Č.**, kdy z výpovědí manažerů jednotlivých společností holdingu jednoznačně vyplynulo, že částka určená k vyplácení mezd osobám zdravotně postiženým byla stanovena vedením holdingu. K tomuto závěru je soud veden mj. i s ohledem na vyjádření svědkyně K. S., která výslovně uvedla: „Prostě to bylo tak, že nám manažerům bylo na poradě řečeno, že osoby zdravotně postižené budou brát 2 000, bylo nám řečeno, jakým způsobem to těm invalidům máme vysvětlovat." (viz bod 77. odůvodnění tohoto rozsudku). Ostatně shodně se vyjádřila i svědkyně L. S. či svědkyně L. S., která uvedla, že pokud se jedná o částku 2 000 Kč, která byla vyplácena osobám zdravotně postiženým s tím, že na výplatní pásce byla uvedena částka vyšší, tímto způsobem byly vypláceny mzdy všem osobám zaměstnaným v rámci společností vedených pod holdingem v Praze, kdy se tak domnívá s ohledem na skutečnost, že s vedoucími z jiných společností byla v telefonickém kontaktu (viz bod 138. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně z kamerového a zvukového záznamu, který byl P. během návštěvy obžalovaných M. Č. a Š. A. u svědkyně Z. Š. v lednu 2012, kde obžalovaný M. Č. doslovně uvádí: „když se do toho tenkrát šlo, tak se uzavřel takový obchod s váma nebo alespoň teda tak nějak to měli formulovat, že to, co se dostane nějakých kolem 6 000

Kč, z toho se zaplatí sociální zdravotní 1/3, 1/3 dostanete vy a 1/3 si nechá ten zaměstnavatel, aby z toho taky něco měl, když už to dělá.“ (viz bod 315. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na vše výše uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že všichni obžalovaní si byli vědomi té skutečnosti, že zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených jsou vypláceny jako mzdy částky ve výši kolem 2 000 Kč. K tomu soud doplňuje, že v pozdějším období byly osobám zdravotně postiženým vypláceny mzdy v řádné výši, ponížené pouze o povinné odpočty. V tomto pozdějším období však byly osoby zdravotně postižené nuceny k tomu, aby části výplat přesahující částku ve výši 2 000 Kč osoby zdravotně postižené v hotovosti vracely koordinátorům či jiným zaměstnancům do obchodních společností. Uvedené předně vyplývá z výpovědi svědkyně E. K. (viz bod 152. odůvodnění tohoto rozsudku), dále výpovědi svědků z řad osob zdravotně postižených (viz bod 201. odůvodnění tohoto rozsudku – výpověď svědkyně N. D. a K. D.) a v neposlední řadě tak vyplývá i z hlášení střediska Txxx xxxe, s.r.o. (bod 248. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy se uvádí, že výplaty byly zasílány složenkami, kdy dvě osoby si tyto ponechaly v plné výši. Tedy i v tomto pozdějším období byly osobám zdravotně postiženým na mzdách vypláceny shodné částky jako na počátku žalovaného období, tzn. ve výši od 1 500 Kč do 2 000 Kč.

380. V této souvislosti soud rovněž uvádí, že z provedeného dokazování vyplynulo, že **zaměstnancům na pozici domácích pracovníků bylo předkládáno velké množství písemné dokumentace, kdy po zaměstnancích bylo požadováno, aby tuto podepisovali.** O uvedeném svědčí nejen výpovědi samotných zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, ale také např. výpověď svědkyně H. S.. (viz bod 51. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tato uváděla, že v podstatě každý měsíc předkládala zaměstnancům k podpisu nové dokumenty. V těchto nebyla schopna se ani sama orientovat, pročež jen těžko mohla jejich obsah vysvětlovat zaměstnancům. Navíc osoby zdravotně postižené neměly ani dostatek času si dokumenty prostudovat, neboť dokumentů bylo takové množství, že na to nebyl prostor. Svědkyně k tomu doplnila, že i kdyby konkrétní zaměstnanec nechtěl dokumenty podepsat, neměl fakticky na výběr, neboť v takovém případě by s ním byl ukončen pracovní poměr. Uvedené pak zcela koresponduje i s výpovědí svědka D. P. (viz bod 177. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy také tento svědek potvrzoval, že osobám zdravotně postiženým vozil konkrétní dokumenty, mj. i smlouvu o poskytování služeb pro rodinu a domácnost, a přesvědčoval zaměstnance, aby smlouvu podepsali s tím, že pokud smlouvu nepodepíší, vystavují se riziku, že společnost je nebude již chtít dále zaměstnávat. K tomu svědek doplnil, že většina zaměstnanců smlouvy podepisovala, neboť neměla v podstatě jinou alternativu. Mj. i svědkyně K. S. uvedla, že řada dokumentů byla ve společnosti podepisována tzv. bianco (viz bod 77. odůvodnění tohoto rozsudku). V této souvislosti soud uvádí, že z provedeného dokazování, a to výslechu více jak 400 osob zdravotně postižených vykazovaných napříč všemi obchodními společnostmi, vyplynulo nejen, že zaměstnanci byli nuceni podepisovat velké množství dokumentace, ale také ta skutečnost, že smlouvy podepisovali často na ulici, před domem či ve vozidle koordinátora, v některých případech i bez brýlí, pročež neměli dostatek času, prostoru, ani podmínek na to, aby listiny, které jim byly předkládány k podpisu, si přečetli, seznámili se s nimi či si je dokonce nechali vysvětlit, pokud konkrétní osoba jejich obsahu nerozuměla. Rovněž z výpovědi řady svědků vyplynulo, že v některých případech listiny podepisovali v sídle společnosti, přičemž vedle listin určených k podpisu byly položeny současně dohody o rozvázání pracovního poměru s tím, že pokud listiny zaměstnanec nepodepíše, pak s ním bude ukončen pracovní poměr. S ohledem na uvedené okolnosti tak řada svědků uváděla, že listiny blíže nečetli, tyto podepsali a více se jejich obsahem nezabývali, neboť sami neměli na výběr, když řada svědků práci s ohledem na své tehdejší příjmy v podobě plného či jen částečného invalidního důchodu nezbytně nutně potřebovala. V této souvislosti tedy nemůže obstát vyjádření obžalovaného M. Č., který často v rámci své obhajoby uváděl, že v předmětných smlouvách je uváděno, že strany smlouvy podepisují dobrovolně a poté, co se s jejich obsahem řádně seznámili. S ohledem na výše popsané faktické okolnosti, za kterých byly uvedené smlouvy podepisovány, bez jakéhokoliv vysvětlení, v časovém nedostatku a navíc mezi výrazně nevyrovnanými stranami, kdy na straně jedné se nacházela jako smluvní strana obchodní společnost v pozici zaměstnavatele a na straně druhé osoby

zdravotně postižené v pozici zaměstnance, kteří často uvedenou práci i přes značně problematické okolnosti fungování nezbytně nutně potřebovaly, neboť s ohledem na svoji finanční i sociální situaci se nacházeli v tísni, považuje soud za zcela irelevantní tu část smluv, ve kterých se uvádí, že strany smlouvy podepisují dobrovolně a s obsahem smluv se řádně seznámily, neboť z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že tomu tak nebylo. Navíc je v této souvislosti nutné upozornit, že smlouvy byly uzavírány s takovou cílovou skupinou zaměstnanců s vážnými zdravotními obtížemi fyzického či psychického charakteru, že bylo zcela na místě, aby tyto smlouvy byly vysvětlovány ještě podrobněji, pečlivěji a důsledněji, než by se očekávalo při uzavírání takové dokumentace s běžnými zaměstnanci. S ohledem na uvedené **není pochyb o tom, že osoby zdravotně postižené neměly ve skutečnosti jinou možnost, než předkládané dokumenty s ohledem na svoji ekonomickou a sociální situaci podepsat, a to i přesto, že obsahu dokumentace nerozuměly či s ní ani nebyly řádně seznámeny.** V případě řady zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených tyto nebyly ani schopny s ohledem na svůj psychický handicap vyhodnotit, jaké důsledky uzavření takové smlouvy pro jejich osobu může mít. I v situaci, kdy byly s ohledem na svůj zdravotní stav schopny důsledky takového jednání pochopit, s ohledem na svoji sociální a ekonomickou situaci v podstatě neměly na výběr, když řada svědků z řad osob zdravotně postižených před soudem uvedla, že částka, která jim byla vyplácena, pro ně byla velmi významnou položkou jejich osobního rozpočtu. Dle názoru soudu to byla také jedna ze skutečností, které si byli obžalovaní M. V. a M. Č. dobře vědomi a na kterou při páchání předmětné trestné činnosti spoléhali. V uvedeném kontextu nemůže v žádném případě obstát obhajoba obžalovaného M. Č. v tom smyslu, že osoby zdravotně postižené měly na výběr, zda budou ve společnosti pracovat či nikoliv, navíc za situace, kdy ve smlouvách byla uvedena příslušná ustanovení týkající se svobodné vůle. Dle názoru zdejšího soudu jsou totiž podstatné faktické okolnosti, za kterých osoby zdravotně postižené uvedené smlouvy podepisovaly, kdy z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že osoby zdravotně postižené neměly čas a prostor se s obsahem smluv seznámit, navíc ani přítomní koordinátoři, kteří jim povětšinou smlouvy k podpisu předkládali, nebyli schopni jejich obsah řádně a srozumitelně vysvětlit, neboť nebyl vysvětlen ani jim samotným, navíc způsobem, který by odpovídal zdravotním omezením uvedených osob. V neposlední řadě osoby zdravotně postižené neměly, pokud se jedná o podpis uvedených smluv, na výběr, neboť zaměstnání z různých, zejména finančních, ale i např. pracovněprávních, důvodů potřebovaly. Někteří svědci z řad osob zdravotně postižených např. uváděli, že do uvedené obchodní společnosti spadající do holdingu VXXXE byli odesláni z úřadu práce s tím, že pokud práci nebudou akceptovat, pak budou z evidence úřadu práce vyškrtnuti. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že **uzavírání smluv založených ve spisovém materiálu za výše popsaných okolností rozhodně nemůže obžalované vyvinit z trestní odpovědnosti za žalované jednání, když není žádných pochyb o tom, že obžalovaní znali nejen obsah uvedené dokumentace, frekvenci, se kterou byly předkládány stále nové a nové dokumenty k podpisu, neboť o tom sami rozhodovali, ale byli si vědomi i faktické situace zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, po kterých podpisy uvedených smluv byly požadovány.** Ostatně k obdobným závěrům dospěl i Oblastní inspektorát práce v Plzni ve svém rozhodnutí ze dne 21. 6. 2010 (viz bod 316. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy mimo jiné i v tomto rozhodnutí, které k důkazu založil sám obžalovaný M. Č., je explicitně rozebírána problematická situace osob zdravotně postižených na trhu práce, jakož i okolnosti, které ohledně samotného zaměstnávání osob zdravotně postižených ve společnostech spadajících do holdingu považuje inspektorát práce za vysoce problematické.

381. Před soudem prováděné dokazování se dále zabývalo otázkou **poskytování služeb** jednotlivými obchodními společnostmi **zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených**, když obžalovaní se mj. hájili tím, že pokud byla osobám zdravotně postiženým vyplácena nižší mzda, bylo to zcela v souladu s tou skutečností, že všem osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků byly nabízeny služby, a to na základě smlouvy „provozování služeb pro rodinu a domácnost“. Z provedeného dokazování skutečně vyplynulo, že v podstatě všichni zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených měli ve všech společnostech spadajících do holdingu VXXXE

podepsáné smlouvy o poskytování služeb, kdy jejich obsah je podrobně popsán pod bodem 272. až 277. odůvodnění tohoto rozsudku. Zpočátku se jednalo o smluvní vztah mezi obchodní společností, ve které byl konkrétní zaměstnanec zaměstnán, na straně jedené a tímto zaměstnancem na straně druhé, následně o vztah mezi společností VXXX-XXXT, s.r.o., jež měla poskytovat služby za jednotlivé obžalované obchodní společnosti, na straně jedné a zaměstnanci obchodních společností spadajících do holdingu na straně druhé. Model fungování a poskytování služeb byl ve všech obžalovaných právnických osobách nastaven zcela shodně. Z výpovědí svědků z řad osob zdravotně postižených jednoznačně vyplynulo, že **masivní většině osob zdravotně postiženým byla nabízena ze strany obchodních společností možnost čerpat služby, kdy však o čerpání služeb byl ze strany osob zdravotně postižených minimální zájem.** Velká část zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených v rámci řízení před soudem výslovně uvedla, že jim služby byly sice nabídnuty, avšak **o jejich poskytování neměli tito zaměstnanci žádný zájem, neboť ve většině případů byli svědci schopni nabízené služby realizovat pro vlastní potřebu sami.** Pokud se jedná o charakter služeb, byl nabízen odvoz k lékaři, do lázní, či na nákup, příp. úklid domácnosti či mytí oken. Pouze jednotky svědků z řad osob zdravotně postižených současně potvrdili, že některou z uvedených služeb skutečně čerpali, a to nejčastěji odvoz k lékaři či do lázní, přičemž takovou službu čerpali zcela výjimečně a jednorázově. Téměř nikdo ze svědků, kteří uvedli, že nabízenou službu čerpali, neuvedl, že by službu čerpal vícekrát za celou dobu svého zaměstnání ve společnosti. Jen několik málo jedinců uvedlo, že službu čerpali opakovaně, ani tak ne však několikrát do měsíce, ale pouze několikrát do roka, a to vždy v podobě odvozu osobním vozidlem. V řadě případů svědci rovněž uváděli, že o poskytnutí služby požádali, avšak tato jim z různých důvodů poskytnuta nebyla. **I přes výše uvedené však všichni svědci potvrdili, že měli podepsánu smlouvu o poskytování služeb, kdy pokud byli konfrontováni s tím, že dle uvedené smlouvy jsou povinni hradit paušální úhrady, příp. solidární příspěvek za poskytování služeb, tato informace jim nebyla známa, nikdo jim nic podobného nevysvětlil a v řadě případů svědci vůbec nedokázali vysvětlit, z jakého důvodu by fakticky měli cokoliv v podobě úhrady v řádu několika tisíc Kč měsíčně hradit, když jim nikdy žádná služba poskytnuta nebyla.** Všichni svědci však shodně potvrdili, že museli kromě jiných dokumentů každý měsíc podepisovat i dokument označený jako „výkaz realizované činnosti". Dle svědků uvedený dokument podepisovala valná většina z nich prázdný s tím, že jim bylo sdělováno, že dokument bude následně doplněn, nicméně svědkům nebylo známo, jaké údaje se do dokumentu doplňují (viz bod 199. a 201. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené vyjádření je zcela v souladu s výpověďmi svědků z řad manažerů a koordinátorů jednotlivých společností, jakož i v souladu s listinnými materiály, které byly zajištěny a jsou součástí dokazování.

382. Ve vztahu k výpovědím svědků z řad manažerů a koordinátorů jednotlivých společností vyplynulo, že není pochyb o tom, že systém poskytování služeb byl pro všechny obchodní společnosti nastaven obžalovanými zcela shodně, kdy o poskytování služeb se hovořilo mj. i na poradách vedení, v tomto ohledu byli přítomní poučováni ohledně změn při poskytování služeb nadstandardní péče, ze které vznikl i náčrtek z hlediska poskytování těchto služeb, kdy společnost VXXX-XXXT, s.r.o. fungovala v celém systému jako servisní organizace, v rámci níž jednotliví koordinátoři měli vykazovánu jako jednu ze svých činností i poskytování služeb zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených (viz bod 229. odůvodnění tohoto rozsudku – náčrtek založen na č.l. 98.773, sv. 324). I přesto, že probíhalo poučování ohledně služeb v holdingu jednotně, jednotliví manažeři se lišili v rámci svých výpovědí v tom ohledu, zda služby byly vykazovány ve vztahu ke všem osobám zdravotně postiženým, tzn. i těm, které byly zaměstnány a fakticky docházely pracovat do chráněných dílen, či pouze zaměstnancům z řad domácích pracovníků. Např. svědek A. F., manažer společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., který výslovně v rámci své výpovědi před soudem uváděl, že měl na starosti výhradně osoby, které docházely do chráněné dílny, kdy o zbytku osob vykazovaných v rámci společnosti, jíž byl manažer, mu nebylo nic známo a ani se o tyto osoby blíže nezajímal, uvedl, že všem osobám v rámci chráněné dílny byly pravidelně nabízeny služby, které vykonávali dva koordinátoři, blíže však nebyl schopen se k poskytování služeb vyjádřit

(viz bod 183. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně vypovídala i svědkyně A. G. (viz bod 126. odůvodnění tohoto rozsudku). Na rozdíl od výše uvedených výpovědí naopak svědci K. uváděli, že zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených, kteří docházeli pracovat na chráněnou dílnu, žádné služby poskytovány nebyly ani jim nebyly nabízeny (viz bod 85. a 95. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o poskytování služeb osobám zdravotně postiženým, výpovědi svědků z řad manažerů se značně lišily, kdy je zřejmé, že ani sami manažeři jednotlivých obchodních společností neměli ohledně poskytování služeb jasno. V čem byly výpovědi svědků z řad manažerů ohledně poskytování služeb osobám zdravotně postiženým zcela shodné, byly pouze velmi obecné informace, které ohledně poskytování služeb uváděli. Často se odkazovali na tu skutečnost, že nejsou schopni se k poskytování služeb zaměstnancům blíže vyjádřit, neboť se jednalo o práci koordinátorů. Nicméně většině manažerů byla známa jediná skutečnost, a to ta, že služby byly nabízeny všem osobám zdravotně postiženým zaměstnaným ve společnosti. Pokud byli manažeři ze strany soudu dotazováni na to, jak jeden, maximálně dva koordinátoři, byli schopni poskytnout měsíčně alespoň jednu službu stovkám osob zdravotně postiženým vykazovaným dle příslušných žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených předkládaných úřadům práce v rámci jednotlivých společností, k tomu nebyli schopni svědci žádné bližší údaje uvést, pouze obecně sdělovali, že se koordinátoři snažili služby poskytovat, někdy poskytli i služby více osobám za jeden den (viz např. svědci K. – bod 85. a 95. odůvodnění tohoto rozsudku či svědek S. K. – bod 191. odůvodnění tohoto rozsudku). **Uvedená obecná vyjádření manažerů jednotlivých společností ohledně služeb však byla vyvrácena dalšími provedenými důkazy, a to jednak výpověďmi svědků z řad koordinátorů, kteří dle pracovní náplně měli služby fakticky poskytovat, a jednak listinnými materiály, a to nejen bianco podepsanými výkazy realizované činnosti, ale také hlášeními středisek, která byla za každou obchodní společnost zasílána každý měsíc vedení holdingu VXXXE, jakož i tabulkou označovanou jako „péče o ZTP“, kdy se jednalo o výkazy poskytnutých služeb jednotlivými obchodními společnostmi**, jejichž zasílání bylo vyžadováno a opakovaně urgováno ze strany obžalovaných Š. A. a M. Š.. Pokud se jedná o výpovědi jednotlivých koordinátorů ohledně poskytovaných služeb. Svědkyně M. W., koordinátorka společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., výslovně uvedla, že službu v podobě odvozu k lékaři poskytla za celé období, kdy uvedenou práci vykonávala, zhruba ve dvou případech, kdy na starosti měla zhruba 40 osob zdravotně postižených, žádné jiné služby neposkytla, přičemž za poskytnutí služeb osoby zdravotně postižené nic nehradily (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně H. S., rovněž koordinátorka společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., která vykonávala uvedenou práci v pozdějším období, uvedla, že službu v podobě úklidu domácnosti poskytla zhruba 1x měsíčně, někdy 3x měsíčně, následně již poskytovala pouze službu v podobě odvozu k lékaři, přičemž uvedených služeb poskytla zhruba 15 měsíčně, maximálně byla schopna poskytnout 20 – 25 služeb v podobě odvozu k lékaři měsíčně s tím, že poskytnutí služby si sama evidovala, následně evidenci předávala nadřízenému manažerovi střediska. Svědkyně současně doplnila, že služby poskytovala pouze v těch dnech, kdy nerozvážela práci a mzdu zaměstnancům z řad domácích pracovníků. Svědkyně dále uvedla, že osobám zdravotně postiženým předkládala k podpisu výkazy realizované činnosti, přičemž svědci z řad domácích pracovníků tyto výkazy nikterak nekontrolovali, byli rádi, že jim byla služba poskytnuta. Navíc k tomu svědkyně uvedla, že byla opakovaně žádána ze strany svých nadřízených, aby zajistila podpisy i na prázdných výkazech realizované činnosti s tím, že jejich obsah si doplní sami nadřízení později. Pokud se dotazovala na to, z jakého důvodu tak má postupovat, bylo jí řečeno, že se o to nemá zajímat (viz bod 50. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně vypovídal i svědek J. H., manažer společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., který potvrdil, že poskytoval služby osobám zdravotně postiženým na žádost obžalovaných M. V. a M. Č., když byl schopen poskytnout zhruba 5 – 10 služeb do měsíce, více dle jeho vyjádření nebylo možné stihnout (viz bod 67. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně M. H., koordinátorka ve společnosti Lxxx xxxr, s.r.o., sice k poskytování služeb vypovídala velmi obecně, nicméně uvedla, že měsíčně byla schopna poskytnout zhruba 20 odvozů na masáž jako službu a dále zhruba 20 odvozů k lékaři, přičemž vedla evidenci služeb.

Rovněž se domnívá, že osoby zdravotně postižené za poskytování služeb ničeho neplatily, uvedené služby byly poskytovány v rámci jejich zaměstnání (viz bod 79. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně L. S. ohledně poskytování služeb uvedla, že jí není sice známo, jak konkrétně byly služby poskytovány, nicméně tyto byly poskytovány pouze individuálně na žádost konkrétního zaměstnance s tím, že ve společnosti byly osoby, které žádné služby nežádaly. Současně je svědkyni znám i dokument výkazy realizované činnosti, do kterého se zaznamenávalo poskytování služeb, přičemž to byli obžalovaní M. V. a M. Č., kteří požadovali podepisování uvedených dokumentů tzv. bianco (viz bod 104. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o počty služeb poskytnutých ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. měsíčně, k tomu se vyjádřili svědci M. S. a M. K., kdy uvedli, že bylo poskytnuto zhruba 30 služeb měsíčně ve společnosti celkem, tedy oběma koordinátory (viz bod 114. odůvodnění tohoto rozsudku), k čemuž svědkyně M. K. doplnila, že zbytek osob zdravotně postižených neměl o poskytování služeb zájem (viz bod 121. odůvodnění tohoto rozsudku). Z jakého důvodu však byly paušální platby strhávány ze mzdy dalším 200 až 240 osobám zdravotně postiženým, které služby během měsíce neobdrželo, jim není známo. Svědkyně M. K. dále doplnila, že pokud poskytla nadstandardní službu, byl o tom vyplňován výkaz realizované činnosti. Úkolem svědkyně bylo vypsat kolonky na výkazu ohledně hodin a kilometrů tak, aby při výpočtu vyšla částka 3 800 Kč, neboť bylo zapotřebí dopočítat tuto částku do celkové částky 5 800 Kč, která byla uvedena na výplatní pásce. Tímto způsobem postupovala na základě pokynu od manažerky společnosti, která sdělila, že byl tento postup nařízen z vedení společnosti (viz bod 121. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně se vyjádřil k poskytování služeb i svědek Z. P., koordinátor ve společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., který za dobu jednoho roku svého působení ve společnosti, poskytl zhruba 5x – 6x službu v podobě stěhování a dále byl v kontaktu se zhruba 10 – 12 osobami, kdy poskytoval službu odvoz k lékaři, ale tuto byl schopen poskytnout 1x za den jedné osobě, neboť na osobu u lékaře čekal, rozhodně nebyl během měsíce v kontaktu se 100 zaměstnanci (viz bod 148. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále se ohledně poskytování služeb vyjádřil i svědek D. O., koordinátor ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o., který v rámci řízení před soudem uvedl, že poskytl zhruba 20 – 30 služeb měsíčně. Následně potvrdil část své výpovědi z přípravného řízení s tím, že poskytl měsíčně službu zhruba 10 – 15 osobám, když byl nastaven minimální limit na poskytování služeb měsíčně obžalovanými M. V. a M. Č., a to na celkem 10 služeb měsíčně. K tomu svědek doplnil, že je mu známo, že část služeb byla vykazována, ale nebyla fakticky realizována, přičemž obdobně byly služby poskytovány i jeho kolegou, druhým koordinátorem, panem M.. Svědek dále potvrdil, že při poskytnutí služeb osoba zdravotně postižená podepisovala dokument označovaný jako výkaz realizované činnosti, tento po stránce obsahu vyplňoval sám svědek, přičemž připustil, že pokud konkrétní osoba odmítla dokument podepsat, pak jej podepsal na pokyn obžalované Š. A. sám svědek D. O.. Dále uvedl, že se domnívá, že osoby zdravotně postižené za poskytování služeb ničeho nehradily, následně uvedl, že si služby předplácely, ale není mu známo jak (viz bod 163. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek D. P., koordinátor ve společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., vypovídal obdobně jako ostatní koordinátoři s tím, že doplnil, že o nadstandardní služby nebyl ze strany osob zdravotně postižených téměř vůbec zájem, službu tak poskytl v jednom či dvou případech za celou dobu svého působení ve společnosti. Dále k tomu uvedl, že součástí nadstandardní péče bylo posedět s osobami zdravotně postiženými doma, popovídat si s nimi, projevit určitou míru empatie. V tomto duchu byl instruován, např. od paní Š. či svědka A. F., kdy cílem bylo, aby osoby zdravotně postižené měly pocit, že jsou psychicky podpořeny, že někomu na nich záleží, byť jim fakticky žádná služba poskytována nebyla (viz bod 177. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené výpovědi svědků z řad koordinátorů působících ve společnostech v plném rozsahu korespondují i s listinnými materiály zajištěnými v rámci prohlídek jiných prostor, a to jednak s výkazy realizovaných činností, které jsou založeny v příloze č. 2, sv. 1 – 22, ze kterých je patrné, že **drtivá většina těchto výkazů realizované činnosti byla podepsána osobami zdravotně postiženými nevyplněná**, přičemž uvedené výkazy z jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE byly uloženy v sídle holdingu na adrese xxx, xxx, kde byly následně orgány činnými v trestním řízení

také zajištěny (viz bod 218. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně byly zajištěny i listinné materiály, a to mj. evidence poskytnutých služeb, kdy např. v případě společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. svědkyně M. H. potvrdila, že soupis služeb založený na č.l. 20.328, sv. 94, odpovídá počtu a charakteru služeb, které v daném měsíci poskytla, stejně jako osoby, u kterých je služba evidována (viz bod 79. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek M. S., koordinátor ve společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., uvedl ve vztahu k tabulce nadstandardní péče na č.l. 22.354 – 22.358, sv. 100, že pokud v tabulce u konkrétního jména není vyplněna žádná služba, znamená to, že žádná služba nebyla dané osobě poskytnuta (viz bod 114. odůvodnění tohoto rozsudku). Soupisy počtů služeb, které byly v jednotlivých obchodních společnostech fakticky měsíčně poskytnuty, pak vyplývají i z hlášení středisek, ve kterých byly jednotlivými manažery zaznamenávány, stejně jako z výše zmíněných tabulek nadstandardní péče, kdy tyto byly vyhotovovány rovněž manažery jednotlivých středisek a zasílány obžalovaným Š. A. a M. Š., které opakovaně zasílání této dokumentace vyžadovaly (viz bod 280. odůvodnění tohoto rozsudku). **Zejména z hlášení středisek, jakož i ze soupisů poskytnuté nadstandardní péče** (viz body 235. a následující odůvodnění tohoto rozsudku) **vyplývá, že fakticky byly poskytovány nadstandardní služby v podobě odvozu k lékaři v jednotkách případů. Současně soupisy nadstandardní péče v řadě středisek vykazují jako nadstandardní služby např. tuba indulona, pastilky Halls, propiska, čelenka, med, dárek k narozeninám, chňapka, zástěra, pytlík na houby, podložka pod hrnec, apod., a to ve vztahu ke všem společnostem spadajícím do holdingu VXXXE. Tento typ dárku je většinou uveden v daném období u všech vykázaných osob zdravotně postižených, zatímco služby v podobě odvozu k lékaři jsou v rámci všech středisek vykázány u jednotek osob, v rozmezí od 10 do 20 služeb za měsíc.**

383. Pokud ve vztahu k poskytování služeb svědci K. uváděli, že koordinátor, pan P., poskytoval služby všem osobám zdravotně postiženým na pozici domácích pracovníků, a to i opakovaně, sám, jen výjimečně za něho vykonal službu svědek J. K., nicméně ani jeden ze svědků K. nebyl schopen vysvětlit, jakým způsobem byl pan P. schopen poskytnout služby až 249 domácím pracovníkům, kteří byli ve společnosti měsíčně vykazováni (viz bod 85. a 95. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené tak soud považuje tuto výpověď svědků za nepravdivou, učiněnou zcela účelově ve snaze vyvinit obžalované z trestní odpovědnosti za žalované jednání, neboť i jen obyčejným matematickým propočtem je patrné, že jedna osoba koordinátora nebyla a ani nemohla být schopna poskytnout každý měsíc nadstandardní službu až 249 osobám zdravotně postiženým, když navíc v řadě případů poskytnutí takové služby jedné osobě trvalo i více hodin (v případě např. odvozů k lékaři či do lázní). Navíc koordinátor v každém měsíci plnil i další pracovní povinnosti jako byl rozvoz práce či mzdy, příp. pomáhal v sídle společnosti v Přelouči. A to vše za situace, kdy byl koordinátor sám osobou s vážnými zdravotními problémy. Obdobně soud hodnotil i výpověď svědka S. K., xxx ve společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., který výslovně k dotazu soudu trval na tom, že po celou dobu svého působení ve společnosti poskytoval všem zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených nadstandardní služby, a to dokonce opakovaně během jediného měsíce, přičemž se jednalo o odvozy k lékaři, na nákupy, do lázní, pomoc s úklidem, rovněž konzultační služby, povídání o životě a vyplňování dokumentace. Uvedené konzultace svědek poskytoval dle svého vyjádření na základě selského rozumu a svých životních zkušeností. Služby byly následně vyúčtovávány dle ceníku, přičemž hodinová sazba takové konzultace se pohybovala v řádu desítek Kč, max. do 100 Kč, rovněž se samostatně vyúčtovávalo cestovné podle sazebníků. Současně k tomu svědek uváděl, že služby byly vyúčtovávány, přičemž osoby zdravotně postižené obdržely nejen mzdu, výplatní lístek, ale i vyúčtování služeb. Služby poskytoval svědek i více osobám najednou, pokud byl dotazován, jak byly v takovém případě služby vyúčtovávány, nebyl schopen se k tomu blíže vyjádřit (viz bod 191. odůvodnění tohoto rozsudku). Vyjádření svědka S. K. ve světle všech v řízení provedených důkazů, stejně jako vyjádření svědků K. ohledně rozsahu poskytovaných služeb považuje soud za zcela účelové a nepravdivé, a to s ohledem na vnitřní rozporuplnost těchto výpovědí, jakož i faktickou nemožnost realizovat služby způsobem, kterým tito svědci popisovali. S ohledem na uvedené tak nelze dle názoru soudu k výpovědím uvedených

svědků ve výše naznačeném směru přihlížet, když tyto výpovědi byly jednoznačně vyvráceny ostatními v řízení provedenými důkazy.

384. S ohledem na uvedené tak zdejší soud uzavřel, že **pokud se jedná o poskytování služeb, z provedeného dokazování vyplynulo, že služby byly osobám zdravotně postiženým poskytovány pouze ve výjimečných případech, a to v jednotkách případů měsíčně, byť obžalované právnické osoby vykazovaly pro potřeby žádostí o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti stovky osob zdravotně postižených zaměstnaných v obžalovaných obchodních společnostech. I přesto, že služby nebyly osobám zdravotně postiženým řádně poskytovány, všechny osoby zdravotně postižené zaměstnané bez výjimky musely podepsat smlouvu o poskytování služeb, přičemž všem osobám byly prováděny zcela neoprávněně srážky ze mzdy jako úhrada za poskytnuté služby, byť fakticky žádné služby drtivé většině zaměstnanců poskytovány nebyly, pročež obchodním společnostem nevznikl žádný nárok na úhradu za služby.**

385. Rozhodně pak dle názoru soudu nelze považovat úhrady za služby za oprávněné s odkazem na skutečnost, že osoby zdravotně postižené měly možnost čerpat služby, přičemž o této možnosti věděly, a pokud služby nečerpaly, jednalo se o jejich rozhodnutí, nicméně i v takových případech byly povinny paušální úhradu za služby hradit. K tomu soud uvádí. Ve smlouvách o provozování služeb pro rodinu a domácnost se podává, že zaměstnanec a poskytovatel služby se dohodli na odměně poskytovatele dle ceníku služeb, který byl dostupný u koordinátora s tím, že tato částka bude vypočítána dle výkazu realizovaných činností, kdy poskytovatel je povinen vést výkazy realizované činnosti, přičemž příjemce výslovně souhlasí s tím, aby sjednaná odměna za činnost poskytovatele byla uhrazena ze mzdy příjemce u jeho zaměstnavatele a zaslána poskytovateli, kdy příjemce může čerpat nabízené služby maximálně do výše své mzdy u zaměstnavatele, se kterým uzavřel dohodu o úhradě realizované činnosti ze mzdy. S ohledem na skutečnost, že drtivá většina výkazů realizované činnosti nebyla vůbec vyplněna, ale pouze bianco podepsána, je patrné, že na základě takových výkazů nebylo možné stanovit žádnou konkrétní úhradu za služby, které navíc zcela prokazatelně nebyly ani poskytnuty. **Za takové situace nelze učinit jiný závěr než, že si obchodní společnosti spadající do holdingu VXXXE zcela libovolně a neoprávněně dle své vlastní úvahy stanovovaly srážky, které byly následně sráženy ze mzdy jednotlivých zaměstnanců, a to buď uvedením na výplatních páskách, či v řadě případů i bez uvedení na výplatní pásce. Ve všech případech však byly zaměstnancům vypláceny mzdy pouze ve výši kolem 2 000 Kč, tedy ponížené o částku, která měla odpovídat úhradám za služby. Tato částka však nebyla počítána dle poskytnutých služeb, neboť ty poskytovány nebyly, ale byla stanovena tak, aby bylo možné zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených vyplácet obžalovanými M. V. a M. Č. předem stanovenou částku ve výši kolem 2 000 Kč, v některých případech i méně.** Tímto způsobem bylo postupováno bez ohledu na to, že sám zaměstnavatel neplnil své povinnosti, které mu z uvedených smluv vyplývaly, v podobě řádného vedení výkazů realizovaných činností. **O skutečnosti, že výkazy realizovaných činností nebyly řádně vedeny, byly podepisovány bianco, přitom museli všichni obžalovaní vědět, když tito bezprostředně s výkazy realizovaných činností přicházeli do kontaktu, neboť tyto výkazy museli manažeři středisek odevzdávat v sídle holdingu VXXXE a zde byly rovněž skladovány** a následně zajištěny.

386. I v případě dohod o provozování služeb pro rodinu a domácnost, ve kterých jsou upraveny úhrady za služby jako paušální úhrada či solidární příspěvek, nelze dle názoru soudu takový postup akceptovat, když žádné služby fakticky poskytovány nebyly a ze strany osob zdravotně postižených nebyly ani žádány. Těžko lze tak akceptovat provádění jakýchkoliv srážek ze mzdy za služby, které až na zcela drobné výjimky nebyly osobám zdravotně postiženým na pozici zaměstnanců vůbec poskytovány. **Přitom obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. i M. Š. byli seznámeni s tím, že služby v drtivé většině případů nebyly osobám zdravotně postiženým poskytovány, a to nejen prostřednictvím hlášení střediska, kde byly uváděny údaje o počtu fakticky poskytnutých**

služeb, ale také prostřednictvím tabulky „péče ZTP“ a dále prostřednictvím porad vedení, v rámci kterých jednotliví manažeři rovněž informovali přítomné o počtu fakticky poskytnutých služeb v jejich středisku. Současně muselo být všem obžalovaným zřejmé, že uvedené služby nemohou být řádně poskytovány osobám zdravotně postiženým a už vůbec ne opakovaně, i s ohledem na obyčejný matematický výpočet, jak je zmiňováno výše, když všichni obžalovaní byli seznámeni s tím, že ve společnostech působil jeden, výjimečně dva koordinátoři současně, kteří měli poskytováni služeb na starosti, a to v podstatě až stovkám zaměstnanců měsíčně. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od té skutečnosti, že někteří z koordinátorů, kteří služby měli fakticky poskytovat, uváděli, že služby byly poskytovány zdarma, jednalo se o součást zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz např. výpověď svědkyně M. W. – bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku, či výpověď svědkyně M. H. – bod 79. odůvodnění tohoto rozsudku). **I z uvedeného je zřejmé, že uzavírané dohody o poskytování služeb byly pouze zastíracím právním aktem tak, aby mohly být osobám zdravotně postiženým vypláceny jako mzdy nižší částky než, které by jim fakticky být vypláceny měly, a než, které byly vykazovány v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených jako mzdové náklady na zaměstnance.** Tomu ostatně odpovídá i výpověď svědkyně M. K., která výslovně uvedla, že pokud službu poskytla, což bylo zhruba 10 – 15 služeb do měsíce, bylo jejím úkolem vypsat kolonky ve výkazu realizované činnosti ohledně počtu hodin a kilometrů tak, aby při výpočtu vyšla částka 3 800 Kč, neboť bylo zapotřebí dopočítat tuto částku do celkové částky 5 800 Kč, která byla uvedena na výplatní pásce a která nebyla osobám zdravotně postiženým vyplácena (viz bod 121. odůvodnění tohoto rozsudku). Tímto způsobem postupovala na základě pokynu od manažerky společnosti, která jí sdělila, že tento postup byl nařízen od vedení společnosti. **I uvedené vyjádření tak jednoznačně svědčí o účelovosti postupu obžalovaných, pokud se jedná o systém poskytování nadstandardních služeb osobám zdravotně postiženým. Bylo zcela irelevantní, zda uvedené smlouvy o poskytování služeb uváděly jako způsob úhrady služeb solidární příspěvek, paušální úhradu či vyúčtování dle výkazů realizované činnosti, neboť ve všech případech se jednalo pouze o zastírací manévr, kdy služby nebyly řádně poskytovány drtivé většině zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených po celé žalované období, pročež obžalovaným právnickým osobám spadajícím do holdingu nepříslušelo srážet ze mzdy jakékoliv srážky.** Ostatně k problematičnosti uvedeného postupu se vyjádřilo mj. i rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce v Plzni ze dne 21. 6. 2010 (viz bod 316. odůvodnění tohoto rozsudku). V této souvislosti nelze dle názoru soudu přehlédnout ani účelovost poskytování služeb v tom smyslu, že alespoň několik málo služeb měsíčně bylo vždy v každé obchodní společnosti poskytnuto tak, aby bylo vždy možné se odvolat na fakt, že ve společnosti se nachází alespoň nějaké osoby, kterým služby byly poskytnuty. Rozhodně se však nejednalo o standardní postup, kdy by všem osobám zdravotně postiženým ve společnosti byly poskytovány služby, dokonce opakovaně během každého měsíce jejich působení ve společnosti, tak, aby společnost byla oprávněna žádat od osob zdravotně postižených úhrady za uvedené služby, resp. si je vynucovala uzavíráním dohod o srážkách ze mzdy. V tomto ohledu tak nemůže dle názoru soudu obstát obhajoba obžalovaných v tom smyslu, že obžalovaný M. V. a M. Č. v rámci porad vedení instruovali manažery s tím, že je nutné služby poskytovat. Obžalovaným bylo totiž zcela prokazatelně známo, že služby řádně poskytovány nejsou a není ani v lidských silách jednoho, max. dvou koordinátorů služby v rozsahu počtu zaměstnanců v obchodních společnostech poskytovat tak, aby mohly být realizovány srážky ze mzdy všem zaměstnancům. S ohledem na charakter služeb, které měly být poskytovány osobám zdravotně postiženým, s ohledem na jejich časovou dotaci, s ohledem na vzdálenosti mezi místy, kde jednotlivé osoby zdravotně postižené v rámci konkrétního kraje žily, a při srovnání počtu zaměstnanců – osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech, kdy se jednalo o stovky zaměstnanců, kterým měli služby poskytovat jeden až dva koordinátoři v jedné společnosti, již uvedené skutečnosti samy o sobě neumožňují ani zdálky se domnívat, že by snad bylo v lidských silách poskytnout alespoň jednu službu do měsíce každému zaměstnanci ve společnosti vykazovanému za situace, kdy zde

byl zaměstnán jeden až dva koordinátoři. K tomuto závěru pak nebylo třeba ani žádných odborných znalostí, ani výtečných matematických schopností, neboť všichni v řízení slyšení koordinátoři sami potvrdili, že byli schopni poskytnout maximálně kolem 20 služeb do měsíce, a to v podstatě pouze ve smyslu odvozu k lékaři, rozhodně však ne služeb, které byly uváděny ve smlouvách o poskytování služeb pro rodinu a domácnost či jejich obdobách a k jejichž používání existoval i ceník, jež byl mj. zajištěn v rámci prohlídky jiných prostor ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o. Při cenách uvedených v předmětném ceníku a přirážkách, které jsou zde uváděny, by osoba zdravotně postižená, která měsíčně hradila částku ve výši zhruba 3 800 Kč za poskytnuté nadstandardní služby, musela čerpat 3 – 13 služeb měsíčně podle toho, kdy by byla služba prováděna, jaká by byla účtována přirážka, příp. v jaké vzdálenosti by se taková osoba pro poskytování služeb nacházela (pokud by tedy soud vycházel z předmětného ceníku služeb). S ohledem na počty zaměstnaných osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech je zcela zřejmé, že takovýto počet služeb jednotlivým osobám zdravotně postiženým nebylo v lidských silách poskytovat, když všichni obžalovaní byli seznámeni s tím, že v jednotlivých společnostech byl zaměstnán 1, max. 2 koordinátoři současně, v některých případech koordinátor pouze na poloviční úvazek. S ohledem na výše uvedené je tak zcela vyloučeno, že by se obžalovaní, a to včetně obžalovaných Š. A. a M. Š., mohli, byť jen domnívat, že služby jsou poskytovány každému v žádosti o příspěvek vykazovanému zaměstnanci – osobě zdravotně postižené. Pokud se obžalovaní v tomto směru hájili tím, že se jednalo v podstatě o paušální úhrady, kdy tyto budou sráženy konkrétním zaměstnancům za všech okolností, tedy i v situaci, kdy daná osoba žádnou ze služeb nevyužije, pak k tomu soud uvádí, že z uzavřených smluv rozhodně žádné takové ujednání nevyplývá a rovněž svědci z řad manažerů a koordinátorů jednotlivých společností nic podobného v rámci svých výpovědí neuváděli, stejně jako svědci z řad osob zdravotně postižených. V této souvislosti je nutné upozornit na to, že ani sami manažeři či koordinátoři zjevně v otázce úhrad za služby neměli jasno, jak je patrné z rozdílnosti jejich výpovědí. Nelze odhlédnout ani od té skutečnosti, že slovo paušální úhrada znamená pevně stanovenou finanční částku k úhradě pravidelných výloh, pročež **je zcela v rozporu se smyslem uvedeného slova, aby byly tyto částky účtovány každý měsíc každému zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených v jednotlivých obchodních společnostech, neboť těmto žádné výlohy nevznikaly, když jim ze strany obchodních společností žádné služby nebyly poskytovány.** Pokud snad měli obžalovaní na mysli, že by osoby zdravotně postižené měly hradit částku ve výši cca 3 800 Kč za nabídku služby, aniž by jim tato byla kdy vůbec poskytnuta, pak se dle názoru soudu jedná nejen o zcela nemorální požadavek, ale současně o podvodné jednání ze strany obžalovaných ve vztahu ke každé jednotlivé osobě zdravotně postižené, neboť jak vyplynulo z provedeného dokazování, nikomu z osob zdravotně postižených nebylo sděleno, že jim bude srážena ze mzdy částka ve výši 3 800 Kč za pouhou nabídku možnosti čerpat službu, kdy takové vysvětlení nebylo známo ani svědkům z řad manažerů, koordinátorů a personalistů jednotlivých obchodních společností.

387. Pokud se jedná o fungování jednotlivých obchodních společností z řad obžalovaných právnických osob po ekonomické stránce. Z provedeného dokazování vyplynulo, že **jednotlivé společnosti spadající do holdingu VXXXE fakticky neprovozovaly žádnou činnost ve smyslu podnikání, tedy generování zisku na základě práce zaměstnanců a odměňování zaměstnanců pouze za odvedenou práci tak, aby byl naplňován předmět podnikání jednotlivých obchodních společností uvedených v obchodním rejstříku. Navíc ekonomická situace jednotlivých společností byla po celé žalované období velmi špatná**, kdy, jak sami svědci z řad manažerů v rámci svých výpovědí uváděli, buď o ekonomické situaci obchodní společnosti, ve které působili, jim nebylo nic známo, příp. někteří uváděli, že situace společnosti nebyla dobrá. Na uvedené lze dobře usuzovat jednak ze skutečnosti, že většina svědků potvrdila, že jim nebylo známo, co se s „výrobky“, které tvořili zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených, fakticky dále dělo, ale také ze skutečnosti, že z provedeného dokazování vyplynulo,

že se jednalo o věci, které byly fakticky neprodejné (viz např. výpověď svědkyně M. W. – bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku, výpověď svědkyně Š. R. – bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). Ohledně ekonomické situace jednotlivých obchodních společností holdingu VXXXE se rovněž vyjádřili jednotliví manažeři společností. Svědkyně D. H. k této uvedla, že jí nebylo ničeho známo, pouze disponovala platební kartou k bankovnímu účtu, na který byly připisovány finanční prostředky určené na nájemné, finanční prostředky na výplaty zaměstnanců jí byly předávány v hotovosti na poradách vedení v Praze, ohledně účetnictví společnosti svědkyně neměla žádných informací (viz bod 35. a 37. odůvodnění tohoto rozsudku). I přesto, že se svědek J. H. snažil zajišťovat zakázky pro fungování dílny, výslovně uvedl, že ekonomická situace společnosti nebyla dobrá, když společnost bojovala o přežití. Svědek sice nedisponoval ekonomickými dokumenty ohledně ekonomické situace společnosti, nicméně pokud se jedná o finanční prostředky na výplaty zaměstnanců, musel žádat vedení společnosti, aby toto zajistilo finanční prostředky na mzdy, neboť společnost tyto finanční prostředky neměla. Žádal tedy obžalovaného M. V. o finanční pomoc, kdy tento společnost dotoval i na samém počátku svého působení ve společnosti, ani následně se však situace společnosti nezlepšila (viz bod 68. odůvodnění tohoto rozsudku). V této souvislosti svědek doplnil, že sice disponoval jedním bankovním účtem společnosti, ale výpisy z tohoto bankovního účtu neměl, přičemž je možné, že společnost měla zřízeny i další bankovní účty, k nimž neměl žádné dispozice (viz bod 71. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o ekonomickou situaci společnosti Lxxx xxxr, s.r.o., z výpovědi svědkyně K. S. bylo zcela patrné, že tato neměla žádné informace o ekonomické situaci, pouze věděla, že byl neustále vytvářet tlak ze strany vedení na to, aby se snižovaly náklady společnosti, pročež se společnost opakovaně stěhovala, o čemž rovněž svědkyně informovala jednak ve firemním časopise (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku) a rovněž tak svědkyně uváděla v hlášeních střediska (viz bod 263. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně K. S. navíc ve vztahu k bankovním účtům uvedla, že na bankovní účet, ke kterému měla dispoziční oprávnění, byly pouze připisovány finanční prostředky určené na mzdy zaměstnanců a na úhradu nájemného, žádné vyšší finanční částky na bankovní účet připisovány nebyly, přičemž finanční prostředky na uvedené úhrady dostávala svědkyně od vedení z Prahy (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozsudku). Ohledně výrobků, které byly vyráběny v jejím středisku, svědkyně uvedla, že tyto odvážela na porady do Prahy a není ji známo, co se s výrobky dělo dál, pouze s některými výrobky se jezdilo na trhy, kdy však tržba z prodávaných výrobků byla velmi malá, neboť tyto byly prodávány za minimální částky (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozsudku). I svědek J. K. potvrdil, že měl přístup k bankovnímu účtu společnosti vedenému u Komerční banky a.s., kdy na tento bankovní účet vedení společnosti z Prahy zasílalo finanční prostředky určené na mzdy zaměstnanců, na základě jakých skutečností vědělo vedení v Praze, jaký finanční obnos má být na bankovní účet zaslán, však svědkovi není známo. Současně svědek potvrdil, že na uvedený bankovní účet nebyly připisovány finanční prostředky od úřadu práce vyplácené na základě žádostí o příspěvky, kdy svědek se o uvedené skutečnosti ani sám nezajímal (viz bod 84. a 86. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně L. S. potvrdila, že všechna přání, která byla zaměstnanci společnosti vyrobena, svědkyně neprodávala, ale vozila je do Prahy (viz bod 100. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále uvedla, že pokud se jedná o finanční prostředky, svědkyně vždy pouze obdržela od vedení informaci, že přišly finanční prostředky, pročež si může zažádat o peníze na výplatu mezd. Finanční prostředky vyplácené na základě žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených nebyly vypláceny na bankovní účet, ke kterému měla svědkyně dispoziční oprávnění (viz bod 103. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně k tomu doplnila, že právě skutečnost, že dotace, které společnost obdržela na osoby zdravotně postižené, nejsou vypláceny tak, jak by vyplácený být měly, jí vedla k tomu, že chtěla své působení ve společnosti ukončit (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve vztahu k bankovním účtům svědkyně A. G. sdělila, že měla sice přístup k bankovnímu účtu společnosti, ale neví, zda na bankovní účet byly připisovány částky dotací, neměla představu o obratu na bankovním účtu. Finanční prostředky na bankovním účtu často nebyly, o čemž informovala obžalované M. V. a M. Č., pročež finanční prostředky byly následně na bankovní účet vloženy a ona mohla provést

potřebné platby. Svědkyně neměla bližší představu ohledně ekonomické situace společnosti, nicméně domnívala se, že společnost si nestojí dobře, neboť pravidelně potřebovala peníze na platby, kterých se jí nedostávalo. Výslovně doplnila, že nájem za prostory, ve kterých společnost sídlila, byl považován za vysoký. Bylo jí uloženo obžalovaným M. Č., aby se společnost přestěhovala a došlo ke snížení nákladů. Svědkyně uvedla, že se společnost opakovaně stěhovala, a to celkem 4x (viz bod 127. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně Š. R. rovněž uvedla, že pokud disponovala finančními prostředky společnosti, tak se jednalo o finanční prostředky, které jí byly předány v hotovosti obžalovanou Š. A. či M. Š. a určené na výplaty mezd, s žádnými jinými finančními prostředky nedisponovala (viz bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek A. F. rovněž potvrdil, že finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly připisovány na bankovní účet společnosti Wxxx xxxp, s.r.o., ke kterému měl dispoziční oprávnění pouze částečně, finanční prostředky mu byly přeposílány z jiného bankovního účtu (viz bod 185. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek S. K. doplnil, že s finančními prostředky vyplácenými na základě žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených disponovalo pravděpodobně ekonomické oddělení, které svědkovi předávalo pouze peníze na výplatu mezd (viz bod 194. odůvodnění tohoto rozsudku). **S ohledem na uvedené již ze samotných výpovědí manažerů jednotlivých obchodních společností je patrné, že ekonomická situace jednotlivých obchodních společností nebyla dobrá. Skutečnost, že drtivá většina výrobků nebyla nikterak dále prodávána či obchodována, nevyplynula jen z výpovědí svědků z řad manažerů, ale vyplývá i z listinných materiálů**, které byly za jednotlivé obchodní společnosti zpracovávány manažery jednotlivých společností, a to **v podobě bilancí a hlášení středisek** (viz body 234. až 270. odůvodnění tohoto rozsudku), **které současně dokládají i ekonomickou situaci jednotlivých obchodních společností.**

388. Předně je k uvedeným listinám nutné konstatovat, že tyto byly zpracovávány na měsíční bázi každým manažerem za každou obchodní společnost spadající do holdingu VXXXE, kdy **všichni manažeři bez výjimky uvedli, že údaje, které byly v bilancích a hlášeních uváděny, byly pravdivé a odpovídaly skutečnosti. Současně všichni manažeři potvrdili, že uvedené listiny zpracovávali dle instrukcí, které dostávali od vedení společnosti, kdy ohledně zpracovávání bilancí je zaškolovala obžalovaná M. Š., která jim nejen vysvětlovala, jak mají tyto listiny vyplňovat, jaké údaje v nich uvádět, ale také této byly uvedené listiny odevzdávány, tato je kontrolovala a v případě, že v nich identifikovala chyby, pak je manažerům vracela k přepracování.** Uvedené vyplynulo jednak z výpovědí svědka P. E. (viz bod 58. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně K. S. (viz bod 76. odůvodnění tohoto rozsudku), svědka J. K. (viz bod 87. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně L. S. (viz bod 105. odůvodnění tohoto rozsudku), svědkyně M. S. (viz bod 144. odůvodnění tohoto rozsudku), svědka A. F. (viz bod 184. odůvodnění tohoto rozsudku) i svědka S. K. (viz bod 193. odůvodnění tohoto rozsudku). Z výpovědí svědků D. H. (viz bod 38. odůvodnění tohoto rozsudku) a svědka J. H. (viz bod 69. odůvodnění tohoto rozsudku) navíc vyplynulo, že v případě, že konkrétní manažer obchodní společnosti nebyl schopen bilanci vyhotovit sám, pak donesl příslušnou dokumentaci obžalované M. Š. a tato bilance sama za konkrétní společnost zpracovala. Takto postupovala jednak svědkyně D. H., která potvrdila, že si se zpracováním uvedeného dokumentu bilance nevěděla rady, pročež tabulku fakticky za společnost Axxxa s.r.o., zpracovávala právě obžalovaná M. Š., jakož i svědek J. H. (viz bod 69. odůvodnění tohoto rozsudku), který výslovně uvedl, že tabulku bilance zpracovávala obžalovaná M. Š., které nosil podklady pro její vyplnění. Uvedené je pak potvrzováno také emailovými zprávami od obžalovaných M. Š. a Š. A., ze kterých je patrné, že obě obžalované žádaly od manažerů zasílání uvedené dokumentace. Obžalovaná M. Š. rovněž komunikovala emailem s manažery ohledně skutečností, které mají být do bilancí vyplňovány (viz email ze dne 10. 11. 2009 – bod 279. odůvodnění tohoto rozsudku). V citované emailové zprávě obžalovaná M. Š. zasílala zpracovaný vzor dokumentu bilance, upozorňovala na některé položky uvedeného dokumentu, vč. té skutečnosti, že jsou zde nastaveny matematické vzorce, pročež do jednotlivých položek manažeři středisek nemají nikterak zasahovat. Dále uvádí informaci, že řádek „produkt ZTP x 4 000“ pro

manažery nic neznamená, jedná se o údaj pro vrchnost. Z uvedeného je patrné, že obžalovaná M. Š. byla dobře seznámena s obsahem bilancí, s tím, co které údaje v uvedeném dokumentu znamenaly, jakož i s faktickým ekonomických stavem jednotlivých obchodních společností, neboť aktuální údaje z každé obchodní společnosti spadající do holdingu měla k dispozici každý měsíc. Navíc s těmito údaji rovněž pracovala a tyto kontrolovala, jak je ostatně patrné i z emailových zpráv, které zasílá obžalovaná M. Š. např. manažerovi P. P. (viz bod 252. odůvodnění tohoto rozsudku). Ostatně skutečnost, že obžalovaná M. Š. měla na starosti finanční controlling ve společnostech spadajících do holdingu, a to včetně kontroly bilancí, koresponduje i s údaji uvedenými jednak v metodickém postupu ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz bod 278. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i s obsahem příspěvků finančních inspektorek ve firemním časopise, kde se mj. výslovně uvádí, že obžalovaná M. Š. provádí kontrolu bilancí (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku). V neposlední řadě uvedené potvrdil i obžalovaný M. Č., který v rámci své výpovědi výslovně uvedl, že obžalovaná M. Š. měla na starosti v jednotlivých obchodních společnostech spadajících do holdingu VXXXE finanční toky (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené tak obhajoba obžalované M. Š. v tom smyslu, že jí sice byly jednotlivými manažery obchodních společností bilance zasílány, nicméně jejich obsah jí nebyl znám, fungovala pouze na principu podatelny, nemůže v žádném případě obstát. **Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaná M. Š. byla s předkládanými dokumenty každý měsíc za každé jednotlivé středisko seznamována, některým manažerům s přípravou dokumentace v podobě bilancí pomáhala, u všech obchodních společností pak obsah bilancí kontrolovala. Z uvedeného je tak patrné, že obžalované M. Š. byl znám smysl předmětných dokumentů i jednotlivých položek, které byly do bilancí vyplňovány, jakož i ekonomický stav jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu za každý měsíc.**

389. Z předmětných dokumentů v podobě bilancí je patrné, že **jednotlivé obchodní společnosti neměly v podstatě žádné příjmy v podobě fakturací za prodávané zboží. Pokud již nějaké příjmy za prodané zboží měly, jednalo se o částky v řádu jednotek tisíc Kč**, což ostatně v plné míře koresponduje i s obsahem zvukového záznamu pořízeného dle § 158d trestního řádu, který byl zajištěn ohledně porady vedení dne 5. 12. 2011 (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku) a v rámci, kterého jsou vyjmenovávány příjmy a zisk jednotlivých společností z prodeje zboží. Uváděné částky zisku nepřesahují u všech společností s výjimkou společnosti Txxx xxxe, s.r.o. částku 1 000 Kč za měsíc, pouze společnost Txxx xxxe, s.r.o. vykazuje v daném měsíci zisk z prodeje ve výši necelých 20 000 Kč. Uvedené minimální příjmy obchodních společností zcela korespondují s tím, co uváděli jednotliví manažeři v rámci svých výslechů před soudem, a to, že **jen ve velmi omezeném rozsahu byly některé výrobky, které zhotovovaly zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených, prodávány na trzích. Jednalo se však o zcela dobrovolnou a náhodnou aktivitu konkrétních zaměstnanců, pokud tito byli na konkrétní aktivitu,** např. háčkování, šití, výrobu kraslic, adventních věnců, **šikovní a byli ochotní takové věci dle vlastní vůle vyrábět. Rozhodně se nejednalo o koncepční a promyšlený postup vedení jednotlivých obchodních společností za účelem naplňování jejich předmětu podnikání.** Pokud se ve společnosti našla konkrétní osoba zdravotně postižená, která byla schopna nějaké výrobky v řádu jednotek vyrábět, pak některé z jejich výrobků byly prodávány na trzích, na které dojížděli dle vyjádření svědků koordinátoři, a to pokud byla příležitost v konkrétním městě, příp. pokud bylo hezké počasí. I v případě, že se podařilo prodat některé výrobky na trzích, činily příjmy z této aktivity částky v řádu jednotek tisíc Kč, což vyplynulo jednak z výpovědí manažerů středisek (viz např. výpověď svědkyně M. S. – bod 140. odůvodnění tohoto rozsudku, kdy tato se snažila prodávat uvedené výrobky i v rámci svého kamenného obchodu v Jičíně, či Š. R. – bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku), jednak ze zvukového záznamu porady vedení ze dne 5. 12. 2011 (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku), v rámci které byly uváděny částky, které jednotlivá střediska utržila za prodej výrobků. **Uvedené je patrné i z jednotlivých bilancí obchodních společností, kdy příjmy těchto společností bez uvádění dotací dle § 78 zák. o zaměstnanosti jsou zcela minimální,** a to v řádu jednotek, maximálně desítek, tisíc Kč v porovnání s počty

vykazovaných zaměstnanců (viz např. bilance střediska Sxxx xxxg, s.r.o. – bod 244. odůvodnění tohoto rozsudku, Wxxx xxxp, s.r.o – bod 253. odůvodnění tohoto rozsudku, Pxxx xxxs, s.r.o. – viz bod 259. odůvodnění tohoto rozsudku, Lxxx xxxr, s.r.o. – viz bod 262. odůvodnění tohoto rozsudku, 6xxx xxxa, s.r.o. – viz bod 266. odůvodnění tohoto rozsudku, Axxxa s.r.o. – viz bod 269. odůvodnění tohoto rozsudku, kdy tato společnost má dokonce až na jeden měsíc nulové příjmy). V některých případech ve společnostech Pxxx xxxl s.r.o. (viz bod 236. odůvodnění tohoto rozsudku), Txxx xxxe, s.r.o. (viz bod 247. odůvodnění tohoto rozsudku), Bxxx xxxe, s.r.o. (viz bod 251. odůvodnění tohoto rozsudku), Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (viz bod 256. odůvodnění tohoto rozsudku), Ixxx xxxl, s.r.o. (viz bod 264. odůvodnění tohoto rozsudku) jsou vykazovány příjmy v měsíci vyšší, i tak je však z bilancí jednoznačně patrné, že náklady každé jednotlivé společnosti v daném měsíci mnohonásobně převyšují příjmy společnosti, navíc má ekonomická aktivita i těchto společností výrazně klesající trend. **Současně je z předmětných bilancí zřejmé, že v těchto jsou jako příjmy společnosti zcela automaticky započítávány příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti, a to dokonce již v době, kdy společnost neměla žádnou jistotu, že příspěvky budou fakticky společnosti přiznány a vyplaceny, příp. v jaké výši, neboť již v měsících lednu, dubnu, červenci a říjnu, byly jako příjmy společnosti v bilancích vykazovány příspěvky, o kterých bylo rozhodováno až s odstupem třech měsíců, tedy v následujícím čtvrtletí.** Z bilancí je přitom patrné, že s příjmy z dotací bylo počítáno jako se zcela jistou položkou, která bude každé společnosti za každý jednotlivý měsíc v plné výši přiznána. Teprve při započítání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti vyplácených úřadem práce některé ze společností spadajících do holdingu VXXXE vykázaly v některých měsících kladný finanční zůstatek, byť i při uvedeném zápočtu příspěvku dle § 78 zák. o zaměstnanosti mínusový finanční zůstatek uvedených společností v řadě případů a měsíců přetrvával. **Pokud nejsou příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti počítány jako příjem společnosti v daném měsíci, pak každá jednotlivá obchodní společnost vykazuje každý měsíc ztrátu ve výši mnoha set tisíc Kč.**

390. **Z uvedeného je tak zřejmé, že uvedené obchodní společnosti spadající do holdingu fakticky negenerovaly svojí podnikatelskou činností v podobě prodeje výrobků od osob zdravotně postižených žádný zisk, který by byl schopen uvedeným společnostem zajistit pozitivní ekonomický výsledek. Současně tyto společnosti neprovozovaly žádnou jinou obchodní aktivitu, která by společnostem generovala zisk.** Ve skutečnosti každá obchodní společnost počítala s tím, že jí budou vyplaceny příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti a tímto způsobem si bude společnost, resp. nejužší vedení holdingu VXXXE prostřednictvím jednotlivých obchodních společností zajišťovat finanční prostředky pro vlastní potřebu. Pokud by uvedené příspěvky nebyly ze strany státu přiznány, všechny společnosti spadající do holdingu by vykazovaly mnoha set tisícové ztráty každý měsíc, neboť společnosti žádný zisk, ze kterého by řádně hradily své náklady v podobě nájmu prostor, provozu vozidel, mezd zaměstnanců, apod., nevytvářely. Přitom **z provedeného dokazování, a to z výpovědí svědků z řad manažerů jednotlivých společností spadajících do holdingu VXXXE vyplývá, že tito s finančními prostředky, které byly na základě žádostí dle § 78 zák. o zaměstnanosti společnostem přiznávány a vypláceny, nikterak nedisponovali, neboť tyto příspěvky nebyly vypláceny na bankovní účty, ke kterým měli manažeři společností přístup** (blíže viz odůvodnění tohoto rozsudku pod body 398. a 399.). Z výslechů svědků z řad manažerů společností vyplynulo, že pouze každý měsíc požádali vedení holdingu VXXXE, obžalované M. V. a M. Č., o vyplacení konkrétní částky na mzdy osob zdravotně postižených, kdy tyto jim byly ze strany vedení zasílány na bankovní účet společnosti, kterým disponovali manažeři společností, jež byl však odlišný od bankovního účtu, na který byly připisovány finanční prostředky z vyplácených příspěvků dle § 78 zák. o zaměstnanosti, příp. jim byly vyplaceny v hotovosti (viz např. výpověď svědkyně D. H. – bod 37. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně K. S. – bod 74. odůvodnění tohoto rozsudku, svědka J. K. – bod 84. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně L. S. – bod 106.

odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně A. G. – bod 127. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně Š. R. – bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku).

391. Pokud se jedná o **zaměstnávání osob zdravotně postižených v rámci chráněných dílen** v jednotlivých obchodních společnostech, příp. práci zaměstnanců na hlídaných parkovištích, a prostřednictvím těchto aktivit zajišťování skutečného ekonomického chodu společností. K tomu je nutné předně uvést, že **z provedeného dokazování vyplynulo, že pouze v některých společnostech byly chráněné dílny fakticky zřízeny. I pokud zřízeny byly, do dílen reálně docházelo pouze minimální množství osob zdravotně postižených na pozici zaměstnanců, většinou se jednalo o jednotky osob, a to maximálně do výše 10 až 15 zaměstnanců, oproti počtům zaměstnanců, kteří byli vykazováni v rámci žádostí dle § 78 zák. o zaměstnanosti**, se jedno o zcela zanedbatelné množství. Byť obžalovaní a stejně tak svědci K. a S. K. uváděli vysoké počty osob zdravotně postižených, které docházely do dílny, v případě dotazů soudu sami připustili, že na chráněné dílně byly zaměstnány pouze jednotky osob. Z provedeného dokazování vyplývá, že ve společnosti Axxxa s.r.o. bylo dle manažerky společnosti, svědkyně D. H. zaměstnáno zhruba 10 osob zdravotně postižených na chráněné dílně (viz bod 36. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tito zaměstnanci pracovali na stroji určeném k výrobě vonných stromků, přičemž výrobky vozila svědkyně na porady vedení do Prahy, a to v rozsahu zhruba 4 – 5 krabic, které vykládala na chodbě společnosti. Svědkyně k tomu doplnila, že původní myšlenka provozu chráněné dílny se ukázala následně jako nereálná a dílna byla v červnu 2012 zrušena (viz bod 35. odůvodnění tohoto rozsudku). V případě společnosti Bxxx xxxe, s.r.o., svědkyně M. W., koordinátorka společnosti, o existenci chráněné dílny vůbec nehovořila, zmiňovala pouze zaměstnance na pozici domácích pracovníků a dále zdravé zaměstnance, kteří se pohybovali v kancelářích společnosti (viz bod 42. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně H. S., rovněž koordinátorka v téže společnosti, uvedla, že v době, kdy již domácím pracovníkům nebyla zavážena domů žádná práce, vznikla v sídle společnosti chráněná dílna s cca 10 zaměstnanci, aniž by byla schopna blíže specifikovat, co konkrétně za práci v chráněných dílnách zaměstnanci vykonávali, neboť ona se v předmětné době věnovala rozvážení mezd a poskytování služeb domácím zaměstnancům (viz bod 48. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve vztahu ke společnosti Ixxx xxxl, s.r.o., svědek J. H. potvrdil, že ve společnosti fungovala chráněná dílna, ve které se pohybovalo zhruba 20 až 30 švadlen a vedoucí výroby, ostatních zhruba 150 zaměstnanců pracovalo na pozici domácích pracovníků, a byť byla snaha alespoň některé z těchto zaměstnanců začlenit do práce na chráněné dílně, toto se nedařilo, neboť uvedené osoby nebyly schopny práci řádně vykonávat, ani vedoucí dílny s jejich prací nebyla spokojena (viz bod 64. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o společnost Lxxx xxxr, s.r.o., svědkyně K. S., uvedla, že byla sice zpočátku snaha zřídit chráněnou dílnu, kterou by společnost provozovala, kdy i chráněná dílna o zhruba 4 až 5 zaměstnancích fungovala, vyráběla medaile pro cyklistický závod v Jihlavě, svědkyni, byť byla manažerkou společnosti, však nebyly známy žádné bližší okolnosti této spolupráce, následně dílna přestala fungovat a žádnou další dílnu se nepodařilo zřídit, kdy se jednalo rovněž o důvod, proč svědkyně nakonec své působení ve společnosti ukončila (viz bod 74. a 76. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve vztahu ke společnosti Pxxx xxxl s.r.o., byť svědci K. nejprve uváděli, že na chráněné dílně bylo zaměstnáno velké množství zaměstnanců, následně sami připustili, že na chráněné dílně bylo zaměstnáno zhruba 20 osob, a to 10 zaměstnanců na šicí dílně a 10 zaměstnanců na kompletační dílně (viz bod 81. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené tvrzení v případě společnosti Pxxx xxxl s.r.o. je potvrzeno jednak fotodokumentací pořízenou v rámci prohlídek jiných prostor ve společnosti v Přelouči, ze které je patrné, že prostory dílny byly takového rozsahu, že zde mohly být zaměstnány pouze jednotky zaměstnanců (viz bod 220. odůvodnění tohoto rozsudku), dále byla tato skutečnost potvrzena i údaji uvedenými v hlášení střediska, kde právě svědek J. K. výslovně uvádí počty osob pracujících v jednotlivých chráněných dílnách (viz bod 237. odůvodnění tohoto rozsudku). V neposlední řadě pak uvedené bylo potvrzeno i výpovědí svědků z řad osob zdravotně postižených, konkrétně např. svědkyně M. S. (viz bod 202. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tato na uvedené chráněné dílně po určitou dobu pracovala a výslovně uvedla,

že zde na kompletační dílně mohlo být zaměstnáno zhruba 10 osob. Z uvedeného je tak zřejmé, že v uvedené šicí a kompletační dílně rozhodně nepracovalo množství zaměstnanců v řádu mnoha desítek osob, jak svědci K. vypovídali na počátku svého výslechu v rámci řízení před soudem. Ve vztahu ke společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. svědkyně L. S. výslovně uvedla, že společnost v rámci své činnosti pouze zpracovávala účetnictví pro společnost Pxxx xxxl s.r.o. a dále pro 3 až 4 další společnosti spadající do holdingu, kdy společnosti Pxxx xxxl s.r.o. sice vystavovala faktury, ale tyto nebyly ze strany společnosti hrazeny. S ohledem na uvedené si tak nebyla společnost Sxxx xxxg, s.r.o. schopna zajistit finanční prostředky na vlastní provoz (viz bod 100. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně A. G. ve vztahu ke společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o., uvedla, že v sídle společnosti pracovalo na začátku zhruba 40 osob zdravotně postižených v rámci call centra, kdy však jejich počty se průběžně snižovaly (viz bod 125. odůvodnění tohoto rozsudku). Ohledně společnosti Sxxx xxxn, s.r.o., svědkyně M. S. uvedla, že pokud se jedná o koncept chráněné dílny, pracovali zde v podstatě jednotlivci, byla zde zaměstnána jedna osoba, které svědkyně vypomáhala (viz bod 140. odůvodnění tohoto rozsudku). Také ve vztahu ke společnosti Txxx xxxe, s.r.o., z výpovědi svědkyně E. K. vyplynulo, že na chráněné dílně pracovalo zhruba 10 osob na výrobě svící a dalších zhruba 30 – 40 osob zpracovávalo výrobky z kartonáže, zbytek zaměstnanců byl zařazen na pozici domácích pracovníků (viz bod 150. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně Š. R. ve vztahu ke společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. uvedla, že ve společnosti fakticky pracovalo zhruba do 20 osob, a to jednak na dílně, jednak ve skladu a jednak na recepci, ostatní zaměstnanci, kteří byli za společnost vykazováni, pracovali na pozici domácích pracovníků (viz bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o dílnu, skleněný prostor, který se nacházel v sídle společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. na adrese xxx, xxx, k tomu svědkyně upozornila, že zde se žádné ručně řezané svíce nevyráběly, ale pouze se zde balily, když tyto byly vyráběny ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Současně k tomu svědkyně uvedla, že tyto svíce se balily např. do vánočních balíčků, přičemž svědkyni není známo, pro koho tyto balíčky byly určeny (viz bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). Ve vztahu ke společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. se vyjádřil rovněž svědek A. F., který sám potvrdil, že na dílně v sídle společnosti mohlo pracovat zhruba 10 osob zdravotně postižených, kdy celkově zde bylo zaměstnáno zhruba 35 osob, které měl svědek na starosti a které se střídaly na dílně dle plánu, který svědek zpracovával (viz bod 181. odůvodnění tohoto rozsudku). O ostatních zaměstnancích, kteří byli vykazováni v rámci žádostí o příspěvky, mu nebylo ničeho známo. Ve vztahu ke společnosti 6xxx xxxa, s.r.o., pak svědek S. K. uváděl, že v malé dílně pracovalo 4 – 5 zaměstnanců, dalších zhruba 6 zaměstnanců prodávalo na trzích, kdy takový počet zaměstnanců se vyplatil společnosti zaměstnat za účelem prodejů na trzích, byť zisk z těchto prodejů se pohyboval kolem 1 000 Kč za jeden den na trhu strávený. Dle svědka toto bylo pro společnost v kontextu celého měsíce výdělečnou činností, zaměstnanci se navíc dle svědka střídali na pozici domácích pracovníků a pracovníků v dílně či na trzích, a to podle vlastní úvahy a zájmu (viz bod 189. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené tvrzení svědka považuje soud za zcela nevěrohodné, a to v kontextu ostatních vyjádření svědka, kdy z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že svědek opakovaně žádal o finanční výpomoc ze strany vedení holdingu, kdy obžalovaný M. V. jej informoval o tom, že mu již žádné „dotace“ nehodlá poskytovat, je zapotřebí, aby svědek nabral dostatek osob zdravotně postižených, přičemž musí mít minimálně 100 domácích pracovníků (viz email od obžalovaného M. V. svědkovi S. K. na č.l. 13.416, sv. 67 – viz bod 285. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené tak tvrzení svědka S. K. o výdělečnosti společnosti 6xxx xxxa, s.r.o. považuje soud za zcela účelová. Ve vztahu ke společnosti Pxxx xxxs, s.r.o., kde nebylo zajištěno vyjádření manažerky střediska, je však z hlášení středisek, které byly zajištěny v rámci vydané elektroniky, patrné, že v rámci této společnosti nebylo vykazováno fungování žádné chráněné dílny (viz bod 259. až 261. odůvodnění tohoto rozsudku). **Z takto provedeného dokazování je tudíž zřejmé, že počty zaměstnanců, kteří docházeli fakticky do chráněných dílen v rámci holdingu VXXXE byly oproti počtu zaměstnanců vykazovaných v žádostech o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti, zcela zanedbatelné.**

392. Pokud se jedná o **společnost Kxxx xxxl, s.r.o.** (původně Bxxx xxxl, s.r.o.) a obhajobu obžalovaných v tom smyslu, že v uvedené společnosti většina osob zdravotně postižených, které byly vykazovány v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, fakticky pracovala, když se jednalo o hlídače parkovišť, které společnost provozovala. K tomu soud uvádí, že byť část svědků z řad osob zdravotně postižených zaměstnaných v uvedené společnosti skutečně potvrdila, že vykonávala práci na pozici hlídače parkoviště (viz bod 202. odůvodnění tohoto rozsudku), všichni tito svědci uvedli, že na každém parkovišti pracovali 4 zaměstnanci, kteří se zde pravidelně střídali. Dle obžalovaného M. V. společnost v žalovaném období provozovala 20 takových odtahových parkovišť, pročež v uvedeném období společnost mohla zaměstnávat max. 80 zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, kdy však na uvedené pozici mohly být zaměstnávány i osoby zdravé a ne každé parkoviště muselo vykazovat po celé žalované období čtyři zaměstnance. Ostatně i sám svědek P. E., manažer střediska Kxxx xxxl, s.r.o. v rámci přípravného řízení uváděl, že na pozici strážných bylo ve společnosti zaměstnáno 30 – 50 osob. V rámci řízení před soudem pak svědek sděloval, že ve společnosti bylo zaměstnáno zhruba pět zdravých zaměstnanců a 80 až 100 zaměstnanců zdravotně postižených, přičemž dle vyjádření svědka vedení společnosti vědělo, že jsou na tyto zaměstnance čerpány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz bod 57. a 59. odůvodnění tohoto rozsudku). K tomu současně svědek doplnil při konfrontaci s výpovědí z přípravného řízení, že si počty zaměstnanců přesně nevybavuje, ale v přípravném řízení vypovídal zcela jistě pravdivě. S ohledem na uvedené tak lze mít zásadní pochybnosti o tom, zda skutečně ve společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. v žalovaném období bylo na pozici strážných parkovišť zaměstnáno až 80 osob. Nicméně i pokud by tomu tak bylo, pak nelze odhlédnout od skutečnosti, že za celé žalované období bylo v žádostech o příspěvky vykazováno více jak 100 osob zdravotně postižených, ve větší části žalovaného období pak v rozmezí od 140 do 180 osob zdravotně postižených (viz bod 297. odůvodnění tohoto rozsudku), tedy více jak dvojnásobek osob, které fakticky ve společnosti mohly být na pozicích hlídačů parkovišť zaměstnány a tudíž skutečně práci vykonávat. Tomuto závěru svědčí i výslechy řady svědků – osob zdravotně postižených vykazovaných ve společnosti Kxxx xxxl, s.r.o., které rovněž vypovídaly o tom, že buď žádnou práci nevykonávaly, příp. vykonávaly jen minimální množství práce v podobě vystřihování papíru, a to např. svědkyně A. B., M. P., I. A. A., V. V. (viz bod 201. odůvodnění tohoto rozsudku). I přesto všem těmto osobám byla vyplácena mzda ve výši 2 000 Kč měsíčně, byť na výplatních páskách byla uváděna částka výrazně vyšší s odůvodněním, že větší podíl platu dostává za zaměstnance jiná osoba, která za ni práci vykonává, přičemž byly nabízeny svědkům služby, ale tito je nečerpali. **S ohledem na uvedené tak soud uzavřel, že také ve společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. byly ve většině případů vykazovány v příslušných žádostech o příspěvky osoby, které fakticky žádnou činnost nevykonávaly, přesto jim byla vyplácena mzda ve výši 2 000 Kč, pročež byly v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených vykazovány údaje, které byly zjevně nepravdivé, neboť zde byly uváděny mzdové náklady, které fakticky společnosti v souvislosti s těmito zaměstnanci nevznikaly.** Uvedený závěr soudu je potvrzován i vyjádřením svědka P. E.. Pokud byl svědek P. E. dotazován na rozdílné počty osob, které vykonávaly dle jeho vyjádření ve společnosti konkrétní činnost, a počty osob, které byly vykazovány za jednotlivá období v žádostech o příspěvky, které dle svého vyjádření vyplňoval sám svědek P. E., k tomu uvedl, že je pravdou to, co uváděl v přípravném řízení, tedy že o zhruba 100 osobách vůbec nevěděl, tyto osoby do společnosti nepřijímal, kdy se staral pouze o strážné, přičemž podklady pro žádosti odevzdával pouze ve vztahu k zaměstnancům, o které se staral, o ostatních nic neví (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně i svědek P. E. připustil, že v žádostech o příspěvky byl uváděn bankovní účet, který mu sdělil obžalovaný M. V. a ke kterému neměl svědek dispoziční oprávnění, byť byl manažerem uvedené obchodní společnosti. Svědek disponoval bankovním účtem společnosti, na který však nebyly příspěvky od příslušného úřadu práce připisovány (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozsudku).

393. S ohledem na uvedené tak dle názoru soudu z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že **žádná z uvedených obžalovaných právnických osob spadajících do holdingu neprovozovala chráněné dílny v takovém rozsahu, který by vedl k naplňování základního účelu podnikání, a to generování zisku, k jehož účelu by byly zaměstnávány osoby zdravotně postižené, které by dle uzavřené pracovněprávní dokumentace vykonávaly závislou činnost v odpovídajícím rozsahu, byly jim řádně vypláceny mzdy a tím by docházelo ke splnění podmínek pro čerpání příspěvku na tyto zaměstnance ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti.** Oproti zaměstnancům vykazovaným v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy se jednalo o stovky takových zaměstnanců v rámci jednotlivých žádostí napříč žalovanými obdobími i obžalovanými právnickými osobami (viz bod 292. až 310. odůvodnění tohoto rozsudku), fakticky v uvedených chráněných dílnách pracovala vždy pouze hrstka osob v počtu kolem 10, ve výjimečných případech do 20, osob zdravotně postižených, což ve vztahu k počtům zaměstnanců vykazovaným v jednotlivých žádostech v řádu od 100 do 300 osob zdravotně postižených, představovalo jen nepatrné množství. I zaměstnanci pracující na chráněných dílnách přitom vykonávali jen minimum práce, která nebyla schopna zajistit ekonomický zisk uvedených společností, což je patrné i z té skutečnosti, že všechny společnosti spadající do uvedeného holdingu, byly v průběhu celého žalovaného období zcela ztrátové. Pokud vykazovaly finanční zisk, tak pouze na základě té skutečnosti, že jim byly vypláceny finanční prostředky příslušnými úřady práce z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění. Jinými slovy tak **podnikatelská činnost všech společností spadajících do holdingu VXXXE byla založena čistě na čerpání příspěvků ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, nikoliv na faktické podnikatelské činnosti společností, která by přinášela zisk a byla podporována ze strany státu pro to, že společnosti spadající do holdingu při své podnikatelské činnosti využívají i pracovní síly osob zdravotně postižených.**

394. Současně z provedeného dokazování dle názoru soudu vyplynulo, že zaměstnávání malé hrstky osob zdravotně postižených v chráněných dílnách bylo pouze zastíracím manévrem obžalovaných, kdy zaměstnávání jednotlivců na chráněných dílnách představovalo jakousi prvotní zeď (vrchol ledovce) pro případ, že by příslušný úřad práce či oblastní inspektorát práce vykonal fyzickou kontrolu v předmětné obchodní společnosti, neboť v takovém případě byla kontrola odkazována na zaměstnance v chráněné dílně. Shodně byl pak uvedený systém fungování nastaven i ve vztahu ke společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. Uvedený závěr soudu podporují i výpovědi svědků z řad osob zdravotně postižených, kteří uváděli, že byli požádáni, aby se dostavili do sídla společnosti a přinesli si jakoukoliv práci, a to z důvodu kontroly, která je plánována ze strany úřadu práce (viz např. výpověď svědkyně L. J. – bod 201. odůvodnění tohoto rozsudku). Z provedeného dokazování tak zdejší soud uzavřel, že **zaměstnávání osob zdravotně postižených na chráněných dílnách v řádu jednotek osob rozhodně nepředstavovalo klíčovou podnikatelskou činnost jednotlivých společností. Výrobky z chráněných dílen v řadě případů ani nebyly zpeněžovány, příp. jen minimálními částkami v řádu jednotek tisíc Kč měsíčně a práce osob na chráněných dílnách tak nemohla představovat generování zisku obchodních společností, které by umožňovalo společnostem ekonomicky fungovat či se dokonce rozvíjet, a tak naplňovat základní cíl podnikání.** Soud v této souvislosti upozorňuje i na zjištění, která vyplynula ze zvukového záznamu porady vedení holdingu ze dne 14. 11. 2011 (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy během porady vedení obžalovaný M. V. mj. upozorňuje na změny, ke kterým dojde s tím, že v souvislosti se změnou legislativy budou muset chráněné dílny vyrábět něco smysluplného a toto rovněž prodávat. Dále se z uvedené porady podává, že jediné fakticky prodejné výrobky jsou výrobky od svědka J. K. a svíčky (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené je třeba dát do kontextu jednak s informacemi o příjmech jednotlivých obchodních společností z prodeje na trzích, kdy z provedeného dokazování vyplývá, že příjmy všech společností spadajících do holdingu z prodeje výrobků jsou maximálně v řádu jednotek tisíc Kč měsíčně. Současně však z hlášení střediska Pxxx xxxl s.r.o. rovněž vyplývá, že výrobky, které

jsou skutečně vyráběny touto společností v rámci chráněné dílny, v podobě látkových zvířátek, podložek pod hrnce, chňapek či zástěr, jsou následně předávány jako dárky domácím pracovníkům zaměstnaným v jiných obchodních společnostech spadajících do holdingu VXXXE, a tudíž nejsou oproti očekávání žádným způsobem zpeněžovány (viz bod 237. odůvodnění tohoto rozsudku). Tedy i v případě, že konkrétní společnost spadající do holdingu byla schopna určité, byť nepatrné, podnikatelské činnosti, tato fakticky nebyla využívána za účelem ekonomického zisku.

395. Pokud ve vztahu na ekonomickou situaci jednotlivých společností obžalovaný M. Č. v rámci své obhajoby uváděl, že s informacemi, které byly uváděny v bilancích, manipuloval, tyto si upravoval dle vlastního uvážení. K tomu soud předně sděluje, že všichni manažeři jednotlivých obchodních společností uvedli, že informace obsažené v bilancích byly pravdivé a odpovídaly situaci jejich obchodní společnosti. Údaje uvedené v bilancích, jakož i v hlášení středisek, následně manažeři prezentovali na poradách vedení. S ohledem na uvedené tak lze dle názoru soudu mít za to, že pokud by údaje v bilancích byly měněny ze strany obžalovaného M. Č., pak by o tom manažeři jednotlivých společností museli minimálně vědět, avšak nikdo ze slyšených manažerů nic takového neuvedl. Současně je ale nutné uvést, že obžalovaný M. Č. ke svým zásahům do bilancí uvedl v rámci svého výslechu dne 17. 1. 2022, že do bilancí zasahoval v případě, že manažer společnosti dostatečně vydělával, a to v tom smyslu, aby příslušná obchodní společnost nebyla tak úspěšná. Jeho zásahy spočívaly v tom, že středisko po jeho zásahu vydělávalo zhruba ve výši 20 000 Kč až 30 000 Kč, kdy vše upravoval dle vlastního citu. V roce 2011 prováděl úpravy bilancí tak, že snižoval společnostem fakturace za jednotlivé měsíce. Uvedená obhajoba obžalovaného M. Č. je však vyvrácena samotnými bilancemi ve spojení s výpověďmi svědků z řad manažerů jednotlivých obchodních společností, ze kterých vyplývá, že žádné zásahy do fakturací u drtivé většiny obchodních společností nebyly vůbec možné, neboť společnosti v sekci fakturace téměř žádné položky nemohly uvádět, když za žádné činnosti fakticky nefakturovaly, jak vyplynulo např. z výpovědi svědkyně L. S. (viz bod 100. odůvodnění tohoto rozsudku) či svědkyně K. S. (viz bod 75. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně k tomu soud uvádí, že pokud chtěl obžalovaný M. Č. dosáhnout toho výsledku, aby konkrétní obchodní společnost nepůsobila ve své ekonomické činnosti úspěšně, pak toho bylo možné docílit zcela jednoduše tím způsobem, že by se do příjmů společností nezapočítávaly příjmy z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených předem, když tyto byly vypláceny za každé čtvrtletí zpětně. Neboť v případě, že by příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti nebyly v bilancích uváděny, což se jeví značně logické, v situaci, kdy fakticky byly tyto příspěvky přiznávány až čtvrtletně zpětně, navíc žádná ze společností nemohla předem vědět, zda a v jaké konkrétní výši jí budou tyto příspěvky státními orgány přiznány, pak by bylo z bilancí patrné, v jak špatné finanční kondici se jednotlivé obchodní společnosti nachází, že tyto vykazují mnohaset tisícové ztráty každý měsíc, tedy žádných úprav ve smyslu, jak uváděl obžalovaný M. Č., by rozhodně nebylo třeba, pokud by chtěl svědkům z řad manažerů společností dokazovat, jak špatně si společnosti fakticky stojí po finanční stránce. K obžalovaným tvrzeným úpravám bilancí soud doplňuje, že pokud obžalovaný uváděl, že zasahoval do výsledku bilancí, příp. do fakturací, pak to nic nemění na tom, že z uvedených bilancí všech jednotlivých obchodních společností za žalované období bylo zcela na první pohled patrné, jaké mzdy jsou fakticky zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených vypláceny, neboť v bilancích byly uváděny počty ZTP, tedy zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, ve společnosti evidovaných a částka vyplacená fakticky za daný měsíc na mzdách, kdy v této částce byly zahrnuty mzdy zdravých zaměstnanců a dále mzdy zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených na pozici domácích pracovníků (jak vyplývá z doplňující tabulky „mzdy“). **Již pouhým jednoduchým dělením tak bylo možné na první pohled z bilancí zjistit, že zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených nemohly být vypláceny mzdy v takové výši, jak bylo uváděno v žádostech o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti.** Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný M. Č. v tomto ohledu ani neuváděl, že by do bilancí v těchto položkách „mzdy“ a „počty ZTP“ jakkoliv zasahoval, nemá soud žádných pochybností o tom, že **obžalovaný M. Č., stejně jako ostatní obžalovaní byli nejméně na základě zasílaných bilancí dobře**

informováni o tom, jaké mzdy jsou fakticky zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech za celé žalované období vypláceny.

396. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že všechny obžalované právnické osoby spadající do holdingu VXXXE **podávaly žádosti o příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti**, v platném znění, a to za celé žalované období. Uvedené je patrné jednak ze samotných žádostí tak, jak jsou detailně popsány pod body 292. až 310. odůvodnění tohoto rozsudku. Z provedeného dokazování vyplynulo, že uvedené žádosti byly buď vyhotovovány přímo manažery či personalisty jednotlivých obchodních společností či tito dodávali podklady pro předmětné žádosti a ty byly dále zpracovávány osobami bezprostředně podřízenými vedení holdingu, jako tomu bylo v případě společnosti Axxxa s.r.o., kdy svědkyně D. H. uvedla, že sama žádné žádosti o příspěvky nevyplňovala, pouze připravovala podklady pro vedení společnosti, obžalované M. V. a M. Č. (viz bod 35. odůvodnění tohoto rozsudku).

397. Ve všech případech z výpovědí manažerů jednotlivých společností vyplynulo, že **vedení holdingu, obžalovaní M. V. a M. Č., věděli o tom, že jsou žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených podávány, a to buď na základě toho, že přímo vedení holdingu žádosti zpracovávalo, nebo tyto žádosti podléhaly kontrole vedení holdingu, a to konkrétně provozního oddělení, které vedl obžalovaný M. Č..** K tomu např. svědek P. E., manažer společnosti Kxxx xxxl, s.r.o., výslovně uvedl, že žádosti zpracovával a podával na příslušné úřady práce na základě plné moci udělené mu obžalovaným M. V., přičemž vedení společnosti bylo seznámeno s tím, že žádosti jsou podávány i jaký je jejich obsah, vč. počtu osob, které jsou v žádostech vykazovány (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek J. H. k podávání žádosti uvedl, že on sám žádosti v několika případech podal na příslušný úřad práce, jinak byly žádosti zpracovávány jeho kolegyní D. M., která žádosti předkládala obžalovanému M. Č.u ke kontrole, jež byla prováděna obžalovaným osobně v Praze, následně byly žádosti podávány na příslušném úřadu práce (viz bod 70. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně vypovídala i svědkyně K. S., která uvedla, že je možné, že předkládala podklady pro vyhotovení žádostí o příspěvky, nicméně tyto ona sama nezpracovávala, pravděpodobně je vyhotovovala personalistka společně s obžalovanou Š. A. (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědci manželé K. za společnost Pxxx xxxl s.r.o. potvrdili, že žádosti zpracovávala svědkyně P. K., kdy zpočátku kontrolu žádostí prováděl obžalovaný M. Č., následně se již žádosti bez kontroly předkládaly příslušnému úřadu práce. Oba svědci uváděli, že finanční prostředky poskytované příslušným úřadem práce byly zasílány na bankovní účet, který zřídilo vedení holdingu a ke kterému nikdo ze společnosti Pxxx xxxl s.r.o. neměl přístup. (viz bod 86. a 96. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně situaci popsala i svědkyně L. S., manažerka společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., která potvrdila, že žádosti zpracovávala za společnost osobně, nicméně zasílala je ke kontrole obžalovaným M. Č.u a M. Š., kdy následně byly tyto žádosti podávány zpočátku příslušnému úřadu práce v Plzni, následně úřadu práce v Praze, ohledně vyplacených finančních prostředků dle uvedených žádostí jí nebylo ničeho blíže známo (viz bod 106. odůvodnění tohoto rozsudku). Zcela shodně situaci popsala i svědkyně A. G., xxx společnosti Sxxx xxx xxxm, s.r.o. (viz bod 127. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně E. K. potvrdila, že za společnost Txxx xxxe, s.r.o. zpracovávala žádosti o příspěvky, kdy tak činila na pokyn obžalovaného M. Č., přičemž zpracované žádosti zasílala obžalovanému M. Č.u a Š. A. ke kontrole, kdy tito zpočátku žádosti sami na příslušné úřady práce podávali, posléze jí byla udělena plná moc k podávání žádostí na příslušné úřady práce, a to nejprve od obžalovaného M. Č. jako xxx společnosti, později od nového xxx, a to pana B.. I po změně jednatele však vše probíhalo stejně, vč. kontroly žádostí obžalovaným M. Č.. Svědkyně rovněž potvrdila, že v žádostech byly jako mzdy uváděny plné částky, které byly vykazovány před provedením srážek, a to i přesto, že zaměstnancům byly vypláceny jako mzdy částky ve výši od 2 000 Kč do 4 500 Kč (viz bod 155. odůvodnění tohoto rozsudku). I svědek A. F., manažer společnosti Wxxx xxxp, s.r.o.,

uvedl, že za společnost byly podávány žádosti o příspěvky, kdy tyto zpracovávala jiná osoba ve společnosti, která opakovaně se svědkem řešila, že v žádostech jsou vykazovány osoby, které ve společnosti fakticky nepracují, nicméně k tomu nebyl svědek schopen nic blíže uvést. Současně uvedl, že žádosti o příspěvky byly schvalovány obžalovanými M. V. a M. Č., kteří je po určitou dobu jako jednatelé společností rovněž podepisovali (viz bod 185. odůvodnění tohoto rozsudku). V neposlední řadě svědek S. K. potvrdil, že za společnost 6xxx xxxa, s.r.o., vypracovával žádosti o příspěvky, nicméně tyto podléhaly kontrole obžalovaného M. Č., kdy ohledně konkrétních podkladů pro žádosti byl v kontaktu i s obžalovanou Š. A. (viz bod 194. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené výpovědi jsou potvrzovány i samotnými žádostmi, ze kterých je patrné, že v těchto byly jako kontaktní osoby a osoby, které žádosti podepisovaly, uváděny, jednak manažeři jednotlivých společností, v některých případech jednatelé společností, avšak v řadě případů v části žalovaného období i obžalovaný M. Č. osobně, který byl uváděn jako xxx společnosti i kontaktní osoba, případně jako osoba zmocněná k jednání za společnost (viz např. žádosti o příspěvek ve vztahu ke společnosti Axxx xxxn s.r.o. – bod 294. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti AXXXS, a.s. – bod 295. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. – bod 296. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Kxxx xxxl, s.r.o. – bod 297. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Bxxx xxxs, s.r.o. – bod 298. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Ixxx xxxl, s.r.o. – bod 299. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Lxxx xxxr, s.r.o. – bod 300. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Pxxx xxxs, s.r.o. – bod 302. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. – bod 303. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Txxx xxxe, s.r.o. – bod 306. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Wxxx xxxp, s.r.o. – bod 307. odůvodnění tohoto rozsudku, společnosti Rxxx xxxc, s.r.o. – bod 308. odůvodnění tohoto rozsudku. Část žádostí osobně podepsal rovněž obžalovaný M. V. (viz společnost Bxxx xxxs, s.r.o. – bod 298. odůvodnění tohoto rozsudku). Skutečnost, že všechny žádosti procházely kontrolou provozního oddělení (tvořeného obžalovanými M. Č., Š. A. a M. Š.), vyplývá rovněž z metodického postupu zaměstnávání pracovníků ZTP, kdy dle této směrnice upravující okolnosti zaměstnávání osob zdravotně postižených ve všech společnostech holdingu, se výslovně uvádí, že přes pozici koordinátorky, kterou je ustanovena obžalovaná Š. A., je vedena veškerá komunikace ohledně zdravotně tělesně postižených osob ze strany manažerů středisek a personalistů, která je mířena na provozního ředitele, jež je garantem při získávání dotací ze státních fondů a s úřady. Dle náplně práce koordinátorky má obžalovaná Š. A. na starosti dále přípravu a vyřizování bezdlužností pro pražské společnosti a dohled na mimopražská střediska (viz bod 278. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy vyřizování bezdlužností bezprostředně souviselo právě se zpracováváním žádostí o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti. V neposlední řadě je i z firemního časopisu patrné, že provozní oddělení provádí kontroly žádostí o dotace, jak zde opakovaně zmiňuje sám obžalovaný M. Č. (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené důkazy v plném rozsahu korespondují i s důkazy zajištěnými v souvislosti s poradami vedení holdingu a s výpověďmi některých svědků, kteří se vyjadřovali k průběhu porad. Např. svědkyně D. H. potvrdila, že na poradách holdingu bylo mj. probíráno, kolik osob zdravotně postižených je v jednotlivých střediscích zaměstnáno, jaké výrobky vyrábí, v jakém množství, bylo zmiňováno i podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených (viz bod 39. odůvodnění tohoto rozsudku). Ostatně i ze zajištěného zvukového záznamu ve smyslu § 158d trestního řádu pořízeného ohledně porady vedení ze dne 14. 11. 2011 se podává, že na poradě byla řešena otázka žádostí o dotace, kdy obžalovaný M. Č. výslovně uvádí, že manažeři si nezkontrolovali podání bezdlužností, že uvedené musí za manažery řešit Š., případně M.. Obžalovaný dále výslovně uvádí, že nerozumí tomu, proč se manažeři o bezdlužnost nestarají, když se jedná o to nejdůležitější, je to v podstatě jejich živobytí, zazní věta: „váš život je dotace“. V této souvislosti obžalovaný M. Č. uvádí, že přepsal částky v žádosti o dotace za konkrétní středisko, současně se v rámci uvedené porady probírají i pochybení jednotlivých manažerů středisek v souvislosti s vyhotovováním žádostí o dotace, kdy např. svědkyně A. G. je kritizována za to, že v rámci žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených neměla řádně doloženu bezdlužnost společnosti, pročež jí vedení společnosti ukládá

pokutu (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností, že **obžalovaným M. V., M. Č.u, Š. A. i M. Š. byly známy obsahy jednotlivých žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, když z jednotlivých žádostí, které jsou standardizovaným formulářem, jsou patrné informace o obdobích, za které je příspěvek požadován**, informace o osobě, která je oprávněna jménem uvedené společnosti jednat, o osobě kontaktní a informace o číslech bankovního účtu společnosti, na který mají být finanční příspěvky připsány. Z žádosti dále vyplývají **informace o procentu zaměstnávání osob zdravotně postižených** tak, aby bylo patrné, že došlo k doložení podmínky „více jak 50 % zaměstnanců osob zdravotně postižených". Dále jsou uváděny **údaje o počtu zaměstnanců, na které je požadován příspěvek, typ zdravotního postižení i výše uplatňovaného příspěvku na jednotlivé typy zaměstnanců s konkrétním zdravotním postižením.** Zároveň je součástí žádosti rovněž prohlášení zaměstnavatele o pravdivosti údajů, které jsou v žádosti uváděny. **Součástí žádostí je také jmenný seznam všech zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, na které jsou příspěvky požadovány, a to jednak identifikace zaměstnance, jednak mzdové náklady uvedeného zaměstnance, odvody v daném měsíci, výše uplatňovaného příspěvku, a doložení, že konkrétní zaměstnanec je osobou zdravotně postiženou** (viz bod 292. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na obsah jednotlivých žádostí, vč. seznamu osob zdravotně postižených, na které jsou příspěvky požadovány, jakož i přesné vyčíslení mzdových nákladů na každého zaměstnance, tak nemůže být žádných pochybností o tom, že **všichni obžalovaní tak, jak jsou výše uvedeni, byli seznámeni s tím, že pro potřeby úřadu práce jsou vykazovány mzdové náklady na zaměstnance z řad osob zdravotně postižených ve výši, která neodpovídá fakticky vzniklým mzdovým nákladům na jednotlivé zaměstnance, když těmto byly vypláceny jako mzda částky ve výši od 1 500 Kč do 2 000 Kč měsíčně. Obsah žádostí o příspěvky byl všem obžalovaným znám, neboť tito měli žádosti k dispozici, prováděli jejich kontrolu, některé ze žádostí rovněž podepisovali, pročež museli být seznámeni i s jejich obsahem. Nehledě na tu skutečnost, že obsah žádostí byl probírán i v rámci jednotlivých porad holdingu VXXXE, kde obžalovaní M. V. a M. Č. ostatní manažery společností spadajících do holdingu instruovali, jak ohledně žádostí a jejich obsahu postupovat.** O výši fakticky vyplácených mezd obžalovaní byli rovněž v plném rozsahu informováni, nejen s ohledem na měsíčně předkládané bilance jednotlivých společností spadajících do holdingu, ve kterých v kolonce „mzda" byla uváděna částka, která byla fakticky na mzdách měsíčně v uvedeném středisku vyplácena, ale také počet zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, které byly v uvedené společnosti v daném měsíci zaměstnáni. Současně však skutečnost, že obžalovaní byli seznámeni s tím, že jsou osobám zdravotně postiženým vypláceny mzdy ve výši kolem 2 000 Kč, tedy neodpovídající tomu, co bylo uváděno v jednotlivých žádostech, vyplývá i z výpovědí svědků z řad manažerů, např. svědkyně L. S. (viz bod 101. a 103. odůvodnění tohoto rozsudku) či K. S. (viz bod 77. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tito potvrdili, že výše fakticky vyplácené mzdy osobám zdravotně postiženým byla probírána na poradách vedení, tedy za přítomnosti obžalovaných. Uvedené pak dokreslují i ty části výpovědí svědků z řad manažerů, kteří zcela jednomyslně uváděli, že disponovali bankovním účtem společnosti, na který nebyly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených za dané období. Svědci neví, na jaký bankovní účet byly tyto finanční prostředky připisovány, nicméně na bankovní účet, kterým disponovali oni, byly pouze zasílány finanční prostředky určené na nájem a na výplatu mezd, a to vedením z Prahy, s žádnými jinými finančními prostředky manažeři na bankovních účtech svých společností nedisponovali, jak je ostatně shrnuto i výše v bodě 387. odůvodnění tohoto rozsudku. V této souvislosti soud uvádí, že **obžalovaní z řad vedení holdingu zjevně měli přehled ohledně bankovních účtů, které byly k jednotlivým obchodním společnostem vedeny**, když toto vyplývá i ze zvukového záznamu z porady vedení holdingu ze dne 14. 11. 2011, kdy v rámci uvedené porady žádá vedení holdingu od manažerů jednotlivých společností přehled všech bankovních účtů (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku).

398. Pokud se jedná o **bankovní účty, které byly k jednotlivým obchodním společnostem spadajícím do holdingu VXXXE vedeny a identifikovány.** Předně z provedeného dokazování ve vztahu k bankovním účtům jednotlivých společností vyplynulo, že každá obchodní společnost disponovala několika bankovními účty, kdy však manažer konkrétní společnosti měl vždy dispoziční oprávnění pouze k některému z bankovních účtů, a to vždy k bankovnímu účtu, na který nebyly připisovány finanční prostředky přidělované konkrétní obchodní společnosti na základě žádostí o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti (viz body 318. až 335. odůvodnění tohoto rozsudku). Již pouze tato skutečnost dokazuje, že **jednotlivé obchodní společnosti spadající do holdingu, byť vystupovaly formálně samostatně, pod vlastními identifikačními údaji, nebyly samostatné ve smyslu nakládání s finančními prostředky konkrétní obchodní společnosti, ani ve smyslu ekonomického situace jejich společnosti.** S finančními prostředky určenými pro konkrétní obchodní společnosti spadajícími do holdingu VXXXE nakládalo zcela neomezeně vedení holdingu VXXXE, jak je patrné z bankovních informací, které byly v rámci trestního řízení zajištěny, a rovněž z výpovědí svědků z řad manažerů jednotlivých obchodních společností. Tito zcela shodně uvedli, že fakticky nedisponovali s finančními prostředky, které byly společnostem státem vypláceny na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle žádostí ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, současně měli jen minimální přehled o ekonomické situaci obchodních společností, které řídili. Svědci z řad manažerů rovněž jednoznačně uváděli, že finanční prostředky určené na výplaty mezd zaměstnanců a na úhradu nákladů společností jim byly zasílány ze strany vedení holdingu, kdy pouze obdrželi informaci, že jsou finanční prostředky k dispozici, pročež o ně lze požádat (viz bod 387. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené tak **manažeři nedisponovali finančními prostředky získanými pro společnost, ale pouze s přidělenými finančními prostředky, které jim byly poskytnuty od vedení holdingu.** Přitom finanční prostředky vyplácené na základě žádostí o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti byly zasílány na bankovní účty jednotlivých společností, ke kterým měli zpočátku dispoziční oprávnění obžalovaní M. Č., M. Š., rovněž V. V. jako finanční ředitel holdingu. Později měl k uvedeným bankovním účtům, na které byly připisovány finanční prostředky na základě žádostí o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti příslušnými úřady práce, přístup pouze obžalovaný A. M., který dle svého vyjádření měl k těmto bankovním účtům dispoziční oprávnění z titulu zajištění svých pohledávek vůči obžalovanému M. V., kterému na základě smluv o půjčkách zapůjčoval finanční prostředky na chod společností. **Zatímco na počátku žalovaného období tak finanční prostředky z jednotlivých bankovních účtů obžalovaných právnických osob byly vybírány přímo obžalovanými M. Č., M. Š. a V. V. jako finančním ředitelem, později již s finančními prostředky na těchto bankovních účtech disponoval pouze obžalovaný A. M., který část finančních prostředků na pokyn obžalovaného M. V. přeposílal na další bankovní účty, a to mj. na tzv. provozní bankovní účty jednotlivých obžalovaných obchodních společností. Ani s těmito provozními bankovními účty nedisponovali povětšinou manažeři jednotlivých obžalovaných právnických osob, ale vždy obžalovaní M. Č. a M. Š., dále V. V. jako finanční ředitel, příp. osoba M. K..** Z těchto bankovních účtů byly finanční prostředky přeposílány na bankovní účty dalších společností, příp. vybírány v hotovosti výše uvedenými osobami. V řadě případů byly finanční prostředky zasílány na bankovní účty různých dalších společností, např. Pxxxo s.r.o., Sxxxy s.r.o., Jxxxl s.r.o., Pxxx xxxZ, s.r.o. či advokáta JUDr. D. M.. Finanční prostředky na uvedené bankovní účty byly zasílány i přesto, že z provedeného dokazování nevyplynulo, že by existovaly jakékoliv právní vztahy mezi jednotlivými společnostmi spadajícími do holdingu VXXXE a uvedenými společnostmi, pročež nebyl dán žádný právní důvod pro to, aby docházelo k jakémukoliv finančnímu plnění mezi uvedenými společnostmi. Mimo jiné bylo z výpisů z bankovních účtů zjištěno, že z bankovního účtu společnosti Bxxx xxxl, s.r.o. (nyní Kxxx xxxl, s.r.o.) byly zasílány opakovaně finanční prostředky na bankovní účet politické strany Vxxx xxxé – určené pro zasílány darů (viz bod 321. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále **z výpisů z bankovních účtů jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE**

je rovněž patrné, že byly fakticky na bankovní účty obchodních společností připisovány výhradně finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, ale rozhodně nikoliv finanční prostředky z jakékoliv jiné obchodní činnosti uvedených společností, což odpovídá závěrům provedeného dokazování v tom smyslu, že obchodní společnosti spadající do holdingu VXXXE žádnou obchodní činnost fakticky nevykonávaly.

399. Finanční prostředky z bankovních účtů všech obchodních společností pocházející z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených byly v hotovosti vybírány obžalovaným A. M., příp. zasílány na bankovní účet mj. i společnosti Vxxx xxxs a.s., kterou fakticky ovládal právě obžalovaný A. M. (viz body 318. až 333. odůvodnění tohoto rozsudku). Z takto přeposílaných finančních prostředků obžalovaným A. M. na další bankovní účty jednotlivých obchodních společností, se kterými disponovali zejména obžalovaní M. Č. a M. Š. a dále V. V., pak právě tito finanční prostředky vybírali v hotovosti, pročež není pochyb o tom, že se jednalo o část finančních prostředků, které byly používány na výplaty mezd osobám zdravotně postiženým, kdy tyto byly vypláceny v hotovosti, jak potvrzovali jednak sami svědci z řad osob zdravotně postižených, jednak svědci z řad manažerů a koordinátorů jednotlivých společností. Současně z provedeného dokazování, a to z výpovědí manažerů, vyplynulo, že jim byly finanční prostředky určené na výplatu mezd předávány buď v hotovosti na poradě vedení holdingu v Praze každý měsíc (viz např. výpověď svědkyně D. H. – bod 35. a 37. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně Š. R., kdy finanční prostředky určené na výplatu mezd osobám zdravotně postiženým dostávala svědkyně v hotovosti od obžalovaných M. Š. a Š. A., která byla zpočátku osobně přítomna při vyplácení mezd osobám zdravotně postiženým, a to po dobu, kdy se svědkyně na své pozici zaučovala – bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku), příp. zasílány na bankovní účet obchodní společnosti, ke kterému měl příslušný manažer dispoziční oprávnění, a to vždy v přesné výši určené na výplaty mezd zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených (viz např. výpověď svědka J. H., kdy žádal opakovaně vedení společnosti o finanční prostředky na mzdy zaměstnanců – bod 71. odůvodnění tohoto rozsudku, svědci K., kdy tito výslovně uváděli, že finanční prostředky na mzdy domácích pracovníků dostávala společnost z Prahy, od společnosti VXXXE, pročež se blíže o finanční prostředky společnosti a jejich výplatu od úřadu práce nezajímali – bod 86. a 96. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně L. S., kdy tato sdělovala požadavek na finanční částku, kterou potřebuje na výplatu mezd zaměstnancům finančnímu řediteli V. V., následně jí byly finanční prostředky zaslány na bankovní účet, kdy k tomu výslovně uvedla, že pokud se jedná o domácí pracovníky, byla jejich mzda limitována částkou 2 000 Kč – viz bod 103. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně A. G., která uvedla, že pokud potřebovala finanční prostředky, požádala o ně obžalované M. V. a M. Č., finanční prostředky pak byly vloženy na bankovní účet společnosti, ke kterému měla dispoziční oprávnění a provedla požadované platby – viz bod 127. odůvodnění tohoto rozsudku, svědka A. F., který uváděl, že finanční prostředky na výplaty zaměstnanců byly přeposílány na bankovní účet, ke kterému měl svědek přístup, a to na základě podkladů, které byly zpracovány mzdovou účtárnou – viz bod 185. odůvodnění tohoto rozsudku). Z uvedeného je tak patrné, že **finanční prostředky, které byly jednotlivým společnostem vypláceny na základě žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, se fakticky nedostávaly do dispozice manažerů jednotlivých obchodních společností, ale disponovalo s nimi nejužší vedení holdingu VXXXE, a to zpočátku prostřednictvím dispozičních oprávnění, které měli obžalovaní M. Č. a M. Š., k bankovním účtům, na které byly finančních prostředky bezprostředně zasílány. V pozdějším období, poté, co se jediným disponentem předmětných bankovních účtů stal obžalovaný A. M., byly tyto finanční prostředky i tak přeposílány na bankovní účty jednotlivých obchodních společností, kdy těmito opětovně nedisponovali manažeři společností, ale obžalovaní M. Č., M. Š. a také V. V.. Tímto způsobem, a to i prostřednictvím V. V., který byl finančním ředitelem holdingu a patřil do nejužšího vedení holdingu VXXXE, disponovali obžalovaní M. V. a M. Č. s finančními prostředky, které byly poskytovány jednotlivým obchodním společnostem spadajícím do holdingu na základě žádosti dle § 78 zák. o zaměstnanosti státem.**

Jednotlivým obchodním společnostem však obžalovaní M. V. a M. Č. zasílali na bankovní účet, který ovládali příslušní manažeři, či v hotovosti vypláceli finanční prostředky v částkách přesně odpovídajících vypláceným mzdám osobám zdravotně postiženým, příp. dalším nákladům v podobě nájmu, apod. **Se zbytkem finančních prostředků pocházejících z příspěvků dle § 78 zák. o zaměstnanosti nedisponovali jednotlivé obchodní společnosti, ale tyto zůstávaly ve výhradní dispozici obžalovaných M. V. (mj. i prostřednictvím jeho bratra V. V.) a M. Č., jak je patrné z provedeného dokazování.**

400. S ohledem na vše výše uvedené tak **zdejší soud ohledně skutkových závěrů projednávaného jednání uzavřel, že z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný M. V. jako výkonný ředitel a obžalovaný M. Č. jako provozní ředitel společnosti Vxxx xxxg, a.s. založili organizační strukturu, jejímž prostřednictvím se obohacovali na úkor České republiky.** Obžalovaný M. V. do struktury společnosti Vxxx xxxg, a.s. postupně zapojoval obžalované právnické osoby, kdy jejich prostřednictvím byly podávány žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, ve kterých byly uváděny údaje ohledně mzdových nákladů vynakládaných na zaměstnávání konkrétních zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, které však neodpovídaly skutečnosti, tyto byly nepravdivé. Obžalované právnické osoby, které byly obžalovaným M. V. do struktury postupně zapojeny, byly řízeny manažery, jež vybírali obžalovaní M. V. a M. Č.. **Tito obžalovaní současně udíleli pokyny ohledně práce manažerů obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE (jednotlivých obžalovaných právnických osob), jejich postupu při náboru osob zdravotně postižených do společností, jejich zaměstnávání, i jejich odměňování. Současně měli bezprostřední přehled přes ekonomický chod všech uvedených společností spadajících do holdingu**, a to prostřednictvím dokumentů v podobě bilancí a hlášení jednotlivých obchodních společností, které manažeři povinně dle pokynů obžalovaných M. V. a M. Č. každý měsíc zpracovávali a dále prezentovali na společných poradách vedení holdingu VXXXE. **Dále měli obžalovaní rovněž bezprostřední přehled o situaci jednotlivých obchodních společností i prostřednictvím bankovních účtů, které přímo či zprostředkovaně ovládali,** když jednotliví manažeři společností neměli k bankovnímu účtu svých společností, na který byly připisovány příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti, žádný přístup, někteří měli dispoziční oprávnění pouze k provoznímu bankovnímu účtu společnosti, na který byly zasílány vedením holdingu finanční prostředky určené výhradně na výplatu mezd osob zdravotně postižených a na základní provozní náklady společnosti v podobě např. nájmu prostor. **Obžalovaní měli rovněž jednoznačný přehled o počtech osob zdravotně postižených zaměstnaných v jednotlivých společnostech,** a to jak těch, kteří docházeli do chráněných dílen, pokud konkrétní obžalovaná právnická osoba měla chráněnou dílnu zřízenu, tak těch, kteří byli ve společnostech vedeni jako domácí pracovníci, což byla drtivá většina osob zdravotně postižených ve společnostech zaměstnaných. Byli to rovněž obžalovaní, kteří dávali pokyny ve vztahu na počty osob zdravotně postižených ve smyslu povolení náboru nových zaměstnanců, a to bez ohledu na to, zda konkrétní společnost měla pro nové zaměstnance zajištěnu jakoukoliv práci. **Obžalovaní udíleli rovněž pokyny jednotlivým manažerům ohledně** zaměstnávání osob zdravotně postižených v rámci jednotlivých společností, **vyplácení mzdy těmto osobám, nabízení nadstandardních služeb a jejich výkonu, dále ohledně vykazování činnosti společnosti a ohledně podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti a vykazování mzdových nákladů v těchto žádostech, s jejichž obsahem byli obžalovaní seznámeni.** Obžalovaný M. Č. prováděl společně s provozním oddělením, ve kterém zastávaly funkce firemních inspektorek obžalované Š. A. a M. Š., kontrolu jednak jednotlivých společností spadajících do holdingu, jednak žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, které byly buď vyhotovovány manažery jednotlivých obchodních společností, nebo manažeři předkládali podklady pro zpracování těchto žádostí a ty byly následně

zpracovávány na provozním oddělení holdingu VXXXE. **Obžalovaní M. V. a M. Č. vytvořili a následně udržovali v chodu popsanou organizační strukturu**, jejímž prostřednictvím měli detailní informace o fungování každé jednotlivé obžalované obchodní společnosti a současně jednotlivé obžalované obchodní společnosti fakticky ovládali, **a to od počátku žalovaného období, tedy dubna 2008, až do srpna 2010, i jako statutární orgány předmětných obchodních společností. V následujícím období od září 2010 až do konce žalovaného období ovládali předmětné společnosti obžalovaní M. V. a M. Č. prostřednictvím nastrčených osob,** svědků J. B., J. J., M. J., M. G., pův. M., P. K., **kteří sice ve společnostech vystupovali jako statutární orgány, ale fakticky ve společnostech žádné úkoly v souvislosti s činností uvedených společností nevykonávali,** o činnosti společností nic nevěděli, s výjimkou podpisu plných mocí pro obžalované M. V. a M. Č., kteří i nadále uvedené společnosti v plném rozsahu ovládali.

401. Z výše popsaného provedeného dokazování je patrné, že **obžalovaní M. V. a M. Č. měli po celou dobu fungování popsané organizační struktury detailní informace o tom, jak jednotliví manažeři plní jejich pokyny**, a to jednak prostřednictvím listinných materiálů v podobě měsíčních bilancí a hlášení středisek, tabulek péče o ZTP, které museli manažeři pravidelně zasílat, dále prostřednictvím měsíčních porad holdingu VXXXE, kde jednotliví manažeři prezentovali chod společností a kde současně obžalovaní udíleli pokyny ohledně dalšího fungování celé struktury, vč. všech obžalovaných obchodních společností, dále prostřednictvím bezprostředního dohledu nad bankovními účty všech obžalovaných právnických osob, dispozičních oprávnění k těmto bankovním účtům, kdy díky všem uvedeným skutečnostem jim byla známa ekonomická situace společností. Obžalovaným s ohledem na výše uvedené bylo známo, že společnosti fakticky žádné výrobky v podstatě nevyrábějí, domácí pracovníci buď nepracují vůbec, nebo vykonávají jen minimální množství zcela nesmyslné práce, která není k ničemu dále používána. Pokud v konkrétní společnosti byla zřízena chráněná dílna, pak tato vyráběla natolik malé množství výrobků, které se dařilo zpeněžovat s ohledem na náklady obchodních společností a množství zaměstnaných osob zdravotně postižených zcela bezvýznamně, pročež společnosti fakticky negenerovaly žádný zisk a byly ekonomicky zcela neperspektivní. Obžalovaní měli rovněž bezprostřední přehled o tom, jaké finanční prostředky jsou osobám zdravotně postiženým na pozici zaměstnanců vypláceny, a to jednak na základě zpracovaných bilancí, jednak na základě finančních prostředků, které byly předávány jednotlivým manažerům obchodních společností k výplatám, když společnosti sami žádný zisk, ze kterého by mohly být mzdy zaměstnancům vypláceny, negenerovaly, a finanční prostředky z příspěvků ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, které byly společnostem zasílány, byly připisovány na bankovní účty, ke kterým neměli manažeři žádný přístup.

402. Skutečnost, že **obžalovaní si byli dobře vědomi nelegálnosti svého postupu, je patrná nejen ze zajištěných zvukových záznamů ve smyslu § 158d trestního řádu z předporad a porad vedení holdingu, které byly pořízeny ve dnech 14. 11. 2011 a 5. 12. 2011**, kde obžalovaný M. V. v rámci instruování manažera P. P. ve vztahu k jeho předvolání k podání vysvětlení na Policii ČR výslovně uvádí, že „co by si jim tam měl říct, jsem čůrák, vole, platíme je jinak, vole, my je okrádáme, tak si rovnou sbal, sbal si kartáček a jeď takhle, že jo. Co jinýho k tomu říct, máš pravdu, no“. Tomuto hovoru je zjevně přítomen i obžalovaný M. Č., který se do hovoru rovněž zapojuje. **Také obžalovaný M. Č. si byl zjevně nastavení celého systému dobře vědom, což je v jeho případě patrné zejména z obrazového a zvukového záznamu pořízeného v lednu 2012 při rozhovoru s jednou z osob zdravotně postižených, svědkyní Z. Š.**, v rámci kterého mimo jiné uvádí: „když se do toho tenkrát šlo, tak se uzavřel takový obchod s váma nebo alespoň teda tak nějak to měli formulovat, že to, co se dostane nějakých kolem 6 000 Kč, z toho se zaplatí sociální zdravotní 1/3, 1/3 dostanete vy a 1/3 si nechá ten zaměstnavatel, aby z toho taky něco měl, když už to dělá“. Dále obžalovaný v rámci hovoru uvádí, že se o to podělí tak, aby byly spokojeny obě dvě strany.

403. S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že **obžalovaní M. V. a M. Č. nejen, že celou organizační strukturu vytvořili, jejím prostřednictvím se zcela vědomě obohacovali na úkor českého státu, když čerpali prostřednictvím v systému angažovaných právnických osob příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, byť si byli vědomi, že tyto příspěvky jsou jim vypláceny na základě v žádostech uváděných nepravdivých informací, kdy pokud by v žádostech byly uváděny pravdivé informace, příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených v požadované výši by nebyly nikdy vyplaceny. Obžalovaní si ale současně po celé žalované období byli dobře vědomi fungování celého nastaveného systému holdingu VXXXE, který také udržovali aktivně v chodu.**

404. Obžalovaní M. V. a M. Č. prezentovali svoje podnikání téměř až v té podobě, že jsou v podstatě altruisty, kteří se starají o osoby zdravotně postižené, které nejsou nikterak zajištěny ze strany státu. S touto prezentací obžalovaných se soud rozhodně nemůže ztotožnit, kdy o faktickém nastavení obžalovaných ve vztahu na zaměstnávání osob zdravotně postižených, stejně jako o vědomí obžalovaných, že se dopouští jednání, které není jen nemorální, ale i za hranicí trestní odpovědnosti, vypovídá řada skutečností, které byly v rámci dokazování v této trestní věci objasněny. Např. se jedná o vyjádření většiny svědků z řad manažerů a dalších zdravých zaměstnanců obchodních společností, kteří potvrdili, že proběhla mj. porada v pražském hotelu, kde bylo ze strany vedení po účastnících požadováno, aby vypnuli své mobilní telefony a z těchto vyjmuli baterie, kdy řada svědků, byť byla opatrná ve svých vyjádřeních k této poradě, minimálně potvrzovala, že tento postup považovali za zvláštní a byl jim nepříjemný (např. svědkyně K. S., svědkyně L. S. k tomu doplnila, že bylo výslovně ze strany vedení sděleno, že je to požadováno proto, aby nebyli odposlouchávání). Další svědci se vyjadřovali v tom smyslu, že se dotazovali na to, zda jednání společností je v souladu se zákonem, pročež je zřejmé, že i běžní zaměstnanci společností z řad zdravých zaměstnanců měli pochybnosti o tom, zda postup společností je legální. V tomto ohledu se dotazovali obžalovaných M. V. a M. Č., a to i v rámci samotných porad vedení holdingu (viz např. vyjádření svědkyně D. H., K. S., L. S. či A. G.). Ostatně svědkyně H. S. zcela lapidárně vyjádřila svoje vnímání situace, když uvedla, že činnost, která byla provozována obchodní společností Bxxx xxxe, s.r.o. (nyní Kxxxi, s.r.o.), považovala za činnost v rozporu se zákonem, a to již jen proto, že osoby zdravotně postižené podepisovaly převzetí částky, kterou fakticky neobdržely, přičemž současně stát poskytoval na zaměstnávání těchto osob dotace, kdy svědkyně výslovně uvedla, že nepotřebuje vysokou školu na to, aby věděla, že taková činnost není v souladu se zákonem. Také svědkyně L. S. mj. uváděla, že měla obavy z vedení společnosti, a to poté, co si zhruba po půl roce svého působení ve společnosti uvědomila, že dotace, které společnost obdržela na osoby zdravotně postižené, nejsou vypláceny, tak jak by vypláceny být měly. Následně začala mít zdravotní problémy, opakovaně chtěla ze společnosti odejít, nicméně byli to obžalovaní M. V. a M. Č., kteří ji opakovaně přemluvili, aby ve společnosti setrvala, zejména formou pochval. Svědkyně se snažila řešit s vedením společnosti, tedy s obžalovanými, že se jí nelíbí způsob, jakým je nakládáno s příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, nicméně vedení společnosti jí sdělilo, že toto nemá řešit. V rámci porad vedených v Praze bylo ze strany vedení opakovaně sděleno, že pokud konkrétní osoba nebude postupovat v souladu s přístupem vedení holdingu, pak vedení holdingu pro případ, že bude mít konkrétní společnost problémy s policejním vyšetřováním, vedení holdingu manažery neochrání, tedy, že v takovém případě nemůže konkrétní manažer očekávat podporu ze strany vedení. Uvedená výpověď svědkyně L. S. je pak zcela v souladu s charakterem informací, které byly sdělovány mj. obžalovaným M. V. na poradě vedení konané dne 14. 11. 2011 (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku) s tím, že tento v rámci porady upozorňoval přítomné na to, že „to vypadá, že jsou tam (ve společnosti) práskači, kteří povídali, co neměli, pročež manažeři by se měli přesvědčit, že osoby jsou v pořádku … mají si dávat bacha, s těmito osobami jednat, zjišťovat situaci, aby se tomu předešlo.“ Rovněž v rámci této porady obžalovaný M. V. opakovaně zmiňuje, že je vedeno trestní stíhání konkrétních osob, mj. i R. K., o kterou se postará (viz rovněž bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy z emailové

komunikace ze dne 24. 1. 2012, která byla zajištěna mezi R. K. a obžalovaným M. V. (viz č.l. 12.660 a násl., sv. 59 – viz bod 261. odůvodnění tohoto rozsudku), je patrné, jak výrazným způsobem manažerka R. K. vycházela vstříc požadavkům obžalovaného. Soud v této souvislosti musí uvést, že oba obžalovaní, jak M. V., tak M. Č., využívali při vedení celého holdingu silně manipulativní, v některých ohledech i zastrašovací, techniky, díky kterým se jim dařilo osoby na pozici manažerů efektivně ovládat. V této souvislosti nelze pominout pochvaly, které zmiňuje svědkyně L. S., ale také pokuty, které zmiňovali někteří svědci v rámci svých výpovědí a jsou zaznamenány mj. i na zvukovém záznamu z porad vedení. Dále je však způsob komunikace obžalovaného M. Č. patrný i z kamerového a zvukového záznamu pořízeného ze setkání se svědkyní Z. Š.. To, jakým způsobem obžalovaní přistupovali k otázce zaměstnávání osob zdravotně postižených, resp. jaký byl motiv k zaměstnávání osob zdravotně postižených, pak dobře dokumentují nejen zvukové záznamy z porad vedení holdingu, dále obrazový a zvukový záznam jednání obžalovaného M. Č. a Š. A. se svědkyní Z. Š., ale také vyjádření obžalovaného M. V. v rámci porady ze dne 5. 12. 2011, kde obžalovaný mj. instruuje manažery středisek ohledně toho, jak mají být pro další rok zajištěny úspory ve společnostech na sociálním a zdravotním u zdravých pracovníků, kdy uvádí: „zaměstnanci by měli marodit alespoň týden, společnost na tom vydělá.“ Obžalovaný M. V. dále vysvětluje: „je nemocen, chodí do práce, marodí od září a za listopad bere 8 000 Kč. Firma ušetří 7 200 Kč. Chce dotáhnout tuto situaci na částečnou invalidku, kdy toto sdělil lékařce, přičemž ostatní manažeři by mohli marodit alespoň měsíc v roce. Jedná se o úkol pro manažery s tím, že o tom, že budou manažeři marodit, nemají tito mluvit do telefonu.“ (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku) S ohledem na uvedená zjištění soud nemá žádných iluzí o důvodech, které obžalované M. V. a M. Č. vedly k žalovanému jednání, pokud se jedná o jejich motivaci k páchání projednávané trestné činnosti.

405. Jak je z uvedeného patrné, jednání obžalovaných M. V. a M. Č. nemělo nic společného s altruismem a podporou osob těžce zkoušených jejich osudem, ale čistě se snahou získat finanční prostředky od státu pro svůj vlastní prospěch, a to ve zcela bezprecedentním rozsahu. Za tímto účelem obžalovaní dle názoru soudu zneužívali nejen slabého postavení osob zdravotně postižených na trhu práce, ale díky efektivním způsobům manipulace v podobě např. závazku mlčenlivosti či vyplácení určité částky, byť neodpovídající, za nulovou práci, stavěli osoby zdravotně postižené do natolik složitých situací, že spoléhali na to, že osoby zdravotně postižené uvedené skutečnosti nebudou s žádnou oficiální státní autoritou řešit, což se také v případech mnoha set osob zdravotně postižených stalo. Právě na tyto skutečnosti obžalovaní v rámci své činnosti spoléhali. Současně tyto okolnosti dobře dokreslují lidský rozměr chování obžalovaných jako morálně zcela neakceptovatelného jednání, kdy obžalovaní byli schopni a ochotni získávat nezákonně finanční prostředky od státu zneužíváním osob zdravotně postižených, tedy osob, jejichž měsíční příjmy patří dlouhodobě mezi nejnižší příjmy v této zemi, a s ohledem na zdravotní obtíže těchto osob jim tato problematická sociální a finanční situace přináší značné problémy při každodenním zajišťování základních životních potřeb. To vše dělali obžalovaní pod rouškou toho, že se starají o osoby zdravotně postižené, o které se nechce starat stát. Uvedenou filozofii fungování obžalovaných, kterou používali ke krytí jejich jediné motivace, a to snahy zajistit si finanční prostředky pro vlastní osoby, pak soud považuje za zcela neakceptovatelnou.

406. Soud se rozhodně neztotožňuje ani s tvrzením obžalovaných, že jejich majetková situace rozhodně nenasvědčuje tomu, že by se na úkor kohokoliv obohatili. Majetková situace obžalovaných dle názoru soudu svědčí pouze o tom, že měli s ohledem na rozsah páchané trestné činnosti a dobu, která byla třeba pro vedení trestního řízení ve věci, dostatek času proto, aby se na trestní řízení připravili, když o tom, že je ve vztahu k jejich činnosti vedena pozornost orgánů činných v trestním řízení věděli dlouhodobě, a to již od roku 2011 a 2012, jak rovněž vyplynulo z provedeného dokazování a jak ostatně sami obžalovaní popisovali ve svých sloupcích ve firemním časopise. Těžko si lze představit, že obžalovaní, kteří dle svých vyjádření před soudem stále podporují řadu svých zletilých i nezletilých dětí, jsou schopni tyto podporovat z měsíčního příjmu ve

výši 16 000 Kč, resp. 14 000 Kč a částečného invalidního důchodu ve výši 7 000 Kč, který oba obžalovaní pobírají, a to za situace, kdy obžalovaný M. V. živí tři nezletilé děti ve věku xxx až xxx let a dále platí výživné na xxxtiletého syna, přitom jeho rodina obývá nemalou nemovitost ve xxx, která i dle obyčejného pohledu na internetových mapách nevykazuje žádné známky rozestavěnosti. A v případě obžalovaného M. Č. tento podporuje dvě zletilé děti, kdy se s těmito dle svého vyjádření zdržuje v rozestavěné chatě ve xxx, která z pohledu na internetové mapy nejen, že nevykazuje známky chaty, ale naopak pevné stavby větších rozměrů a mj. disponuje i tenisovým kurtem. S ohledem na uvedené tak dle názoru soudu rozhodně nelze uzavřít, že by majetková situace, kterou obžalovaní deklarovali v rámci svých výslechů před soudem, dokumentovala skutečnou majetkovou situaci obžalovaných.

407. Pokud se jedná o roli **obžalovaných Š. A. a M. Š.** v celé organizační struktuře holdingu VXXXE. Z provedeného, výše popsaného, dokazování je jednoznačně patrné, že to byly právě obžalované, které sice uvedenou strukturu nevymyslely a neměly vliv na zapojování jednotlivých obchodních společností do této struktury, ale **měly jednoznačné úkoly, které jim byly zadány v obecné rovině od obžalovaných M. V. a M. Č. ohledně zajišťování chodu celé struktury, kdy po celé žalované období zastávaly pozice firemních inspektorek, které byly zcela jednoznačně výjimečné oproti běžné pozici asistentky** ve společnosti, která zajišťovala chod recepce či vařila kávu pro vedení. **Z uvedené pozice byly obě obžalované přesně seznámeny s tím, jak celý holding VXXXE funguje, jakým způsobem jsou zajišťovány finanční prostředky pro chod holdingu VXXXE i pro jeho vedení a na tomto fungování holdingu se po celé žalované období zcela vědomě podílely.** Obžalované komunikovaly s manažery jednotlivých obžalovaných právnických osob, předávaly pokyny od obžalovaných M. V. a M. Č. ohledně fungování celé struktury, vyžadovaly od manažerů konkrétní podklady ohledně fungování společností, prováděly kontroly podkladů, jakož i žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, prováděly i osobní kontrolu v sídlech jednotlivých obchodních společností a pravidelně se účastnily porad vedení, ze kterých obžalovaná M. Š. pořizovala zápisy a obžalovaná Š. A. se jich částečně účastnila, když doplňovala některé informace, které byly ze strany vedení holdingu, obžalovaných M. V. a M. Č., uváděny v rámci jednotlivých porad. Je tudíž zcela na místě uzavřít, že obžalované Š. A. a M. Š. vykonávaly funkci prostředníků či „spojek" mezi nejužším vedením holdingu VXXXE, obžalovanými M. V. a M. Č., na straně jedné a vedením jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE na straně druhé, kdy však jejich úkoly nebyly pouze formální, ale čistě výkonné. Obžalované tak fakticky zajišťovaly, aby nápady a koncepce vymýšlená obžalovaným M. V. a částečně i M. Č., byla na každodenní bázi realizována vedením jednotlivých obchodních společností.

408. **Obžalovaná Š. A. se zejména angažovala v otázce náboru nových osob zdravotně postižených na pozici zaměstnanců do jednotlivých obžalovaných právnických osob, kdy se těchto náborů osobně účastnila, předávala zájemcům konkrétní informace ohledně jejich práce a výše vyplácené mzdy, v tomto smyslu zaučovala i jednotlivé manažery, rovněž řešila případy nespokojených zaměstnanců, pokud tito trvali na vyplácení celé vykazované mzdy.** Obžalovaná Š. A. měla **rovněž na starosti shromažďování hlášení jednotlivých středisek, tabulky péče o ZTP a výkazy realizované činnosti, ze kterých ji muselo být patrné jednak množství zaměstnávaných osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech, ale také rozsah fakticky neposkytovaných služeb, které však byly osobami zdravotně postiženými každý měsíc hrazeny.** A dále **prováděla jako součást provozního oddělení kontrolu žádostí o příspěvky, vč. řešení bezdlužností konkrétních společností,** což je patrné mj. i ze zaznamenaného průběhu porad vedení ze dne 14. 11. 2011 a 5. 12. 2011. Rovněž obsáhle a na každodenní bázi komunikovala s vedením jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE. **Obžalovaná M. Š. měla na starosti zejména veškeré okolnosti, jež se týkaly měsíčních bilancí, které vyhotovovali manažeři společností a ze kterých bylo patrné, kolik osob zdravotně postižených je ve společnosti**

zaměstnáno, jaké mzdy jsou ve středisku vypláceny i jaká je ekonomická situace střediska, vč. výše dotací, se kterými bylo předem počítáno, byť tyto byly přiznávány až zpětně. **Ohledně předmětných bilancí obžalovaná příslušné manažery zaškolovala, jak tyto vyplňovat, rovněž bilance opravovala, pokud v nich byly údaje vykazovány chybně, příp. pomáhala s jejich vyhotovováním, pokud toho nebyli příslušní manažeři schopni** (jako tomu bylo např. u svědků D. H., J. H.). Předmětné bilance po provedené kontrole předávala obžalovanému M. Č.. Jako součást provozního oddělení obžalovaná dále **prováděla kontrolu žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Obžalovaná M. Š. rovněž zajišťovala zápisy z porad vedení, kde byly probírány veškeré konkrétní okolnosti fungování jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu, vč. zaměstnávání osob zdravotně postižených, stejně jako podávání žádostí o přiznání příspěvku dle § 78 zák. o zaměstnanosti.** Nad rámec uvedeného **měla obžalovaná M. Š. dispoziční oprávnění k většině bankovních účtů obžalovaných právnických osob** na rozdíl od většiny manažerů předmětných obchodních společností, **kdy zajišťovala hotovostní výběry z uvedených bankovních účtů.**

409. S ohledem na provedené dokazování, a to výpovědi svědků z řad manažerů jednotlivých obžalovaných právnických osob, listinné materiály v podobě emailové komunikace, zápisy z porad, dokumentaci předkládanou jednotlivými obchodními společnostmi spadajícími do holdingu VXXXE, zvukové a obrazové záznamy jednak z porad vedení holdingu, jednak setkání se svědkyní Z. Š., jak je popsáno výše v odůvodnění tohoto rozsudku, pak o roli obžalovaných Š. A. a M. Š. v rámci holdingu VXXXE nemá soud žádných pochybností. Byť na základě provedeného dokazování nemá soud pochybností o tom, že obžalované Š. A. a M. Š. rozhodně uvedený systém fungování na rozdíl od obžalovaných M. V. a M. Č. nevymyslely a do určité míry zcela jistě plnily pokyny od obžalovaných M. V. a M. Č. udělované, rozhodně nelze ve vztahu k obžalovaným Š. A. a M. Š. uzavřít, že by si tyto nebyly vědomy té skutečnosti, že se dopouští jednání, jež je v rozporu se zákonem. Bylo pouze na jejich rozhodnutí dospělých a svéprávných osob, zda se na takovém jednání budou podílet nadále či tento svůj podíl odmítnou. S ohledem na uvedené tak soud i ve vztahu k obžalovaným Š. A. a M. Š. uzavřel, že tyto obžalované se zcela vědomě dopouštěly trestné činnosti, a to jako součást popsané organizované struktury, kterou vytvořili obžalovaní M. V. a M. Č..

410. Pokud se jedná o **obžalovaného A. M. a jeho roli v žalovaném jednání**, k tomu soud uvádí následující. Obžalovaný A. M. v rámci své výpovědi před soudem žádným způsobem nepopíral, že obžalovanému M. V., resp. obžalovaným obchodním společnostem poskytoval finanční prostředky, a tím způsobem financoval činnost předmětných společností, a to na žádost obžalovaného M. V., kterého dlouhodobě znal a zcela mu důvěřoval. Vše fungovalo na principu smluv o půjčkách, které byly uzavírání čtvrtletně zpětně s tím, že obžalovaný A. M. měl zřízena dispoziční oprávnění k bankovním účtům jednotlivých obchodních společností, na které byly připisovány finanční prostředky od příslušných úřadů práce z titulu příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, pročež jeho investice byly řádně zajištěny. Z uvedené činnosti fakticky neobdržel žádné úroky či jiné odměny, vše činil zdarma, kdy finanční prostředky, které poskytoval předmětným obchodním společnostem, byly používány na úhradu odvodů na zdravotní a sociální pojištění a příspěvek na zaměstnanost a dále jako zálohy či doplatky mezd. Obžalovaný sice znal počty osob zdravotně postižených, na které byly čerpány příspěvky na zaměstnávání, nicméně žádné další informace neměl, spoléhal na to, že obžalovaného M. V. znal jako schopného podnikatele. Rozhodně se tak svým jednání nedopouštěl žádné trestné činnosti.

411. I přes výše uvedenou výpověď obžalovaného A. M. **dospěl soud na základě provedeného dokazování k závěru, že obžalovaný A. M. se na žalovaném jednání podílel, a to minimálně ve formě pomoci.** Z provedeného dokazování jednak vyplynulo, kdy o tom není žádného sporu,

když tuto skutečnost nesporoval ani sám obžalovaný A. M., ani obžalovaný M. V., že **obžalovaný A. M. poskytoval pro fungování celého holdingu VXXXE finanční prostředky, a to na žádost obžalovaného M. V..** Z výpovědi samotného obžalovaného A. M. vyplynulo, že obžalovaný M. V. mu sdělil, že vede podnikání v oblasti zaměstnávání osob zdravotně postižených, pročež potřebuje finanční prostředky na fungování uvedeného podnikání. Obžalovaného A. M. tento záměr obžalovaného M. V. nepřekvapil, ostatně navštívil s ním i jednu chráněnou dílnu, kde se obžalovaný M. V. pohyboval jistě a vědom si fungování této dílny. Předně je nutné k investičním aktivitám obžalovaného A. M. do holdingu VXXXE uvést, že již investování finančních prostředků do holdingu VXXXE je od počátku opředeno mnoha nejasnostmi. Není vůbec patrné a obžalovanému A. M. se nepodařilo žádným způsobem osvětlit, z jakého důvodu obžalovaný A. M. investoval finanční prostředky do obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE formou smluv o půjčkách uzavíraných dle jeho vyjádření s obžalovaným M. V., přitom fakticky finanční prostředky zasílal na bankovní účty jednotlivých obchodních společností, které jsou ve věci obžalovány. Obžalovaný A. M. dle svého vyjádření finanční prostředky poskytoval obžalovanému M. V. čistě na principu důvěry, kdy tohoto si žádným způsobem v době, kdy mu začal finanční prostředky zapůjčovat, neprověřoval, nežádal po něm předložení žádných ekonomických či finančních výkazů, ze kterých by si mohl učinit bližší závěry o faktické solventnosti obžalovaného M. V.. Ještě o něco zvláštnější je pak skutečnost, že finanční prostředky zapůjčoval vlastně na základě dohody s V. V., se kterým se domlouval na zapůjčení konkrétních finančních částek, tyto zapůjčoval na bankovní účty obžalovaných obchodních společností, a následně zpětně vždy po uplynutí daného čtvrtletí teprve uzavíral smlouvu o půjčce na zapůjčení již fakticky poskytnutých finančních prostředků, avšak s obžalovaným M. V.. Již sama tato skutečnost se jeví soudu značně nelogicky. Pokud obžalovaný A. M. s ohledem na důvěru, kterou choval k obžalovanému M. V., byl ochoten tomuto půjčovat finanční prostředky v řádu milionů Kč, pak se jeví zdejšímu soudu jako zcela logické, aby o výši půjček jednal výhradně s obžalovaným M. V. a nikoliv s další osobou, byť v rodinných vazbách k obžalovanému M. V.. Přesto obžalovaný A. M. o výši svých investic jednal s osobou V. V., jak jednak sám uvedl a jak je rovněž patrné z provedených listinných materiálů (viz níže). Obžalovaný A. M. dále k počátku spolupráce s obžalovaným M. V. v souvislosti s holdingem VXXXE uváděl, že byl osloven obžalovaným M. V. ohledně poskytování finančních prostředků v průběhu roku 2009, když tomuto se nedostávaly finanční prostředky na jeho podnikatelský záměr. Přesto obžalovaný A. M. dle hovorů s obžalovaným M. V. dospěl k závěru, že jeho podnikatelské záměry jsou ekonomicky výhodné a výnosné, pročež se rozhodl finanční prostředky poskytnout. Pokud však byl osloven obžalovaným M. V. fakticky z toho důvodu, že tento potřebuje pro holding VXXXE finanční výpomoc, pak je značně diskutabilní, na základě jakých skutečností obžalovaný A. M. závěr o výhodnosti svých investic do holdingu VXXXE učinil, když finanční situaci obžalovaného M. V., ani obžalovaných právnických osob si nikterak neověřoval. Navíc v době, kdy obžalovaný M. V. obžalovaného A. M. se svojí žádostí o finanční prostředky oslovil, byl již celý podnikatelský záměr více jak jeden rok ze strany obžalovaného M. V. provozován. Pokud tedy po více jak jednom roce fungování uvedeného podnikatelského záměru, obžalovaný M. V. potřeboval další finanční zdroje, je otázkou, na základě jakých skutečností obžalovaný A. M. učinil závěr o výnosnosti uvedeného projektu. Jako značně problematickou pak nalézací soud hodnotí i tu skutečnost, že obžalovaný A. M. zasílal finanční prostředky na bankovní účty obchodních společností, které si rovněž dle svého vyjádření nikterak po ekonomické stránce neprověřoval, neboť důvěřoval obžalovanému M. V.. Současně měl k uvedeným bankovním účtům dispoziční oprávnění, pročež považoval své půjčky za zajištěné. Nicméně obžalovaný A. M. dle svého vyjádření nikterak neřešil, že obžalovaný M. V. v průběhu doby, kdy obžalovaný A. M. zapůjčoval finanční prostředky, přestal působit jako statutární orgán předmětných společností, pročež fakticky neexistoval žádný právní vztah mezi zasíláním finančních prostředků na bankovní účty jednotlivých obžalovaných právnických osob, kam obžalovaný A. M. finanční prostředky poskytoval, a mezi smlouvami o půjčkách, které ex post uzavíral obžalovaný A. M. s obžalovaným M. V. jako fyzickou osobou. Navíc se nezabýval ani tím, že v situaci, kdy

obžalovaný M. V. přestal být statutárním orgánem jednotlivých obchodních společností, k jejichž bankovním účtům měl obžalovaný A. M. dispoziční oprávnění, mohl kterýkoliv nový jednatel uvedených obchodních společností dispoziční oprávnění obžalovanému A. M. k bankovním účtům společností bez dalšího zrušit, pročež by obžalovaný A. M. nedisponoval žádným zajištěním, na které kladl v rámci své výpovědi před soudem velký důraz. Další zajímavým aspektem výpovědi obžalovaného A. M. je skutečnost, že s obžalovaným M. V. uzavíral smlouvy o půjčkách, přesto nebyl schopen po celou dobu trestního řízení předložit, byť jednu jedinou smlouvu o půjčce, kterou měl s obžalovaným M. V. uzavřít, doložil pouze dodatky ke smlouvě o půjčce, ze kterých rozhodně nelze dovodit, co bylo obsahem původních smluv o půjčkách. Odůvodnění obžalovaného A. M. v tom smyslu, že se mu nepodařilo smlouvy dohledat a později, poté, co bylo zahájeno trestní stíhání jeho osoby, se sice v několika případech viděl s obžalovaným M. V., ale otázku smluv o půjčkách s ním neřešil, pak považuje soud rovněž za velmi nepřiléhavé vysvětlení dané situace, když obžalovanému A. M. muselo být od počátku patrné, že se jedná o dokument, který v předmětné trestní věci může být velmi podstatný. Je s podivem, že osoba takových zkušeností, kterou je obžalovaný A. M. je, by tak významnou listinu jako jsou smlouvy o půjčkách, důkazně velmi podstatné dokumenty pro případné vymáhání poskytnutých finančních prostředků, neměla k dispozici.

412. Nelze odhlédnout i od té skutečnosti, že dle obžalovaného A. M. bylo sice domluveno úročení zapůjčených finančních prostředků a rovněž splatnost půjček, která se později posouvala. Nicméně vzhledem k okolnostem fungování obchodních společností k úhradě úroků, které si obžalovaný A. M. na počátku stanovil, vůbec nedošlo a rovněž půjčky byly spláceny opožděně. Pokud tomu tak skutečně bylo, pak soudu není zřejmé, z jakého důvodu obžalovaný A. M. nevyužil svého zajištění vůči jednotlivým bankovním účtům obchodních společností, ani z jakého důvodu zapůjčoval další finanční prostředky obžalovanému M. V., a to za situace, kdy fakticky nebyly naplňovány podmínky jejich vzájemné dohody ohledně splatnosti a úročení poskytnutých finančních prostředků v podstatě od samého počátku účasti obžalovaného A. M. v projednávané věci. Obžalovaný A. M. v této souvislosti následně uváděl, že byl rád, že mu byly zainvestované finanční prostředky vůbec vráceny zpět, kdy úhradu úroků nakonec vůbec nepožadoval. Toto tvrzení obžalovaného A. M. považuje soud za nepravdivé, když z provedeného dokazování vyplynulo, že půjčky obžalovaného A. M. byly úročeny a obžalovaný M. V. s úročením půjček rovněž počítal ve svých propočtech, jak je patrné mj. i ze záznamu předporady ze dne 14. 11. 2011, které se kromě obžalovaných M. V. a M. Č. zúčastnil rovněž V. V., finanční ředitel, kdy v rámci této zaznamenané předporady řeší obžalovaný M. V. tu skutečnost, že by raději zaplatil půjčky M., které jsou dražší s tím, že M. má 13,5 %, možná 14,5 % (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku). Skutečnosti, že obžalovaný A. M. měl vyplácenu určitou provizi z finančních prostředků, které poskytoval jednotlivým obchodním společnostem, nasvědčují i listiny v podobě bilancí jednotlivých obchodních společností, které za každý jednotlivý měsíc vykazují položku „provize investor / M. (počet ZTP x 500)“, pročež je patrné, že s touto položkou bylo v každé obchodní společnosti každý měsíc jako s výdajem střediska počítáno (viz jednotlivé bilance všech obžalovaných právnických osob uvedených pod body 236. až 270. odůvodnění tohoto rozsudku). V neposlední řadě skutečnost, že obžalovanému A. M. byla vyplácena provize ze zapůjčených finančních prostředků, vyplývá i z tabulek „stav ID“, kde je rovněž vedena kolonka „provize M“, kdy z této je patrné, že pro obžalovaného A. M. byla každý měsíc počítána odměna z poskytnutých finančních prostředků ve výši 500 Kč za jednu osobu zdravotně postiženou (viz mj. bod 286. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na skutečnost, že v průběhu žalovaného období docházelo ze strany obžalovaného A. M. k průběžnému poskytování finančních prostředků do obchodních společností a současně průběžnému vybírání finančních prostředků z bankovních účtů jednotlivých obchodních společností, příp. přeposílání finančních prostředků z bankovních účtů jednotlivých společností spadajících do holdingu VXXXE na bankovní účet společnosti Vxxx xxxs a.s., ve které se angažuje jako statutární orgán právě obžalovaný A. M. (viz body 318. až 333. odůvodnění tohoto rozsudku), lze dle názoru soudu jen stěží určit, v jaké přesné výši byly fakticky provize ze zapůjčených

finančních prostředků obžalovaným A. M. tomuto vyplaceny a do jaké míry se jedná o vrácení poskytnutých finančních prostředků. Tato skutečnost však nic nemění na tom, že existovala dohoda o tom, že obžalovanému A. M. budou vypláceny provize ze zapůjčených finančních prostředků, přičemž o této skutečnosti obžalovaný věděl a s cílem získat zisk z poskytnutých finančních prostředků tyto také obchodním společnostem na jejich bankovní účty zasílal, resp. zapůjčoval. Jen těžko si lze totiž představit, že by tak zkušený investor, jakým obžalovaným A. M. zcela jistě je, pokud se, jak sám uváděl, dlouhodobě živí právě investováním finančních prostředků třetích osob, zapůjčoval finanční prostředky v takové výši, tedy v řádu milionů Kč po dobu více jak dvou let, současně by prováděl i řadu bankovních operací s bankovními účty dalších obchodních společností a tímto způsobem by postupoval pouze na základě žádosti obžalovaného M. V., kterého dlouhodobě znal a kterému důvěřoval, zcela zdarma. Takový závěr dle názoru soudu neodpovídá nejen provedenému dokazování, ale nemá ani sebemenší logiku, proč by v takovém případě obžalovaný A. M. i nadále pokračoval ve spolupráci s obžalovaným M. V., pokud, jak sám připouštěl, považoval některé postupy za zvláštní a navíc by tak činil zcela zdarma.

413. Nelze ani pominout tvrzení obžalovaného A. M. ohledně zajištění jeho pohledávek ve formě dispozičních oprávnění k bankovním účtům jednotlivých obchodních společností, kdy i tento mechanismus, který dle svého vyjádření obžalovaný nikdy nevyužil, a to i přesto, že se splácením poskytnutých finančních prostředků byly problémy, jak sám uváděl, pak vyznívá v kontextu uvedených skutečností velmi zvláštně, když není zřejmé, proč obžalovaný uvedený zajišťovací mechanismus neaktivoval za situace, kdy, jak uváděl, finanční prostředky mu nebyly řádně hrazeny zpět, stejně jako úroky, na kterých se domluvil s obžalovaným M. V.. Vysvětlení obžalovaného A. M., že předmětný zajišťovací mechanismus by uplatnil pouze ve zcela výjimečných situacích, kdy by obžalovaný M. V. nebyl schopen dostát svým závazkům, neboť věděl, že využití jeho zajišťovacích oprávnění by znamenalo závažné narušení systému fungování celého holdingu VXXXE, pak vede soud k jedinému závěru, a to, že obžalovaný A. M. byl dobře seznámen s nastaveným systémem fungování celého holdingu VXXXE a způsobu zajišťování financí pro uvedený holding prostřednictvím příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, a nikoliv formou generování zisku podnikatelskou činností, v jejímž rámci by byly skutečně zaměstnávány osoby zdravotně postižené, které by vyráběly předměty, jež by byly následně obchodovány.

414. Již samotné výše popsané okolnosti, které uváděl obžalovaný A. M., pokud se jedná o zapůjčování finančních prostředků, výnosnosti tohoto jeho postupu, zajištění svých investic a komunikace s příslušnými osobami v rámci vedení holdingu VXXXE jsou dle názoru soudu velmi zvláštní a jen těžko je lze označit za transparentní či dokonce srozumitelné podnikatelské aktivity osoby, která je vysokoškolsky vzdělána a dle svého vyjádření se má dlouhodobě v oblasti investic pohybovat, a to mj. i ve formě investování finančních částek v řádu mnoha milionů Kč třetím osobám.

415. **Pokud se jedná o žalované jednání a povědomost obžalovaného A. M. o tomto jednání.** Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že obžalovanému A. M. bylo známo, že jednotlivé obchodní společnosti zaměstnávají osoby zdravotně postižené. Uvedené obžalovaný A. M. jednak sám uváděl, jednak v rámci své výpovědi sděloval, že o tomto hovořil i obžalovaný M. V., který jej rovněž provedl chráněnou dílnou, a v neposlední řadě mu rovněž sdělil, že jsou podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že obžalovaný A. M. se účastnil i výjezdního zasedání v xxx, což jednak potvrdili někteří manažeři jednotlivých obchodních společností, jednak o tom vypovídal i sám obžalovaný A. M., který uváděl, že se tohoto účastnil, kdy se zde probíraly zejména provozní záležitosti holdingu. S ohledem na uvedené a na účast manažerů jednotlivých obchodních společností na uvedeném výjezdním zasedání, je zřejmé, že obžalovaný A. M. byl seznámen s tím, že obchodní společnosti zaměstnávají osoby zdravotně postižené, a to včetně pozic domácích pracovníků, jak sám obžalovaný A. M. uvedl. Současně z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný A. M. byl v čilé emailové komunikaci s finančním ředitelem holdingu V. V., která byla

současně v kopii na vědomí zasílána i obžalovaným M. V. a M. Č.. Z uvedené emailové komunikace je zřejmé, že V. V. zasílal emailové zprávy obžalovanému A. M. s tím, nechť se tento na přílohy emailů pojmenované buď jako „investice M.“, „přehled investic p. M.“, příp. „stav ID s konkrétním datem“, podívá a dá mu vědět. Z přiložených přílohových tabulek byly patrné informace k jednotlivým společnostem spadajícím do holdingu VXXXE, a to nejen informace o počtu osob zdravotně postižených, které byly zaměstnány v jednotlivých měsících v obchodních společnostech, jak uváděl obžalovaný A. M., ale byly zde vyčíslovány i další údaje, na základě kterých musel mít obžalovaný A. M. jednoznačnou představu o faktickém fungování holdingu. Jedná se jednak o výši příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených, jednak informace k bankovním účtům jednotlivých obchodních společností, a to k těm, ke kterým měl dispoziční oprávnění obžalovaný A. M., a k těm, kterými disponovali alespoň po určité období manažeři jednotlivých společností. Rovněž byly v předmětných dokumentech uváděny údaje ohledně výše odvodů za zaměstnance v podobě sociálního a zdravotního pojištění. **Obžalovaný A. M. měl tak informaci o tom, jaký počet osob zdravotně postižených je v jednotlivých společnostech spadajících do holdingu zaměstnán a jaká částka příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených je na jednu osobu zdravotně postiženou vyplácena z úřadu práce. Současně měl na základě tohoto dokumentu obžalovaný A. M. rovněž informaci o tom, jaká celková výše příspěvků ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti je pro daný měsíc a danou společnost plánována na čerpání ze strany vedení holdingu. Nicméně z údajů v zasílané tabulce byla rovněž zřejmá částka, která bude jednotlivým zaměstnancům za uvedený měsíc fakticky vyplacena na mzdách, a to ze sloupce označeného jako „mzdy“.** Současně je ze sloupce „požadavek celkem“ patrno, jakou částku požadují obžalovaní, aby měli finanční prostředky na úhradu mzdy pro osoby zdravotně postižené a na úhradu odvodů na sociálním a zdravotním pojištění. Pokud se jedná o položku „průměr Z“, jedná se o částku, kterou si obžalovaní fakticky z příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených na jednu osobu zdravotně postiženou ponechají, kdy tato částka odpovídá rozdílu mezi příspěvkem na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve výši 8 000 Kč a částkou, která je vyplácena na sociálním a zdravotním pojištění + na fakticky vyplacené mzdě pro jednu osobu zdravotně postiženou v uvedené společnosti. Pokud např. středisko Bxxx xxxs, s.r.o. zaměstnávalo 82 osob zdravotně postižených, pak obžalovaní očekávali, že obdrží od státu příspěvek ve výši 656 000 Kč (82 osob zdravotně postižených * 8 000 Kč). Z tabulky vyplývá, že z této částky bylo počítáno s odvodem na sociálním a zdravotním pojištění ve výši 179 456 Kč, dále se počítalo s vyplacením částky 165 000 Kč na mzdách pro osoby zdravotně postižené, kdy z uvedené částky, pokud je vydělena počtem osob zdravotně postižených v uvedeném středisku vykazovaných, tedy 82 osob, je patrné, že výše mzdy osoby zdravotně postižené činila cca 2 000 Kč. Přitom kolonka „požadavek celkem“ ve výši 344 456 Kč představuje součet částky ve výši 179 456 Kč (sociální a zdravotní pojištění) a částky ve výši 165 000 Kč (určené na fakticky vyplacené mzdy osob zdravotně postižených v daném měsíci). Pokud se od částky 656 000 Kč (výše příspěvku od státu) odečte výše požadavku, pak zůstane částka ve výši 311 544 Kč, která po vydělení počtem zaměstnanců osob zdravotně postižených v uvedeném středisku, tedy 82 zaměstnanců, vyjde na částku 3 799 Kč, což je částka uváděná jako „průměr Z“ v předmětné tabulce. **Právě ze sloupce „mzdy“ či „na mzdy“ je snadno zjistitelné, jak vysoké mzdy byly fakticky osobám zdravotně postiženým vypláceny, když z uvedené tabulky a rozpočítání výše příspěvku poskytovaného příslušným úřadem práce na jednoho zaměstnance, osobu zdravotně postiženou, ve výši 8 000 Kč, je zřejmé, že uvedené tabulky žádným způsobem nepočítaly pouze se zálohou či doplatkem na mzdy, ale fakticky výše příspěvku, který byl dle zákonné úpravy určen na mzdové náklady zaměstnanců, tedy osob zdravotně postižených, byla rozpočítávána mezi řadu subjektů, vč. obžalovaného A. M. v podobě provize M a na mzdy zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených byla určena jen část rozpočítaného příspěvku** (uvedená tabulka je založena např. na č.l. 13.030, sv. 65 – viz bod 286. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně z provedeného dokazování a emailové komunikace mezi V. V. a obžalovaným A. M. pak vyplynulo,

že **obžalovanému A. M. byly opakovaně zasílány emaily, jejichž součástí byly i podané žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených za různé obchodní společnosti spadající do holdingu za různá časová období, a to vždy první dvě strany žádosti včetně razítka podatelny příslušného úřadu práce. Současně jsou z uvedených žádostí patrné i výše uplatňovaného příspěvku celkem, a to na počty osob, které jsou ve společnosti vykazovány jako osoby zdravotně postižené.** Tyto žádosti měl obžalovaný A. M. k dispozici nejméně za období 2. Q 2011 a za 1. Q 2012, a to ve vztahu ke všem společnostem spadajícím do holdingu VXXXE, což ostatně i sám obžalovaný v rámci svého výslechu před soudem výslovně potvrdil s tím, že tyto žádosti si sám vyžádal. S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že obžalovanému A. M. bylo známo, že jednotlivé obchodní společnosti, k jejichž bankovním účtům má dispoziční oprávnění a na tyto bankovní účty finanční prostředky průběžně poskytuje či z nich vybírá a zasílá na vlastní bankovní účty, podávají žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, kdy však finanční prostředky zaslané příslušnými úřady práce nejsou řádně používány na výplaty mezd osobám zdravotně postiženým, což vyplývalo z podkladů, které mu byly zasílány zejména V. V. a ze kterých bylo jednoznačně patrné, že uvedené příspěvky nejsou ze strany obžalovaných používány na mzdové náklady zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených, byť jsou tak vykazovány v žádostech dle § 78 zák. o zaměstnanosti, ale na řadu různých plateb, kdy osobám zdravotně postiženým jsou jako mzdy vypláceny výrazně menší částky, a to ve výši cca 2 000 Kč. O tom, že jsou příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených připisovány na příslušné bankovní účty, obžalovaný A. M. věděl, neboť byl jediným disponentem bankovních účtů obchodních společností, na které byly příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti zasílány, a jak sám potvrdil, na žádost obžalovaného M. V. prováděl s těmito bankovními účty i řadu finančních transakcí.

416. O skutečnosti, že obžalovaný A. M. byl seznamován průběžně s fungování společností spadajících do holdingu VXXXE, svědčí i další zajištěná emailová komunikace, ve které obžalované Š. A. a M. Š. píší o dotacích M., o tom, že je zapotřebí informovat investora, je třeba dodat vhodné podklady pro investora, příp. informace o tom, že investor povolil menší nábor, pročež obžalovaná Š. A. zasílá povolený počet ZTP na konkrétní střediska, kdy jsou uváděny počty od 150 osob až do 200 osob s výjimkou střediska Kladno, kde je povoleno 60 osob (viz bod 289. odůvodnění tohoto rozsudku). Těžko si lze představit, že by obžalované Š. A. a M. Š. zasílaly manažerům středisek uvedené informace, které by nebyly pravdivé, které by si z jakéhokoliv důvodu vymýšlely, když k takovému postupu obžalovaných Š. A. a M. Š. nebyla zjištěna žádná motivace. Naopak uvedená emailová komunikace svědčí tomu, že obžalovanému A. M. byly známy některé konkrétní okolnosti fungování holdingu VXXXE v podobě zajišťování finančních prostředků pro jednotlivé obchodní společnosti, jakož i nabírání zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených. Ostatně bylo všeobecně známou skutečností, že finanční prostředky pro fungování holdingu VXXXE jsou poskytovány třetí osobou, čemuž nasvědčují i některé výpovědi manažerů jednotlivých obchodních společností, kteří potvrzovali, že znají jméno M., někteří jej spojovali i s pozicí investora, kdy tuto nebyli schopni blíže vysvětlit (viz např. svědkyně L. S. – bod 100. odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně E. K. – bod 150. odůvodnění tohoto rozsudku, která obžalovaného A. M. označila za spolupracovníka obžalovaných, který jim půjčoval finanční prostředky). S ohledem na vše výše uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že **obžalovanému A. M. byl znám mechanismus fungování holdingu VXXXE, zejména ta skutečnost, že byly čerpány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených zaměstnaných v jednotlivých obchodních společnostech spadajících do holdingu, a to na základě žádostí dle § 78 zák. o zaměstnanosti, byť údaje v žádostech uváděné neodpovídaly výši mezd, které byly fakticky osobám zdravotně postiženým vypláceny.** Soud v této souvislosti uvádí, že obžalovaný A. M. byl v žalovaném období již zkušený vysokoškolsky vzdělaný podnikatel, kterého nebylo možné snadno zneužít k páchání trestné činnosti jen ledabylým odbytím v podobě sdělení obecných či nicneříkajících informací. Obžalovaný A. M. v té době dle svého vyjádření v oblasti

investic fungoval dlouhodobě, investoval finanční prostředky třetích osob se zhodnocením kolem 6%, na stranu druhou s obžalovaným M. V. vedl řadu obchodních jednání, která předcházela žalovanému jednání, pročež obhajoba obžalovaného v tom smyslu, že mu zcela důvěřoval a nevěděl, že dochází k páchání trestné činnosti, v kontextu provedeného dokazování i životních zkušeností obžalovaného A. M., nemůže dle názoru nalézacího soudu obstát. Motivací obžalovaného A. M. pro jeho vstup do celého systému byla dle názoru soudu snaha získat finanční prostředky ve formě zhodnocení jeho investic do celého systému fungování, kdy toto zhodnocení měl od počátku s obžalovaným M. V. zjevně domluveno, celý systém holdingu VXXXE s tímto zhodnocením, které bude vypláceno obžalovanému A. M., počítal, přičemž zda k vyplácení zhodnocení došlo, resp. v jaké výši, není pro posouzení předmětné trestné činnosti podstatné.

417. **Ve vztahu k obžalovanému A. M. soud na základě provedeného dokazování uzavřel, že také tento se podílel na páchání projednávané trestné činnosti,** avšak nikoliv jako člen výše popisované organizované struktury, ale **na základě spolupráce s obžalovaným M. V., kdy do výše popsaného systému přispíval finančními prostředky tak, aby uvedený systém mohl plynule fungovat,** neboť s ohledem na skutečnost, že klíčovou podmínkou pro to, aby mohly být příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených žadatelům z řad obžalovaných právnických osob přiznávány, bylo nezbytně nutné, aby tyto neměly nedoplatky na odvodech na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a na pojistné na veřejné zdravotní pojištění. **Vzhledem ke skutečnosti, že společnosti negenerovaly ani základní zisk tak, aby pokryly uvedené finanční závazky, bylo nutné, aby obžalovaní prostřednictvím obžalovaného A. M. do systému jednotlivých obchodních společností uměle doplňovaly finanční prostředky, aby tento mohl plynule fungovat dále. To byla také základní role, kterou obžalovaný A. M. v celém systému plnil.** Byť obžalovaný A. M. v rámci své výpovědi před soudem uváděl, že z poskytnutých investic, jakož i z bankovních operací, které na pokyn obžalovaného M. V. ve vztahu k obžalovaným právnickým osobám prováděl, neměl žádné odměny, z provedeného dokazování vyplývá opak. Zejména s ohledem na skutečnost, že z listinných materiálů je patrné, že byla domluvena provize ze zapůjčovaných finančních prostředků pro obžalovaného A. M., rovněž tento v průběhu žalovaného období prováděl různé výběry finanční hotovosti z poskytnutých příspěvků, jakož i bezhotovostní bankovní operace, má soud za to, že odměnu v určité výši z poskytnutých finančních prostředků obžalovaný A. M. fakticky obdržel. Ostatně jinak by jeho jednání nedávalo žádný smysl, kdy i z výpovědi svědka P. H., který část finančních prostředků na uvedené investice obžalovanému A. M. poskytl, vyplynulo, že obžalovaného A. M. považoval za zkušeného podnikatele. Pokud tomu tak je, pak si soud jen stěží umí představit, že by obžalovaný A. M. vystavoval své finanční investice v řádu mnoha milionů Kč investičním rizikům, a to bez jakékoliv odměny pro svoji osobu. Ať již výše provizí obžalovaného A. M. z poskytnutých investic byla jakákoliv, nemá soud pochybností o tom, že i obžalovaný A. M. byl seznámen se systémem fungování celého holdingu VXXXE, vč. té skutečnosti, že v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, jsou uváděny mzdové náklady, které fakticky nejsou osobám zdravotně postiženým řádně vypláceny v podobě mezd, když těmto byla v drtivé většině všech vykazovaných zaměstnanců vyplácena mzda ve výši od 1 500 Kč do 2 000 Kč, přičemž do popsané struktury poskytoval finanční prostředky, aby tato mohla fungovat. S ohledem na uvedené tak i jednání obžalovaného A. M. sice soud posoudil jako jednání trestné, nicméně ve formě účastenství, a to pomoci, aniž by jej soud zahrnul do organizační struktury páchané trestné činnosti (viz vysvětlení níže).

418. V neposlední řadě **obžalované právnické osoby** s výjimkou společnosti ZXXXA s.r.o. (jejíž jednání je posuzováno samostatně pod bodem II. výrokové části) **se dopustily jednání, které spočívalo v tom, že tyto zaměstnávaly dle pokynů obžalovaných M. V. a M. Č. osoby zdravotně postižené, kterým řádně nevyplácely mzdy a následně na uvedené osoby**

zdravotně postižené požadovaly od státu příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, kdy v uvedených žádostech byly uváděny nepravdivé údaje ohledně mzdových nákladů vykazovaných zaměstnanců. Uvedené žádosti prostřednictvím svých manažerů předkládaly obžalovanému M. Č. a provoznímu oddělení, kde žádosti podléhaly kontrole. Následně byly tyto žádosti předkládány příslušným státním orgánům k rozhodnutí o požadovaných příspěvcích. **Uvedeným obžalovaným právnickým osobám je na místě spáchání trestného činu přičítat ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v platném znění, neboť uvedeného protiprávního jednání spáchaného v rámci činnosti jednotlivých společností, se dopouštěli jednak obžalovaní M. V. a M. Č., kteří byli statutárními orgány předmětných právnických osob, oprávněných jejich jménem jednat, a to po většinou až do dne 5. 8. 2010.** Následně v důsledku té skutečnosti, že se jednání obžalovaných stalo předmětem prověřování orgánů činných v trestním řízení, kdy si obžalovaný M. V. uvědomil, že v takovém případě by nemohly předmětné obchodní společnosti žádat a zejména čerpat příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdyby došlo k prověřování obžalovaných M. V. a M. Č. jako statutárních orgánů uvedených společností pro možné trestné jednání orgány činnými v trestním řízení, pročež z popudu obžalovaného M. V. došlo ke změně na pozicích statutárních orgánů, kdy tyto začaly vykonávat dosazené osoby tzv. bílých koňů, které však neměly na chod uvedených společností žádného vlivu. **I nadále rozhodující vliv na řízení uvedených společností vykonávaly osoby obžalovaných M. V. a M. Č., kteří prostřednictvím plných mocí zastupovali uvedené společnosti při všech jednáních navenek. Současně i nadále vedli celou strukturu holdingu VXXXE, udělovali pokyny manažerům společností, kteří fakticky na chod a ekonomickou situaci společností neměli žádný vliv, ale byli povinni bezvýjimečně postupovat dle pokynů obžalovaných ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, vyplácení mezd, vykazování služeb pro osoby zdravotně postižené a rovněž podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených.** S ohledem na uvedené tak **i v období, kdy již obžalovaní nezastávali funkci statutárních orgánů v obžalovaných právnických osobách, vykonávali však rozhodující vliv na řízení právnických osob ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v platném znění, přičemž jejich jednání bylo jednoznačně podmínkou pro vznik následku zakládajícího trestní odpovědnost obžalovaných právnických osob za žalované jednání.** S ohledem na uvedené tak také jednání obžalovaných právnických osob bylo posouzeno jako součást organizační struktury, jejich prostřednictvím docházelo k páchání projednávané trestné činnosti, kdy obžalované právnické osoby byly koncovými články v celé struktuře žalovaného jednání.

419. Pokud se jedná o **obhajobu obžalovaných M. V. a M. Č.** v tom smyslu, že obžalovaným nebylo a ani nemohlo být známo, jakým způsobem fakticky probíhá zaměstnávání osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech spadajících do holdingu, když nikdo ze zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených si na průběh zaměstnávání nikterak nestěžoval a obžalovaní prováděli pouze namátkovou kontrolu, kdy s ohledem na množství společností, které do holdingu VXXXE spadaly, nebylo ani možné provádět rozsáhlejší kontroly. K tomu soud předně uvádí, že z provedeného dokazování vyplynulo, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených se dotazovali jednak na možnosti vykonávat práci, v případě, že tato jim vůbec nebyla přidělována, či na možnost vykonávat více práce, v případech, kdy práci měli hotovou během několika málo hodin či dnů. Uvedené vyplynulo jednak z výpovědí svědků z řad osob zdravotně postižených, jednak z výpovědí koordinátorů a manažerů jednotlivých společností. Současně se zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených dotazovali i na rozdíl mezi mzdou, která jim byla fakticky vyplácena ve výši mezi 1 500 Kč až 2 000 Kč, a mezi částkami, které byly uváděny buď na výplatních páskách, nebo

bylo požadováno po zaměstnancích, aby podepisovali na čestných prohlášeních, kdy se nejčastěji jednalo o částku kolem 5 487 Kč až 5 847 Kč. K této skutečnosti se vyjadřovali nejen svědci z řad osob zdravotně postižených, ale také manažeři jednotlivých obchodních společností, kteří současně uváděli, jakým způsobem takové dotazy ze strany zaměstnanců řešili, zejména že problematické zaměstnance, kteří žádali vyplácení celé mzdy, řešili s vedením holdingu, nejčastěji s obžalovanými M. Č. a Š. A.. Např. svědkyně D. H. si vybavila problematického zaměstnance, který žádal vyplacení celé mzdy, současně nechtěl řádně pracovat a nechtěl ani čerpat žádné služby, tuto záležitost řešila s uvedeným zaměstnancem obžalovaná Š. A., kdy zaměstnanci byla doplacena celá mzda a následně s ním byl ukončen pracovní poměr (viz bod 37. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně H. S. potvrdila, že byla osobami zdravotně postiženými dotazována na rozdíly vyplácených částek a částek vykazovaných, kdy tento nebyla schopna sama vysvětlit, neboť pokud se na rozdíl dotazovala svých nadřízených, bylo jí sděleno, že jí do toho nic není, pročež zaměstnance odkazovala s takovými dotazy na své nadřízené. K tomu doplnila, že si byla vědoma té skutečnosti, že uvedený postup je zcela nesprávný, nicméně plnila rozkazy svých nadřízených (viz bod 49. odůvodnění tohoto rozsudku). Jejím bezprostředním nadřízeným byl pan P. P., nicméně tento plnil pokyny, které dostával pravidelně od vedení z Prahy, kdy i on musel vykonávat tyto pokyny, byť s nimi opakovaně nesouhlasil (viz bod 53. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále uvedla, že pokud se svého vedení dotazovala na tu skutečnost, jak má některé otázky zaměstnanců zodpovídat, dostalo se jí té odpovědi, že zaměstnanci mají být rádi, že dostanou, co dostanou (viz bod 53. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně K. S. uvedla, že i v její společnosti byla řešena situace, kdy se konkrétní zaměstnanec domáhal vyplacení celé mzdy, kdy tento případ řešila za zavřenými dveřmi obžalovaná Š. A. a svědkyni není výsledek jednání znám (viz bod 75. odůvodnění tohoto rozsudku). K tomu svědkyně doplnila, že legálnost postupu společnosti při vyplácení mezd osobám zdravotně postiženým se řešila před tím, než ze společnosti odešla, i na poradách vedení, podrobnosti si však již nevybavuje (viz bod 76. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědek J. K. ke konkrétním stížnostem zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených ve společnosti Pxxx xxxl s.r.o., a to stížnosti zaměstnance Z. S., M. S. či L. T., které byly v písemné podobě zajištěny v rámci prohlídek jiných prostor v kancelářích společnosti, uvedl, že si toto nevybavuje (viz bod 91. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně k tomu vypověděla i svědkyně P. K. (viz bod 98. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně L. S. se rovněž vyjádřila k tomu, jak postupovala v případě, že jí bylo někým z koordinátorů sděleno, že si konkrétní osoba zdravotně postižená stěžovala na vyplácení nižší mzdy, než bylo fakticky k její osobě vykazováno, kdy v takovém případě tuto informaci svědkyně komunikovala vedení holdingu a žádala o radu, jak postupovat, přičemž následně podle takové rady postupovala. Bylo jí ze strany vedení holdingu sděleno, že takové osobě má vyplatit řádně celou mzdu, což také učinila, s tím, že se s takovým zaměstnancem uzavřela dohoda o narovnání. Svědkyně k tomu potvrdila, že takovou zaměstnankyní byla např. svědkyně Z. Š., která požadovala vyplacení celé mzdy. Zda a jakým způsobem toto bylo řešeno, svědkyni není známo, neboť ze společnosti odešla (viz bod 108. odůvodnění tohoto rozsudku). V této souvislosti potvrdila také svědkyně M. K., že se jí osoby zdravotně postižené dotazovaly na rozdíl mezi vyplácenou a vykazovanou mzdou, kdy i ona považovala uvedený rozdíl za zvláštní, nicméně většina osob zdravotně postižených na pozici zaměstnanců toto nijak blíže neřešila, neboť pro ně byla důležitá sebemenší finanční odměna (viz bod 120. odůvodnění tohoto rozsudku). Obdobně se k věci vyjádřila i svědkyně S. M., která k tomu uvedla, že rozdíl mezi vyplácenou a vykazovanou mzdou vysvětlovala zaměstnancům tím, že se jedná o náklady na práci, kterou společnost pro osoby zdravotně postižené zajišťuje, vč. dovozu práce a nákladů na administrativu s tím spojenou. Současně doplnila, že s většinou zaměstnanců měla nastaveny přátelské vztahy, pročež nikdo ze zaměstnanců neměl k uvedenému větších námitek (viz bod 133. odůvodnění tohoto rozsudku). Také svědkyně M. S. potvrdila, že ve společnosti Sxxx xxxn, s.r.o. nastala situace, kdy se domnívá, že byla snaha těmto zaměstnancům vysvětlit, jak se celá situace má a následně byl s danou osobou ukončen pracovní poměr. Tyto případy řešila Praha, a to obžalovaná Š. A., nebo obžalovaný M. Č. (viz bod 145. odůvodnění tohoto rozsudku). Svědkyně E. K. popsala situaci

ohledně zaměstnankyně G. H., se kterou byl řešen konkrétní problém ohledně vystavení nesprávného zápočtového listu a doplacení mzdy, přičemž i další zaměstnanci se domáhali vyplacení rozdílu mezi vykázanou mzdou a fakticky vyplacenou mzdou, kdy tyto situace řešila manažerka střediska H. V. tak, že kontaktovala vedení holdingu v Praze či přímo obžalovaného M. Č. a řešila s ním další postup ve věci. Vedením v Praze jí bylo sděleno, že pokud se konkrétní zaměstnanec domáhá rozdílu mzdy urputně, pak mu má být rozdíl mezd vyplacen a má s ním být ukončen pracovní poměr (viz bod 152. odůvodnění tohoto rozsudku). I svědkyně Š. R. doplnila, že se jí zaměstnanci doptávali na rozdíl mezi fakticky vyplácenou a vykazovanou mzdou, kdy v takovém případě zaměstnance posílala do jiné kanceláře v rámci holdingu VXXXE, aby situaci řešil konkrétní zaměstnanec přímo tam (viz bod 171. odůvodnění tohoto rozsudku). **Výpovědi svědků z řad manažerů jednotlivých středisek jednoznačným způsobem vyvracejí obhajobu obžalovaných v tom smyslu, že by obžalovaným nebylo známo, že si zaměstnanci stěžují na tu skutečnost, že jim není řádně vyplácena mzda.** Je sice pravdou, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených si sami přímo vedení holdingu ani stěžovat nemohli, neboť neměli na nikoho z vedení holdingu žádný kontakt. Rozhodně nebylo provedeným dokazování potvrzeno tvrzení obžalovaného M. Č. v tom smyslu, že každý zaměstnanec společnosti obdržel při nástupu do společnosti leták, ve kterém byly uvedeny kontakty na jeho osobu určené pro řešení případných stížností. Žádný takový leták nebyl zajištěn, ani předložen žádným ze ztotožněných svědků v rámci trestního řízení. O existenci takového letáku rovněž v rámci dokazování nehovořili ani jednotliví manažeři, ale ani jednotliví svědci z řad osob zdravotně postižených, kteří naopak uváděli, že vedení společnosti neznali, často byli v kontaktu pouze s koordinátorem, který jim vozil mzdy, dokumenty k podpisu, v některých případech drobnou, minimální práci. Pokud se tedy této osoby na rozdíly ve vyplácených a vykazovaných částkách doptávali, pak jim většinou bylo sděleno, ať jsou rádi, že je jim nějaký finanční obnos vyplácen, což potvrdili i sami koordinátoři. Uvedené potvrzovaly i osoby zdravotně postižené, které měly často zásadní finanční problémy. S ohledem na uvedené je tak vcelku logické, že řada osob zdravotně postižených se na rozdíly vyplácené a vykazované mzdy ani nedotazovala a ti, kteří dotazy vznášely, tak činily prostřednictvím koordinátorů, neboť to byly fakticky jediné osoby, na které měly bližší kontakt a mohly s nimi přímo komunikovat. Nicméně ani tato skutečnost nevylučuje ten fakt, že obžalovaní z řad vedení holdingu VXXXE byli se stížnosti zaměstnanců seznamováni, a to právě prostřednictvím manažerů jednotlivých obchodních společností, když tito se jich, jak je popsáno výše, dotazovali na to, jak mají ohledně jednotlivých stížností postupovat, rovněž problematické případy předávali k dalšímu řešení právě obžalovaným z řad nejužšího vedení holdingu VXXXE. Uvedené stížnosti řešili nejčastěji obžalovaní M. Č. a Š. A., jak je ostatně dobře zaznamenáno i na kamerovém a zvukovém záznamu, který byl P. během hovoru se svědkyní Z. Š. v lednu 2012 a kterého se aktivně zúčastnili oba zmiňovaní obžalovaní. Obhajoba těchto v tom smyslu, že jeli na návštěvu svědkyně Z. Š. zejména proto, aby si užili společně příjemné chvíle, neboť udržovali v té době intimní poměr a nechtěli, aby se o tomto vědělo v rámci holdingu, se soudu jeví až úsměvnou, zvláště za situace, kdy je ze samotné nahrávky patrné, že oba obžalovaní aktivně se svědkyní Z. Š. řeší její stížnosti nejen ohledně řádného nevyplácení mzdy, ale také neposkytování služeb, a uzavírání dohody o narovnání. Ostatně také obžalovaný M. V. byl v plném rozsahu seznámen s tím, že si někteří zaměstnanci stěžují na skutečnost, že jim není řádně vyplácena mzda, což je patrné ze zvukových záznamu předporad, kterých se účastní právě obžalovaní M. V. a M. Č. a dále i finanční ředitel V. V., je patrné, že obžalovaný M. V. se obou dalších účastníků dotazuje na to, jak jsou řešeny jednotlivé stížnosti, kdy zmiňuje i konkrétní jména nespojených zaměstnanců (viz bod 313. a 314. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně se v rámci uvedených předporad hovoří i o tom, že dohody o narovnání, včetně výkazů o nadstandardní péči a dalších věcí, které k tomu mají být, jsou hotovy a uloženy v trezoru. Obžalovaný M. V. se rovněž rozčiluje ve vztahu k obžalovanému M. Č. z toho důvodu, že mu musí některé z těchto problematických situací připomínat, když tyto stále nejsou vyřešeny (viz bod 313. a 314. odůvodnění tohoto rozsudku). V tomto kontextu je pak třeba zmínit i listiny, které byly zajištěny

v rámci prohlídek jiných prostor v sídle holdingu VXXXE na adrese Žirovnická 6, Praha 10, a to vč. kanceláře obžalovaného M. V. a v zabezpečené, trezorové místnosti. V kanceláři obžalovaného M. V. byly zajištěny mj. žaloba J. N. o zaplacení dlužné mzdy ve výši 27 473 Kč, a to z titulu doplacení mzdy, když této byla vyplácena mzda ve výši 500 Kč, příp. 1 500 Kč měsíčně, a to zcela bez právního důvodu (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku), dále byly zajištěny seznamy osob zdravotně postižených, vč. většího počtu dohod o narovnání uzavřených se zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených a společností Pxxx xxxs, s.r.o., přičemž v uvedeném seznamu se uvádí i informace ohledně toho, zda tyto osoby vypovídaly v rámci trestního řízení, příp. jak. Zajištěna byla rovněž dohoda o narovnání uzavřená se svědkyní Z. Š., kterou za zaměstnavatele podepsal obžalovaný M. Č. (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). V trezorové, zabezpečené místnosti, byly zajištěny pořadače s označením „důležité“, ve kterých jsou uloženy dohody o narovnání uzavřené mezi společností 6xxx xxxa, s.r.o. na straně jedné a zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených této společnosti, kdy tyto dohody jsou zaměstnanci podepsány. Na základě těchto dohod strany prohlašují, že nemají mezi sebou žádné nedořešené závazky, v některých dohodách zaměstnanec výslovně prohlašuje, že údaje obsažené v policejním úředním záznamu jsou mylné a neodpovídají skutečnosti. Zaměstnanec byl/je po celou dobu svého pracovního poměru zcela spokojen, jak s vykonávanou prací, tak s osobou zaměstnavatele, přičemž nemá námitek ani proti způsobu a výši vyplácené mzdy, současně se hovoří o důvěrnosti uzavřených dohod (viz bod 217. odůvodnění tohoto rozsudku). V předmětné zabezpečené místnosti byly zajištěny dohody o rozvázání pracovního poměru mezi společností Ixxx xxxl, s.r.o. a jejími zaměstnanci, kdy i součástí výstupních listů v těchto případech jsou ustanovení o vypořádání všech závazků mezi smluvními stranami, dohody o narovnání ve vztahu ke společnosti Axxx xxxn, s.r.o. a její zaměstnance, kdy součástí těchto dohod jsou příjmové pokladní doklady jako potvrzení o vyplacení konkrétních částek zaměstnancům na základě dohody o narovnání (viz bod 217. odůvodnění tohoto rozsudku). Dále byl rovněž zajištěn email od manažerky společnosti Pxxx xxxs, s.r.o., R. K. ze dne 24. 1. 2012 zaslaný obžalovanému M. V. (viz č.l. 12.660 a násl., sv. 59), ve kterém se uvádí: „k dnešnímu dni je 61 podepsaných a 5 nepodepsaných dohod o narovnání typu A). Už začínají výslechy, nabízíme jim i odvozy na policii. O. je šikulka a musím pochválit i J., snaží se. Je to fakt kolikrát o hubu. Zítra jedou trasu s výplatami, tak budou další. Dělá do toho i služby, abychom je měli na své straně, zítra vyrážím i já. Posílám ti seznam, abys měl přehled, že se opravdu neflákáme.“ Uvedený e-mail čítá jako přílohu seznam zaměstnancům, kde jsou uvedeny kromě seznamů osob s informací o tom, zda podepsal, nepodepsal, vypovídal, či nikoliv, také č. j. trestního spisu, pod kterým jsou svědci vedeni (viz bod 261. odůvodnění tohoto rozsudku). Rovněž byly zajištěny seznamy osob z řad zaměstnanců – osob zdravotně postižených, ve kterých jsou uváděny informace o tom, jak tyto osoby spolupracují či vypovídají před orgány činnými v trestním řízení – viz seznam ze společnosti Txxx xxxe, s.r.o. (bod 231. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy k tomuto seznamu se vyjádřili i svědci E. K. a D. O., kteří uvedli, že tento byl vypracován na základě požadavku vedení holdingu z Prahy. **S ohledem na výše popsanou dokumentaci, která byla zajištěna přímo v sídle holdingu VXXXE, částečně v kanceláři obžalovaného M. V., jakož i další dokumenty, které byly zajištěny v rámci jednotlivých obchodních společností, pak nemůže být žádných pochyb o tom, že obžalovaní si byli vědomi té skutečnosti, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených se dotazují na rozdíl mezi vyplácenou a vykazovanou mzdou, že se zabývají rozdílem ve vyplácení a potvrzování mezd, v některých případech podávají stížnosti či žaloby na uhrazení rozdílu mezd.** Ostatně k tomu vypovídal i obžalovaný M. Č., který připustil, že se setkal se svědkyní J. N. v rámci civilního řízení u soudu, přičemž svědkyně popisovala, že obžalovaný ji mj. sdělil, že je „velké zvíře“, že svědkyně prodělá vlastní kalhoty a že je ostudou všech osob zdravotně postižených, k čemuž obžalovaný uvedl, že se choval v rámci popsaného civilního řízení arogantně. S ohledem na výše uvedené tak soud považuje obhajobu obžalovaných M. V. a M. Č. v tom smyslu, že jim nebylo nic známo o tom, že by si někteří zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených na cokoliv stěžovali, za zcela účelovou a nepravdivou, když z provedeného dokazování je jednoznačně zřejmý pravý opak jejich tvrzení.

420. Pokud se jedná o obhajobu obžalovaných M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. v tom smyslu, že v obchodních společnostech spadajících do holdingu VXXXE byly průběžně v žalovaném období prováděny kontroly ze strany příslušných úřadů práce a oblastních inspektorátů práce, které neshledaly žádných pochybení, pročež ani obžalovaní nemohli vědět, že by v obchodních společnostech spadajících do holdingu VXXXE neprobíhalo vše v souladu s právní úpravou. K tomu nalézací soud předně uvádí, že v rámci dokazování byly mj. provedeny i listinné materiály v podobě rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 4. 8. 2010, rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce v Plzni ze dne 31. 8. 2010, rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce v Plzni ze dne 21. 6. 2010, to vše ve vztahu na společnost Bxxx xxxe, s.r.o. (viz č.l. 16.224 a následující, sv. 78 – viz bod 316. odůvodnění tohoto rozsudku), které byly v rámci přípravného řízení předloženy obžalovaným M. Č.. Z uvedených listinných materiálů vyplynulo, že v rámci kontroly byly kontrolovány pouze písemné dokumenty a nebyly vedeny žádné osobní rozhovory s jednotlivými zaměstnanci. I přesto, že se příslušný orgán zaměřoval na zcela odlišné skutečnosti v rámci správní kontroly, uzavřel Oblastní inspektorát práce v rámci provedené kontroly tak, že kontrolovaným zaměstnancům byly měsíčně prováděny srážky ze mzdy vyšší, než je možné činit, a nebyla respektována výše nezabavitelné části mzdy, kdy v některých případech byly srážky ze mzdy tak vysoké, že takový podíl zaměstnance na nákladech zaměstnavatele spojených se zaměstnáváním zaměstnance již zpochybňuje samotný smysl pracovněprávního poměru. Oblastní inspektorát dospěl rovněž k závěru, že se zaměstnavatel dopustil porušení základních zásad pracovněprávních vztahů, a to jednak z důvodů uzavření dohod k zajištění dalšího zaměstnávání, ve kterých zaměstnavatel sjednal se zaměstnanci formou srážek ze mzdy úhradu příspěvku za tzv. nadstandardní služby, kterými si však hradí vlastní náklady, přičemž součástí příspěvku je i neexistující závazek. Dále bylo konstatováno porušení příslušných ustanovení zákoníku práce ze strany zaměstnavatele ve vztahu na uzavření dohod o zajištění dalšího zaměstnávání pro diskriminaci skupiny zaměstnanců z důvodu jejich zdravotního stavu, kdy byla společnosti uložena pokuta ve výši 250 000 Kč a dále povinnost zaměstnavatele nahradit náklady řízení. Dle Oblastního inspektorátu je rovněž nutné vzít v úvahu i skutečnost, že osoby se zdravotním postižením velmi obtížně hledají na trhu práce zaměstnání a jsou víceméně ochotny přistoupit i na nevýhodné podmínky při příslibu trvalého zaměstnání. Už sám název dohody, dohoda k zajištění dalšího zaměstnávání, pak vzbuzuje dojem, že pokud nebude dohoda uzavřená, nemusí být další zaměstnávání uskutečněno. Současně je třeba vzít v úvahu rovněž vztah podřízenosti a nadřízenosti a v neposlední řadě i ujednání o důvěrném charakteru této dohody pod hrozbou hrubého porušení pracovní disciplíny, kdy tyto výrazně omezují či zamezují možnosti zaměstnance otevřeně zjišťovat oprávněnost postupu zaměstnavatele. Správní orgán v této souvislosti dále upozorňuje na skutečnost, že zaměstnavatel je právnickou osobou, která dle vlastního prohlášení zaměstnává značné množství osob se zdravotním postižením v rozsahu celého území České republiky, kdy takovéto jednání zaměstnavatele lze považovat systémově uplatňované u většiny zaměstnanců se zdravotním postižením. Správní orgán v této souvislosti konstatuje, že diskriminační jednání zaměstnavatele je závažným, společensky velmi nebezpečným jevem, kdy porušení pracovněprávních předpisů v takovém rozsahu nebyla doposud inspektoráty práce zjištěna ani sankcionována. Současně je nutné přihlédnout i k tomu, že zaměstnavatel využíval podpory státu v podobě příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Z uvedeného rozhodnutí tak rozhodně nelze učinit závěr o tom, že by v rámci společnosti Bxxx xxxe, s.r.o. (nyní Kxxxi, s.r.o.) nebyla shledána žádná pochybení. Za situace, kdy sám obžalovaný M. Č. uvedená rozhodnutí předložil orgánům činným v trestním řízení již na počátku samotného přípravného řízení, si tedy obžalovaní již v polovině roku 2010 museli být vědomi toho, že jejich jednání je jako problematické hodnoceno i oblastním inspektorátem práce, kdy na to byli fakticky státními orgány upozorněni. K tomu soud doplňuje, že pokud uvedené rozhodnutí bylo následně zrušeno rozhodnutím Státního úřadu inspekce práce ze dne 4. 8. 2010, stalo se tak z procesních důvodů, nikoliv z důvodů skutkových či právních. Citované rozhodnutí mj. uvádí, že byla prováděna kontrola pouze dle písemných podkladů, které předložil zaměstnavatel, což byl kromě jiného důvod, proč nalézací soud považoval za zcela

nadbytečné provádět dokazování dalšími rozhodnutími uvedených státních orgánů, když je patrné, že kontrola úřadů práce, resp. oblastními inspektoráty práce, byla prováděna na základě písemné dokumentace, kterou jednotlivé společnosti na vyžádání těmto úřadům předkládaly, pročež řadu klíčových okolností týkajících se zaměstnávání osob zdravotně postižených nemohla vůbec zjistit. **Tato dokumentace týkající se osob zdravotně postižených byla ze strany jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE vedena tak, aby v ní žádné nesrovnalosti shledány být ani nemohly, neboť to byl základní předpoklad pro to, aby mohly být žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených pozitivně vyřizovány. Jednalo se o stejně podstatný předpoklad, jako bylo předkládání potvrzení o bezdlužnosti jednotlivých společností, kdy bez naplnění těchto předpokladů by žádosti o příspěvky byly zamítnuty. To byl také důvod, proč společnosti řádně odváděly zákonné odvody na sociálním a zdravotním pojištění i příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, což zajišťoval svým přísunem finančních prostředků obžalovaný A. M..** Ostatně obžalovaný M. V. si byl zjevně těchto skutečností dobře vědom, pročež kladl velký důraz na řádné vedení písemné pracovněprávní dokumentace, sám v tomto ohledu prováděl v jednotlivých společnostech společně s obžalovanou Š. A. kontroly (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku). Nehledě na tu skutečnost, že výsledek uvedených kontrol nejen, že není závazný pro orgány činné v trestním řízení, ale zaměřuje se na posuzování okolností podstatných z hlediska zákona o zaměstnanosti, příp. dalších správních předpisů, neboť režim vyplácení příspěvků je podřízen správnímu řízení a rozhodnutí státních orgánů v této oblasti tak rozhodně nic nevypovídá o tom, zda konkrétním jednáním byly naplněny znaky trestného činu či nikoliv. Ostatně stejně je tomu i opačně, kdy správní orgány nejsou vázány rozhodnutími trestních soudů, jak se mj. výslovně uvádí i v obhajobou předkládaném rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2019, sp. zn. 5 Ad 26/2016, dle kterého skutečnost, že v trestním řízení bylo prokázáno, že jednatel a zaměstnanci společnosti žalobce se dopustili jednání, které naplnilo skutkovou podstatu přečinu dotačního podvodu ve stádiu pokusu, není dostatečným podkladem pro neposkytnutí příspěvku žalobci, neboť zákon o zaměstnanosti se spácháním takového trestného činu nespojuje automaticky následek neposkytnutí příspěvku. I z uvedeného je tak patrné, že **správní řízení o přiznání příspěvku dle § 78 zák. o zaměstnanosti a trestní řízení o naplnění znaků trestného činu dotačního podvodu dle § 212 trestního zákoníku jsou dvě odlišná, na sobě zcela nezávislá řízení, kdy závěry jednoho řízení nemají dopad na závěry řízení druhého.** Nad rámec uvedeného je však nutné uvést, že ani tvrzení obžalovaných v tomto smyslu, že všechny kontroly, které byly ve společnostech provedeny, vždy proběhly se závěrem, že vše ve společnostech je vedeno řádně, neodpovídá provedenému dokazování, když v rámci dokazování byl mj. proveden listinný materiál v podobě soupisu všech řízení vedených v rámci holdingu VXXXE ke dni 14. 7. 2011 vyhotovený Mgr. R. K., určený k rukám obžalovaného M. Č. a nalezený v kanceláři obžalovaného M. V.. Jedná se o soupis různých správních řízení ohledně společností Bxxx xxxe s.r.o., Bxxx xxxs s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., Lxxx xxx xxxp, s.r.o., Axxx xxxn, s.r.o., ze kterých je patrné, že probíhají různá správní řízení ohledně nevyplacení části příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených a rozhodně ne bez dalšího pouze se závěry, že v rámci společností je vše vedeno řádně (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na skutečnost, že uvedený dokument byl určen k rukám obžalovaného M. Č. a nalezen bezprostředně v osobní kanceláři obžalovaného M. V., **nemá soud žádných pochybností o tom, že obžalovaným bylo známo, že kontroly ze strany státních orgánů ve společnostech spadajících do holdingu probíhají a v rámci těchto jsou shledávána pochybení ze strany holdingu VXXXE.**

421. Pokud se jedná o obhajobu obžalovaných, která byla prezentována v rámci závěrečných řečí, příp. v průběhu vedeného dokazování v rámci řízení před soudem, a která se prolínala napříč obhajobou jednotlivých obžalovaných. Pokud se jedná o námitky obhajoby ve vztahu k zaměstnávání osob zdravotně postižených v rámci jednotlivých obžalovaných právnických osob, kdy dle obhajoby obžalovaní nevěděli, jakým způsobem jsou tyto osoby zaměstnávány, že jim nejsou řádně

poskytovány služby ze strany koordinátorů zaměstnaných v uvedených společnostech, že si osoby zdravotně postižené stěžují na různé okolnosti svého zaměstnávání. K tomu se soud již vyjadřoval průběžně v rámci skutkového hodnocení důkazů, nicméně k tomu shrnuje, že obžalovaní M. V. a M. Č. sami systém fungování obchodních společností, vč. okolností, za kterých budou osoby zdravotně postižené ve společnostech zaměstnávány, vč. poskytování služeb, nastavovali a v tomto smyslu i školili veškeré manažery zainteresovaných společností. Z výpovědí všech manažerů společností vyplynulo, že v rámci svých společností do posledního detailu plnili pokyny obžalovaných M. V. a M. Č., když si s ohledem na nastavení pravidel a způsob vedení holdingu VXXXE ze strany obžalovaných ani nemohli dovolit nepostupovat v souladu s pravidly stanovenými obžalovanými, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že za sebemenší prohřešek byly manažerům ukládány pokuty, někteří svědci pak sami potvrdili, že si nemohli dovolit přijít o práci (např. svědkyně H. S. či M. K.). Navíc všichni manažeři napříč uvedenými společnostmi potvrdili, že o fungování společností informovali vedení holdingu, obžalované M. V. a M. Č. nejen v rámci příslušných hlášení a bilancí, ale také formou pravidelných porad, jakož i kontrol, které byly ze strany obžalovaných v sídlech společností vykonávány a které jsou mj. zaznamenány i v hlášení jednotlivých obchodních společností. S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že **obžalovaní nejen, že sami vytvořili způsob, jak má celý systém fungovat, ale tito byli současně dobře informováni o tom, jak zaměstnávání osob zdravotně postižených v jednotlivých společnostech probíhá prostřednictví instrumentů, které si sami nastavili, když z hlášení středisek i tabulek péče o ZTP, které byly pravidelně zasílány vedení holdingu a současně i prezentovány na příslušných poradách vedení, bylo zcela patrné, kolik osob bylo v konkrétní společnosti zaměstnáno, jaká práce byla prováděna, jakým způsobem byly osoby zdravotně postižené vypláceny, jaké dokumenty musely pravidelně podepisovat i kolik služeb měsíčně bylo fakticky v jednotlivých společnostech poskytnuto.** Údiv obžalovaných, který prezentovali v rámci řízení před soudem, nad výpověďmi svědků z řad manažerů, personalistů a koordinátorů jednotlivých společností, jakož i svědků z řad osob zdravotně postižených, pak zjevně neodpovídal realitě, neboť obžalovaní, a to včetně obžalovaných Š. A. a M. Š., byli seznámeni s tím, kolik služeb je fakticky každý měsíc poskytováno. V této souvislosti nelze opominout ani tu skutečnost, že v sídle holdingu VXXXE na adrese xxx, xxx, byly zajištěny mj. i dokumenty, které jednoznačně nasvědčují tomu, že obžalovaní byli dobře seznámeni i s obsahem interních dokumentů, k jejichž vyplňování sami dávali pokyn. Konkrétně se jedná o výkazy realizovaných činností, které byly v masivní většině případů sice podepsány zaměstnanci, avšak nevyplněny. Již z uvedeného tak muselo být obžalovaným zřejmé, že systém fungování služeb v obchodních společnostech nelze považovat za systém, který by byl v souladu se zákonem, když ale uvedené je nutné hodnotit v kontextu toho, že sami obžalovaní tento systém vymysleli a jeho fungování v obžalovaných právnických osobách prosadili. **Ostatně ani sami obžalovaní nepopírali, že jednotná pracovněprávní dokumentace, která byla vedena ve všech společnostech spadajících do holdingu, byla připravována při plném vědomí obžalovaných M. V. a M. Č. ve spolupráci s právníky.**

422. Pokud se jedná o argumentaci obžalovaných ohledně předplácení služeb osobami zdravotně postiženými či srovnávání nadstandardních služeb s teambuildingovými aktivitami poskytovanými běžně zaměstnavateli. K tomu soud nad rámec toho, co bylo uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozsudku, pouze dodává, že takovéto srovnání považuje za zcela nemístné, když není pochyb o tom, že zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených v masivní většině žádné služby nečerpali a ani o jejich čerpání zájem nejevili, kdy však bez ohledu na své stanovisko ohledně služeb byli nuceni smlouvy o službách podepisovat, neboť jinak nebylo zaměstnání dané osoby ve společnosti v podstatě možné. Tomu nasvědčuje mj. i zápis z porady personalistů ze dne 18. 5. 2010 konané za účasti obžalovaného M. Č. a Š. A. (viz bod 225. odůvodnění tohoto rozsudku), ve kterém se uvádí, že byl personalistům objasněn dočasný statut pozastavení veřejných náborů s tím, že „noví zaměstnanci, domácí pracovníci ZTP budou přijímáni pouze na doporučení od známých. Smlouva o poskytování služeb je i nadále součástí pracovní smlouvy s tím, že je vyhotovena v jednom

provedení, které zaměstnanec podepíše a následně je uloženo v externím šanonu, fyzicky domácí pracovník vlastní pouze pracovní smlouvu. Soud pak zcela pomíjí situace, kdy sice o poskytnutí služby zájem uvedený zaměstnanec z řad osob zdravotně postižených měl, ale služba mu byla odmítnuta, a přesto mu byly účtovány srážky ze mzdy za poskytnuté služby (viz např. výslech svědka P. ze společnosti Txxx xxxe s.r.o., kdy tento s ohledem na svoje vážné postižení rukou si nebyl schopen řadu činností v rámci domácnosti sám obstarat, pročež uvedené služby musel čerpat formou sjednávání pečovatelské služby, za kterou dále platil, neboť mu služby společností Txxx xxxe, s.r.o. i přes jeho žádost nebyly poskytovány, přesto mu byly pravidelně účtovány srážky ze mzdy, neboť i tento zaměstnanec byl vyplácen částkou 2 000 Kč měsíčně). Takovýto postup považuje nalézací soud za zcela bezprecedentní. **V této souvislosti soud uvádí, že srovnávat poskytování služeb, které nebyly zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených poskytovány, avšak byly osobám zdravotně postiženým účtovány formou srážek ze mzdy, s bonusy poskytovanými zaměstnavatelem v podobě teambuildingu a jiných aktivit, které zaměstnavatel nejen, že fakticky poskytuje, ale hlavně sám zaměstnancům hradí, je dle názoru nalézacího soudu naprostým nepochopením podstaty zaměstnaneckých benefitů.** Pokud obžalovaní v rámci své obhajoby namítali, že služby byly hrazeny paušálně, tedy zaměstnanec byl povinen tyto hradit bez ohledu na to, zda služby čerpal či nikoliv. K tomu soud uvádí, že z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že žádné takové skutečnosti nebyly nikým z obžalovaných právnických osob zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených sdělovány či dokonce vysvětlovány. Pokud soud pomíjí tu skutečnost, že osobám zdravotně postiženým byly pouze předkládány opakovaně dokumenty k podpisu, aniž by jim byly jakkoliv vysvětlovány, tak ale nelze pominout tu skutečnost, že sami někteří manažeři a koordinátoři obžalovaných právnických osob výslovně uváděli, že osoby zdravotně postižené za poskytované služby ničeho nehradily, neboť se jednalo o služby, které byly zaměstnavatelem poskytovány zdarma. Již z uvedeného je patrné, že ani sami manažeři a koordinátoři nebyli zjevně správně informováni o tom, jak je systém služeb nastaven. Pokud se jedná o svědky K. a S. K., kteří v rámci své výpovědi soudu vysvětlovali, jakým způsobem byly úhrady za služby vyčíslovány a následně zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených hrazeny, tak k tomu soud pouze uvádí, že popisovaný mechanismus vyúčtování uvedenými svědky již sám o osobě dokazuje, že vůbec nemohl existovat, když jednotlivé pasáže popisovaného mechanismu si zjevně protiřečí. Neschopnost uvedených svědků vysvětlit, jakým způsobem byly služby vyúčtovávány, pokud byla poskytnuta jedna služba více osobám současně, již jen dokresluje nepravdivost jejich výpovědi v tomto ohledu.

423. Pokud se jedná o obhajobu obžalovaných M. V. a M. Č. ve formě obsáhle popisovaných změn právní úpravy, ke které došlo ode dne 1. 7. 2012 ohledně čerpání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, k tomu soud uvádí, že **změna právní úpravy byla reflektována již v samotné obžalobě, kdy žalované období bylo ukončeno žádostmi, které byly podávány obžalovanými právnickými osobami naposledy za 2. čtvrtletí roku 2012, kdy právní úprava ohledně čerpání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění byla zcela jednoznačná a nemohlo být žádných pochyb o tom, že obžalovaní postupovali v rozporu s touto právní úpravou.** Soud v rámci předmětné trestní věci prováděl dokazování i formou sdělení náměstka generálního ředitele Úřadu práce ČR, směrnic generálního ředitele, metodickými pokyny Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, normativními instrukcemi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, které doplňují zákonné znění § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, a ze kterých jednoznačným způsobem vyplývají podmínky, za kterých zaměstnavatelé mohou čerpat příspěvek ve smyslu § 78 zákona o zaměstnanosti, jakož i postup a způsob, jakým tak mají zaměstnavatelé, kteří zaměstnávání osoby zdravotně postižené žádat. **Z předmětného ustanovení § 78 zák. o zaměstnanosti, jakož i z výše citovaných prováděcích předpisů jednoznačně vyplývá, že příspěvek náleží zaměstnavateli měsíčně ve výši skutečně vynaložených mzdových nákladů na zaměstnance, který je osobou zdravotně postiženou, vč. pojistného na sociální**

zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu daného zaměstnance. V rámci změn zákonného znění docházelo průběžně pouze k úpravě výše částky, kterou lze maximálně na uvedený příspěvek požadovat. Znění právní úpravy v tomto ohledu, tzn. na jaké náklady lze daný příspěvek ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb. použít, bylo v předmětném období zcela explicitní a nemohou o něm být žádné pochybnosti, kdy zcela shodně jsou náklady, na které může být daný příspěvek použit popisovány i v prováděcích právních předpisech. Pokud v následném období došlo ke změně právní úpravy, pak je tato změna právní úpravy z hlediska posuzování jednání obžalovaných zcela irelevantní. Ostatně toho, že se obžalovaní dopouštěli právně velmi problematického jednání, si zjevně byli vědomi i sami obžalovaní, když obžalovaný M. V. v rámci své výpovědi před soudem výslovně uvedl, že on nepostupoval v rozporu se zákonem, ale postupoval tak, aby zákon pro něho byl výhodný, dále pak popisoval, že uvedený příspěvek nebyl fakticky příspěvkem, ale vratkou, kterou mohl zaměstnavatel použít na jakékoliv účely. Obžalovaný M. Č. šel pak ve svém vyjádření dokonce ještě dál a uváděl, že pokud se jedná o poskytnuté příspěvky, tak tyto byly poskytovány státem zpětně, kdy bylo na zaměstnavateli, co s uvedenými finančními prostředky udělá, pročež bylo zcela v pořádku, pokud by se tento rozhodl využít uvedené finanční prostředky na úhradu vlastní dovolené v Karibiku. Uvedená vyjádření obžalovaných M. V. a M. Č. svědčí buď o naprostém nepochopení zákonné úpravy příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, což však soud s ohledem na přesné a jednoznačné znění právní úpravy, jakož i na jiná vyjádření obžalovaných v řízení před soudem, považuje za vyloučené. **Uvedená vyjádření obžalovaných i v kontextu dalších jejich sdělení, např. že tito využívali zákon tak, jak bylo pro potřeby a možnosti společnosti důležité, pak soud hodnotí jako prohlášení, která jednoznačně svědčí o jejich přístupu k projednávané problematice, kdy soud rozhodně nedospěl k závěru, že by obžalovaní M. V. a M. Č. nerozuměli dané právní úpravě či by nedokázali pochopit, jakým způsobem mají postupovat tak, aby postupovali v souladu se zákonem. Nalézací soud je toho názoru, že si oba obžalovaní byli velmi dobře vědomi toho, jakého jednání se dopouští, a zcela vědomě a cíleně zneužívali právní úpravu ve svůj prospěch.** Takové jednání však nelze rozhodně akceptovat, kdy taková argumentace obžalovaných tyto nemůže vyvinit z nesení odpovědnosti za vlastní trestní jednání.

424. Pokud se jedná o **námitky obhajoby** v podstatě všech obžalovaných v tom smyslu, že předmětem dokazování nebylo to, jakým způsobem došlo ke zneužití poskytnutých příspěvků, k tomu soud uvádí, že takový znak není podstatou trestného činu dotačního podvodu ve smyslu § 212 odst. 1 trestního řádu, když podstatou této skutkové podstaty je a je tudíž nutné v rámci trestního řízení posoudit, zda v žádosti o poskytnutí dotace či příspěvku byly uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo byly podstatné údaje zamlčeny, pročež soud se v rámci dokazování v této trestní věci soustředil právě na tyto okolnosti a k těmto také zaměřil svou pozornost, když v odůvodnění tohoto rozsudku popsal, jakým konkrétním způsobem a na základě jakých důkazů dovodil, že tyto znaky trestného činu dotačního podvodu byly jednáním obžalovaných naplněny.

425. V této souvislosti soud rovněž uvádí, že pokud se jedná o **námitky obhajoby v tom smyslu, že dle příslušných směrnic Úřadu práce ČR je na místě posuzovat jednotlivé příspěvky ve vztahu k jednotlivým zaměstnancům za každý měsíc a ve vztahu ke každé společnosti samostatně, pročež je povinností soudu v rámci trestního řízení tímto způsobem postupovat rovněž,** k tomu soud uvádí. Z popisu skutkové podstaty trestného činu dotačního podvodu rozhodně nic takového nevyplývá, současně je nutné uvést, že trestní řízení a správní řízení ohledně přiznání či nepřiznání konkrétního příspěvku ve vztahu ke konkrétní osobě jsou dvě samostatná řízení, což ostatně uvádí i rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 Ad 26/2016, na který poukazovala obhajoba obžalovaných (viz bod 419. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodnou logikou pak ani trestní zákoník, ani judikatura nedovodila žádné takové stanovisko, dle

kterého by bylo na místě postupovat způsobem, kterým postupuje úřad práce při rozhodování o přiznání příspěvku, také v řízení trestním, když skutková podstata trestného činu hovoří o tom, že trestného činu se dopustí ten, kdo v žádosti o příspěvek uvede nepravdivé údaje nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. V této souvislosti soud upozorňuje na rovněž již zmíněný a podstatný prvek projednávané trestné činnosti. **Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaní vybudovali pečlivě propracovanou organizační strukturu obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE, jejichž prostřednictvím byly na oko zaměstnávány osoby zdravotně postižené, které byly následně vykazovány v žádostech o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti. Tato organizační struktura byla založena s cílem získávat neoprávněně uvedené příspěvky, když jednotlivé společnosti spadající do holdingu fakticky žádnou obchodní činnost neprovozovaly, žádný zisk, který by měl být cílem podnikání, negenerovaly, a jejich jediným skutečným příjmem byly vyplácené příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených,** což je patrné jednak z výpovědí svědků z řad manažerů, kteří sami uváděli, že společnosti buď žádnou obchodní činnost neprovozovaly, pokud nějakou realizovaly, tak tato v žádném případě nepostačovala na to, aby společnost byla schopna generovat jakýkoliv faktický zisk. Jednak uvedené vyplývá i ze zpracovávaných bilancí a dále z výpisů z bankovních účtů, na kterých je rovněž patrné, že byly fakticky na bankovní účty obchodních společností připisovány výhradně finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, ale rozhodně nikoliv příspěvky z jiné obchodní činnosti uvedených společností. V neposlední řadě **tak vyplývá i z vyjádření obžalovaného M. Č., který v rámci porady vedení konané dne 14. 11. 2011 výslovně ve vztahu ke všem přítomným uvedl, že nerozumí tomu, proč se manažeři o bezdlužnost nestarají, když se jedná o to nejdůležitější, je to v podstatě jejich živobytí, „váš život je dotace“** (viz bod 213. odůvodnění tohoto rozsudku). Obžalovaný M. Č. snad více explicitně nemohl vyjádřit, jak fakticky podnikání celého holdingu VXXXE fungovalo. S ohledem na uvedené tak nemá soud žádných pochybností, že systém fungování společností byl založen za účelem páchání předmětné trestné činnosti. Pokud některé společnosti, a to v podstatě pouze společnosti Kxxx xxxl, s.r.o., příp. Pxxx xxxl s.r.o. a Txxx xxxe, s.r.o. provozovaly činnost, která v případě společností Pxxx xxxl, s.r.o. a Txxx xxxe, s.r.o. jen v malém množství, přesto generovala alespoň nějaké drobné výnosy měsíčně, pak bylo tímto způsobem postupováno proto, aby alespoň nějakým způsobem bylo možné zastřít faktický stav věcí, tedy tu skutečnost, že celá struktura holdingu je nastavena čistě za účelem čerpání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, aniž by došlo ke splnění podmínek pro čerpání příspěvků v uvedené výši. **S ohledem na nastavení celého systému dle názoru soudu není na místě postupovat tím způsobem, že bude vyslýchána každá jednotlivá osoba zdravotně postižená k okolnostem svého zaměstnávání ve společnostech, když výpovědi těchto svědků v podstatě pouze dokreslovaly skutečné fungování společností, ale podstatné okolnosti byly zjištěny z výslechu svědků z řad manažerů jednotlivých obžalovaných právnických osob, kteří se vyjadřovali k okolnostem náborů osob zdravotně postižených, jejich zaměstnávání, výplat mezd i okolnostem poskytování služeb, a dále z provedených listinných materiálů,** jak jsou popsány pod body 208. až 351. odůvodnění tohoto rozsudku. V neposlední řadě je rovněž nutné uvést, že obžalovaní zjevně při páchání předmětné trestné činnosti spoléhali na to, že soud bude vyslýchat každého jednotlivého zaměstnance, což je při rozsahu páchané trestné činnosti obžalovanými v podstatě nemožné, a to mj. i proto, že řada těchto osob je natolik vážně nemocných, že tyto osoby v průběhu trestního řízení umřely (z přibližně 3 500 osob zdravotně postižených, které spisovým materiálem procházely, do doby konání řízení před soudem zemřelo více jak 520 osob (viz bod 198. odůvodnění tohoto rozsudku). Obžalovaní přitom zjevně i na uvedené při páchání této rozsáhlé trestné činnosti spoléhali, když v rámci zvukového záznamu z porady vedení dne 5. 12. 2011 obžalovaný M. V. uvádí, že „ten dostal 2,5 a ten, co byl, jak zjistí, to by snad soud musel vyslechnout každého svědka“ (viz bod 314. odůvodnění tohoto rozsudku). **Soud se tak rozhodně neztotožňuje s obhajobou obžalovaných v tom smyslu, že by výpovědi všech osob**

zdravotně postižených byly jediným a klíčovým důkazem, kterým orgány činné v trestním řízení v předmětné věci disponovaly. Naopak s ohledem na charakter trestné činnosti, organizované struktuře, perfektně naplánované a dlouhodobě provozované trestné činnosti, která byla částečně zastírána snahou vykazovat, že alespoň některé společnosti spadající do uvedené struktury se snaží o drobnou ekonomickou činnost, pak soud rozhodně nepovažuje výslechy všech osob zdravotně postižených za klíčový důkaz v předmětné trestní věci, ale spíše o důkaz, který dokresluje celou trestnou činnost. Vyslechnutí svědci z řad osob zdravotně postižených fakticky dávají soudu jasnou představu o naprosté nemorálnosti a nepřijatelnosti chování obžalovaných s ohledem na zdravotní komplikace a omezení osob, které byly k páchání předmětné trestné činnosti obžalovanými zneužívány. Pokud se jedná o námitky obhajoby v tom smyslu, že část svědků z řad osob zdravotně postižených byla v rámci přípravného řízení vyslýchána za užití tzv. dotazníků, k tomu soud uvádí, že z těchto dotazníků v rámci předmětné trestní věci soud nevycházel, když sám zdejší soud prováděl obsáhlé dokazování právě výslechy svědků z řad osob zdravotně postižených přímo v řízení před soudem, a to s ohledem na stanovisko obhajoby obžalovaných. S ohledem na uvedené je tak argumentace ohledně zajišťování důkazů formou tzv. dotazníků pro postup zdejšího soudu irelevantní. Shodně jako argumentace obhajoby ohledně násilí, které mělo být používáno ve vztahu k osobám zdravotně postiženým v rámci jejich výslechů v přípravném řízení. Soud část svědků z řad osob zdravotně postižených, z jejichž výpovědí vycházel, sám vyslechl a rozhodně se žádného násilí či donucování svědků z řad osob zdravotně postižených ke konkrétním výpovědím ve vztahu k žádným svědkům nedopouštěl, kdy toto je možné snadno ověřit zvukovými nahrávkami z hlavních líčení, kdy v řadě případů jsou zajištěny i obrazové záznamy výslechů svědků před soudem, neboť tito byli ve velké většině vyslýcháni formou videokonferencí (z těchto je ostatně seznatelné, jakým výrazným způsobem se zhoršoval zdravotní stav některých svědků, a to již pouze osobní účastí svědka u soudu – viz např. svědkyně A. H., pův. M. – protokol o hlavním líčení ze dne 30. 9. 2021, která nebyla schopna vůbec svoji výpověď před soudem podat, když pouze usedavě plakala).

426. Pokud se jedná o **námitky obhajoby obžalované Š. A.** v tom smyslu, že v rámci řízení před soudem nebylo objasněno, od kdy obžalovaná fakticky v uvedeném holdingu působila, k tomu soud uvádí, že tuto skutečnost objasnila jednak sama obžalovaná Š. A., když v rámci svého výslechu před soudem uvedla, že ve společnosti působila od roku 2007, kdy nastoupila na pozici firemní inspektorky, následně se společnost rozrůstala, kdy od roku 2009 plnila další pracovní úkoly. Navíc uvedené tvrzení obžalované je i v souladu s obsahem firemního časopisu Kronika, ze kterého vyplývá, a to z grafického znázornění, které bylo ve firemním časopise obsaženo až do podzimu roku 2010, že obžalovaná Š. A. ve společnosti zastávala funkci firemní inspektorky (viz bod 214. odůvodnění tohoto rozsudku). I následně je obžalovaná Š. A. v uvedeném časopise pravidelně zmiňována, kdy jí jednotliví manažeři společností spadajících do holdingu děkují za pomoc při náborech nových zaměstnanců. To, že i nadále obžalovaná ve společnosti působila na pozici firemní inspektorky, je rovněž zřejmé z emailové komunikace i ze zápisů z porad vedení holdingu, kde obžalovaná vystupuje u uvedené pozici firemní inspektorky po celé žalované období. S ohledem na uvedené tak soud o době působení obžalované Š. A. v rámci holdingu VXXXE a jejím pracovním zařazení v holdingu v žalovaném období neměl žádných pochybností.

427. Pokud se jedná o **obžalovanou M. Š. a její obhajobu** v tom smyslu, že obžalovaná v rámci výslechu před soudem byla vystavena psychickému tlaku, kdy tato trpí psychickými obtížemi, pročež si nemohla pamatovat okolnosti jejího působení ve společnosti, které jsou staré více než devět let, kdy ve společnosti pouze opisovala údaje z jednotlivých bilancí dle pokynů obžalovaného M. Č., přičemž jí nebyly známy žádné souvislosti jejího jednání. K tomu soud uvádí, že dle znaleckého posudku, který byl ve věci obžalované M. Š. opakovaně zpracován znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Michalem Hronem, je obžalovaná schopna účasti u

hlavního líčení, když je léčena především pro úzkostnou symptomatiku v rámci panických atak, které byly za užívání účinné medikace a psychoterapeutického působení potlačeny, kdy psychické problémy obžalované neměly zásadní vliv na jednání obžalované (viz bod 205. odůvodnění tohoto rozsudku). **S ohledem na uvedené závěry znalce má soud za to, že nebylo žádným způsobem prokázáno, že by obžalovaná v době žalovaného jednání či následně trpěla takovými psychickými obtížemi, které by měly za následek neschopnost obžalované pamatovat si či si vzpomenout na okolnosti žalovaného jednání, zvláště za situace, kdy si obžalovaná dobře vybavovala některé jiné okolnosti svého působení v holdingu VXXXE ze zcela shodného období.** Z provedeného dokazování přitom rozhodně nevyplynulo, že by obžalovaná M. Š. fakticky vykonávala v holdingu pouze činnosti odpovídající pracovnici podatelny, jak se snažila soudu objasnit v rámci svého výslechu. Naopak z provedeného dokazování, zejména z výpovědí jednotlivých manažerů obchodních společností, jakož i ze zajištěné emailové korespondence a zápisů z porad bylo dle názoru soudu jednoznačně prokázáno, že obžalovaná M. Š. si byla dobře vědoma okolností, za kterých v holdingu probíhalo páchání předmětné trestné činnosti, a to zejména s ohledem na opakovaně zmiňované bilance, ohledně kterých obžalovaná zaučovala manažery, pokud se jedná o jejich vyplňování, příp. tyto ve spolupráci s manažery sama vyplňovala, jak je podrobněji rozvedeno výše v odůvodnění tohoto rozsudku. Za této situace lze tak jen těžko akceptovat obhajobu obžalované v tom smyslu, že z bilancí pouze opisovala údaje, kterým nerozuměla, a to dle pokynu obžalovaného M. Č.. Ostatně tomu nenasvědčuje ani ta skutečnost, že disponovala bankovními účty všech obchodních společností spadajících do holdingu, přičemž, jak uvedla svědkyně Š. R., měla obžalovaná přehled přes finanční záležitosti ve společnosti, což se podává mj. i z té okolnosti, že na rozdíl od jiných zaměstnanců holdingu měla obžalovaná M. Š. dispoziční oprávnění k bankovním účtům společností, stejně jako finanční ředitel holdingu V. V., přičemž často prováděla řadu bankovních operací ohledně objemných finančních prostředků. Skutečnost, že obžalovaná M. Š. měla v holdingu na starosti finanční toky, pak potvrdil v rámci své výpovědi i sám obžalovaný M. Č. (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozsudku).

428. Pokud se jedná o **obžalovaného A. M.** a skutečnost, že tento v průběhu přípravného řízení k věci nevypovídal, v tomto se zdejší soud zcela ztotožňuje s obhajobou obžalovaného v tom smyslu, že se jedná o zákonné právo obžalovaného, který jej v určité fázi trestního řízení zcela v souladu se zákonem využil, pročež z tohoto procesního postupu obžalovaného soud rozhodně nevyvozoval žádné skutečnosti, které by svědčily jakkoliv v neprospěch obžalovaného A. M.. Pokud se jedná o ostatní argumenty zmíněné v rámci obhajoby obžalovaného A. M., s těmi se soud vypořádal výše v odůvodnění tohoto rozsudku.

429. Ve vztahu **k námitkám obhajoby procesního charakteru** soud uvádí následující. Ohledně námitek směřujících k obsazení senátu zdejšího soudu, soud postupoval ohledně obsazení senátu v souladu se zákonem i rozvrhem práce zdejšího soudu, stejně pokud se jedná o námitky ohledně zachování zákonných lhůt k přípravě u obžalovaných, obhájců i státního zástupce, kdy okolnosti procesního postupu zdejšího soudu v projednávané trestní věci jsou patrné i ze spisového materiálu. Pokud se jedná o námitky ve vztahu na jednotlivé obžalované právnické osoby a jejich možnost zvolit si obhájce v této trestní věci, tato byla řešena na samém počátku trestního řízení orgány činnými v trestním řízení, kdy postup orgánů Policie ČR je v tomto ohledu dokumentován ve svazcích 6. až 9. spisového materiálu, kdy soud postup orgánů Policie ČR považuje za správný. Námitkám obhajoby v tomto smyslu tak nelze dle názoru soudu přisvědčit, když obžalovaným právnickým osobám nic nebránilo, aby si v souladu s příslušnou právní úpravou zvolily obhájce, shodně jako to učinila obžalovaná právnická osoba Kxxx xxxl, s.r.o. V neposlední řadě soud uvádí, že pokud se jedná o námitku obhájce obžalované Š. A. v tom smyslu, že zatímco přípravné řízení v předmětné trestní věci trvalo 13 let, tak řízení před soudem trvalo 8 měsíců, k tomu soud uvádí následující. Není pravdou, že by řízení před soudem trvalo 8 měsíců, když věc ke zdejšímu soudu

napadla dne 8. 6. 2020 a rozsudek byl zdejším soudem vyhlášen dne 7. 3. 2022. Současně soud uvádí, že cílem přípravného řízení je shromáždění veškerého důkazního materiálu ve věci, který může být pro posouzení projednávaného jednání relevantní, zatímco soud již pracuje se shromážděným spisovým materiálem, který mu byl ve věci předložen orgány činnými v trestním řízení. Již pouze z uvedeného je zřejmé, proč řízení před nalézacím soudem může být časově jinak dlouhé, než je tomu v případě řízení přípravného. Současně zdejší soud uvádí, že je povinností soudu ve smyslu § 2 odst. 4 trestního řádu postupovat tak, aby byly trestní věci projednávány urychleně a bez zbytečných průtahů, a to za současného dodržení všech dalších zásad trestního řízení, vč. té, že soud zjišťuje skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Zdejší soud tímto způsobem v uvedeném řízení postupoval, a to bez průtahů tak, aby mj. zbytečně nevystavoval obžalované nadměrnému stresu z důvodu dlouhých časových úseků při odročování této trestní věci.

430. Pokud se jedná o **jednání uvedené pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku**, které se týká pouze obžalovaného M. Č. a obžalované právnické osoby ZXXXA s.r.o. Také ve vztahu k těmto dvěma subjektům nemá soud žádných pochybností o tom, že jednání obžalovaných naplnilo znaky trestného činu, a to i přesto, že obžalovaný M. Č. i ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o. jednoznačným způsobem popřel, že by se dopustil jakékoliv trestné činnosti. K tomu uvedl, že společnost ZXXXA s.r.o. byla založena JUDr. D. M., a to poté, co se mu obžalovaný svěřil s tím, že by chtěl chovat zajíce, neboť v tomto oboru je vzdělán. Následně vše ohledně uvedené společnosti řešil JUDr. D. M., a to společně se svědkyní E. K., kdy skutečnosti ohledně fungování uvedené společnosti, vč. zadávání práce zaměstnancům, jejich vyplácení, podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, mu nejsou známy. Pokud ví, tak ve Xxx u xxx byly vystavěny voliéry, ve kterých se chovali bažanti, a dále klece pro zajíce, kdy o zvířata se zde staraly osoby zdravotně postižené, nicméně odchov nebyl příliš úspěšný. Všichni zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených, které vyplácel obžalovaný M. Č., byli vypláceni řádně. I přes výše uvedené vyjádření obžalovaného M. Č. nemá soud žádných pochybností o tom, že i v případě společnosti ZXXXA s.r.o. došlo k žalovanému jednání. Z provedeného dokazování, a to zejména z výpovědi svědkyně E. K. vyplynulo, že nabídku pracovní pozice mzdové účetní a personalistky ve společnosti ZXXXA s.r.o. jí učinil přímo obžalovaný M. Č., který ji také po celou dobu jejího zaměstnávání dával pokyny telefonicky, emailem i v rámci osobních návštěv v Ostravě, a to v době, kdy zastávala shodnou pracovní pozici ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Společnost ZXXXA s.r.o. zaměstnávala osoby zdravotně postižené, a to jednak v dílně, která se nacházela v Ostravě – Mariánských Horách, kde vyráběly přívěsky, které se následně prodávaly na trzích, jednak zhruba 30 – 40 zaměstnanců na pozici domácích pracovníků, přičemž o náboru nových zaměstnanců rozhodoval obžalovaný M. Č.. Většina zaměstnanců si do společnosti osobně jezdila pro práci a dále pro mzdu, která jim byla vyplácena. Průběh zaměstnávání osob zdravotně postižených byl zcela shodný se způsobem zaměstnávání osob zdravotně postižených ve společnosti Txxx xxxe, s.r.o. Svědkyni však není známo, zda, příp. kdo domácím pracovníkům rozvážel práci, ani zda a kdo vykonával pro domácí pracovníky služby. Pokud se jedná o vyplácení mezd, svědkyně uvedla, že již uchazeči byli v rámci úvodního pohovoru informováni o tom, že mzda jim nebude vyplácena v takové výši, jakou budou mít uvedenu na výplatní pásce, přičemž tuto informaci uchazečům sdělovala na základě rozhodnutí obžalovaného M. Č., který jí výslovně instruoval v tom smyslu, že tuto informaci má osobám zdravotně postiženým sdělovat. Ve společnosti fakticky pracovala méně než polovina přijatých osob zdravotně postižených, přičemž ti, co nepracovali, dostávali automaticky částku ve výši 2 000 Kč měsíčně. Svědkyně dále potvrdila, že u osob zdravotně postižených byla vykazována hrubá mzda ve výši 8 000 Kč, čistá mzda ve výši 5 800 Kč. Ve společnosti ZXXXA s.r.o. však nebyl nikdo, kdo by pobíral čistou mzdu v této výši s výjimkou svědkyně samotné. Ostatním osobám zdravotně postiženým byla vyplácena mzda nižší, o čemž

rozhodl obžalovaný M. Č.. Ve společnosti neexistovaly žádné smlouvy, na základě kterých by bylo možné jakékoliv srážky ze mzdy provádět. Srážky ze mzdy nebyly vykazovány osobám zdravotně postiženým ani na výplatních páskách. Také za společnost ZXXXA s.r.o. zpracovávala svědkyně žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, kdy žádosti zasílala ke kontrole emailem obžalovanému M. Č. a následně byly podávány na Úřad práce v Praze. Společnost měla zřízen bankovní účet, ke kterému měla dispoziční oprávnění svědkyně. Na uvedeném bankovním účtu byly však k dispozici vždy pouze finanční prostředky určené k výplatě mezd osobám zdravotně postiženým. Částku, kterou je třeba vyplatit na mzdách pro osoby zdravotně postižené, svědkyně obdržela od obžalovaného M. Č., jehož informovala pravidelně o počtech zaměstnanců ve společnosti, žádná hlášení či zprávy o chodu společnosti mu nepředkládala (viz bod 159. odůvodnění tohoto rozsudku). Výpověď obžalované pak potvrzují rovněž svědci z řad osob zdravotně postižených zaměstnaných ve společnosti ZXXXA s.r.o., např. svědkyně H. H. či I. Z., kteří výslovně potvrdili, že ve společnosti žádnou práci nevykonávali, několik svědků výslovně uvedlo, že jim byl přivezen pouze balík sena a dřevo s tím, že pokud by se někdo ptal, mají uvést, že vyrábí hnízda, fakticky však žádná hnízda nevyráběli. Současně svědci potvrdili, že jim byla vyplácena mzda ve výši 2 000 Kč, a to po celou dobu jejich působení ve společnosti, a to i přesto, že po celou dobu neobdrželi žádnou práci (viz bod 201. odůvodnění tohoto rozsudku). Skutečnost, že zaměstnanců společnosti ZXXXA s.r.o. byla vyplácena mzda ve výši kolem 2 000 Kč, tedy zcela odlišně oproti mzdě, která byla vykazována v mzdových listech za období roku 2010 až 2012 (viz bod 250. odůvodnění tohoto rozsudku) i v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti za období od září 2009 do června 2012 (viz bod 310. odůvodnění tohoto rozsudku), je patrná i z listinných materiálů, které byly předloženy svědkyní E. K. ke společnosti ZXXXA s.r.o., a to zejména z rekapitulace mezd ZXXXA s.r.o., která se týká období let 2009 až 2012, a dále dokumentu vklady do pokladny z banky obsahující soupisy částek, které byly v jednotlivých obdobích let 2009 až 2012 vloženy do pokladny společnosti a v jaké konkrétní výši (viz bod 250. odůvodnění tohoto rozsudku). Z uvedeného je patrné, že zatímco v rekapitulaci mezd jsou uváděny částky, které by odpovídaly vyplácení částek ve výši dle mzdových listů, tak **z vkladů do pokladny, kde se výslovně uvádí, že částka byla použita na mzdy zaměstnanců, je zřejmé, že tato částka, pokud je vydělena počtem zaměstnanců, kteří byli v uvedeném období ve společnosti ZXXXA s.r.o. zaměstnáni z řad osob zdravotně postižených, odpovídá vyplácení mzdy jednomu zaměstnanci společnosti ZXXXA s.r.o. ve výši cca 2 000 Kč** (viz bod 250. odůvodnění tohoto rozsudku). **Z žádostí o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených je přitom patrné, že tyto žádosti v žalovaném období, vč. jmenných seznamů, vykazovaly mzdové náklady na jednoho zaměstnance ve výši kolem 8 000 Kč.** Z předmětných žádostí z období od července 2009 do prosince 2010 je přitom současně patrné, že tyto podepisoval přímo obžalovaný M. Č., následně na základě zmocnění po zbytek žalovaného období je podepisovala svědkyně E. K. (viz bod 310. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na všechny uvedené skutečnosti tak **není pochyb o tom, že společnost ZXXXA s.r.o. ovládal v žalovaném období právě obžalovaný M. Č., který pro práci ve společnosti angažoval svědkyni E. K., které také po celou dobu dával pokyny, jakým způsobem má být postupováno v rámci aktivit společnosti ZXXXA s.r.o.** Z provedeného dokazování současně vyplynulo, že **ve společnosti ZXXXA s.r.o. byly zaměstnávány osoby zdravotně postižené, které fakticky žádnou práci nevykonávaly**, což jednak potvrdila sama svědkyně E. K., jednak vyplynulo z výpovědí samotných svědků z řad osob zdravotně postižených, příp. vykonávali jen minimum práce, **kdy však všichni zaměstnanci bez výjimky dostávali mzdu ve výši cca 2 000 Kč.** Z výpovědi svědkyně E. K. přitom vyplynulo, že **obžalovaný M. Č. jednak dal pokyn k tomu, aby zaměstnanci byli tímto způsobem vypláceni, jednak svědkyni E. K. oprávnil k vybírání přesně určené částky finančních prostředků na mzdy zaměstnanců z bankovního účtu společnosti ZXXXA s.r.o.**, přičemž k tomuto bankovnímu účtu měla svědkyně dispoziční oprávnění, stejně jako obžalovaný M. Č..

Zbytek finančních prostředků z bankovního účtu společnosti ZXXXA s.r.o. ve výrazně vyšších částkách, než tomu bylo u svědkyně E. K., pak bylo vybíráno v hotovosti obžalovaným M. Č. (viz bod 334. odůvodnění tohoto rozsudku). Výše finančních částek, které byly vybírány svědkyní E. K. z bankovního účtu společnosti ZXXXA s.r.o. určených na mzdy zaměstnanců, byla zanášena do dokumentu označeného jako vklady do pokladny, kde byly evidovány soupisy částek určených na mzdy zaměstnanců. Navíc svědkyně každý měsíc sdělovala obžalovanému počet osob, které jsou ve společnosti ZXXXA s.r.o. zaměstnány. S ohledem na uvedené tak nemůže být žádných pochyb o tom, že obžalovaný M. Č. jednak znal přesně počty osob zaměstnaných ve společnosti ZXXXA s.r.o., a současně věděl, jaké finanční částky jsou těmto zaměstnancům každý měsíc vypláceny, neboť k tomu dával svědkyni E. K. pokyn, jednak jí dával pokyn k výběru přesně určené částky na tyto mzdy zaměstnanců z bankovního účtu. Takto konkrétně určenou částku na výplatu mezd rovněž na bankovním účtu společnosti ZXXXA s.r.o. obžalovaný M. Č. jako disponent uvedeného účtu ponechával, ostatní finanční prostředky z příspěvků dle § 78 zák. o zaměstnanosti z bankovního účtu obžalovaný M. Č. sám vybíral. **S ohledem na uvedené tak nemá soud žádných pochybností o tom, že obžalovaný M. Č. byl přesně informován o tom, v jaké výši jsou vypláceny mzdy osobám zdravotně postiženým evidovaným ve společnosti ZXXXA s.r.o. a v jaké výši jsou mzdové náklady těchto zaměstnanců vykazovány v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy tyto neodpovídaly skutečnosti, o čemž byl obžalovaný M. Č. nejen informován, ale k vyplácení zaměstnanců výrazně nižší částkou dával sám svědkyni E. K. pokyn.**

431. Ve světle provedeného dokazování ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o. pak nemůže obstát ani **obhajoba obžalovaného M. Č.** v tom smyslu, že společnost založil JUDr. D. M., když jej obžalovaný M. Č. informoval o tom, že chce chovat zajíce a bažanty. **Z provedeného dokazování totiž vyplynulo, že to byl právě obžalovaný M. Č., který oslovil svědkyni E. K. s nabídkou práce pro společnost ZXXXA s.r.o., přičemž veškeré pokyny ohledně fungování společnosti jí zadával právě obžalovaný M. Č., a to včetně toho, jakou mzdu má osobám zdravotně postiženým vyplácet, kdy k tomu ji poskytoval i finanční prostředky na bankovním účtu společnosti ZXXXA s.r.o.** Rovněž to byl obžalovaný M. Č., který po určitou dobu podepisoval žádosti o příspěvky, následně svědkyni K. zmocnil k podpisům žádostí, avšak i v tomto období žádal, aby mu žádosti byly zasílány emailem ke kontrole. Současně z výpovědi svědkyně E. K. je patrné, že jediná chráněná dílna této společnosti, která byla zřízena, fungovala v Ostravě – Mariánských Horách, nikoliv ve Xxx u xxx, přičemž pokud byla zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených vykonávána vůbec nějaká práce, jednalo se o výrobu přívěsků. Výpověď svědkyně E. K. pak soud považuje za pravdivou, odpovídající skutečnosti, když tato koresponduje i s dalšími v řízení provedenými důkazy ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o., a to nejen ve vztahu k výpovědím svědků z řad zaměstnanců – osob zdravotně postižených působících ve společnosti, ale také ve vztahu k listinným důkazům, které byly ve věci ohledně společnosti provedeny, a to jednak výpisy z bankovního účtu společnosti a jednak s ohledem na vklady do pokladny za předmětné období. K tomu soud dále uvádí, že nezjistil žádné důvody, pro které by svědkyně vypovídala nepravdivě a vystavovala sebe nebezpečí trestního stíhání a současně svojí výpovědí přitěžovala obžalovanému M. Č. a naopak polehčovala osobě JUDr. D. M.. Přitom svědkyně za celou dobu své výpovědi před soudem osobu JUDr. D. M. ani jednou nezmínila a ani obžalovaný M. Č. se této na osobu JUDr. D. M. nedotazoval, byť byl jejímu výslechu přítomen, pročež měl prostor klást svědkyni otázky, mj. i ohledně role JUDr. D. M.. Uvedený průběh dokazování ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o. vede soud k závěru o účelovosti výpovědi obžalovaného M. Č., který s informacemi o klíčové roli JUDr. D. M. předstoupil před soud na samém konci důkazního řízení. Všechny ostatní výše uvedené důkazy ohledně společnosti ZXXXA s.r.o. jsou přitom ve vzájemné shodě, kdy jediná výpověď, která je zcela v rozporu s ostatními provedenými důkazy, je právě výpověď obžalovaného M. Č., pročež soud jeho výpověď ohledně společnosti ZXXXA s.r.o. považuje za zcela nepravdivou a účelovou, učiněnou pouze ve snaze vyhnout se vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. Přitom jednání obžalovaného M. Č.

ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o. a k popisu skutku, jak je uveden pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku, bylo prokázáno popsanými důkazními prostředky v plném rozsahu a bez jakýchkoliv pochybností.

432. S ohledem na výsledky podrobně provedeného dokazování, kdy o věrohodnosti a správnosti výpovědí slyšených svědků v rozsahu, jak je odůvodněno výše v tomto rozsudku, jakož i s ohledem na listinné důkazy, o jejichž pravdivosti a autenticitě neměl soud žádných pochybností, tak byla vina obžalovaných fyzických i právnických osob žalovaným jednáním tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I. i II., jednoznačným a nezvratným způsobem prokázána, pročež nalézací soud rozhodl tak, jak je uvedeno shora. Nalézací soud pak učinil menší úpravu v popisu skutku, kdy jednak sjednotil body I. a III. obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. VZV 3/2014, když tyto dle názoru soudu byly natolik propojené i s ohledem na částečně upravenou právní kvalifikaci, že soud považoval za vhodné, aby byl popis jednání těchto subjektů uveden pod jedním bodem výrokové části tohoto rozsudku. Shodně soud postupoval ve vztahu k jednání obžalovaného M. Č. a obžalované právnické osoby ZXXXA s.r.o., a to z totožných důvodů, kdy jednání těchto subjektů popsal pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku. Současně soud podrobněji popsal obsah jednotlivých žádostí uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku tak, aby byl z popisu skutku jednoznačně patrný obsah jednotlivých žádostí ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platné znění, vč. počtu osob zdravotně postižených, na které byly žádány uvedené příspěvky, a výše fakticky vynaložených mzdových nákladů na tyto osoby.

433. Na základě takto podrobně provedeného dokazování a skutkového hodnocení provedených důkazů soud uzavřel **po právní stránce** následujícím způsobem.

434. **Obžalovaní M. V. a M. Č. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnili všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a rovněž skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá trestního zákoníku.

435. **Obžalované Š. A. a M. Š. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnily všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku ve formě účastenství, a to pomoci, podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a rovněž skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku.

436. **Obžalovaný A. M. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem

ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě účastenství, a to pomoci, podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

437. U všech jmenovaných obžalovaných je nepochybné, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, by v tomto případě nebylo dostatečně efektivní a je zcela nepřípustné, kdy k uvedenému závěru zdejší soud dospěl nejen s ohledem na výši způsobené škody, ale také zejména s ohledem na způsob provedení žalovaného jednání, které je vysoce sofistikované, promyšlené, dlouhodobě vědomě páchané. V daném případě je třeba současně zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy škodlivými pro společnost. Obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. svým jednáním způsobili České republice celkovou škodu ve výši 581 590 035 Kč a příspěvek ve výši 10 845 102 Kč se pokusili získat, kdy tato škoda více než padesátkrát převyšuje hranici škody velkého rozsahu dle ustanovení § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku ve znění účinném ode dne 1. 10. 2020 (a tuto hranici, pro obžalované jednoznačně příznivější při posuzování, jakou právní úpravu použít, převyšuje více než padesátkrát ve znění trestního zákoníku účinného v současné době). Navíc se žalovaného jednání dopouštěli po více než čtyři roky, kdy k páchání trestné činnosti zneužili více jak 3 500 osob zdravotně postižených, tedy osob patřících do jedné ze společensky nejzranitelnějších sociálních skupin.

438. Obžalovaní M. V. a M. Č. k páchání trestné činnosti vytvořili organizovanou zločineckou skupinu s rozsáhlým aparátem podřízených osob čítajících manažery jednotlivých obžalovaných obchodních společností, personalisty a koordinátory, přičemž trestná činnost byla páchána v různých městech po celé České republice, opakovaně a po dobu minimálně čtyř let (ode dne 29. 4. 2008 do dne 31. 7. 2012). Obžalovaní se navíc dále na fungování této organizované zločinecké skupiny po celé žalované období účastnili. Obžalovaná Š. A. a M. Š. se činnosti této organizované zločinecké skupiny účastnily a na její činnosti se podílely a měly v ní nezastupitelnou pozici, jak bude popsáno dále. Obžalovaní k páchání trestné činnosti zneužívali osob zdravotně postižených, kdy tyto osoby jsou zranitelnou sociální skupinou vzhledem k jejich zdravotním indispozicím fyzického i psychického rázu, pročež nejsou schopny se efektivně takovému zneužití bránit, jakož i s ohledem na ekonomické důsledky jejich zdravotních omezení. S ohledem na výše uvedené tak jednání obžalovaných bezesporu představuje velmi invazivní chování ve vztahu k hodnotám chráněným trestním zákoníkem, které byly posuzovaným chováním obžalovaných jednoznačně zásadním způsobem porušeny.

439. Obžalovaný A. M., společně s obžalovanými M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., způsobil České republice celkovou škodu ve výši 484 926 092 Kč a příspěvek ve výši 10 548 685 Kč se pokusil získat, i v jeho případě tedy způsobená škoda převyšuje hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku značným způsobem, a to čtyřicet osm krát násobně. Přestože soud v jeho případě neshledal, že by se tento účastnil činnosti organizované zločinecké skupiny, společenská škodlivost jeho jednání je i tak vysoká, neboť za účelem zisku pomáhal financovat systém, který vytvořili obžalovaní M. V. a M. Č. a který ke svému fungování zneužíval osob zdravotně postižených, a to opakovaně, po dobu několika let, přičemž bez pomoci obžalovaného A. M. by měl celý systém závažné obtíže ve fungování. Společenská škodlivost tohoto jednání, vzhledem k jeho rozsahu, k výši škody a intenzity ohrožení zájmu chráněného zákonem, je značná a nelze tedy postupovat jinak než v intencích trestního práva i ve vztahu k obžalovanému A. M..

440. Trestného činu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo v žádosti o poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Trestného činu dotačního podvodu dle § 212 odst. 6 písm. a) se dopustí ten, kdo způsobí činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.

441. Z provedeného dokazování je zřejmé, že **obžalovaní M. V. a M. Č.** společným jednáním **vytvořili seskupení obchodních společností, v nichž byly na oko zaměstnávány osoby zdravotně**

postižené (dále též jen „OZP“), **jejichž práce fakticky nesměřovala k zákonnému cíli podnikání v podobě generování zisku**, ale měla pouze vytvořit uvedený dojem, **když uvedené obchodní společnosti fakticky generovaly zisk téměř výhradně čerpáním příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených**, nikoliv jakoukoliv jejich skutečnou prací. Podmínky v jednotlivých společnostech byly nastaveny obžalovanými tak, aby jednotlivé obchodní společnosti podávaly žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, kdy tyto žádosti o příspěvek dle § 78 zák. o zaměstnanosti za obchodní společnosti citované ve výrokové části tohoto rozsudku byly vyhotovovány dle pokynů obžalovaných osobami k tomu zmocněnými za jednotlivé společnosti, obžalovaným byly žádosti následně zasílány ke kontrole. Část žádostí byla podepisována přímo obžalovaným M. Č., část žádostí byla podepsána obžalovaným M. V., obžalovaní jsou rovněž v některých případech v žádostech uváděni jako kontaktní osoby pro úřady práce. **Dle pokynů a při plném vědomí obžalovaných M. V. a M. Č. byly v žádostech o poskytnutí příspěvků uváděny mzdové náklady na zaměstnance se zdravotním postižením ve výši, která ale nebyla pravdivá, neboť náklady v uváděné výši na zaměstnance nevznikly, a ani mzdy v deklarované výši nebyly zaměstnancům vypláceny, čehož si oba obžalovaní museli být dobře vědomi, když žádostmi bezprostředně disponovali a jejich obsah kontrolovali. Současně to byli právě obžalovaní M. V. a M. Č., kteří nastavovali pravidla vyplácení mezd zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených pouze v částce od 1 500 Kč do 2 000 Kč.** Za nepravdivé se považují údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je podávána informace v žádosti o poskytnutí dotace, a to byť jen o některé důležité skutečnosti pro poskytnutí dotace. Údaje, které byly uváděny s plným vědomím obžalovaných M. V. a M. Č. v žádostech o příspěvek na podporu zaměstnávání osob zdravotně postižených, byly pro poskytnutí příspěvků zásadní, neboť dle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti, v platném znění, měl zaměstnavateli náležet příspěvek ve výši skutečně vynaložených mzdových nákladů, které však v případě osob zdravotně postižených vykazovaných v jednotlivých obchodních společnostech spadajících do holdingu VXXXE byly podstatně nižší než částky uváděné v podávaných žádostech. Většina osob zdravotně postižených navíc nevykonávala žádnou práci, nebo vykonávala minimum práce, přičemž pokud byla zaměstnancům práce zadávána, pak na jejím výsledku nezáleželo a společnost z této práce neměla téměř žádný ekonomický profit. Informace uváděné v žádostech ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených tak byly zcela v rozporu s faktickým fungováním jednotlivých obchodních společností, pročež není žádných pochyb, že v žádostech o příspěvky byly uváděny údaje nepravdivé ve smyslu § 212 odst. 1 trestního zákoníku, o čemž obžalovaní M. V. a M. Č. věděli.

442. V jednání **obžalovaných M. V. a M. Č.** lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k projednávanému trestnému činu uvedenému pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku **zavinění ve formě přímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaní chtěli svým jednáním porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem a také je svým jednáním porušili. K tomuto závěru je zdejší soud veden zejména způsobem provedení žalovaného jednání, kdy tento dovozuje z provedeného dokazování, a to ze způsobu vedení porad, kdy obžalovaní aktivně udíleli pokyny týkající se žádostí o příspěvky, ze způsobu komunikace v rámci obchodních společností spadajících do holdingu, zaškolování jednotlivých manažerů, kteří vystupovali jménem obchodních společností, vč. udílení pokynů týkajících se náboru osob zdravotně postižených a jejich zaměstnávání, jak vyplynulo z výpovědí jednotlivých manažerů, z firemního časopisu vedeného pro celý holding VXXXE, z porad vedení, emailové komunikace i jednotných listinných materiálů, které byly vedeny, jak ve vztahu k zaměstnávání osob zdravotně postižených v jednotlivých obchodních společnostech, tak ve vztahu k vykazování měsíčních výsledků v jednotlivých obchodních společnostech a celkově z organizace fungování celé skupiny. Ze všech výše uvedených důkazních materiálů je patrný způsob vedení všech obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE, jakož i způsob vystupování a vyjadřování obžalovaných na poradách, pročež není pochyb o tom, že obžalovaní M. V. a M. Č. si byli dobře

vědomi nastavení fungování všech společností, vč. toho, zda jednotlivé obchodní společnosti fungují dle pravidel, které obžalovaní nejen určili, ale jejich dodržování rovněž kontrolovali a důsledně vymáhali, pročež obžalovaní věděli o tom, že svým jednáním zcela vědomě, cíleně a plánovitě porušují zájmy chráněné trestním zákoníkem (viz např. vyjádření M. V. na poradě dne 5. 11. 2011 k P. P.: „Co by si jim tam měl říct, jsem čůrák, vole, platíme je jinak, vole, my je okrádáme, tak si rovnou sbal, sbal si kartáček a jeď takhle, že jo. Co jiného k tomu říct, máš pravdu, no“, nebo diskuze o trestním stíhání jednotlivých manažerů – např. R. K., H. V.). Současně si byli vědomi toho, že si tímto způsobem zajišťují ekonomický profit. Z provedeného dokazování je tak zcela zřejmé, že obžalovaní jednali zcela vědomě a s cílem získat majetkový prospěch.

443. Z provedeného dokazování dále vyplývá, že **obžalovaná Š. A.** měla na starosti nábor nových zaměstnanců z řad zdravotně postižených osob, kdy tato postupovala podle pokynů vedení obžalovaných M. V. a M. Č.. Jejím úkolem bylo zaškolit manažery fungující v jednotlivých obchodních společnostech ohledně náboru nových zaměstnanců, přičemž ve většině do holdingu VXXXE spadajících společnostech prováděla nábory zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených osobně. Obžalovaná A. sama poskytovala manažerům a personalistům informace k náboru, kdy předávala informace, které mají následně i sami manažeři a personalisté jednotlivých společností osobám zdravotně postiženým sdělovat, tedy, že domácí zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených budou vypláceni částkou okolo 2 000 Kč, budou vykonávat doma minimum práce, která nebude k ničemu dále ve společnosti používána (viz např. výpověď svědkyně D. H., K. S., L. S.), rovněž předávala informace o tom, že OZP budou podepisovat čestná prohlášení o tom, že přebírají částku ve výši 5 847 Kč, byť to není pravda (viz výpověď svědkyně K. S.). **Obžalovaná Š. A. tak svým jednáním úmyslně usnadnila páchání trestné činnosti obžalovaných M. V. a M. Č. tím, že aktivně zajišťovala nábor nových zaměstnanců, školila manažery a předávala jim od nejužšího vedení na každodenní bázi mj. informace o tom, kolik má být osobám zdravotně postiženým vypláceno a jak jim má být zadávána práce, řešila konfliktní situace,** kdy konkrétní zaměstnanci z řad osob zdravotně postižených žádali, aby jim byla vyplácena mzda v plné výši dle výplatních pásek, **žádala předkládání pracovněprávní i další dokumentace, která byla v jednotlivých obchodních společnostech vedena v podobě hlášení středisek, tabulek péče o ZTP, výkazů realizované činnosti,** kdy měla jasný přehled o tom, že služby osobám zdravotně postiženým jsou poskytovány v minimální míře, přesto jsou všem těmto osobám realizovány srážky za mzdy za neposkytnuté služby, tudíž je všem těmto osobám zdravotně postiženým vyplácena jako mzda jednotná částka, bez ohledu na množství odvedené práce. **Rovněž se jako součást provozního oddělení účastnila porad vedení a jejich svolávání a podílela se na kontrole žádostí o poskytnutí příslušných příspěvků**, čímž nejméně napomáhala páchání trestné činnosti obžalovanými M. V. a M. Č., a to ve formě účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ve vztahu ke zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.

444. **Obžalovaná M. Š.** napomáhala trestné činnosti obžalovaných tak, že byla součástí provozního oddělení, kdy **shromažďovala dokument v podobě bilancí vypracovávaný vedením jednotlivých obchodních společností, v rámci kterého byly zobrazeny údaje o hospodaření jednotlivých obchodních společností a obsaženy mj. informace k výši odměny pro investora a skutečné výši vyplácených mezd v souhrnu za všechny zaměstnance dané obchodní společnosti.** Role obžalované M. Š. přitom byla stanovena v tom rozsahu, že **tato školila jednotlivé manažery, jakým způsobem mají být bilance vyplňovány, vysvětlovala jim jednotlivé údaje, zasílala jim v rámci emailové komunikace odpovídající formuláře, vč. doplňujících informací ohledně vyplňování uvedeného dokumentu, v řadě případů, kdy sami manažeři nebyli schopni tento dokument vyplňovat dle představ vedení, pak bilance vyplňovala místo uvedených manažerů. Současně obžalovaná M. Š. bilance kontrolovala,** což bylo její náplní práce, jak vyplývá i z firemního časopisu, kde o tom obžalovaná M. Š. výslovně

píše a udává pokyny, jaké dokumenty jí mají být v této souvislosti předávány, aby kontrola mohla provádět efektivně, dále je zřejmé, že v případě, že jí nejsou konkrétní dokumenty společně s bilancemi předkládány, tyto po příslušných manažerech vyžaduje (viz např. e-mailová zpráva P. P. ze dne 30. 12. 2010). Obžalovaná M. Š. **měla jako součást provozního oddělení k dispozici i dokumenty hlášení středisek, které obsahovaly mj. informace o skutečných početních stavech zaměstnaných osob se zdravotním postižením, skutečném počtu poskytnutých nadstandardních služeb zaměstnaným osobám se zdravotním postižením, a dále měla k dispozici tabulky nadstandardní péče o osoby zdravotně postižené, kdy ze všech těchto dokumentů je v souhrnu zřejmé, že osobám zdravotně postiženým nebyly vypláceny mzdy, které jsou uvedeny v žádostech o příspěvky. S žádostmi o příspěvky byla obžalovaná M. Š. seznámena, neboť žádosti procházely provozním oddělením, jehož byla součástí a kde probíhala kontrola jednotlivých žádostí, a rovněž se účastnila porad vedení, na nichž se žádosti o příspěvky probíraly, ze kterých obžalovaná M. Š. vypracovávala pravidelné zápisy,** v jejichž rámci byly probírány významné skutečnosti ohledně čerpání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, jak vyplývá mj. i ze zvukových záznamů porad vedení společností pořízených v listopadu a prosinci 2011. Obžalovaná M. Š. tak svým jednáním, kdy školila manažery k vyplňování bilancí a tyto bilance kontrolovala, shromažďovala i další podklady nutné k podání žádostí o příspěvek, úmyslně usnadnila a umožnila páchání trestné činnosti obžalovaného M. V. a M. Č., a to ve formě účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ve vztahu ke zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.

445. V jednání **obžalovaných Š. A. a M. Š.** lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k projednávanému trestnému činu uvedenému pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku **zavinění ve formě nejméně nepřímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalované věděly, že svým jednáním mohou porušení zájmu chráněného zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byly srozuměny. K tomuto závěru je zdejší soud veden zejména způsobem provedení žalovaného jednání, kdy z provedeného dokazování, je v případě obžalovaných Š. A. a M. Š. patrné, že tyto ve vztahu k obžalovaným M. V. a M. Č. plnily podřízenou roli, kdy celý systém fungování a získávání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených na rozdíl od obžalovaných M. V. a M. Č. nevymyslely, ale tento pomáhaly realizovat, a to každodenními úkony, sdělováním pokynů jednotlivým manažerům angažovaných obchodních společností, komunikací s obchodními společnostmi, kontrolou příslušných listin i realizací pravidelných porad vedení společností spadajících do holdingu. S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že si obžalované byly vědomy toho, jakého jednání se dopouští, jakým způsobem je ve společnostech fakticky generován ekonomický zisk, a to nikoliv zaměstnáváním osob zdravotně postižených a jejich prací, ale získáváním příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, které fakticky byly zaměstnávány pouze na oko. Uvedené je patrné ze způsobu komunikace v rámci holdingu, jak vyplynulo z výpovědí jednotlivých manažerů, z firemního časopisu vedeného v celém holdingu, z porad vedení, emailové komunikace i jednotlivých listinných materiálů, které byly vedeny jak ve vztahu k zaměstnávání osob zdravotně postižených v obchodních společnostech, tak ve vztahu k vykazování měsíčních výsledků v jednotlivých obchodních společnostech a celkově z organizace fungování celé skupiny obchodních společností. Ze všech výše uvedených důkazních materiálů je zcela jednoznačná role obžalovaných Š. A. a M. Š., kdy každá z těchto dvou obžalovaných plnila zcela nezastupitelnou úlohu v uvedeném systému, kdy právě díky jejich práci bylo možné realizovat jednotlivé pokyny, které uplatňovali z hlediska fungování celé skupiny obchodních společností obžalovaní M. V. a M. Č.. Obžalované přitom byly do detailu seznámeny s fungováním celého holdingu VXXXE, pročež soud nemá žádných pochyb na základě provedeného dokazování, že svým jednáním takto postupovaly zcela vědomě a cíleně, kdy si byly vědomy porušení zákonných ustanovení, a pro případ, že porušení zákona způsobí, s tím byly srozuměny, a to včetně té skutečnosti, že tímto způsobem si obžalovaní zajišťují nelegální ekonomický profit. Současně však obžalovaným jako osobám dospělým, svéprávným a dostatečně

zkušeným nic nebránilo ze systému fungování holdingu kdykoliv vystoupit, pokud nesouhlasily s tím, jakým způsobem holding funguje. Proklamace obžalovaných, že tyto pouze naplňovaly pokyny obžalovaných M. V. a M. Č., navíc s ohledem na svoji osobní životní situaci (v případě obžalované Š. A.) a svůj psychický zdravotní stav (v případě obžalované M. Š.) nemohly s uvedenou situací ničeho činit, je na místě zcela odmítnout, když bylo pouze na vůli obžalovaných, zda se budou na nelegálním fungování celého holdingu podílet či nikoliv.

446. Pokud se jedná o **obžalovaného A. M.,** soud po právní stránce uzavřel, že obžalovaný **tím, že poskytoval finanční prostředky na žádost obžalovaného M. V. holdingu VXXXE, umožnil fungování trestné činnosti obžalovaných, když obchodním společnostem patřícím do holdingu VXXXE poskytoval potřebnou finanční hotovost k zajištění zákonné povinnosti odvést za zaměstnance příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a k zajištění skutečné výše vyplácených částek pro osoby zdravotně postižené, za což měl smluvenu provizi ve výši 500 Kč měsíčně za každou zaměstnanou osobu se zdravotním postižením.** S ohledem na provedené dokazování není pochyb o tom, že obžalovaný A. M. věděl o tom, že byly jednotlivými obchodními společnostmi podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, zároveň měl k dispozici i informace o tom, kolik osob zdravotně postižených je v jednotlivých společnostech v holdingu zaměstnáno, jakou částku na jednu osobu zdravotně postiženou vyplácí stát prostřednictvím příslušného úřadu práce, a kolik je fakticky vypláceno jednotlivým OZP, a to na základě dokumentu „stav ID“, který mu byl pravidelně zasílán osobou finančního ředitele V. V.. V tabulce byla uvedena i výše srážky za zdravotní a sociální pojištění, a dále položka „průměr Z“, která představuje částku, kterou si obžalovaní z příspěvku vypláceného státem na osoby zdravotně postižené fakticky ponechávali. Obžalovaný A. M. měl k dispozici i žádosti o příspěvky, což sám výslovně potvrdil a navíc byla v tomto smyslu zajištěna i e-mailová komunikace s V. V. za období 2. Q. 2011 a 1. Q. 2012. S ohledem na informace, které obžalovaný A. M. pravidelně od vedení holdingu dostával, a s ohledem na skutečnost, že obžalovaný je zkušeným podnikatelem v oblasti investic, kdy se tímto způsobem živí a provozuje několik obchodních společností, navíc je ekonomicky vzdělán, nemá soud žádných pochyb o tom, že byl schopen se s uvedenými dokumenty, které mu byly zasílány, seznámit, jejich obsahu porozumět a současně i získat z této dokumentace informace, ze kterých mu muselo být zcela zřejmé, že obchodní společnosti spadající do holdingu VXXXE generují zisk v rámci svého podnikání získáváním příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti prostřednictvím podávání předmětných žádostí, kdy **mu muselo být z předložené dokumentace zřejmé, že údaje uvedené v žádostech neodpovídají skutečnosti, přesto poskytoval do holdingu VXXXE finanční prostředky a tím způsobem umožňoval fungování celého systému. Obžalovaní** tím, že obchodní společnosti prostřednictvím činnosti svých zaměstnanců negenerovali žádný zisk, ale byli v rámci vedení holdingu VXXXE pouze a výhradně odkázáni na příspěvky vyplácené státem zpětně, přičemž pouze část těchto příspěvků používali na zákonem aprobovaný účel, **potřebovali, aby v celém systému figuroval vnější element, v daném případě obžalovaný A. M., který finančně umožňoval fungování celého systému v době, kdy obžalovaní nedisponovali finančními prostředky na zákonné úhrady a na vyplácení odměn OZP, neboť bez zajištění těchto základních podmínek by nebyly příslušnými úřady práce příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti vypláceny.** S ohledem na uvedené tak soud i jednání obžalovaného A. M. právně kvalifikoval tak, že obžalovaný A. M. fakticky umožňoval obžalovaným páchání trestné činnosti, neboť bez jeho podílu by celý systém fungování holdingu zkolaboval, pročež jednání obžalovaného A. M. soud posoudil jako účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a to ve vztahu ke zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.

447. V jednání **obžalovaného A. M.** lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k projednávanému trestnému činu uvedenému pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku **zavinění ve formě nejméně nepřímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušení zájmu chráněného zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. K tomuto závěru je zdejší soud veden zejména způsobem provedení žalovaného jednání a rolí, kterou obžalovaný A. M. v celé systému fungování holdingu VXXXE plnil, kdy z provedeného dokazování, je ve vztahu k tomuto obžalovanému patrné, že obžalovaný byl seznámen prostřednictvím obžalovaného M. V. s tím, že společnosti zaměstnávají osoby zdravotně postižené, na jejichž zaměstnávání čerpají příspěvky od státu, současně měl k dispozici listinné materiály, ze kterých mu muselo být zřejmé, jaké počty OZP jsou zaměstnávány, jaké finanční prostředky jsou ze strany státu na mzdové náklady OZP vypláceny a jaké fakticky částky jsou osobám zdravotně postiženým dle pokynů obžalovaných vypláceny, kdy obžalovaného M. V. opakovaně označil jako osobu, která byla se všemi obžalovanými obchodními společnostmi spadajícími do holdingu provázána. S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že si obžalovaný A. M. byl vědom toho, jakého jednání se dopouští, jakým způsobem je ve společnostech fakticky generován ekonomický zisk. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný A. M. plnil roli investora, osoby, která mimo uvedený systém holdingu VXXXE, zvenku, poskytováním finančních prostředků umožňovala realizovat myšlenky obžalovaných M. V. a M. Č. při páchání žalovaného jednání, kdy si obžalovaný A. M. byl vědom nejen problematičnosti některých postupů při dispozici s bankovními účty obchodních společností spadajících do holdingu, jak sám připustil. Obžalovaný A. M. byl současně seznámen nejméně v hrubých obrysech i s fungováním celého holdingu, vč. skutečnosti týkající se zaměstnávání osob zdravotně postižených, výše odměny, která je jim vyplácena, a rovněž obsahu žádostí o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti, pročež soud nemá žádných pochyb o tom, že při poskytování finančních prostředků pro účely zajištění chodu holdingu VXXXE postupoval cíleně, kdy si byl vědom porušení zákonných ustanovení, a pro případ, že porušení zákona způsobí, s tím byl srozuměn. Obžalovaný A. M. tak zjevně sám konal ve snaze získat finanční prospěch z předmětného jednání pro vlastní osobu.

448. Ohledně právní kvalifikace jednání **obžalovaných právnických osob** Axxxa s.r.o., Kxxxi s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs s.r.o., Ixxx xxxl s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o. soud uvádí následující. Citované obžalované právnické osoby svým jednáním naplnily všechny zákonné znaky zločinu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb. V případě společností Axxxa s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci, dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť část příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených nebyla státními orgány z různých důvodů vyplacena, byť o vyplacení i tohoto příspěvku uvedené obchodní společnosti požádaly. Společnost Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, svým jednáním naplnila všechny zákonné znaky trestného činu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve spojení s § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb.

449. Trestní odpovědnost právnických osob je upravena zákonem č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2012. Vzhledem k uvedenému je tak trestní odpovědnost za žalované období kladena za vinu obžalovaným právnickým osobám až od data účinnosti citovaného zákona, tzn. ode dne 1. 1. 2012. Trestný čin dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku, je trestným činem, uvedeným v ustanovení § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále také TOPO), přičemž trestným činem ve výše uvedeném smyslu zůstal i po novele citovaného zákona, účinné ode dne 1. 12. 2016. V této trestní věci tedy byly splněny všechny

zákonné podmínky pro posuzování trestní odpovědnosti právnických osob podle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) TOPO, neboť trestné činy byly spáchány jménem obžalovaných právnických osob a v rámci jejich činnosti obžalovanými M. V. a M. Č., kteří byli po určitou část žalovaného období přímo statutárními orgány uvedených společností, později byli k jednání za právnické osoby zmocněni statutárními orgány. Současně v rámci jednotlivých právnických osob vykonávali řídící činnost, a to nejen v období, kdy byli přímo statutárními orgány uvedených společností, ale i v období, kdy již účelově tyto funkce v obžalovaných právnických osobách nezastávali. Z postavení a role obžalovaných M. V. a M. Č. je nepochybné, že tito jako výkonný ředitel (obžalovaný M. V.) a provozní ředitel (obžalovaný M. Č.) stáli v čele holdingu VXXXE, kterému byly všechny obžalované právnické osoby podřízeny. Všechny společnosti spadající do holdingu tak byly řízeny právě obžalovanými M. V. a M. Č., a to po celé žalované období, při svém jednání postupovaly podle jednotných pravidel stanovených právě obžalovanými jako nejvyšším vedením holdingu, jak vyplynulo i z provedeného dokazování (výslechu svědků z řad statutárních orgánů společností či svědků z řad manažerů jednotlivých obchodních společností). Jménem právnické osoby byla trestná činnost páchána prostřednictvím statutárních orgánů a manažerů, které obžalovaní M. V. a M. Č. instruovali ohledně postupu při podávání žádostí o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti. V některých případech obžalovaní i uvedené žádosti připravovali, v řadě případů je podepisovali, ve všech případech pak předmětné žádosti kontrolovali a prostřednictvím zaměstnanců z řad manažerů či personalistů obchodních společností žádosti za právnické osoby a jejich jménem podávali, k čemuž byli manažeři a obžalovaní zplnomocněni statutárními orgány. Trestná činnost byla páchána v rámci činnosti právnických osob, neboť souvisela s předmětem podnikání právnických osob, kterým byla zpravidla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, případně ostraha majetku a osob, kdy pro výkon tohoto předmětu podnikání byly zaměstnávány osoby zdravotně postižené, které byly vykazovány v žádostech o příspěvky s nepravdivými údaji. Obžalované právnické osoby přitom nepochybně naplnily znaky zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 trestního zákoníku, když v žádostech o přiznání příspěvku ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, které byly bezprostředně obžalovanými právnickými osobami po kontrole provedené vedením holdingu VXXXE podávány na příslušné úřady práce, přičemž tyto žádosti obsahovaly nepravdivé údaje, čehož si osoby, které jménem obchodních společností žádosti vyplňovaly a podávaly, musely být vědomy.

450. Vzhledem ke skutečnosti, že podle § 9 odst. 3 TOPO není dotčena trestní odpovědnost fyzických osob uvedených v § 8 odst. 1 (TOPO) a trestní odpovědností těchto fyzických osob není dotčena trestní odpovědnost právnické osoby, tak bylo na místě, aby byla trestní odpovědnost dovozována nejen ve vztahu na obžalované fyzické osoby, obžalované M. V. a M. Č. za žalované období, ale také ve vztahu na obžalované právnické osoby, neboť jejich trestní odpovědnost tímto nebyla žádným způsobem dotčena, a to ve vztahu k obžalovaným právnickým osobám za období účinnosti příslušné právní úpravy, jak je konstatováno výše. Současně dle § 8 odst. 5 TOPO se právnická osoba trestní odpovědnosti zprostí, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odst. 1 zabránila. V rámci dokazování však nebyly shledány jakékoliv skutečnosti prokazující úsilí právnické osoby zabránit spáchání trestného činu, jako například interní compliance programy, whistleblowing systém, nebo školení či porady zaměstnanců zaměřené na předcházení trestné činnosti, naopak ve společnostech byly vytvářeny soustavně a plánovitě podmínky pro páchání trestné činnosti, kdy se v rámci holdingu odehrávaly porady vedení zaměřené na organizaci páchání trestné činnosti, na nichž bylo mj. páchání trestné činnosti vedením probíráno (viz vyjádření M. V. na poradě dne 5. 11. 2012 k P. P.).

451. Pokud se jedná o subjektivní stránku trestného činu ve vztahu k obžalovaným právnickým osobám, tato je popsána níže viz bod 469. odůvodnění tohoto rozsudku.

452. Z hlediska právní kvalifikace žalovaného jednání je rozhodná rovněž **výše škody způsobená jednáním obžalovaných poškozené České republice**. Obhajoba obžalovaných ve vztahu k výši škody uváděla, že tuto nelze vypočítat jako součet poskytnutých příspěvků, neboť příspěvek je nutno chápat jako mnoho příspěvků vyplácených na jednotlivé zaměstnance, pročež je třeba se zabývat tím, jaká přesná částka byla každému zaměstnanci v konkrétním měsíci vyplacena, vč. částky, která byla zaměstnavatelem, tedy obžalovanými právnickým osobami, odvedena na sociálním a zdravotním pojištění a na příspěvku na zaměstnanost, přičemž uvedené opírala obhajoba mj. i o správní rozhodnutí o přiznání příspěvku, jakož i o výše citované rozhodnutí Městského soudu v Praze ohledně rozhodnutí vydaných v rámci správního řízení. Dle uvedených rozhodnutí vydaných v rámci správního řízení, nejsou-li splněny předpoklady k jedinému zaměstnanci, Úřad práce ČR příspěvek nevyplatí právě a jenom ve vztahu k této osobě. Dle obhajoby se tak i soud v rámci trestního řízení musí řídit stejnými principy a logikou. V této souvislosti obhajoba namítala ve věci zpracovaný znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví daně, daňová evidence č. 108/2015 vypracovaný dne 6. 9. 2019 Ing. Zuzanou Melcerovou, znalkyní z oboru ekonomika, odvětví daně, daňová evidence, kdy dle názoru obhajoby byl znalecký posudek zpracován chybně, neboť vycházel z výpovědí svědků z řad osob zdravotně postižených, kteří vypovídali v rámci přípravného řízení formou úředních záznamů, a dále byly jejich výpovědi zpracovávány rovněž formou tzv. dotazníků, kdy se jedná o formu, kterou trestní řád nezná. Takto zaznamenaná výpověď svědka je dle názoru soudu procesně nepoužitelná, pročež pokud znalkyně při zpracování znaleckého posudku vycházela z takto zachycených výpovědí svědků, pak je celý znalecký posudek ve věci nepoužitelný.

453. K této obhajobě obžalovaných soud uvádí následující. Z judikatury vyšších soudů vyplývá, že **škodou způsobenou trestným činem dotačního podvodu je celá výše poskytnuté dotace, pokud při žádosti o dotaci byly uvedeny nepravdivé údaje** (viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 9. 2016, sp. zn. 6 To 21/2016, a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 5. 2017, sp. zn. 3 Tdo 414/2017, kterým bylo odmítnuto dovolání). Obdobný závěr učinila soudní judikatura i ve vztahu k trestnému činu úvěrového podvodu, kdy dle ustálené judikatury vzniká škoda již tím, že na základě nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů byla dotace poskytnuta a peněžní prostředky opustily majetkovou sféru poskytovatele dotace (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. 7 Tdo 1463/2012, či usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 6. 6. 2012, sp. zn. 7 Tdo 487/2012). S ohledem na uvedené je tak v případě trestného činu dotačního podvodu, a to včetně projednávané věci, **škodou celá neoprávněně vyplacená částka a zohlednění způsobu, jakým bylo nadále s takto vylákanými finančními prostředky naloženo, je okolností zcela irelevantní, neboť spadá do fáze po dokonání trestného činu, když trestný čin dotačního podvodu je trestným činem předčasně dokonaným** (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 3 Tdo 711/2014). Nelze totiž opominout tu skutečnost, že pro vyplacení předmětných finančních prostředků neexistoval fakticky žádný právní titul, neboť nebýt podvodného jednání obžalovaných, pak by k vyplacení peněz na uvedené příspěvky vůbec nedošlo. S ohledem na uvedené tak soud ani k ve věci zpracovanému znaleckému posudku znalkyní Ing. Zuzanou Melcerovou nepřihlížel, neboť ta fakticky vypočítala nejmenší možnou ekonomickou újmu státu, která byla jednáním obžalovaných způsobena. **Dle názoru soudu i s ohledem na výše uvedenou rozhodovací praxi soudů však otázka nejmenší možné ekonomické újmy státu není pro posouzení předmětné trestní věci podstatná, a to právě s ohledem na skutečnost, že trestný čin dotačního podvodu je trestným činem předčasně dokonaným, pročež jako škodu, která byla žalovaným jednáním způsobena, je třeba vyčíslit jako celou výši poskytnuté dotace, neboť při žádostech o dotaci byly uváděny nepravdivé údaje.**

454. Pokud se jedná o argumentaci obhajoby v tom smyslu, že soud by měl při výpočtu výše způsobené škody zkoumat, jaká přesná částka byla každému jednotlivému zaměstnanci v příslušném měsíci

vyplacena a tuto od způsobené škody odečíst, stejně jako odvody na sociální a zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za své zaměstnance z řad osob zdravotně postižených odvedl. Ani s touto argumentací obhajoby se soud nemohl ztotožnit. **Pokud by obžalovaní, resp. obžalované právnické osoby řádně neodváděly sociální a zdravotní pojištění za své zaměstnance, pak by nenaplnily základní podmínku státu pro nárokování příslušných příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených od příslušných úřadů práce, neboť s každou jednotlivou žádostí musí příslušný žadatel dokládat rovněž svoji bezdlužnost.** Pokud se tak nestane, nemůže být příslušnému žadateli příspěvek přiznán. Této podmínky si byli všichni obžalovaní dobře vědomi, což je patrné i z provedeného dokazování, kdy jednak obžalovaný M. Č. důsledně na tuto skutečnost upozorňuje všechny manažery v rámci porady vedení konané dne 14. 11. 2011, kdy uvádí, že nerozumí tomu, že manažeři se o bezdlužnost nestarají, když tato je nejdůležitější, mj. obžalovaný M. Č. uděluje i svědkyni A. G. pokutu za to, že v rámci podávání poslední žádosti o příspěvky neměla v pořádku právě doložení bezdlužnosti (viz bod 313. odůvodnění tohoto rozsudku). Navíc také pro zajištění řádného dokládání bezdlužnosti byl do celého systému fungování povolán obžalovaný A. M., obžalovaným M. V., kdy tento poskytoval finanční prostředky jednotlivým obchodním společnostem mj. za účelem hrazení odvodů na zdravotní a sociální pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti tak, aby bylo **zajištěno, že nebudou vznikat nedoplatky na povinných odvodech, což by fakticky znamenalo nemožnost nárokovat uvedené příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených a tedy páchat trestnou činnost** (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 5. 2017, sp. zn. 3 Tdo 414/2017). **Obdobně je tedy na místě posoudit situaci i ve vztahu k případnému odečtu skutečně vyplacené částky zaměstnancům ve výši cca 2 000 Kč, neboť pro páchání předmětné trestné činnosti obžalované právnické osoby potřebovaly na oko zaměstnávat osoby zdravotně postižené, které následně vykazovaly v jednotlivých žádostech o příspěvky.** Aby toto mohly obžalované právnické osoby realizovat, byla zaměstnancům z řad osob zdravotně postižených vyplácena minimální odměna od částky ve výši 1 500 Kč do částky ve výši 2 000 Kč. I vyplácení této částky zaměstnancům pak bylo důležitou podmínkou pro to, aby mohl celý systém dlouhodobě bez odhalení státními orgány fungovat, pročež **i takto vyplácené finanční prostředky byly nezbytným předpokladem pro páchání trestné činnosti, pročež ani tyto finanční prostředky nelze od výše způsobené škody žádným způsobem odečítat** (viz výše zmíněné usnesení Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 6 To 21/2016, a usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 3 Tdo 414/2017).

455. S ohledem na výše uvedené je tak dle názoru nalézacího soudu zcela na místě uzavřít, že dokonaným trestným činem obžalovaných M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. byla způsobena škoda ve výši 581 590 035 Kč, tzn. škoda přesahující částku ve výši 10 000 000 Kč, tedy škoda velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, přičemž ohledně částky 10 845 102 Kč bylo jednání obžalovaných právně kvalifikováno jako jednání spáchané ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Dokonaným trestným činem obžalovaného A. M. byla způsobena škoda ve výši 484 926 092 Kč, tzn. rovněž škoda přesahující částku ve výši 10 000 000 Kč, tedy škoda velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, přičemž ohledně částky ve výši 10 548 685 Kč bylo jednání obžalovaného právně kvalifikováno jako jednání spáchané ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. K právní kvalifikaci trestného činu dotačního podvodu dle § 212 odstavce 6 písm. a) trestního zákoníku je podmínkou vznik škody velkého rozsahu. Škodou velkého rozsahu je dle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku škoda dosahující částky nejméně 10 000 000 Kč (ve znění účinném od 1. 10. 2020, které je zcela zjevně pro obžalované příznivější oproti právní úpravě účinné v době páchání posuzované trestné činnosti). Jak vyplývá z judikatury, **u trestného činu dotačního podvodu škoda vzniká již tím, že na základě nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů se peněžní prostředky z některého z dotačních titulů dostanou do dispozice obviněného** (srov. usnesení Nejvyšší soudu, sp. zn. 7 Tdo 1463/2012). Za škodu je dle judikatury třeba považovat celou částku uplatňovanou v žádosti o poskytnutí, aniž by bylo nutno podrobněji odlišovat, zda se předložené nepravdivé doklady týkaly

veškerého plnění nebo pouze jeho části (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1010/2019, nebo ze dne 25. 8. 2021, sp. zn. 5 Tdo 1251/2020, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 2021, sp. zn. 5 Tdo 23/2021. Shodně rovněž usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 711/2014-33, kdy tento názor byl potvrzen i Ústavním soudem ČR viz usnesení sp. zn. IV. ÚS 3382/2014. – blíže k otázce škody a její náhrady viz předcházející body).

456. V případě obžalovaných právnických osob Axxxa s.r.o., Kxxxi s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs s.r.o., Ixxx xxxl s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o., tedy s výjimkou společnosti Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, tyto svým jednáním popsaným pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku způsobili poškozené České republice škodu ve výši popsané ve výrokové části tohoto rozsudku, která ve smyslu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku způsobili značnou škodu, neboť značnou škodou se rozumí škoda dosahující částky nejméně ve výši 1 000 000 Kč. Pouze v případě společnosti Sxxx xxxg, s.r.o., v likvidaci byla způsobena škoda ve výši 15 615 918 Kč, tedy škoda ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, tzn. škoda velkého rozsahu.

457. Pokud se jedná o právní kvalifikaci jednání obžalovaných fyzických osob i obžalovaných právnických osob Axxxa s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o. v likvidaci a Wxxx xxxp, s.r.o., rovněž podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. K tomu soud uvádí, že pouze v malé částce sice jednání obžalovaných bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, kdy obžalovaní se tohoto jednání dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, nicméně k dokonání trestného činu z objektivních příčin zcela nezávislých na obžalovaných nedošlo, neboť jednotlivé příslušné úřady práce příspěvky ve výše uvedeném rozsahu z různých důvodů nevyplatily, pročež bylo na místě **v tomto rozsahu jednání obžalovaných fyzických i právnických osob posoudit jako jednání spáchané ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.**

458. Jednání obžalovaných M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. pak soud na rozdíl od podané obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze posoudil rovněž jako jednání, kterého se výše citovaní obžalovaní dopustili ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 129 trestního zákoníku a § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku je pachatelem trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny ten, kdo spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny, nebo ten, kdo takový čin spáchal vědomě se členem organizované zločinecké skupiny anebo v úmyslu organizované zločinecké skupině napomáhat. **Na základě provedeného dokazování dospěl zdejší soud k závěru, že obžalovaní M. V., M. Č., Š. A., M. Š., jakož i obžalované právnické osoby s výjimkou společnosti ZXXXA s.r.o., se dopustili trestné činnosti jako členové organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, což se jednak promítlo do právní kvalifikace trestného činu dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku a jednak bylo na místě jednání obžalovaných současně posoudit dle § 361 odst. 1 trestního zákoníku.**

459. Obžalovaní M. V. a M. Č. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá trestního zákoníku. Obžalované Š. A. a M. Š. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku. Obžalované právnické osoby svým jednáním rovněž naplnily všechny zákonné znaky zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá zákona trestního zákoníku. Také trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního

zákoníku je trestným činem, uvedeným v ustanovení § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, přičemž trestným činem zůstal i po novele TOPO účinné ode dne 1. 12. 2016.

460. Trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea prvá, druhá trestního zákoníku se dopustí ten, kdo založí organizovanou zločineckou skupinu, a kdo se činnosti organizované zločinecké skupiny účastní. Organizovanou zločineckou skupinou se dle § 129 trestního zákoníku rozumí společenství nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. S ohledem na uvedenou právní úpravu organizované zločinecké skupiny, jakož i na níže citovanou rozhodovací soudní praxi, dospěl zdejší soud k závěru, že **je na místě posoudit jednání obžalovaných zejména s ohledem na způsob provedení jako jednání v rámci organizované zločinecké skupiny.**

461. Předně ze soudní rozhodovací praxe vyplývá, že u organizované zločinecké skupiny je kromě dělby úkolů mezi jednotlivé členy skupiny vyžadována i „(…) vnitřní organizační struktura, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti. Tato vnitřní organizační struktura je charakterizována vztahy nadřízenosti a podřízenosti (rozdělení funkcí), relativní stabilností a přísným dodržováním pravidel (tzv. kodexu organizace), včetně zásadního utajení organizace, její struktury i jejích akcí. Dělba činností u organizované zločinecké skupiny vyplývá z její organizační struktury. Organizovaná zločinecká skupina na rozdíl od organizované skupiny, která nemusí mít a zpravidla ani nemá trvalejší charakter, musí být zaměřena na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. (…) Páchání úmyslné trestné činnosti je soustavné, jestliže jednotliví pachatelé trestné činnosti ve prospěch organizované zločinecké skupiny jednají tak nepřetržitě, pravidelně nebo opakovaně po delší dobu, např. po několik měsíců, nebo tehdy, když navazují na předchozí obdobně páchanou trestnou činnost. Soustavnost se nevyžaduje při páchání úmyslných trestných činů jednotlivými pachateli, ale postačí, když znak soustavnosti je dán ve vztahu ke konkrétní posuzované organizované zločinecké skupině“ (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 1375 – 1378, dále rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 12. 2014, sp. zn. 3 Tdo 684/2014.)

462. Z právní úpravy jednak vyplývá podmínka **minimálně tří trestně odpovědných osob**, která byla v daném případě bez dalšího naplněna, neboť organizovanou zločineckou skupinu tvořili minimálně obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., a rovněž všechny obžalované právnické osoby, s výjimkou společnosti ZXXXA s.r.o., jejichž prostřednictvím bylo o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených žádáno.

463. Je evidentní, že skupina měla pevnou **vnitřní organizační strukturu**, sestávající z **obžalovaného M. V.**, který byl jakožto **výkonný ředitel** hlavou celé organizace (holdingu VXXXE), kdy zejména vytvořil holding, nastavoval pravidla jeho fungování, odkupoval obchodní společnosti, které začleňoval do systému fungování holdingu, a dále společně s obžalovaným M. Č. rozhodovali o tom, že ve společnostech budou zaměstnány osoby zdravotně postižené, v jakém rozsahu budou nabírány, za jakých podmínek, jak budou tyto osoby vypláceny, jak bude nakládáno s výstupy jejich činnosti, jakož i o tom, jakým způsobem budou podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, jaké údaje v těchto žádostech budou vykazovány, a dále i o tom, jakým způsobem bude nakládáno s finančními prostředky takto od státu neoprávněně vyplácenými. **Obžalovaný M. Č. jakožto provozní ředitel** realizoval pokyny M. V. ve vztahu na jednotlivé obžalované právnické osoby – obchodní společnosti, jejichž prostřednictvím byly příslušné žádosti podávány, vytvářel interní směrnice a metodické pokyny, podle nichž se činnost celého holdingu řídila, kontroloval žádosti o příspěvky vypracovávané jednotlivými obchodními společnostmi a prováděl další dílčí úkony, jimiž byl v rámci organizace pověřen (mj. řešil stížnosti osob zdravotně postižených ohledně řádně nevyplacených mezd). Dalším článkem v popisované organizační struktuře byla **obžalovaná Š. A., firemní inspektorka** zařazená v provozním oddělení a bezprostředně podřízená obžalovanému M. Č., která zajišťovala nábor osob zdravotně

postižených, školila manažery ohledně náboru nových zaměstnanců a předávala jim informace o tom, co má být sdělováno osobám zdravotně postiženým při jejich náboru. Dále po dohodě s obžalovaným M. Č. řešila případy, kdy se osoby zdravotně postižené domáhaly vyplacení rozdílu mezi fakticky vyplacenou mzdou a mzdou, která byla vykazována na výplatních páskách a v žádostech o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Rovněž shromažďovala dle pokynů obžalovaných M. V. a M. Č. materiály od jednotlivých obchodních společností týkajících se chodu společností, vč. zaměstnávání osob zdravotně postižených v podobě hlášení střediska a výkazů realizované činnosti. Obžalované Š. A. byly zasílány tabulky péče o ZTP a v neposlední řadě rovněž vedla emailovou komunikaci na každodenní bázi s jednotlivými manažery středisek ohledně plnění jednotlivých úkolů vedení holdingu VXXXE. Obžalovaná Š. A. se účastnila porad, které z rozhodnutí vedení holdingu organizovala. Skutečnost, že byla obžalovaná Š. A. pevnou součástí organizační struktury, je mimo jiné zřejmá z její role na poradách společnosti, kdy se do porad aktivně zapojovala, dále z firemního časopisu holdingu, v nichž byla uváděna společně s obžalovanou M. Š. v grafickém znázornění vedení holdingu VXXXE mezi osobami, které jsou ve společnosti zaměstnány na nejvyšších pozicích, přičemž role obžalované v celé struktuře je rovněž popsána v metodickém postupu holdingu ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, dle kterého měla obžalovaná mj. na starosti i řešení bezdlužností jako nezbytné podmínky pro úspěšné žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Součástí organizační struktury byla i **obžalovaná M. Š., rovněž firemní inspektorka** zařazená v provozním oddělení a bezprostředně podřízená obžalovanému M. Č., která měla na starosti vše, co se týkalo bilancí vyhotovovaných měsíčně jednotlivými obchodními společnostmi, kdy s vyhotovováním uvedených bilancí některým obchodním společnostem pomáhala, resp. tak činila za samotné manažery. Ve všech případech bilance pravidelně kontrolovala ve spojení s dalšími dokumenty předkládanými jednotlivými obchodními společnostmi, žádala jejich opravy či je sama opravovala. Všechny manažery jednotlivých obchodních společností školila ohledně toho, jak mají měsíční bilance vyplňovat a k tomu rovněž zasílala emailovou komunikaci. Uvedené dokumenty dále předkládala dle pokynů vedení holdingu VXXXE, obžalovaným M. V. a M. Č.. Také obžalovaná M. Š. se pravidelně účastnila porad vedení holdingu, ze kterých pořizovala zápisy, jež byly schvalovány obžalovaným M. V. a v rámci kterých se řešila mj. i otázka ekonomické situace jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu, zaměstnávání osob zdravotně postižených a v neposlední řadě i okolnosti podávání žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění. Obžalovaná M. Š. byla rovněž v pravidelné emailové komunikaci s jednotlivými manažery obchodních společností i ohledně zasílání hlášení středisek a tabulek nadstandardní péče o zdravotně postižené osoby. V neposlední řadě zajišťovala rovněž hotovostní výběry z bankovních účtů jednotlivých obchodních společností, kdy disponovala údaji k bankovním účtům všech obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE a takto v hotovosti vybírala finanční prostředky z příspěvků na zaměstnávání osob, které byly ze strany státu jednotlivým obchodním společnostem zasílány, a to dle pokynu vedení holdingu. Skutečnost, že obžalovaná M. Š. byla pevnou součástí organizační struktury, je mimo jiné shodně jako v případě obžalované Š. A. zřejmá z firemního časopisu holdingu, ve kterém byla uváděna společně s obžalovanou Š. A. v grafickém znázornění vedení holdingu mezi osobami, které jsou ve společnosti zaměstnány na nejvyšších pozicích, kdy současně do tohoto firemního časopisu z pozice firemní inspektorky po určitou dobu přispívala, přičemž role obžalované v celé struktuře je pak dále popsána v metodickém postupu holdingu ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených. Také **obžalované právnické osoby Axxxa s.r.o., Kxxxi s.r.o., Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs s.r.o., Ixxx xxxl s.r.o. v likvidaci, Lxxx xxxr s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., Sxxx xxxg, s.r.o. v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe s.r.o. v likvidaci, Rxxx xxxc, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o., 6xxx xxxa, s.r.o., plnily v celé organizační skupině nezastupitelné místo**, když to byly právě obžalované právnické osoby, které oficiálně na oko zaměstnávaly osoba zdravotně postižené, s těmito byly v přímé komunikaci od okamžiku úvodního pohovoru, v průběhu celé spolupráce,

kdy docházelo ke kontaktu v rámci rozvážení práce, pokud byla nějaká rozvážena, byť v minimálním množství, dále rozvážení odměny zaměstnancům, dále při opakovaných podpisech smluvní dokumentace a rovněž při řešení stížností jednotlivých zaměstnanců z řad osob zdravotně postižených. Dále to byly právě obžalované právnické osoby, které na základě instrukcí vedení holdingu VXXXE zpracovávaly žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, tyto předkládaly ke kontrole vedení holdingu a následně je podávaly na příslušné úřady práce. Vedení jednotlivých obžalovaných právnických osob se pravidelně účastnilo i porad vedení, kde byli tito instruováni ohledně fungování jednotlivých obchodních společností, pročež i obžalované právnické osoby byly součástí celé organizační struktury, což je mimo jiné patrné i z firemního časopisu holdingu VXXXE, kde v rámci grafického znázornění celého holdingu jsou vyjmenovány i všechny obžalované právnické osoby, vč. jejich označení příslušným číslem a uvedením konkrétního manažera, který za dané středisko vystupuje.

464. Ve skupině fungovalo **rozdělení funkcí a dělba práce**, což je zřejmé, jak z výše popsaného (viz bod 462. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy každý z obžalovaných měl na starosti konkrétní okolnosti fungování holdingu, obžalovaný M. V. zajišťoval základní myšlenku fungování celého systému, vč. odkupu dalších obchodních společností podřazovaných do systému celé struktury, koncepce fungování obchodních společností a zaměstnávání osob zdravotně postižených, vč. podávání žádostí o příspěvky na jejich zaměstnávání. Obžalovaný M. Č., částečně podřízený obžalovaného M. V., který měl na starosti zejména provozní vedení všech společností spadajících do holdingu, vč. vydávání pokynů k jednotnému postupu všech společností, kontroly žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, řešení problematických situací, obžalované Š. A. a M. Š. měly na starosti realizaci provozních pokynů obžalovaného M. Č. a zajišťování konkrétních úkolů ve spolupráci s jednotlivými obchodními společnostmi. Obžalované právnické osoby byly poslední článkem celé struktury, které byly v rámci porad vedení, kterých se každoměsíčně účastnili manažeři obchodních společností, instruovány ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených a žádostí o příspěvky na zaměstnávání OZP, a které podávaly jednotlivé žádosti o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti, kdy tyto byly v některých případech vyhotovovány manažery společností, vždy však byly kontrolovány obžalovaným M. Č., který je případně rovněž opravoval, a dále v řadě případů žádosti rovněž podepisoval. Finanční prostředky vyplácené na bankovní účty obchodních společností příslušnými úřady práce dle žádostí, byly v dispozici vedení holdingu a nikoliv obžalovaných právnických osob, kdy dispoziční oprávnění k bankovním účtům, na které byly připisovány příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, měl právě obžalovaný M. Č. a obžalovaná M. Š., která v řadě případů finanční prostředky z bankovních účtů rovněž v hotovosti vybírala. Fungování celé struktury je mj. zadokumentováno i v rámci firemního časopisu, kde se každé čtvrtletí uvádí informace ohledně fungování jednotlivých obchodních společností i vedení holdingu, jakož i ze zápisů z jednotlivých porad a ze zvukových záznamů porad vedení a předporad, které proběhly dne 14. 11. 2011 a dne 5. 12. 2011 v sídle holdingu Vxxx xxxg a.s. na adrese xxx, xxx. Porady úzkého vedení, které předcházely oficiální poradě vedení, se účastnil dne 14. 11. 2011 obžalovaný M. V. s obžalovanou Š. A., kdy obžalovaný M. V. uvádí, že on má na starosti kontrolu jednotlivých složek, obžalovaná Š. A. má na starosti průběžnou kontrolu, kontroly smluv, pracovních výkazů, výběrů. Předporady se dále zúčastnil V. V., obžalovaný M. Č. a manažer S. K.. Obžalovaný M. V. v rámci uvedené předporady komunikuje s obžalovaným M. Č., od něhož mj. zjišťuje, zda bylo jednáno s problémovým domácím pracovníkem, a žádá obžalovaného M. Č., aby byla věc vyřešena. Následně se obžalovaný M. V. rozčiluje nad tím, že nemůže všechno neustále kontrolovat, že se jeho podřízení na uvedené úkoly „vykašlali“. Z výše uvedeného je zřejmé, že ve skupině fungovala hierarchie a vztahy nadřízenosti a podřízenosti, kdy vedoucí osobou byl obžalovaný M. V., jehož ideje uskutečňoval obžalovaný M. Č., kdy tyto lze označit za nejužší vedení holdingu. Dle jejich pokynů následně plnily úkoly obžalované M. Š. a Š. A., které lze označit za jejich podřízené a které zajišťovaly na každodenní bázi, aby pokyny vedení byly realizovány jednotlivými obchodními společnostmi prostřednictvím komunikace s manažery a personalisty. Z uvedeného je rovněž

patrné, že **v rámci celého holdingu vnitřně fungovala přísná organizace**, kdy se chod holdingu řídil interními směrnicemi a metodickým postupem ohledně zaměstnávání ZTP vydávanými provozním ředitelem holdingu, obžalovaným M. Č.. **Za nedodržování pravidel stanovených nejužším vedením byli manažeři trestáni pokutami**, což potvrzuje ve své výpovědi, jak obžalovaný M. Č., tak svědci z řad manažerů jednotlivých obchodních společností.

465. V rámci popisované organizační struktury byly **dány i prvky utajení, a to jak směrem dovnitř organizace, tak směrem navenek.** Manažerům obchodních společností bylo interní směrnicí ukládáno, jakým způsobem mají kontrolovat poučování domácích pracovníků o závazku mlčenlivosti vůči třetím osobám. Jak potvrdili i svědci z řad osob zdravotně postižených v rámci řízení před soudem (viz např. svědkyně Z. Š.) a vyplývá tak rovněž z listinných materiálů, jednak dohod o narovnání, jednak z některých forem dohod o provozování služeb pro rodinu a domácnost. Zaměstnanci byli již při náboru instruováni, aby nemluvili nikde o tom, kolik peněz jim bude za práci vypláceno, rovněž byli instruováni o tom, že nemají nikde hovořit o svém zaměstnávání ve společnosti, kdy v dohodách se výslovně uvádí, že tyto mají důvěrný charakter, nelze o nich ani o jejich částech poskytovat informace ostatním zaměstnancům či třetím osobám, a pokud by tak snad zaměstnanec učinil, pak se jedná o hrubé porušení pracovní disciplíny (viz bod 275. odůvodnění tohoto rozsudku). V rámci výslechu některých svědků z řad osob zdravotně postižených měl soud možnost se osobně přesvědčit o tom, jak ultimativně tito svědci uvedená poučení vnímali, když někteří ze svědků měli obavy z toho, zda mohou ohledně svého zaměstnávání ve společnostech skutečně před soudem vypovídat, neboť jsou zavázáni mlčenlivostí. Znaky utajení vůči třetím osobám jsou zřejmé i z postupu obžalovaných v situaci, pokud některý ze zaměstnanců zdravotně postižených projevil nesouhlas s výší vyplácené mzdy, v takovém případě byli OZP navštěvováni vedením holdingu (např. obžalovanými M. Č. a Š. A.), a byli přesvědčováni, aby uzavřeli dohodu o narovnání, kdy jim bude část požadované mzdy vyplacena výměnou za to, že si nebudou dále stěžovat, a v případě jejich výslechu na policii sdělí, že okolnosti jejich zaměstnávání byly zcela v pořádku. Uvedené dohody o narovnání zacházely tak daleko, že pro případ, že by taková osoba zdravotně postižená o uvedených skutečnostech mluvila se třetí osobou, pak by taková osoba zdravotně postižená byla povinna částku vyplacenou na základě dohody o narovnání vrátit zaměstnavateli zpět. Svědci z řad manažerů a personalistů (např. svědkyně E. K., M. S.) rovněž vypověděli, že dle pokynu z Prahy měli zdravotně postiženým zaměstnancům, kteří se domáhali doplacení rozdílu ve mzdě urputně, rozdíl doplatit a následně s nimi ukončit pracovní poměr. Dále z provedeného dokazování vyplynulo, že manažeři (např. P. P.) byli instruováni, jak mají vypovídat na policii, a že nemají přiznávat skutečnou činnost holdingu (viz zvukový záznam porady ze dne 5. 12. 2011, kde obžalovaný M. V. instruuje P. P., jak postupovat ohledně jeho předvolání před orgány činnými v trestním řízení). O míře utajení ve vztahu k fungování celého holdingu, jakož i vědomí vedení holdingu VXXXE, že jejich činnost je v rozporu s právním řádem ČR svědčí i výpovědi svědků z řad manažerů obchodních společností, kdy z těchto vyplynulo, že na velké poradě manažerů středisek, která se konala v pražském hotelu, byli všichni požádáni o vypnutí mobilních telefonů, včetně toho, že mají ze svých mobilních telefonů vyjmout baterie (viz výpovědi svědků K. S., J. K., A. G., M. K., E. K., D. O. nebo svědkyně L. S., která doplnila, že po nich uvedené bylo požadováno obžalovanými M. V. a M. Č. s tím, aby nedošlo k jejich odposlouchávání). V tomto jednání je rovněž možno spatřovat snahu utajit skutečnou činnost holdingu VXXXE a faktický obsah porad před třetími osobami či státními orgány. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od celkové koncepce a nastavení fungování celého holdingu, kdy, jak je popsáno výše v části skutkového hodnocení, z provedeného dokazování vyplynulo, že v rámci některých obchodních společností spadajících do holdingu, např. Kxxx xxxl, s.r.o. či Pxxx xxxl s.r.o., byly určité konkrétní pracovní aktivity zdravotně postižených zaměstnanců za účelem zajištění drobného zisku pro společnost realizovány, a to ve snaze zajistit, že skutečnost, že drtivá většina společností spadajících do holdingu žádnou faktickou činnost nevykonává a své zaměstnance zaměstnává pouze na oko tak, aby mohly být podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, bude pro příslušné státní orgány, které o příspěvcích

rozhodovaly a které prováděly namátkově kontrolu zejména na základě písemných podkladů vedených ve společnosti ohledně zaměstnávání osob zdravotně postižených, skryta. **K páchání trestné činnosti docházelo přitom soustavně, trestná činnost byla páchána opakovaně, a to pravidelným podáváním žádostí jednotlivými obchodními společnostmi spadajícími do holdingu VXXXE po dobu více jak čtyřech let, přičemž organizací – vedením holdingu byly aktivně činěny kroky k tomu, aby systém fungoval,** a to mj. i za pomoci obžalovaného A. M., jehož prostřednictvím obžalovaný M. V. zajišťoval financování těch povinných částek, které byly pro fungování holdingu zcela klíčové tak, aby jednotlivé obchodní společnosti spadající do holdingu mohly vykazovat splnění podmínek pro žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, přičemž skutečný účel holdingu zůstal utajen, problematičtí zaměstnanci byli umlčováni prostřednictvím dohod o narovnání, vyplácením odstupného a výpověďmi z pracovního poměru, což bylo vše konáno s účelem udržet co nejdéle chod systému, který obžalovaným generoval nezákonný zisk.

466. Pokud se jedná o vyjádření státního zástupce, podle něhož není na místě předmětnou skupinu holdingu VXXXE právně kvalifikovat jako organizovanou zločineckou skupinu z toho důvodu, že nebyly naplněny všechny podstatné znaky organizované zločinecké skupiny dle výkladového stanoviska státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 25. 2. 2014, č.j. 2 NZN 213/2014-10, k tomu soud uvádí následující. Je-li odkazováno na citované stanovisko, dle tohoto se o organizovanou zločineckou skupinu zpravidla jedná, je-li spojena s „(…) výrazně ekonomicky výnosnou kriminalitou (…) v podobě obchodu s narkotiky, zbraněmi, nelegální, resp. nuceným zajišťováním pracovní síly ze strany občanů třetích států apod., doposud se však nejednalo o dotační podvod, jako v tomto případě, byť vyčíslená škoda byla zjištěna v řádech stovek miliónů Kč.“ Ve stanovisku je jako charakteristika organizované zločinecké skupiny uváděno, že (…) především se tato forma zločinu obvykle vyznačuje existencí celého řetězce jednání naplňujícího, jak vlastní trestnou činnost, tak i další úzce související doprovodné aktivity (tj. krycí a zabezpečovací, směřující k neutralizaci veřejné moci, případných svědků, apod., jednak aktivity v rámci vlastní oblasti činnosti při vyřizování sporů, získávání a obhajování sektoru trhu/teritoria, udržování disciplíny uskupení, aktivity ve vztahu ke státu jako neodvádění daní, poplatků, porušování netrestních právních předpisů, vytvoření sofistikovaného systému legalizace získaných zdrojů, apod.).“ Zdejší soud však na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že znaky uváděné v citovaném výkladovém stanovisku jsou v projednávané trestní věci v plném rozsahu naplněny, jak uvádí níže, a to při plném vědomí té skutečnosti, že soud je při svém rozhodování vázán výhradně zněním zákona a soudní rozhodovací praxí, nikoliv výkladovými stanovisky státního zastupitelství. Jak je zřejmé z výše škody, která byla v daném případě obžalovanými způsobena, a to výrazně převyšující částku ve výši 500 000 000 Kč, nemůže být pochyb o tom, že se v případě žalovaného jednání jednalo o výrazně ekonomicky výnosnou kriminalitu. Dle soudu nelze uzavřít, že o organizovanou zločineckou skupinu se bude zpravidla jednat jen v případech kriminality vyjmenované ve stanovisku Nejvyššího státního zastupitelství, neboť tak by se možnost páchání trestné činnosti organizovanou zločineckou skupinou významným způsobem zužovala. Toto zúžení přitom nevyplývá ani z judikatury, ani z právní úpravy dle § 129 trestního zákoníku, přičemž to, že do roku 2014 nebyla použita kvalifikace organizované zločinecké skupiny v souvislosti s trestným činem dotačního podvodu, nemůže být nikterak určujícím znakem, když soud v této souvislosti upozorňuje na tu skutečnost, že nejméně Městský soud v Praze (vč. rozhodnutí odvolacího Vrchního soudu v Praze) v posledních letech uvedenou právní kvalifikaci opakovaně užil právě v souvislosti s daňovou trestnou činností. Dle soudu jsou v posuzovaném případě přítomny „doprovodné aktivity“ jako aktivity „krycí“, kdy touto krycí aktivitou bylo fingované zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy tyto fakticky nepracovaly vůbec nebo pracovaly pouze zcela minimálně a nevýznamně, aniž by cílem jejich práce bylo generování jakéhokoliv zisku pro společnosti. Stejně jako jsou v projednávané věci přítomny i aktivity „zabezpečovací“, pod které lze podřadit vytváření vnitřních směrnic a udělování pokut za jejich nedodržování (zajištění disciplíny všech účastníků holdingu VXXXE), uzavírání dohod

o narovnání s nespokojenými zaměstnanci a jejich nucení k prohlášení o tom, že jejich výpovědi učiněné před orgány Policie ČR jsou nepravdivé, jakož i k dodržování závazku mlčenlivosti o okolnostech jejich zaměstnávání, výpovědi z pracovního poměru udělované zaměstnancům, kteří si na systém stěžovali a žádali řádné vyplácení mezd. Jako zabezpečovací aktivitu lze hodnotit i to, že zdravotně postižení zaměstnanci podepisovali bianco dokumenty, do nichž byly pouze v některých případech následně vyplňovány služby, které však nebyly osobám zdravotně postiženým v drtivé většině poskytovány, čímž se měly vysvětlovat srážky z jejich mzdy. Stejně tak byly podepisovány bianco dokumenty v podobě rozvázání pracovního poměru pro případ, že by konkrétní zaměstnanec nesouhlasil s postupy, které by byly vůči zaměstnanci ze strany zaměstnavatele uplatňovány. S ohledem na vše výše uvedené se tak zdejší soud neztotožňuje s právní kvalifikací žalovaného jednání ze strany obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze, pročež tuto s výjimkou obžalovaného A. M., pozměnil tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, a to na základě upozornění všech obžalovaných ve smyslu § 190 trestního řádu.

467. S ohledem na vše výše uvedené tak není dle názoru soudu žádných pochybností o tom, že obžalovaní M. V., M. Č., Š. A. a M. Š., stejně jako obžalované právnické osoby se trestné činnosti dopustili jako členové organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 129 trestního zákoníku a § 107 odst. 1 trestního zákoníku, pročež jejich jednání bylo v tomto smyslu promítnuto i do popsané právní kvalifikace zločinu dotačního podvodu.

468. **Obžalovaný M. V. společně s obžalovaným M. Č. výše popsanou organizovanou zločineckou skupinu založili a dále se na činnosti organizované zločinecké skupiny účastnili,** neboť celý systém vymysleli a vytvořili podmínky pro jeho fungování (tvorba interních směrnic a pravidel fungování holdingu, získání dalších členů organizované zločinecké skupiny, jednak v podobě obžalovaných právnických osob, jednak v podobě obžalovaných Š. A. a M. Š. pro plnění úkolů v rámci každodenní činnosti organizované zločinecké skupiny), kdy obžalovaný M. V. byl na vrcholu celé organizované zločinecké skupiny a řídil činnost obžalovaného M. Č. a dalších podřízených osob. S ohledem na uvedené je tak na místě jednání obžalovaných M. V. a M. Č. posoudit rovněž jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá trestního zákoníku. V jednání obžalovaných M. V. a M. Č. lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k tomuto trestnému činu **zavinění ve formě přímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaní chtěli svým jednáním porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem a také je svým jednáním porušili. To je zřejmé ze sofistikovanosti celého systému, který vznikal na základě aktivních kroků obžalovaných M. V. a M. Č., z tvorby interních směrnic, pravidel fungování celého holdingu, kdy tato byla tvořena tak, aby holding VXXXE navenek vypadal jako fungující uskupení běžných obchodních společností, které jsou zároveň společensky odpovědné, neboť zajišťují zaměstnávání osobám zdravotně postiženým. Ve skutečnosti ale uvnitř holdingu byl vytvořen systém pravidel, který upravoval fungování organizované zločinecké skupiny, rozdělení funkcí a práce, kde bylo vynucováno dodržování nastavených pravidel, nespolehliví členové byli ze systému vylučováni, a byly zde i prvky zajišťující utajení protiprávního činnosti uskupení, spočívající například ve vynucování mlčenlivosti zaměstnanců, neposkytování informací o skutečném důvodu vyplácení nižších mezd zaměstnanců, nebo požadavek na vyjmutí baterií mobilních telefonů při poradě vedení. Současně je z provedeného dokazování a výše uvedeného patrné, že celá struktura byla pečlivě obžalovanými plánována, vědomě a s jasným cílem na každodenní bázi realizována, přičemž obžalovaní neměli žádné ohledy na osoby zdravotně postižené, tyto pouze zneužívali k tomu, aby si zajistili vlastní příjmy ze státních finančních prostředků, kdy za tímto účelem byli ochotni využívat jednu z nejzranitelnějších sociálních skupin.

469. **Obžalovaná Š. A. a M. Š. se činnosti výše popsané organizované skupiny ve smyslu § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku účastnily**, a to výše popsaným způsobem, kdy byly osobami, které naplňovaly plán a strukturu vytvořenou obžalovanými M. V. a M. Č., a zajišťovaly každodenní fungování a chod zločinného systému, přičemž byly obžalovaným M. V. i M. Č. v tomto ohledu podřízeny, zatímco manažerům jednotlivých obchodních společností

obžalovaných v této trestní věci byly nadřízeny. V jednání obžalovaných Š. A. a M. Š. lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k trestnému činu dle § 361 odst. 1 alinea druhá **zavinění ve formě nejméně nepřímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalované věděly, že svým jednáním mohou porušení zájmu chráněného zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byly srozuměny. Obžalované se na činnosti organizované zločinecké skupiny od počátku účastnily, od počátku se podílely na vytvoření podmínek pro fungování systému, kdy zaškolovaly manažery ohledně náboru osob zdravotně postižených a ohledně vyplňování bilancí, přičemž z obsahu informací, s nimiž přicházely do styku a které dále předávaly podřízeným, z porad, jichž se účastnily, a z činností, které pro holding samy vykonávaly, jim muselo být zřejmé, že se jedná o zajišťování skupiny subjektů, která je fakticky založena za účelem soustavného páchání vysoce sofistikované a do detailu naplánované trestné činnosti. Je nepochybné, že na činnosti této organizované zločinecké skupiny se obžalované podílely dlouhodobě a vědomě, neboť jinak by nesetrvávaly v systému, kdy i obžalovaným muselo být zcela zřejmé, že svým jednáním porušují zájmy chráněné trestním zákoníkem, neboť jejich jednání směřovalo k protiprávnímu získávání příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených.

470. S ohledem na obsah provedeného dokazování nemá soud žádných pochybností ani o tom, že také **obžalované právnické osoby byly součástí organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku** tak, jak je tato popisována výše pod body 439. až 446. odůvodnění tohoto rozsudku, neboť jejich prostřednictvím byly formálně podávány žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených a bez jejich existence by k získání citovaných příspěvků nemohlo dojít, neboť tyto společnosti fungovaly formálně jako zaměstnavatelé osob zdravotně postižených a příspěvky na zaměstnávání OZP mohl získat pouze zaměstnavatel osob zdravotně postižených, proto byly obžalované právnické osoby, byť nejnižším článkem celé struktury, nicméně zcela nezbytnou součástí organizované zločinecké skupiny založené obžalovaným M. V. a M. Č.. Obžalované právnické osoby se organizované zločinecké skupiny účastnily prostřednictvím obžalovaných M. V. a M. Č., kteří vystupovali ve vztahu k právnické osobě v postavení osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a), b) TOPO, tak, jak je podrobně popsáno výše ve vztahu k trestnému činu dotačního podvodu. V jednání obžalovaných právnických osob lze dle názoru soudu spatřovat jak ve vztahu ke zločinu dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku, tak ve vztahu k trestnému činu účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku **zavinění ve formě přímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalované právnické osoby prostřednictvím statutárních orgánů, resp. osob ve vedoucím postavení v rámci obžalovaných právnických osob, chtěli svým jednáním porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem a také je svým jednáním porušili. Uvedené je patrné zejména ze skutečnosti, že obžalované právnické osoby byly odkupovány a následně provozovány nikoliv za účelem běžné podnikatelské činnosti, jejímž cílem by bylo generování zisku v souladu se zákonem, ale za účelem získávání příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených vyplácených státními orgány, přičemž zaměstnávání osob zdravotně postižených bylo uskutečňováno pouze na oko tak, aby tyto mohly být vykazovány v příslušných žádostech o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti. Právě ze sofistikovanosti fungování celého systému, kdy jednotlivé obžalované právnické osoby v tomto plnily nezastupitelnou roli, neboť bez jejich existence a zapojení do holdingu VXXXE, by nebylo možné žádat o příslušné příspěvky na zaměstnávání OZP, dále z plánovitosti jednání a dlouhodobého soustavného zajišťování celého systému v chodu lze dle názoru soudu učit jednoznačný závěr o vědomém a cíleném jednání ve vztahu k žalovanému jednání a ke všem obžalovaným právnickým osobám.

471. Pokud se jedná o **jednání uvedené pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku**, **tímto jednáním naplnil obžalovaný M. Č. všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního

zákoníku. Z provedeného dokazování jednoznačným způsobem vyplynulo, že obžalovaný M. Č. jako statutární orgán obchodní společnosti ZXXXA s.r.o., v pozdějším období prostřednictvím svědkyně E. K., kterou k uvedenému jednání zmocňoval, podával žádosti o poskytnutí příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve společnosti ZXXXA s.r.o. Obžalovaný M. Č. byl v době ode dne 24. 6. 2009 do dne 9. 3. 2012 zapsán jako jednatel společnosti ZXXXA s.r.o., kdy byl současně i jejím společníkem. Hlavní xxx xxx společnosti byla svědkyně E. K., kterou do uvedené pracovní pozice přijal právě obžalovaný M. Č. a která následně dle pokynů obžalovaného M. Č. přijímala osoby zdravotně postižené, těmto rovněž vyplácela mzdy ve výši, kterou určil právě obžalovaný M. Č.. I za společnost ZXXXA s.r.o. byly podávány žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy tyto žádosti byly zpracovávány svědkyní E. K., přičemž tato zasílala vypracované žádosti o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti ke kontrole obžalovanému M. Č., který žádosti z pozice statutárního zástupce rovněž podepisoval. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že ve společnosti ZXXXA s.r.o. byly zaměstnávány osoby zdravotně postižené, kterým byla vyplácena jako mzda částka ve výši 2 000 Kč, a to v drtivé většině případů, aniž by tyto osoby fakticky vykonávaly jakoukoliv práci, resp. práci, která by v daném případě generovala zisk. V rámci žádostí o příspěvky, které byly podávány obžalovaným M. Č., příp. z jeho pokynu svědkyní E. K., však byly oficiálně vykazovány mzdové náklady na jednoho zaměstnance, jako kdyby těmto byla vyplácena mzda v řádné výši 5 800 Kč čistého měsíčně. S ohledem na výše uvedené je tak dle názoru soudu jednoznačně prokázáno, že **obžalovaný M. Č. za společnost ZXXXA s.r.o. předkládal žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, ve kterých uváděl, resp. nechal uvádět nepravdivé informace ohledně výše mzdových nákladů na v žádostech vykazované zaměstnance, kdy předmětné žádosti o příspěvek kontroloval a podepisoval, později pouze kontroloval, byť věděl, že údaje v žádostech uvedené jsou nepravdivé, neboť v uvedené výši mzdové náklady nevznikly.** S ohledem na uvedené tak bylo na místě jednání obžalovaného M. Č. posoudit jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku. Prostřednictvím předmětných žádostí podaných za společnost ZXXXA s.r.o. obžalovaný M. Č. požadoval neoprávněně příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených v celkové výši 18 715 239 Kč, svým jednání tak způsobil škodu, která převyšuje hranici škody velkého rozsahu stanovenou v § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, účinného ode dne 1. 10. 2020, přičemž za škodu způsobenou uvedeným trestným činem je dle judikatury třeba považovat celou částku uplatňovanou v žádosti o poskytnutí příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených, o kterou bylo prostřednictvím předmětných žádostí žádáno, když není na místě výši požadované částky nikterak ponižovat, jak je vysvětleno výše (viz body 452. až 454. odůvodnění tohoto rozsudku).

472. V jednání obžalovaného M. Č. lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k projednávanému trestnému činu uvedenému pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku **zavinění ve formě přímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný chtěl svým jednáním porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem a také je svým jednáním porušil. K tomuto závěru je zdejší soud veden zejména způsobem provedení žalovaného jednání, kdy obžalovaný M. Č. zcela vědomě a cíleně zadával pokyny svědkyni E. K. ohledně provozu společnosti ZXXXA s.r.o., náboru osob zdravotně postižených do společnosti, vyplácení mezd těmto osobám, od svědkyně E. K. požadoval průběžné informace ohledně počtu zaměstnaných OZP ve společnosti, kdy svědkyně současně dle pokynů obžalovaného M. Č. zpracovávala žádosti o příspěvky, které byly obžalovanému zasílány ke kontrole a podpisu a následně podávány příslušnému úřadu práce k rozhodnutí o přiznání. S ohledem na uvedené tak není pochyb o tom, že obžalovaný si byl dobře vědom, jakého jednání se prostřednictvím obžalované právnické osoby ZXXXA s.r.o. dopouští, když znal právní úpravu, dle které bylo možné žádat o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených dle § 78 zák. o zaměstnanosti, jak ostatně i sám obžalovaný M. Č. opakovaně soudu vysvětloval. Z provedeného dokazování je na místě uzavřít, že obžalovaný M. Č. jednal zcela cíleně, vědomě, za účelem zajištění neoprávněného zisku pro vlastní osobu. V této souvislosti nelze

pominout tu skutečnost, že zatímco v případě holdingu VXXXE byl obžalovaný M. Č. bezprostředně podřízen obžalovanému M. V., který celý holding koncepčně vedl a obžalovaný M. Č. podléhal jeho vedení, v případě společnosti ZXXXA s.r.o. byl jediným a současně nejvyšším členem vedení společnosti ZXXXA s.r.o. právě obžalovaný M. Č., který se tím pádem ohledně fungování uvedené společnosti nikomu dalšímu nezodpovídal a rovněž zcela samostatně rozhodoval o celém zisku, který tímto neoprávněným způsobem generoval. Uvedené dle názoru soudu představovalo silnou motivaci pro obžalovaného M. Č. právě k páchání žalovaného jednání rovněž samostatně a odděleně od celého holdingu VXXXE, jehož prostřednictvím se obžalovaný M. Č. naučil, jak ohledně žádostí o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti postupovat.

473. **Obžalovaná právnická osoba ZXXXA s.r.o. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem II. naplnila všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak společenské škodlivosti, stejně jako znak formální v podobě skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku. Trestný čin dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku je trestným činem, uvedeným v ustanovení § 7 TOPO, přičemž trestným činem zůstal i po novele TOPO účinné ode dne 1. 12. 2016. V této trestní věci byly splněny všechny zákonné podmínky pro dovození trestní odpovědnosti právnické osoby podle § 8 odst. 1 písm. a) TOPO, neboť trestné činy byly spáchány jejím jménem a v rámci její činnosti obžalovaným M. Č., který byl statutárním orgánem oprávněným jednat jménem společnosti ZXXXA s.r.o. Proto byla trestná činnost spáchána jménem právnické osoby, a to prostřednictvím jejího statutárního orgánu, a rovněž v rámci její činnosti, neboť souvisela s předmětem podnikání právnické osoby, kterým byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, přičemž pro výkon tohoto předmětu podnikání byly na oko zaměstnávány osoby zdravotně postižené tak, aby mohly být podávány žádosti o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti a v nich vykazovány údaje týkající se osob zdravotně postižených a jejich mzdových nákladů, které byly zjevně nepravdivé, jak je podrobněji popisováno výše. Podle § 8 odst. 5 TOPO se právnická osoba trestní odpovědnosti zprostí, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v § 8 odst. 1 TOPO zabránila. V rámci dokazování však nebyly shledány jakékoliv důkazy prokazující úsilí právnické osoby zabránit spáchání trestného činu. Naopak z provedeného dokazování vyplynulo, že uvedená právnická osoba byla založena s cílem, aby jejím prostřednictvím byly podávány žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených a získávány neoprávněně finanční prostředky, tedy aby jejím prostřednictvím mohlo docházet k páchání předmětné trestné činnosti. Obžalovaná právnická osoba ZXXXA s.r.o. svým jednáním způsobila poškozené České republice škodu ve výši 3 719 130 Kč, tedy ve smyslu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku způsobila škodu značnou, neboť tou se rozumí škoda dosahující částky nejméně částky ve výši 1 000 000 Kč, pročež bylo na místě jednání obžalované právnické osoby ZXXXA s.r.o. pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku posoudit jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, kdy i v tomto případě platí k otázce posuzování výše způsobené škody žalovaným jednáním to, co je uváděno výše (viz body 452. až 454. odůvodnění tohoto rozsudku).

474. I v případě obžalované právnické osoby ZXXXA s.r.o. zdejší soud uzavřel, že v jednání této obžalované právnické osoby lze dle názoru soudu spatřovat ve vztahu k trestnému činu dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku **zavinění ve formě přímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaná právnická osoba prostřednictvím svého statutárního orgánu, obžalovaného M. Č., chtěla svým jednáním porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem a také je svým jednáním porušila. Uvedené je patrné zejména ze skutečnosti, že obžalovaná právnická osoba byla v podstatě založena za účelem páchání předmětné trestné činnosti, kdy obžalovaný M. Č. sám vybral svoji spolupracovnici do uvedené společnosti, svědkyni E. K., které uděloval pokyny ohledně fungování společnosti, předmětnou společnost řídil a jejím jménem podával žádosti o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, následně sám

disponoval finančními prostředky, které byly na bankovní účet společnosti vypláceny státními orgány. Bez fungování předmětné společnosti by přitom obžalovaný M. Č. na uvedené příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených nedosáhl, pročež role obžalované právnické osoby ZXXXA s.r.o. byla pro obžalovaného M. Č. při páchání předmětné trestné činnosti nezastupitelná a zcela klíčová. Právě s ohledem na plánovitost předmětného jednání tak lze dle názoru soudu učinit jednoznačný závěr o vědomém a cíleném jednání ve vztahu k žalovanému jednání, a to i ve vztahu k obžalované právnické osobě ZXXXA s.r.o.

475. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** pro obžalované M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku, § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku, jakož i § 108 odst. 1 trestního zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, míře společenské škodlivosti žalovaného jednání, osobě obžalovaných, jakož i době, která od spáchání trestného činu uplynula, má soud v případě obžalovaných M. V. a M. Č. trest odnětí svobody v trvání 12 let, tedy v horní polovině trestní sazby stanovené pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku zvýšené o jednu třetinu ve smyslu § 108 odst. 1 trestního zákoníku, kdy soud ukládal trest v zákonné sazbě od 9 let a 2 měsíců do 13 let a 4 měsíců. V případě obžalovaných Š. A. a M. Š. má soud za přiměřený výše uvedeným okolnostem trest odnětí svobody v trvání 9 let a 6 měsíců, tedy na samé spodní hranici trestní sazby stanovené pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku zvýšené o jednu třetinu ve smyslu § 108 odst. 1 trestního zákoníku, kdy soud ukládal trest v zákonné sazbě od 9 let a 2 měsíců do 13 let a 4 měsíců. Uložený trest je u všech obžalovaných **trestem úhrnným ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku**, neboť soud ukládal obžalovaným trest za dva trestné činy (zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a dále pro zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá trestního zákoníku, resp. v případě obžalovaného M. Č. za více trestných činů). Soud pak postupoval podle ustanovení nejpřísněji trestného, tzn. zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku.

476. Při své rozhodovací činnosti o trestu **pro obžalované M. V. a M. Č.** soud hodnotil jednak okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, i charakter obžalovaných, přičemž **ve prospěch obžalovaných** je na místě hodnotit pouze tu skutečnost, že na obžalované je třeba hledět jako na osoby trestně zachovalé. V případě obžalovaného M. V. tento nebyl nikdy v minulosti na území České republiky trestně stíhán a nebyla k němu zjištěna ani žádná jiná skutečnost výrazně negativního charakteru. V případě obžalovaného M. Č. tento byl sice v minulosti trestně stíhán a odsouzen pro obdobnou trestnou činnost se shodnou právní kvalifikací, kdy však k tomuto odsouzení soud nepřihlížel, neboť tato odsouzení obžalovaného byla osvědčena. Žádné jiné výrazně negativní skutečnosti pak nebyly zjištěny ani k osobě obžalovaného M. Č..

477. Naopak **v neprospěch obžalovaných** soud hodnotí následující skutečnosti. S ohledem na charakter žalovaného jednání, sofistikovanost jeho provádění a uskutečňování jednotlivých kroků tak, aby celý systém páchání trestné činnosti co možná nejdéle fungoval, kdy toto bylo zajištěno řadou zajišťovacích mechanismů, které jsou popsány výše, tak soud nemá žádných pochybností o tom, že žalované jednání bylo pácháno po důkladném předchozím uvážení a s rozmyslem, kdy i v průběhu žalovaného jednání byly ze strany obžalovaných M. V. a M. Č. podnikány jednotlivé kroky k tomu, aby se systém zdokonaloval a šance na jeho odhalení byly výrazným způsobem snižovány, viz např. uzavírání dohod o narovnání, ukončování pracovních poměrů s osobami zdravotně postiženými, které požadovaly vyplacení celé mzdy, apod. (viz **přitěžující okolnost dle ustanovení § 42 písm. a) trestního zákoníku**). Obžalovaní se žalovaného jednání dopustili ze

ziskuchtivosti (viz **přitěžující okolnost dle ustanovení § 42 písm. b) trestního zákoníku**), kdy o uvedeném nemůže být rovněž s ohledem na provedené dokazování a skutečnost, že obžalovaní vytvořili systém celého holdingu VXXXE právě za účelem neoprávněného získávání finančních prostředků z příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kdy místo toho, aby získané finanční prostředky řádně používali na mzdové náklady osob zdravotně postižených, tyto finanční prostředky si ponechávali zčásti pro vlastní účely a za účelem vlastního obohacení. Z provedeného dokazování je rovněž patrné, že obžalovaní se předmětného jednání dopouštěli tím způsobem, že fakticky zneužívali osoby zdravotně postižené k tomu, aby mohli neoprávněně čerpat příspěvky na jejich zaměstnávání, pročež je dle názoru soudu zcela na místě posoudit uvedené jednání i tím způsobem, že obžalovaní spáchali trestný čin využívaje tísně, bezbrannosti a podřízenosti osob zdravotně postižených (viz **přitěžující okolnost dle ustanovení § 42 písm. d) trestního zákoníku**), neboť je z provedeného dokazování patrné, že osoby zdravotně postižené byly ve vztahu k obžalovaným v podřízené roli zaměstnance vůči zaměstnavatelům, navíc za situace, kdy se jedná o zaměstnávání extrémně sociálně a ekonomicky zranitelné sociální skupiny. Řada osob zdravotně postižených je významným způsobem omezena při realizaci běžných sociálních a pracovněprávních aktivit, ať již formou fyzických či psychických zdravotních obtíží, přičemž je pro ně obtížné zajišťovat si finanční prostředky na běžnou obživu prací, neboť jen stěží získávají uplatnění na trhu práce. I sebemenší finanční částka, která je osobám v jejich postavení vyplácena, je tak zcela klíčová, pročež obžalovaní zjevně využívali i bezbrannosti těchto osob a v neposlední řadě rovněž tísně řady osob zdravotně postižených, kdy z jejich výslechů vyplývaly okolnosti, za kterých byly nuceny příslušné pracovněprávní dokumenty podepisovat, jakým způsobem bylo s osobami zdravotně postiženými jednáno. Zranitelnost svědků z řad osob zdravotně postižených byla snadno seznatelná i v rámci jejich výslechů před soudem, kdy řada těchto osob vykazovala takové známky nervozity, že bylo na první pohled viditelné, jakým způsobem dochází ke zhoršení jejich zdravotních obtíží, které jim následně komplikovaly možnost odpovídat na otázky, které jim byly ze strany soudu pokládány. Obžalovaní trestným činem získali vyšší prospěch (viz **přitěžující okolnost dle ustanovení § 42 písm. l) trestního zákoníku**), když prospěch, který žalovaným jednáním obžalovaní získali, mnohonásobně v řádu desítek přesahoval hranici prospěchu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, ve znění účinném ode dne 1. 10. 2020, tedy právní úpravy, která je pro obžalované příznivější. V neposlední řadě páchali obžalovaní trestný čin ve větším rozsahu a po delší dobu **ve smyslu ustanovení § 42 písm. m) trestního zákoníku**, když se předmětného jednání dopouštěli soustavně po dobu delší čtyř let. Obžalovaný M. Č. se souběžně s jednáním uvedeným pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku dopouštěl identické trestné činnosti i prostřednictvím společnosti ZXXXA s.r.o., avšak pouze ve vztahu k vlastnímu prospěchu a zisku.

478. Při zhodnocení všech výše uvedených polehčujících a přitěžujících okolností je dle názoru nalézacího soudu na obžalované M. V. a M. Č. na místě působit trestem odnětí svobody spojeným s bezprostředním omezením na osobní svobodě, který byl ukládán v horní polovině zákonné trestní sazby zvýšené dle § 108 odst. 1 trestního zákoníku, a to s ohledem na všechny výše uvedené přitěžující okolnosti, které soud shledal, jakož i s ohledem na skutečnost, že obžalovaní M. V. a M. Č. zjevně stáli v samém vedení celého holdingu, kdy jeho činnost vymýšleli i organizovali a není žádných pochyb o tom, že jejich role v rámci celého holdingu byla zcela klíčová a nezastupitelná, přičemž pokud by nebylo obžalovaných M. V. a M. Č., jejich pokynů a postupů, pak by k páchání trestné činnosti v rámci holdingu VXXXE nedocházelo. V této souvislosti soud rovněž uvádí, že je třeba přihlédnout i k jiným rozhodnutím soudů, které byly ohledně některých zaměstnanců společností spadajících do holdingu VXXXE vydány, jako např. v případě svědkyně E. K.. Byť tato svědkyně byla rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2016, sp. zn. 37 T 5/2013, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 2 To 62/2016, uznána vinnou identickou trestnou činností pouze v souvislosti s obchodní společností Txxx xxxe, s.r.o., kde vykonávala práci xxx, za současného způsobení škody ve výši kolem 60 000 000 Kč, byl jí uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi let, kdy část uloženého nepodmíněného trestu odnětí

svobody již vykonala. Tamní soud při ukládání uvedeného trestu svědkyni E. K. současně konstatoval, že je z provedeného dokazování patrné, že svědkyně E. K. se dopustila jednání, které zjevně bylo organizováno dalšími osobami. I přesto však soud shledal jednání svědkyně E. K. za natolik závažné, že i přes její relativně minimální podíl na předmětné trestné činnosti jí uložil citelný nepodmíněný trest odnětí svobody. **S ohledem na všechny výše rozvedené přitěžující okolnosti, jakož i s přihlédnutím k charakteru jednání právě obžalovaných M. V. a M. Č., jakož i k citovanému soudnímu rozhodnutí, tak má soud v případě obžalovaných M. V. a M. Č. za adekvátní nepodmíněný trest odnětí svobody stanovený v horní polovině zvýšené trestní sazby v trvání dvanácti let**, kdy dle názoru soudu nelze akceptovat, aby osobám, které fakticky celý systém páchání trestné činnosti vymyslely, realizovaly na celorepublikové úrovni a tímto jednáním způsobily škodu v řádu stovek milionů Kč, byly uloženy v podstatě shodné tresty jako osobám, které byly jednoznačně v podřízené roli a plnily pouze pokyny zadávané právě obžalovanými M. V. a M. Č., jako tomu bylo např. v případě svědkyně E. K.. Zdejší soud tak považuje uložený nepodmíněný trest odnětí svobody za zcela adekvátní charakteru trestné činnosti, době páchání předmětné trestné činnosti i způsobu jejího provedení. Pro výkon uloženého trestu byli obžalovaní ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou, když byly splněny podmínky pro zařazení obžalovaných do věznice se zvýšenou ostrahou, avšak soud s ohledem na skutečnost, že obžalovaní nebyli v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody, považoval za odpovídající zařadit obžalované do mírnějšího typu věznice. Soud v této souvislosti doplňuje, že i přesto, že od spáchání trestného jednání uplynula delší doba, nepovažoval soud za odpovídající snížit obžalovaným uložený nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť doba, která uplynula od spáchání trestného činu, nebyla ovlivněna postupem orgánů činných v tomto trestním řízení, ale odpovídala charakteru a zejména rozsahu trestné činnosti, které se obžalovaní dopouštěli, kdy soud má za to, že obžalovaní si uvedené skutečnosti byli dobře vědomi a s touto rovněž při páchání předmětné trestné činnosti počítali.

479. Soud obžalovaným M. V. a M. Č. dále uložil **trest zákazu činnosti spočívajícího v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, kontrolního orgánu obchodní společnosti a družstev či jejich členů, jakož i prokuristy na dobu deseti let.** Uvedený trest je dle názoru soudu zcela na místě, když obžalovaní se po určitou dobu v řádu mnoha měsíců dopouštěli předmětné trestné činnosti z pozice statutárního orgánu konkrétních obžalovaných právnických osob. Za situace, kdy je z provedeného dokazování patrné, že obžalovaní uvedené pozice v obchodních společnostech zastávali právě s cílem, aby tyto mohli ovládat a jejich prostřednictvím se dopouštět žalovaného jednání, pak je dle názoru soudu zcela na místě, aby bylo obžalovaným do budoucna zamezeno v možnosti vykonávat takovéto pozice a umožnit tak obžalovaným páchání trestné činnosti obdobným způsobem. V této souvislosti nelze opominout ani tu skutečnost, že z výpovědi obžalovaného M. V. vyplynulo, že oba obžalovaní pozice statutárních orgánů v obžalovaných právnických osobách opustili v okamžiku, kdy se ukázalo, že činnost obžalovaných je prošetřována orgány činnými v trestním řízení, pročež by uvedené obchodní společnosti nesplňovaly příslušné podmínky pro získávání požadovaných příspěvků, pokud by i nadále v pozici statutárních orgánů uvedených společností působili obžalovaní. Z uvedeného je tak zřejmé, že obžalovaní tedy ukončili své působení ve statutárních orgánech předmětných společností čistě účelově tak, aby i nadále mohli pokračovat v žalovaném jednání bez větších překážek.

480. Oběma obžalovaným byl dále uložen **peněžitý trest**, a to v případě obžalovaného M. V. ve výši 6 000 000 Kč a v případě obžalovaného M. Č. ve výši 7 200 000 Kč, když pro uložení uvedeného trestu byly zcela bez pochybností splněny podmínky, neboť obžalovaní žalovaným jednáním právně kvalifikovaným jako úmyslný trestný čin získali pro sebe majetkový prospěch. Soud ve vztahu k oběma obžalovaný provedl rozsáhlé majetkové šetření (viz body 335. až 341. odůvodnění tohoto rozsudku). Byť z uvedeného majetkového šetření vyplynulo, že obžalovaní M. V. a M. Č. v současné době oficiálně nedisponují žádným významnějším majetkem, je nutné uvést, že

s ohledem na skutečnost, že oba obžalovaní fakticky obývají rozsáhlé nemovitosti umístěné v případě obžalovaného M. V. v obci xxx, ve xxx kraji, a v případě obžalovaného M. Č. v obci xxx, v xxx kraji, nemá zdejší soud žádných pochybností o tom, že finanční situace obžalovaných je odlišná od té, kterou deklarovali soudu v rámci svých vyjádření. V této souvislosti nelze odhlédnout i od skutečnosti, že obžalovaní uvádí, že jejich příjem činí částku ve výši 15 000 Kč měsíčně a dále částečný invalidní důchod ve výši kolem 7 000 Kč, kdy však pokud by bylo pravdivé vyjádření obou obžalovaných ohledně jejich majetkových příjmů, pak by dle názoru nalézacího soudu z takových příjmů nebyli schopni obžalovaní uživit ani sebe, natož své několikačlenné rodiny čítající v případě obžalovaného M. V. několik nezletilých dětí a v případě obžalovaného M. Č. dvě zletilé děti, které jsou však dle jeho vyjádření nezaopatřené, kdy o jejich zaopatření se stará právě obžalovaný M. Č. zcela sám. Soud v této souvislosti uvádí, že peněžitý trest byl tak stanoven s ohledem na výši trestnou činností získaného prospěchu, jakož i s ohledem na podíl obžalovaných na výši takto získaného majetkového prospěchu, kdy majetek obžalovaných soud stanovil ve smyslu § 68 odst. 4 trestního zákoníku odhadem, který vychází z obsahu provedeného dokazování, jak je toto popsáno výše. Současně nebyly majetkovým šetřením zjištěny žádné závazky obžalovaných, na základě kterých by bylo možné učinit závěr, že uložené peněžité tresty jsou nedobytné. S ohledem na vše výše uvedené, jakož i okolnosti žalovaného jednání tak nemá soud žádných pochybností o tom, že obžalovaní jsou schopni peněžité tresty v uložené výši uhradit, když tyto byly vyměřeny v souladu ustanovením § 68 trestního zákoníku. V případě obžalovaného M. V. v 150 denních sazbách, ve kterých se promítá zejména povaha a závažnost žalovaného jednání, ve výši 40 000 Kč, které odpovídají zejména majetkovému prospěchu, který obžalovaní žalovaným jednáním získali. V případě obžalovaného M. Č. je trest ukládán v 180 denních sazbách, ve kterých se promítá nejen povaha a závažnost žalovaného jednání, ale rovněž ta skutečnost, že se obžalovaný předmětného jednání dopouštěl nejen v rámci holdingu VXXXE, ale i ve vztahu ke společnosti ZXXXA s.r.o.

481. Soud současně ukládal oběma obžalovaných i **tresty propadnutí věci** dle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, když se jedná o propadnutí věcí v podobě peněz zajištěných na různých bankovních účtech vedených ve vztahu k obžalovaným M. V. a M. Č. jako vlastníkům a disponentům, které jsou blíže specifikovány ve výrokové části tohoto rozsudku. Dle názoru soudu se totiž jedná o finanční prostředky, které byly zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti, které prokazatelně náležely obžalovaným jako vlastníkům a disponentům s uvedenými bankovními účty.

482. Při své rozhodovací činnosti o trestu **pro obžalované Š. A. a M. Š.** soud hodnotil jednak okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, i charakter obžalovaných, přičemž **ve prospěch obžalovaných** je na místě hodnotit pouze tu skutečnost, že na obžalované je třeba hledět jako na osoby trestně zachovalé. V případě obžalované M. Š. nebyla tato nikdy v minulosti na území České republiky trestně stíhána, přičemž k ní rovněž nebyly zjištěny ani žádné jiné skutečnosti výrazně negativního charakteru. V případě obžalované Š. A. tato byla sice v minulosti trestně stíhána a odsouzena pro trestný čin majetkového charakteru, nicméně k tomuto odsouzení soud nepřihlížel, neboť toto odsouzení obžalované bylo osvědčeno, kdy ani k její osobě nebyly zjištěny žádné jiné skutečnosti výrazně negativního charakteru. Naopak **v neprospěch obžalovaných** Š. A. a M. Š. soud hodnotil shodné skutečnosti, které jsou uvedeny výše ve vztahu k obžalovaným M. V. a M. Č. (viz bod 477. odůvodnění tohoto rozsudku), přičemž má soud za to, že je na místě přihlížet ke shodným přitěžujícím okolnostem i v případě obžalovaných Š. A. a M. Š., když tyto se účastnily na trestné činnosti, kterou vymysleli právě obžalovaní M. V. a M. Č.. Pro stručnost soud odkazuje ohledně přitěžujících okolností na odůvodnění uvedené pod bodem 477. tohoto rozsudku.

483. V této souvislosti soud uvádí, že s ohledem na roli obžalovaných Š. A. a M. Š., kdy tyto nebyly zcela na samém vrcholu vedení holdingu VXXXE na rozdíl od obžalovaných M. V. a M. Č., naopak se jednalo o osoby, které byly těmto obžalovaným podřízeny a plnily jejich pokyny, což se rovněž projevilo v právní kvalifikaci žalovaného jednání jako účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c)

trestního zákoníku, bylo dle názoru soudu na místě přihlédnout k této odlišné roli obou obžalovaných žen i při ukládání trestu. Současně však je rovněž třeba přihlédnout i k jiným rozhodnutím soudů, které byly ohledně některých zaměstnanců společností spadajících do uvedeného holdingu vydány, jako např. v případě svědkyně E. K.. V této souvislosti nelze odhlédnout od té skutečnosti, že obžalované Š. A. a M. Š. zastávaly v rámci celého holdingu rozhodně významnější postavení, než tomu bylo právě v případě svědkyně E. K., která se angažovala pouze v rámci jediné obchodní společnosti Txxx xxxe, s.r.o., a to na pozici xxx. Této svědkyni byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2016, sp. zn. 37 T 5/2013, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 2 To 62/2016, uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi let, kdy tato část nepodmíněného trestu odnětí svobody již vykonala. Za tohoto stavu soud považuje za zcela správné a adekvátní, aby iobžalovaným Š. A. a M. Š. byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody spojený s bezprostředním omezením osobní svobody, a to trest stanovený na samé spodní hranici zvýšené trestní sazby v trvání devíti let a šesti měsíců, ve kterém se projevu jednak ta skutečnost, že obžalované vykonávaly pozice, které byly nižší než pozice obžalovaných M. V. a M. Č., kdy zajišťovaly každodenní chod holdingu ve vztahu na klíčové otázky zaměstnávání osob zdravotně postižených, avšak současně zastávaly výrazně vyšší pozici v rámci celého holdingu oproti zaměstnancům z řad manažerů, personalistů a koordinátorů jednotlivých obchodních společností spadajících do holdingu VXXXE, kdy současně působily ve vztahu ke všem společnostem spadajícím do holdingu, a to s celorepublikovou působností. **S ohledem na vše výše uvedené tak dle názoru soudu je uložený nepodmíněný trest odnětí svobody zcela adekvátní charakteru trestné činnosti, době páchání předmětné trestné činnosti i způsobu jejího provedení, kdy soud v rámci ukládání trestu těmto obžalovaným vzal v úvahu formu účastenství v podobě pomoci, ve které se žalovaného jednání dopustily.** Tuto formu účastenství však nelze rozhodně podceňovat, neboť v případě, že by obžalované své úkoly nezastávaly řádně, byť dle pokynů obžalovaných M. V. a M. Č., pak by byl předmětný holding jen těžko udržitelný v každodenním chodu z hlediska zcela klíčových věcí v podobě zaměstnávání osob zdravotně postižených i v podobě podávání žádostí o příspěvky dle § 78 zák. o zaměstnanosti. Pro výkon uloženého trestu byly obžalované ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazeny do věznice s ostrahou, když byly splněny podmínky pro zařazení obžalovaných do věznice se zvýšenou ostrahou, avšak soud s ohledem na skutečnost, že obžalované nebyly v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody, považoval za odpovídající zařadit obžalované do mírnějšího typu věznice. Soud v této souvislosti doplňuje, že i přesto, že od spáchání trestného jednání uplynula delší doba, nepovažoval soud za odpovídající snížit obžalovaným uložený nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť doba, která uplynula od spáchání trestného činu, nebyla ovlivněna postupem orgánů činných v tomto trestním řízení, ale charakterem a zejména rozsahem trestné činnosti, které se obžalované dopouštěly, kdy soud má za to, že i obžalované si uvedené skutečnosti musely být dobře vědomy, neboť byly v každodenním kontaktu s obžalovanými M. V. a M. Č., obžalovaná Š. A. dokonce v intimním vztahu s obžalovaným M. Č., pročež musely být dobře seznámeny s tím, jak obžalovaní páchání předmětné trestné činnosti vnímají.

484. Oběma obžalovaným byl dále uložen **peněžitý trest**, a to ve výši 400 000 Kč, když pro uložení uvedeného trestu byly zcela bez pochybností splněny zákonné podmínky, neboť obžalované žalovaným jednáním právně kvalifikovaným jako úmyslný trestný čin získali pro jiného majetkový prospěch. Soud ve vztahu k oběma obžalovaným provedl rozsáhlé majetkové šetření (viz body 335. až 341. odůvodnění tohoto rozsudku). Byť z uvedeného majetkového šetření vyplynulo, že obžalované Š. A. a M. Š. v současné době oficiálně nedisponují vyšším majetkem, má soud za to, že i obě obžalované z předmětné trestné činnosti získaly určitý majetkový prospěch, pročež je na místě ukládat těmto peněžité tresty. Soud v této souvislosti uvádí, že peněžitý trest byl tak stanoven s ohledem na výši trestnou činností získaného majetkového prospěchu, jakož i s ohledem na podíl obžalovaných na výši takto získaného prospěchu, který byl zcela jistě nižší oproti obžalovaným M. V. a M. Č.. Majetek obžalovaných soud stanovil ve smyslu § 68 odst. 4 trestního zákoníku odhadem,

který vychází z obsahu provedeného dokazování, jak je toto popsáno výše. Současně nebyly majetkovým šetřením zjištěny žádné takové závazky obžalovaných, na základě kterých by bylo možné učinit závěr, že uložené peněžité tresty jsou nedobytné. V případě obou obžalovaných se jedná v podstatě o symbolické tresty ve vztahu k výši způsobené škody žalovaným jednáním, když tyto byly vyměřeny v souladu ustanovením § 68 trestního zákoníku. V případě obžalovaných v 100 denních sazbách, ve kterých se promítá zejména povaha a závažnost žalovaného jednání, ve výši 4 000 Kč, které odpovídají příjmům obžalovaných.

485. Při úvaze o druhu a výměře trestu **pro obžalovaného A. M.** soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku, § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, § 58 odst. 6 trestního zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, míře společenské škodlivosti žalovaného jednání, osobě obžalovaného, jeho podílu na žalovaném jednání, jakož i době, která od spáchání trestného činu uplynula, má soud trest odnětí svobody v trvání tří let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání pěti let, tedy pod dolní hranicí zákonné trestní sazby stanovené pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku, a to za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku.

486. Při své rozhodovací činnosti o trestu pro obžalovaného A. M. soud hodnotil jednak okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, ale rovněž roli obžalovaného A. M. v páchání předmětné trestné činnosti i okolnosti osoby obžalovaného, přičemž **ve prospěch obžalovaného** je na místě hodnotit pouze tu skutečnost, že na obžalovaného je třeba hledět jako na osobu trestně zachovalou, která nebyla nikdy v minulosti na území České republiky trestně stíhána, přičemž k němu nebyla zjištěna ani žádná jiná skutečnost výrazně negativního charakteru. Naopak **v neprospěch obžalovaného** soud hodnotí následující skutečnosti. Obžalovaný se žalovaného jednání dopustil zjevně ze ziskuchtivosti (viz **přitěžující okolnost dle ustanovení § 42 písm. b) trestního zákoníku**), kdy o uvedeném nemůže být s ohledem na provedené dokazování a skutečnost, že obžalovaný sám uváděl, že předmětné finanční prostředky prostřednictvím obžalovaného M. V. obchodním společnostem spadajícím do holdingu VXXXE zapůjčoval s cílem získat zhodnocení zapůjčených finančních prostředků, žádných pochybností. Současně se obžalovaný předmětného jednání dopouštěl ve větším rozsahu a po delší dobu **ve smyslu ustanovení § 42 písm. m) trestního zákoníku**, když se předmětného jednání dopouštěl soustavně po dobu delší dvou let.

487. Soud však vzal současně v úvahu, že na základě provedeného rozhodně nebylo na místě jednání obžalovaného A. M. posoudit jako jednání, které by bylo součástí organizované zločinecké skupiny, když dle názoru soudu obžalovaný A. M. byl zcela samostatná jednotka, která fakticky pomáhala prostřednictvím obžalovaného M. V., na jeho žádost a pokyn, udržovat celý nastavený systém holdingu VXXXE v chodu, nicméně nijak dále, podrobněji se na uvedené trestné činnosti obžalovaný A. M. nepodílel, jak je vysvětleno i výše. Byť není pochyb o tom, že jej k uvedenému jednání vedla zejména snaha získat finanční prospěch pro vlastní osobu, a rovněž není pochyb o tom, že mu bylo známo, že obchodní společnosti, na jejichž bankovní účty finanční prostředky fakticky zasílá, žádají o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, přesto role obžalovaného A. M. byla odlišná od ostatních obžalovaných, nebyla součástí organizované zločinecké skupiny a byť plnila určitou funkci ve fungování předmětného systému, byla jednoznačně nahraditelná jinými zdroji, které by si obžalovaný M. V. pravděpodobně zajistil, pokud by mu finanční prostředky neposkytoval obžalovaný A. M.. K tomuto závěru je soud veden zejména s ohledem na zvukový záznam předporady vedení ze dne 14. 11. 2011, ze kterého je patrné, že obžalovaný M. V. disponoval zjevně vícero zdroji financí pro udržení chodu celého systému. S ohledem na uvedené tak jednání obžalovaného A. M. bylo současně posouzeno jako účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. S ohledem na všechny výše rozvedené okolnosti, jakož i s přihlédnutím k roli obžalovaného A. M. v rámci předmětného žalovaného jednání, tak má soud za to, že lze na obžalovaného A. M. působit ještě trestem

nespojeným s bezprostředním omezením osobní svobody, ale trestem podmíněně odloženým v trvání tří let se stanovením zkušební doby ve výměře pěti let, a to za současného použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku. Soud k tomuto postupu přistoupil s ohledem na skutečnost, že obžalovaného A. M. odsoudil za pomoc k trestnému činu, kdy dospěl k závěru, že by použití trestní sazby zákonem stanovené bylo v případě obžalovaného A. M., zejména s ohledem na jeho roli při páchání posuzované trestné činnosti, nepřiměřeně přísné. S ohledem na vše výše uvedené tak dle názoru soudu je uložený trest zcela adekvátní charakteru trestné činnosti, době páchání předmětné trestné činnosti i roli obžalovaného A. M. v rámci provedení žalovaného jednání, kdy, byť je i jednání obžalovaného A. M. právně kvalifikováno jako účastenství ve formě pomoci stejně jako v případě obžalovaných Š. A. a M. Š., je však jednání obžalovaných žen dle názoru soudu výrazně závažnější, než obžalovaného A. M., neboť pokud by obžalované Š. A. a M. Š. na každodenní bázi nevykonávaly úkony v souvislosti se zaměstnávání osob zdravotně postižených, pak by celý systém nemohl řádně fungovat a tento byl zkolaboval. Pakliže by však obžalovaný A. M. nebyl schopen poskytovat požadované finanční prostředky, obžalovaný M. V. by tyto zajišťoval jiným způsobem, když obžalovaný A. M. nebyl rozhodně jedinou osobou stojící mimo holding VXXXE pomáhající se zajištěním fungování tohoto systému po finanční stránce.

488. Obžalovanému byl dále uložen **peněžitý trest**, a to ve výši 6 000 000 Kč, když pro uložení uvedeného trestu byly zcela bez pochybností splněny podmínky, neboť obžalovaný žalovaným jednáním právně kvalifikovaným jako úmyslný trestný čin získal pro sebe i pro jiného majetkový prospěch. Soud ve vztahu k obžalovanému provedl rozsáhlé majetkové šetření (viz body 335. až 341. odůvodnění tohoto rozsudku). Obžalovaný A. M. působí v řadě obchodních společností, jak sám v rámci svého výslechu před soudem uvedl, jeho měsíční příjem z pozice xxx xxx společnosti Vxxx xxxs, a.s. a z pronájmů nemovitostí činí zhruba 60 000 Kč, kdy současně má finanční závazky v podobě splátek hypotéky. Nicméně nebyl schopen se přesněji vyjádřit ke svým majetkovým poměrům s tím, že finanční záležitosti má v rodině na starosti jeho manželka. S ohledem na uvedené, jakož i okolnosti žalovaného jednání tak nemá soud žádných pochybností o tom, že obžalovaný A. M. je schopen peněžitý trest v uložené výši uhradit, když tento byl vyměřen v souladu s ustanovením § 68 trestního zákoníku. V případě obžalovaného A. M. v 200 denních sazbách ve výši 30 000 Kč, které odpovídají zejména příjmům obžalovaného.

489. Vyslovené druhy a výměry trestů by pak podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložených sankcí na osoby všech obžalovaných a zároveň těmto pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistit ochranu společnosti před případným dalším páchání trestné činnosti ze strany jejich osob v budoucnu.

490. Při úvaze o druhu a výměře trestu **pro obžalované právnické osoby** soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku, § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 14, § 15, § 16 a § 22 zákona č. 418/2011 Sb. a za přiměřený všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, míře společenské škodlivosti žalovaného jednání, poměrům právnických osob, jakož i době, která od spáchání trestného činu uplynula, má soud **v případě obžalovaných právnických osob Axxxa s.r.o., Kxxxi, s.r.o., Ixxx xxxl, s.r.o., v likvidaci, Lxxx xxxr, s.r.o., Pxxx xxxl s.r.o., Pxxx xxxs, s.r.o., v likvidaci, Sxxx xxxg, s.r.o., v likvidaci, Sxxx xxx xxxm, s.r.o., Sxxx xxxn, s.r.o., Txxx xxxe, s.r.o., Rxxx xxxc, s.r.o. a ZXXXA s.r.o., trest zrušení právnické osoby**. Uložený trest je **trestem úhrnným ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku**, neboť soud ukládal obžalovaným právnickým osobám trest za dva trestné činy (zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a dále pro zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá

trestního zákoníku), pročež postupoval podle ustanovení nejpřísněji trestného, tzn. zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku.

491. Při své rozhodovací činnosti o trestu pro výše specifikované obžalované právnické osoby soud hodnotil jednak okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, i skutečnost, že uvedené obžalované právnické osoby byly odkoupeny a do holdingu VXXXE zařazeny s jediným úmyslem, a to za účelem páchání trestné činnosti, pro kterou jsou tyto obchodní společnosti projednávány. S ohledem na uvedené tak v případě uvedených společností soud považoval za zcela adekvátní trest zrušení právnické osoby, když jakýkoliv jiný typ trestu se s ohledem na průběh žalovaného jednání i jeho charakter a roli, kterou obžalované právnické osoby v celém systému holdingu zastávaly, jeví jako zcela bezúčelný. Ostatně např. v případě společnosti Txxx xxxe, s.r.o. byl již shodný trest uložen v trestním řízení vedeném proti předmětné společnosti Krajským soudem v Ostravě, navíc řada dalších specifikovaných obchodních společností se aktuálně nachází v likvidaci. Soud k tomu doplňuje, že trest zrušení právnické osoby lze uložit i právnické osobě, u které sice bylo již rozhodnuto o jejím zrušení, ale ještě existuje, protože probíhá její likvidace. Právní úprava totiž umožňuje, aby ten, kdo rozhodl o zrušení právnické osoby s likvidací, změnil své rozhodnutí, dokud ještě nedošlo k naplnění účelu likvidace. To je tedy důvod, proč zdejší soud uložil trest zrušení právnické osoby i u těch obžalovaných právnických osob, u kterých zjistil, že jsou v likvidaci.

492. V případě **obžalovaných právnických osob Kxxx xxxl, s.r.o., Bxxx xxxs, s.r.o., Wxxx xxxp, s.r.o. a 6xxx xxxa, s.r.o.** považuje zdejší soud za adekvátní **trest zákazu přijímání dotací a subvencí, spočívajícího v úplném zákazu přijímat a ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů na dobu 10 let** a dále odpovídající tresty peněžité. Také v případě těchto společností jsou uložené tresty **trestem úhrnným** ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť soud ukládal obžalovaným právnickým osobám trest za dva trestné činy (zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a dále pro zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea prvá, druhá trestního zákoníku), pročež postupoval podle ustanovení nejpřísněji trestného, tzn. zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku.

493. Při své rozhodovací činnosti o trestu pro výše specifikované obžalované právnické osoby soud hodnotil jednak okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, i skutečnost, že uvedené obžalované právnické osoby byly používány k páchání trestné činnosti a jejich činnost spočívala převážně v páchání trestné činnosti, pro kterou jsou tyto obchodní společnosti projednávány. V případě uvedených společností však z provedeného dokazování, a to z účetních závěrek předmětných společností v letech 2016 až 2020 (tedy po uplynutí řady let od žalovaného období), vyplynulo, že tyto společnosti jsou ekonomicky aktivní, kdy jejich čistý roční obrat za sledované období byl každoročně zpravidla v řádech milionů Kč (viz bod 343. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené by soud považoval trest zrušení předmětných obchodních společností za nepřiměřeně přísný, kdy jako výrazně účelnější se jeví soudu, aby uvedeným společnostem byl uložen jednak **trest peněžitý**, a to ve výměře 6 000 000 Kč, kdy tento odpovídá 300 denním sazbám ve výměře 20 000 Kč, což je dle názoru soudu odpovídající charakteru předmětné trestné činnosti, jakož i charakteru předmětných obchodních společností. Současně soud ukládal i **trest zákazu přijímání dotací a subvencí**, neboť předmětné obchodní společnosti se žalovaného jednání dopustily v souvislosti s podáváním žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených, pročež je zcela účelné a adekvátní, aby předmětným obchodním společnostem byl alespoň po určitou dobu zamezen přístup k uvedeným příspěvkům vypláceným ze státních prostředků a tím současně omezena možnost, že by se obžalované právnické osoby předmětné trestné činnosti dopustily opakovaně.

494. Pokud se jedná o otázku **náhrady škody**, soud předně odkazuje na výše uvedené skutečnosti ohledně posuzování škody v případě zločinu dotačního podvodu dle § 212 trestního zákoníku, jak jsou tyto popsány pod body 452. až 456. odůvodnění tohoto rozsudku. K tomu soud dále uvádí, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil soud obžalovaným M. V., M. Č.u, Š. A. a M. Š. **povinnost společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody** částku ve výši 581 590 035 Kč poškozené České republice, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových zastupujícího příslušné úřady práce, a to ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku, obžalovanému A. M. povinnost společně a nerozdílně s obžalovanými M. V., M. Č., Š. A. a M. Š. částku ve výši 484 926 092 Kč poškozené České republice, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových zastupujícího příslušné úřady práce, a to ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem I. výrokové části tohoto rozsudku. Ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem II. výrokové části tohoto rozsudku soud uložil obžalovanému M. Č. povinnost zaplatit na náhradě škody částku ve výši 18 715 239 Kč rovněž poškozené České republice, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových zastupujícího příslušné úřady práce. O těchto povinnostech soud rozhodl v uvedeném rozsahu, když poškozená Česká republika se ve vztahu k obžalovaným fyzickým osobám připojila řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody k tomuto trestnímu řízení a současně byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaných a škodou způsobenou na majetku poškozené České republiky. Soud při svém rozhodování ohledně nároku na náhradu škody vycházel z provedeného dokazování tak, jak je toto popsáno výše, vč. výpovědí svědků z řad manažerů jednotlivých obžalovaných právnických osob a z řad osob zdravotně postižených zaměstnaných v uvedených obžalovaných právnických osobách, tak z listinných materiálů, které jsou založeny ve spisovém materiálu a podrobně rozvedeny výše, mj. i z žádostí o příspěvky ve smyslu § 78 zák. o zaměstnanosti, kdy o pravdivosti a autenticitě uvedených listinných materiálů neměl soud žádných pochybností. Na základě předmětných důkazů dospěl zdejší soud k tomu závěru, že poškozené České republice byla způsobena škoda v přiznané výši (viz rovněž odůvodnění ohledně posuzování výše způsobené škody ve vztahu k trestnému činu dotačního podvodu). S ohledem na uvedené tak bylo na místě rozhodnout o nároku na náhradu škody poškozené České republiky, jak je uvedeno výše, když znaleckým posudkem zjištěná minimálně možná ekonomická újma státu není dle názoru soudu při posuzování nároku na náhradu škody relevantní. Soud současně rozhodl o povinnosti k náhradě škody nejen ve vztahu k obžalovaným M. V. a M. Č., ale i ve vztahu k obžalovaným, jejichž jednání bylo posouzeno ve formě účastenství, a to pomoci, neboť dle názoru soudu bez jejich aktivní činnosti na podporu fungování celé organizační struktury vymyšlené a provozované obžalovanými M. V. a M. Č. by systém nefungoval. Za této situace je tak dle názoru soudu zcela na místě, aby se i tito obžalovaní podíleli na náhradě škody způsobené žalovaným jednáním, a to bez ohledu na to, jak velký podíl na uvedené trestné činnosti fakticky jednotliví obžalovaní vedli. Dle názoru soudu toto není předmětem posuzování trestního řízení, ale je na obžalovaných, aby výši svých nároků vůči sobě navzájem případně vypořádali formou regresních nároků. Poškozená se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 591 824 922 Kč (viz č.l. 101.535, sv. 334). Soud tedy podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal poškozenou Českou republiku s částí nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když částka požadovaná nad rámec přiznané náhrady škody byla dle názoru soudu požadována s ohledem na početní chyby, ke kterým v rámci připojení se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení došlo. Soud v daném případě tedy vycházel ze správného součtu jednotlivých částek, které byly v rámci žádostí o příspěvky na zaměstnávání osob zdravotně postižených ze strany obžalovaných požadovány a které dle výpočtu soudu korespondovaly s částkami uvedenými v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze. Pouze na okraj soud uvádí, že o náhradě škody rozhodoval pouze ve vztahu k obžalovaným fyzickým osobám, když

nárok na náhradu škody byl uplatněn ze strany poškozené pouze ve vztahu k obžalovaným fyzickým osobám, pročež není možné tento návrh rozšiřovat i ve vztahu na obžalované právnické osoby.

495. Soud dále dle § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 102 trestního zákoníku rozhodl **o zabrání věci V. V., a to v podobě finančních částek, které jsou uloženy na bankovních účtech specifikovaných ve výrokové části tohoto rozsudku**. K tomu soud uvádí. Obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. VZV 3/2014, byla původně podána i na obžalovaného V. V. jako finančního ředitele holdingu VXXXE. Ještě než začala být předmětná věc projednávána soudem, rozhodl zdejší soud usnesením ze dne 12. 3. 2021, sp. zn. 48 T 7/2020, (viz č.l. 101.878, sv. 336) o tom, že se trestní stíhání v té době obžalovaného V. V. zastavuje, a to z důvodu dle § 11 odst. 1 písm. g) trestního řádu, tedy pro duševní chorobu, která nastala u V. V. až po spáchání činu, avšak trvale znemožňující V. V. chápat smysl trestního stíhání. Citované usnesení nabylo právní moci dne 24. 3. 2021 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021, sp. zn. 5 To 15/2021 (viz č.l. 101.948, sv. 336).

496. Současně však bylo na místě rozhodnout o peněžních prostředcích uložených na bankovních účtech, jejichž vlastníkem je V. V., jehož trestní stíhání bylo zastaveno, přičemž se jedná o peněžní prostředky, které byly zajištěny v rámci přípravného řízení jako náhradní hodnota usnesením policejního orgánu (viz usnesení založená ve svazku 22 spisového materiálu). Výši peněžních prostředků uloženou na předmětných bankovních účtech, jakož i další relevantní skutečnosti pro rozhodnutí soud ověřil u příslušných bankovních institucí. S ohledem na provedené dokazování má soud za to, že je na místě uložit V. V. ochranné opatření v podobě zabrání věci podle § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, když V. V. nelze odsoudit s ohledem na skutečnost, že trestní stíhání V. V. bylo pravomocně zastaveno. Současně však není žádných pochyb o tom, že finanční prostředky uložené na předmětných, ve výrokové části specifikovaných, bankovních účtech patří V. V., který je jediným disponentem předmětných bankovních účtů, jak bylo ověřeno již v rámci přípravného řízení. Současně soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že předmětné finanční prostředky je na místě zabrat jako náhradní hodnotu ve smyslu § 102 trestního zákoníku, když tyto finanční prostředky byly v rámci přípravného řízení zajištěny jako náhradní hodnota, neboť finanční prostředky, které bezprostředně pocházely z předmětné trestné činnosti, byly dle názoru soudu před zajištěním finančních prostředků na bankovních účtech V. V. spotřebovány. Současně s ohledem na provedené dokazování tak, jak je popsáno výše, však soud nemá žádných pochyb o tom, že je na místě toto ochranné opatření uložit, když z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že V. V. byl finančním ředitelem holdingu VXXXE, patřil tedy do nejužšího vedení holdingu VXXXE, přičemž byl bezprostředně řízen svým bratrem, obžalovaným M. V., který mu rovněž uděloval pokyny ohledně jeho role v holdingu VXXXE. Uvedené je patrné zejména ze zvukových záznamů porad vedení a předporad vedení ze dne 14. 11. 2011 a ze dne 5. 12. 2011, jakož i z jednotlivých vydání firemního časopisu Kronika, kdy do každého vydání V. V. přispíval svým příspěvkem z pozice finančního ředitele holdingu VXXXE. Současně z provedeného dokazování vyplynulo, že V. V. disponoval po celé žalované období bankovními účty všech obžalovaných právnických osob spadajících do holdingu VXXXE, kdy z těchto bankovních účtů, na které byly převáděny finanční prostředky z příspěvků dle § 78 zák. o zaměstnanosti, V. V. finanční prostředky v hotovosti vybíral a následně s nimi i disponoval. S ohledem na uvedené a výsledky provedeného dokazování je tak dle názoru nalézacího soudu na místě, aby bylo uloženo ochranné opatření v podobě zabrání náhradní hodnoty V. V.ovi. S ohledem na výši těchto finančních prostředků zajištěných na bankovních účtech V. V., jak jsou podrobně specifikovány výše ve výrokové části tohoto rozsudku, pak není pochyb o tom, že tyto

ani zdálky nedosahují výše bezprostředního výnosu z trestné činnosti. S ohledem na uvedené tak soud dospěl k závěru, že jsou naplněny všechny podmínky ustanovení § 102 trestního zákoníku a rozhodl o zabrání předmětných finančních prostředků V. V. dle § 102 trestního zákoníku ve spojení s § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, když se jedná o finanční prostředky, které náleží V. V. jako osobě, kterou nelze odsoudit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat **do 8 (osmi) dnů** od doručení jeho opisu **odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvolání napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsudek může odvolání napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže tato porušení mohou způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Praha 7. března 2022

JUDr. Vlasta Langhamerová

předsedkyně senátu